

NEGERI PERLIS

Warta Kerajaan

DITERBITKAN DENGAN KUASA

GOVERNMENT OF PERLIS GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 49
No. 11

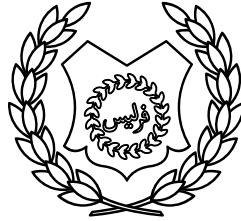
25hb Mei 2006

*TAMBAHAN No. 3
ENAKMEN*

Enakmen-enakmen yang berikut, yang telah diluluskan oleh Dewan Undangan Negeri Perlis dan dipersetujui oleh Kebawah Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, adalah diterbitkan menurut Fasal (3) Perkara 62 Undang-Undang Tubuh Kerajaan Perlis:

The following Enactments, passed by the Perlis State Legislative Assembly and assented to by His Royal Highness the Ruler, are published pursuant to Clause (3) of Article 62 of the Laws of the Constitution of Perlis:

No.	Tajuk Ringkas/Short Title
Enakmen 4	Enakmen Pentadbiran Agama Islam 2006 Administration of the Religion of Islam Enactment 2006
Enakmen 5	Enakmen Tatacara Jenayah Syariah 2006 Syariah Criminal Procedure Enactment 2006
Enakmen 6	Enakmen Tatacara Mal Mahkamah Syariah 2006 Syariah Court Civil Procedure Enactment 2006
Enakmen 7	Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam 2006 Islamic Family Law Enactment 2006

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 4

ENAKMEN PENTADBIRAN AGAMA ISLAM 2006

Tarikh Persetujuan DiRaja 14 April 2006

Tarikh diterbitkan dalam *Warta* 25 Mei 2006

Hakcipta Pencetak (H)

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

Semua Hak Terpelihara. Tiada mana-mana bahagian jua daripada penerbitan ini boleh diterbitkan semula atau disimpan di dalam bentuk yang boleh diperolehi semula atau disiarkan dalam sebarang bentuk dengan apa jua cara elektronik, mekanikal, fotokopi, rakaman dan/atau sebaliknya tanpa mendapat izin daripada **Percetakan Nasional Malaysia Berhad (Pencetak kepada Kerajaan Malaysia yang dilantik).**

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 4

ENAKMEN PENTADBIRAN AGAMA ISLAM 2006

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas dan mula berkuatkuasa
2. Tafsiran
3. Kecualian prerogatif

BAHAGIAN II

MAJLIS

4. Penubuhan Majlis
5. Identiti di sisi undang-undang dan fungsi Majlis
6. Majlis hendaklah membantu dan menasihati Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah
7. Kewajipan Majlis tentang kemajuan ekonomi dan sosial orang Islam
8. Kuasa untuk menubuhkan perbadanan
9. Kuasa untuk menubuhkan syarikat
10. Kuasa untuk meminjam
11. Keanggotaan Majlis
12. Tamat pelantikan
13. Pembatalan pelantikan
14. Penyiaran pelantikan, dan pembatalan dalam *Warta*
15. Kawalan oleh Pengerusi
16. Setiausaha
17. Kehadiran bukan anggota dalam mesyuarat Majlis
18. Mempengerusikan mesyuarat
19. Kuorum

Seksyen

20. Penjalanan urusan
21. Memanggil mesyuarat
22. Minit
23. Aturan urusan mesyuarat
24. Salinan diperakui bagi ketetapan
25. Permohonan cuti oleh Pengerusi dan ahli lain
26. Tindakan dalam hal yang perlu disegerakan
27. Jawatankuasa
28. Perwakilan kewajipan atau kuasa Majlis
29. Pelantikan pegawai dan pekhidmat Majlis
30. Tatatertib
31. Jawatankuasa tatatertib
32. Peraturan-peraturan tatatertib
33. Lembaga Rayuan Tatatertib
34. Pengenaan surcaj
35. Notis tunjuk sebab sebelum disurcaj
36. Amaun surcaj
37. Pemberitahuan surcaj
38. Penarikan balik surcaj
39. Mendapatkan surcaj
40. Majlis boleh menerima pakai peraturan-peraturan, dsb.
41. Kerahsiaan
42. Pekhidmat Awam
43. Majlis boleh menentukan tatacaranya sendiri

BAHAGIAN III

PELANTIKAN MUFTI, KUASA DALAM HAL EHWAL AGAMA,
JAWATANKUASA FATWA DAN FATWA YANG BERHUBUNGAN
DENGAN KEPENTINGAN NASIONAL

44. Pelantikan Mufti dan Timbalan Mufti
45. Fungsi Mufti
46. Jawatankuasa Fatwa
47. Kuasa Jawatankuasa Fatwa untuk menyediakan fatwa
48. Tatacara pembuatan fatwa

Seksyen

49. Fatwa yang disiarkan dalam *Warta* adalah mengikat
50. Pindaan, ubahsuaian atau pembatalan fatwa
51. Fatwa yang ada hubungan dengan kepentingan nasional
52. Menerima pakai nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan
53. Meminta pendapat daripada Jawatankuasa Fatwa
54. Sumber yang hendaklah diikuti

BAHAGIAN IV

MAHKAMAH SYARIAH

55. Penubuhan Mahkamah Syariah
56. Pelantikan Ketua Hakim Syarie
57. Pelantikan Hakim Mahkamah Rayuan Syariah
58. Pelantikan Hakim Mahkamah Tinggi Syariah
59. Pelantikan Hakim Mahkamah Rendah Syariah
60. Pendaftar-Pendaftar
61. Bidang kuasa Mahkamah Tinggi Syariah
62. Bidang kuasa Mahkamah Rendah Syariah
63. Rayuan kepada Mahkamah Tinggi Syariah
64. Permohonan untuk mendapatkan kebenaran merayu
65. Perakuan pewarisan
66. Bidang kuasa pengawasan dan penyemakan Mahkamah Tinggi Syariah
67. Bidang kuasa Mahkamah Rayuan Syariah
68. Bidang kuasa pengawasan dan penyemakan Mahkamah Rayuan Syariah
69. Keanggotaan Mahkamah Rayuan Syariah
70. Keputusan ikut majoriti
71. Penerusan prosiding Mahkamah Rayuan Syariah walaupun Hakim tiada
72. Mahkamah terbuka
73. Bahasa
74. Bidang kuasa tidak meliputi orang bukan Islam
75. Tindakan bersaling
76. Pelindungan Hakim, pegawai Mahkamah, dll.
77. Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah

BAHAGIAN V

PENDAKWAAN DAN PEWAKILAN

78. Ketua Pendakwa dan Pendakwa Syarie

Seksyen

- 79. Pegawai Penguatkuasa Agama
- 80. Peguam Syarie

BAHAGIAN VI

KEWANGAN

Baitulmal dan Tatacara Kewangan Majlis

- 81. Penubuhan Baitulmal
- 82. Anggaran pendapatan dan belanjawan
- 83. Perbelanjaan Majlis
- 84. Akaun bank
- 85. Akaun dan laporan tahunan

Zakat dan Fitrah

- 86. Kuasa Majlis memungut zakat dan fitrah
- 87. Kuasa membuat peraturan-peraturan
- 88. Rayuan

Wakaf, Nazr dan Amanah

- 89. Majlis menjadi pemegang amanah tunggal wakaf, nazr dan amanah
- 90. Peletakan harta wakaf, nazr dan amanah pada Majlis
- 91. Sekatan bagi pewujudan amanah khairat
- 92. Pendapatan daripada wakaf dan nazr
- 93. Modal wakaf dan nazr
- 94. Pengertian surattcara tentang wakaf atau nazr
- 95. Penyiaran senarai harta wakaf, nazr dan amanah

BAHAGIAN VII

MASJID

- 96. Majlis menjadi pemegang amanah tunggal bagi masjid dan tanah yang berkaitan dengannya
- 97. Sekatan tentang penubuhan masjid dan penalti
- 98. Penubuhan masjid
- 99. Penyenggaraan masjid dan kawasannya
- 100. Pelantikan Pegawai Masjid
- 101. *Tauliah* Pegawai Masjid
- 102. Tempoh jawatan Pegawai Masjid
- 103. Kawalan dan arahan atas Pegawai Masjid

Seksyen

- 104. Jawatankuasa Kariah
- 105. Pengecualian masjid

BAHAGIAN VIII

PUNGUTAN KHAIRAT

- 106. Pungutan khairat

BAHAGIAN IX

MEMELUK AGAMA ISLAM

- 107. Kehendak-kehendak bagi pemeluk agama Islam
- 108. Saat memeluk agama Islam
- 109. Tugas-tugas dan kewajipan mualaf
- 110. Pendaftar Mualaf
- 111. Pendaftaran Mualaf
- 112. Perakuan Memeluk Agama Islam
- 113. Pengiktirafan mualaf sebagai orang Islam
- 114. Penentuan sama ada orang yang tidak didaftarkan ialah seorang mualaf
- 115. Kesalahan memberikan maklumat palsu
- 116. Kuasa untuk membuat peraturan-peraturan
- 117. Keupayaan untuk memeluk agama Islam

BAHAGIAN X

PENDIDIKAN AGAMA ISLAM

- 118. Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam
- 119. Kesalahan mengajar agama Islam atau perkara-perkara tentang agama Islam tanpa *tauliah*
- 120. Sekolah agama Islam
- 121. Pengecualian

BAHAGIAN XI

AM

- 122. Kuasa am untuk membuat peraturan-peraturan
- 123. Kecualian dan peralihan
- 124. Pemansuhan

JADUAL PERTAMA

JADUAL KEDUA

JADUAL KETIGA

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 4

ENAKMEN PENTADBIRAN AGAMA ISLAM 2006

BETA SETUJU,

(MOHOR KERAJAAN)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Pemangku Raja Perlis

15 Rabiulawal 1427
14 April 2006

Suatu Enakmen bagi mengadakan peruntukan baru tentang pentadbiran Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu; penubuhan dan bidang kuasa Mahkamah Syariah; penubuhan dan fungsi Majlis Agama Islam di dalam Negeri Perlis; dan perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya.

[]

MAKA DIPERBUAT UNDANG-UNDANG INI oleh Dewan Undangan Negeri Perlis seperti berikut:

BAHAGIAN I PERMULAAN

Tajuk ringkas dan mula kuatkuasa

1. (1) Enakmen ini bolehlah dinamakan Enakmen Pentadbiran Agama Islam 2006.

(2) Enakmen ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah melalui Pemberitahuan dalam *Warta*.

(3) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh menetapkan tarikh-tarikh yang berlainan bagi permulaan kuatkuasa peruntukan-peruntukan yang berlainan dalam Enakmen ini.

Tafsiran

2. (1) Dalam Enakmen ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

“ahli kariah” ertinya seseorang yang tinggal tetap atau pada kelazimannya bermukim dalam sesuatu kariah masjid;

“Baitulmal” ertinya kumpulan wang yang ditubuhkan di bawah seksyen 81;

“Enakmen terdahulu” ertinya Enakmen Pentadbiran Agama Islam Negeri Perlis;

“Hakim Syarie” atau “Hakim” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah subseksyen 58(1) atau 59(1);

“Hakim Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang dilantik di bawah subseksyen 57(1);

“Hukum Syarak” ertinya Hukum Syarak mengikut Ahli Sunnah Waljama’ah;

“Jawatankuasa Kariah” ertinya Jawatankuasa Kariah yang ditubuhkan melalui peraturan-peraturan yang dibuat di bawah seksyen 104;

“Jawatankuasa Fatwa” ertinya Jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah seksyen 46;

“Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan” ertinya Jawatankuasa yang ditubuhkan oleh Majlis Raja-Raja di bawah Peraturan 11 Peraturan Majlis Kebangsaan Bagi Hal Ehwal Agama Islam Malaysia;

“kariah masjid”, berhubung dengan sesuatu masjid, ertinya kawasan yang di dalamnya masjid itu terletak;

“Ketua Hakim Syarie” ertinya Ketua Hakim Syarie yang dilantik di bawah subseksyen 56(1);

“Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama” dan “Pegawai Penguatkuasa Agama” ertinya pegawai yang dilantik sebagai yang sedemikian di bawah seksyen 79;

“Ketua Pendakwa Syarie” ertinya pegawai yang dilantik di bawah subseksyen 78(1);

“Mahkamah Syariah” atau “Mahkamah” ertinya Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang ditubuhkan di bawah subseksyen 55(1) atau 55(2);

“Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya Mahkamah Rayuan Syariah yang ditubuhkan di bawah subseksyen 55(3);

“Mahkamah Sivil” ertinya mana-mana mahkamah yang ditubuhkan di bawah Perkara 121 Perlembagaan Persekutuan;

“Majlis” ertinya Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis yang ditubuhkan di bawah subseksyen 4(1);

“Majlis terdahulu” ertinya Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis yang ditubuhkan di bawah Enakmen terdahulu;

“masjid” ertinya suatu bangunan—

- (a) yang digunakan bagi sembahyang Jumaat dan sembahyang lain dan kegiatan-kegiatan yang disuruh, disyorkan, atau dibenarkan oleh agama Islam; dan
- (b) yang penggunaannya sebagai yang sedemikian dibenarkan oleh Majlis di bawah seksyen 98;

dan termasuklah mana-mana surau, madrasah atau bangunan lain yang ditetapkan oleh Majlis sebagai masjid di bawah seksyen itu;

“mualaf” ertinya seseorang yang baru memeluk agama Islam di bawah seksyen 107;

“Mufti” ertinya orang yang dilantik menjadi Mufti bagi Negeri Perlis di bawah seksyen 44 [dan termasuk Timbalan Mufti];

“nazr” ertinya suatu ikrar yang dilafazkan untuk melakukan sesuatu perbuatan bagi apa-apa maksud yang dibenarkan oleh Hukum Syarak;

“nazr ‘am” ertinya sesuatu nazr yang dimaksudkan keseluruhannya atau sebahagiannya bagi faedah masyarakat Islam pada amnya atau mana-mana bahagian masyarakat Islam, dan tidak bagi orang atau orang-orang perseorangan;

“orang Islam” ertinya—

- (a) seseorang yang menganut agama Islam;
- (b) seseorang yang salah seorang atau kedua-dua ibu bapanya, pada masa kelahiran orang itu, ialah orang Islam;
- (c) seseorang yang dibesarkan atas asas bahawa dia orang Islam;
- (d) seseorang yang lazimnya dikenali sebagai orang Islam;
- (e) seseorang yang telah memeluk agama Islam mengikut seksyen 108; atau
- (f) seseorang yang ditunjukkan telah menyatakan dalam hal keadaan apabila dia terikat di sisi undang-undang untuk menyatakan yang benar, bahawa dia ialah orang Islam, sama ada pernyataan itu secara lisan atau bertulis;

“Pegawai Masjid” ertinya Imam, Bilal dan Pembantu Bilal bagi sesuatu masjid;

“Peguam Syarie” ertinya seseorang yang diterima sebagai Peguam Syarie di bawah seksyen 80;

“Pendakwa Syarie” ertinya pegawai yang dilantik di bawah subseksyen 78(3);

“Pengerusi” ertinya Pengerusi Majlis yang dilantik di bawah subseksyen 11(1);

“Setiausaha” ertinya Setiausaha Majlis yang tersebut dalam seksyen 16;

“wakaf” ertinya apa-apa harta yang boleh dinikmati manfaat atau faedahnya untuk apa-apa tujuan khairat sama ada sebagai wakaf am atau wakaf khas menurut Hukum Syarak tetapi tidak termasuk amanah sebagaimana yang ditakrifkan di bawah Akta Pemegang Amanah 1949 [*Akta 208*];

“wakaf am” ertinya sesuatu wakaf yang diwujudkan bagi tujuan khairat umum menurut Hukum Syarak;

“wakaf khas” ertinya sesuatu wakaf yang diwujudkan bagi tujuan khairat khusus menurut Hukum Syarak.

(2) Semua perkataan dan ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini dan tidak ditakrifkan dalam Enakmen ini tetapi ditakrifkan dalam Bahagian I Akta Tafsiran 1948 dan 1967 [*Akta 388*] hendaklah mempunyai masing-masing erti yang diberikan kepadanya dalam Bahagian itu setakat yang erti itu tidak bercanggah dengan Hukum Syarak.

(3) Bagi mengelakkan keraguan tentang identiti atau pentafsiran perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, rujukan bolehlah dibuat kepada tulisan Arab bagi perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan itu yang ditunjukkan bersetentangan dengannya dalam Jadual itu.

Kecualian prerogatif

3. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dengan nyata dalam Enakmen ini, tiada apa-apa jua yang terkandung dalam Enakmen ini boleh mengurangkan atau menyentuh hak-hak dan kuasa-kuasa Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah sebagai Ketua Agama Islam di dalam Negeri Perlis sebagaimana yang ditetapkan dan dinyatakan dalam Undang-Undang Tubuh Kerajaan Negeri Perlis.

BAHAGIAN II

MAJLIS

Penubuhan Majlis

4. (1) Maka hendaklah ada suatu badan bernama “Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis” untuk membantu dan menasihati Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah dalam perkara-perkara yang berhubungan dengan agama Islam dan Adat Istiadat Melayu.

(2) Apabila seksyen ini mula berkuatkuasa, Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis yang wujud sebelum permulaan kuat kuasa itu menurut kuasa Enakmen terdahulu hendaklah disifatkan sebagai Majlis yang disebut dalam subseksyen (1).

(3) Segala hak, kuasa, kewajipan dan tanggungan yang sebelum Bahagian ini mula berkuatkuasa adalah terletak hak atau dipertanggungkan pada Majlis terdahulu hendaklah apabila Enakmen ini mula berkuatkuasa terletak hak dan dipertanggungkan pada Majlis, kecuali mana-mana yang tidak selaras dengan peruntukan-peruntukan Enakmen ini.

(4) Segala jenis harta, alih dan tak alih, yang sebelum Enakmen ini mula berkuatkuasa, adalah terletak hak pada Majlis terdahulu hendaklah, apabila Bahagian ini mula berkuatkuasa, terletak hak pada Majlis tanpa dipindahkan, diserahkan atau dipindahmilikkan.

Identiti di sisi undang-undang dan fungsi Majlis

5. (1) Majlis hendaklah menjadi suatu pertubuhan perbadanan yang kekal turun-temurun dan mempunyai suatu meterai perbadanan, dan meterai itu boleh dari semasa ke semasa dipecahkan, ditukar, diubah dan dibuat baharu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Majlis, dan, sehingga suatu meterai diadakan di bawah seksyen ini, meterai Majlis terdahulu bolehlah digunakan sebagai meterai perbadanan bagi Majlis.

(2) Majlis boleh mendakwa dan didakwa dengan nama perbadanannya.

(3) Majlis boleh membuat kontrak dan boleh memperoleh, membeli, mengambil, memegang, dan menikmati segala jenis harta alih dan tak alih dan, tertakluk kepada mana-mana undang-undang bertulis yang menyentuh harta itu, boleh memindahkan, menyerahkan, menyerahkan dan memulangkan, menggadaikan, menggadaikan, mendemis, menyerahkan semula, memindahkan hakmilik atau selainnya melupuskan, atau membuat apa-apa urusan tentang mana-mana harta alih atau tak alih yang terletak pada Majlis atas apa-apa terma yang difikirkan patut oleh Majlis menurut Hukum Syarak.

(4) Majlis hendaklah mempunyai kuasa untuk bertindak sebagai wasi sesuatu wasiat atau sebagai pentadbir harta pusaka seseorang si mati atau sebagai pemegang amanah mana-mana amanah.

(5) Majlis hendaklah mempunyai apa-apa kuasa selanjutnya dan menjalankan apa-apa kewajipan yang diberikan kepadanya oleh Enakmen ini atau mana-mana Enakmen lain.

Majlis hendaklah membantu dan menasihati Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah

6. Majlis hendaklah membantu dan menasihati Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah berkenaan dengan semua perkara yang berhubungan dengan agama Islam di dalam Negeri Perlis, kecuali perkara-perkara Hukum Syarak dan yang berhubungan dengan pentadbiran keadilan, dan dalam semua perkara sedemikian hendaklah menjadi pihak berkuasa utama di dalam Negeri Perlis selepas Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, kecuali jika diperuntukkan selainnya dalam Enakmen ini.

Kewajipan Majlis tentang kemajuan ekonomi dan sosial orang Islam

7. (1) Maka hendaklah menjadi kewajipan Majlis untuk menggalakkan, mendorong, membantu dan mengusahakan kemajuan dan kesejahteraan ekonomi dan sosial masyarakat Islam di dalam Negeri Perlis selaras dengan Hukum Syarak.

(2) Majlis hendaklah mempunyai kuasa, bagi maksud menunaikan kewajipannya di bawah subseksyen (1)—

(a) untuk menjalankan segala aktiviti, yang tidak melibatkan apa-apa unsur yang tidak dibenarkan oleh agama Islam, khususnya

memajukan perusahaan komersial dan perindustrian, yang perjalanannya ternyata kepada Majlis adalah perlu, berfaedah atau menyenangkan bagi atau berkaitan dengan penunaian kewajipan yang sedemikian, termasuklah membuat, memasang, memproses, membungkus, menggred dan memasarkan keluaran-keluaran;

- (b) untuk menggalakkan penjalanan apa-apa kegiatan sedemikian oleh badan-badan atau orang lain, dan bagi maksud itu untuk menubuhkan atau memperkembang, atau menggalakkan penubuhan atau perkembangan badan-badan lain untuk menjalankan apa-apa kegiatan sedemikian sama ada di bawah kawalan atau kawalan separa oleh Majlis atau secara bebas, dan untuk memberikan bantuan kepada badan-badan atau orang lain yang ternyata kepada Majlis mempunyai kemudahan untuk menjalankan apa-apa kegiatan yang sedemikian, termasuklah pemberian bantuan kewangan dengan cara pinjaman atau selainnya;
- (c) untuk menjalankan apa-apa kegiatan sedemikian bersama badan-badan atau mana-mana orang lain, termasuklah jabatan-jabatan atau pihak-pihak berkuasa Kerajaan Persekutuan atau mana-mana Negeri, atau sebagai ejen pengurus atau selainnya bagi pihak Kerajaan Negeri Perlis;
- (d) untuk melabur dalam apa-apa pelaburan yang dibenarkan sebagaimana yang ditakrifkan oleh Akta Pemegang Amanah 1949 [*Akta 208*], dan melupuskan pelaburan itu atas apa-apa terma dan syarat yang ditentukan oleh Majlis;
- (e) untuk menubuhkan apa-apa skim bagi pemberian pinjaman daripada Baitulmal kepada individu beragama Islam bagi pendidikan tinggi;
- (f) untuk menubuhkan dan menyenggarakan sekolah-sekolah Islam dan institusi-institusi latihan dan penyelidikan Islam;
- (g) untuk menubuhkan, mengurus dan mengawal rumah-rumah kebajikan untuk anak yatim, dan

- (h) untuk melakukan segala perbuatan yang difikirkan oleh Majlis dikehendaki atau suaimanfaat.

Kuasa untuk menubuhkan perbadanan

8. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah dari semasa ke semasa dengan perintah yang disiarkan dalam *Warta* menubuhkan perbadanan dengan apa-apa nama yang pada pendapat Majlis adalah sesuai untuk menjalankan dan dipertanggungjawabkan dengan, bertindak dan menguruskan apa-apa projek, skim atau pengusahaan yang telah dirancangan atau dijalankan oleh Majlis dalam melaksanakan kewajipan-kewajipan atau kuasa-kuasanya di bawah seksyen 7.

(2) Apabila Majlis menubuhkan suatu perbadanan di bawah subseksyen (1), Majlis hendaklah, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, melalui perintah yang sama atau perintah yang lain membuat peruntukan berhubung dengan pertubuhan itu yang menetapkan—

- (a) kewajipan, kuasa dan hak perbadanan itu; dan
- (b) sistem pengurusan perbadanan itu.

(3) Peruntukan-peruntukan Jadual Kedua hendaklah terpakai bagi sesuatu perbadanan yang ditubuhkan oleh Majlis di bawah subseksyen (1).

Kuasa untuk menubuhkan syarikat

9. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, menubuhkan syarikat di bawah Akta Syarikat 1965 [*Akta 125*] untuk menjalankan apa-apa aktiviti Majlis dalam melaksanakan kewajipan-kewajipan atau kuasa-kuasanya di bawah seksyen 7.

(2) Tiap-tiap syarikat yang ditubuhkan atau berupa sebagai ditubuhkan oleh Majlis di bawah Akta Syarikat 1965 sebelum seksyen ini mula berkuatkuasa hendaklah disifatkan telah ditubuhkan dengan sah dan hendaklah wujud seolah-olah ia telah ditubuhkan oleh Majlis di bawah subseksyen (1).

(3) Apa-apa pembiayaan atau bantuan kewangan yang diberikan oleh Majlis kepada sesuatu syarikat yang disebut dalam subseksyen (2) hendaklah disifatkan telah diberikan dengan sah di bawah subseksyen 7(2).

Kuasa untuk meminjam

10. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri dan atas terma-terma dan syarat-syarat sebagaimana yang ditentukan oleh Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, meminjam apa-apa jumlah wang yang mungkin diperlukannya untuk menunaikan mana-mana fungsinya di bawah Enakmen ini.

(2) Jumlah-jumlah wang yang dipinjam menurut kuasa subseksyen (1) hendaklah dibayar ke dalam Baitulmal.

Keanggotaan Majlis

11. (1) Majlis hendaklah terdiri daripada anggota-anggota yang berikut:

- (a) seorang Pengerusi;
- (b) seorang Timbalan Pengerusi;
- (c) tiga orang anggota atas nama jawatan yang hendaklah terdiri daripada orang yang pada masa itu memegang jawatan yang berikut:
 - (i) Setiausaha Kerajaan Negeri;
 - (ii) Penasihat Undang-Undang Negeri;
 - (iii) Mufti; dan
- (d) tidak lebih daripada sepuluh anggota lain, sekurang-kurangnya lima daripada mereka hendaklah yang arif dalam Hukum Syarak.

(2) Pengerusi, Timbalan Pengerusi dan anggota-anggota lain yang dilantik di bawah perenggan (1)(d) hendaklah dilantik oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah bagi apa-apa tempoh, tidak melebihi tiga tahun, sebagaimana yang ditentukan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah.

(3) Seseorang anggota yang tempoh jawatannya telah tamat boleh dilantik semula.

(4) Jika pada bila-bila masa orang yang memegang jawatan yang disebut dalam subperenggan (1)(c)(i) atau (ii) bukan orang Islam, Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah hendaklah melantik seorang pegawai lain yang beragama Islam yang paling kanan selepasnya dari Jabatan atau Bahagian yang sama dengan orang itu untuk menjadi anggota bagi menggantikan orang itu.

(5) Tiap-tiap orang yang, sebaik sebelum seksyen ini mula berkuatkuasa adalah Pengerusi, Timbalan Pengerusi atau anggota yang dilantik bagi Majlis terdahulu hendaklah, tertakluk kepada Enakmen ini, masing-masing terus menjadi Pengerusi, Timbalan Pengerusi atau anggota Majlis sehingga tempoh pelantikannya tamat.

Tamat pelantikan

12. Pelantikan seseorang anggota Majlis yang dilantik hendaklah tamat—

- (a) apabila dia mati;
- (b) jika dia dengan surat yang dialamatkan kepada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, melalui Pengerusi, meletakkan jawatannya; atau
- (c) jika dia tidak ada di Malaysia, tanpa kebenaran bertulis daripada Pengerusi, selama tempoh melebihi enam bulan.

Pembatalan pelantikan

13. Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, boleh membatalkan pelantikan mana-mana anggota Majlis jika—

- (a) kelakuannya, sama ada yang berkaitan dengan tugas-tugasnya sebagai anggota atau selainnya, adalah kelakuan yang memburukkan nama Majlis;
- (b) dia telah menjadi tidak berupaya untuk menjalankan tugas-tugasnya dengan sempurna sebagai anggota;

- (c) tanpa apa-apa alasan yang mencukupi pada pendapat Pengerusi, dia telah tidak menghadiri tiga mesyuarat Majlis secara berturut-turut;
- (d) dia telah bertindak bertentangan dengan kepentingan Majlis; atau
- (e) dia diisytiharkan bankrap.

Penyiaran pelantikan, dan pembatalan dalam *Warta*

14. Semua pelantikan dan pembatalan pelantikan di bawah seksyen 11, 12 dan 13 hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Kawalan oleh Pengerusi

15. Pengerusi hendaklah menjalankan kawalan ke atas segala pertimbangtelitian dan prosiding Majlis dan hendaklah bertanggungjawab bagi penjalanannya yang sepatutnya dan teratur.

Setiausaha

16. (1) Majlis hendaklah melantik seorang Setiausaha menjadi Setiausaha Majlis.

(2) Setiausaha hendaklah menjadi Ketua Pegawai Eksekutif dan Pentadbir Majlis dan hendaklah bertanggungjawab bagi menjalankan dasar-dasar dan ketetapan-ketetapan Majlis.

(3) Tertakluk kepada apa-apa arahan yang diberikan oleh Pengerusi kepadanya, Setiausaha hendaklah bertanggungjawab ke atas semua surat-menyurat dan dokumen Majlis, dan hendaklah dalam apa-apa hal lain menjalankan tugas-tugas yang dikenakan ke atasnya oleh Enakmen ini atau yang diberikan kepadanya oleh Pengerusi.

(4) Setiausaha berhak menghadiri semua mesyuarat Majlis dan mengambil bahagian dalam pertimbangtelitiannya, tetapi tidak berhak mengundi.

Kehadiran bukan anggota dalam mesyuarat Majlis

17. (1) Jika seseorang anggota yang dilantik di bawah perenggan 11(1)(c) atau subseksyen 11(4) tidak dapat menghadiri sesuatu mesyuarat Majlis, anggota itu boleh diwakili oleh mana-mana pegawai beragama Islam di Jabatan atau Bahagian yang sama dengannya pada mesyuarat itu.

(2) Pengerusi boleh menjemput mana-mana orang yang bukan anggota Majlis untuk hadir dalam mana-mana mesyuarat Majlis, jika urusan di hadapan mesyuarat itu menyebabkan kehadiran orang itu dikehendaki.

(3) Seseorang yang dijemput menghadiri mesyuarat di bawah subseksyen (1) atau (2) berhak mengambil bahagian dalam pertimbangtelitian Majlis, tetapi tidak berhak mengundi.

Mempengerusikan mesyuarat

18. (1) Pengerusi, atau dalam masa ketakadirannya Timbalan Pengerusi, hendaklah mempengerusikan semua mesyuarat Majlis.

(2) Jika Pengerusi dan Timbalan Pengerusi tidak hadir dalam sesuatu mesyuarat, anggota-anggota yang hadir hendaklah memilih seorang daripada kalangan mereka untuk mempengerusikan mesyuarat itu.

Kuorum

19. Tiada urusan, kecuali mengenai penangguhan, boleh dilakukan dalam sesuatu mesyuarat, dan tiada ketetapan atau tindakan Majlis yang dibuat atau dilaksanakan dalam sesuatu mesyuarat adalah sah melainkan, jika sekurang-kurangnya satu pertiga daripada anggota, termasuk orang yang mempengerusikan mesyuarat, hadir dalam mesyuarat itu.

Penjalanan urusan

20. (1) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dengan nyata selainnya oleh Enakmen ini, semua urusan Majlis hendaklah dijalankan dalam mesyuarat Majlis yang diadakan dengan sempurna dan hendaklah dibereskan melalui ketetapan majoriti anggota yang hadir dan berhak mengundi.

(2) Ketetapan bertulis yang ditandatangani oleh semua anggota Majlis hendaklah, melainkan jika dalam mana-mana hal atau golongan hal tertentu diarahkan selainnya oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, mempunyai kesan yang sama seperti ketetapan yang diluluskan sewajarnya di bawah subseksyen (1).

Memanggil mesyuarat

21. (1) Mesyuarat-mesyuarat Majlis hendaklah diadakan dengan tetap sehingga tidak lebih daripada tiga bulan kalendar boleh berlalu antara satu mesyuarat dengan yang berikutnya.

(2) Semua mesyuarat Majlis hendaklah dipanggil oleh Setiausaha.

(3) Pengerusi boleh pada bila-bila masa mengarahkan Setiausaha memanggil mesyuarat.

(4) Mana-mana empat orang anggota Majlis boleh pada bila-bila masa secara bertulis menghendaki Setiausaha memanggil mesyuarat Majlis dengan syarat mereka memberitahu Setiausaha maksud yang baginya mereka menghendaki mesyuarat itu dipanggil.

(5) Setiausaha hendaklah memanggil mesyuarat dalam tempoh empat belas hari dari tarikh penerimaan arahan di bawah subseksyen (3) atau kehendak di bawah subseksyen (4).

(6) Notis bertulis sekurang-kurangnya tujuh hari hendaklah diberikan mengenai mana-mana mesyuarat, tetapi Pengerusi boleh, jika dia berpendapat bahawa ada keperluan mendesak untuk memanggil suatu mesyuarat dengan notis yang lebih singkat, mengarahkan supaya kehendak notis tujuh hari itu diketepikan.

(7) Notis mesyuarat boleh dihantar dengan pos, faksimili atau E-mel.

(8) Notis yang dihantar kepada seseorang anggota dengan pos hendaklah dialamatkan ke tempat tinggalnya yang terakhir diketahui dan hendaklah disifatkan telah disampaikan mengikut perjalanan biasa pos.

(9) Notis yang dihantar kepada seseorang anggota dengan faksimili hendaklah dihantar kepada nombor faksimili yang diberikan oleh anggota itu secara bertulis kepada Setiausaha dan hendaklah disifatkan telah diterima oleh anggota itu apabila kod panggilan balik diterima oleh Setiausaha.

(10) Notis yang dihantar kepada seseorang anggota dengan E-mel hendaklah dihantar ke alamat E-mel anggota itu yang diberikan kepada Setiausaha secara bertulis dan hendaklah disifatkan telah diterima apabila pentadbir mel yang berkenaan memaklumkan bahawa mel itu sudah berjaya dihantar atau jika tidak ada makluman daripada pentadbir mel bahawa mel itu tidak berjaya dihantar.

(11) Tiada notis mesyuarat diperlukan dalam hal anggota yang sedang berada di luar Malaysia.

Minit

22. (1) Setiausaha hendaklah menyimpan minit segala mesyuarat Majlis.

(2) Pada tiap-tiap mesyuarat minit mesyuarat yang lalu hendaklah dibaca dan disahkan, tertakluk kepada apa-apa pindaan yang diperlukan.

(3) Minit itu hendaklah dicatatkan dalam buku minit Majlis dan hendaklah mengandungi rekod kata demi kata penuh bagi tiap-tiap ketetapan yang dibuat oleh Majlis.

(4) Dengan seberapa segera yang mungkin selepas tiap-tiap mesyuarat Majlis, satu salinan draf minit itu hendaklah dihantar kepada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, dan jika semasa draf minit itu disahkan minit dipinda, Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah hendaklah dengan segera dimaklumkan tentang pindaan yang dibuat.

(5) Tiada keputusan yang dibuat dalam mana-mana mesyuarat Majlis boleh diambil tindakan sehingga minit mesyuarat itu disahkan atau, jika tindakan perlu diambil sebelum minit itu disahkan, Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah telah menandakan perkenannya secara bertulis.

Aturan urusan mesyuarat

23. (1) Pengerusi hendaklah menentukan aturan urusan mesyuarat.

(2) Pengerusi boleh memutuskan aturan anggota-anggota Majlis untuk berucap dalam mesyuarat dan boleh pada bila-bila masa menghendaki mana-mana anggota berhenti berucap dalam mesyuarat.

(3) Jika di atas apa-apa ketetapan terdapat persamaan undi Pengerusi hendaklah mempunyai undi pemutus.

Salinan diperakui bagi ketetapan

24. Satu salinan apa-apa ketetapan Majlis yang diperakui oleh Setiausaha sebagai salinan benar ketetapan itu adalah keterangan yang mencukupi mengenainya, dan semua mahkamah hendaklah memberikan pengiktirafan kehakiman kepada ketetapan itu tanpa bukti tandatangan Setiausaha.

Permohonan cuti oleh Pengerusi dan anggota lain

25. (1) Jika Pengerusi menjangka dia akan tidak berada di Malaysia selama lebih daripada tiga puluh hari, dia hendaklah memohon cuti daripada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah dan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh memberikan apa-apa arahan sebagaimana yang difikirkannya patut.

(2) Jika mana-mana anggota Majlis menjangka dia tidak akan berada di Malaysia selama lebih daripada tiga puluh hari, dia hendaklah memohon cuti daripada Pengerusi.

Tindakan dalam hal yang perlu disegerakan

26. (1) Dalam apa-apa hal yang perlu disegerakan, Pengerusi boleh, melakukan atau mengarahkan supaya dilakukan bagi pihak Majlis apa-apa tindakan atau perkara yang boleh dilakukan dengan sah melalui ketetapan Majlis.

(2) Jika apa-apa tindakan atau perkara dilakukan menurut subseksyen (1), suatu mesyuarat Majlis hendaklah diadakan dalam masa tujuh hari selepas itu bagi maksud meratifikasikan dan mengesahkan tindakan atau perkara yang dilakukan itu; dan jika Majlis enggan meratifikasikan dan mengesahkan tindakan atau perkara yang dilakukan itu, Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh memberikan apa-apa arahan berkenaan dengannya sebagaimana yang difikirkannya patut.

Jawatankuasa

27. Majlis boleh melantik jawatankuasa-jawatankuasa untuk membantunya dalam menunaikan kewajipan-kewajipannya atau menjalankan kuasa-kuasanya.

Pewakilan kewajipan atau kuasa Majlis

28. (1) Majlis boleh, melalui ketetapan, dan tertakluk kepada syarat-syarat dan sekatan-sekatan yang difikirkan patut oleh Majlis, mewakilkan kepada Pengerusi atau Setiausaha atau kepada mana-mana jawatankuasa Majlis penunaian mana-mana kewajipannya atau penjalanan mana-mana kuasanya.

(2) Pelaksanaan kewajipan-kewajipan dan penjalanan kuasa-kuasa menurut pewakilan di bawah subseksyen (1) hendaklah tertakluk kepada kawalan dan arahan Majlis.

(3) Pengerusi, Setiausaha, atau jawatankuasa yang kepadanya pewakilan dibuat di bawah subseksyen (1) hendaklah memberitahu Majlis tentang semua tindakan dan perkara yang dilakukan olehnya menurut pewakilan itu.

Pelantikan pegawai dan pekhidmat Majlis

29. (1) Majlis boleh melantik atau mengambil kerja apa-apa bilangan pegawai dan pekhidmat yang perlu untuk membantunya menjalankan fungsi-fungsinya.

(2) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, membuat peraturan-peraturan mengenai syarat perkhidmatan pegawai-pegawai dan pekhidmat-pekhidmatnya.

Tatatertib

30. Majlis hendaklah mempunyai kuasa tatatertib ke atas semua pegawai dan pekhidmatnya dan hendaklah menjalankan kawalan tatatertib berkenaan dengan semua orang sedemikian.

Jawatankuasa tatatertib

31. (1) Majlis boleh menubuhkan jawatankuasa tatatertib yang berlainan bagi kategori yang berlainan pegawai-pegawai dan pekhidmat-pekhidmatnya.

(2) Perkara yang berikut hendaklah terpakai bagi sesuatu jawatankuasa tatatertib:

- (a) sesuatu jawatankuasa tatatertib hendaklah terdiri daripada apa-apa bilangan anggota Majlis, selain Pengerusi, atau pegawai Majlis atau apa-apa kombinasi anggota dan pegawai itu; dan
- (b) seseorang pegawai yang menjadi anggota sesuatu jawatankuasa tatatertib tidaklah boleh lebih rendah pangkatnya daripada seseorang pegawai yang ke atasnya jawatankuasa tatatertib yang dianggotainya mempunyai kuasa tatatertib.

(3) Sesuatu jawatankuasa tatatertib hendaklah menjalankan kuasanya dalam segala perkara yang berhubungan dengan tatatertib pegawai-pegawai dan pekhidmat-pekhidmat yang diletakkan di bawah bidang kuasanya.

(4) Pada menjalankan fungsi dan kuasa tatatertibnya, sesuatu jawatankuasa tatatertib hendaklah mempunyai kuasa untuk mengambil tindakan tatatertib dan mengenakan apa-apa hukuman tatatertib atau apa-apa kombinasi dua hukuman tatatertib atau lebih sebagaimana yang diperuntukkan di bawah mana-mana peraturan tatatertib yang dibuat di bawah seksyen 32.

Peraturan-peraturan tatatertib

32. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, membuat peraturan-peraturan untuk mengadakan peruntukan bagi tatatertib pegawai-pegawai dan pekhidmat-pekhidmatnya.

(2) Peraturan-peraturan tatatertib yang dibuat di bawah seksyen ini—

- (a) boleh mewujudkan kesalahan tatatertib;
- (b) boleh mengadakan peruntukan bagi hukuman tatatertib yang difikirkan sesuai oleh Majlis dan hukuman itu boleh meliputi—
 - (i) amaran;
 - (ii) denda;

- (iii) pelucuthakan emolumen;
 - (iv) penangguhan pergerakan gaji;
 - (v) pengurangan gaji;
 - (vi) penurunan pangkat; dan
 - (vii) buang kerja;
- (c) hendaklah memberikan peluang kepada pegawai-pegawai dan pekhidmat-pekhidmat yang terhadapnya prosiding tatatertib itu diambil untuk membuat representasi terhadap pertuduhan tatatertib yang dibuat terhadapnya sebelum keputusan dicapai oleh jawatankuasa tatatertib kecuali dalam hal-hal yang berikut:
- (i) jika seseorang pegawai atau pekhidmat dibuang kerja atau diturunkan pangkat atas alasan salah laku yang berkenaan dengannya suatu pertuduhan jenayah telah dibuktikan terhadapnya;
 - (ii) jika Majlis, atas syor Menteri yang dipertanggungjawabkan dengan hal ehwal dalam negeri, berpuas hati bahawa demi kepentingan keselamatan Malaysia atau mana-mana bahagiannya adalah tidak suaimanfaat untuk menjalankan kehendak perenggan ini; atau
 - (iii) jika telah—
 - (A) dibuat terhadap seseorang pegawai atau pekhidmat apa-apa perintah tahanan, pengawasan, kediaman terhad, buang negeri atau pengusiran; atau
 - (B) dikenakan terhadap seseorang pegawai atau pekhidmat apa-apa bentuk sekatan atau pengawasan dengan bon atau selainnya,
- di bawah mana-mana undang-undang yang berhubungan dengan keselamatan Malaysia atau mana-mana bahagiannya, pencegahan, kediaman terhad, buang negeri, imigresen, atau perlindungan wanita dan gadis atau kanak-kanak;

- (d) boleh mengadakan peruntukan bagi penahanan kerja dengan pengurangan emolumen seseorang pegawai atau pekhidmat semasa menanti selesainya prosiding jenayah atau prosiding tatatertib terhadapnya dengan tujuan buang kerja atau turun pangkat; dan
- (e) boleh mengadakan peruntukan bagi penggantungan tanpa emolumen seseorang pegawai atau pekhidmat—
 - (i) jika pegawai atau pekhidmat itu telah disabitkan oleh suatu mahkamah jenayah; atau
 - (ii) jika suatu perintah tahanan atau sekatan telah dikenakan ke atas pegawai atau pekhidmat itu; dan
- (f) boleh mengadakan peruntukan bagi tatacara pendengaran rayuan oleh Lembaga Rayuan Tatatertib yang ditubuhkan di bawah seksyen 33.

Lembaga Rayuan Tatatertib

33. (1) Sesuatu keputusan jawatankuasa tatatertib boleh dirayukan kepada Lembaga Rayuan Tatatertib yang hendaklah terdiri daripada anggota yang berikut:

- (a) Pengerusi Majlis, yang hendaklah menjadi Pengerusi Lembaga Rayuan Tatatertib dan mempunyai undi pemutus; dan
- (b) dua orang ahli Majlis yang lain, yang bukan anggota jawatankuasa tatatertib yang keputusannya ialah hal perkara rayuan itu, yang hendaklah dilantik oleh Pengerusi Lembaga Rayuan Tatatertib dengan kelulusan Majlis bagi maksud rayuan itu.

(2) Apabila Lembaga Rayuan Tatatertib menimbangkan sesuatu rayuan, anggota jawatankuasa tatatertib yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat tidak boleh hadir atau dengan apa-apa cara mengambil bahagian dalam apa-apa prosiding yang berhubungan dengan rayuan itu.

(3) Lembaga Rayuan Tatatertib boleh mengesahkan, mengakaskan atau mengubah keputusan jawatankuasa tatatertib.

Pengenaan surcaj

34. (1) Seseorang yang sedang atau pernah bekerja dengan Majlis boleh disurcaj jika ternyata kepada Majlis bahawa orang itu—

- (a) tidak memungut apa-apa wang yang terhutang kepada Majlis yang pemungutan wang itu menjadi tanggungjawabnya;
- (b) adalah atau pernah bertanggungjawab bagi apa-apa pembayaran wang daripada Majlis yang tidak sepatutnya dibuat atau bagi apa-apa pembayaran wang yang tidak diluluskan dengan sewajarnya;
- (c) adalah atau pernah bertanggungjawab, secara langsung atau tidak langsung, bagi apa-apa kekurangan dalam, atau bagi pemusnahan, apa-apa wang, barang simpanan atau harta lain Majlis;
- (d) tidak membuat apa-apa pembayaran, atau adalah atau pernah bertanggungjawab bagi apa-apa kelewatan dalam pembayaran wang daripada Majlis kepada mana-mana orang yang kepadanya pembayaran itu kena dibuat di bawah mana-mana undang-undang, atau di bawah mana-mana kontrak, perjanjian atau perkiraan yang dibuat antara orang itu dengan Majlis; atau
- (e) sebagai atau semasa menjadi pegawai perakaunan, tidak atau telah tidak menyimpan akaun atau rekod yang sepatutnya.

(2) Dalam seksyen ini, “pegawai perakaunan” termasuklah seseorang pegawai yang dipertanggungkan dengan—

- (a) kewajipan untuk memungut, menerima atau mengakaunkan, atau yang sebenarnya memungut, menerima atau mengakaunkan, apa-apa wang Majlis;
- (b) kewajipan untuk membuat pembayaran, atau yang sebenarnya membuat pembayaran, apa-apa wang Majlis; atau

- (c) kewajipan untuk menerima, menyimpan dalam penjagaan, melupuskan atau mengakaunkan, apa-apa barang simpanan dan harta Majlis, atau yang sebenarnya menerima, memegang, melupuskan atau mengakaunkan barang simpanan dan harta itu.

Notis tunjuk sebab sebelum disurcaj

35. Majlis hendaklah, sebelum seseorang disurcaj, menyampaikan kepadanya suatu notis bertulis yang memintanya menunjukkan sebab mengapa dia tidak patut disurcaj.

Amaun surcaj

36. Jika penjelasan yang memuaskan hati tidak diterima dalam masa empat belas hari dari tarikh notis disampaikan kepada seseorang di bawah seksyen 35, Majlis boleh—

- (a) dalam hal mana-mana perbuatan atau peninggalan yang disebut dalam perenggan 34(1)(a), (b) dan (c), mensurcaj terhadap orang itu wang yang tidak melebihi amaun yang tidak dipungut, atau apa-apa bayaran yang tidak sepatutnya dibuat, atau nilai yang berkurang dalam harta itu atau nilai harta yang termusnah itu; dan
- (b) dalam hal mana-mana perbuatan atau peninggalan yang disebut dalam perenggan 34(1)(d) dan (e), mensurcaj terhadap orang itu apa-apa jumlah wang yang difikirkan patut oleh Majlis.

Pemberitahuan surcaj

37. Majlis hendaklah memberitahu orang yang disurcaj berkenaan dengan apa-apa surcaj yang dikenakan di bawah seksyen 35.

Penarikan balik surcaj

38. Walau apa pun seksyen 36 dan 37, Majlis boleh pada bila-bila masa menarik balik apa-apa surcaj yang berkenaan dengannya penjelasan yang memuaskan hati telah diterima atau jika ternyata selainnya bahawa tiada surcaj patut dikenakan, dan Majlis hendaklah dengan serta-merta memberitahu orang yang disurcaj itu tentang penarikan balik itu.

Mendapatkan surcaj

39. Amaun apa-apa surcaj yang dikenakan di bawah seksyen 36 dan tidak ditarik balik di bawah seksyen 38 hendaklah menjadi hutang yang kena dibayar kepada Majlis daripada orang yang disurcaj dan boleh didakwa dan didapatkan di dalam mana-mana mahkamah atas guaman Majlis dan boleh juga, jika diarahkan oleh Majlis, didapatkan melalui potongan—

(a) gaji orang yang disurcaj; atau

(b) pencen orang disurcaj;

dengan ansuran bulanan yang sama banyak yang tidak melebihi satu perempat daripada jumlah gaji atau pencen bulanan, mengikut mana-mana yang berkenaan, orang itu.

Majlis boleh menerima pakai peraturan-peraturan, dsb.

40. Dalam membuat apa-apa peraturan di bawah Bahagian ini, Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, menerima pakai dengan membuat apa-apa ubahsuaian yang difikirkannya patut mana-mana peraturan, dasar, pekeliling dan arahan yang diperbuat atau dikeluarkan oleh Kerajaan Persekutuan atau Kerajaan Negeri.

Kerahsiaan

41. Prosiding Majlis hendaklah dirahsiakan dan tiada seorang pun anggota atau pekhidmatnya boleh mendedahkan atau membukakan kepada mana-mana orang selain Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah atau Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan yang bertanggungjawab bagi hal ehwal agama Islam atau mana-mana anggota Majlis apa-apa perkara yang telah berbangkit dalam mana-mana mesyuarat melainkan jika dia dibenarkan dengan nyata oleh Majlis.

Pekhidmat awam

42. Tiap-tiap anggota, pegawai dan pekhidmat Majlis hendaklah disifatkan sebagai pekhidmat awam mengikut pengertian Kanun Keseksaan [*Akta 574*].

Majlis boleh menentukan tatacaranya sendiri

43. Tertakluk kepada peruntukan lain Enakmen ini, Majlis boleh menentukan semua persoalan berhubungan dengan tatacara dan amalannya sendiri.

BAHAGIAN III

**PELANTIKAN MUFTI, KUASA DALAM
HAL EHWAL AGAMA, JAWATANKUASA FATWA
DAN FATWA YANG BERHUBUNGAN DENGAN
KEPENTINGAN NASIONAL**

Pelantikan Mufti dan Timbalan Mufti

44. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis, boleh melantik mana-mana orang yang layak dan sesuai menjadi Mufti dan Timbalan Mufti bagi Negeri Perlis.

(2) Pelantikan Mufti dan Timbalan Mufti hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

(3) Apabila seksyen ini mula berkuatkuasa, orang yang menjadi Mufti dan Timbalan Mufti bagi Negeri Perlis sebelum sahaja seksyen ini mula berkuatkuasa hendaklah disifatkan telah dilantik di bawah seksyen ini sebagai Mufti dan Timbalan Mufti bagi Negeri Perlis dan hendaklah terus memegang jawatan itu.

Fungsi Mufti

45. Mufti hendaklah membantu dan menasihati Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah berkenaan dengan semua perkara Hukum Syarak, dan dalam semua perkara sedemikian hendaklah menjadi pihak berkuasa utama di Negeri Perlis selepas Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, kecuali jika diperuntukkan selainnya dalam Enakmen ini.

Jawatankuasa Fatwa

46. (1) Maka hendaklah ada suatu jawatankuasa bernama Jawatankuasa Fatwa.

(2) Jawatankuasa hendaklah terdiri daripada—

- (a) Mufti, sebagai Pengerusi;
- (b) Timbalan Mufti;
- (c) Enam orang lain yang beragama Islam Ahli Sunnah Waljama'ah, termasuk tidak lebih daripada tiga orang anggota Majlis yang dilantik oleh Majlis; dan
- (d) seorang pegawai dari Jabatan Mufti yang dilantik oleh Majlis, sebagai Setiausaha.

(3) Mana-mana orang yang, sebelum sahaja seksyen ini mula berkuatkuasa, menjadi anggota Jawatankuasa Syariah yang ditubuhkan di bawah Enakmen terdahulu hendaklah tertakluk kepada subseksyen (4), disifatkan telah dinamakan atau dilantik menjadi anggota Jawatankuasa Fatwa dan hendaklah menjadi anggota Jawatankuasa Fatwa sehingga tempoh pelantikannya di bawah Enakmen yang terdahulu itu tamat.

(4) Subseksyen (3) tidak terpakai bagi mana-mana orang, kecuali Mufti dan Timbalan Mufti, yang menjadi anggota Jawatankuasa Syariah yang disebut dalam subseksyen (3) atas nama jawatan.

(5) Jawatankuasa Fatwa boleh, tertakluk kepada Enakmen ini, memutuskan segala persoalan berhubungan dengan tatacara dan amalannya.

Kuasa Jawatankuasa Fatwa untuk menyediakan fatwa

47. Tertakluk kepada seksyen 51, Jawatankuasa Fatwa hendaklah, atas perintah Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, dan bolehlah atas kehendaknya sendiri atau atas permintaan oleh mana-mana orang yang dibuat melalui surat yang dialamatkan kepada Mufti, menyediakan suatu fatwa atas apa-apa persoalan yang belum muktamad atau yang menimbulkan kontroversi berhubungan dengan Hukum Syarak.

Tatacara pembuatan fatwa

48. (1) Sebelum Jawatankuasa Fatwa membuat fatwa, Mufti boleh menyebabkan supaya kajian atau penyelidikan dijalankan sebagaimana yang diarahkan olehnya dan kertas kerja disediakan.

(2) Apabila Jawatankuasa bercadang hendak membuat fatwa Mufti hendaklah memanggil suatu mesyuarat Jawatankuasa Fatwa bagi maksud membincangkan fatwa yang dicadangkan itu.

(3) Selepas fatwa disediakan oleh Jawatankuasa Fatwa, Mufti hendaklah, bagi pihak dan atas nama Jawatankuasa Fatwa, mengemukakan fatwa yang disediakan itu kepada Majlis.

(4) Majlis boleh, selepas menimbang teliti fatwa itu, membuat syor kepada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah untuk mendapatkan perkenannya bagi pewartaan fatwa itu.

(5) Syor yang dibuat di bawah subseksyen (4) hendaklah disertakan dengan memorandum penjelasan dan ulasan daripada Majlis jika Majlis berpendapat penjelasan dan ulasan itu perlu.

(6) Apabila fatwa itu telah diperkenankan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, Majlis hendaklah memaklumkan Kerajaan Negeri tentang fatwa itu dan selepas itu hendaklah menyebabkan fatwa itu disiarkan dalam *Warta*.

(7) Sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah seksyen ini.

(8) Sesuatu fatwa hendaklah disiarkan dalam bahasa kebangsaan dalam tulisan Rumi, tetapi teks fatwa itu dalam tulisan Jawi boleh juga disiarkan.

(9) Apa-apa pernyataan yang dibuat oleh Jawatankuasa Fatwa tidak boleh diambil sebagai fatwa melainkan jika pernyataan itu disiarkan dalam *Warta* menurut subseksyen (6).

Fatwa yang disiarkan dalam *Warta* adalah mengikat

49. (1) Apabila disiarkan dalam *Warta*, sesuatu fatwa hendaklah mengikat tiap-tiap orang Islam yang berada di Negeri Perlis sebagai ajaran agamanya dan hendaklah menjadi kewajipannya di sisi agama Islam untuk mematuhi dan berpegang dengan fatwa itu, melainkan jika dia dibenarkan oleh Hukum Syarak untuk tidak mengikut fatwa itu dalam perkara-perkara amalan.

(2) Sesuatu fatwa hendaklah diiktiraf oleh semua Mahkamah Syariah dan Mahkamah Rayuan Syariah di dalam Negeri Perlis tentang semua perkara yang dinyatakan dalamnya.

Pindaan, ubahsuaian atau pembatalan fatwa

50. (1) Jawatankuasa Fatwa boleh meminda, mengubahsuaikan atau membatalkan mana-mana fatwa yang telah disiarkan dalam *Warta* di bawah Enakmen ini, atau di bawah Enakmen terdahulu.

(2) Sesuatu pindaan, ubahsuaian atau pembatalan sesuatu fatwa hendaklah disifatkan sebagai suatu fatwa dan peruntukan-peruntukan seksyen 48, kecuali subseksyen 48(7), hendaklah terpakai baginya.

(3) Sesuatu pindaan, ubahsuaian atau pembatalan sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah subseksyen (1).

Fatwa yang ada hubungan dengan kepentingan nasional

51. (1) Walau apa pun kuasa Jawatankuasa Fatwa di bawah seksyen 47, apabila Jawatankuasa Fatwa mendapati bahawa suatu fatwa yang dicadangkan dibuat adalah berkaitan dengan perkara-perkara yang menyentuh kepentingan nasional, Jawatankuasa Fatwa hendaklah menengguhkan perbincangannya tentang fatwa yang dicadangkan itu dan mengemukakan perkara itu kepada Majlis.

(2) Selepas menimbang teliti perkara itu, Majlis boleh membuat syor kepada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah untuk mendapat perkenannya agar fatwa yang dicadangkan itu dirujuk kepada Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan, melalui Majlis Raja-Raja.

(3) Tanpa menjejaskan keluasan subseksyen (1), suatu fatwa adalah dianggap berkaitan dengan perkara-perkara yang menyentuh kepentingan nasional jika persoalan itu ada hubungan dengan apa-apa perkara, dasar, program atau aktiviti yang secara langsung menyentuh kepentingan Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri atau mana-mana kementerian, jabatan atau agensi-agensinya.

(4) Jika Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah memberikan perkenannya di bawah subseksyen (2), Majlis hendaklah, sebelum fatwa itu dirujuk kepada Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan, memaklumkan Kerajaan Negeri tentang perujukan itu.

(5) Apabila sesuatu fatwa yang dicadangkan telah dirujuk kepada Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan, Jawatankuasa itu hendaklah mengemukakan nasihat dan syornya kepada Majlis Raja-Raja mengikut subseksyen (2) tentang perkara itu.

(6) Jika Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan menasihatkan atau mengesyorkan supaya fatwa yang dicadangkan itu dibuat, dengan atau tanpa ubahsuaian yang disyorkan olehnya, atau menasihatkan atau mengesyorkan suatu fatwa lain tentang perkara yang sama dan Majlis Raja-Raja telah bersetuju dengan nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan itu, maka Majlis hendaklah menimbang nasihat dan syor itu dan selepas itu bolehlah menyebabkan supaya fatwa mengikut nasihat dan syor itu disiarkan dalam *Warta* tanpa apa-apa pindaan atau ubahsuaian dan peruntukan-peruntukan seksyen 48, kecuali subseksyen 48(7), hendaklah terpakai baginya.

(7) Sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah seksyen ini.

Menerima pakai nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan

52. (1) Jawatankuasa Fatwa hendaklah menerima pakai apa-apa nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan yang menyentuh perbuatan atau amalan yang dipersetujui oleh Majlis Raja-Raja merupakan perbuatan atau amalan yang meliputi seluruh Persekutuan menurut Perkara 38(2)(b) Perlembagaan Persekutuan.

(2) Nasihat atau syor yang diterima pakai menurut kuasa subseksyen (1) hendaklah disifatkan sebagai fatwa dan seksyen 48, kecuali subseksyen 48(7), hendaklah terpakai baginya.

(3) Sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah seksyen ini.

Meminta pendapat daripada Jawatankuasa Fatwa

53. Jika dalam mana-mana mahkamah selain Mahkamah Syariah, apa-apa persoalan Hukum Syarak perlu diputuskan, mahkamah itu boleh meminta pendapat Jawatankuasa Fatwa tentang persoalan itu, dan Mufti boleh memperakukan pendapat Jawatankuasa Fatwa itu kepada mahkamah yang membuat permintaan itu.

Sumber yang hendaklah diikuti

54. (1) Dalam mengeluarkan apa-apa fatwa di bawah seksyen 48 atau memperakukan apa-apa pendapat di bawah seksyen 53 Jawatankuasa Fatwa hendaklah mengikut Al-Quran dan/atau Sunnah Rasulullah Sallallahu'alaihi Wassalam.

(2) Pada mengeluarkan sesuatu fatwa di bawah Bahagian ini Majlis dan Jawatankuasa Fatwa hendaklah mengambil ingatan terhadap Adat Istiadat Melayu atau Undang-undang Adat Istiadat Melayu yang terpakai dalam Negeri Perlis.

BAHAGIAN IV
MAHKAMAH SYARIAH

Penubuhan Mahkamah Syariah

55. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis, boleh melalui Pemberitahuan dalam *Warta* menubuhkan Mahkamah-Mahkamah Rendah Syariah bagi Negeri Perlis di tempat-tempat yang difikirkannya patut.

(2) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis, boleh melalui Pemberitahuan dalam *Warta* menubuhkan suatu Mahkamah Tinggi Syariah bagi Negeri Perlis.

(3) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis, boleh melalui Pemberitahuan dalam *Warta* menubuhkan suatu Mahkamah Rayuan Syariah bagi Negeri Perlis.

(4) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Ketua Hakim Syarie, boleh menetapkan secara bertulis suatu kod etika yang mesti dipatuhi oleh semua Hakim Syarie dan Hakim Mahkamah Rayuan Syariah.

Pelantikan Ketua Hakim Syarie

56. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis, boleh melantik seorang Ketua Hakim Syarie.

(2) Seseorang layak dilantik di bawah subseksyen (1) jika dia—

(a) seorang warganegara; dan

(b) selama tidak kurang daripada sepuluh tahun sebelum pelantikannya, telah memegang jawatan Hakim Mahkamah Tinggi Syariah atau Kadhi atau Pendaftar atau Pendakwa Syarie sesuatu Negeri atau pada suatu masa memegang mana-mana satu daripada jawatan itu dan pada masa yang lain memegang mana-mana yang lain pula.

(3) Orang yang, sebelum sahaja seksyen ini mula berkuatkuasa, memegang jawatan Ketua Hakim Syarie di bawah Enakmen terdahulu dan melaksanakan fungsi-fungsi kehakiman hendaklah, apabila seksyen ini mula berkuatkuasa, terus memegang jawatan Ketua Hakim Syarie seolah-olah dia telah dilantik di bawah subseksyen (1).

(4) Pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Pelantikan Hakim Mahkamah Rayuan Syariah

57. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis dan Ketua Hakim Syarie, boleh melantik tujuh orang Islam untuk membentuk suatu panel tetap Hakim Mahkamah Rayuan Syariah.

(2) Seseorang yang dilantik di bawah subseksyen (1) hendaklah memegang jawatan selama tempoh tiga tahun dan boleh dilantik semula.

(3) Tiap-tiap pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Pelantikan Hakim Mahkamah Tinggi Syariah

58. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis dan Ketua Hakim Syarie, boleh melantik Hakim-Hakim Mahkamah Tinggi Syariah.

(2) Seseorang layak dilantik di bawah subseksyen (1) jika—

(a) dia seorang warganegara; dan

(b) dia—

(i) selama tidak kurang daripada sepuluh tahun sebelum pelantikannya, telah memegang jawatan Hakim Mahkamah Rendah Syariah atau Kadhi atau Pendaftar atau Pendakwa Syarie sesuatu Negeri atau pada suatu masa memegang mana-mana satu daripada jawatan itu dan pada masa yang lain memegang mana-mana yang lain pula; atau

(ii) selama tidak kurang dari sepuluh tahun sebelum pelantikannya telah menjadi Peguam Syarie sesuatu Negeri atau pada suatu masa sebelum itu di mana-mana Negeri.

(3) Orang yang, sebelum sahaja seksyen ini mula berkuatkuasa, memegang jawatan Hakim Mahkamah Tinggi Syariah di bawah Enakmen terdahulu dan melaksanakan fungsi-fungsi kehakiman hendaklah, apabila seksyen ini mula berkuatkuasa, terus memegang jawatan sebagai Hakim Mahkamah Tinggi Syariah seolah-olah dia telah dilantik di bawah subseksyen (1).

(4) Tiap-tiap pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Pelantikan Hakim Mahkamah Rendah Syariah

59. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Ketua Hakim Syarie, boleh melantik daripada kalangan anggota perkhidmatan awam am Hakim-Hakim Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Tiap-tiap pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Pendaftar-Pendaftar

60. Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Ketua Hakim Syarie, boleh melantik daripada kalangan anggota perkhidmatan awam am seorang Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah, Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah dan Penolong-Penolong Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah.

Bidang kuasa Mahkamah Tinggi Syariah

61. (1) Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa di seluruh Negeri Perlis dan hendaklah diketuai oleh seorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Ketua Hakim Syarie boleh bersidang sebagai Hakim Mahkamah Tinggi Syariah dan mengetuai Mahkamah itu.

(3) Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah—

- (a) dalam bidang kuasa jenayahnya, membicarakan apa-apa kesalahan yang dilakukan oleh seseorang orang Islam dan boleh dihukum di bawah Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Negeri Perlis atau di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain yang sedang berkuatkuasa yang menetapkan kesalahan-kesalahan terhadap rukun-rukun agama Islam, dan boleh mengenakan apa-apa hukuman yang diperuntukkan bagi kesalahan itu; dan
- (b) dalam bidang kuasa malnya, mendengar dan memutuskan semua tindakan dan prosiding jika semua pihak dalam tindakan atau prosiding itu adalah orang Islam dan tindakan atau prosiding itu adalah berhubungan dengan—
 - (i) pertunangan, perkahwinan, ruju', perceraian, pembubaran perkahwinan (fasakh), nusyuz, atau pemisahan kehakiman (faraq) atau apa-apa perkara yang berkaitan dengan perhubungan antara suami isteri;
 - (ii) apa-apa pelupusan atau tuntutan harta yang berbangkit daripada mana-mana perkara yang dinyatakan dalam subperenggan (i);
 - (iii) nafkah orang-orang tanggungan, kesahtarafan, atau penjagaan atau jagaan (hadhanah) budak-budak;
 - (iv) pembahagian atau tuntutan harta sepencarian;

- (v) wasiat atau alang semasa marad-al-maut;
- (vi) alang semasa hidup, atau penyelesaian yang dibuat tanpa balasan yang memadai dengan wang atau nilai wang, oleh seorang orang Islam;
- (vii) wakaf atau nazr;
- (viii) pembahagian dan pewarisan harta berwasiat atau tak berwasiat;
- (ix) penentuan orang-orang yang berhak kepada bahagian harta pusaka seseorang si mati yang beragama Islam atau bahagian-bahagian yang kepadanya masing-masing orang itu berhak;
- (x) pengisytiharan bahawa seseorang itu bukan lagi orang Islam;
- (xi) pengisytiharan bahawa seseorang yang telah mati itu ialah seorang Islam atau sebaliknya pada masa kematiannya; dan
- (xii) perkara-perkara lain yang berkenaan dengannya bidang kuasa diberikan oleh mana-mana undang-undang bertulis.

Bidang kuasa Mahkamah Rendah Syariah

62. (1) Sesuatu Mahkamah Rendah Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa di seluruh Perlis dan hendaklah diketuai oleh seorang Hakim Mahkamah Rendah.

(2) Mahkamah Rendah Syariah hendaklah—

- (a) dalam bidang kuasa jenayahnya, membicarakan apa-apa kesalahan yang dilakukan oleh seseorang orang Islam di bawah Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Negeri Perlis atau mana-mana undang-undang bertulis lain yang menetapkan kesalahan-kesalahan terhadap rukun-rukun agama Islam yang

baginya hukuman maksimum yang diperuntukkan oleh Enakmen atau mana-mana undang-undang bertulis itu tidak melebihi tiga ribu ringgit, atau pemenjaraan selama tempoh satu tahun atau kedua-duanya, dan boleh mengenakan mana-mana hukuman yang diperuntukkan bagi kesalahan itu; dan

- (b) dalam bidang kuasa malnya, mendengar dan memutuskan semua tindakan dan prosiding yang Mahkamah Tinggi Syariah diberi kuasa untuk mendengar dan memutuskannya, jika amaun atau nilai hal perkara yang dipertikaikan itu tidak melebihi seratus ribu ringgit atau tidak dapat dianggarkan dengan wang (tidak termasuk tuntutan hadhanah atau harta sepencarian).

(3) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh dari semasa ke semasa melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta* memperluaskan bidang kuasa mal Mahkamah Rendah Syariah.

Rayuan kepada Mahkamah Tinggi Syariah

63. (1) Rayuan boleh dibuat kepada Mahkamah Tinggi Syariah daripada apa-apa keputusan sesuatu Mahkamah Rendah Syariah—

- (a) dalam bidang kuasa jenayahnya, oleh pihak pendakwa atau oleh orang yang telah disabitkan, dan rayuan itu boleh sama ada terhadap pembebasan, sabitan atau hukuman atau mana-mana daripadanya;
- (b) dalam bidang kuasa malnya—
 - (i) oleh mana-mana orang yang terkilan dengan keputusan itu, jika amaun yang dituntut itu tidak kurang daripada satu ribu ringgit;
 - (ii) dalam semua kes yang melibatkan apa-apa keputusan mengenai taraf diri, oleh mana-mana orang yang terkilan dengan keputusan itu;
 - (iii) dalam semua kes yang berhubungan dengan nafkah orang-orang tanggungan, oleh mana-mana orang yang terkilan dengan keputusan itu, dengan syarat tiada rayuan boleh dibuat terhadap keputusan yang telah dibuat dengan persetujuan; dan

- (c) dalam apa-apa kes lain, jika Mahkamah Tinggi Syariah memberikan kebenaran untuk merayu.
- (2) Dalam mana-mana rayuan, Mahkamah Tinggi Syariah boleh—
- (a) dalam perkara jenayah, menolak rayuan, mensabitkan dan menghukum pihak yang merayu, memerintahkan mahkamah perbicaraan memanggil pembelaan atau membuat siasatan lanjut, menambah atau meminda hukuman, memerintahkan perbicaraan semula, atau meminda, atau mengakaskan apa-apa perintah mahkamah perbicaraan; dan
 - (b) dalam perkara mal, mengesahkan, mengakaskan atau mengubah keputusan mahkamah perbicaraan, menjalankan mana-mana kuasa yang boleh dijalankan oleh mahkamah perbicaraan, membuat apa-apa perintah yang sepatutnya dibuat oleh mahkamah perbicaraan, atau memerintahkan perbicaraan semula.

Permohonan untuk mendapatkan kebenaran merayu

64. (1) Suatu rayuan atau permohonan bagi mendapatkan kebenaran untuk merayu di bawah perenggan 63(1)(c) hendaklah dibuat kepada Mahkamah Tinggi Syariah mengikut apa-apa cara yang ditetapkan, tetapi dalam apa-apa keadaan hendaklah dalam tempoh empat belas hari dari tarikh penghakiman, perintah atau keputusan yang berkenaan dengannya permohonan itu dibuat atau, dalam keadaan apabila pemohon tidak mengetahuinya pada tarikh itu dan tidak dengan menjalankan usaha yang munasabah dapat mengetahuinya, dalam tempoh empat belas hari dari tarikh penghakiman, perintah, atau keputusan itu sampai kepada pengetahuannya.

(2) Mahkamah Tinggi Syariah, apabila mendengar mana-mana permohonan bagi mendapatkan kebenaran untuk merayu, boleh atas alasan khas melanjutkan masa untuk merayu, walaupun masanya telah tamat.

Perakuan pewarisan

65. Jika dalam perjalanan mana-mana prosiding yang berhubungan dengan pentadbiran atau pembahagian harta pusaka seseorang si mati yang beragama Islam, mana-mana mahkamah atau pihak berkuasa,

selain Mahkamah Tinggi Syariah atau suatu Mahkamah Rendah Syariah, mempunyai kewajiban untuk menentukan—

- (a) orang-orang yang berhak mendapat bahagian dalam harta pusaka itu; atau
- (b) bahagian-bahagian yang kepadanya masing-masing orang itu berhak,

Mahkamah Syariah boleh, atas permohonan mana-mana orang yang menuntut bahawa dia menjadi benefisiari atau wakilnya, dan setelah dibayar olehnya fi yang ditetapkan, memperakukan fakta-fakta yang didapati oleh Mahkamah Syariah itu dan pendapat Mahkamah Syariah itu tentang orang-orang yang berhak atas bahagian-bahagian itu.

Bidang kuasa pengawasan dan penyemakan Mahkamah Tinggi Syariah

66. (1) Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa pengawasan dan penyemakan ke atas semua Mahkamah Rendah Syariah dan boleh, jika tampak perlu oleh Mahkamah Tinggi Syariah itu demi kepentingan keadilan, sama ada atas kehendaknya sendiri atau atas kehendak mana-mana pihak atau orang yang berkepentingan, pada mana-mana peringkat dalam apa-apa perkara atau prosiding, sama ada mal atau jenayah, dalam mana-mana Mahkamah Rendah Syariah, memanggil dan memeriksa mana-mana rekod tentang perkara atau prosiding itu dan boleh memberikan apa-apa arahan yang dikehendaki demi keadilan.

(2) Apabila Mahkamah Tinggi Syariah memanggil rekod sesuatu perkara atau prosiding di bawah subseksyen (1), semua prosiding dalam Mahkamah Rendah Syariah tentang perkara atau prosiding itu hendaklah digantung sementara menanti perintah selanjutnya daripada Mahkamah Tinggi Syariah.

Bidang kuasa Mahkamah Rayuan Syariah

67. (1) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa untuk mendengar dan memutuskan apa-apa rayuan terhadap apa-apa keputusan yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah dalam menjalankan bidang kuasa asalnya.

(2) Apabila suatu rayuan daripada sesuatu keputusan Mahkamah Rayuan Syariah telah diputuskan oleh Mahkamah Tinggi Syariah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh atas permohonan mana-mana pihak memberikan kebenaran untuk diputuskan olehnya sendiri apa-apa persoalan undang-undang berkepentingan awam yang telah timbul dalam perjalanan rayuan itu dan yang keputusannya oleh Mahkamah Tinggi Syariah telah menyentuh keputusan rayuan itu.

(3) Apabila kebenaran telah diberikan oleh Mahkamah Rayuan Syariah, ia hendaklah mendengar dan memutuskan persoalan yang dibenarkan dirujukkan bagi keputusannya dan membuat apa-apa perintah yang boleh dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah, dan yang difikirkannya adil bagi pemberesan rayuan itu.

Bidang kuasa pengawasan dan penyemakan Mahkamah Rayuan Syariah

68. (1) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa pengawasan dan penyemakan ke atas Mahkamah Tinggi Syariah dan boleh, jika didapati perlu olehnya demi kepentingan keadilan, sama ada atas kehendaknya sendiri atau atas kehendak mana-mana pihak atau orang yang berkepentingan, pada mana-mana peringkat dalam apa-apa perkara atau prosiding, sama ada mal atau jenayah, dalam Mahkamah Tinggi Syariah, memanggil dan memeriksa mana-mana rekod tentang perkara atau prosiding itu dan boleh memberikan apa-apa arahan yang dikehendaki demi keadilan.

(2) Apabila Mahkamah Rayuan Syariah memanggil rekod tentang apa-apa perkara atau prosiding di bawah subseksyen (1), semua prosiding dalam Mahkamah Tinggi Syariah tentang perkara atau prosiding itu hendaklah digantung sementara menanti perintah selanjutnya daripada Mahkamah Rayuan Syariah.

Keanggotaan Mahkamah Rayuan Syariah

69. (1) Sesuatu rayuan dalam Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah didengar dan dibereskan oleh seorang Pengerusi dan dua orang lain yang ditentukan oleh Ketua Hakim Syarie daripada kalangan anggota panel tetap Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang dilantik di bawah seksyen 57.

(2) Walau apa pun seksyen 57, Ketua Hakim Syarie boleh melantik mana-mana Hakim Mahkamah Tinggi Syariah untuk menjadi seorang anggota Mahkamah Rayuan Syariah bagi mana-mana prosiding yang tertentu jika Ketua Hakim Syarie berpendapat wajar berbuat demikian.

(3) Ketua Hakim Syarie hendaklah menjadi Pengerusi tiap-tiap prosiding Mahkamah Rayuan Syariah, melainkan—

- (a) jika rayuan dalam Mahkamah Rayuan Syariah itu ialah terhadap keputusan Ketua Hakim Syarie yang telah bersidang sebagai Hakim Mahkamah Tinggi Syariah; atau
- (b) jika Ketua Hakim Syarie tidak dapat menjadi Pengerusi kerana apa-apa sebab lain,

Ketua Hakim Syarie hendaklah melantik Hakim yang paling kanan antara Hakim Mahkamah Rayuan Syariah untuk menjadi Pengerusi.

Keputusan ikut majoriti

70. Rayuan hendaklah diputuskan mengikut pendapat majoriti Mahkamah Rayuan Syariah.

Penerusan prosiding Mahkamah Rayuan Syariah walaupun Hakim tiada

71. (1) Jika, dalam perjalanan apa-apa prosiding dalam sesuatu rayuan atau pada bila-bila masa sebelum diumumkan penghakiman, mana-mana Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang mendengar prosiding itu tidak dapat, kerana sakit atau apa-apa sebab lain, untuk hadir dan menyelesaikan prosiding itu atau selainnya menjalankan fungsinya sebagai Hakim Mahkamah itu maka, jika kedua-dua pihak bersetuju, pendengaran itu hendaklah diteruskan dan penghakiman atau penghakiman yang ditangguhkan, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah diberikan oleh dua orang Hakim Mahkamah yang ada itu, dan bagi maksud-maksud rayuan itu, Mahkamah hendaklah disifatkan telah dianggotai dengan sempurna.

(2) Dalam mana-mana kes seperti yang tersebut dalam subseksyen (1), jika tiada keputusan sebulat suara oleh kedua-dua Hakim yang ada, rayuan itu hendaklah didengar semula.

(3) Jika di bawah subseksyen (1) kedua-dua pihak tidak memberikan persetujuan mereka, atau lebih daripada seorang Hakim tidak dapat, kerana sakit atau apa sebab lain, untuk hadir dan menyelesaikan prosiding itu atau selainnya menjalankan fungsi mereka sebagai Hakim Mahkamah itu, rayuan itu hendaklah didengar semula.

Mahkamah terbuka

72. (1) Semua perbicaraan dalam Mahkamah Syariah hendaklah, tertakluk kepada mana-mana undang-undang bertulis lain dan subseksyen (2), terbuka kepada orang ramai.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), mahkamah boleh memerintahkan keseluruhan atau mana-mana bahagian sesuatu perbicaraan diadakan dalam mahkamah tertutup jika mahkamah itu berpuas hati bahawa perbicaraan dalam mahkamah tertutup adalah perlu atau suaimanfaat demi kepentingan keadilan atau kesopanan.

Bahasa

73. Bahasa Melayu hendaklah menjadi bahasa bagi semua prosiding Mahkamah Syariah dan semua dokumen serta nota prosiding boleh menggunakan tulisan Rumi atau Jawi.

Bidang kuasa tidak meliputi orang bukan Islam

74. Tiada keputusan Mahkamah Rendah Syariah, Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rayuan Syariah boleh melibatkan mana-mana hak atau harta seseorang bukan Islam.

Tindakan bersaling

75. (1) Jika Mahkamah Syariah dalam mana-mana Negeri di Malaysia mengeluarkan waran atau saman, mengikut mana-mana yang berkenaan, di bawah peruntukan undang-undang yang berkuatkuasa dalam Negeri itu untuk dilaksanakan ke atas atau disampaikan kepada seseorang yang berada atau dipercayai berada dalam Negeri Perlis, maka mana-mana Hakim Syarie boleh mengesahkan waran atau saman itu dengan menandatangani dan waran atau saman itu boleh dilaksanakan atau disampaikan kepada orang itu seolah-olah waran atau saman itu telah dikeluarkan oleh Mahkamah Syariah dalam Negeri Perlis menurut peruntukan Enakmen ini.

(2) Jika Mahkamah Syariah dalam Negeri Perlis mengeluarkan waran yang memberikan kuasa untuk menangkap mana-mana orang, atau saman yang memanggil mana-mana orang supaya hadir di Mahkamah Syariah, dan orang itu berada atau dipercayai berada dalam mana-mana Negeri lain di Malaysia dan waran atau saman itu telah dilaksanakan atau disampaikan kepada orang itu menurut mana-mana undang-undang yang berkuatkuasa dalam Negeri itu, maka waran atau saman itu hendaklah bagi maksud Enakmen ini disifatkan telah dilaksanakan atau disampaikan dengan sah seolah-olah pelaksanaan atau penyampaian itu telah dilaksanakan atau disempurnakan dalam Negeri Perlis.

(3) Jika Mahkamah Syariah dalam mana-mana Negeri di Malaysia membuat satu perintah atau penghakiman di bawah peruntukan undang-undang yang berkuatkuasa dalam Negeri itu terhadap seseorang dan orang itu berada atau dipercayai berada dalam Negeri Perlis, maka Hakim Syarie, jika dia berpuas hati bahawa perintah atau penghakiman itu telah dikeluarkan dengan sempurna oleh suatu mahkamah yang kompeten dalam mana-mana Negeri di Malaysia, boleh mengendorskan perintah atau penghakiman itu dan perintah atau penghakiman itu bolehlah kemudiannya dilaksanakan atau disampaikan, mengikut mana-mana yang berkenaan, seolah-olah perintah atau penghakiman itu telah dikeluarkan dengan sah oleh Mahkamah Syariah dalam Negeri Perlis menurut peruntukan Enakmen ini.

Pelindungan Hakim, Pegawai Mahkamah, dll.

76. (1) Tiada seorang pun Hakim Mahkamah Rayuan Syariah atau Hakim Syarie boleh didakwa di mana-mana Mahkamah Syariah atau Mahkamah Sivil bagi sesuatu perbuatan yang dilakukan atau diperintahkan olehnya supaya dilakukan dalam menjalankan tugas kehakimannya, sama ada dalam had bidang kuasanya atau tidak, dan tiada apa-apa perintah bagi kos boleh dibuat terhadapnya, dengan syarat bahawa dia pada masa itu dengan suci hati percaya bahawa dia mempunyai bidang kuasa untuk melakukan atau memerintahkan perbuatan itu.

(2) Tiada pegawai mana-mana mahkamah atau mana-mana orang lain yang terikat untuk melaksanakan waran atau perintah yang sah di sisi undang-undang yang dikeluarkan oleh Hakim Mahkamah Rayuan Syariah atau Hakim Syarie boleh didakwa dalam mana-mana Mahkamah Syariah atau Mahkamah Sivil melaksanakan waran atau perintah itu.

Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah

77. (1) Maka hendaklah ada suatu Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah bagi membuat kaedah-kaedah tentang tatacara Mahkamah Rayuan Syariah, Mahkamah Tinggi Syariah dan Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah hendaklah terdiri daripada—

- (a) Ketua Hakim Syarie, sebagai Pengerusi;
- (b) Penasihat Undang-Undang Negeri atau wakilnya; dan
- (c) orang-orang yang berikut yang dilantik oleh Ketua Hakim Syarie:
 - (i) seorang Hakim Mahkamah Rayuan Syariah;
 - (ii) seorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah;
 - (iii) seorang Hakim Mahkamah Rendah Syariah;
 - (iv) seorang Peguam Syarie; dan
 - (v) seorang pegawai undang-undang yang berkhidmat dengan Biro Bantuan Guaman yang ditubuhkan di bawah Akta Bantuan Guaman 1971 [*Akta 26*].

(3) Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah menjadi Setiausaha kepada Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah dan hendaklah bertanggungjawab bagi melaksanakan keputusan-keputusan Jawatankuasa itu.

(4) Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah boleh menentukan tatacaranya sendiri.

(5) Semua kaedah yang dibuat oleh Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

BAHAGIAN V

PENDAKWAAN DAN PEWAKILAN

Ketua Pendakwa dan Pendakwa Syarie

78. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis, boleh melantik seorang yang layak menjadi Hakim Mahkamah Tinggi Syariah untuk menjadi Ketua Pendakwa Syarie.

(2) Ketua Pendakwa Syarie hendaklah mempunyai kuasa yang boleh dijalankan menurut budi bicaranya bagi memulakan, menjalankan atau memberhentikan apa-apa prosiding bagi sesuatu kesalahan di hadapan mana-mana Mahkamah Syariah.

(3) Majlis boleh melantik orang-orang yang layak dan sesuai daripada kalangan anggota perkhidmatan awam Negeri Perlis menjadi Pendakwa-Pendakwa Syarie.

(4) Pendakwa-Pendakwa Syarie hendaklah bertindak di bawah kawalan am dan arahan Ketua Pendakwa Syarie dan boleh menjalankan semua atau mana-mana hak dan kuasa yang diberikan kepada atau yang boleh dijalankan oleh Ketua Pendakwa Syarie, kecuali hak dan kuasa yang dinyatakan hendaklah dijalankan oleh Ketua Pendakwa Syarie sendiri.

Pegawai Penguatkuasa Agama

79. Majlis boleh melantik daripada kalangan anggota perkhidmatan awam Negeri Perlis seorang Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama dan Pegawai-Pegawai Penguatkuasa Agama untuk menjalankan penyiasatan kesalahan-kesalahan di bawah Enakmen ini atau di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain yang menetapkan kesalahan-kesalahan terhadap rukun-rukun agama Islam.

Peguam Syarie

80. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), (3) dan (4), Majlis boleh menerima mana-mana orang yang mempunyai pengetahuan yang mencukupi tentang Hukum Syarak menjadi Peguam Syarie bagi mewakili pihak-pihak dalam apa-apa prosiding di dalam Mahkamah Syariah.

(2) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, membuat peraturan-peraturan untuk—

- (a) mengadakan peruntukan bagi tatacara, kelayakan dan fi bagi penerimaan Peguam Syarie; dan
- (b) mengawalselia, mengawal dan mengawasi kelakuan Peguam Syarie.

(3) Walau apa pun subseksyen (1)—

- (a) mana-mana anggota Perkhidmatan Kehakiman dan Perundangan; atau
- (b) mana-mana orang yang dilantik di bawah seksyen 3 Akta Bantuan Guaman 1971,

boleh bertindak sebagai Peguam Syarie bagi mewakili mana-mana pihak dalam apa-apa prosiding dalam Mahkamah Syariah jika pihak itu boleh diwakili olehnya dalam Mahkamah Sivil menurut kuasa Akta Profesion Undang-Undang 1976 [*Akta 166*] tanpa anggota atau orang itu perlu diterima masuk sebagai peguambela dan peguamcara di bawah Akta itu.

(4) Walau apa pun subseksyen (1) dan (2), mana-mana orang yang telah diterima menjadi seorang Peguam Syarie di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berkuatkuasa di mana-mana Negeri lain di Malaysia bolehlah diterima sebagai Peguam Syarie bagi Negeri Perlis apabila permohonan dibuat olehnya kepada Majlis dengan menyertakan keterangan yang menunjukkan bahawa dia telah diterima sebagai Peguam Syarie di Negeri lain itu.

(5) Seseorang yang sebelum saja seksyen ini mula berkuatkuasa telah diterima menjadi seorang Peguam Syarie di bawah Enakmen terdahulu hendaklah, tertakluk kepada Enakmen ini, disifatkan telah diterima menjadi seorang Peguam Syarie dan hendaklah berhak hadir di mana-mana Mahkamah Syariah bagi pihak mana-mana pihak kepada apa-apa prosiding di hadapan Mahkamah Syariah itu.

(6) Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam mana-mana undang-undang bertulis yang lain, tiada seorang pun, selain Peguam Syarie atau orang yang disebut dalam subseksyen (3), berhak hadir di dalam mana-mana Mahkamah Syariah bagi pihak mana-mana pihak kepada apa-apa prosiding di hadapannya.

BAHAGIAN VI

KEWANGAN

Baitulmal dan Tatacara Kewangan Majlis

Penubuhan Baitulmal

81. (1) Suatu kumpulan wang bernama Baitulmal adalah dengan ini ditubuhkan.

(2) Baitulmal hendaklah terdiri daripada semua wang dan harta, alih atau tak alih, yang menurut Hukum Syarak atau di bawah Enakmen ini atau peraturan-peraturan atau kaedah-kaedah yang dibuat di bawahnya, terakru, atau disumbangkan oleh mana-mana orang, kepada Baitulmal.

(3) Semua wang dan harta dalam Baitulmal hendaklah terletak pada Majlis yang hendaklah mentadbirkan semua wang dan harta itu mengikut peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Enakmen ini.

(4) Walau apa pun peraturan yang disebut dalam subseksyen (3), mana-mana pelaburan, aset atau kumpulan wang yang terletak pada Majlis boleh dijual, dihasilkan dan dilupuskan, dan hasil-hasil daripadanya boleh dilaburkan dari semasa ke semasa dalam mana-mana undang-undang bertulis yang sedang berkuatkuasa bagi pelaburan wang amanah dan Hukum Syarak.

(5) Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Enakmen ini, Majlis, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh membuat peraturan-peraturan tentang pemungutan, pentadbiran dan pembahagian semua harta Baitulmal.

Anggaran pendapatan dan belanjawan

82. (1) Majlis hendaklah, menyediakan dan menyebarkan kepada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, tidak lewat daripada 31 Oktober dalam setiap tahun, anggaran kesemua pendapatan

dan perbelanjaan Majlis, termasuk anggaran segala harta dan segala barang boleh lupus, berkenaan dengan tahun yang berikutnya.

(2) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, boleh meluluskan anggaran itu atau boleh mengarahkan supaya ia dipinda.

(3) Anggaran yang diluluskan, dengan atau tanpa pindaan di bawah subseksyen (2), hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

(4) Majlis boleh pada bila-bila masa menyembahkan kepada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah anggaran perbelanjaan tambahan berkenaan dengan tahun semasa, atau, pada bila-bila masa sebelum 31 Mac dalam mana-mana tahun, berkenaan dengan tahun yang sebelumnya, dan anggaran itu boleh diluluskan atau dipinda, dan hendaklah disiarkan, mengikut subseksyen (2) dan (3).

(5) Tiada wang boleh dibelanjakan, atau harta dilupuskan dalam bentuk barang, kecuali mengikut anggaran yang diperuntukkan dalam seksyen ini dan dengan berdasarkan baucar yang ditandatangani oleh Pengerusi atau mana-mana pegawai Majlis atau mana-mana pegawai lain yang diberi kuasa oleh Pengerusi.

Perbelanjaan Majlis

83. Semua kos, bayaran dan belanja untuk mentadbirkan harta dan aset yang terletak pada Majlis, termasuk kos penyenggaraan dan pembaikan mana-mana harta tak alih, gaji dan elaun semua pekhidmat Majlis, dan fi dan elaun yang kena dibayar kepada mana-mana pegawai atau anggota Majlis berkenaan dengan perkhidmatannya sebagai pekhidmat, pegawai atau anggota Majlis, hendaklah dibayar daripada harta dan aset Baitulmal.

Akaun Bank

84. (1) Majlis boleh mengendalikan apa-apa akaun atau akaun-akaun yang difikirkannya patut dengan mana-mana bank yang sesuai.

(2) Pembayaran-pembayaran oleh Majlis amaun-amaun yang melebihi lima ratus ringgit hendaklah dibuat dengan cek.

(3) Semua wang yang diterima oleh atau untuk Majlis hendaklah dibayar ke dalam suatu akaun bank Majlis mengikut cara yang diperuntukkan dalam Tatacara Kewangan Majlis.

(4) Cek yang dikeluarkan daripada mana-mana akaun bank Majlis hendaklah ditandatangani oleh Pengerusi atau ahli pegawai Majlis atau pegawai yang diberikan kuasa oleh Majlis.

Akaun dan laporan tahunan

85. Peruntukan-peruntukan Akta Badan Berkanun (Akaun dan Laporan Tahunan) 1980 [*Akta 240*] hendaklah terpakai bagi Majlis dan bagi mana-mana perbadanan di bawah Enakmen ini.

Zakat dan Fitrah

Kuasa Majlis memungut zakat dan fitrah

86. Majlis hendaklah berkuasa memungut zakat dan fitrah daripada setiap orang Islam yang kena dibayar di dalam Negeri Perlis mengikut Hukum Syarak bagi pihak Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah.

Kuasa membuat peraturan-peraturan

87. (1) Majlis dengan persetujuan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh membuat peraturan-peraturan untuk mengawalselia semua perkara yang berhubungan dengan pungutan, pentadbiran dan pembahagian zakat dan fitrah.

(2) Tanpa menjejaskan kuasa keseluruhan sebelum ini, Majlis boleh membuat peraturan-peraturan untuk—

- (a) menentukan dari semasa ke semasa nilai kadar zakat dan fitrah yang kena dibayar oleh setiap orang Islam di dalam Negeri Perlis;
- (b) mewujudkan tatacara pemungutan zakat dan fitrah;
- (c) melantik amil-amil bagi menjalankan pemungutan zakat dan fitrah; dan

- (d) mewujudkan kesalahan dan memperuntukkan hukuman bagi perkara-perkara yang berkaitan dengan pemungutan atau penyerahan hasil pungutan zakat dan fitrah.

Rayuan

88. (1) Mana-mana orang bolehlah membuat rayuan kepada Majlis terhadap mana-mana tuntutan bayaran zakat atau fitrah ke atasnya.

(2) Majlis hendaklah menimbang rayuan itu dan boleh memerintahkan bahawa orang itu hendaklah membayar amaun zakat atau fitrah yang dituntut ke atasnya, atau amaun yang kurang, sebagaimana difikirkan patut oleh Majlis atau boleh memerintahkan bahawa orang itu tidak dikehendaki daripada membayar zakat atau fitrah di dalam sesuatu tahun.

(3) Keputusan Majlis terhadap rayuan itu adalah muktamad dan tidak boleh dipersoalkan lagi di dalam mana-mana mahkamah.

Wakaf, Nazr dan Amanah

Majlis menjadi pemegang amanah tunggal wakaf, nazr dan amanah

89. Walau apa pun apa-apa peruntukan yang berlawanan yang terkandung dalam mana-mana suratcara atau perisytiharan yang mewujudkan, mengawal, atau menyentuh perkara itu, Majlis hendaklah menjadi pemegang amanah yang tunggal—

- (a) semua wakaf, sama ada wakaf am atau wakaf khas;
- (b) semua nazr 'am; dan
- (c) segala jenis amanah yang mewujudkan apa-apa amanah khairat bagi menyokong dan memajukan agama Islam atau bagi faedah orang-orang Islam mengikut Hukum Syarak,

bagi apa-apa harta yang tersentuh oleh wakaf, nazr 'am atau amanah itu dan terletak di dalam Negeri Perlis.

Peletakan harta wakaf, nazr dan amanah pada Majlis

90. Semua harta yang tertakluk kepada seksyen 89 hendaklah tanpa apa-apa pindah hak, serah hak atau pindah hakmilik, dan, dalam hal harta tak alih sebaik sahaja didaftarkan di bawah undang-undang bertulis yang berhubungan dengan tanah, terletak pada Majlis, bagi maksud wakaf, nazr 'am atau amanah yang menyentuh harta itu.

Sekatan bagi pewujudan amanah khairat

91. (1) Sama ada atau tidak dibuat secara wasiat atau alang semasa marad-al-maut, tiada wakaf atau nazr yang dibuat selepas seksyen ini mula berkuatkuasa dan melibatkan lebih daripada satu pertiga daripada harta orang yang membuatnya boleh menjadi sah berkenaan dengan bahagian yang melebihi satu pertiga itu.

(2) Tiap-tiap wakaf khas atau nazr yang dibuat selepas seksyen ini mula berkuatkuasa adalah batal dan tak sah melainkan jika—

- (a) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, selepas berunding dengan Majlis, dengan nyata memperkenankan dan mengesahkan wakaf khas atau nazr itu; atau
- (b) wakaf khas atau nazr itu telah dibuat semasa pembuatnya sakit tenat dan kemudian meninggal dunia akibat sakit itu dan telah dibuat secara bertulis melalui suratcara yang disempurnakan olehnya dan disaksikan oleh dua orang Islam dewasa yang tinggal di kariah masjid yang sama dengan pembuat itu.

(3) Seksyen ini tidaklah berkuatkuasa untuk menjadikan sah apa-apa wasiat, alang semasa marad-al-maut atau nazr yang tak sah di bawah peruntukan-peruntukan Hukum Syarak.

(4) Apa-apa wakaf atau nazr yang sah menurut Enakmen terdahulu hendaklah terus sah bagi maksud Enakmen ini.

Pendapatan daripada wakaf dan nazr

92. (1) Pendapatan yang diterima oleh Majlis daripada sesuatu wakaf khas hendaklah digunakan olehnya mengikut peruntukan-peruntukan yang sah bagi wakaf khas itu.

(2) Pendapatan daripada tiap-tiap wakaf selain wakaf khas dan tiap-tiap nazr 'am hendaklah dibayar kepada dan menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

Modal wakaf dan nazr

93. (1) Tertakluk kepada subsekyen (2) dan (3), harta modal dan aset yang tersentuh oleh mana-mana wakaf atau nazr 'am yang sah tidak boleh menjadi sebahagian daripada Baitulmal, tetapi hendaklah digunakan menurut wakaf atau nazr 'am itu dan dipegang sebagai dana yang berasingan.

(2) Jika, oleh sebab masa telah luput atau hal keadaan sudah berubah, tidak mungkin lagi dapat dijalankan dengan berfaedah peruntukan-peruntukan tepat mana-mana wakaf atau nazr 'am, Majlis hendaklah menyediakan suatu skim bagi menggunakan harta dan aset yang tersentuh olehnya mengikut cara yang sehampir mungkin sama dengan dikehendaki oleh terma-terma wakaf atau nazr 'am itu, dan hendaklah menggunakan harta dan aset itu dengan sewajarnya.

(3) Walau apa pun subseksyen (2), Majlis boleh, dengan kelulusan bertulis daripada Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, mengarahkan supaya harta dan aset yang disebut dalam subseksyen (2) itu ditambahkan kepada dan menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

(4) Jika terma-terma mana-mana wakaf atau nazr 'am tidak menyatakan cara penggunaan harta modal dan aset yang tersentuh olehnya, atau tidak pasti daripada terma-terma itu bagaimana harta modal atau aset itu patut digunakan, Majlis boleh mengarahkan supaya harta modal dan aset itu ditambahkan kepada dan menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

(5) Segala suratcara yang mewujudkan, yang menjadi keterangan, atau yang menyentuh mana-mana wakaf atau nazr 'am, berserta dengan mana-mana dokumen hakmilik atau cagaran lain yang berhubungan dengannya, hendaklah dipegang dan disimpan oleh Majlis.

Pengertian suratcara tentang wakaf atau nazr

94. Jika, pada pendapat Majlis makna atau natijah mana-mana suratcara atau akuan yang mewujudkan atau menyentuh mana-mana wakaf atau nazr adalah kabur atau tidak pasti, Majlis bolehlah merujuk perkara

itu kepada Jawatankuasa Fatwa bagi mendapatkan pendapatnya tentang makna dan natijah suratcara atau akuan itu, dan hendaklah bertindak menurut apa-apa pendapat yang diberikan sedemikian oleh Jawatankuasa Fatwa itu.

Penyiaran senarai harta wakaf, nazar dan amanah

95. Dengan seberapa segera yang mungkin selepas 31 Disember tiap-tiap tahun, Majlis hendaklah menyediakan, mengeluarkan dan menyiarkan dalam *Warta* satu senarai semua harta, pelaburan dan aset yang terletak hak pada Majlis, dengan tertakluk kepada mana-mana wakaf, nazar atau amanah dan yang tidak menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

BAHAGIAN VII

MASJID

Majlis menjadi pemegang amanah tunggal bagi masjid dan tanah yang berkaitan dengannya

96. (1) Walau apa pun apa-apa peruntukan yang berlawanan dalam mana-mana suratcara bertulis, Majlis hendaklah menjadi pemegang amanah tunggal bagi semua masjid dalam Negeri Perlis.

(2) Tiap-tiap masjid, bersama dengan tapak masjid itu dan mana-mana tanah yang berhubung dengan dan digunakan bagi maksud-maksud masjid itu, selain tanah Kerajaan atau tanah yang dirizab bagi maksud awam, hendaklah, sebaik sahaja didaftarkan di bawah undang-undang bertulis yang berhubung dengan tanah, dan tanpa apa-apa pemindahhakan, penyerahhakan, atau pemindahmilikan, terletak hak pada Majlis bagi maksud-maksud Enakmen ini.

Sekatan tentang penubuhan masjid dan penalti

97. (1) Tiada seorang pun boleh, tanpa kebenaran bertulis daripada Majlis mendirikan apa-apa bangunan untuk digunakan, atau menggunakan atau menyebabkan supaya digunakan mana-mana bangunan, bagi perkara-perkara yang hanya boleh dilakukan di atau oleh masjid.

(2) Mana-mana orang yang melanggar peruntukan subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi tiga ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya sekali.

Penubuhan masjid

98. (1) Majlis boleh pada bila-bila masa—

- (a) membenarkan sesuatu bangunan didirikan untuk digunakan sebagai masjid;
- (b) membenarkan penggunaan mana-mana bangunan sebagai masjid; atau
- (c) menetapkan mana-mana surau, madrasah atau bangunan lain menjadi masjid.

(2) Majlis tidak boleh memberikan kebenarannya atau membuat penetapan di bawah subseksyen (1) melainkan jika tapak bangunan yang hendak digunakan sebagai masjid itu telah dijadikan wakaf yang berkekalan.

(3) Majlis boleh, melalui Pemberitahuan dalam *Warta* menentukan atau meminda sempadan mana-mana kariah masjid.

Penyenggaraan masjid dan kawasannya

99. (1) Majlis hendaklah memastikan bahawa semua masjid dalam Negeri Perlis berada dalam keadaan baik yang sepatutnya dan bahawa kawasan-kawasannya disenggarakan dalam keadaan bersih yang sepatutnya.

(2) Majlis boleh memperdapatkan dan menggunakan, atau membenarkan pemerdapan dan penggunaan, wang khas bagi maksud pembaikan dan penyenggaraan masjid, atau boleh membayar kos pembaikan dan penyenggaraan itu daripada Baitulmal.

(3) Imam hendaklah dengan segera memberitahu Majlis tentang apa-apa keadaan yang memerlukan pembaikan dalam masjidnya, dan hendaklah memeriksa atau mengawasi mana-mana pembaikan itu sebagai ejen untuk dan bagi pihak Majlis.

(4) Tiada perubahan yang material kepada struktur masjid boleh dibuat tanpa kebenaran bertulis daripada Majlis.

(5) Majlis boleh mengarahkan sesuatu Jawatankuasa Kariah supaya menyenggarakan masjid yang di bawah tanggungjawabnya dalam keadaan baik yang sepatutnya.

Pelantikan Pegawai Masjid

100. (1) Bagi tiap-tiap masjid dalam Negeri Perlis, Majlis hendaklah melantik seorang atau beberapa orang Imam, Bilal dan Pembantu Bilal.

(2) Bagi tiap-tiap masjid yang ditetapkan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah selepas berunding dengan Majlis dan Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, Imam, Bilal hendaklah dilantik dari kalangan pegawai dalam perkhidmatan awam Negeri Perlis.

(3) Bagi tiap-tiap masjid yang tidak ditetapkan di bawah subseksyen (2) Majlis hendaklah melantik Imam dan Bilal dari kalangan ahli kariah bagi masjid itu.

(4) Pembantu Bilal bagi sesuatu masjid hendaklah dilantik dari kalangan ahli kariah bagi masjid itu.

(5) Apabila seksyen ini mula berkuatkuasa, tiap-tiap orang yang sebelum sahaja seksyen ini mula berkuatkuasa telah menjadi Imam, Bilal atau Pembantu Bilal semua masjid di bawah Enakmen terdahulu hendaklah disifatkan telah dilantik dengan sewajarnya di bawah seksyen ini sebagai Imam, Bilal atau Pembantu Bilal masjid itu dan hendaklah, tertakluk kepada seksyen 102, terus memegang jawatan sebagai Imam, Bilal atau Pembantu Bilal masjid itu.

Tauliah Pegawai Masjid

101. (1) Tiap-tiap orang yang dilantik oleh Majlis menjadi Pegawai Masjid, termasuk tiap-tiap orang yang disifatkan telah dilantik sedemikian di bawah subseksyen 100(5), hendaklah diberi *tauliah* oleh Majlis.

(2) Tiap-tiap Pegawai Masjid hendaklah mempunyai kuasa-kuasa dan tugas-tugas yang dinyatakan dalam peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Enakmen ini dan dalam *tauliahnya*.

Tempoh jawatan Pegawai Masjid

102. (1) Pelantikan seseorang Pegawai Masjid selain Imam dan Bilal bagi masjid yang ditetapkan di bawah subseksyen 100(2) atau disifatkan telah dilantik di bawah subseksyen 100(5) sebagai Pegawai Masjid, boleh ditamatkan dengan notis bertulis oleh Majlis.

(2) Tiada seorang pun Pegawai Masjid yang dilantik atau disifatkan dilantik di bawah subseksyen 100(5) boleh terus memegang jawatan itu selepas mencapai umur enam puluh tahun:

Dengan syarat Majlis boleh, jika difikirkannya sesuai, melantik mana-mana orang menjadi Pegawai Masjid walaupun orang itu telah mencapai umur enam puluh tahun atau melanjutkan tempoh perkhidmatan Pegawai Masjid yang telah mencapai umur enam puluh tahun.

(3) Setiausaha hendaklah memaklumkan kepada Majlis apa-apa kelakuan mana-mana Pegawai Masjid, sama ada yang berhubungan dengan tugas-tugasnya yang mencemarkan namanya sebagai Pegawai Masjid atau selainnya, dan membuat apa-apa syor yang munasabah.

Kawalan dan arahan atas Pegawai Masjid

103. Dalam pelaksanaan tugas-tugas mereka, Imam, Bilal dan Pembantu Bilal hendaklah tertakluk kepada kawalan dan arahan Majlis.

Jawatankuasa Kariah

104. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, membuat peraturan-peraturan bagi—

- (a) penubuhan Jawatankuasa Kariah bagi sesuatu kariah masjid;
- (b) menetapkan cara bagaimana anggota Jawatankuasa Kariah itu hendak dilantik; dan
- (c) menetapkan fungsi-fungsi Jawatankuasa Kariah itu.

(2) Jawatankuasa Kariah sesuatu kariah masjid, bersama-sama dengan Pegawai Masjid, hendaklah—

- (a) bertanggungjawab bagi pengelolaan sempurna dan keadaan baik masjid dan semua tanah perkuburan Islam dalam kariah masjid itu;
- (b) bertanggungjawab bagi kelakuan anak kariah masjid itu dalam perkara-perkara yang berhubungan dengan agama Islam; dan
- (c) memberikan maklumat wajar dan segera kepada Majlis tentang semua perkara yang berbangkit dalam kariah masjid itu yang memerlukan perhatian Majlis.

Pengecualian masjid

105. Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah melalui Pemberitahuan dalam *Warta* mengecualikan mana-mana masjid daripada semua atau mana-mana peruntukan Bahagian ini.

BAHAGIAN VIII

PUNGUTAN KHAIRAT

Pungutan khairat

106. (1) Majlis boleh memungut atau, dengan surat kebenaran yang dikeluarkan oleh Majlis, membenarkan mana-mana orang atau kumpulan orang, dengan apa-apa terma yang difikirkan patut oleh Majlis, memungut wang atau sumbangan-sumbangan lain bagi apa-apa maksud khairat bagi menyokong dan memajukan agama Islam atau bagi faedah orang-orang Islam mengikut Hukum Syarak.

(2) Maka hendaklah disifatkan sebagai suatu terma bagi tiap-tiap kebenaran yang diberikan di bawah subseksyen (1) bahawa penerima kebenaran itu dan tiap-tiap orang lain yang dibenarkan melaluinya untuk memungut wang atau sumbangan lain hendaklah—

- (a) mengeluarkan berkenaan dengan tiap-tiap jumlah wang dipungut sedemikian suatu resit mengikut nombor siri dalam bentuk yang ditetapkan;
- (b) menyimpan akaun-akaun yang benar dan lengkap bagi semua jumlah wang dipungut sedemikian dan tentang pelupusannya, dengan semua baucar yang sepatutnya;

- (c) apabila dituntut, mengemukakan potongan resit dan semua akaun dan baucar-baucar itu bagi pemeriksaan dan pengauditan oleh Majlis;
 - (d) menggunakan dan melupuskan semua jumlah wang yang dipungut sedemikian mengikut terma-terma kebenaran itu atau jika tiada cara untuk melupuskan wang itu dibenarkan dengan nyata oleh surat kebenaran itu, membayar dan mengakaunkannya kepada Baitulmal.
- (3) Wang yang dipungut menurut seksyen ini bolehlah digunakan bagi apa-apa maksud yang dinyatakan oleh Majlis, dan jika tiada maksud dinyatakan sedemikian, hendaklah menjadi sebahagian daripada Baitulmal.
- (4) Tiada seorang pun boleh membuat atau mengambil bahagian dalam apa-apa pungutan wang bagi apa-apa maksud seperti yang disebut dalam subseksyen (1) kecuali dengan kebenaran nyata daripada Majlis atau menurut kuasa surat kebenaran di bawah subseksyen (1).
- (5) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (4) adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

BAHAGIAN IX

MEMELUK AGAMA ISLAM

Kehendak-kehendak bagi pemelukan agama Islam

107. (1) Kehendak-kehendak yang berikut hendaklah dipatuhi bagi pemelukan sah agama Islam oleh seseorang:

- (a) orang itu mestilah mengucapkan dua kalimah Syahadah dalam bahasa Arab secara yang semunasabahnya jelas;
- (b) pada masa dia mengucap dua kalimah Syahadah itu, orang itu mestilah sedar bahawa kalimah itu bermakna “Aku menjadi saksi bahawa tiada Tuhan melainkan Allah dan aku menjadi saksi bahawa Nabi Muhammad S.A.W. ialah Pesuruh Allah”; dan

- (c) pengucapan itu mestilah dibuat dengan kerelaan hati orang itu sendiri.

(2) Seseorang yang tiada dapat bercakap boleh, bagi maksud memenuhi kehendak perenggan (1)(a), mengucapkan dua kalimah Syahadah dengan menggunakan isyarat yang menunjukkan makna yang dinyatakan dalam perenggan (1)(b).

Saat memeluk agama Islam

108. Seseorang itu memeluk agama Islam dan menjadi seorang orang Islam sebaik-baik sahaja dia habis mengucap dua kalimah Syahadah dengan syarat bahawa kehendak-kehendak seksyen 107 adalah dipenuhi; dan orang itu selepas itu disebut mualaf.

Tugas-tugas dan kewajipan mualaf

109. Dari saat pemelukannya, seseorang mualaf menjadi tertakluk kepada tugas-tugas dan kewajipan-kewajipan yang sama seperti mana-mana orang Islam.

Pendaftar Mualaf

110. Majlis hendaklah melantik seorang Pendaftar Mualaf untuk menyelenggarakan suatu Daftar Mualaf dalam bentuk yang ditetapkan untuk pendaftaran mualaf.

Pendaftaran Mualaf

111. (1) Seseorang yang telah memeluk agama Islam boleh memohon kepada Pendaftar dalam borang yang ditetapkan untuk pendaftaran sebagai mualaf.

(2) Jika Pendaftar berpuas hati bahawa kehendak-kehendak seksyen 107 telah dipenuhi berkenaan dengan pemohon itu, Pendaftar boleh mendaftarkan pemelukan agama Islam oleh pemohon itu dengan mencatatkan dalam Daftar Mualaf nama pemohon itu dan butir-butir lain sebagaimana yang dikehendaki dalam Daftar Mualaf.

(3) Pendaftar hendaklah juga menentukan tarikh pemelukan agama Islam oleh pemohon itu dan mencatatkan tarikh itu dalam Daftar Mualaf.

(4) Untuk memuaskan hatinya tentang hakikat dan tarikh pemelukan agama Islam oleh pemohon, dan butir-butir lain yang hendak dicatatkan dalam Daftar Mualaf, Pendaftar boleh meminta apa-apa keterangan yang difikirkannya perlu; tetapi subseksyen ini tidak boleh ditafsirkan sebagai menghalang Pendaftar daripada hanya bergantung pada kata-kata pemohon setakat yang berkenaan dengan hakikat dan tarikh pemelukan agama Islam itu.

(5) Jika Pendaftar tidak berpuas hati bahawa kehendak-kehendak seksyen 107 telah dipenuhi berkenaan dengan pemohon itu, dia boleh membenarkan pemohon itu mengucap, di hadapannya atau di hadapan mana-mana pegawainya, dua kalimah Syahadah mengikut kehendak-kehendak seksyen itu.

Perakuan Memeluk Agama Islam

112. (1) Pendaftar hendaklah memberi tiap-tiap orang yang pemelukan agama Islam olehnya telah didaftarkan suatu Perakuan Memeluk Agama Islam dalam bentuk yang ditetapkan.

(2) Perakuan Memeluk Agama Islam hendaklah menjadi bukti muktamad tentang fakta-fakta yang dinyatakan dalam Perakuan itu.

Pengiktirafan mualaf sebagai orang Islam

113. (1) Seseorang yang telah memeluk agama Islam dan pemelukan agama Islam itu telah didaftarkan dalam Daftar Mualaf hendaklah, bagi maksud mana-mana undang-undang Persekutuan atau Negeri, dan selama-lamanya diperlakukan sebagai orang Islam.

(2) Seseorang yang pemelukan agama Islam olehnya telah didaftarkan di bawah undang-undang mana-mana Negeri hendaklah, bagi semua maksud di Negeri Perlis dan bagi maksud penguatkuasaan peruntukan mana-mana undang-undang di Negeri Perlis, diperlakukan sebagai orang Islam.

Penentuan sama ada orang yang tidak didaftarkan ialah seorang mualaf

114. Jika apa-apa persoalan timbul tentang sama ada seseorang itu adalah seorang mualaf, dan orang itu tidak didaftarkan dalam Daftar Mualaf atau di bawah mana-mana undang-undang mana-mana Negeri sebagai seorang mualaf, persoalan itu hendaklah diputuskan berdasarkan kepada merit kes itu mengikut seksyen 107.

Kesalahan memberikan maklumat palsu

115. Mana-mana orang yang, dalam sesuatu permohonan untuk pendaftaran di bawah seksyen 111, atau sebagai jawapan kepada apa-apa permintaan untuk mendapatkan maklumat atau keterangan yang dibuat oleh Pendaftar di bawah seksyen itu, dengan sengaja memberi Pendaftar apa-apa maklumat atau keterangan yang palsu atau yang mengelirukan adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

Kuasa untuk membuat peraturan-peraturan

116. Majlis boleh membuat kaedah-kaedah bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Bahagian ini.

Keupayaan untuk memeluk agama Islam

117. Bagi maksud Bahagian ini, seseorang yang tidak beragama Islam boleh memeluk agama Islam jika dia sempurna akal dan—

- (a) sudah mencapai umur lapan belas tahun; atau
- (b) jika dia belum mencapai umur lapan belas tahun, ibu dan bapa atau penjaganya mengizinkan pemelukan agama Islam olehnya.

BAHAGIAN X**PENDIDIKAN AGAMA ISLAM****Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam**

118. (1) Majlis hendaklah melantik suatu jawatankuasa bernama Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam, yang hendaklah terdiri daripada—

- (a) Mufti, sebagai Pengerusi; dan
- (b) tidak kurang daripada tiga orang dan tidak lebih daripada tujuh orang yang mempunyai pengalaman, pengetahuan dan kepakaran yang sesuai.

(2) Majlis hendaklah bertanggungjawab bagi melaksanakan keputusan-keputusan Jawatankuasa itu.

(3) Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam hendaklah mempunyai kuasa untuk memberikan *tauliah* bagi maksud pengajaran agama Islam atau apa-apa perkara tentang agama Islam dan untuk menarik balik *tauliah* itu.

(4) Majlis boleh membuat peraturan-peraturan yang mengadakan peruntukan bagi—

- (a) tatacara, kehendak-kehendak dan perkara-perkara lain berhubungan dengan pemberian *tauliah* di bawah seksyen ini, termasuk fi-fi yang boleh dikenakan;
- (b) tatacara Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam; dan
- (c) elaun yang patut dibayar kepada anggota-anggota Jawatankuasa itu.

Kesalahan mengajar agama Islam atau perkara-perkara tentang agama Islam tanpa *tauliah*

119. (1) Mana-mana orang yang mengajar agama Islam atau perkara-perkara tentang agama Islam tanpa *tauliah* yang diberikan di bawah seksyen 118 adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun atau kedua-duanya.

(2) Subseksyen (1) tidaklah terpakai bagi—

- (a) mana-mana orang atau golongan orang yang dikecualikan oleh Majlis di bawah seksyen 121 Enakmen ini; atau
- (b) mana-mana orang yang mengajar agama Islam atau perkara-perkara tentang agama Islam di dalam kediamannya sendiri kepada anggota keluarganya sahaja.

Sekolah agama Islam

120. Tertakluk kepada Enakmen Pengawalan Sekolah-Sekolah Agama Islam 1988 [*En. Ps. 5/1989*], Majlis hendaklah mempunyai kuasa untuk mendaftarkan sekolah-sekolah Agama Islam di Negeri Perlis.

Pengecualian

121. Majlis boleh mengecualikan mana-mana orang atau golongan orang daripada mana-mana peruntukan Bahagian ini.

BAHAGIAN XI**AM****Kuasa am untuk membuat peraturan-peraturan**

122. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah membuat peraturan-peraturan, yang hendaklah disiarkan dalam *Warta* bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Enakmen ini.

(2) Khususnya, dan tanpa menjejaskan keluasan kuasa yang diberikan di bawah subseksyen (1), peraturan-peraturan boleh dibuat untuk mengadakan peruntukan bagi—

- (a) tatacara Majlis, bentuk dan cara penyempurnaan suratcara oleh Majlis, dan pelantikan pegawai-pegawai Majlis;
- (b) fi yang kena dibayar berkenaan dengan apa-apa tindakan atau perkara yang dilakukan di bawah atau menurut Enakmen ini, dan cara memungut dan melupuskan fi-fi itu;
- (c) pelantikan jawatankuasa-jawatankuasa Majlis dan kuasa, kewajipan dan tatacaranya;
- (d) borang, daftar, buku akaun, laporan, akaun, anggaran, dan dokumen lain yang hendaklah digunakan berkenaan dengan apa-apa tindakan atau perkara yang dilakukan di bawah atau menurut Enakmen ini;
- (e) pengelolaan pungutan khairat dan pelupusan hasilnya;

- (f) pengelolaan masjid atau surau atau tanah perkuburan dan semua perkara yang berhubungan dengannya;
- (g) kuasa dan tugas Pegawai Masjid;
- (h) penentuan dan pindaan sempadan kariah masjid;
- (i) penjagaan dan pengajaran bagi mualaf, dan kaedah untuk mendaftarkan mualaf;
- (j) tertakluk kepada Enakmen Pengawalan Sekolah-Sekolah Agama Islam 1988, pentadbiran sekolah-sekolah Islam dan aktiviti yang berkaitan dengan pengajaran agama Islam; dan
- (k) perkara-perkara lain yang difikirkan perlu bagi maksud melaksanakan peruntukan-peruntukan Enakmen ini.

Kecualian dan peralihan

123. (1) Semua kaedah, perisytiharan, perintah, pemberitahuan, notis, borang, surat kebenaran dan pelantikan yang dikeluarkan atau dibuat di bawah atau menurut kuasa mana-mana peruntukan undang-undang bertulis yang dimansuhkan menurut kuasa oleh Enakmen ini hendaklah terus berkuatkuasa, setakat yang tidak bertentangan dengan Enakmen ini, sehingga dibatalkan atau digantikan oleh peraturan-peraturan, kaedah-kaedah, perisytiharan, perintah, pemberitahuan, notis, borang, surat kebenaran, atau pelantikan yang dikeluarkan atau dibuat di bawah Enakmen ini.

(2) Apabila Enakmen ini mula berkuatkuasa, semua kuasa mahkamah-mahkamah yang ditubuhkan di bawah Enakmen ini dan mana-mana sebutan dalam mana-mana undang-undang bertulis lain atau selainnya tentang mahkamah-mahkamah yang ditubuhkan di bawah Enakmen terdahulu hendaklah disifatkan sebagai sebutan tentang mahkamah di bawah Enakmen ini.

Pemansuhan

124. Enakmen yang dinyatakan dalam Jadual Ketiga kepada Enakmen ini adalah dengan ini dimansuhkan setakat mana yang dinyatakan dalam Jadual tersebut.

JADUAL PERTAMA

[Subseksyen 2(3)]

BENTUK SKRIP BAHASA ARAB BAGI
PERKATAAN DAN UNGKAPAN TERTENTU

Faraq	—	فراق
Fasakh	—	فسخ
Fatwa	—	فتوى
Hadith	—	حديث
Hukum Syarak	—	حكم شرع
Kariah	—	قرية
Nas	—	نص
Naqib	—	نقيب
Nazr	—	نذر
Quran	—	قرآن
Ratib	—	راتب
Syariah	—	شرعية

JADUAL KEDUA

[Subseksyen 8(3)]

1. Tiada apa-apa jua dalam seksyen 8 boleh disifatkan sebagai membenarkan Majlis membuat perintah untuk menubuhkan apa-apa perbadanan yang mempunyai apa-apa kewajipan, kuasa atau hak yang bukan dalam kewajipan, kuasa atau hak Majlis di bawah Enakmen ini.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan lain dalam Enakmen ini, apa-apa perintah yang dibuat di bawah seksyen 8 adalah mengikat perbadanan yang berkenaan dengannya perintah itu dibuat dan hendaklah mempunyai kuatkuasa bagi segala maksud seolah-olah perintah itu terkandung dalam Enakmen ini.
3. Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, pada bila-bila masa meminda, membatalkan atau menambah apa-apa perintah yang dibuat berkenaan dengan mana-mana perbadanan di bawah seksyen 8.
4. Majlis hendaklah menyimpan satu daftar bagi semua perbadanan yang ditubuhkan olehnya di bawah seksyen 8 dan daftar itu bersekali dengan salinan-salinan semua perintah yang dibuat di bawah seksyen itu hendaklah terbuka kepada pemeriksaan awam di tempat atau tempat-tempat dan pada waktu-waktu yang ditetapkan oleh Majlis.

5. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, melalui perintah yang disiarkan dan *Warta*, mengarahkan supaya mana-mana perbadanan yang ditubuhkan olehnya digulung dan dibubarkan.

(2) Apabila mana-mana perbadanan terbubar di bawah perenggan ini, aset perbadanan itu, setelah dibayar segala liabiliti, hendaklah berpindah kepada dan terletak hak pada Majlis.

(3) Penggulungan sesuatu perbadanan di bawah perenggan ini hendaklah dijalankan cara yang ditetapkan oleh Majlis.

6. Tiap-tiap perbadanan yang ditubuhkan di bawah seksyen 8—

- (a) hendaklah menjadi pertubuhan perbadanan dengan nama yang diberikan kepadanya oleh Majlis;
- (b) hendaklah kekal turun-temurun;
- (c) boleh mendakwa dan didakwa atas nama yang diberikan oleh Majlis itu; dan
- (d) bagi maksud memajukan atau menunaikan fungsi-fungsinya, boleh—

- (i) membuat kontrak;
- (ii) memegang dan mengurusniagakan atau memperlakukan apa-apa harta alih atau tak alih; dan
- (iii) boleh melakukan segala perkara dan benda lain yang bersampingan atau berkaitan dengan sesuatu pertubuhan perbadanan yang tidak berlawanan dengan peruntukan-peruntukan Enakmen ini,

tertakluk kepada apa-apa sekatan yang ditetapkan oleh Majlis dalam setiap satu hal.

7. (1) Tiap-tiap perbadanan hendaklah mempunyai suatu meterai perbadanan, yang hendaklah mengandungi suatu tanda sebagaimana yang diluluskan oleh perbadanan itu dengan kelulusan Majlis, dan meterai itu boleh dari semasa ke semasa dipecahkan, ditukar, diubah dan dibuat oleh perbadanan itu dengan kelulusan Majlis.

(2) Sehingga suatu meterai diadakan oleh sesuatu perbadanan di bawah perenggan ini, suatu cap yang mengandungi perbadanan itu bolehlah digunakan sebagai meterai perbadanan.

(3) Meterai perbadanan, atau cap yang disebut dalam subperenggan (2), hendaklah berada dalam jagaan orang yang diarahkan oleh perbadanan dan hendaklah disahkan oleh orang itu; dan segala suratikatan, dokumen dan suratcara lain yang berupa sebagai dimeterai dengan meterai tersebut, dan yang disahkan seperti yang disebut terdahulu hendaklah, sehingga dibuktikan sebaliknya, disifatkan telah disempurnakan dengan sah.

(4) Apa-apa dokumen atau suratcara, yang jika disempurnakan oleh seseorang yang bukan pertubuhan perbadanan tidak akan dikehendaki supaya dibuat di bawah meterai, boleh disempurnakan oleh perbadanan dengan cara yang sama.

(5) Meterai tiap-tiap perbadanan hendaklah diberi pengiktirafan rasmi kehakiman.

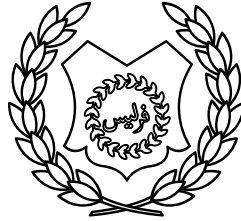
JADUAL KETIGA

[Seksyen 124]

No. Enakmen	Tajuk Ringkas	Setakat Mana Dimansuhkan
3/1964	Undang-Undang Pentadbiran Agama Islam 1963	Semua Seksyen di bawah Bahagian II, III, IV, VI, VII, X, XII dan Jadual Pertama
5/1992	Enakmen Pentadbiran Mahkamah Syariah 1991	Semua

Diluluskan di dalam Dewan Undangan Negeri pada 31 Mac 2003.
[SUK.(Ps.) 05/293]

AHMAD BIN ZAKARIA
*Setiausaha Dewan Undangan Negeri
Perlis*

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 4

**ADMINISTRATION OF THE RELIGION OF ISLAM
ENACTMENT 2006**

Date of Royal Assent 14 April 2006

Date of publication in the *Gazette* 25 May 2006

Publisher's Copyright ©

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording and/or otherwise without the prior permission of **Percetakan Nasional Malaysia Berhad (Appointed Printer to the Government of Malaysia)**.

LAWS OF THE STATE OF PERLIS**Enactment 4****ADMINISTRATION OF THE RELIGION OF ISLAM
ENACTMENT 2006**

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I**PRELIMINARY**

Section

1. Short title and commencement
2. Interpretation
3. Saving of prerogative

PART II**MAJLIS**

4. Establishment of the Majlis
5. Legal identity and functions of the Majlis
6. The Majlis shall aid and advise the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah
7. The duty of the Majlis for the economic and social development of Muslims
8. Power to establish corporation
9. Power to establish companies
10. Power to borrow
11. Membership of the Majlis
12. Termination of appointments
13. Revocation of appointments
14. Publication of appointments and revocations in the *Gazette*
15. Control by the Chairman
16. Secretary
17. Attendance of non-members at meetings of the Majlis
18. Presiding over meetings
19. Quorum

Section

20. Conduct of business
21. Summoning of meetings
22. Minutes
23. Order of business
24. Certified copies of resolution
25. Application for leave by the Chairman and other members
26. Action in case of urgency
27. Committees
28. Delegation of duties and powers of the Majlis
29. Appointment of officers and servant
30. Discipline
31. Disciplinary committees
32. Disciplinary regulations
33. Disciplinary Appeal Board
34. Imposition of surcharge
35. Show cause notice before surcharge
36. Amount of surcharge
37. Notification of surcharge
38. Withdrawal of surcharge
39. Recovery of surcharge
40. Majlis may adopt regulations, etc.
41. Secrecy
42. Public servant
43. Majlis may determine its own procedure

PART III

THE APPOINTMENT OF THE MUFTI, AUTHORITY IN RELIGIOUS MATTERS,
THE *FATWA* COMMITTEE AND *FATWA* RELATING TO MATTER OF
NATIONAL INTEREST

44. Appointment of Mufti and Deputy Mufti
45. Functions of the Mufti
46. *Fatwa* Committee
47. Power of the *Fatwa* Committee to prepare a *fatwa*
48. Procedure in making a *fatwa*

Section

49. A *fatwa* published in the *Gazette* is binding
50. Amendment, modification or revocation of *fatwa*
51. *Fatwa* which relates to matters of national interest
52. Adoption of advice and recommendation of National *Fatwa* Committee
53. Request for opinion of *Fatwa* Committee
54. Source to be followed

PART IV

SYARIAH COURTS

55. Establishment of Syariah Courts
56. Appointment of Chief Syarie Judge
57. Appointment of Syariah Appeal Court Judges
58. Appointment of Syariah High Court Judges
59. Appointment of Syariah Subordinate Court Judges
60. Registrars
61. Jurisdiction of Syariah High Court
62. Jurisdiction of Syariah Subordinate Court
63. Appeals to Syariah High Court
64. Application for leave to appeal
65. Inheritance certificates
66. Supervisory and revisionary jurisdiction of Syariah High Court
67. Jurisdiction of Syariah Appeal Court
68. Supervisory and revisionary jurisdiction of Syariah Appeal Court
69. Composition of Syariah Appeal Court
70. Decision by the majority
71. Continuation of proceedings in Syariah Appeal Court notwithstanding absence of Judge
72. Open Court
73. Language
74. Jurisdiction does not extend to non-Muslims
75. Reciprocal action
76. Protection of Judges, Court officials, etc.
77. Rules Committee of the Syariah Courts

PART V

PROSECUTION AND REPRESENTATION

Section

- 78. Chief Syarie Prosecutor and Syarie Prosecutors
- 79. Religious Enforcement Officers
- 80. *Peguam Syarie*

PART VI

FINANCE

Baitulmal and Financial Procedure of the Majlis

- 81. Establishment of Baitulmal
- 82. Estimates of income and expenditure
- 83. Expenses of the Majlis
- 84. Bank accounts
- 85. Accounts and annual reports

Zakat and Fitrah

- 86. Power to collect *zakat* and *fitrah*
- 87. Power to make regulations
- 88. Appeal

Wakaf, Nazr and Trusts

- 89. Majlis to be sole trustee of *wakaf*, *nazr* and trusts
- 90. Vesting of *wakaf*, *nazr* and trust property in Majlis
- 91. Restriction on creation of charitable trusts
- 92. Income from *wakaf* and *nazr*
- 93. Capital of *wakaf* and *nazr*
- 94. Construction of instruments on *wakaf* or *nazr*
- 95. Publication of list of *wakaf*, *nazr* and trust property

PART VII

MOSQUES

- 96. Majlis to be sole trustee of mosques and related land
- 97. Restriction on establishment of mosques and penalty
- 98. Establishment of mosques
- 99. Maintenance of mosques and their compounds

Section

- 100. Appointment of *Pegawai Masjid*
- 101. *Tauliah* of *Pegawai Masjid*
- 102. Tenure of office of *Pegawai Masjid*
- 103. Control and direction of *Pegawai Masjid*
- 104. *Jawatankuasa Kariah*
- 105. Exemption of mosques

PART VIII

CHARITABLE COLLECTIONS

- 106. Charitable collections

PART IX

CONVERSION TO THE RELIGION OF ISLAM

- 107. Requirements for conversion to the religion of Islam
- 108. Moment of conversion to the religion of Islam
- 109. Duties and obligations of a *mualaf*
- 110. Registrar of *Mualafs*
- 111. Registration of *Mualafs*
- 112. Certificate of Conversion to the Religion of Islam
- 113. Recognition of *mualafs* as Muslims
- 114. Determination whether a non-registered person is a *mualaf*
- 115. Offence of giving false information
- 116. Power to make regulations
- 117. Capacity to convert to the religion of Islam

PART X

RELIGIOUS EDUCATION

- 118. Islamic Religious Teaching Supervisory Committee
- 119. Offence of teaching the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam without a *tauliah*
- 120. Religious schools
- 121. Exemption

PART XI

GENERAL

Section

122. General power to make regulations

123. Savings and transitional

124. Repeal

FIRST SCHEDULE

SECOND SCHEDULE

THIRD SCHEDULE

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 4

**ADMINISTRATION OF THE RELIGION OF ISLAM
ENACTMENT 2006**

I ASSENT,

(STATE SEAL)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Regent of Perlis

14 April 2006
15 Rabiulawal 1427

An Enactment to make new provisions on the administration of the Religion of Islam and Malay Customary Law; the establishment and jurisdiction of the Syariah Courts; the establishment and functions of the Majlis Agama Islam in the State of Perlis; and other matters related thereto.

[]

IT IS HEREBY ENACTED by the Legislature of Perlis as follows:

PART I

PRELIMINARY

Short title and commencement

1. (1) This Enactment may be cited as the Administration of the Religion of Islam Enactment 2006.

(2) This Enactment shall come into operation on a date to be appointed by the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah by Notification in the *Gazette*.

(3) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may appoint different dates for the coming into operation of different parts of this Enactment.

Interpretation

2. (1) In this Enactment, unless the context otherwise requires—

“*ahli kariah*” means a person who permanently lives or habitually resides in a *kariah masjid*;

“Baitulmal” means the fund established under section 81;

“previous Enactment” means the Administration of Islamic Law Enactment of the State of Perlis;

“Syarie Judge” or “Judge” means a Judge of the Syariah High Court or the Syariah Subordinate Court, as the case may be, appointed under subsection 58(1) or 59(1);

“Syariah Appeal Court Judge” means a Syariah Appeal Court Judge appointed under subsection 57(1);

“*Hukum Syarak*” means *Hukum Syarak* according to Ahli Sunnah Waljama’ah;

“*Jawatankuasa Kariah*” means *Jawatankuasa Kariah* established by regulations made under section 104;

“*Fatwa* Committee” means the committee established under section 46;

“National *Fatwa* Committee” means the Committee established by the Ruler’s Conference under Regulation 11 of the regulations of the National Council for Religious Affairs, Malaysia;

“*kariah masjid*”, in relation to a mosque, means the area in which the mosque is situated;

“Chief Syarie Judge” means the Chief Syarie Judge appointed under subsection 56(1);

“Chief Religious Enforcement Officer” and “Religious Enforcement Officer” means the officers appointed as such under section 79;

“Chief Syarie Prosecutor” means the officer appointed under subsection 78(1);

“Syariah Court” or “Court” means the Syariah High Court or the Syariah Subordinate Court, as the case may be, established under subsection 55(1) or 55(2);

“Syariah Appeal Court” means the Syariah Appeal Court established under subsection 55(3);

“Civil Court” means any court established under Article 121 of the Federal Constitution;

“Majlis” means the Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis established under subsection 4(1);

“previous Majlis” means the Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis established under the previous Enactment;

“mosque” means a building—

(a) used for Friday prayers and other prayers and activities which are enjoined, required, recommended, or approved by the religion of Islam; and

(b) the use of which as such is permitted by the Majlis under section 98,

and includes any *surau*, *madrasah* or other building declared by the Majlis as a mosque under that section;

“*mualaf*” means a person who is newly converted to the religion of Islam under section 107;

“Mufti” means the person who is appointed the Mufti for the State of Perlis under section 44 [and includes the Deputy Mufti];

“*nazr*” means an expressed vow to do an act for any purpose permitted by *Hukum Syarak*;

“*nazr ‘am*” means a *nazr* intended wholly or in part for the benefit of the Muslim community generally or any section of the Muslim community, as opposed to an individual person or persons;

“Muslim” means—

- (a) a person who professes the religion of Islam;
- (b) a person either or both of whose parents were at the time of the person’s birth, a Muslim;
- (c) a person whose upbringing was conducted on the basis that he was a Muslim;
- (d) a person who is commonly reputed to be a Muslim;
- (e) a person who has converted to the religion of Islam in accordance with section 108; or
- (f) a person who is shown to have stated, in circumstances in which he was bound by law to state the truth, that he was a Muslim, whether the statement be oral or written;

“*Pegawai Masjid*” means the *Imam*, *Bilal* and *Pembantu Bilal* of a mosque;

“*Peguam Syarie*” means a person who has been admitted as a *Peguam Syarie* under section 80;

“Syarie Prosecutor” means an officer appointed under subsection 78(3);

“Chairman” means the Chairman of the Majlis appointed under subsection 11(1);

“Secretary” means the Secretary of the Majlis mentioned in section 16;

“*wakaf*” means any property from which its benefit or interest may be enjoyed for any charitable purpose whether as *wakaf am* or *wakaf khas* in accordance with *Hukum Syarak*, but does not include a trust which is defined under the Trustee Act 1949 [*Act 208*];

“*wakaf am*” means a *wakaf* that is created for a general charitable purpose in accordance with *Hukum Syarak*;

“*wakaf khas*” means a *wakaf* that is created for a specified charitable purpose in accordance with *Hukum Syarak*;

(2) All words and expressions in this Enactment and not defined in this Enactment but defined in Part I of the Interpretation Act 1948 and 1967 [Act 388] shall have the meanings assigned to them respectively in that Part to the extent that such meanings do not conflict with *Hukum Syarak*.

(3) For the avoidance of doubt as to the identity or interpretation of the words and expressions used in this Enactment that are listed in the First Schedule, reference may be made to the Arabic script for those words and expressions as shown against them in the Schedule.

Saving of prerogative

3. Save as expressly provided in this Enactment, nothing contained in this Enactment shall derogate from or affect the rights and powers of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah as the Head of the Religion of Islam in the State of Perlis as declared and set forth in the Constitution of the State of Perlis.

PART II

MAJLIS

Establishment of the Majlis

4. (1) There shall be a body known as the “Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis” to aid and advise the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah in matters relating to the religion of Islam and Adat Istiadat Melayu.

(2) Upon the commencement of this section, the Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu existing before such commencement by virtue of the previous Enactment shall be deemed to be the Majlis referred to in subsection (1).

(3) Every right, authority, duty and liability which before this Part comes into operation is vested in or charged on the previous Majlis shall, upon the commencement of this Enactment, vest in and be charged on the Majlis, in so far as they are not inconsistent with the provisions of this Enactment.

(4) Every description of property, movable or immovable, which before the commencement of this Enactment was vested in the previous Majlis shall, upon the commencement of this Part, vest in the Majlis without any conveyance, assignment or transfer.

Legal identity and functions of the Majlis

5. (1) The Majlis shall be a body corporate having perpetual succession with a common seal, and the seal may from time to time be broken, changed, altered and made anew as the Majlis deems fit, and, until the seal is provided under this section, the seal of the previous Majlis may be used as the common seal of the Majlis.

(2) The Majlis may sue and be sued by its corporate name.

(3) The Majlis may enter into contracts and may acquire, purchase, take, hold, and enjoy movable and immovable property of every description, and subject to any written law affecting the property, may convey, assign, surrender and yield up, charge, mortgage, demise, reassign, transfer or otherwise dispose of, or deal with, any movable or immovable property vested in the Majlis upon such terms as the Majlis deems fit in accordance with *Hukum Syarak*.

(4) The Majlis shall have power to act as an executor of a will or as an administrator of the estate of a deceased person or as a trustee of any trust.

(5) The Majlis shall have such further powers and carry out such duties as may be assigned to it by this Enactment or by any other Enactment.

The Majlis shall aid and advise the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah

6. The Majlis shall aid and advise the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah in respect of all matters relating to the religion of Islam in the State of Perlis, except matters of *Hukum Syarak* and those relating to the

administration of justice, and in all such matters shall be the chief authority in the State of Perlis after the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, except where otherwise provided in this Enactment.

The duty of the Majlis for the economic and social development of Muslims

7. (1) It shall be the duty of the Majlis to promote, stimulate, facilitate and undertake the economic and social development of the Muslim community in the State of Perlis consistent with *Hukum Syarak*.

(2) The Majlis shall have power, for the purpose of the discharge of its duty under subsection (1)—

- (a) to carry on all activities, which does not involve any element which is not approved by the religion of Islam, particularly the development of commercial and industrial enterprises, the carrying on of which appears to the Majlis to be requisite, advantageous or convenient for or in connection with the discharge of such duty, including the manufacturing, assembling, processing, packing, grading and marketing of products;
- (b) to promote the carrying on of any such activities by other bodies or persons, and for that purpose to establish or expand, or promote the establishment or expansion, of other bodies to carry on any such activities either under the control or partial control of the Majlis or independently, and to give assistance to such bodies or to other bodies or persons appearing to the Majlis to have the facilities for the carrying on of any such activities, including the giving of financial assistance by way of loan or otherwise;
- (c) to carry on any such activities in association with other bodies or any person, including the department or authorities of the Federal Government or the Government of any State or as managing agent or otherwise on behalf of the State Government of Perlis;
- (d) to invest in any authorised investment as defined by the Trustee Act 1949 [*Act 208*], and to dispose of the investment on such terms and conditions as the Majlis may determine;

- (e) to establish any scheme for the granting of loans from the Baitulmal to Muslim individuals for higher education;
- (f) to establish and maintain Islamic schools and Islamic training and research institutions;
- (g) to establish, maintain and manage welfare home for orphans; and
- (h) to do such acts as the Majlis considers desirable or expedient.

Power to establish corporation

8. (1) The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, from time to time by order published in the *Gazette*, establish a corporation by such name as the Majlis deems fit to carry out and have the charge, conduct and management of any project, scheme or enterprise which has been planned or undertaken by the Majlis in execution of its functions or powers under section 7.

(2) When the Majlis establishes a corporation under subsection (1), the Majlis shall, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, by the same or another order make provisions in respect of the corporation defining—

- (a) the duties, powers and rights of the corporation; and
- (b) the system of management of the corporation.

(3) The provisions of the Second Schedule shall apply to a corporation established by the Majlis under subsection (1).

Power to establish companies

9. (1) The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, establish companies under the Companies Act 1965 [*Act 125*] to carry on any activity by the Majlis in the execution of its duties and powers under section 7.

(2) Every company established or purported to be established by the Majlis under the Companies Act 1965 before the commencement of this

section shall be deemed to have been lawfully established and shall continue to exist as if it had been established by the Majlis under subsection (1).

(3) Any financing or financial assistance given by the Majlis to a company referred to in subsection (2) shall be deemed to have been lawfully given under subsection 7(2).

Power to borrow

10. (1) The Majlis may, with the approval of the State Executive Council and on such terms and conditions as may be determined by the State Executive Council, borrow such sums as it may require for discharging any of its functions under this Enactment.

(2) Sums borrowed by virtue of subsection (1) shall be paid into the Baitulmal.

Membership of the Majlis

11. (1) The Majlis shall consist of the following members:

- (a) a Chairman;
- (b) a Deputy Chairman;
- (c) three *ex-officio* members who shall be the persons for the time being holding the following appointments:
 - (i) the State Secretary;
 - (ii) the State Legal Adviser;
 - (iii) the Mufti; and
- (d) not more than ten other members, at least five of whom shall be persons who are learned in *Hukum Syarak*.

(2) The Chairman, Deputy Chairman, and the members appointed under paragraph (1)(d) shall be appointed by the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah for such period, not exceeding three years, as the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may determine.

(3) A member whose term of office has expired may be reappointed.

(4) If at any time the person holding the appointment mentioned in subparagraph (1)(c)(i) or (ii) is not a Muslim, the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah shall appoint another officer who is a Muslim and next in seniority from the same Department or Division to be a member in place of that person.

(5) Every person who, immediately before the commencement of this section, was the Chairman, appointed member of the previous Majlis shall, subject to this Enactment, each continue to be the Chairman, Deputy Chairman or member of the Majlis until the expiry of his term of appointment.

Termination of appointments

12. The appointment of an appointed member of the Majlis shall terminate—

- (a) on his death;
- (b) if he, by letter addressed to the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, through the Chairman, resigns his appointment; or
- (c) if he has been absent from Malaysia, without the written permission of the Chairman, for a period exceeding six months.

Revocation of appointments

13. The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, may revoke the appointment of any member of the Majlis if—

- (a) his conduct, whether in connection with his duties as a member or otherwise, has been such as to bring discredit to the Majlis;
- (b) he has become incapable of properly carrying out his duties as a member;
- (c) without any excuse which in the opinion of the Chairman is sufficient, he has been absent from three consecutive meetings of the Majlis;

- (d) he has acted contrary to the interest of the Majlis; or
- (e) he is declared a bankrupt.

Publication of appointments and revocations in the *Gazette*

14. All appointments and revocation of appointments under sections 11, 12 and 13 shall be published in the *Gazette*.

Control by the Chairman

15. The Chairman shall exercise control over all deliberations and proceedings of the Majlis and shall be responsible for the proper and orderly conduct thereof.

Secretary

16. (1) Majlis shall appoint a person to be the Secretary of the Majlis.

(2) The Secretary shall be the Chief Administrator and Chief Executive Officer of the Majlis and shall be responsible for carrying out the policies and resolutions of the Majlis.

(3) Subject to such directions as may be given to him by the Chairman, the Secretary shall have charge of all correspondence and documents of the Majlis, and shall in all other respects carry out such duties as may be imposed upon him by this Enactment or assigned to him by the Chairman.

(4) The Secretary is entitled to attend all meetings of the Majlis and to participate in its deliberations, but is not entitled to vote.

Attendance of non-members at meetings of the Majlis

17. (1) If a member who is appointed under paragraph 11(1)(c) or subsection 11(4) is unable to attend a meeting of the Majlis, the member may be represented by any Muslim officer in the same Department or Division as the member at the meeting.

(2) The Chairman may invite any person who is not a member of the Majlis to attend any meeting of the Majlis, if the business before the meeting makes the presence of the person desirable.

(3) A person attending a meeting under subsection (1) or (2) is entitled to participate in the deliberations of the Majlis but is not entitled to vote.

Presiding over meetings

18. (1) The Chairman, or in his absence the Deputy Chairman, shall preside over all meetings of the Majlis.

(2) If the Chairman and the Deputy Chairman are absent from a meeting, the members present shall elect one of the members to preside over the meeting.

Quorum

19. No business, except that of adjournment, shall be transacted at a meeting, and no resolution or action of the Majlis made or performed at a meeting shall be valid unless, one-third of the members, including the person presiding over the meeting, are present at the meeting.

Conduct of business

20. (1) Except as otherwise expressly provided by this Enactment, all business of the Majlis shall be conducted in a meeting of the Majlis regularly convened and shall be disposed of by the resolution of the majority of the members present and entitled to vote.

(2) A resolution in writing signed by all members of the Majlis shall, unless in any special case or class of cases the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah otherwise directs, have the same effect as a resolution duly passed under subsection (1).

Summoning of meetings

21. (1) Meetings of the Majlis shall be held with such regularity that not more than three calendar months shall have elapsed between one meeting and the next.

- (2) All meetings of the Majlis shall be summoned by the Secretary.
- (3) The Chairman may at any time direct the Secretary to summon a meeting.
- (4) Any four members of the Majlis may at any time in writing require the Secretary to summon a meeting of the Majlis on condition that they inform the Secretary the purpose for which they desire the meeting to be summoned.
- (5) The Secretary shall summon a meeting within fourteen days from the date of receipt of the direction under subsection (3) or the requirement under subsection (4).
- (6) At least seven days notice in writing shall be given of any meeting, but the Chairman may, if he considers that there is an urgent need to summon a meeting at shorter notice, direct that the requirement of seven days notice be dispensed with.
- (7) Notice of a meeting may be sent by post, facsimile or E-mail.
- (8) A notice sent to a member by post shall be addressed to his last-known place of residence and shall be deemed to have been served in due course of post.
- (9) A notice sent to a member by facsimile shall be sent to the facsimile number given by the member in writing to the Secretary and shall be deemed to have been received by the member when the call back code is received by the Secretary.
- (10) A notice sent to a member by E-mail shall be sent to the E-mail address of the member given to the Secretary in writing and shall be deemed to have been received by the member if the relevant mail administrator informs that the mail has been successfully delivered or if there is no information from the mail administrator that the mail has not been successfully delivered.
- (11) No notice of meeting shall be necessary in the case of a member who is for the time being outside Malaysia.

Minutes

22. (1) The Secretary shall keep the minutes of all meetings of the Majlis.

(2) At every meeting the minutes of the previous meeting shall be read and confirmed, subject to any amendment which may be required.

(3) The minutes shall be entered in the minute book of the Majlis and shall contain a full verbatim record of every resolution made by the Majlis.

(4) As soon as possible after every meeting of the Majlis, a copy of the draft minutes shall be sent to the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, and if on confirmation of the draft minutes the minutes are amended, the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah shall forthwith be informed of the amendments made.

(5) No decision made in any meeting of the Majlis shall be acted upon until the minutes of the meeting have been confirmed or, if action is required to be taken before the minutes have been confirmed, the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah has signified his assent in writing.

Order of business

23. (1) The Chairman shall determine the order of business in meetings.

(2) The Chairman may decide in what order members may address the meeting and may at any time require any member to cease addressing the meeting.

(3) If on any resolution there is an equality of votes, the Chairman shall have a casting vote.

Certified copies of resolution

24. A copy of any resolution of the Majlis certified by the Secretary to be a true copy of the resolution shall be sufficient evidence thereof, and all courts shall take judicial notice of the resolution without proof of the Secretary's signature.

Application for leave by the Chairman and other members

25. (1) If the Chairman expects to be absent from Malaysia for a period of more than thirty days, he shall apply for leave from the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah and the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may give such directions as he thinks fit.

(2) If any member of the Majlis expects to be absent from Malaysia for more than thirty days, he shall apply for leave from the Chairman.

Action in case of urgency

26. (1) In any case of urgency, the Chairman may, do or direct to be done on behalf of the Majlis any act or thing that may lawfully be done by resolution of the Majlis.

(2) If any act or thing is done pursuant to subsection (1), a meeting of the Majlis shall be held within seven days thereafter for the purpose of ratifying and confirming the act or thing done; and if the Majlis declines to ratify and confirm the act or thing done, the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may issue any direction with respect thereto as he thinks fit.

Committees

27. The Majlis may appoint committees to assist it in the discharge of its duties or exercise of its powers.

Delegation of duties and powers of the Majlis

28. (1) The Majlis may, by resolution, and subject to such conditions and restrictions as the Majlis thinks fit, delegate to the Chairman or Secretary or to any committee of the Majlis the discharge of any of its duties or the exercise of any of its powers.

(2) The discharge of duties and exercise of powers in pursuance of a delegation under subsection (1) shall be subject to the control and direction of the Majlis.

(3) The Chairman, Secretary, or committee to whom or to which a delegation is made under subsection (1) shall inform the Majlis of all acts and things done by him or it in pursuance of such delegation.

Appointment of officers and servant

29. (1) The Majlis may appoint such number of officers and servants as may be necessary to assist it in carrying out its function.

(2) The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, make regulations with respect to conditions of services of its officers and servants.

Discipline

30. The Majlis shall have disciplinary authority over all its officers and servants and shall exercise disciplinary control in respect of all such persons.

Disciplinary committees

31. (1) The Majlis may establish different disciplinary committees for different categories of its officers and servants.

(2) The following shall apply to a disciplinary committee:

- (a) a disciplinary committee shall consist of any number of members of the Majlis, other than the Chairman, or officers of the Majlis, or any combination of such members and officers; and
- (b) an officer who is a member of a disciplinary committee shall not be lower in rank than an officer over whom the disciplinary committee of which he is a member has disciplinary authority.

(3) A disciplinary committee shall exercise its powers in all matters relating to the discipline of officers and servants placed under its jurisdiction.

(4) In the exercise of its disciplinary functions and powers, a disciplinary committee shall have the power to take disciplinary action and impose any disciplinary punishment or any combination of two or more disciplinary punishments as may be provided for under any disciplinary regulation made under section 32.

Disciplinary regulations

32. (1) The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, make regulations to provide for the discipline of its officers and servants.

(2) The disciplinary regulations made under this section—

- (a) may create disciplinary offences;
- (b) may provide for such disciplinary punishments as the Majlis may deem appropriate and the punishment may extend to—
 - (i) a warning;
 - (ii) a fine;
 - (iii) a forfeiture of emoluments;
 - (iv) a deferment of salary movement;
 - (v) a reduction of salary;
 - (vi) a reduction in rank; and
 - (vii) a dismissal;
- (c) shall provide for an opportunity to the officers and servants against whom disciplinary proceedings are taken to make representations against the disciplinary charge laid against him before a decision is arrived at by the disciplinary committee except in the following cases:
 - (i) where an officer or servant is dismissed or reduced in rank on the ground of misconduct in respect of which a criminal charge has been proved against him;
 - (ii) where the Majlis, on the recommendations of the Minister charged with the responsibility for home affairs, is satisfied that in the interest of the security of Malaysia or any part of Malaysia it is not expedient to carry out the requirements of this paragraph; or

(iii) where there has been—

(A) made against an officer or servant any order of detention, supervision, restricted residence, banishment or deportation; or

(B) imposed on an officer or servant any form of restriction or supervision by bond or otherwise,

under any law relating to the security of Malaysia or any part of Malaysia, prevention of crime, preventive detention, restricted residence, banishment, immigration, or protection of women and girls or children;

(d) may provide for the interdiction with reduced emoluments of an officer or servant during the pendency of a criminal proceeding or disciplinary proceeding against him with the view to his dismissal or reduction in rank; and

(e) may provide for the suspension without emoluments of an officer or servant—

(i) where the officer or servant has been convicted by a criminal court; or

(ii) where an order of detention or restriction has been imposed on the officer or servant; and

(f) may provide for the procedure for the hearing of an appeal by the Disciplinary Appeal Board established under section 33.

Disciplinary Appeal Board

33. (1) A decision of a disciplinary committee shall be appealable to the Disciplinary Appeal Board which shall consist of the following members:

(a) the Chairman, of the Majlis, who shall be the Chairman of the Disciplinary Appeal Board and who shall have casting vote; and

- (b) two other members of the Majlis, not being members of the disciplinary committee whose decision is the subject-matter of the appeal, to be appointed by the Chairman of the Disciplinary Appeal Board with the approval of the Majlis for the purpose of the appeal.

(2) When the Disciplinary Appeal Board considers an appeal, a member of the disciplinary committee against whose decision the appeal is made shall not be present or in any way participate in any proceedings relating to that appeal.

(3) The Disciplinary Appeal Board may confirm, reverse or vary the decision of disciplinary committee.

Imposition of surcharge

34. (1) A person who is or was in the employment of the Majlis may be surcharged if it appears to the Majlis that the person—

- (a) has failed to collect money owing to the Majlis for the collection of which he is or was responsible;
- (b) is or was responsible for any improper payment of money from the Majlis for any payment of money which is not duly approved;
- (c) is or was responsible, directly or indirectly, for any deficiency in, or for the destruction of, any money, store or other property of the Majlis;
- (d) has failed to make any payment, or is or was responsible for any delay in the payment from the Majlis, of any money to any person to whom such payment is due under any law, or under any contract, agreement or arrangement entered into between that person and the Majlis; or
- (e) being or having been an accounting officer, fails or has failed to keep proper accounts or records.

(2) In this section, “accounting officer” includes an officer who is charged with—

- (a) the duty of collecting, receiving or accounting for, or who in fact collects, receives or accounts for, any money of the Majlis;
- (b) the duty of disbursing, or who does in fact disburse, any money of the Majlis; or
- (c) the duty of receiving, keeping in custody, disposing of or accounting for, any store and property of the Majlis who in fact receives, holds, disposes or accounts for such store and property.

Show cause notice before surcharge

35. The Majlis shall, before a person is surcharged, serve on him a written notice calling on him to show cause why he should not be surcharged.

Amount of surcharge

36. If a satisfactory explanation is not received within fourteen days from the date a notice is served on a person under section 35, the Majlis may—

- (a) in the case of any of the acts or omissions mentioned in paragraphs 34(1)(a), (b) and (c), surcharge against the person a sum not exceeding the amount not collected, or of the improper payment made, or of the value of the deficiency in the property or of the property destroyed; and
- (b) in the case of any of the acts or omissions mentioned in paragraphs 34(1)(d) and (e), surcharge against the person such sum as the Majlis thinks fit.

Notification of surcharge

37. The Majlis shall notify the person surcharged in respect of any surcharge made under section 35.

Withdrawal of surcharge

38. Notwithstanding sections 36 and 37, the Majlis may at any time withdraw any surcharge in respect of which a satisfactory explanation has been received or if it otherwise appears that no surcharge should have been made, and the Majlis shall forthwith notify the person surcharged of the withdrawal.

Recovery of surcharge

39. The amount of any surcharge made under section 36 and not withdrawn under section 38 shall be a debt due to the Majlis from the person surcharged and may be sued for and recovered in any court at the suit of the Majlis and may also, if the Majlis directs, be recovered by deduction—

(a) from the salary of the person surcharged; or

(b) from the pension of the person surcharged,

by equal monthly installments not exceeding one-fourth of the total monthly salary or pension, as the case may be, of that person.

Majlis may adopt regulations, etc.

40. In making any regulations under this Part, the Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, adopt with such modifications as it deems fit any regulations, policies, circulars and directives enacted or issued by the Federal Government or State Government.

Secrecy

41. The proceedings of the Majlis shall be kept secret and no member or servant thereof shall disclose or divulge to any person other than the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah or Member of the State Executive Council responsible for Islamic religious affairs or any member of the Majlis any matter that has arisen at any meeting unless he is expressly authorized by the Majlis.

Public servant

42. Every member, officer and servant of the Majlis shall be deemed to be a public servant within the meaning of the Penal Code [*Act 574*].

Majlis may determine its own procedure

43. Subject to the other provisions of this Enactment, the Majlis may determine all questions relating to its own procedure and practice.

PART III**THE APPOINTMENT OF THE MUFTI, AUTHORITY IN RELIGIOUS
MATTERS, THE *FATWA* COMMITTEE AND *FATWA* RELATING TO
MATTER OF NATIONAL INTEREST****Appointment of Mufti and Deputy Mufti**

44. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Majlis, may appoint any fit and proper person to be the Mufti and Deputy Mufti for the State of Perlis.

(2) The appointment of the Mufti and Deputy Mufti shall be published in the *Gazette*.

(3) Upon the commencement of this section, the person who is the Mufti and Deputy Mufti for the State of Perlis immediately before the commencement of this section shall be deemed to have been appointed under this section as a Mufti and Deputy Mufti for the State of Perlis and shall continue to hold such appointment.

Functions of the Mufti

45. The Mufti shall aid and advise the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah in respect of all matters of *Hukum Syarak*, and in all such matters shall be the chief authority in the State of Perlis after the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, except where otherwise provided in this Enactment.

***Fatwa* Committee**

46. (1) There shall be a committee known as the *Fatwa* Committee.

(2) The Committee shall consist of—

(a) the Mufti, as Chairman;

- (b) the Deputy Mufti;
- (c) six other persons who profess the Muslim Religion Ahli Sunnah Waljama'ah, including not more than three members of the Majlis; and
- (d) an officer of the Mufti's Department appointed by the Majlis, as Secretary.

(3) Any person who, before the commencement of this section, was a member of the Syariah Committee established under the previous Enactment shall, subject to subsection (4), be deemed to have been nominated or appointed as a member of the *Fatwa* Committee and shall be a member of the *Fatwa* Committee until the expiry of his term of appointment under the previous Enactment.

(4) Subsection (3) shall not apply to any person, except the Mufti and Deputy Mufti, who was an ex-officio member of the Syariah Committee mentioned in subsection (3).

(5) The *Fatwa* Committee may, subject to this Enactment determine all questions relating to its procedure and practice.

Power of the *Fatwa* Committee to prepare a *fatwa*

47. Subject to section 51, the *Fatwa* Committee shall, on the direction of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, and may on its own initiative or on the request of any person by letter addressed to the Mufti, prepare *fatwa* on any unsettled or controversial question of or relating to *Hukum Syarak*.

Procedure in making a *fatwa*

48. (1) Before a *Fatwa* Committee makes a *fatwa*, the Mufti may cause any study or research to be carried out as directed by him and a working paper to be prepared.

(2) Whenever the Committee proposes to make a *fatwa* the Mufti shall call a meeting of the *Fatwa* Committee for the purpose of discussing the proposed *fatwa*.

(3) After a *fatwa* is prepared by the *Fatwa* Committee, the Mufti shall, on behalf and in the name of the *Fatwa* Committee, submit the *fatwa* prepared to the Majlis.

(4) The Majlis may, after deliberating upon the *fatwa*, make a recommendation to the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah for his assent for the publication of the *fatwa* in the *Gazette*.

(5) The recommendation made under subsection (4) shall be accompanied by an explanatory memorandum and comments from the Majlis if the Majlis considers such explanation of comments are required.

(6) When a *fatwa* has been assented to by the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, the Majlis shall inform the State Government of the *fatwa* and thereafter shall cause the *fatwa* to be published in the *Gazette*.

(7) A *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under this section.

(8) A *fatwa* shall be published in the national language in the *Rumi* script, but the text of the *fatwa* in the *Jawi* script may also be published.

(9) Any statement made by the *Fatwa* Committee shall not be taken to be a *fatwa* unless such statement is published in the *Gazette* in accordance with subsection (6).

A *fatwa* published in the *Gazette* is binding

49. (1) Upon its publication in the *Gazette*, a *fatwa* shall be binding on every Muslim in the State of Perlis as a dictate of his religion and it shall be his religious duty to abide by and uphold the *fatwa*, unless he is permitted by *Hukum Syarak* to depart from the *fatwa* in matters of personal observance.

(2) A *fatwa* shall be recognised by all Syariah Courts and Syariah Appeal Court in the State of Perlis of all matters laid down therein.

Amendment, modification or revocation of *fatwa*

50. (1) A *Fatwa* Committee may amend, modify or revoke any *fatwa* that has been published in the *Gazette* under this Enactment or under the previous Enactment.

(2) An amendment, modification or revocation of a *fatwa* shall be deemed to be a *fatwa* and the provisions of section 48, except subsection 48(7), shall apply thereto.

(3) An amendment, modification or revocation of a *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under subsection (1).

***Fatwa* which relates to matters of national interest**

51. (1) Notwithstanding the powers of the *Fatwa* Committee under section 47, whenever it appears to the *Fatwa* Committee that a *fatwa* proposed to be made is related to matters affecting national interest, the *Fatwa* Committee shall adjourn its discussions on the proposed *fatwa* and submit the matter to the Majlis.

(2) After deliberating upon the matter, the Majlis may make a recommendation to the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah for his assent to refer the proposed *fatwa* to the National *Fatwa* Committee, through the Conference of Rulers.

(3) Without prejudice to the generality of subsection (1), a *fatwa* shall be deemed to be related to matters affecting national interest if the question is related to any matter, policy, programme or activity which directly affect the interest of the Federal Government, a State Government or any of its ministries, departments or agencies.

(4) If the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah gives his assent under subsection (2), the Majlis shall, before the *fatwa* is referred to the National *Fatwa* Committee, inform the State Government of the reference.

(5) When a proposed *fatwa* has been referred to the National *Fatwa* Committee, the Committee shall present its advice and recommendations to the Conference of Rulers in accordance with subsection (2) on the matter.

(6) If the National *Fatwa* Committee advises or recommends that the proposed *fatwa* be made, with or without any modification as it may recommend, or advises or recommends another *fatwa* on the same matter and the Conference of Rulers have agreed with the advice and

recommendation of the National *Fatwa* Committee, the Majlis shall consider the advice and recommendation and thereupon may cause the *fatwa* according to such advice and recommendation to be published in the *Gazette* without any amendment or modification, and the provision of section 48, except subsection 48(7), shall apply thereto.

(7) A *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under this section.

Adoption of advice and recommendation of National *Fatwa* Committee

52. (1) The *Fatwa* Committee shall adopt any advice and recommendation of the National *Fatwa* Committee which affects any act or observance which has been agreed upon by the Conference of Rulers as an act or observance which extends to the Federation as a whole pursuant to Article 38(2)(b) of the Federal Constitution.

(2) The advice or recommendation adopted by virtue of subsection (1) shall be deemed to be a *fatwa* and section 48, except subsection 48(7), shall apply thereto.

(3) A *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under this section.

Request for opinion of *Fatwa* Committee

53. If in any court other than a Syariah Court any question on *Hukum Syarak* calls for a decision, the Court may request for the opinion of the *Fatwa* Committee on the question, and the Mufti may certify the opinion of the *Fatwa* Committee to the requesting court.

Source to be followed

54. (1) In issuing any *fatwa* under section 48, or certifying an opinion under section 53, the *fatwa* Committee shall follow the Al-Quran and/or Sunnah Rasulullah Sallallahualaihi Wassalam.

(2) In issuing a *fatwa* under this Part, the Majlis and *Fatwa* Committee shall have due regard to the Adat Istiadat Melayu or Malay Customary Law applicable in the State of Perlis.

PART IV

SYARIAH COURTS

Establishment of Syariah Courts

55. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Majlis, may by Notification in the *Gazette* constitute Syariah Subordinate Courts for the State of Perlis at such places as he considers fit.

(2) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Majlis, may by Notification in the *Gazette* constitute a Syariah High Court for the State of Perlis.

(3) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Chief Syarie Judge, may prescribe a code of ethics which must be observed by all Syarie Judges and Syariah Appeal Court Judges.

Appointment of Chief Syarie Judge

56. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Majlis, may appoint a Chief Syarie Judge.

(2) A person is qualified for appointment under subsection (1) if he—

(a) is a citizen; and

(b) has for a period of not less than ten years before his appointment, been a Judge of the Syariah High Court or a Kadhi or a Registrar or a Syariah Prosecutor of a State or sometimes one and sometimes another.

(3) The person who, immediately before the commencement of this section, was holding the post of Chief Syarie Judge under the previous Enactment and was performing judicial functions shall, on the commencement of this section, continue to hold office as the Chief Syarie Judge as if he had been appointed under subsection (1).

(4) The appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

Appointment of Syariah Appeal Court Judges

57. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Majlis and the Chief Syarie Judge, may appoint seven Muslims to constitute a standing panel of Syariah Appeal Court Judges.

(2) A person who is appointed under subsection (1) shall hold office for a period of three years and is eligible for reappointment.

(3) Every appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

Appointment of Syariah High Court Judges

58. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Majlis and the Chief Syarie Judge, may appoint Syariah High Court Judges.

(2) A person is qualified for appointment under subsection (1) if—

(a) he is a citizen; and

(b) he—

(i) has for a period of not less than ten years before his appointment, been a Judge of a Syariah Subordinate Court or a Kadhi or a Registrar or a Syariah Prosecutor of a State or sometimes one and sometimes another; or

(ii) has for a period of not less than ten years before his appointment been a *Peguan Syarie* of a State or at any time before that in any State.

(3) A person who, immediately before the commencement of this section, was holding the post of Syariah High Court Judge under the previous Enactment and was performing judicial functions shall, on the commencement of this section, continue to hold office as a Syariah High Court Judge as if he had been appointed under subsection (1).

(4) Every appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

Appointment of Syariah Subordinate Court Judges

59. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Chief Syarie Judge, may appoint from amongst members of the public service Syariah Subordinate Court Judges.

(2) Every appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

Registrars

60. The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Chief Syarie Judge, may appoint from amongst members of the public service a Chief Registrar of the Syariah Appeal Court, a Registrar of the Syariah High Court, and Assistant Registrars of the Syariah Subordinate Courts.

Jurisdiction of Syariah High Court

61. (1) A Syariah High Court shall have jurisdiction throughout the State of Perlis and shall be presided over by a Syariah High Court Judge.

(2) Notwithstanding subsection (1), the Chief Syarie Judge may sit as a Syariah High Court Judge and preside over such Court.

(3) The Syariah High Court shall—

(a) in its criminal jurisdiction, try any offence committed by a Muslim and punishable under the Islamic Family Law Enactment of Perlis or under any other written law for the time being in force which prescribes offences; and

(b) in its civil jurisdiction, hear and determine all actions and proceedings if all the parties to the actions or proceedings are Muslims and the actions or proceedings relate to—

(i) betrothal, marriage, *ruju'*, divorce, annulment of marriage (*fasakh*), *nusyuz*, or judicial separation (*faraq*) or any other matter relating to the relationship between husband and wife;

- (ii) any disposition of or claim to property arising out of any of the matters set out in subparagraph (i);
- (iii) the maintenance of dependants, legitimacy, or guardianship or custody (*hadhanah*) of infants;
- (iv) the division of, or claims to, *harta sepencarian*;
- (v) wills or gifts made while in a state of *marad-al-maut*;
- (vi) gifts inter vivos, or settlements made without adequate consideration in money or money's worth by a Muslim;
- (vii) *wakaf* or *nazr*;
- (viii) division and inheritance of testate or intestate property;
- (ix) the determination of the persons entitled to share in the estate of a deceased Muslim or the shares to which such persons are respectively entitled;
- (x) a declaration that a person is no longer a Muslim;
- (xi) a declaration that a deceased person was a Muslim or otherwise at the time of his death; and
- (xii) other matters in respect of which jurisdiction is conferred by any written law.

Jurisdiction of Syariah Subordinate Court

62. (1) A Syariah Subordinate Court shall have jurisdiction throughout Perlis and shall be presided over by a Judge of the Syariah Subordinate Court.

(2) The Syariah Subordinate Court shall—

- (a)* in its criminal jurisdiction, try any offence committed by a Muslim under the Islamic Family Law Enactment Perlis or any other written law which prescribes offences against the

precepts of the religion of Islam for which the punishment provided by such Enactment or other written law does not exceed three thousand ringgit, or imprisonment for a term of one year or both, and may impose any punishment provided for such offences; and

- (b) in its civil jurisdiction, hear and determine all such actions and proceedings as a Syariah High Court is authorised to hear and determine, if the amount or value of the subject matter in dispute does not exceed one hundred thousand ringgit or is not capable of estimation in terms of moneys (not including claims of *hadhanah* or *harta sepencarian*).

(3) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may from time to time by order published in the *Gazette* extend the jurisdiction of the Syariah Subordinate Courts.

Appeals to Syariah High Court

63. (1) An appeal shall lie to the Syariah High Court from any decision of a Syariah Subordinate Court—

- (a) in its criminal jurisdiction, by the prosecutor or by the person convicted, and such appeal may be against an acquittal, a conviction or a sentence or any of them; and

Application for leave to appeal

64. (1) An appeal or application for leave to appeal under paragraph 63(1)(c) shall be made to the Syariah High Court in such manner as may be prescribed, but in any event within fourteen days from the date of the judgement, order or decision in respect of which the decision was made or, in the event that the applicant was not on that date aware thereof and

could not by the exercise of reasonable diligence have become so aware, within fourteen days from the date such judgement, order, or decision came to his knowledge.

(2) The Syariah High Court, on hearing any application for leave to appeal, may on special ground extend the time for appealing, notwithstanding that it may have expired.

Inheritance certificates

65. If in the course of any proceedings relating to the administration or distribution of the estate of the deceased Muslim, any court or authority, other than the Syariah High Court or a Syariah Subordinate Court, is under a duty to determine—

(a) the persons entitled to share in the estate; or

(b) the shares to which such persons are respectively entitled,

the Syariah Court may, on the application of any person who claims to be a beneficiary or his respective, and on payment of the prescribed fee, certify the facts found by it and its opinion as to the persons who are entitled to share in the estate and as to shares to which they are respectively entitled.

Supervisory and revisionary jurisdiction of Syariah High Court

66. (1) The Syariah High Court shall have supervisory and revisionary jurisdiction over all Syariah Subordinate Courts and may, if it appears desirable in the interest of justice, either of its own motion or at the instance of any party or person interested, at any stage in any matter or proceeding, whether civil or criminal, in any Syariah Subordinate Court, call for and examine any records thereof and may give such directions as justice may require.

(2) Whenever the Syaria High Court calls for the records under subsection (1), all proceedings in the Syaria Subordinate Court on the matter or proceeding in question shall be stayed pending further order of the Syaria High Court.

Jurisdiction of Syaria Appeal Court

67. (1) The Syaria Appeal Court shall have jurisdiction to hear and determine any appeal against any decision made by the Syaria High Court in the exercise of its original jurisdiction.

(2) When an appeal from a decision of a Syaria Subordinate Court has been determined by the Syaria High Court, the Syaria Appeal Court may on the application of any party grant leave for the determination by itself of any question of law of public interest which has arisen in the course of the appeal and the determination of which by the Syaria High Court has affected the result of the appeal.

(3) When leave has been granted by the Syaria Appeal Court it shall hear and determine the question allowed to be referred for its determination and make such order as the Syaria High Court might have made and as it considers just for the disposal of the appeal.

Supervisory and revisionary jurisdiction of Syaria Appeal Court

68. (1) The Syaria Appeal Court shall have supervisory and revisionary jurisdiction over the Syaria High Court and may, if it appears desirable in the interest of justice, either on its own motion or at the instance of any party or person interested, at any stage in any matter or proceeding, whether civil or criminal, in the Syaria High Court, call for and examine any records of such matter or proceeding and may give such directions as justice may require.

(2) Whenever the Syariah Appeal Court calls for the records of any matter or proceeding under subsection (1), all proceedings in the Syariah High Court on the matter or proceeding shall be stayed pending the further order of the Syariah Appeal Court.

Composition of Syariah Appeal Court

69. (1) An appeal in the Syariah Appeal Court shall be heard and disposed of by a Chairman and two other Judges of the Syariah Appeal Court as the Chief Syarie Judge may determine from amongst the members of the standing panel of Syariah Appeal Court Judges appointed under section 57.

(2) Notwithstanding section 57, the Chief Syarie Judge may appoint any Judge of the Syariah High Court to be a member of the Syariah Appeal Court for any particular proceeding if the Chief Syarie Judge considers it desirable to do so.

(3) The Chief Syarie Judge shall be the Chairman for every proceeding of the Syariah Appeal Court, except—

(a) if the appeal before the Syariah Appeal Court is against the decision of the Chief Syarie Judge who sat as a Judge of the Syariah High Court; or

(b) if the Chief Syarie Judge is unable to be the Chairman for any other reason,

the Chief Syarie Judge shall appoint the most senior of the Syariah Appeal Court Judges to be Chairman.

Decision by the majority

70. The appeal shall be decided in accordance with the majority opinion of the Syariah Appeal Court.

Continuation of proceedings in Syariah Appeal Court notwithstanding absence of Judge

71. (1) If, in the course of any proceeding in an appeal or at any time before the judgement is delivered, any Syariah Appeal Court Judge hearing the proceeding is unable, through illness or any other cause, to

attend and complete the proceeding or otherwise exercise his function as a Judge of that Court, then, if both parties consent, the hearing shall continue and judgement or reserved judgement, as the case may be, shall be, given by the remaining two Judges of the Court, and for the purposes of the appeal the Court shall be deemed to have been properly constituted.

(2) In any such case as is mentioned in subsection (1), if there is no unanimous decision by both of the remaining Judges, the appeal shall be re-heard.

(3) If under subsection (1) both parties do not give their consent, or more than one Judge are unable, through illness or any other cause, to attend and complete the proceeding or otherwise exercise their functions as Judges of that Court, the appeal shall be re-heard.

Open Court

72. (1) All trials in the Syariah Court shall, subject to any other written law and subsection (2), be open to the public.

(2) Notwithstanding subsection (1), a court may order that the whole or any part of any proceeding before it be held *in camera* if it is satisfied that such order would be in the interest of justice and propriety.

Language

73. The Malay Language shall be the language for all proceedings in the Syariah Court and all documents and notes of proceedings may be in the *Rumi* or *Jawi* script.

Jurisdiction does not extend to non-Muslims

74. No decision of the Syariah Appeal Court, Syariah High Court or Syariah Subordinate Court shall involve the right or the property of a non-Muslim.

Reciprocal action

75. (1) Where a Syariah Court in any State in Malaysia issues a warrant or summons, as the case may be, under the provisions of any law in force in that State, to be executed or served on any person who is or believed to be in the State of Perlis, any Syarie Judge may endorse the warrant

or summons with his signature and the warrant or summons may be executed or served on such person as if the warrant or summons had been issued by a Syariah Court in the State of Perlis according to the provisions of this Enactment.

(2) Where a Syariah Court in the State of Perlis issues a warrant authorising the arrest of any person, or summons calling any person to appear in a Syariah Court, and such person is or is believed to be in other State in Malaysia and such warrant or summons are executed or served on such person in accordance with any law in force in that State, the warrant or summons shall for the purpose of this Enactment be deemed to have been duly executed or served as if the execution or service had been effected in the State of Perlis.

(3) Where a Syariah Court in any State in Malaysia makes an order or a judgement under the provisions of any law in force in that State against a person and such person is or is believed to be in the State of Perlis, a Syarie Judge, if satisfied that the order or judgement was duly issued by a competent Syariah Court in any State in Malaysia, may endorse the order or judgement and such order or judgement may be executed or served, as the case may be, as if it had been an order or a judgement lawfully made by any Syariah Court in the State of Perlis according to the provisions of this Enactment.

Protection of Judges, Court Officials, ect.

76. (1) No Syariah Appeal Court Judge or Syarie Judge shall be liable to be sued in any Syariah or Civil Court for any act done or ordered to be done by him in the discharge of his judicial duty whether or not within the limits of his jurisdiction, nor shall any order for cost be made against him, provided that at the time he in good faith believed himself to have jurisdiction to do or order the act complained of.

(2) No officer of any court or other person bound to execute the lawful warrant or order of a Syariah Appeal Court Judge or a Syarie Judge shall be liable to be sued in any Syariah or Civil Court for the execution of such warrant or order.

Rules Committee of the Syariah Courts

77. (1) There shall be a Rules Committee of the Syariah Court for the making of rules on the procedure of the Syariah Court of Appeal, Syariah High Court and Syariah Subordinate Court.

(2) The Rules Committee of the Syariah Courts shall consists of—

- (a) the Chief Syarie Judge, as Chairman;
- (b) the State Legal Adviser or his representative; and
- (c) the following persons appointed by the Chief Syarie Judge:
 - (i) a Syariah Appeal Court Judge;
 - (ii) a Syariah High Court Judge;
 - (iii) a Syariah Subordinate Court Judge;
 - (iv) a *Peguam Syarie*; and
 - (v) a legal officer serving with the Legal Aid Bureau established under the Legal Aid Act 1971 [*Act 26*].

(3) The Chief Registrar of the Syariah Appeal Court shall be the Secretary to the Rules Committee of the Syariah Court and shall be responsible to carry out the decisions of the Committee.

(4) The Rules Committee of the Syariah Courts may determine its procedure.

(5) All rules made by the Rules Committee of the Syariah Courts shall be published in the *Gazette*.

PART V

PROSECUTION AND REPRESENTATION

Chief Syarie Prosecutor and Syarie Prosecutors

78. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah after consulting the Majlis, may appoint a person who is qualified to be a Judge of the Syariah High Court to be the Chief Syarie Prosecutor.

(2) The Chief Syarie Prosecutor shall have power exercisable at his discretion to institute, conduct or discontinue any proceeding for an offence before any Syariah Court.

(3) The Majlis, may appoint fit and proper persons from amongst the members of the State public service of Perlis to be Syarie Prosecutors.

(4) Syarie Prosecutors shall act under the general control and direction of the Chief Syarie Prosecutor and may exercise all or any of the rights and powers vested in or exercisable by the Chief Syarie Prosecutor, except rights and powers expressed to be exercisable by the Chief Syarie Prosecutor personally.

Religious Enforcement Officers

79. The Majlis may appoint from amongst the members of the State public service of Perlis a Chief Religious Enforcement Officer and Religious Enforcement Officers to carry out the investigation of offences under this Enactment or under any other written law which prescribes offences against the precepts of the religion of Islam.

Peguam Syarie

80. (1) Subject to subsections (2), (3) and (4), the Majlis may admit any person having sufficient knowledge of Islamic Law to be *Peguam Syarie* to represent parties in any proceeding before a Syariah Court.

(2) The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, make regulations to—

(a) provide for the procedure, qualification and fees for the admission of *Peguam Syarie*; and

(b) regulate, control and supervise the conduct of *Peguam Syarie*.

(3) Notwithstanding subsection (1)—

(a) any member of the Judicial and Legal Service; or

(b) any person appointed under section 3 of the Legal Aid Act 1971,

may act as *Peguam Syarie* representing any party to any proceeding in a Syariah Court if the party could have been represented by him in the Civil Court by virtue of the Legal Profession Act 1976 [Act 166] without such member or person having admitted as an advocate or solicitor under that Act.

(4) Notwithstanding subsections (1) and (2), any person who has been admitted as *Peguam Syarie* under any written law in force in any state in Malaysia may be admitted as a *Peguam Syarie* for the State of Perlis on application being made by him to the Majlis accompanied by evidence of his admission as a *Peguam Syarie* in that other State.

(5) A person who, immediately before the commencement of this section, was admitted as a *Peguam Syarie* under the previous Enactment shall, subject to this Enactment, be deemed to have been admitted to be a *Peguam Syarie* and shall be entitled to appear in any Syariah Court on behalf of any party to any proceedings before the Syariah Court.

(6) Notwithstanding anything contained in any other written law, no person, other than a *Peguam Syarie* or a person mentioned in subsection (3), shall be entitled to appear in any Syariah Court on behalf of any party to any proceedings before it.

PART VI

FINANCE

Baitulmal and Financial Procedure of the Majlis

Establishment of Baitulmal

81. (1) A fund known as the Baitulmal is hereby established.

(2) The Baitulmal shall consist of all moneys and property, movable or immovable, which by *Hukum Syarak* or under this Enactment or regulations or rules made thereunder accrue, or are contributed by any persons, to the Baitulmal.

(3) All moneys and property in the Baitulmal shall be vested in the Majlis which shall administer all such moneys and property in accordance with regulations made under this Enactment.

(4) Notwithstanding the regulations referred to in subsection (3), any investment, assets or funds vested in the Majlis may be sold, realised and disposed of, and the proceeds thereof may be invested from time to time in any investments authorized by any written law for the time being in force for the investment of trust funds and *Hukum Syarak*.

(5) Subject to the provisions of this Enactment, the Majlis, with the approval of Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, may make regulations for the collection, administration and distribution of all of the property of the Baitulmal.

Estimates of income and expenditure

82. (1) The Majlis shall prepare and submit to Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, not later than the 31 day of October in each year estimates of all income and expenditure of the Majlis, including the estimates of all property and disposables in kind, in respect of the ensuing year.

(2) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah after consulting the State Executive Council, may approve such estimates or may direct that the estimates be amended.

(3) Estimates which have been amended, with or without amendments under subsection (2), shall be published in the *Gazette*.

(4) The Majlis may at any time submit to the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah supplementary estimates of expenditure in respect of the current year, or, at any time prior to the 31 day of March in any year, in respect of the preceding year, and the estimates may be approved or amended, and shall be published, in accordance with subsections (2) and (3).

(5) No money shall be expended, or property disposed of in kind, except in accordance with such estimates as are provided for in this section and upon a voucher signed by the Chairman or any officer of the Majlis or any other officer authorized by the Chairman.

Expenses of the Majlis

83. All costs, charges and expenses of administering the property and assets vested in the Majlis, including the cost of maintenance and repair of any immovable property, the salaries and allowances payable to any

officer or member of the Majlis in respect of this services as a servant, officer or member of the Majlis, shall be paid out of the property and assets of the Baitulmal.

Bank accounts

84. (1) The Majlis may operate such account or accounts as it may deem proper with any bank which is suitable.

(2) Payments by Majlis of amounts exceeding five hundred ringgit shall be made by cheques.

(3) All moneys received by or for the Majlis shall be paid into a bank account of the Majlis in the manner provided in the Financial Procedure of the Majlis.

(4) Cheques drawn on any bank account of the Majlis shall be signed by the Chairman or by any member or officer of the Majlis or any other officer authorized by the Chairman.

Accounts and annual reports

85. The provisions of the Statutory Bodies (Accounts and Annual Reports) Act 1980 [*Act 240*] shall apply to the Majlis and to any corporation established under this Enactment.

Zakat and Fitrah

Power to collect *zakat and fitrah*

86. Majlis is empowered to collect *zakat and fitrah* due from every Muslim person in the State of Perlis in accordance with *Hukum Syarak* on behalf of Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah.

Power to make regulations

87. (1) The Majlis with the consent of Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may make regulations to supervise all matters pertaining to collection, administration and division of *zakat and fitrah*.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing, Majlis may make regulations to—

- (a) determine from time to time the rate of value for *zakat and fitrah* portion payable by every Muslim in the State of Perlis;
- (b) create procedures on collection of *zakat and fitrah*;
- (c) appoint *amil*s to collect *zakat and fitrah*; and
- (d) create penalties and provide punishment for matters in relation to the collection and delivery of all proceeds of *zakat and fitrah*.

Appeal

88. (1) Any person may appeal to the Majlis against any claim on payment of *zakat* or *fitrah* made on him.

(2) Majlis shall consider the appeal and may order that the person pay the amount of *zakat* or *fitrah* claimed on him, or any lesser amount as the Majlis deems fit, or may order that the person is not required to pay *zakat* or *fitrah*, or either one of it in a particular year or years.

(3) The decision of the Majlis towards the appeal shall be conclusive and shall not be questioned in any court.

Wakaf, Nazr and Trusts

Majlis to be sole trustee of *wakaf, nazr* and trusts

89. Notwithstanding any provision to the contrary contained in any instrument or declaration creating, governing or affecting it, the Majlis shall be the sole trustee of—

- (a) all *wakaf*, whether *wakaf am* or *wakaf khas*;
- (b) all *nazr 'am*; and
- (c) all trusts of every description creating any charitable trust for the support and promotion of the religion of Islam or for the benefit of Muslims in accordance with *Hukum Syarak*,

to the extent of any property affected by the *wakaf*, *nazr 'am* or trust and situated in the State of Perlis.

Vesting of *wakaf*, *nazr* and trust property in Majlis

90. All property subject to section 89 shall without any conveyance, assignment or transfer, and, in the case of immovable property, upon registration under the written law relating to land, vest in the Majlis, for the purpose of the *wakaf*, *nazr 'am* or trust affecting the property.

Restriction on creation of charitable trusts

91. (1) Whether or not made by way of will or death-bed gift, no *wakaf* or *nazr* made after the commencement of this section and involving more than one-third of the property of the person making the *wakaf* or *nazr* shall be valid in respect of the excess beyond such one-third.

(2) Every *wakaf khas* or *nazr* made after the commencement of this section shall be null and void unless—

- (a) the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, after consulting the Majlis, has expressly sanctioned and validated the *wakaf khas* or *nazr*; or
- (b) the *wakaf khas* or *nazr* made while the maker was seriously ill and the maker subsequently dies of such illness and was made in writing by an instrument executed by him and witnessed by two adult Muslims living in the same *kariah masjid* as the maker.

(3) This section shall nor operate to render valid any will, death-bed gift, *wakaf* or *nazr* which is invalid under the provisions of *Hukum Syarak*.

(4) Any *wakaf* or *nazr* which is valid in accordance with the previous Enactment shall remain valid for the purpose of this Enactment.

Income from *wakaf* and *nazr*

92. (1) The income received by the Majlis from a *wakaf khas* shall be applied by it in accordance with the lawful provisions of such *wakaf khas*.

(2) The income of every *wakaf khas* and of every *nazr 'am* shall be paid into and form part of the Baitulmal.

Capital of *wakaf* and *nazr*

93. (1) Subject to subsections (2) and (3), the capital property and assets affected by any lawful *wakaf* or *nazr 'am* shall not form part of the Baitulmal, but shall be applied in pursuance of such *wakaf* or *nazr 'am* and held as segregated funds.

(2) If due to lapse of time or change of circumstances it is no longer possible beneficially to carry out the exact provisions of any *wakaf* or *nazr 'am*, the Majlis shall prepare a scheme for the application of the property and assets affected thereby in a manner as closely as may be analogous to that required by the terms of such *wakaf* or *nazr 'am*, and shall apply the property and assets accordingly.

(3) Notwithstanding subsection (2), the Majlis may, with the approval in writing of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, direct that the property and assets referred to in subsection (2) shall be added to and form part of the Baitulmal.

(4) If the terms of any *wakaf* or *nazr 'am* are such that no method of application of the capital property or assets affected thereby is specified, or it is uncertain from such terms in what manner the capital property of assets should be applied, the Majlis may direct that such capital property and assets shall be added to and form part of the Baitulmal.

(5) All instruments creating, evidencing or affecting any *wakaf* or *nazr 'am*, together with any documents of title or other securities relating thereto, shall be held and retained by the Majlis.

Construction of instruments on *wakaf* or *nazr*

94. If in the opinion of the Majlis the meaning or effect of any instrument or declaration creating or affecting any *wakaf* or *nazr* is obscure or uncertain, the Majlis may refer the matter to the *Fatwa* Committee for its opinion as to the meaning or effect of the instrument or declaration, and shall act on any opinion so given by the *Fatwa* Committee.

Publication of list of *wakaf*, *nazr* and trust property

95. As soon as possible after the 31 December in every year the Majlis shall prepare, issue and publish in the *Gazette* a list of all properties, investments and assets vested in the Majlis, subject to any trust, *wakaf* or *nazr* and not forming part of the Baitulmal.

PART VII

MOSQUES

Majlis to be sole trustee of mosques and related land

96. (1) Notwithstanding any provision to the contrary in any written instrument, the Majlis shall be the sole trustee of all mosques in the State of Perlis.

(2) Every mosque, together with the land on which it stands and any land which is appurtenant to and used for the purposes of the mosque, other than State land or land reserved for a public purpose, shall, upon registration under the written law relating to land, and without any conveyance, assignment or transfer, vest in the Majlis for the purposes of this Enactment.

Restriction on establishment of mosques and penalty

97. (1) No person shall, without the permission in writing of the Majlis, erect any building to be used or use or cause to be used any building for purposes which may only be carried on in or by a mosque.

(2) Any person who contravene the provisions of subsection (1) shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding three thousand ringgit or to imprisonment for term not exceeding one year or to both.

Establishment of mosques

98. (1) The Majlis may at any time—

- (a) permit a building to be erected for use as a mosque;
- (b) permit the use of any building as a mosque; or

(c) prescribe any *surau*, *madrasah* or other building to be a mosque.

(2) The Majlis shall not given its permission or make a prescription under subsection (1) unless the site of the building to be used as mosque has been made a *wakaf* in perpetuity.

(3) The Majlis may, by Notification in the *Gazette* determine or alter the boundaries of any *kariah masjid*.

Maintenance of mosque and their compounds

99. (1) The Majlis shall ensure that all mosques in the State of Perlis are kept in a proper state of repair and that the compounds thereof are maintained in a proper state of cleanliness.

(2) The Majlis may raise and apply, or authorize the raising and application of, special funds for the purpose of such repairs and maintenance, or may defray the cost of such repairs and maintenance from the Baitulmal.

(3) The *Imam* shall promptly inform the Majlis of any want of repair in his mosque, and shall inspect or supervise any repairs as agent for and on behalf of the Majlis.

(4) No material alteration to the structure of a mosque shall be made without the permission writting of the Majlis.

(5) The Majlis may direct a *Jawatankuasa Kariah* to keep the mosque for which it is responsible in a proper state of repair.

Appointment of *Pegawai Masjid*

100. (1) For every mosque in the State of Perlis there shall be appointed one or several *Imam*, *Bilal*, and *Pembantu Bilal*.

(2) For every mosque that is determined by the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah after consulting the Majlis and the State Executive Council, the *Imam* and *Bilal* shall be appointed from amongst members of the State public service Perlis.

(3) For every mosque that is not determined under subsection (2) the Majlis shall appoint the *Imam* and *Bilal* from amongst the *ahli kariah* of the mosque.

(4) The *Pembantu Bilal* of the mosque shall be appointed from amongst the *ahli kariah* of a mosque.

(5) Upon the commencement of this section, every person who, immediately before the commencement of this section, was the *Imam*, *Bilal* or *Pembantu Bilal* of mosques appointed under the previous Enactment shall be deemed to have been duly appointed under this section to be the *Imam*, *Bilal* or *Pembantu Bilal* respectively of the mosques and shall, subject to section 102, continue to hold office as the *Imam*, *Bilal* or *Pembantu Bilal* of such mosque.

Tauliah of Pegawai Masjid

101. (1) Every person appointed by the Majlis to be a *Pegawai Masjid*, including every person deemed to have been so appointed under subsection 100(5), shall be given a *tauliah* by the Majlis.

(2) Every *Pegawai Masjid* shall have such powers and duties as may be set out in the regulations made under this Enactment and in his *tauliah*.

Tenure of office of *Pegawai Masjid*

102. (1) The appointment of a *Pegawai Masjid* other than the *Imam* and *Bilal* of a mosque determined under subsection 100(2) or deemed to be appointed under subsection 100(5) as a *Pegawai Masjid*, may be terminated by written notice from the Majlis.

(2) No *Pegawai Masjid* appointed or deemed to be appointed under subsection 100(5) shall remain in office after reaching the age of sixty years:

Provided that the Majlis may, if it deems fit, appoint any person to be a *Pegawai Masjid* notwithstanding that he has attained the age of sixty years or extend the tenure of office of the *Pegawai Masjid* who has attained the age of sixty years.

(3) The Secretary shall inform the Majlis of any disgraceful conduct on the part of any *Pegawai Masjid*, whether in relation to his duties as *Pegawai Masjid* or otherwise and to make any reasonable recommendations.

Control and direction of *Pegawai Masjid*

103. In the performance of their duties, the *Imam*, *Bilal* and *Pembantu Bilal* shall be subject to the control and direction of the Majlis.

Jawatankuasa Kariah

104. (1) The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah make regulations for—

- (a) the establishment of a *Jawatankuasa Kariah* for a *kariah masjid*;
- (b) prescribing the manner in which the members of the *Jawatankuasa Kariah* shall be appointed; and
- (c) prescribing the functions of the *Jawatankuasa Kariah*.

(2) The *Jawatankuasa Kariah* of a *kariah masjid*, in conjunction with the *Pegawai Masjid*, shall—

- (a) be responsible for the proper conduct and good order of the mosque and all Muslim burial grounds within the *kariah masjid*;
- (b) be responsible for the good conduct of the *anak kariah* in matters relating to the religion of Islam; and
- (c) give due and prompt information to the Majlis of all matters arising in the *kariah masjid* that require the attention of the Majlis.

Exemption of mosques

105. The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah by Notification in the *Gazette* exempt any mosque from all or any of the provisions of this Part.

PART VIII

CHARITABLE COLLECTIONS

Charitable collections

106. (1) Majlis may collect, or by an authorization letter issued by the Majlis, authorize any person or body of persons, on such terms as the Majlis deems fit, to collect moneys or other contributions for any charitable purpose for the support and promotion of the religion of Islam or for the benefit of Muslims in accordance with *Hukum Syarak*.

(2) It shall be deemed to be a term of every authorization granted under subsection (1) that the grantee of such authorization and all other person authorized thereby to collect moneys or other contribution shall—

- (a) issue in respect of every sum so collected a serially numbered receipt in the prescribed form;
- (b) keep true and full accounts of all sums so collected and of the disposal thereof with all proper vouchers;
- (c) produce on demand the counterfoils of such receipts and all such accounts and vouchers for inspection and audit by the Majlis;
- (d) apply and dispose of all sums so collected in accordance with the terms of such authorization or, if no method for the disposal of the sums is expressly authorized by the authorization letter, pay and account for the sums to the Baitulmal.

(3) Moneys collected pursuant to this section may be applied for any purpose specified by the Majlis, and if there is no purpose so specified, shall form part of the Baitulmal.

(4) No person shall make or take part in any collection of money for any purpose as mentioned in subsection (1) except with the express authority of the Majlis or by virtue of an authorization letter under subsection (1).

(5) Any person who contravenes subsection (4) shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

PART IX

CONVERSION TO THE RELIGION OF ISLAM

Requirements for conversion to the religion of Islam

107. (1) The following requirements shall be complied with for a valid conversion of a person to the religion of Islam:

- (a) the person must utter in reasonably intelligible Arabic the two clauses of the Affirmation of Faith;
- (b) at the time of uttering the two clauses of the Affirmation of Faith the person must be aware that they mean “I bear witness that there is no God but Allah and I bear witness that the Prophet Muhammad S.A.W. is the Messenger of Allah”; and
- (c) the utterance must be made of the person’s own free will.

(2) A person who is incapable of speech may, for the purpose of fulfilling the requirement of paragraph (1)(a), utter the two clauses of the Affirmation of Faith by means of signs that convey the meaning specified in paragraph (1)(b).

Moment of conversion to the religion of Islam

108. A person is converted to the religion of Islam and becomes a Muslim as soon as he finished uttering the two clauses of the Affirmation of Faith provided that the requirements of section 107 are fulfilled; and that person shall thereupon be referred to as a *mualaf*.

Duties and obligations of a *mualaf*

109. From the moment of his conversion, a *mualaf* becomes subject to the same duties and obligations as any other Muslim.

Registrar of *Mualafs*

110. The Majlis shall appoint a Registrar of *Mualafs* to maintain a Register of *Mualafs* in the prescribed form for the registration of *mualaf*.

Registration of *mualafs*

111. (1) A person who has converted to the religion of Islam may apply to the Registrar in the prescribed form for registration as a *mualaf*.

(2) If the Registrar is satisfied that the requirements of section 107 have been fulfilled in respect of the applicant, the Registrar may register the applicant's conversion to the religion of Islam by entering in the Register of *Mualafs* the name of the applicant and other particulars as indicated in the Register of *Mualafs*.

(3) The Registrar shall also determine the date of conversion to the religion of Islam and enter the date in the Register of *Mualafs*.

(4) In order to satisfy himself of the fact and date of conversion to the religion of Islam by the applicant, and the other particulars to be entered in the Register of *Mualafs*, the Registrar may make such inquiries and call for such evidence as he considers necessary; but this subsection shall not be construed as precluding the Registrar from relying solely on the words of the applicant as far as the fact and date of conversion are concerned.

(5) If the Registrar is not satisfied that the requirements of section 107 have been fulfilled in respect of the applicant, he may permit the applicant to utter, in his presence or in the presence of any of his officers, the two clauses of the Affirmation of Faith in accordance with the requirements of that section.

Certificate of Conversion to the Religion of Islam

112. (1) The Registrar shall furnish every person whose conversion to the religion of Islam has been registered a Certificate of Conversion to the Religion of Islam in the prescribed form.

(2) A Certificate of Conversion to Religion of Islam shall be conclusive proof of the facts stated in the Certificate.

Recognition of *mualafs* as Muslims

113. (1) A person who has converted to the religion of Islam and has been registered in the Register of *Mualafs* shall, for the purposes of any Federal or State law, and for all time, be treated as a Muslim.

(2) A person whose conversion to the religion of Islam has been registered under any law of any State shall, for all purposes in the State of Perlis and for the purposes of implementing the provisions of any law in the State of Perlis, be treated as a Muslim.

Determination whether a non-registered person is a *mualaf*

114. If any question arises as to whether a person is a *muallaf*, and the person is not registered in the Register of *Mualafs* or under any law of any State as a *mualaf*, that question shall be decided on the merits of the case in accordance with section 107.

Offence of giving false information

115. Any person who, in an application for registration under section 111, or in response to any request for information or evidence made by the Registrar under that section, wilfully furnishes to the Registrar any false or misleading information or evidence shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Power to make regulations

116. The Majlis may make regulations for the carrying into effect of the provisions of this Part.

Capacity to convert to the religion of Islam

117. For the purpose of this Part, a person who is not a Muslim may convert to the religion of Islam if he is of sound mind and—

(a) has attained the age of eighteen years; or

- (b) if he has not attained the age of eighteen years, his parent or guardian consents to his conversion.

PART X

RELIGIOUS EDUCATION

Islamic Religious Teaching Supervisory Committee

118. (1) The Majlis shall appoint a committee known as the Religious Teaching Supervisory Committee, which shall consist of—

- (a) the Mufti, as a Chairman; and
 - (b) not less than three and not more than seven persons with appropriate experience, knowledge and expertise.
- (2) The Majlis shall be responsible for implementing the decisions of the Committee.
- (3) The Religious Teaching Supervisory Committee shall have power to grant a *tauliah* for the purpose of the teaching of the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam and to withdraw such *tauliah*.
- (4) The Majlis may make regulations providing for—
- (a) the procedure, requirements and other matters relating to the granting of a *tauliah* under this section, including the fees chargeable;
 - (b) the procedure of the Islamic Religious Teaching Supervisory Committee.

Offence of teaching the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam without a *tauliah*

119. (1) Any person who teaches the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam without a *tauliah* granted under section 118 shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three years or to both.

(2) Subsection (1) shall not apply to—

- (a) any person or class of person exempted by the Majlis under section 121 of this Enactment; or
- (b) any person who teaches the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam in his own residence to members of his own household only.

Religious schools

120. Subject to the Control of Islamic Religious Schools Enactment 1988 [*Ps. En. 5/1989*], the Majlis shall have power to register Islamic Religious schools in the State of Perlis.

Exemption

121. The Majlis may exempt any person or class of persons from any provisions of this Part.

PART XI

GENERAL

General power to make regulations

122. (1) The Majlis, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, may make regulations, which shall be published in the *Gazette*, for carrying into effect the provisions of this Enactment.

(2) Without prejudice to the generality of powers conferred under subsection (1), regulations may be made to provide for—

- (a) the procedure of the Majlis, the form and method of executing of instruments by the Majlis, and the appointment of officers of the Majlis;
- (b) the fees to be paid in respect of any act or thing done under or in pursuance of this Enactment, and the method of collecting and disposing of such fees;

- (c) the appointment of committees of the Majlis and their powers, duties, and procedure;
- (d) the forms, registers, books of account, reports, accounts, estimates, and other documents to be used in respect of any act or thing done under or in pursuance of this Enactment.
- (e) the conduct of any charitable collection and the disposal of its proceeds;
- (f) the conduct of any mosque or *surau* or burial ground and all matters relating thereto;
- (g) the powers and duties of any *Pegawai Masjid*;
- (h) the determination and amendment of the boundaries of a *kariah masjid*;
- (i) the care and instruction of *mualafs*, and the method of registering *mualafs*;
- (j) subject to the Control of Islamic Religious Schools Enactment 1988, the administration of Islamic schools and activities relating to the teaching of the religion of Islam; and
- (k) other matters necessary for the implementation of the provisions of this Enactment.

Savings and transitional

123. (1) All rules, proclamations, orders, notices, forms, authorization letters and appointments issued or made under or by virtue of any written law repealed by virtue of this Enactment shall remain in force, in so far as they are not inconsistent with this Enactment, until revoked or replaced by regulations, rules, proclamations, orders, notices, forms, authorization letters or appointments issued or made under this Enactment.

(2) On the coming into force of this Enactment, all the powers of the Courts constituted under the previous Enactment shall be taken over or exercised by the courts constituted under this Enactment and any

reference in any written law or otherwise to the courts constituted under the previous Enactment shall be deemed to be a reference to the courts constituted under this Enactment.

Repeal

124. (1) The Enactment set out in the Third Schedule of this Enactment are hereby repealed to the extent stated in the Schedule.

FIRST SCHEDULE

[Subsection 2(3)]

ARABIC SCRIPT FOR CERTAIN WORDS AND EXPRESSIONS

Faraq	—	فراق
Fasakh	—	فسخ
<i>Fatwa</i>	—	فتوى
Hadith	—	حديث
Hukum Syarak	—	حكم شرع
Kariah	—	قرية
Nas	—	نص
Naqib	—	ناقب
Nazr	—	نذر
Quran	—	قرآن
Ratib	—	راتب
Syariah	—	شرعية

SECOND SCHEDULE

[Subsection 8(3)]

1. Nothing in section 8 shall be deemed to authorize the Majlis to make an order to establish any corporation having any duty, power or right which is not within the duties, powers or rights of the Majlis under this Enactment.
2. Subject to the other provisions of this Enactment, any order made under section 8 shall be binding on the corporation in respect of which it was made and shall have effect for all purposes as if it had been enacted in this Enactment.
3. The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah at any time amend, revoke or add to any order made in respect of any corporation under section 8.

4. The Majlis shall keep a register of all corporations established by it under section 8 and such register together with copies of all orders made under that section shall be open to public inspection at such place or places and at such times as it may prescribe.

5. (1) The Majlis may, with the approval of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, by order published in the *Gazette*, direct that any corporation established by it shall be wound-up and dissolved.

(2) Upon the dissolution of any corporation under this paragraph, the assets of the corporation, after payment of all liabilities, shall be transferred to and be vested in the Majlis.

(3) The winding-up of a corporation under this paragraph shall be conducted in such manner as the Majlis may prescribe.

6. Every corporation established under section 8—

(a) shall be a body corporate by such name as the Majlis shall give to it;

(b) shall have perpetual succession;

(c) may sue and be sued in the name given by the Majlis; and

(d) for the purpose of furthering or fulfilling its functions may—

(i) enter into contracts;

(ii) hold and deal in or with any movable or immovable property; and

(iii) do all other matters and things incidental or appertaining to a body corporate not inconsistent with the provisions of this Enactment,

subject to such restrictions as may be prescribed by the Majlis in each case.

7. (1) Every corporation shall have a corporate seal, which shall bear such device as the corporation, with the approval of the Majlis, may approve, and such seal may from time to time be broken, changed, altered and made anew by the corporation with the approval of the Majlis.

(2) Until a seal is provided by a corporation under this paragraph, a stamp bearing the name of the corporation may be used as a common seal.

(3) The common seal, or the stamp referred to in subparagraph (2), shall be in the custody of such person as the corporation shall direct and shall be authenticated by that person; and all deeds, documents and other instruments purporting to be sealed with such seal, authenticated as aforesaid, shall until the contrary is proved be deemed to have been validly executed.

(4) Any document or instrument which if executed by a person not being a body corporate would not be required to be under seal may in like manner be executed by the corporation.

(5) The seal of every corporation shall be officially and judicially noticed.

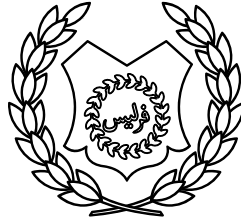
THIRD SCHEDULE

[Section 124]

Enactment No.	Short Title	Extent of Repeal
3/1964	Administration of Muslim Law Enactment 1963	All Sections under Part II, III, IV, VI, VII, X, XII and First Schedule
5/1992	Administration of the Syariah Court Enactment 1991	All

Passed in the State Legislative Assembly this 31 March 2003.
[SUK.(Ps.) 05/293]

AHMAD BIN ZAKARIA
*Secretary of the State Legislative Assembly
Perlis*

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 5

**ENAKMEN TATACARA JENAYAH
SYARIAH 2006**

Tarikh Persetujuan DiRaja ... 14 April 2006

Tarikh diterbitkan dalam *Warta* ... 25 Mei 2006

Hakcipta Pencetak (H)

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

Semua Hak Terpelihara. Tiada mana-mana bahagian jua daripada penerbitan ini boleh diterbitkan semula atau disimpan di dalam bentuk yang boleh diperolehi semula atau disiarkan dalam sebarang bentuk dengan apa jua cara elektronik, mekanikal, fotokopi, rakaman dan/atau sebaliknya tanpa mendapat izin daripada **Percetakan Nasional Malaysia Berhad (Pencetak kepada Kerajaan Malaysia yang dilantik).**

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 5

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa
2. Tafsiran
3. Perbicaraan kesalahan oleh Mahkamah

BAHAGIAN II

PERUNTUKAN AM TENTANG MAHKAMAH JENAYAH

4. Mahkamah
5. Mahkamah hendaklah terbuka
6. Orang ramai tidak boleh hadir dalam hal tertentu
7. Bidang kuasa jenayah Hakim

BAHAGIAN III

PERUNTUKAN AM YANG LAIN

BAB 1

DARIHAL MAKLUMAT KEPADA HAKIM DAN PEGAWAI PENGUATKUASA AGAMA

8. Bila orang awam hendaklah membantu Hakim, dan lain-lain
9. Orang awam hendaklah memberikan maklumat tentang perkara tertentu

BAB 2

DARIHAL MENANGKAP, MELARIKAN DIRI DAN MENANGKAP SEMULA

10. Penangkapan: bagaimana dibuat
11. Menggeledah tempat yang dimasuki oleh orang yang hendak ditangkap
12. Memeriksa orang di tempat yang digeledah menurut waran
13. Kuasa untuk memecah buka mana-mana tempat bagi maksud pembebasan

Seksyen

14. Tidak boleh dikenakan sekatan yang tak perlu dan cara memeriksa seseorang
15. Memeriksa orang yang ditangkap
16. Kuasa untuk menyita senjata berbahaya
17. Memeriksa orang untuk mendapatkan nama dan alamat
18. Menangkap tanpa waran
19. Enggan memberikan nama dan kediaman
20. Orang yang ditangkap oleh Pegawai Masjid: bagaimana hendak diperlakukan
21. Memburu pesalah
22. Bagaimana orang yang ditangkap hendaklah diperlakukan dan penahanan yang melebihi dua puluh empat jam
23. Melepaskan orang yang ditangkap
24. Kesalahan yang dilakukan di hadapan Hakim
25. Penangkapan oleh atau di hadapan Hakim
26. Kuasa untuk memburu dan menangkap semula
27. Peruntukan seksyen 11 dan 13 hendaklah terpakai bagi penangkapan di bawah seksyen 26

BAB 3

DARIHAL PROSES UNTUK MEMAKSA KEHADIRAN

Saman

28. Bentuk saman dan penyampaian
29. Saman: bagaimana disampaikan
30. Tatacara bila penyampaian diri tidak dapat dilaksanakan
31. Bukti penyampaian

Waran Tangkap

32. Bentuk waran tangkap
33. Mahkamah boleh mengarahkan jaminan yang hendak diambil melalui pengendorsan di atas waran
34. Waran: kepada siapa diarahkan

Seksyen

35. Pemberitahuan tentang isi waran
36. Orang yang ditangkap hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah tanpa kelengahan
37. Tatacara tentang penangkapan orang yang terhadapnya waran dikeluarkan

*Kaedah-kaedah Lain Mengenai Saman
Kehadiran Dan Waran Tangkap*

38. Pengeluaran waran sebagai ganti atau tambahan kepada saman
39. Saman kehadiran dan waran tangkap boleh dilaksanakan di mana-mana bahagian di Malaysia
40. Kuasa untuk mengambil bon kehadiran
41. Penangkapan kerana pelanggaran bon kehadiran

BAB 4

DARIHAL PROSES UNTUK MEMAKSA PENGEMUKAAN DOKUMEN
DAN HARTA ALIH YANG LAIN DAN BAGI PENEMUAN
ORANG YANG DIKURUNG DENGAN SALAH

42. Saman untuk mengemukakan dokumen atau benda lain
43. Peruntukan seksyen 28 hingga 31 hendaklah terpakai

Waran Geledah

44. Bila waran geledah boleh dikeluarkan
45. Kuasa untuk membataskan waran geledah
46. Hakim boleh mengeluarkan waran yang memberi kuasa menggeledah untuk mencari keterangan mengenai kesalahan
47. Bentuk waran geledah
48. Menggeledah untuk mencari orang yang dikurung dengan salah
49. Orang yang menjaga tempat tertutup hendaklah membenarkan penggeledahan
50. Hakim yang mengeluarkan waran geledah boleh hadir ketika ia dilaksanakan
51. Hakim boleh mengarahkan penggeledahan di hadapannya
52. Senarai segala benda yang disita hendaklah dibuat dan ditandatangani
53. Penghuni hendaklah hadir ketika penggeledahan

BAHAGIAN IV**MAKLUMAT KEPADA PEGAWAI PENGUATKUASA AGAMA
DAN KUASA MEREKA UNTUK MENYIASAT****Seksyen**

54. Maklumat
55. Tatacara
56. Penerimaan salinan diperakui akan maklumat sebagai keterangan
57. Tatacara jika kesalahan boleh tangkap disyaki
58. Kuasa untuk menghendaki kehadiran saksi
59. Pemeriksaan saksi oleh Pegawai Penguatkuasa Agama
60. Pernyataan kepada Pegawai Penguatkuasa Agama tidak boleh diterima sebagai keterangan
61. Tiada dorongan boleh diberikan
62. Kuasa untuk merekodkan pernyataan dan pengakuan salah
63. Penggeledahan oleh Pegawai Penguatkuasa Agama
64. Pegawai Penguatkuasa Agama boleh menghendaki bon kehadiran pengadu dan saksi
65. Buku harian mengenai prosiding dalam penyiasatan
66. Laporan Pegawai Penguatkuasa Agama

BAHAGIAN V**PROSIDING DALAM PENDAKWAAN****BAB 1****DARIHAL BIDANG KUASA MAHKAMAH
DALAM PERBICARAAN**

67. Tempat biasa bagi perbicaraan
68. Tertuduh boleh dibicarakan di tempat di mana perbuatan dilakukan atau di mana akibat berikutan
69. Tempat perbicaraan jika perbuatan menjadi suatu kesalahan oleh sebab hubungan dengan kesalahan lain
70. Jika tempat kejadian kesalahan tak dapat ditentukan
71. Apabila timbul keraguan, Ketua Hakim Syarie hendaklah membuat keputusan

Seksyen

- 72. Hakim mengambil perhatian tentang kesalahan
- 73. Keizinan untuk mendakwa daripada Ketua Pendakwa Syarie

BAB 2

DARIHAL ADUAN KEPADA HAKIM

- 74. Pemeriksaan pengadu
- 75. Penangguhan pengeluaran proses
- 76. Menolak aduan
- 77. Pengeluaran proses

BAB 3

DARIHAL PERTUDUHAN

- 78. Bentuk pertuduhan
- 79. Butir-butir tentang waktu, tempat dan orang
- 80. Bila cara melakukan kesalahan mesti dinyatakan
- 81. Pengertian perkataan yang digunakan dalam pertuduhan untuk memperihalkan kesalahan
- 82. Kesan kesilapan
- 83. Mahkamah boleh meminda atau menambah pertuduhan
- 84. Bila perbicaraan boleh diteruskan serta-merta selepas pindaan atau penambahan
- 85. Bila perbicaraan baru boleh diarahkan atau perbicaraan ditangguhkan
- 86. Menggantung prosiding jika pendakwaan kesalahan dalam pertuduhan yang dipinda menghendaki keizinan terlebih dahulu
- 87. Memanggil semula saksi apabila pertuduhan dipinda atau ditambah
- 88. Pertuduhan yang berasingan bagi kesalahan yang berlainan
- 89. Tiga kesalahan yang sama jenisnya dalam tempoh dua belas bulan boleh dipertuduh bersama
- 90. Perbicaraan bagi lebih daripada satu kesalahan
- 91. Jika diragui kesalahan apakah yang telah dilakukan

Seksyen

92. Bila seseorang yang dipertuduh atas satu kesalahan boleh disabitkan atas kesalahan lain
93. Orang yang dipertuduh atas suatu kesalahan boleh disabitkan kerana cuba melakukan kesalahan
94. Apabila kesalahan yang terbukti dimasukkan dalam kesalahan yang dipertuduh
95. Bila orang boleh dipertuduh bersesama

BAB 4

DARIHAL PERBICARAAN

96. Tatacara dalam perbicaraan
97. Kuasa untuk melepaskan dengan syarat atau tanpa syarat
98. Ucapan
99. Kuasa untuk mengaward pampasan
100. Butir-butir hendaklah direkodkan
101. Pemindahan kes

BAB 5

PERUNTUKAN AM TENTANG PERBICARAAN

102. Tatacara jika terdapat sabitan terdahulu
103. Pendakwa bolehlah berhenti daripada mendakwa selanjutnya pada mana-mana peringkat
104. Hak tertuduh untuk dibela
105. Mahkamah boleh mengemukakan soalan kepada tertuduh
106. Kes bagi pihak pendakwa hendaklah diterangkan oleh Mahkamah kepada tertuduh yang tak dibela
107. Kuasa menangguhkan atau menunda perbicaraan
108. Bertukar Hakim semasa pendengaran
109. Menahan pesalah yang hadir di Mahkamah
110. Hari kelepasan mingguan atau am

BAB 6DARIHAL CARA MENGAMBIL DAN MEREKODKAN
KETERANGAN DALAM PERBICARAAN

111. Keterangan hendaklah diambil di hadapan tertuduh
112. Merekodkan keterangan

Seksyen

- 113. Rekod dalam semua kes
- 114. Cara merekodkan keterangan
- 115. Menterjemahkan keterangan kepada tertuduh
- 116. Pemerhatian tentang tingkah laku saksi
- 117. Orang lain boleh diberi kuasa mengambil nota keterangan

BAB 7

DARIHAL PENGHAKIMAN

- 118. Cara menyampaikan penghakiman
- 119. Penghakiman hendaklah dijelaskan kepada tertuduh dan salinan dibekalkan
- 120. Penghakiman hendaklah difailkan bersama dengan rekod

BAB 8

DARIHAL HUKUMAN DAN PELAKSANAANNYA

- 121. Peruntukan tentang pelaksanaan hukuman pemenjaraan
- 122. Peruntukan tentang hukuman denda
- 123. Penggantungan pelaksanaan dalam kes tertentu
- 124. Siapa yang boleh mengeluarkan waran
- 125. Hukuman sebat
- 126. Masa melaksanakan hukuman sebat
- 127. Bermulanya hukuman pemenjaraan ke atas banduan yang telah sedia menjalani hukuman pemenjaraan
- 128. Pesalah muda
- 129. Pesalah kali pertama
- 130. Syarat bon
- 131. Pengembalian waran

BAB 9

DARIHAL PENGGANTUNGAN, PEREMITAN DAN
PERINGANAN HUKUMAN

- 132. Kuasa untuk menggantung atau meremitkan hukuman
- 133. Kuasa untuk meringankan hukuman

BAB 10

DARIHAL PEMBEBASAN ATAU SABITAN TERDAHULU

Seksyen

- 134. Orang yang telah disabitkan atau dibebaskan tidak boleh dibicarakan semula bagi kesalahan yang sama
- 135. Alasan pembebasan atau sabitan terdahulu

BAHAGIAN VI

DARIHAL RAYUAN DAN PENYEMAKAN

BAB 1

DARIHAL RAYUAN KEPADA MAHKAMAH TINGGI SYARIAH

- 136. Apabila akuan bersalah menghadkan hak rayuan
- 137. Rayuan terhadap pembebasan
- 138. Tatacara rayuan
- 139. Penghantaran rekod rayuan
- 140. Rayuan yang dibenarkan secara khas dalam kes tertentu
- 141. Penggantungan pelaksanaan sementara menanti rayuan
- 142. Menetapkan rayuan dalam senarai
- 143. Tatacara pada pendengaran
- 144. Ketakhadiran responden
- 145. Menangkap responden dalam kes-kes tertentu
- 146. Keputusan mengenai rayuan
- 147. Perintah untuk mengambil keterangan lanjut
- 148. Penghakiman
- 149. Perakuan dan akibat penghakiman
- 150. Kematian pihak kepada rayuan
- 151. Kos

BAB 2

DARIHAL RAYUAN KEPADA MAHKAMAH RAYUAN SYARIAH

- 152. Bidang kuasa Mahkamah Rayuan Syariah
- 153. Notis rayuan
- 154. Rekod prosiding

Seksyen

155. Petisyen rayuan
156. Tatacara jika perayu di dalam penjara
157. Penghantaran rekod kepada Mahkamah Rayuan Syariah
158. Rayuan selepas tamat tempoh dan kecacatan formal
159. Apabila rayuan dibuat terhadap pembebasan, tertuduh boleh ditangkap
160. Rayuan tidak boleh berkuat kuasa sebagai penggantungan pelaksanaan
161. Notis mengenai masa dan tempat pendengaran
162. Kuasa Mahkamah Rayuan Syariah
163. Keterangan tambahan
164. Penghakiman
165. Penghakiman atau perintah hendaklah dimaklumkan kepada Mahkamah perbicaraan
166. Persoalan yang dikhaskan untuk Mahkamah Rayuan Syariah
167. Rujukan kepada Mahkamah Rayuan Syariah atas rayuan daripada Mahkamah Rendah Syariah

BAB 3

DARIHAL PENYEMAKAN

168. Kuasa untuk menyemak
169. Kuasa untuk memerintahkan siasatan lanjut
170. Kuasa semasa penyemakan
171. Mendengar pihak-pihak semasa penyemakan
172. Perintah apabila kes disemak

BAB 4

PROSIDING DALAM KES KESALAHAN TERTENTU
YANG MENYENTUH PENTADBIRAN KEADILAN

173. Tatacara tentang kesalahan yang dilakukan di Mahkamah
174. Rekod fakta yang mewujudkan kesalahan
175. Tatacara alternatif
176. Kuasa untuk meremitkan hukuman
177. Keengganan untuk memberikan keterangan
178. Rayuan
179. Hakim tidak boleh membicarakan kesalahan tertentu yang dilakukan di hadapannya

BAHAGIAN VII

PERUNTUKAN TAMBAHAN

BAB 1

ORANG TAK SEMPURNA AKAL

Seksyen

180. Tatacara jika tertuduh disyaki tak sempurna akal

BAB 2

DARIHAL PENDAKWAAN

181. Ketua Pendakwa Syarie
182. Ketua Pendakwa Syarie hendaklah hadir sendiri
183. Pendakwaan
184. Menggunakan khidmat Peguam Syarie

BAB 3

DARIHAL JAMINAN

185. Bila seseorang boleh dilepaskan atas jaminan
186. Amaun bon
187. Bon hendaklah disempurnakan
188. Bila orang hendaklah dilepaskan
189. Bila waran tangkap boleh dikeluarkan terhadap orang yang dijamin
190. Penjamin boleh memohon supaya bon dilepaskan
191. Rayuan

BAB 4PERUNTUKAN KHAS YANG BERHUBUNGAN
DENGAN KETERANGAN

192. Tatacara apabila orang yang dapat memberikan keterangan material sakit
tenat
193. Jika orang terikat untuk memberikan keterangan berniat untuk meninggalkan
Malaysia
194. Laporan orang tertentu
195. Bagaimana sabitan atau pembebasan terdahulu boleh dibuktikan
196. Rekod keterangan semasa ketakhadiran tertuduh
197. Notis hendaklah diberikan bagi pembelaan *alibi*

BAB 5

PERUNTUKAN TENTANG BON

Seksyen

- 198. Deposit sebagai ganti bon
- 199. Tatacara mengenai pelucuthakan bon
- 200. Rayuan terhadap perintah

BAB 6

DARIHAL PELUPUSAN BARANG KES DAN HARTA YANG
MENJADI PERKARA KESALAHAN

- 201. Mahkamah hendaklah menimbangkan cara melupuskan barang kes
- 202. Perintah bagi pelupusan harta yang mengenainya kesalahan telah dilakukan

BAB 7

DARIHAL PEMINDAHAN KES JENAYAH

- 203. Kuasa Hakim Mahkamah Tinggi Syariah untuk memindahkan kes
- 204. Permohonan untuk mendapatkan pemindahan hendaklah disokong dengan afidavit

BAB 8

DARIHAL KETAKTERATURAN PROSIDING

- 205. Prosiding di tempat yang salah, dan sebagainya
- 206. Peninggalan membentuk pertuduhan
- 207. Ketakteraturan tidak membatalkan prosiding

BAHAGIAN VIII

AM

- 208. Takrif
- 209. Perlindungan pegawai
- 210. Penghinaan Mahkamah
- 211. Maklumat, keterangan atau pengakuan palsu
- 212. Pegawai agama yang mengingkari arahan undang-undang dengan niat hendak menyebabkan bencana kepada mana-mana orang
- 213. Tidak mengemukakan, dokumen dan sebagainya kepada pegawai agama oleh seseorang yang terikat di sisi undang-undang untuk mengemukakan, dan sebagainya dokumen itu

Seksyen

- 214. Enggan mengangkat sumpah apabila dikehendaki dengan sewajarnya oleh pegawai agama supaya mengangkat sumpah
- 215. Enggan menjawab soalan pegawai agama yang diberi kuasa untuk menyoal
- 216. Enggan menandatangani pernyataan
- 217. Dengan sengaja menghina atau mengganggu pegawai agama yang sedang bersidang dalam mana-mana peringkat prosiding kehakiman
- 218. Afidavit bersumpah
- 219. Kuasa Mahkamah untuk memanggil dan memeriksa orang
- 220. Perintah bagi pembayaran pampasan
- 221. Peruntukan tentang pampasan
- 222. Salinan prosiding
- 223. Orang yang dilepaskan atas jaminan hendaklah memberikan alamat untuk penyampaian
- 224. Pampasan jika tuduhan tak berasas
- 225. Hakim tidak boleh bertindak jika mempunyai kepentingan
- 226. Keterangan
- 227. Borang
- 228. Penggunaan denda
- 229. Kaedah-kaedah
- 230. Hukum Syarak
- 231. Pemansuhan

JADUAL

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 5

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

BETA SETUJU,

(MOHOR KERAJAAN)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Pemangku Raja Perlis

15 Rabiulawal 1427
14 April 2006

Suatu Enakmen untuk membuat peruntukan yang berhubungan dengan tatacara jenayah syariah bagi Mahkamah Syariah.

[]

MAKA DIPERBUAT UNDANG-UNDANG INI oleh Dewan Undangan Negeri Perlis seperti berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa

1. (1) Enakmen ini boleh dinamakan Enakmen Tatacara Jenayah Syariah 2006.

(2) Enakmen ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah melalui pemberitahuan dalam *Warta*.

Tafsiran

2. (1) Dalam Enakmen ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

“aduan” ertinya pengataan yang dibuat secara lisan atau bertulis kepada Hakim bahawa seseorang sama ada diketahui atau tak diketahui telah melakukan atau bersalah atas suatu kesalahan, dengan tujuan supaya tindakan diambil oleh Hakim itu di bawah Enakmen ini;

“Enakmen Pentadbiran” ertinya Enakmen Pentadbiran Agama Islam 2006 [*Enakmen 4*];

“Hakim” ertinya seseorang Hakim yang dilantik di bawah subseksyen (1) seksyen 56, seksyen 57, seksyen 58 atau seksyen 59 Enakmen Pentadbiran;

“kesalahan” ertinya apa-apa perbuatan atau peninggalan yang dijadikan boleh dihukum oleh mana-mana undang-undang bertulis yang menetapkan kesalahan-kesalahan terhadap rukun-rukun agama Islam dan yang atasnya Mahkamah mempunyai bidang kuasa;

“kesalahan boleh tangkap” ertinya sesuatu kesalahan yang boleh dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh satu tahun atau lebih yang baginya pada lazimnya Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis boleh menangkap tanpa waran;

“kesalahan tak boleh tangkap” ertinya sesuatu kesalahan yang boleh dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh kurang daripada satu tahun atau dengan denda sahaja yang baginya pada lazimnya Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis tidak boleh menangkap tanpa waran;

“Ketua Hakim Syarie” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama” dan “Pegawai Penguatkuasa Agama” mempunyai erti masing-masing yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Ketua Pendakwa Syarie” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Mahkamah” atau “Mahkamah Syariah” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Majlis” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Mufti” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Pegawai Masjid” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Peguam Syarie” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Pendaftar” ertinya Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah, Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah, atau Penolong-Penolong Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah Enakmen Pentadbiran;

“Pendakwa” ertinya Ketua Pendakwa Syarie atau Pendakwa Syarie;

“Pendakwa Syarie” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Pengerusi” mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Pesalah muda” ertinya seseorang pesalah yang berumur lebih daripada sepuluh tahun dan kurang daripada enam belas tahun;

“saksi” tidak termasuk seseorang tertuduh;

(2) Semua perkataan dan ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini dan tidak ditakrifkan dalam Enakmen ini tetapi ditakrifkan dalam Akta Tafsiran 1948 dan 1967 [*Akta 388*] hendaklah mempunyai erti yang diberikan kepadanya setakat yang pengertian itu tidak bercanggah dengan Hukum Syarak.

(3) Bagi mengelakkan keraguan tentang identiti atau tafsiran perkataan dan ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, rujukan bolehlah dibuat kepada tulisan Arab bagi perkataan dan ungkapan itu yang ditunjukkan bersetentangan dengannya dalam Jadual itu.

Perbicaraan kesalahan oleh Mahkamah

3. Segala kesalahan yang atasnya Mahkamah mempunyai bidang kuasa hendaklah disiasat dan dibicarakan mengikut peruntukan yang terkandung dalam Enakmen ini.

BAHAGIAN II**PERUNTUKAN AM TENTANG MAHKAMAH JENAYAH****Mahkamah**

4. Mahkamah bagi pentadbiran keadilan jenayah syariah di Negeri Perlis ialah Mahkamah yang ditubuhkan di bawah Enakmen Pentadbiran.

Mahkamah hendaklah terbuka

5. Tertakluk kepada seksyen 6, tempat mana-mana Mahkamah bersidang bagi maksud membicarakan apa-apa kesalahan hendaklah merupakan suatu Mahkamah terbuka dan awam di mana orang ramai pada amnya boleh masuk.

Orang ramai tidak boleh hadir dalam hal tertentu

6. Seseorang Hakim yang mendengar apa-apa perkara atau prosiding boleh atas alasan khas demi polisi atau manfaat awam menurut budi bicaranya tidak membenarkan orang ramai hadir di Mahkamah itu pada mana-mana peringkat perbicaraan tetapi dia hendaklah dalam tiap-tiap hal sedemikian pada masa itu merekodkan dalam rekod prosiding itu alasan perintah itu dibuat.

Bidang kuasa jenayah Hakim

7. Tertakluk kepada Enakmen ini, tiap-tiap Hakim hendaklah mengambil perhatian dan mempunyai kuasa untuk—

- (a) mendengar, membicarakan, memutuskan dan membereskan pendakwaan bagi kesalahan yang dilakukan keseluruhannya atau sebahagiannya di dalam bidang kuasa tempatan Hakim itu dan yang boleh diambil perhatian oleh Hakim itu;

- (b) menyiasat aduan tentang kesalahan dan memanggil dan memeriksa saksi mengenai kesalahan itu dan menyaman dan menangkap dan mengeluarkan waran bagi penangkapan penjenayah dan pesalah dan memperlakukan mereka mengikut undang-undang;
- (c) mengeluarkan waran untuk menggeledah atau menyebabkan digeledah tempat yang di dalamnya apa-apa barang atau benda yang dengannya atau mengenainya apa-apa kesalahan telah dilakukan dikatakan ada disimpan atau disembunyikan;
- (d) menghendaki orang memberikan jaminan supaya mereka berkelakuan baik mengikut undang-undang; dan
- (e) melakukan segala perkara dan benda lain yang seseorang Hakim diberi kuasa untuk melakukannya oleh mana-mana undang-undang bertulis.

BAHAGIAN III

PERUNTUKAN AM YANG LAIN

BAB 1

DARIHAL MAKLUMAT KEPADA HAKIM DAN PEGAWAI PENGUATKUASA AGAMA

Bila orang awam hendaklah membantu Hakim, dan lain-lain

8. Tiap-tiap orang adalah terikat untuk membantu seseorang Hakim, Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis, yang semunasabahnya menghendaki bantuannya—

- (a) dalam menangkap atau mencegah terlepasnya mana-mana orang lain yang Hakim, Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis itu diberi kuasa untuk menangkapnya; atau
- (b) dalam mencegah suatu pecah keamanan yang timbul daripada penangkapan dan penahanan orang itu.

Orang awam hendaklah memberikan maklumat tentang perkara tertentu

9. Tiap-tiap orang yang mengetahui pelakuan atau niat mana-mana orang lain untuk melakukan apa-apa kesalahan dengan serta-merta memberikan maklumat kepada Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang terdekat tentang pelakuan atau niat itu.

BAB 2**DARIHAL MENANGKAP, MELARIKAN DIRI DAN
MENANGKAP SEMULA****Penangkapan: bagaimana dibuat**

10. (1) Dalam membuat sesuatu penangkapan Pegawai Penguatkuasa Agama, pegawai polis atau orang lain yang membuat penangkapan itu hendaklah sebenarnya menyentuh atau mengurung tubuh orang yang hendak ditangkap itu, melainkan jika orang itu menyerahkan diri sama ada dengan perkataan atau melalui perbuatan.

(2) Jika orang itu dengan menggunakan kekerasan menentang usaha menangkapnya atau cuba mengelakkan penangkapan itu, pegawai atau orang lain itu bolehlah menggunakan segala langkah yang perlu untuk melaksanakan penangkapan itu.

(3) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini memberikan hak untuk menyebabkan kematian mana-mana orang.

Mengeledah tempat yang dimasuki oleh orang yang hendak ditangkap

11. (1) Jika mana-mana orang yang bertindak menurut waran tangkap, atau mana-mana Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang ada kuasa untuk menangkap, mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa mana-mana orang yang hendak ditangkap itu telah masuk ke dalam atau berada di dalam mana-mana tempat, maka orang yang tinggal di tempat itu atau yang menjaga tempat itu hendaklah, apabila dihendaki oleh orang yang bertindak menurut waran itu atau Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis itu, membenarkannya bebas masuk ke dalamnya dan memberikan segala kemudahan yang munasabah untuk penggeledahan dijalankan di dalamnya.

(2) Jika kemasukan ke dalam tempat itu tidak dapat dibuat di bawah subseksyen (1), maka adalah sah, dalam apa-apa hal bagi seseorang yang bertindak menurut waran dan dalam apa-apa hal yang waran boleh dikeluarkan tetapi tidak boleh diperolehi tanpa memberi orang yang hendak ditangkap itu peluang untuk melarikan diri, bagi Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis itu untuk memasuki tempat itu dan menggeledah di dalamnya, dan, untuk mendapatkan jalan masuk ke tempat itu, memecah buka mana-mana pintu atau tingkap luar atau dalam mana-mana tempat sama ada tempat itu dipunyai oleh orang yang hendak ditangkap itu atau oleh mana-mana orang lain jika, setelah memberitahu kuasa dan maksudnya dan setelah permintaan hendak masuk dibuat dengan sewajarnya, tiada jalan lain lagi untuk masuk.

Memeriksa orang di tempat yang digeledah menurut waran

12. Bilamana penggeledahan untuk mencari apa-apa benda dibuat atau akan dibuat dengan sah di mana-mana tempat berkenaan dengan apa-apa kesalahan, semua orang yang dijumpai di dalam tempat itu boleh ditahan dengan sah sehingga penggeledahan itu selesai, dan, jika benda yang dicari itu adalah daripada jenis yang boleh disembunyikan pada tubuh badan seseorang, mereka boleh diperiksa untuk mencari benda itu oleh atau di hadapan seorang Pegawai Penguatkuasa Agama dan pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Inspektor.

Kuasa untuk memecah buka mana-mana tempat bagi maksud pembebasan

13. Mana-mana Pegawai Penguatkuasa Agama atau orang lain yang diberi kuasa membuat penangkapan boleh memecah buka mana-mana tempat untuk membebaskan dirinya atau mana-mana orang lain yang, setelah memasuki tempat itu dengan sah bagi maksud membuat suatu penangkapan, tertahan di dalamnya.

Tidak boleh dikenakan sekatan yang tak perlu dan cara memeriksa seseorang

14. (1) Orang yang ditangkap tidaklah boleh dikenakan sekatan lebih daripada yang perlu bagi mencegahnya melarikan diri.

(2) Bilamana perlu untuk menyebabkan seseorang itu diperiksa, pemeriksaan itu hendaklah dibuat oleh seorang yang sama jantinya dengan orang yang diperiksa itu dengan memberikan perhatian tegas tentang kesopanan.

Memeriksa orang yang ditangkap

15. (1) Bilamana seseorang ditangkap—

- (a) oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis menurut waran yang tidak membenarkan jaminan atau menurut waran yang membenarkan jaminan tetapi orang yang ditangkap itu tidak dapat memberikan jaminan; atau
- (b) tanpa waran dan orang yang ditangkap itu tidak dapat memberikan jaminan,

Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang membuat penangkapan itu boleh memeriksa orang itu dan menyita segala barang yang dijumpai padanya selain daripada pakaian perlu yang dipakainya dan meletakkan barang itu dalam jagaan selamat, dan jika ada sebab untuk mempercayai bahawa mana-mana barang itu telah digunakan untuk melakukan kesalahan itu barang itu boleh ditahan sehingga orang itu dilepaskan atau dibebaskan.

(2) Senarai segala barang yang disita di bawah subseksyen (1) hendaklah disediakan oleh pegawai yang membuat penangkapan itu dan hendaklah ditandatangani olehnya.

Kuasa untuk menyita senjata berbahaya

16. Pegawai Penguatkuasa Agama atau orang lain yang membuat apa-apa penangkapan di bawah Enakmen ini boleh mengambil daripada orang yang ditangkap itu apa-apa senjata berbahaya yang ada padanya dan hendaklah menyerahkan segala senjata yang diambil sedemikian kepada polis.

Memeriksa orang untuk mendapatkan nama dan alamat

17. Tiap-tiap orang yang berada dalam jagaan sah, yang oleh sebab ketakupayaan kerana mabuk, sakit, gangguan mental ataupun masih kanak-kanak lagi tidak dapat memberikan keterangan yang memuaskan

tentang dirinya, bolehlah diperiksa bagi maksud menentukan nama dan tempat kediamannya.

Menangkap tanpa waran

18. Tanpa menjejaskan peruntukan mana-mana undang-undang bertulis lain, mana-mana Pegawai Penguatkuasa Agama, pegawai polis atau Pegawai Masjid boleh, tanpa perintah daripada Hakim dan tanpa waran, menangkap—

- (a) mana-mana orang yang kena-mengena dengan apa-apa kesalahan boleh ditangkap di dalam Negeri Perlis atau yang terhadapnya suatu aduan yang munasabah telah dibuat atau maklumat yang boleh dipercayai telah diterima atau syak yang munasabah wujud bahawa dia telah kena-mengena sedemikian;
- (b) mana-mana orang yang telah melakukan atau cuba melakukan di hadapannya apa-apa kesalahan yang melibatkan pecah keamanan;
- (c) mana-mana orang yang terhadapnya waran yang telah dikeluarkan di bawah Enakmen ini masih berkuat kuasa, walaupun waran itu tidak ada dalam milikannya.

Enggan memberikan nama dan kediaman

19. (1) Apabila mana-mana orang melakukan atau dituduh melakukan suatu kesalahan tak boleh tangkap di hadapan seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis dan enggan, apabila dikehendaki oleh pegawai itu, untuk memberikan nama dan kediamannya atau memberikan nama atau kediaman yang pegawai itu ada sebab untuk mempercayai adalah palsu, dia boleh ditangkap oleh pegawai itu untuk membolehkan nama dan kediamannya ditentukan, dan dia hendaklah, dalam masa dua puluh empat jam dari waktu dia ditangkap, tidak masuk masa yang diperlukan bagi perjalanan dari tempat penangkapan itu, dibawa ke hadapan Hakim Mahkamah Rendah Syariah yang terdekat melainkan jika sebelum itu nama dan kediamannya yang sebenar telah ditentukan dan dalam hal sedemikian orang itu hendaklah dilepaskan dengan serta-merta apabila dia menyempurnakan suatu bon untuk hadir di hadapan seorang Hakim jika dikehendaki sedemikian.

(2) Apabila mana-mana orang dibawa ke hadapan Hakim Mahkamah Rendah Syariah di bawah subseksyen (1), Hakim itu boleh sama ada menghendaki dia menyempurnakan suatu bon, dengan penjamin, untuk hadir di hadapan seorang Hakim jika dikehendaki sedemikian, atau boleh memerintahkan supaya dia ditahan dalam jagaan sehingga dia boleh dibicarakan.

(3) Apabila mana-mana orang di hadapan seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis melakukan atau dituduh melakukan suatu kesalahan tak boleh tangkap dan apabila dikehendaki oleh pegawai itu supaya memberikan nama dan kediamannya, memberikan sebagai kediamannya, suatu tempat di luar Negeri Perlis, dia boleh ditangkap oleh pegawai itu dan hendaklah dengan serta-merta dibawa ke hadapan Hakim Mahkamah Rendah Syariah yang terdekat yang boleh menghendakinya supaya menyempurnakan suatu bon, dengan penjamin, untuk hadir di hadapan seorang Hakim jika dikehendaki sedemikian, atau boleh memerintahkan supaya dia ditahan dalam jagaan sehingga dia boleh dibicarakan.

Orang yang ditangkap oleh Pegawai Masjid: bagaimana hendak diperlakukan

20. Seseorang Pegawai Masjid yang membuat suatu penangkapan tanpa waran hendaklah tanpa kelengahan yang tak perlu menyerahkan orang yang ditangkap sedemikian kepada Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang terdekat atau, jika pegawai itu tidak ada, membawa orang itu ke balai polis yang terdekat, dan seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis hendaklah menangkap semula tiap-tiap orang yang ditangkap sedemikian.

Memburu pesalah

21. Bagi maksud menangkap mana-mana orang yang dia ada kuasa untuk menangkap tanpa waran di bawah Enakmen ini, seseorang pegawai polis boleh memburu orang itu di mana-mana bahagian di Malaysia.

Bagaimana orang yang ditangkap hendaklah diperlakukan dan penahanan yang melebihi dua puluh empat jam

22. (1) Seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang membuat suatu penangkapan tanpa waran di bawah Enakmen ini

hendaklah tanpa kelengahan yang tak perlu dan tertakluk kepada peruntukan Enakmen ini tentang jaminan atau pelepasannya sebelum itu, membawa atau menghantar orang yang ditangkap itu ke hadapan seorang Hakim Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Tiada Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis boleh menahan dalam jagaan seseorang yang ditangkap tanpa waran selama tempoh yang lebih lama daripada yang munasabah dalam segala hal keadaan kes itu.

(3) Tempoh itu tidak boleh melebihi dua puluh empat jam, tidak termasuk masa yang perlu bagi perjalanan dari tempat penangkapan ke Mahkamah itu.

(4) Apabila seseorang yang ditangkap itu dibawa ke hadapan Mahkamah, Mahkamah hendaklah dengan serta-merta mendengar pertuduhan terhadap orang itu atau menangguhkan kes itu.

(5) Jika kes terhadap tertuduh ditangguhkan, maka tertuduh hendaklah, melainkan jika dia dilepaskan atas jaminan, ditahan di dalam penjara atau jagaan polis di bawah waran penahanan yang dikeluarkan oleh seorang Hakim dalam Borang 1 Jadual Kedua.

Melepaskan orang yang ditangkap

23. Tiada seorang pun yang telah ditangkap oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis di bawah Enakmen ini boleh dilepaskan kecuali atas bon atau jaminan atau di bawah perintah bertulis seorang Hakim atau Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama atau seorang pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Inspektor.

Kesalahan yang dilakukan di hadapan Hakim

24. Apabila apa-apa kesalahan dilakukan di hadapan seorang Hakim di dalam had bidang kuasa tempatannya, dia sendiri boleh menangkap atau memberi kuasa kepada mana-mana orang untuk menangkap pesalah

itu dan boleh sesudah itu, tertakluk kepada peruntukan Enakmen ini tentang jaminan, meletakkan pesalah itu dalam jagaan.

Penangkapan oleh atau di hadapan Hakim

25. Mana-mana Hakim boleh pada bila-bila masa menangkap atau memberi kuasa supaya ditangkap di hadapannya di dalam had bidang kuasa tempatannya mana-mana orang yang bagi penangkapannya dia kompeten untuk mengeluarkan waran.

Kuasa untuk memburu dan menangkap semula

26. Jika seseorang yang dalam jagaan sah melarikan diri atau dilarikan daripada tahanan, orang yang daripada jagaannya dia melarikan diri atau dilarikan itu boleh dengan serta-merta memburu dan menangkapnya di mana-mana tempat, sama ada di dalam atau di luar bidang kuasa tempat dia berada dalam jagaan sedemikian, dan memperlakukan orang itu sebagaimana yang boleh diperlakukannya semasa penangkapan yang mula-mula itu.

Peruntukan seksyen 11 dan 13 hendaklah terpakai bagi penangkapan di bawah seksyen 26

27. Peruntukan seksyen 11 dan 13 hendaklah terpakai bagi penangkapan di bawah seksyen 26 walaupun orang yang membuat penangkapan itu tidak bertindak di bawah waran dan bukan seorang pegawai polis yang mempunyai kuasa untuk menangkap.

BAB 3

DARIHAL PROSES UNTUK MEMAKSA KEHADIRAN

Saman

Bentuk saman dan penyampaian

28. (1) Tiap-tiap saman kehadiran yang dikeluarkan oleh Mahkamah di bawah Enakmen ini hendaklah mengikut Borang 2 Jadual Kedua dan ditandatangani oleh Hakim dan hendaklah mengandungi meterai Mahkamah.

(2) Saman itu hendaklah menyatakan secara am jenis kesalahan yang dipertuduh dan peruntukan dan undang-undang yang di bawahnya ia boleh dihukum.

(3) Saman itu hendaklah pada lazimnya disampaikan oleh pegawai Mahkamah tetapi Mahkamah yang mengeluarkan saman itu boleh, jika difikirkannya patut, mengarahkan supaya ia disampaikan oleh mana-mana orang lain.

Saman: bagaimana disampaikan

29. (1) Saman hendaklah, jika praktik, disampaikan kepada orang yang disaman itu sendiri dengan menunjukkan kepadanya saman yang asal dan dengan memberikan atau menyerahkan kepadanya suatu salinan saman itu di bawah meterai Mahkamah.

(2) Tiap-tiap orang yang kepadanya saman itu disampaikan sedemikian hendaklah, jika dikehendaki sedemikian oleh pegawai penyampai itu, menandatangani penerimaan salinan saman itu di bahagian belakang saman yang asal.

(3) Jika orang yang hendak disaman itu tidak dapat dijumpai setelah usaha wajar dijalankan, maka saman itu bolehlah disampaikan dengan meninggalkan suatu salinan saman itu untuknya dengan seorang anggota keluarganya yang dewasa atau dengan pengkhidmatnya yang tinggal bersamanya.

Tatacara bila penyampaian diri tidak dapat dilaksanakan

30. Jika orang yang hendak disaman itu tidak dijumpai setelah usaha wajar dijalankan dan penyampaian tidak dapat dilaksanakan sebagaimana yang diarahkan oleh subseksyen 29(3), pegawai penyampai itu hendaklah menampalkan suatu salinan saman itu di suatu bahagian yang ketara di rumah itu atau tempat lain di mana orang yang disaman itu pada lazimnya tinggal, dan dalam hal sedemikian, saman itu hendaklah disifatkan telah disampaikan dengan sewajarnya.

Bukti penyampaian

31. Apabila sesuatu saman yang dikeluarkan oleh Mahkamah telah disampaikan, suatu affidavit penyampaian itu yang berupa dibuat di hadapan seorang Pendaftar hendaklah diterima sebagai keterangan.

*Waran Tangkap***Bentuk waran tangkap**

32. (1) Tiap-tiap waran tangkap yang dikeluarkan oleh Mahkamah di bawah Enakmen ini hendaklah mengikut Borang 3 Jadual Kedua dan ditandatangani oleh Hakim dan hendaklah mengandungi meterai Mahkamah.

(2) Tiap-tiap waran itu hendaklah terus berkuat kuasa sehingga ia dibatalkan oleh Mahkamah yang mengeluarkannya atau sehingga ia dilaksanakan.

Mahkamah boleh mengarahkan jaminan yang hendak diambil melalui pengendorsan di atas waran

33. (1) Mana-mana Mahkamah yang mengeluarkan waran bagi menangkap mana-mana orang boleh, menurut budi bicaranya, mengarahkan melalui pengendorsan di atas waran itu bahawa jika orang itu menyempurnakan suatu bon dengan penjamin yang mencukupi bagi kehadiranannya di hadapan Mahkamah itu pada masa yang ditetapkan dan sesudah itu sehingga diarahkan selainnya oleh Mahkamah, pegawai yang kepadanya waran itu diarahkan hendaklah mengambil jaminan itu dan hendaklah melepaskan orang itu daripada jagaan.

(2) Pengendorsan itu hendaklah menyatakan—

(a) bilangan penjamin;

(b) amaun yang dengannya mereka dan orang yang bagi penangkapannya waran itu telah dikeluarkan masing-masingnya terikat; dan

(c) tempat dan masa dan tarikh dia dikehendaki hadir di hadapan Mahkamah.

(3) Bilamana jaminan diambil di bawah seksyen ini, pegawai yang kepadanya waran itu diarahkan hendaklah mengemukakan bon itu kepada Mahkamah.

Waran: kepada siapa diarahkan

34. (1) Sesuatu waran tangkap hendaklah pada lazimnya diarahkan kepada Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama dan semua Pegawai Penguatkuasa Agama yang lain, dan mana-mana pegawai itu boleh melaksanakan waran itu di mana-mana bahagian di Negeri Perlis.

(2) Mahkamah yang mengeluarkan waran boleh mengarahkannya kepada Ketua Polis Negara dan semua pegawai polis yang lain di Negeri Perlis atau mana-mana orang yang dinamakan yang bukan Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis, dan semua atau mana-mana seorang atau lebih seorang daripada mereka boleh melaksanakan waran itu.

Pemberitahuan tentang isi waran

35. Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau orang lain yang melaksanakan waran tangkap hendaklah memberitahukan isi waran itu kepada orang yang ditangkap dan jika dikehendaki sedemikian hendaklah mengemukakan dan menunjukkan kepadanya waran itu atau salinannya di bawah meterai Mahkamah yang mengeluarkan waran itu.

Orang yang ditangkap hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah tanpa kelengahan

36. Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau orang lain yang melaksanakan waran tangkap hendaklah, tertakluk kepada seksyen 33 tentang jaminan, tanpa kelengahan yang tak perlu, membawa orang yang ditangkap itu ke hadapan Mahkamah yang di hadapannya dia dikehendaki oleh undang-undang supaya mengemukakan orang itu.

Tatacara tentang penangkapan orang yang terhadapnya waran dikeluarkan

37. (1) Apabila waran tangkap dilaksanakan di luar had bidang kuasa tempatan Mahkamah yang mengeluarkannya, maka orang yang ditangkap itu hendaklah, melainkan jika jaminan telah diambil di bawah seksyen 33, dibawa ke hadapan Hakim Mahkamah Rendah Syariah yang terdekat.

(2) Hakim itu hendaklah, jika ternyata orang yang ditangkap itu ialah orang yang dimaksudkan oleh Mahkamah yang mengeluarkan waran itu, mengarahkan pemindahan orang itu dalam jagaan ke Mahkamah yang dinamakan dalam waran itu.

(3) Walau apa pun subseksyen (2), jika kesalahan itu boleh dijamin dan orang yang ditangkap itu sedia dan sanggup memberikan jaminan yang memuaskan hati Mahkamah yang ke hadapannya dia dibawa, atau suatu arahan telah diendorskan di bawah seksyen 33 di atas waran itu dan orang itu sedia dan sanggup memberikan jaminan yang dikehendaki oleh arahan itu, maka Hakim itu hendaklah mengambil bon atau jaminan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan mengemukakan bon itu kepada Mahkamah yang dinamakan dalam waran itu.

(4) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan sebagai menghalang seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis daripada mengambil jaminan di bawah seksyen 33.

*Kaedah-kaedah Lain Mengenai Saman
Kehadiran Dan Waran Tangkap*

Pengeluaran waran sebagai ganti atau tambahan kepada saman

38. Mahkamah boleh, dalam apa-apa kes yang diberi kuasa untuk mengeluarkan saman bagi kehadiran mana-mana orang, mengeluarkan, selepas merekodkan sebab-sebabnya secara bertulis, waran untuk menangkapnya jika—

- (a) sama ada sebelum saman dikeluarkan atau selepas saman itu dikeluarkan tetapi sebelum masa yang ditetapkan bagi kehadirannya, Mahkamah mempunyai sebab untuk

mempercayai bahawa dia telah melarikan diri atau tidak akan mematuhi saman itu; atau

- (b) pada masa itu dia tidak hadir dan saman itu dibuktikan telah disampaikan dengan sewajarnya dalam tempoh masa yang membolehkannya hadir mengikut saman itu dan tiada alasan munasabah diberikan atas ketakhadiran itu.

Saman kehadiran dan waran tangkap boleh dilaksanakan di mana-mana bahagian di Malaysia

39. (1) Segala saman kehadiran dan waran tangkap yang dikeluarkan oleh Mahkamah boleh disampaikan atau dilaksanakan, mengikut mana-mana yang berkenaan, di mana-mana bahagian di Malaysia; tetapi saman itu tidak boleh disampaikan di luar had bidang kuasa tempatan Mahkamah yang mengeluarkannya melainkan jika saman itu diendorskan oleh Mahkamah itu dengan perkataan “Bagi penyampaian di luar bidang kuasa”.

(2) Tiada saman boleh diendorskan oleh Mahkamah yang mengeluarkannya dengan perkataan “Bagi penyampaian di luar bidang kuasa” melainkan jika Mahkamah itu berpuas hati bahawa ada alasan khas bagi membenarkan penyampaian sedemikian, dan alasan itu hendaklah direkodkan sebelum saman itu diendorskan sedemikian.

Kuasa untuk mengambil bon kehadiran

40. Apabila mana-mana orang yang bagi kehadiran atau penangkapannya mana-mana Mahkamah diberi kuasa untuk mengeluarkan saman atau waran hadir di Mahkamah, Mahkamah boleh menghendaki orang itu menyempurnakan suatu bon dengan penjamin bagi kehadirannya di Mahkamah itu.

Penangkapan kerana pelanggaran bon kehadiran

41. Apabila mana-mana orang yang terikat dengan mana-mana bon di bawah Enakmen ini untuk hadir di hadapan Mahkamah tidak hadir sedemikian, Mahkamah boleh mengeluarkan waran mengarahkan supaya orang itu ditangkap dan dibawa ke hadapannya.

BAB 4**DARIHAL PROSES UNTUK MEMAKSA PENGEMUKAAN DOKUMEN
DAN HARTA ALIH YANG LAIN DAN BAGI PENEMUAN
ORANG YANG DIKURUNG DENGAN SALAH****Saman untuk mengemukakan dokumen atau benda lain**

42. (1) Bilamana mana-mana Mahkamah atau Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang membuat penyiasatan di bawah Enakmen ini berpendapat bahawa pengemukaan mana-mana harta atau dokumen adalah perlu atau wajar bagi maksud apa-apa penyiasatan, siasatan, perbicaraan atau prosiding lain di bawah Enakmen ini oleh atau di hadapan Mahkamah atau pegawai itu, maka Mahkamah itu boleh mengeluarkan suatu saman atau pegawai itu boleh mengeluarkan suatu perintah bertulis kepada orang yang dalam milikan atau kuasanya harta atau dokumen itu dipercayai berada, menghendaki orang itu hadir dan mengemukakannya atau mengemukakannya pada masa dan di tempat yang dinyatakan dalam saman atau perintah itu.

(2) Mana-mana orang yang dikehendaki di bawah seksyen ini hanya untuk mengemukakan apa-apa harta atau dokumen hendaklah disifatkan telah mematuhi permintaan itu jika dia menyebabkan harta atau dokumen itu dikemukakan dan dia tidak hadir sendiri untuk mengemukakannya.

(3) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan sebagai menyentuh peruntukan mana-mana undang-undang yang berhubungan dengan keterangan yang sedang berkuat kuasa atau terpakai bagi apa-apa barang pos, telegram atau dokumen lain dalam jagaan pihak berkuasa pos atau telegraf.

Peruntukan seksyen 28 hingga 31 hendaklah terpakai

43. Peruntukan seksyen 28, 29, 30 dan 31 hendaklah terpakai berhubungan dengan saman di bawah Bab ini.

*Waran Geledah***Bila waran geledah boleh dikeluarkan**

44. (1) Jika—

- (a) mana-mana Mahkamah mempunyai sebab untuk dipercayai bahawa seseorang yang kepadanya saman di bawah seksyen 42

telah atau mungkin ditujukan tidak akan atau mungkin tidak akan mengemukakan harta atau dokumen yang dikehendaki;

- (b) harta atau dokumen itu tidak diketahui oleh Mahkamah berada dalam milikan mana-mana orang;
- (c) Mahkamah berpendapat bahawa maksud keadilan atau maksud mana-mana siasatan, perbicaraan atau prosiding lain di bawah Enakmen ini akan tercapai melalui suatu penggeledahan atau pemeriksaan am; atau
- (d) Mahkamah, atas maklumat dan selepas apa-apa siasatan yang difikirkannya perlu, mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa suatu kesalahan telah dilakukan di mana-mana tempat,

Mahkamah boleh mengeluarkan waran geledah dan orang yang kepadanya waran itu diarahkan boleh menggeledah dan memeriksa mengikut waran geledah itu dan mengikut peruntukan Enakmen ini.

(2) Waran geledah hendaklah pada lazimnya diarahkan kepada Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama dan Pegawai Penguatkuasa Agama yang lain yang hendaklah disebut namanya dalam waran itu, dan semua atau mana-mana pegawai itu bolehlah melaksanakan waran itu.

(3) Mahkamah yang mengeluarkan waran geledah boleh mengarahkannya kepada Ketua Polis Negara dan kepada pegawai polis yang lain yang hendaklah disebut namanya dalam waran itu, dan semua atau mana-mana pegawai polis itu bolehlah melaksanakan waran itu.

Kuasa untuk membataskan waran geledah

45. Mahkamah boleh, jika difikirkannya patut, menyatakan dalam waran geledah tempat tertentu atau bahagian tempat tertentu itu yang hanya di situ sahajalah penggeledahan atau pemeriksaan boleh dilakukan, dan orang yang dipertanggungjawabkan dengan pelaksanaan waran itu hendaklah kemudiannya hanya menggeledah atau memeriksa tempat atau bahagian itu yang dinyatakan sedemikian.

Hakim boleh mengeluarkan waran yang memberi kuasa menggeledah untuk mencari keterangan mengenai kesalahan

46. Jika seseorang Hakim, atas maklumat dan selepas apa-apa siasatan yang difikirkannya perlu, mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa apa-apa benda yang ke atas, dengan atau berkenaan dengannya suatu kesalahan telah dilakukan, atau apa-apa keterangan atau benda yang perlu bagi menjalankan sesuatu penyiasatan mengenai apa-apa kesalahan, boleh didapati di mana-mana tempat, dia boleh, melalui waran, memberi kuasa orang yang kepadanya waran itu diarahkan untuk memasuki, dengan apa-apa bantuan yang dikehendaki, dan menggeledah tempat itu untuk mencari apa-apa keterangan atau benda itu, dan jika apa-apa jua yang dicari itu dijumpai, untuk menyitanya dan membawanya ke hadapan Hakim yang mengeluarkan waran itu atau Hakim lain untuk diperlakukan mengikut undang-undang.

Bentuk waran geledah

47. (1) Tiap-tiap waran geledah yang dikeluarkan oleh Mahkamah di bawah Enakmen ini hendaklah mengikut Borang 4 Jadual Kedua dan ditandatangani oleh Hakim dan hendaklah mengandungi meterai Mahkamah.

(2) Tiap-tiap waran itu hendaklah terus berkuat kuasa selama sebilangan hari yang munasabah yang hendaklah dinyatakan dalam waran itu.

Mengeledah untuk mencari orang yang dikurung dengan salah

48. Jika mana-mana Hakim mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa mana-mana orang dikurung dalam apa-apa hal keadaan yang menjadikan pengurungan itu suatu kesalahan, dia boleh mengeluarkan waran geledah, dan orang yang kepadanya waran itu diarahkan boleh mencari orang yang dikurung itu; pencarian itu hendaklah dibuat mengikut waran itu dan orang itu, jika dijumpai, hendaklah dengan serta-merta dibawa ke hadapan seorang Hakim yang hendaklah membuat apa-apa perintah yang difikirkan patut mengikut hal keadaan kes itu.

Orang yang menjaga tempat tertutup hendaklah membenarkan pengeledahan

49. (1) Bilamana mana-mana tempat yang boleh digelegah atau diperiksa di bawah Bab ini adalah tertutup, maka mana-mana orang yang tinggal di dalam atau yang menjaga tempat itu hendaklah, apabila dikehendaki oleh pegawai atau orang lain yang melaksanakan waran itu dan apabila waran itu dikemukakan, membenarkannya bebas masuk ke dalamnya dan memberikan segala kemudahan yang munasabah untuk menggelegah di dalamnya.

(2) Jika tempat itu tidak dapat dimasuki sedemikian, pegawai atau orang lain yang melaksanakan waran itu boleh bertindak mengikut cara yang diperuntukkan oleh subseksyen 11(2).

Hakim yang mengeluarkan waran geledah boleh hadir ketika ia dilaksanakan

50. Hakim yang mengeluarkan waran geledah boleh hadir sendiri bagi maksud memastikan waran itu dilaksanakan dengan sewajarnya.

Hakim boleh mengarahkan pengeledahan di hadapannya

51. Mana-mana Hakim boleh secara lisan mengarahkan supaya dibuat di hadapannya pengeledahan mana-mana tempat yang bagi pengeledahannya dia kompeten untuk mengeluarkan waran geledah.

Senarai segala benda yang disita hendaklah dibuat dan ditandatangani

52. Suatu senarai segala benda yang disita pada masa pengeledahan yang dibuat di bawah Bab ini dan suatu senarai tempat benda-benda itu masing-masingnya dijumpai hendaklah disediakan oleh pegawai atau orang lain yang membuat pengeledahan itu dan ditandatangani olehnya.

Penghuni hendaklah hadir ketika pengeledahan

53. Penghuni tempat yang digelegah, atau seseorang lain bagi pihaknya, hendaklah pada tiap-tiap ketika dibenarkan hadir semasa pengeledahan itu, dan suatu salinan senarai yang disediakan dan ditandatangani di bawah seksyen 52 hendaklah diserahkan kepada penghuni atau orang itu atas permintaannya.

BAHAGIAN IV

MAKLUMAT KEPADA PEGAWAI PENGUATKUASA
AGAMA DAN KUASA MEREKA UNTUK MENYIASAT**Maklumat**

54. (1) Tiap-tiap maklumat berhubungan dengan pelakuan sesuatu kesalahan, jika diberikan secara lisan kepada seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama, hendaklah diubah ke dalam bentuk bertulis olehnya atau di bawah arahnya dan hendaklah dibacakan kepada pemberi maklumat itu.

(2) Tiap-tiap maklumat itu hendaklah dicatatkan ke dalam Borang 5 Jadual Kedua yang hendaklah disimpan oleh pegawai itu, yang hendaklah menyatakan dalam catatan itu tarikh dan waktu maklumat itu telah diberikan, dan sama ada diberikan secara bertulis atau diubah ke dalam bentuk bertulis sebagaimana yang diperuntukkan dalam subseksyen (1) hendaklah ditandatangani oleh orang yang memberikan maklumat itu.

Tatacara

55. (1) Apabila maklumat yang disebut dalam seksyen 54 adalah berhubungan dengan pelakuan sesuatu kesalahan tak boleh tangkap, pegawai yang kepadanya ia diberikan hendaklah merujuk pemberi maklumat itu kepada seorang Hakim Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Tiada Pegawai Penguatkuasa Agama boleh, dalam sesuatu kes yang melibatkan kesalahan tak boleh tangkap, menjalankan mana-mana kuasa khas berhubungan dengan penyiasatan yang diberikan oleh Bab ini tanpa perintah Ketua Pendakwa Syarie.

(3) Mana-mana Pegawai Penguatkuasa Agama yang menerima perintah sedemikian boleh menjalankan kuasa berkenaan dengan penyiasatan yang diberikan di bawah Bab ini kecuali kuasa untuk menangkap tanpa waran.

Penerimaan salinan diperakui akan maklumat sebagai keterangan

56. Dalam mana-mana prosiding di bawah Enakmen ini, suatu salinan mana-mana catatan berhubungan dengan sesuatu maklumat yang diubah ke dalam bentuk bertulis di bawah seksyen 54 dan yang berupa diperakui

sebagai salinan yang benar oleh seorang Pegawai Penguatkuasa Agama hendaklah diterima sebagai keterangan bagi kandungan maklumat asal itu dan bagi waktu, tempat dan cara maklumat itu telah direkodkan sedemikian.

Tatacara jika kesalahan boleh tangkap disyaki

57. (1) Jika daripada maklumat yang diterima atau selainnya seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama mempunyai sebab untuk mengesyaki pelakuan sesuatu kesalahan boleh tangkap maka dia hendaklah, melainkan jika kesalahan itu adalah daripada jenis yang telah diarahkan oleh Ketua Pendakwa Syarie tidak perlu dilaporkan kepadanya, dengan serta-merta menghantar suatu laporan mengenai maklumat itu kepada Ketua Pendakwa Syarie, dan hendaklah pergi sendiri atau hendaklah mempertanggungjawabkan seorang daripada pegawai bawahannya pergi ke tempat kesalahan itu dilakukan untuk menyiasat fakta-fakta dan hal keadaan kes itu dan untuk mengambil apa-apa langkah yang perlu bagi penemuan pesalah itu:

Dengan syarat bahawa—

- (a) apabila apa-apa maklumat tentang pelakuan mana-mana kesalahan sedemikian diberikan terhadap mana-mana orang yang disebut namanya dan jenis kes itu tidak berat, Pegawai Penguatkuasa Agama yang menerima maklumat itu tidak perlu pergi sendiri atau mempertanggungjawabkan seorang pegawai bawahan untuk membuat siasatan di tempat kesalahan itu dilakukan;
- (b) jika didapati oleh Pegawai Penguatkuasa Agama yang menerima maklumat itu bahawa tiada alasan yang mencukupi untuk bertindak atau bertindak selanjutnya dalam perkara itu, maka dia tidaklah boleh berbuat demikian.

(2) Dalam setiap kes yang disebut dalam perenggan (1)(a) dan (1)(b), Pegawai Penguatkuasa Agama yang menerima maklumat itu hendaklah menyatakan dalam laporannya, jika ada, sebab-sebab dia tidak mematuhi subseksyen (1) dengan sepenuhnya.

Kuasa untuk menghendaki kehadiran saksi

58. (1) Seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama yang membuat sesuatu penyiasatan di bawah Bab ini boleh, melalui perintah bertulis, menghendaki supaya hadir di hadapannya mana-mana orang yang berada di dalam Negeri Perlis di mana dia sedang membuat suatu penyiasatan yang, daripada maklumat yang diberikan atau selainnya, didapati mengetahui hal keadaan kes itu, dan orang itu hendaklah hadir sebagaimana yang dikehendaki sedemikian.

(2) Jika mana-mana orang itu enggan hadir sebagaimana yang dikehendaki sedemikian, Pegawai Penguatkuasa Agama itu boleh melaporkan keengganan itu kepada seorang Hakim yang boleh sesudah itu menurut budi bicaranya mengeluarkan waran untuk memastikan kehadiran orang itu sebagaimana yang dikehendaki oleh Pegawai Penguatkuasa Agama itu.

Pemeriksaan saksi oleh Pegawai Penguatkuasa Agama

59. (1) Seorang Pegawai Penguatkuasa Agama yang membuat sesuatu penyiasatan di bawah Bab ini boleh memeriksa secara lisan mana-mana orang yang disangka mengetahui fakta dan hal keadaan kes itu dan hendaklah mengubah ke dalam bentuk bertulis apa-apa pernyataan yang dibuat oleh orang yang diperiksa sedemikian.

(2) Orang itu adalah terikat di sisi undang-undang untuk menjawab segala soalan yang berhubungan dengan kes itu yang diajukan kepadanya oleh pegawai itu.

(3) Seseorang yang membuat pernyataan di bawah seksyen ini adalah terikat di sisi undang-undang untuk menyatakan yang benar, sama ada atau tidak pernyataan itu dibuat pada keseluruhannya atau sebahagiannya sebagai jawapan kepada soalan-soalan.

(4) Seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama yang memeriksa seseorang di bawah subseksyen (1) hendaklah terlebih dahulu memberitahu orang itu akan peruntukan subseksyen (2) dan (3).

(5) Sesuatu pernyataan yang dibuat oleh mana-mana orang di bawah seksyen ini hendaklah, bilamana mungkin, diubah ke dalam bentuk bertulis dan ditandatangani oleh orang yang membuatnya atau dicapkan

dengan cap ibu jarinya di hadapan dua saksi, mengikut mana-mana yang berkenaan, selepas pernyataan itu dibacakan kepadanya dalam bahasa yang dia telah membuatnya dan selepas dia diberi peluang untuk membuat apa-apa pembetulan yang diingini.

Pernyataan kepada Pegawai Penguatkuasa Agama tidak boleh diterima sebagai keterangan

60. (1) Tiada pernyataan yang dibuat oleh mana-mana orang kepada seorang Pegawai Penguatkuasa Agama dalam perjalanan sesuatu penyiasatan di bawah Bab ini boleh, kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam seksyen ini, digunakan sebagai keterangan.

(2) Apabila mana-mana saksi dipanggil bagi pihak pendakwa atau pihak pembela, selain daripada tertuduh, Mahkamah hendaklah atas permintaan tertuduh atau Pendakwa Syarie merujuk kepada apa-apa pernyataan yang telah dibuat oleh saksi itu kepada seorang Pegawai Penguatkuasa Agama dalam perjalanan sesuatu penyiasatan di bawah Bab ini, dan boleh kemudiannya, jika difikirkan oleh Mahkamah suaimanfaat demi kepentingan keadilan, mengarahkan supaya tertuduh diberi suatu salinannya, dan pernyataan itu boleh digunakan untuk mencabar kebolehpercayaan saksi itu.

(3) Apabila mana-mana orang dipertuduh atas apa-apa kesalahan berhubungan dengan pernyataan palsu yang dibuat olehnya kepada seorang Pegawai Penguatkuasa Agama dalam perjalanan sesuatu penyiasatan di bawah Bab ini, maka pernyataan itu boleh digunakan sebagai keterangan dalam pendakwaan itu.

Tiada dorongan boleh diberikan

61. (1) Tiada Pegawai Penguatkuasa Agama atau orang yang berkuasa boleh memberikan atau membuat apa-apa dorongan, ancaman atau janji kepada mana-mana orang yang dipertuduh atas sesuatu kesalahan untuk mendorong orang itu membuat apa-apa pernyataan yang mempunyai kaitan dengan pertuduhan terhadap orang itu.

(2) Tiada Pegawai Penguatkuasa Agama atau orang lain boleh menghalang atau tidak menggalakkan mana-mana orang, dengan apa-apa amaran atau selainnya, dalam perjalanan sesuatu penyiasatan di bawah Bab ini, membuat apa-apa pernyataan yang dia mungkin bersedia membuatnya atas kemahuannya sendiri.

Kuasa untuk merekodkan pernyataan dan pengakuan salah

62. Mana-mana Hakim, selain daripada Hakim yang mendengar kes itu, boleh merekodkan di hadapan dua saksi apa-apa pernyataan atau pengakuan salah yang dibuat kepadanya pada bila-bila masa sebelum perbicaraan itu bermula.

Pengeledahan oleh Pegawai Penguatkuasa Agama

63. (1) Bilamana seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama yang membuat sesuatu penyiasatan berpendapat bahawa pengemukaan apa-apa dokumen atau benda lain adalah perlu bagi penjalanan sesuatu penyiasatan mengenai apa-apa kesalahan yang dia diberi kuasa menyiasatnya dan ada sebab untuk mempercayai bahawa—

- (a) orang yang kepadanya suatu saman atau perintah di bawah seksyen 42 telah atau mungkin akan dikeluarkan tidak akan atau mungkin tidak akan mengemukakan dokumen atau benda lain itu sebagaimana yang diarahkan dalam saman atau perintah itu; atau
- (b) dokumen atau benda lain itu tidak diketahui berada dalam milikan mana-mana orang,

maka pegawai itu boleh menggeledah atau menyebabkan penggeledahan dibuat untuk mencari dokumen atau benda lain itu di mana-mana tempat.

(2) Pegawai itu hendaklah, jika praktik, menjalankan penggeledahan itu sendiri.

(3) Jika dia tidak dapat menjalankan penggeledahan itu sendiri dan tiada orang lain yang kompeten untuk membuat penggeledahan itu hadir pada waktu itu, dia boleh mengarahkan mana-mana pegawai bawahannya membuat penggeledahan itu, dan dia hendaklah menyerahkan kepada pegawai bawahan itu suatu perintah bertulis yang menyatakan dokumen atau benda lain yang dicari itu dan tempat yang hendak digeledah itu, dan pegawai bawahan itu boleh sesudah itu menggeledah untuk mendapatkan benda itu di tempat itu.

(4) Peruntukan Enakmen ini tentang waran geledah hendaklah, setakat yang boleh, terpakai bagi penggeledahan yang dibuat di bawah seksyen ini.

Pegawai Penguatkuasa Agama boleh menghendaki bon kehadiran pengadu dan saksi

64. (1) Jika berdasarkan suatu penyiasatan yang dibuat di bawah Bab ini, didapati oleh pegawai yang membuat penyiasatan itu bahawa ada keterangan yang mencukupi atau alasan yang menimbulkan syak yang munasabah yang mewajarkan prosiding jenayah dimulakan atau diteruskan terhadap mana-mana orang, pegawai itu hendaklah menghendaki pengadu itu, jika ada, dan seberapa banyak orang lain yang didapati oleh pegawai itu mengetahui hal keadaan kes itu, sebagaimana yang difikirkannya perlu, menyempurnakan suatu bon untuk hadir di hadapan Mahkamah yang disebut dalamnya dan memberikan keterangan dalam perkara pertuduhan terhadap tertuduh.

(2) Pegawai yang di hadapannya bon itu disempurnakan hendaklah menghantar bon itu kepada Mahkamah.

(3) Jika mana-mana pengadu atau saksi enggan menyempurnakan bon itu, pegawai itu hendaklah melaporkan keengganan itu kepada Mahkamah yang boleh sesudah itu, menurut budi bicaranya, mengeluarkan suatu saman atau waran untuk memastikan kehadiran pengadu atau saksi itu di hadapannya untuk memberikan keterangan dalam perkara pertuduhan terhadap tertuduh.

Buku harian mengenai prosiding dalam penyiasatan

65. (1) Tiap-tiap Pegawai Penguatkuasa Agama yang membuat sesuatu penyiasatan di bawah Bab ini hendaklah, dari hari ke hari, mencatatkan prosidingnya dalam buku harian penyiasatan dengan menyatakan—

- (a) waktu perintah, jika ada, untuk menjalankan penyiasatan itu sampai padanya;
- (b) waktu dia memulakan dan mengakhiri penyiasatan itu;
- (c) tempat atau tempat-tempat yang dilawati olehnya;

- (d) orang atau orang-orang yang disoal olehnya; dan
- (e) pernyataan mengenai hal keadaan yang dipastikan melalui penyiiasatannya.

(2) Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam undang-undang yang berhubungan dengan keterangan, seseorang tertuduh tidak berhak, sama ada sebelum atau dalam perjalanan apa-apa siasatan atau perbicaraan, meminta atau memeriksa mana-mana buku harian itu:

Dengan syarat bahawa jika Pegawai Penguatkuasa Agama yang telah membuat penyiiasatan itu merujuk kepada buku harian itu, maka hanya apa-apa catatan yang telah dirujuk oleh pegawai itu sahaja hendaklah ditunjukkan kepada tertuduh, dan Mahkamah hendaklah atas permintaan pegawai itu menyebabkan apa-apa catatan lain disembunyikan daripada pandangan atau dipadamkan.

Laporan Pegawai Penguatkuasa Agama

66. (1) Tiap-tiap penyiiasatan di bawah Bab ini hendaklah diselesaikan tanpa kelengahan yang tak perlu, dan sebaik sahaja ia diselesaikan pegawai yang membuat penyiiasatan itu hendaklah, melainkan jika kesalahan itu adalah daripada jenis yang diarahkan oleh Ketua Pendakwa Syarie tidak perlu dilaporkan kepadanya, menghantar kepada Ketua Pendakwa Syarie suatu laporan yang menyatakan nama pihak-pihak, jenis maklumat, dan nama orang yang didapati mengetahui hal keadaan kes itu.

(2) Ketua Pendakwa Syarie boleh pada bila-bila masa melalui perintah bertulis mengarahkan bahawa tiada laporan perlu dihantar kepadanya dalam kes-kes daripada jenis yang dinyatakan dalam perintah itu, dan boleh pada bila-bila masa mengubah atau membatalkan perintah itu.

BAHAGIAN V

PROSIDING DALAM PENDAKWAAN

BAB 1

DARIHAL BIDANG KUASA MAHKAMAH DALAM PERBICARAAN

Tempat biasa bagi perbicaraan

67. Tiap-tiap kesalahan hendaklah pada lazimnya dibicarakan oleh Mahkamah yang di dalam had bidang kuasa tempatannya kesalahan itu telah dilakukan.

Tertuduh boleh dibicarakan di tempat di mana perbuatan dilakukan atau di mana akibat berikutan

68. Apabila seseorang dituduh melakukan apa-apa kesalahan oleh sebab apa-apa jua yang telah dilakukan atau oleh sebab apa-apa akibat yang berikutan, kesalahan itu boleh dibicarakan oleh Mahkamah yang di dalam had bidang kuasa tempatannya mana-mana perkara itu telah dilakukan atau mana-mana akibat itu telah berikutan.

Tempat perbicaraan jika perbuatan menjadi suatu kesalahan oleh sebab hubungan dengan kesalahan lain

69. Apabila sesuatu perbuatan menjadi kesalahan oleh sebab hubungannya dengan apa-apa perbuatan lain yang juga menjadi atau boleh menjadi kesalahan jika pelaku itu berupaya melakukan suatu kesalahan, maka pertuduhan atas kesalahan yang mula-mula disebut itu boleh dibicarakan oleh Mahkamah yang di dalam had tempatan bidang kuasa tempatannya mana-mana satu perbuatan itu telah dilakukan.

Misalan—Suatu pertuduhan persubahatan boleh dibicarakan sama ada oleh Mahkamah yang di dalam had tempatan bidang kuasanya persubahatan itu telah dilakukan atau oleh Mahkamah yang di dalam had bidang kuasa tempatannya kesalahan yang disubahati itu telah dilakukan.

Jika tempat kejadian kesalahan tak dapat ditentukan

70. Jika—

- (a) tak dapat ditentukan di dalam yang manakah daripada beberapa kawasan tempatan sesuatu kesalahan itu telah dilakukan;
- (b) sesuatu kesalahan dilakukan sebahagiannya di dalam satu had bidang kuasa tempatan dan sebahagiannya di dalam had bidang kuasa tempatan yang lain;
- (c) sesuatu kesalahan ialah kesalahan berterusan dan terus dilakukan di dalam lebih daripada satu had bidang kuasa tempatan; atau
- (d) ia terdiri daripada beberapa perbuatan yang dilakukan di dalam had bidang kuasa tempatan yang berlainan,

maka kes itu bolehlah didengar oleh Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa di dalam mana-mana had bidang kuasa tempatan tersebut.

Apabila timbul keraguan, Ketua Hakim Syarie hendaklah membuat keputusan

71. Bilamana timbul apa-apa keraguan tentang Mahkamah yang manakah yang hendaklah, menurut peruntukan Bab ini, membicarakan apa-apa kesalahan, Ketua Hakim Syarie boleh memutuskan di Mahkamah yang manakah kesalahan itu hendaklah dibicarakan.

*Syarat Yang Dikehendaki Bagi Memulakan Prosiding***Hakim mengambil perhatian tentang kesalahan**

72. (1) Tertakluk kepada Enakmen ini, seorang Hakim boleh mengambil perhatian tentang sesuatu kesalahan—

- (a) apabila dia menerima suatu aduan sebagaimana yang ditakrifkan oleh Enakmen ini;
- (b) berdasarkan pengetahuannya sendiri dan dengan keterangan yang menyokong bahawa kesalahan itu telah dilakukan; atau
- (c) apabila mana-mana orang dibawa ke hadapannya dalam jagaan tanpa proses dan dituduh melakukan suatu kesalahan yang Hakim itu mempunyai bidang kuasa untuk membicarakannya.

(2) Apabila seorang Hakim mengambil perhatian tentang sesuatu kesalahan di bawah perenggan (1)(b), tertuduh atau, apabila terdapat beberapa orang yang dituduh, mana-mana seorang daripada mereka adalah berhak menghendaki supaya kes itu tidak dibicarakan oleh Hakim itu tetapi hendaklah dibicarakan oleh seorang Hakim yang lain.

Keizinan untuk mendakwa daripada Ketua Pendakwa Syarie

73. Tiada pendakwaan bagi mana-mana kesalahan di bawah seksyen 4, 8, 9, 12 atau 13 Enakmen Kesalahan Jenayah Syariah 2002 boleh dimulakan kecuali dengan keizinan Ketua Pendakwa Syarie.

BAB 2**DARIHAL ADUAN KEPADA HAKIM****Pemeriksaan pengadu**

74. (1) Apabila seseorang Hakim mengambil perhatian tentang sesuatu kesalahan apabila diadukan, dia hendaklah dengan serta-merta memeriksa

pengadu itu yang bersumpah mengikut Borang 6 Jadual Kedua, dan isi pemeriksaan itu hendaklah diubah ke dalam bentuk bertulis dan hendaklah ditandatangani oleh pengadu itu dan juga oleh Hakim itu.

(2) Seksyen ini tidaklah terpakai bagi aduan mengenai sesuatu kesalahan jika saman dipohon dalam suatu kes saman yang dibuat oleh seorang Pegawai Penguatkuasa Agama.

Penangguhan pengeluaran proses

75. Jika Hakim ada keraguan yang munasabah tentang kebenaran sesuatu aduan mengenai sesuatu kesalahan yang dia diberi kuasa mengambil perhatian tentangnya, dia boleh, apabila pengadu itu telah diperiksa, merekodkan sebab dia meragui kebenaran aduan itu dan kemudiannya boleh menangguhkan pengeluaran proses bagi memaksa kehadiran orang yang diadukan itu dan sama ada menyiasat hal itu sendiri atau mengarahkan seorang Pegawai Penguatkuasa Agama supaya membuat siasatan bagi maksud menentukan kebenaran atau kepalsuan aduan itu dan melaporkan kepadanya hasil siasatan itu.

Menolak aduan

76. (1) Hakim yang di hadapannya suatu aduan dibuat boleh menolak aduan itu jika, selepas memeriksa pengadu itu dan merekodkan pemeriksaannya dan menimbangkan hasil siasatan, jika ada, yang dibuat di bawah seksyen 75, pada hematnya tiada alasan yang mencukupi untuk meneruskan tindakan.

(2) Hakim yang menolak aduan itu hendaklah merekodkan sebab dia berbuat demikian.

Pengeluaran proses

77. Jika seseorang Hakim yang mengambil perhatian tentang sesuatu kesalahan berpendapat ada alasan yang mencukupi untuk meneruskan tindakan, dia hendaklah mengeluarkan saman bagi kehadiran tertuduh.

BAB 3

DARIHAL PERTUDUHAN

Bentuk pertuduhan

78. (1) Tiap-tiap pertuduhan di bawah Enakmen ini hendaklah menyatakan kesalahan yang atasnya tertuduh dipertuduh.

(2) Jika undang-undang yang mewujudkan kesalahan itu memberinya apa-apa nama tertentu, kesalahan itu boleh diperihalkan dalam pertuduhan itu dengan nama itu sahaja.

(3) Jika undang-undang yang mewujudkan kesalahan itu tidak memberinya apa-apa nama tertentu, takrif kesalahan itu hendaklah dinyatakan setakat yang membolehkan tertuduh maklum tentang perkara yang mengenainya dia dipertuduh.

(4) Undang-undang dan peruntukan undang-undang yang terhadapnya kesalahan itu dikatakan telah dilakukan hendaklah disebut dalam pertuduhan itu.

(5) Hakikat bahawa pertuduhan itu dibuat adalah bersamaan dengan pernyataan bahawa tiap-tiap syarat yang sah yang dikehendaki oleh undang-undang bagi mewujudkan kesalahan yang dipertuduh itu telah dipenuhi dalam kes tertentu itu.

Butir-butir tentang waktu, tempat dan orang

79. Pertuduhan itu hendaklah mengandungi apa-apa butir tentang waktu dan tempat kesalahan yang dikatakan itu dan orang, jika ada, yang terhadapnya atau benda, jika ada, yang berkenaan dengannya kesalahan itu telah dilakukan sebagaimana yang semunasabahnya mencukupi supaya tertuduh maklum tentang perkara yang mengenainya dia dipertuduh.

Bila cara melakukan kesalahan mesti dinyatakan

80. Apabila jenis kes itu adalah sedemikian rupa sehingga butir-butir yang disebut dalam seksyen 78 dan 79 tidak memberi tertuduh maklumat yang mencukupi tentang perkara yang mengenainya dia dipertuduh, pertuduhan itu hendaklah juga mengandungi apa-apa butir mengenai cara bagaimana kesalahan yang dikatakan itu telah dilakukan sebagaimana yang mencukupi bagi maksud itu.

Pengertian perkataan yang digunakan dalam pertuduhan untuk memperihalkan kesalahan

81. Dalam tiap-tiap pertuduhan, perkataan yang digunakan untuk memperihalkan sesuatu kesalahan hendaklah disifatkan digunakan mengikut pengertian yang diberikan kepadanya masing-masing oleh undang-undang yang di bawahnya kesalahan itu boleh dihukum.

Kesan kesilapan

82. Tiada kesilapan dalam menyatakan sama ada kesalahan atau butir-butir yang dikehendaki dinyatakan dalam pertuduhan itu, dan tiada peninggalan untuk menyatakan kesalahan atau butir-butir itu, boleh dikira, pada mana-mana peringkat kes itu, sebagai material melainkan jika tertuduh sebenarnya telah terkeliru oleh sebab kesilapan atau peninggalan itu.

Mahkamah boleh meminda atau menambah pertuduhan

83. (1) Mana-mana Mahkamah boleh meminda atau menambah mana-mana pertuduhan pada bila-bila masa sebelum penghakiman diumumkan.

(2) Tiap-tiap pindaan atau penambahan itu hendaklah dibaca dan diterangkan kepada tertuduh.

Bila perbicaraan boleh diteruskan serta-merta selepas pindaan atau penambahan

84. (1) Jika sesuatu pindaan atau tambahan dibuat kepada sesuatu pertuduhan menurut seksyen 83, Mahkamah hendaklah dengan serta-merta memanggil tertuduh untuk membuatakuan kepadanya dan menyatakan sama ada dia bersedia untuk dibicarakan atas pertuduhan yang dipinda atau ditambah itu.

(2) Jika tertuduh menyatakan dia belum bersedia, Mahkamah hendaklah menimbangkan dengan sewajarnya sebab-sebab yang diberikannya dan jika penerusan perbicaraan itu dengan serta-merta tidak mungkin, pada pendapat Mahkamah, memudaratkan tertuduh dalam pembelaannya atau Pendakwa dalam menjalankan kes itu, Mahkamah boleh, menurut budi bicaranya, selepas pindaan atau tambahan itu dibentuk atau dibuat, meneruskan perbicaraan itu seolah-olah pertuduhan yang dipinda atau ditambah itu ialah pertuduhan asal.

Bila perbicaraan baru boleh diarahkan atau perbicaraan ditangguhkan

85. Jika pertuduhan yang dipinda atau ditambah itu adalah sedemikian rupa sehingga penerusan perbicaraan itu dengan serta-merta mungkin, pada pendapat Mahkamah, memudaratkan tertuduh atau Pendakwa,

sebagaimana yang disebut dalam seksyen 84, Mahkamah boleh sama ada mengarahkan diadakan suatu perbicaraan baru atau menangguhkan perbicaraan itu selama apa-apa tempoh yang difikirkan perlu.

Menggantung prosiding jika pendakwaan kesalahan dalam pertuduhan yang dipinda menghendaki keizinan terlebih dahulu

86. Jika kesalahan yang dinyatakan dalam pertuduhan yang dipinda atau ditambah itu ialah satu kesalahan yang pendakwaannya memerlukan keizinan terlebih dahulu, kes itu tidaklah boleh diteruskan sehingga keizinan itu diperolehi, melainkan jika keizinan sudah diperolehi bagi suatu pendakwaan atas fakta yang sama dengan fakta yang atasnya pertuduhan yang dipinda atau ditambah itu diasaskan.

Memanggil semula saksi apabila pertuduhan dipinda atau ditambah

87. Bilamana sesuatu pertuduhan dipinda atau ditambah oleh Mahkamah selepas perbicaraan bermula, Pendakwa dan tertuduh hendaklah dibenarkan memanggil semula atau menyaman semula dan memeriksa, dengan merujuk kepada pindaan atau penambahan itu, mana-mana saksi yang telah diperiksa, dan boleh juga memanggil apa-apa keterangan selanjutnya yang mungkin material.

Pertuduhan yang berasingan bagi kesalahan yang berlainan

88. Bagi tiap-tiap kesalahan yang berlainan yang atasnya mana-mana orang itu dituduh maka hendaklah ada pertuduhan yang berasingan, dan tiap-tiap pertuduhan itu hendaklah dibicarakan secara berasingan kecuali dalam hal yang disebut dalam seksyen 89, 90, 91 dan 95.

Tiga kesalahan yang sama jenisnya dalam tempoh dua belas bulan boleh dipertuduh bersama

89. (1) Apabila seseorang dituduh melakukan kesalahan-kesalahan yang sama jenisnya dalam tempoh dua belas bulan dari tarikh kesalahan itu mula-mula dilakukan, sama ada berkenaan dengan orang yang sama atau tidak, dia boleh dipertuduh dan dibicarakan pada satu perbicaraan bagi apa-apa bilangan kesalahan itu yang tidak melebihi tiga.

(2) Kesalahan-kesalahan adalah disifatkan sama jenisnya apabila kesalahan-kesalahan itu boleh dihukum di bawah peruntukan mana-mana undang-undang yang sama yang sedang berkuat kuasa.

Perbicaraan bagi lebih daripada satu kesalahan

90. (1) Jika kesalahan itu adalah suatu siri perbuatan yang sebegitu berkaitan bersama sehingga menjadikannya transaksi yang sama, orang yang dituduh atas kesalahan itu boleh dipertuduh dan dibicarakan pada satu perbicaraan bagi tiap-tiap kesalahan itu.

(2) Jika perbuatan yang dikatakan menjadi kesalahan di bawah dua takrif kesalahan yang berasingan atau lebih, orang yang dituduh atas kesalahan itu boleh dipertuduh dan dibicarakan pada satu perbicaraan bagi setiap kesalahan itu.

(3) Jika beberapa perbuatan, yang satu daripadanya atau lebih boleh sendirinya mewujudkan suatu kesalahan, apabila digabungkan menjadi suatu kesalahan yang lain, maka orang yang dituduh atas kesalahan-kesalahan itu boleh dipertuduh dan dibicarakan pada satu perbicaraan bagi kesalahan yang wujud melalui perbuatan-perbuatan itu apabila digabungkan, atau bagi mana-mana kesalahan yang wujud melalui mana-mana satu daripada perbuatan itu atau lebih.

Jika diragui kesalahan apakah yang telah dilakukan

91. Jika satu perbuatan atau suatu siri perbuatan adalah sedemikian jenisnya sehingga terdapat keraguan mengenai kesalahan yang manakah yang diwujudkan antara beberapa kesalahan yang dapat diwujudkan oleh fakta yang boleh dibuktikan, tertuduh boleh dipertuduh melakukan kesemua atau mana-mana kesalahan itu, dan apa-apa bilangan pertuduhan itu boleh dibicarakan bersekali, atau dia boleh dipertuduh secara alternatif telah melakukan mana-mana satu kesalahan sedemikian dan boleh dibicarakan bersekali.

Bila seseorang yang dipertuduh atas satu kesalahan boleh disabitkan atas kesalahan lain

92. Jika, dalam hal yang disebut dalam seksyen 91, tertuduh dipertuduh atas satu kesalahan dan daripada keterangan didapati bahawa dia telah melakukan suatu kesalahan lain yang baginya dia mungkin boleh dipertuduh, dia boleh disabitkan atas kesalahan yang dibuktikan telah dilakukan olehnya walaupun dia tidak dipertuduh atas kesalahan itu.

Orang yang dipertuduh atas suatu kesalahan boleh disabitkan kerana cuba melakukan kesalahan

93. Apabila tertuduh dipertuduh atas sesuatu kesalahan dia boleh disabitkan kerana mencuba melakukan kesalahan itu, walaupun percubaan itu tidak dipertuduh secara berasingan.

Apabila kesalahan yang terbukti dimasukkan dalam kesalahan yang dipertuduh

94. (1) Apabila seseorang dipertuduh atas suatu kesalahan yang mengandungi beberapa butiran, dan gabungan beberapa butiran sahaja mewujudkan suatu kesalahan yang lebih ringan, dan gabungan itu telah dibuktikan tetapi butir-butir yang tinggal tidak dibuktikan, dia boleh disabitkan atas kesalahan yang lebih ringan itu walaupun dia tidak dipertuduh atas kesalahan itu.

(2) Apabila seseorang dipertuduh atas suatu kesalahan dan fakta-fakta adalah dibuktikan yang mengurangkannya kepada suatu kesalahan yang lebih ringan, dia boleh disabitkan atas kesalahan yang lebih ringan itu walaupun dia tidak dipertuduh atas kesalahan itu.

Bila orang boleh dipertuduh bersesama

95. Apabila lebih daripada seorang dituduh atas kesalahan yang sama atau kesalahan-kesalahan yang berlainan yang dilakukan dalam transaksi yang sama, atau apabila seseorang dituduh melakukan suatu kesalahan dan seseorang yang lain dituduh bersubahat atau cuba melakukan kesalahan yang sama, maka mereka boleh dipertuduh dan dibicarakan bersama atau berasingan sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah.

BAB 4

DARIHAL PERBICARAAN

Tatacara dalam perbicaraan

96. Tatacara yang berikut hendaklah diikuti oleh Hakim dalam perbicaraan:

- (a) apabila tertuduh hadir atau dibawa ke hadapan Mahkamah, maka pertuduhan yang mengandungi butir-butir kesalahan yang dia dituduh melakukannya itu hendaklah dibentuk, dibaca

dan dijelaskan kepadanya, dan dia hendaklah ditanya sama ada dia bersalah atas kesalahan yang dipertuduh itu atau meminta dibicarakan;

- (b) jika tertuduh mengaku bersalah atas sesuatu pertuduhan, sama ada atas pertuduhan asal atau yang dipinda, akuan itu hendaklah direkodkan dan dia boleh disabitkan atas kesalahan itu:

Dengan syarat bahawa sebelum suatu akuan bersalah direkodkan, Mahkamah hendaklah menentukan bahawa tertuduh memahami sifat dan akibat daripada akuanannya itu dan dia berniat untuk mengakui, tanpa bersyarat, kesalahan yang dikatakan terhadapnya itu;

- (c) jika tertuduh enggan membuat akuan atau tidak membuat akuan atau meminta dibicarakan, Mahkamah hendaklah mendengar pengadu, jika ada, dan mengambil segala keterangan yang dikemukakan bagi menyokong pendakwaan itu;
- (d) apabila difikirkannya perlu, Mahkamah hendaklah memperoleh daripada pengadu atau selainnya nama mana-mana orang yang berkemungkinan mengetahui fakta kes itu dan dapat memberikan keterangan bagi pihak pendakwaan, dan hendaklah memanggil mana-mana daripada mereka, sebagaimana yang difikirkan perlu oleh Mahkamah, untuk memberikan keterangan di hadapannya;
- (e) tertuduh atau Peguam Syariannya hendaklah dibenarkan memeriksa balas semua saksi bagi pihak pendakwaan melalui Hakim;
- (f) jika, selepas mengambil segala keterangan yang disebut dalam perenggan (c), (d) dan (e), Mahkamah mendapati bahawa tiada kes terhadap tertuduh telah diwujudkan yang jika tak dipatahkan akan mewajarkan sabitannya, maka Mahkamah hendaklah merekodkan perintah pembebasan;
- (g) tiada ada-apa jua dalam perenggan (f) boleh disifatkan sebagai menghalang Mahkamah daripada melepaskan tertuduh pada mana-mana peringkat terdahulu dalam kes itu jika bagi sebab-sebab yang hendaklah direkodkan oleh Mahkamah ia berpendapat pertuduhan itu tidak berasas;

- (h) jika, apabila keterangan itu telah diambil, Mahkamah berpendapat bahawa ada alasan untuk menganggap bahawa tertuduh telah melakukan kesalahan yang dipertuduh itu atau kesalahan lain yang Mahkamah itu kompeten untuk membicarakannya dan yang pada pendapatnya patut dibicarakannya, ia hendaklah menimbangkan pertuduhan yang direkodkan terhadap tertuduh dan memutuskan sama ada pertuduhan itu mencukupi dan, jika perlu, hendaklah meminda pertuduhan itu;
- (i) pertuduhan itu jika dipinda hendaklah dibacakan kepada tertuduh sebagaimana yang dipinda dan dia hendaklah ditanya semula sama ada dia bersalah atau ada apa-apa pembelaan yang hendak dibuat;
- (j) jika tertuduh tidak mengaku salah kepada pertuduhan itu sebagaimana yang dipinda atau jika tiada pindaan dibuat, tertuduh hendaklah dipanggil untuk membuat pembelaannya dan mengemukakan keterangannya, dan hendaklah pada bila-bila masa apabila dia membuat pembelaannya dibenarkan untuk memanggil semula dan memeriksa balas mana-mana saksi melalui Hakim;
- (k) jika tertuduh mengemukakan apa-apa pernyataan bertulis, Mahkamah hendaklah memfaikannya bersama-sama dengan rekod;
- (l) jika tertuduh memohon kepada Mahkamah supaya dikeluarkan saman bagi memaksa kehadiran mana-mana saksi, sama ada dia telah atau belum diperiksa dalam kes itu, bagi maksud pemeriksaan atau pemeriksaan balas atau pengemukaan apa-apa dokumen atau benda lain, Mahkamah hendaklah mengeluarkan saman melainkan jika ia berpendapat bahawa permohonan itu patut ditolak atas alasan bahawa ia dibuat bagi maksud menyusahkan atau melengahkan atau bagi menggagalkan matlamat keadilan; dan alasan sedemikian hendaklah direkodkannya secara bertulis;
- (m) (i) jika Mahkamah mendapati tertuduh tidak bersalah, Mahkamah hendaklah merekodkan perintah pembebasan;

- (ii) jika Mahkamah mendapati tertuduh bersalah atau jikaakuan bersalah telah direkodkan dan diterima, Mahkamah hendaklah menjatuhkan hukuman mengikut undang-undang;
- (n) apabila prosiding telah dimulakan atas aduan seseorang yang dibuat dengan sumpah di bawah seksyen 74 dan pada mana-mana hari yang ditetapkan bagi pendengaran kes itu pengadu itu tidak hadir, Mahkamah boleh, menurut budi bicaranya, walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam seksyen ini, melepaskan tertuduh.

Kuasa untuk melepaskan dengan syarat atau tanpa syarat

97. (1) Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam seksyen 96, Mahkamah hendaklah mempunyai kuasa yang terkandung dalam seksyen ini.

(2) Apabila mana-mana orang dipertuduh di hadapan Mahkamah atas suatu kesalahan yang boleh dihukum oleh Mahkamah itu, dan Mahkamah mendapati bahawa pertuduhan itu telah dibuktikan, tetapi berpendapat bahawa dengan mengambil kira watak, latar belakang, umur, kesihatan atau keadaan mental orang yang dipertuduh itu, atau kepada hakikat ringannya jenis kesalahan itu, atau kepada hal keadaan peringan yang dalamnya kesalahan itu telah dilakukan, adalah tak suaimanfaat untuk mengenakan apa-apa hukuman selain daripada suatu hukuman nominal atau bahawa adalah suaimanfaat melepaskan pesalah itu dalam cubaan akhlak, Mahkamah boleh, tanpa merekodkan suatu sabitan, membuat perintah—

- (a) membuang pertuduhan atau aduan itu selepas apa-apa teguran atau amaran kepada pesalah itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah;
- (b) memerintahkan pesalah itu ditahan di suatu rumah kebajikan yang diluluskan oleh Majlis selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi enam bulan sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah; atau

- (c) melepaskan pesalah itu dengan syarat dia mengikat bon, dengan penjamin-penjamin, untuk berkelakuan baik selama apa-apa tempoh, yang tidak melebihi tiga tahun, sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu, dan hadir supaya direkodkan sabitan dan dijatuhkan hukuman apabila dipanggil pada bila-bila masa dalam tempoh itu.

(3) Mahkamah boleh, sebagai tambahan kepada mana-mana perintah itu, memerintahkan pesalah itu membayar apa-apa pampasan bagi kecederaan atau bagi kerugian, yang tidak melebihi jumlah wang satu ribu ringgit, atau membayar apa-apa kos prosiding itu sebagaimana yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah atau membayar pampasan dan kos itu kedua-duanya.

(4) Jika Mahkamah berpuas hati melalui maklumat yang diberikan dengan sumpah bahawa pesalah itu tidak mematuhi mana-mana syarat bonnya, ia boleh mengeluarkan waran bagi pemberkasan pesalah itu.

(5) Mana-mana pesalah apabila diberkas dengan mana-mana waran sedemikian hendaklah, jika tidak dibawa dengan serta-merta ke hadapan Mahkamah yang mempunyai kuasa untuk menghukumnya, di bawa ke hadapan seorang Hakim yang boleh—

- (a) sama ada menahannya melalui waran sehingga masa dia dikehendaki oleh bonnya untuk hadir bagi penghakiman atau sehingga bersidangnya Mahkamah yang mempunyai kuasa untuk menguruskan kesalahan asalnya, mengikut mana-mana yang berlaku dahulu; atau
- (b) membenarkan dia diikat jamin dengan penjamin yang mencukupi dengan syarat dia hadir bagi penghakiman.

(6) Pesalah itu, apabila ditahan sedemikian, boleh dipenjarakan dan waran tahanannya hendaklah memerintahkan bahawa dia hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah yang di hadapannya dia terikat untuk hadir bagi penghakiman atau untuk memberikan jawapan tentang kelakuannya sejak dia dilepaskan.

Ucapan

98. Dalam perbicaraan di bawah Bab ini—

- (a) pegawai yang menjalankan pendakwaan tidaklah perlu membuka kes itu tetapi bolehlah terus mengemukakan keterangannya;
- (b) apabila tertuduh dipanggil untuk membuat pembelaannya, maka dia atau Peguam Syariyenya boleh, sebelum mengemukakan keterangannya, membuka kesnya dengan menyatakan fakta-fakta atau undang-undang yang mahu digunakan olehnya dan membuat apa-apa ulasan yang difikirkannya perlu tentang keterangan pihak pendakwa, dan jika tertuduh memberikan keterangan atau saksi-saksi diperiksa bagi pihaknya, dia bolehlah menggulung kesnya;
- (c) pegawai yang menjalankan pendakwaan itu hendaklah mempunyai hak menjawab keseluruhan kes itu apabila tertuduh telah mengemukakan keterangannya.

Kuasa untuk mengaward pampasan

99. Jika dalam mana-mana kes Mahkamah membebaskan tertuduh dan berpendapat bahawa aduan, maklumat atau pertuduhan itu adalah remeh atau menyusahkan ia boleh, menurut budi bicaranya, sama ada atas permohonan tertuduh atau atas kehendaknya sendiri, memerintahkan pengadu atau orang yang berdasarkan maklumatnya aduan atau pertuduhan itu telah dibuat supaya membayar kepada tertuduh, atau kepada setiap atau mana-mana tertuduh jika terdapat lebih daripada seorang, apa-apa pampasan, yang tidak melebihi satu ribu ringgit, yang difikirkan patut oleh Mahkamah:

Dengan syarat bahawa Mahkamah—

- (a) hendaklah merekodkan dan menimbangkan apa-apa bantahan yang mungkin dibangkitkan oleh pengadu atau pemberi maklumat itu terhadap pembuatan perintah itu; dan
- (b) hendaklah merekodkan alasannya bagi pembuatan perintah sedemikian.

Butir-butir hendaklah direkodkan

100. (1) Dalam prosiding di bawah Bab ini, Mahkamah hendaklah menyimpan suatu rekod tentang butir-butir setiap kes dengan menggunakan dan menyiapkan atau menyebabkan disiapkan suatu kertas pertuduhan mengikut borang-borang yang ditetapkan dan, jika segala butir yang perlu tidak dapat dengan mudah dicatatkan dalam mana-mana borang itu, dengan melampirkan padanya apa-apa bilangan kertas sambungan yang perlu.

(2) Butir-butir yang hendaklah dimasukkan dalam rekod itu hendaklah termasuk—

- (a) nama Mahkamah dan nombor siri kes itu;
- (b) nama, nombor kad pengenalan, dan jantina tertuduh;
- (c) alamat tertuduh;
- (d) pertuduhan;
- (e) tarikh kembalian saman, jika ada;
- (f) tarikh pengeluaran saman atau waran, jika ada;
- (g) nama dan alamat pengadu, jika ada, tarikh aduan itu dan nilai apa-apa harta yang terlibat;
- (h) tarikh penangkapan;
- (i) tarikh kehadiran pertama di hadapan Mahkamah;
- (j) kerakyatan tertuduh;
- (k) umur tertuduh;
- (l) butir apa-apa jaminan atau bon;
- (m) akuan tertuduh;
- (n) nama dan gelaran pegawai atau nama orang yang menjalankan pendakwaan dan nama Peguam Syarie, jika ada, yang hadir bagi pihak tertuduh;

- (o) tarikh setiap penangguhan atau penundaan dan tarikh yang sehingganya penangguhan atau penundaan itu dibuat dan alasan penangguhan atau penundaan itu dibuat;
 - (p) nota keterangan Mahkamah, jika ada;
 - (q) dapatan-dapatan;
 - (r) nota Mahkamah tentang sabitan-sabitan terdahulu, keterangan watak, dan rayuan meringankan hukuman, jika ada;
 - (s) hukuman atau perintah muktamad lain;
 - (t) penghakiman, jika bertulis;
 - (u) tarikh tamatnya prosiding;
 - (v) butir-butir tentang mana-mana waran tahanan, resit denda dan waran pemenjaraan; dan
 - (w) sekiranya rayuan dibuat—
 - (i) tarikh pemberitahuan tentang rayuan, tarikh apa-apa permintaan bagi nota keterangan, tarikh apa-apa notis bahawa nota keterangan boleh diperoleh dengan bayaran, tarikh penyampaian alasan keputusan Mahkamah dan tarikh penghantaran rekod kepada Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rayuan Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan;
 - (ii) jika penghakiman ialah penghakiman lisan, alasan keputusan;
 - (iii) nombor siri Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rayuan Syariah bagi rayuan itu; dan
 - (iv) keputusan rayuan dan tarikh Mahkamah diberitahu mengenainya.
- (3) Rekod itu hendaklah disahkan dengan tandatangan Hakim, dan hendaklah difailkan mengikut apa-apa cara yang diarahkan oleh Ketua Hakim Syarie.

Pemindahan kes

101. Dalam mana-mana perbicaraan di hadapan seorang Hakim Mahkamah Rendah Syariah yang dalamnya ternyata pada mana-mana peringkat prosiding itu bahawa kerana apa-apa sebab maka kes itu ialah suatu kes yang, pada pendapat Hakim itu, patut dibicarakan oleh Mahkamah Tinggi Syariah, atau jika sebelum atau semasa perbicaraan itu permohonan dibuat oleh Ketua Pendakwa Syarie, maka Hakim itu hendaklah menggantung prosiding itu dan memindahkan kes itu ke Mahkamah Tinggi Syariah dan hendaklah merekodkan perintah itu pada rekod prosiding itu.

BAB 5**PERUNTUKAN AM TENTANG PERBICARAAN****Tatacara jika terdapat sabitan terdahulu**

102. Jika tertuduh dipertuduhkan atas suatu kesalahan yang dilakukan selepas suatu sabitan terdahulu atas apa-apa kesalahan, tatacara yang berikut hendaklah dipatuhi:

- (a) bahagian pertuduhan yang menyatakan sabitan terdahulu itu tidak boleh dibacakan di dalam Mahkamah, dan tertuduh tidak juga boleh ditanya sama ada dia telah disabitkan terdahulu seperti yang dikatakan dalam pertuduhan itu melainkan jika dan sehingga dia telah sama ada mengaku salah atau disabitkan atas kesalahan yang kemudian itu;
- (b) jika dia mengaku salah atau disabitkan atas kesalahan yang kemudian itu, dia hendaklah pada ketika itu ditanya sama ada dia telah disabitkan terdahulu seperti yang dikatakan dalam pertuduhan itu;
- (c) jika dia menjawab bahawa dia pernah disabitkan terdahulu sedemikian, Mahkamah bolehlah dengan demikian itu menjatuhkan hukuman ke atasnya, tetapi jika dia menafikan bahawa dia pernah disabitkan terdahulu atau enggan atau tidak menjawab soalan itu, Mahkamah hendaklah menyiasat sabitan terdahulu itu.

Pendakwa bolehlah berhenti daripada mendakwa selanjutnya pada mana-mana peringkat

103. (1) Pada mana-mana peringkat apa-apa perbicaraan, sebelum penghakiman diberikan, Pendakwa boleh, jika difikirkannya patut, memberitahu Mahkamah bahawa dia tidak bercadang untuk mendakwa tertuduh selanjutnya atas pertuduhan itu; dan sesudah itu semua prosiding atas pertuduhan itu terhadap tertuduh bolehlah digantung dengan kebenaran Mahkamah dan, jika digantung sedemikian, tertuduh hendaklah dilepaskan daripada pertuduhan itu.

(2) Pelepasan sedemikian tidaklah terjumlah kepada suatu pembebasan melainkan jika Mahkamah mengarahkan sedemikian.

Hak tertuduh untuk dibela

104. Tiap-tiap orang yang dituduh di hadapan mana-mana Mahkamah adalah berhak untuk dibela oleh Peguam Syarie.

Mahkamah boleh mengemukakan soalan kepada tertuduh

105. (1) Bagi maksud membolehkan tertuduh menjelaskan apa-apa hal keadaan yang terdapat dalam keterangan terhadapnya, Mahkamah boleh pada mana-mana peringkat sesuatu perbicaraan, tanpa memberikan amaran terlebih dahulu kepada tertuduh, mengemukakan apa-apa soalan kepadanya sebagaimana yang difikirkan perlu oleh Mahkamah.

(2) Jawapan yang diberikan oleh tertuduh bolehlah dipertimbangkan dalam perbicaraan itu dan dijadikan keterangan bagi atau terhadapnya dalam mana-mana perbicaraan bagi apa-apa kesalahan lain yang jawapan sedemikian berkecenderungan menunjukkan bahawa dia telah melakukannya.

(3) Pemeriksaan tertuduh hendaklah bagi maksud membolehkan dia menjelaskan apa-apa hal keadaan yang terdapat dalam keterangan terhadapnya dan tidak boleh menjadi suatu pemeriksaan am.

(4) Budi bicara yang diberikan oleh seksyen ini bagi menyoal tertuduh tidak boleh dijalankan bagi maksud mendorongnya membuat pernyataan yang menunjukkan dia telah melakukan jenayah.

(5) Soalan-soalan tidak boleh dikemukakan kepada tertuduh semata-mata untuk menyokong kes pihak pendakwa apabila terdapat kecacatan pada kes pihak pendakwa.

(6) Bilamana tertuduh diperiksa di bawah seksyen ini oleh Mahkamah, keseluruhan pemeriksaan itu termasuk tiap-tiap soalan yang dikemukakan kepadanya dan tiap-tiap jawapan yang diberikan olehnya hendaklah direkodkan dengan sepenuhnya, dan rekod itu hendaklah dibacakan kepadanya atau, jika dia tidak memahami bahasa yang digunakan, hendaklah diterjemahkan kepadanya dalam bahasa atau isyarat yang difahaminya, dan dia adalah bebas untuk menjelaskan atau menambah jawabannya.

(7) Apabila keseluruhan pemeriksaan itu telah menepati apa yang dinyatakan oleh tertuduh sebagai benar, maka rekod itu hendaklah ditandatangani oleh Hakim yang menjalankan perbicaraan itu.

Kes bagi pihak pendakwa hendaklah diterangkan oleh Mahkamah kepada tertuduh yang tak dibela

106. (1) Pada tiap-tiap perbicaraan jika dan apabila Mahkamah memanggil tertuduh untuk mengemukakan pembelaannya Mahkamah hendaklah, jika tertuduh tidak diwakili oleh Peguam Syarie, memberitahunya tentang haknya untuk mengangkat sumpah dan kesannya atau tentang haknya untuk memberikan keterangan bagi pihak dirinya sendiri, dan jika dia memilih untuk memberikan keterangan bagi pihak dirinya sendiri, hendaklah menarik perhatiannya kepada perkara-perkara utama dalam keterangan bagi pihak pendakwa terhadapnya supaya dia berpeluang untuk menjelaskannya.

(2) Kegagalan mana-mana tertuduh pada mana-mana perbicaraan untuk memberikan keterangan tidak boleh dijadikan oleh pihak pendakwa perkara kritikan yang memburuk-burukkan tertuduh itu.

Kuasa menangguhkan atau menunda perbicaraan

107. (1) Jika menjadi perlu atau patut untuk menangguhkan permulaan perbicaraan atau menunda apa-apa perbicaraan oleh sebab seseorang saksi tidak hadir atau apa-apa sebab yang munasabah yang lain,

Mahkamah boleh, dari semasa ke semasa, menangguhkan atau menundanya atas apa-apa terma yang difikirkannya patut bagi apa-apa tempoh yang difikirkannya munasabah dan boleh, melalui waran, menahan tertuduh jika dia dalam jagaan:

Dengan syarat bahawa tiada Hakim boleh menahan seseorang tertuduh dalam jagaan di bawah seksyen ini selama tempoh melebihi lapan hari pada setiap kali:

Dengan syarat selanjutnya bahawa jika seseorang Pegawai Perubatan Kerajaan telah memperakui bahawa pengadu tidak akan dapat memberikan keterangan sebelum sesuatu tarikh tertentu, tertuduh bolehlah ditahan sehingga ke tarikh itu walaupun tempoh tahanan mungkin melebihi lapan hari.

(2) Tiap-tiap perintah yang dibuat di bawah seksyen ini oleh Mahkamah hendaklah secara bertulis, ditandatangani oleh Hakim yang menjalankan perbicaraan itu, dan hendaklah menyatakan sebab-sebab baginya.

Huraian—Jika keterangan yang mencukupi telah diperoleh untuk menimbulkan syak bahawa tertuduh mungkin telah melakukan suatu kesalahan yang ternyata ada kemungkinan bahawa keterangan selanjutnya boleh didapati melalui penahanan, maka ini adalah suatu sebab yang munasabah bagi penahanan.

Bertukar Hakim semasa pendengaran

108. Bilamana mana-mana Hakim, selepas mendengar dan merekodkan keseluruhan atau mana-mana bahagian keterangan dalam sesuatu perbicaraan, terhenti menjalankan bidang kuasa dalamnya dan digantikan oleh Hakim lain yang mempunyai dan yang menjalankan bidang kuasa itu, Hakim yang menjadi pengganti sedemikian boleh bertindak atas keterangan yang direkodkan sedemikian oleh pendulunya, atau yang sebahagiannya direkodkan oleh pendulunya dan sebahagiannya direkodkan olehnya sendiri, atau dia boleh memanggil semula saksi-saksi dan memulakan semula perbicaraan itu:

Dengan syarat bahawa—

- (a) dalam mana-mana perbicaraan tertuduh boleh, apabila Hakim yang kedua itu memulakan prosidingnya, menuntut supaya saksi-saksi atau mana-mana daripada mereka dipanggil semula dan didengar semula;
- (b) Mahkamah Rayuan yang berkenaan boleh, sama ada terdapat rayuan atau tidak, mengetepikan mana-mana sabitan yang dibuat atas keterangan yang tidak direkodkan sepenuhnya oleh Hakim yang di hadapannya sabitan itu dibuat, jika Mahkamah itu berpendapat bahawa tertuduh telah dimudaratkan secara material kerananya, dan bolehlah memerintahkan suatu perbicaraan baru.

Menahan pesalah yang hadir di Mahkamah

109. (1) Mana-mana orang yang menghadiri suatu Mahkamah, walaupun tidak ditangkap atau disaman, boleh ditahan oleh Mahkamah itu untuk diperiksa bagi apa-apa kesalahan yang boleh diambil perhatian oleh Mahkamah itu dan yang, daripada keterangan, ternyata telah dilakukan olehnya, dan bolehlah dijalankan tindakan terhadapnya seolah-olah dia telah ditangkap atau disaman.

(2) Apabila penahanan itu berlaku selepas suatu perbicaraan telah bermula, prosiding berkenaan dengan orang itu hendaklah dimulakan semula dan saksi-saksi didengar semula.

Hari kelepasan mingguan atau am

110. Tiada prosiding mana-mana Mahkamah boleh menjadi tak sah oleh sebab ia dijalankan pada hari kelepasan mingguan atau kelepasan am.

BAB 6

DARIHAL CARA MENGAMBIL DAN MEREKODKAN KETERANGAN DALAM PERBICARAAN

Keterangan hendaklah diambil di hadapan tertuduh

111. Segala keterangan yang diambil di bawah Enakmen ini hendaklah diambil di hadapan tertuduh.

Merekodkan keterangan

112. Dalam perbicaraan di bawah Enakmen ini oleh atau di hadapan seseorang Hakim, keterangan saksi-saksi hendaklah direkodkan mengikut cara yang diperuntukkan oleh Bab ini.

Rekod dalam semua kes

113. Dalam semua perbicaraan di hadapan mana-mana Mahkamah, keterangan setiap saksi hendaklah dicatatkan oleh Hakim yang menjalankan perbicaraan itu dalam tulisan tangan yang mudah dibaca dan hendaklah menjadi sebahagian daripada rekod.

Cara merekodkan keterangan

114. (1) Keterangan yang dicatatkan di bawah seksyen 113 tidak boleh pada lazimnya dicatatkan dalam bentuk soalan dan jawapan, tetapi dalam bentuk cerita.

(2) Hakim yang menjalankan perbicaraan boleh, menurut budi bicaranya, mencatatkan apa-apa soalan dan jawapan tertentu.

Menterjemahkan keterangan kepada tertuduh

115. (1) Bilamana apa-apa keterangan diberikan dalam bahasa atau isyarat yang tidak difahami oleh tertuduh, dan dia hadir sendiri, keterangan itu hendaklah diterjemahkan kepadanya di dalam Mahkamah terbuka dalam bahasa yang difahaminya.

(2) Apabila dokumen-dokumen dikemukakan bagi maksud pembuktian formal, maka hendaklah terpulang kepada budi bicara Mahkamah untuk mentafsirkannya setakat yang difikirkan perlu.

Pemerhatian tentang tingkah laku saksi

116. Seseorang Hakim yang menjalankan perbicaraan yang merekodkan keterangan seorang saksi boleh merekodkan apa-apa pemerhatian, jika ada, sebagaimana yang difikirkannya material berkenaan dengan tingkah laku saksi itu ketika dia periksa.

Orang lain boleh diberi kuasa mengambil nota keterangan

117. Tiada apa-apa jua dalam Bab ini boleh menghalang seorang Hakim dalam sesuatu perbicaraan untuk menyebabkan diambil nota kata demi kata oleh seorang lain mengenai apa yang dideposkan oleh setiap saksi sebagai tambahan kepada apa-apa nota mengenai isinya yang dibuat atau dicatatkan oleh Hakim itu sendiri, dan nota itu hendaklah menjadi sebahagian daripada rekod.

BAB 7**DARIHAL PENGHAKIMAN****Cara menyampaikan penghakiman**

118. Penghakiman dalam tiap-tiap perbicaraan di dalam mana-mana Mahkamah hendaklah diumumkan di dalam Mahkamah terbuka, sama ada dengan serta-merta atau pada suatu masa kemudiannya yang mengenainya notis wajar hendaklah diberikan kepada pihak-pihak dalam perbicaraan itu atau Peguam Syarie mereka, dan tertuduh hendaklah, jika dalam jagaan, dibawa ke hadapan Mahkamah itu atau, jika tidak dalam jagaan, dikehendaki hadir untuk mendengar penghakiman disampaikan.

Penghakiman hendaklah dijelaskan kepada tertuduh dan salinan dibekalkan.

119. Penghakiman itu hendaklah dijelaskan kepada tertuduh dan atas permohonannya suatu salinan penghakiman itu hendaklah diberikan kepadanya dengan percuma.

Penghakiman hendaklah difailkan bersama dengan rekod

120. Penghakiman asal hendaklah dicatatkan pada, dan jika bertulis difailkan bersama dengan, rekod prosiding.

BAB 8**DARIHAL HUKUMAN DAN PELAKSANAANNYA****Peruntukan tentang pelaksanaan hukuman pemenjaraan**

121. Berkenaan dengan hukuman pemenjaraan, peruntukan yang berikut hendaklah diikuti:

- (a) jika tertuduh dijatuhkan hukuman pemenjaraan, Mahkamah yang menjatuhkan hukuman itu hendaklah dengan segera menghantar suatu waran kepada penjara di mana dia akan dikurung dan, melainkan jika tertuduh telah sedia dikurung di penjara itu, hendaklah menghantarnya dalam jagaan polis atau Pegawai Penguatkuasa Agama ke penjara itu berserta dengan waran itu;
- (b) tiap-tiap waran bagi pelaksanaan sesuatu hukuman pemenjaraan hendaklah diarahkan kepada pegawai yang menjaga penjara itu atau tempat lain di mana banduan itu sedang atau dikehendaki dikurung;
- (c) apabila banduan itu dikehendaki dikurung di suatu penjara, waran itu hendaklah diserahkan dengan pegawai yang menjaga penjara itu;
- (d) tiap-tiap hukuman pemenjaraan hendaklah berkuat kuasa mulai dari tarikh hukuman itu dijatuhkan melainkan jika Mahkamah yang menjatuhkan hukuman itu mengarahkan selainnya.

Peruntukan tentang hukuman denda

122. (1) Jika apa-apa denda dikenakan maka, sekiranya tiada apa-apa peruntukan yang memperuntukkan pengenaannya, peruntukan yang berikut hendaklah terpakai:

- (a) dalam tiap-tiap kes mengenai sesuatu kesalahan yang baginya pesalah itu telah dihukum membayar denda, Mahkamah yang menjatuhkan hukuman itu boleh, menurut budi bicaranya, melakukan semua atau mana-mana perkara yang berikut:
 - (i) membenarkan masa untuk membayar denda itu;
 - (ii) mengarahkan pembayaran denda itu dibuat secara ansuran;
 - (iii) mengeluarkan suatu waran untuk melewikan jumlah itu melalui distres dan penjualan apa-apa harta kepunyaan pesalah itu;

- (iv) mengarahkan bahawa sekiranya terdapat keingkaran membayar denda pesalah itu hendaklah menjalani hukuman pemenjaraan selama suatu tempoh tertentu, dan pemenjaraan itu hendaklah sebagai tambahan kepada apa-apa hukuman pemenjaraan yang lain yang mungkin dikenakan ke atasnya;

- (b) tempoh yang baginya Mahkamah mengarahkan pesalah itu dipenjarakan kerana keingkaran membayar denda tidak boleh melebihi skala yang berikut:

- (i) jika kesalahan itu boleh dihukum dengan pemenjaraan—

<i>Jika tempoh maksimum pemenjaraan—</i>	<i>Tempohnya tidak boleh melebihi—</i>
tidak melebihi enam bulan	tempoh maksimum pemenjaraan
melebihi enam bulan tetapi tidak melebihi dua tahun	enam bulan
melebihi dua tahun	satu perempat daripada tempoh maksimum pemenjaraan;

- (ii) jika kesalahan itu tidak boleh dihukum dengan pemenjaraan—

<i>Jika denda itu—</i>	<i>Tempoh tidak boleh melebihi—</i>
tidak melebihi dua ratus ringgit	satu bulan
melebihi dua ratus ringgit tetapi tidak melebihi lima ratus ringgit	dua bulan
melebihi lima ratus ringgit	enam bulan;

- (c) hukuman pemenjaraan yang dikenakan kerana keingkaran membayar denda hendaklah tamat bilamana denda itu sama ada dibayar atau dilevikan melalui proses undang-undang;

- (d) jika, sebelum habis tempoh hukuman pemenjaraan yang ditetapkan kerana keingkaran membayar denda, apa-apa bahagian denda itu dibayar atau dilevikan sehinggakan tempoh pemenjaraan yang dijalani kerana keingkaran membayar denda itu adalah tidak kurang kadarnya berbanding bahagian denda yang masih tidak dibayar itu, maka hukuman penjara itu hendaklah ditamatkan;
- (e) denda itu, atau mana-mana bahagiannya yang masih tidak dibayar, bolehlah dilevikan pada bila-bila masa dalam masa enam tahun selepas hukuman itu dijatuhkan, dan kematian pesalah itu hendaklah melepaskannya daripada denda itu.

(2) Waran untuk melevikan sesuatu denda boleh dilaksanakan di mana-mana tempat di Malaysia, tetapi jika ia dikehendaki dilaksanakan di luar Negeri Perlis, ia hendaklah diendorskan bagi maksud itu oleh seorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah atau Hakim Mahkamah Rendah Syariah.

Penggantungan pelaksanaan dalam kes tertentu

123. Apabila seseorang pesalah telah dihukum dengan hukuman denda sahaja dan hukuman pemenjaraan kerana keingkaran membayar denda itu dan Mahkamah mengeluarkan waran di bawah seksyen 122, Mahkamah boleh menggantung pelaksanaan hukuman pemenjaraan itu dan boleh melepaskan pesalah itu apabila dia menyempurnakan suatu bon, dengan penjamin-penjamin sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah, yang mensyaratkan dia hadir di hadapan Mahkamah itu pada hari yang ditetapkan bagi pengembalian waran itu yang tidak lebih daripada lima belas hari dari masa bon itu dilaksanakan; dan sekiranya denda itu tidak dibayar juga Mahkamah boleh mengarahkan supaya hukuman pemenjaraan itu dilaksanakan dengan serta-merta.

Siapa yang boleh mengeluarkan waran

124. Tiap-tiap waran bagi pelaksanaan apa-apa hukuman bolehlah dikeluarkan sama ada oleh Hakim yang menjatuhkan hukuman itu atau oleh penggantinya atau Hakim lain yang memangku jawatannya.

Hukuman sebat

125. (1) Peruntukan seksyen ini dan seksyen 126 hendaklah terpakai apabila tertuduh dihukum sebat.

(2) Alat sebatan, tidak termasuk pemegangnya, hendaklah daripada jenis yang sama dan dibuat sama ada daripada rotan atau ranting kecil pokok yang tiada ruas atau buku dan panjangnya tidak melebihi 1.22 meter dan tebalnya tidak melebihi 1.25 sentimeter.

(3) Peruntukan yang berikut hendaklah diikuti apabila melaksanakan hukuman sebat, iaitu—

- (a) sebelum hukuman itu dilaksanakan, pesalah hendaklah diperiksa oleh seorang Pegawai Perubatan Kerajaan untuk diperakui bahawa pesalah itu adalah dalam keadaan kesihatan yang baik untuk menjalani hukuman itu;
- (b) jika pesalah itu sedang hamil, pelaksanaan itu hendaklah ditangguhkan sehingga tamat tempoh dua bulan selepas dia melahirkan anak atau keguguran, mengikut mana-mana yang berkenaan;
- (c) hukuman hendaklah dilaksanakan di hadapan seorang Pegawai Perubatan Kerajaan di mana-mana tempat sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah atau di suatu tempat yang ditetapkan oleh Kerajaan Negeri bagi maksud itu;
- (d) orang yang dilantik untuk melaksanakan hukuman itu hendaklah seorang yang adil dan matang;
- (e) orang itu hendaklah menggunakan alat sebatan dengan kekuatan yang sederhana tanpa mengangkat tangannya melebihi kepalanya supaya tidak melukakan kulit pesalah;
- (f) selepas mengenakan satu sebatan, dia hendaklah mengangkat alat sebatan itu ke atas dan tidak menariknya;

- (g) sebatan boleh dikenakan ke seluruh bahagian tubuh kecuali muka, kepala, perut, dada atau bahagian-bahagian sulit;
 - (h) pesalah hendaklah memakai pakaian mengikut Hukum Syarak;
 - (i) jika pesalah itu lelaki, sebatan hendaklah dikenakan dalam keadaan dia berdiri, dan jika pesalah itu perempuan, dalam keadaan dia duduk;
 - (j) jika semasa pelaksanaan hukum sebat itu Pegawai Perubatan Kerajaan memperakui bahawa pesalah itu tidak lagi dapat menerima sebatan, sebatan itu hendaklah ditangguhkan sehingga Pegawai Perubatan itu memperakui bahawa pesalah itu sihat tubuhnya untuk menjalani baki hukuman itu.
- (4) Dalam hal pesalah itu dihukum sebat sahaja, maka dia hendaklah diperlakukan seolah-olah dia dihukum dengan hukuman pemenjaraan sehingga hukuman itu dilaksanakan.

(5) Jika Pegawai Perubatan Kerajaan memperakui bahawa pesalah itu, oleh sebab umur tua, keuzuran atau apa-apa sebab lain tidak dapat menjalani hukuman sebat pada keseluruhannya atau sebahagiannya, maka kes itu hendaklah dirujuk kepada Mahkamah yang boleh memerintahkan hukuman itu dilaksanakan mengikut cara yang difikirkannya munasabah.

Huraian—Umur tua ertinya telah mencapai umur lima puluh tahun atau lebih.

Masa melaksanakan hukuman sebat

126. (1) Apabila tertuduh dihukum sebat sebagai tambahan kepada hukuman pemenjaraan, hukuman sebat itu tidaklah boleh dikenakan jika suatu rayuan dibuat dan sehingga hukuman itu disahkan oleh Mahkamah rayuan yang berkenaan.

(2) Sebatan itu hendaklah dikenakan dengan seberapa segera yang praktik dan dalam hal suatu rayuan, dengan seberapa segera yang praktik selepas penerimaan perintah Mahkamah Rayuan yang berkenaan yang mengesahkan hukuman itu.

Bermulanya hukuman pemenjaraan ke atas banduan yang telah sedia menjalani hukuman pemenjaraan

127. (1) Apabila seseorang yang sedang menjalani hukuman pemenjaraan dihukum dengan hukuman pemenjaraan, hukuman pemenjaraan itu hendaklah bermula sama ada dengan serta-merta atau apabila habis tempoh hukuman pemenjaraan yang telah dikenakan sebelum itu, sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah yang menjatuhkan hukuman itu.

(2) Tiada apa-apa jua dalam subseksyen (1) boleh dianggap sebagai melepaskan mana-mana orang daripada mana-mana bahagian hukuman yang dikenakan ke atasnya kerana sabitannya yang dahulu atau yang kemudian.

Pesalah muda

128. (1) Apabila mana-mana pesalah muda disabitkan di hadapan mana-mana Mahkamah atas apa-apa kesalahan yang boleh dihukum dengan hukuman denda atau pemenjaraan, Mahkamah itu hendaklah, sebagai ganti apa-apa tempoh pemenjaraan kerana keingkaran membayar denda atau hukuman pemenjaraan—

- (a) memerintahkan pesalah itu dilepaskan selepas teguran wajar diberikan jika difikirkan patut oleh Mahkamah; atau
- (b) memerintahkan pesalah itu diserahkan kepada ibu atau bapa atau penjaganya atau saudara dewasanya yang terdekat atau kepada mana-mana orang lain, sebagaimana yang ditetapkan oleh Mahkamah, apabila ibu atau bapa, penjaga, waris atau orang lain itu menyempurnakan bon dengan penjamin, sebagaimana yang dikehendaki oleh Mahkamah, bahawa dia akan bertanggungjawab bagi kelakuan baik pesalah itu selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi dua belas bulan atau, tanpa menghendaki mana-mana orang mengikat apa-apa bon, membuat suatu perintah berkenaan dengan pesalah itu yang memerintahnya supaya berkelakuan baik selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi dua tahun dan mengandungi apa-apa arahan kepada pesalah itu mengikut jenis syarat-syarat yang disebut dalam perenggan 130(a), (b) dan (c) yang difikirkan oleh Mahkamah itu patut diberikan.

(2) Mahkamah yang di hadapannya seorang pesalah muda disabitkan boleh, sebagai tambahan atau sebagai ganti menghukum pesalah itu mengikut cara yang diperuntukkan dalam seksyen ini, mengenakan ke atas ibu atau bapa atau penjaganya denda yang tidak melebihi dua ratus ringgit dalam mana-mana kes yang Mahkamah itu, selepas siasatan ringkas, berpuas hati bahawa ibu atau bapa atau penjaga itu telah, dengan sebab mereka cuai dalam menjaganya dengan sepatutnya atau selainnya, menyumbang kepada salah laku pesalah itu:

Dengan syarat bahawa tiada ibu atau bapa atau penjaga boleh didenda tanpa dia diberi peluang untuk didengar dan, jika dia berhasrat demikian, mengemukakan keterangan untuk membela dirinya.

Pesalah kali pertama

129. (1) Apabila mana-mana orang yang bukan seorang pesalah muda telah disabitkan di hadapan mana-mana Mahkamah atas apa-apa kesalahan yang boleh dihukum dengan hukuman pemenjaraan, maka jika didapati oleh Mahkamah itu bahawa dengan mengambil kira watak, latar belakang, umur, kesihatan atau keadaan mental pesalah itu atau kepada hakikat ringannya jenis kesalahan itu atau kepada apa-apa hal keadaan peringan yang dalamnya kesalahan itu telah dilakukan adalah suaimanfaat bahawa pesalah itu dilepaskan dalam cubaan akhlak untuk berkelakuan baik, Mahkamah boleh, dengan tidak menghukumnya serta-merta dengan apa-apa hukuman, mengarahkan supaya pesalah itu dilepaskan apabila dia mengikat bon dengan penjamin-penjamin dan sepanjang apa-apa tempoh sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah untuk hadir dan menerima penghakiman jika dan apabila dipanggil dan sementara itu hendaklah berkelakuan baik.

(2) Jika Mahkamah yang mempunyai kuasa untuk memperlakukan pesalah itu berkenaan dengan kesalahan asalnya berpuas hati bahawa pesalah itu telah tidak mematuhi mana-mana syarat bonnya, ia bolehlah mengeluarkan suatu waran bagi pemberkasannya.

(3) Mana-mana pesalah apabila diberkas dengan mana-mana waran sedemikian hendaklah, jika tidak dibawa dengan serta-merta ke hadapan Mahkamah yang mempunyai kuasa untuk menghukumnya, dibawa ke hadapan seorang Hakim, dan Hakim itu boleh sama ada menahannya melalui waran sehingga masa dia dikehendaki oleh bonnya untuk hadir

bagi penghakiman atau sehingga bersidangnya Mahkamah yang mempunyai kuasa untuk menguruskan kesalahan asalnya, atau boleh membenarkan dia mengikat jamin dengan penjamin yang mencukupi dengan syarat dia hadir bagi penghakiman.

(4) Pesalah itu, apabila ditahan sedemikian, boleh dipenjarakan dan waran tahananannya hendaklah memerintahkan supaya dia dibawa ke hadapan Mahkamah yang di hadapannya dia terikat untuk hadir bagi penghakiman atau untuk memberikan jawapan tentang kelakuannya sejak dia dilepaskan.

Syarat bon

130. Apabila mana-mana orang dikehendaki oleh mana-mana Mahkamah supaya menyempurnakan suatu bon dengan penjamin-penjamin, dan dalam bon itu orang yang menyempurnakannya mengikat dirinya untuk menjaga keamanan atau mengikat dirinya untuk berkelakuan baik, Mahkamah boleh menghendaki supaya dimasukkan dalam bon itu satu daripada syarat-syarat yang berikut atau lebih, iaitu—

- (a) suatu syarat bahawa orang itu hendaklah berada di bawah pengawasan seseorang lain yang dinamakan dalam bon itu selama apa-apa tempoh yang dinyatakan dalamnya;
- (b) apa-apa syarat bagi memastikan apa-apa pengawasan yang difikirkan oleh Mahkamah patut dikenakan;
- (c) apa-apa syarat mengenai tempat kediaman, pekerjaan, pergaulan, penjarahan daripada minuman keras atau dadah atau mengenai apa-apa perkara lain yang difikirkan oleh Mahkamah patut dikenakan.

Pengembalian waran

131. Apabila sesuatu hukuman telah dilaksanakan sepenuhnya, pegawai yang melaksanakannya hendaklah mengembalikan waran itu kepada Mahkamah yang mengeluarkannya dengan suatu pengendorsan di bawah tandatangannya yang memperakui cara bagaimana hukuman itu telah dilaksanakan.

BAB 9

**DARIHAL PENGGANTUNGAN, PEREMITAN DAN
PERINGANAN HUKUMAN**

Kuasa untuk menggantung atau meremitkan hukuman

132. (1) Apabila mana-mana orang telah dihukum bagi sesuatu kesalahan, Duli Yang Maha Mulia Sultan atas nasihat Mufti boleh pada bila-bila masa, tanpa syarat, atau dengan apa-apa syarat yang diterima oleh orang yang dihukum itu, menggantung atau meremitkan pelaksanaan keseluruhan atau mana-mana bahagian hukuman itu.

(2) Bilamana sesuatu permohonan dibuat kepada Duli Yang Maha Mulia Sultan bagi penggantungan atau peremitan sesuatu hukuman, Duli Yang Maha Mulia Sultan boleh menghendaki Hakim yang membuat sabitan itu supaya menyatakan pendapatnya tentang sama ada permohonan itu boleh dibenarkan atau ditolak dan Hakim itu hendaklah menyatakan pendapatnya dengan sewajarnya.

(3) Jika mana-mana syarat yang berdasarkannya sesuatu hukuman telah digantung atau diremitkan telah tidak, pada pendapat Duli Yang Maha Mulia Sultan, dipenuhi, Duli Yang Maha Mulia Sultan boleh membatalkan penggantungan atau peremitan itu; dan dengan itu orang yang bagi faedahnya hukuman itu telah digantung atau diremitkan boleh, jika dia telah dilepaskan, ditangkap oleh mana-mana Pegawai Polis atau Pegawai Penguatkuasa Agama tanpa waran dan ditahan oleh seorang Hakim untuk menjalani bahagian hukuman yang belum habis itu.

Kuasa untuk meringankan hukuman

133. Duli Yang Maha Mulia Sultan atas nasihat Mufti boleh, tanpa persetujuan orang yang telah dihukum, meringankan mana-mana satu daripada hukuman yang berikut dengan menggantikannya dengan mana-mana hukuman yang disebut selepasnya, iaitu—

- (a) sebat;
- (b) pemenjaraan; atau
- (c) denda.

BAB 10**DARIHAL PEMBEBASAN ATAU SABITAN TERDAHULU****Orang yang telah disabitkan atau dibebaskan tidak boleh dibicarakan semula bagi kesalahan yang sama**

134. (1) Seseorang yang telah dibicarakan bagi sesuatu kesalahan oleh suatu Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa kompeten dan telah disabitkan atau dibebaskan atas kesalahan itu tidak boleh, selagi sabitan atau pembebasan itu berkuat kuasa, dibicarakan semula bagi kesalahan yang sama atau atas fakta-fakta yang sama bagi apa-apa kesalahan lain yang baginya suatu pertuduhan yang lain daripada pertuduhan yang dibuat terhadapnya boleh dibuat di bawah seksyen 91 atau yang atasnya dia boleh disabitkan di bawah seksyen 92.

(2) Seseorang yang telah dibebaskan atau disabitkan atas apa-apa kesalahan yang berlainan yang baginya suatu pertuduhan berasingan mungkin boleh dibuat terhadapnya pada perbicaraan yang dahulu itu di bawah subseksyen 90(1).

(3) Seseorang yang telah disabitkan atas mana-mana kesalahan yang wujud melalui apa-apa perbuatan yang menyebabkan akibat yang, bersama dengan perbuatan itu, mewujudkan suatu kesalahan yang lain daripada kesalahan yang atasnya dia telah disabitkan, boleh kemudiannya dibicarakan bagi kesalahan yang akhir disebut itu, jika akibat itu belum berlaku atau tidak diketahui oleh Mahkamah telah berlaku pada masa dia disabitkan.

(4) Seseorang yang telah dibebaskan atau disabitkan atas apa-apa kesalahan yang wujud melalui apa-apa perbuatan boleh, walaupun dia dibebaskan atau disabitkan sedemikian, kemudiannya dipertuduh atas dan dibicarakan bagi apa-apa kesalahan lain yang wujud melalui perbuatan yang sama yang mungkin telah dilakukannya, jika Mahkamah yang membicarakan pada kali pertama tidak kompeten untuk membicarakan kesalahan yang atasnya dia dipertuduh kemudiannya.

(5) Pembuangan sesuatu aduan, atau pelepasan tertuduh, bukanlah suatu pembebasan bagi maksud seksyen ini.

Alasan pembebasan atau sabitan terdahulu

135. (1) Alasan pembebasan atau sabitan terdahulu bolehlah dikemukakan sama ada secara lisan atau bertulis yang menyatakan bahawa menurut kuasa seksyen 134 tertuduh tidak boleh dibicarakan.

(2) Alasan sedemikian bolehlah dikemukakan bersama dengan apa-apa alasan lain, tetapi isu yang ditimbulkan oleh alasan sedemikian hendaklah dibicarakan dan dibereskan sebelum isu-isu yang ditimbulkan oleh alasan lain itu dibicarakan.

BAHAGIAN VI**DARIHAL RAYUAN DAN PENYEMAKAN****BAB 1****DARIHAL RAYUAN KEPADA MAHKAMAH TINGGI SYARIAH****Apabila akuan bersalah menghadkan hak rayuan**

136. Apabila seseorang tertuduh telah mengaku salah dan disabitkan oleh Hakim atas akuan itu, maka tiada rayuan boleh dibuat kecuali tentang takat atau keesahan hukuman itu.

Rayuan terhadap pembebasan

137. Apabila seseorang tertuduh telah dibebaskan oleh Hakim, maka tiada rayuan boleh dibuat kecuali oleh, atau dengan keizinan bertulis daripada, Ketua Pendakwa Syarie.

Tatacara rayuan

138. (1) Tertakluk kepada seksyen 136 dan 137, mana-mana orang yang tidak berpuas hati dengan mana-mana penghakiman, hukuman atau perintah yang diumumkan oleh mana-mana Mahkamah Rendah Syariah dalam sesuatu kes atau perkara jenayah yang kepadanya dia ialah suatu pihak, boleh membuat rayuan kepada Mahkamah Tinggi Syariah terhadap penghakiman, hukuman atau perintah itu berkenaan dengan apa-apa kesilapan undang-undang atau fakta atau atas alasan bahawa mana-mana hukuman dikatakan keras berlebihan atau

dikatakan tak memadai, dengan mengemukakan, dalam masa empat belas hari dari masa penghakiman, hukuman atau perintah itu dijatuhkan atau dibuat, kepada Penolong Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah itu suatu notis rayuan dalam lima salinan yang dialamatkan kepada Mahkamah Tinggi Syariah.

(2) Tiap-tiap notis rayuan hendaklah mengandungi suatu alamat di mana apa-apa notis atau dokumen berkaitan dengan rayuan itu boleh disampaikan kepada perayu atau kepada Peguam Syariyenya.

(3) Apabila sesuatu notis rayuan telah dimasukkan, Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat hendaklah membuat suatu salinan bertandatangan bagi alasan keputusan dalam kes itu dan menyebabkan alasan keputusan itu disampaikan kepada perayu atau Peguam Syariyenya dengan meninggalkan salinan itu di alamat yang disebut dalam notis rayuan itu atau dengan menghantarnya melalui pos berdaftar yang dialamatkan kepada perayu di alamat itu.

(4) Dalam masa sepuluh hari selepas salinan alasan keputusan itu disampaikan menurut subseksyen (3), perayu hendaklah mengemukakan kepada Penolong Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah di mana perbicaraan itu telah diadakan, suatu petisyen rayuan dalam lima salinan yang dialamatkan kepada Mahkamah Tinggi Syariah.

(5) Jika perayu dalam masa yang diperuntukkan dalam subseksyen (1) bagi pengemukakan notis rayuannya telah memohon suatu salinan nota-nota keterangan yang direkodkan oleh Hakim semasa perbicaraannya, dia hendaklah mengemukakan petisyen rayuannya sebagaimana yang diperuntukkan dalam subseksyen (4)—

(a) dalam masa yang diperuntukkan oleh subseksyen itu; atau

(b) dalam masa sepuluh hari dari tarikh notis ditinggalkan di alamatnya bagi penyampaian yang dinyatakan dalam subseksyen (2) bahawa suatu salinan nota-nota keterangan boleh didapati dengan percuma,

mengikut mana-mana tempoh yang lebih panjang.

(6) Tiap-tiap petisyen rayuan hendaklah menyatakan dengan ringkas isi penghakiman yang terhadapnya rayuan dibuat, dan hendaklah mengandungi butir-butir yang tentu mengenai perkara-perkara undang-undang atau mengenai fakta yang berkenaan dengannya Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat dikatakan telah silap.

(7) Jika perayu berada di dalam penjara, dia hendaklah disifatkan telah mematuhi kehendak seksyen ini jika dia memberi pegawai yang menjaga penjara itu notis rayuan sama ada secara lisan atau bertulis dan butir-butir yang dikehendaki dimasukkan dalam petisyen rayuan dalam masa yang ditetapkan oleh seksyen ini dan membayar fi rayuan yang ditetapkan.

(8) Pegawai yang menjaga penjara itu hendaklah dengan segera menghantar notis dan petisyen itu atau yang berupa sebagai notis dan petisyen itu kepada Penolong Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah di mana perbicaraan itu telah diadakan.

(9) Jika sesuatu petisyen rayuan tidak dikemukakan dalam masa yang ditetapkan oleh seksyen ini, rayuan itu hendaklah disifatkan telah ditarik balik dan Mahkamah perbicaraan hendaklah menguatkuasakan hukuman atau perintahnya jika apa-apa penggantungan pelaksanaan telah dibenarkan, tetapi tiada apa-apa jua yang terkandung dalam seksyen ini boleh disifatkan sebagai menghadkan atau menyekat kuasa yang diberikan kepada Hakim oleh seksyen 140.

Penghantaran rekod rayuan

139. Apabila perayu telah mematuhi seksyen 138, Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat hendaklah menghantar kepada Mahkamah Tinggi Syariah dan kepada Ketua Pendakwa Syarie dan kepada perayu atau Peguam Syariannya suatu salinan bertandatangan bagi rekod prosiding dan alasan keputusan bersama dengan suatu salinan notis dan petisyen rayuan.

Rayuan yang dibenarkan secara khas dalam kes tertentu

140. Hakim Mahkamah Tinggi Syariah boleh, atas permohonan mana-mana orang yang ingin merayu yang dihalangi daripada berbuat demikian atas alasan dia tidak mematuhi sesuatu formaliti atau sesuatu kehendak

Enakmen ini, membenarkan rayuan atas apa-apa terma dan dengan apa-apa arahan kepada Mahkamah Rendah Syariah dan kepada pihak-pihak itu sebagaimana yang pada pendapat Hakim itu adalah patut, supaya keadilan substansial boleh dilakukan dalam perkara itu, dan boleh, bagi maksud itu, melanjutkan apa-apa tempoh masa yang ditetapkan oleh subseksyen 138(1) atau (4).

Penggantungan pelaksanaan sementara menanti rayuan

141. Kecuali dalam hal hukuman sebat, yang pelaksanaannya hendaklah ditangguhkan sementara menanti rayuan, tiada rayuan boleh berkuat kuasa sebagai penggantungan pelaksanaan, tetapi Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat atau Mahkamah Tinggi Syariah boleh menggantung pelaksanaan mana-mana penghakiman, perintah, sabitan atau hukuman sementara menanti rayuan, atas apa-apa terma tentang jaminan bagi pembayaran apa-apa wang atau pelaksanaan atau ketaklaksanaan mana-mana perbuatan atau perjalanan mana-mana hukuman yang diperintahkan oleh atau dalam penghakiman, perintah, sabitan atau hukuman itu sebagaimana yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat atau oleh Mahkamah Tinggi Syariah.

Menetapkan rayuan dalam senarai

142. (1) Apabila diterima dokumen yang disebut dalam seksyen 139, Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah menomborkan rayuan itu dan memasukkannya dalam senarai rayuan untuk didengar dan memberi pihak-pihak dalam rayuan itu notis bahawa rayuan itu telah dimasukkan sedemikian.

(2) Dengan seberapa segera selepas tarikh itu ditetapkan, Pendaftar hendaklah memberi pihak-pihak itu notis mengenai tarikh pendengaran rayuan itu.

(3) Dalam mana-mana kes Hakim Mahkamah Tinggi Syariah boleh, atas usulnya sendiri atau atas permohonan suatu pihak yang berkenaan dan dengan notis yang munasabah kepada pihak-pihak dalam kes itu, mempercepat atau menangguhkan pendengaran sesuatu rayuan.

Tatacara pada pendengaran

143. (1) Apabila tiba masa untuk mendengar rayuan, perayu hendaklah didengar terlebih dahulu untuk menyokong rayuan itu, kemudian responden hendaklah didengar untuk menentangnya, dan perayu hendaklah berhak untuk menjawab.

(2) Jika perayu tidak hadir untuk menyokong rayuannya, Mahkamah boleh menimbang rayuannya dan boleh membuat apa-apa keputusan tentangnya yang difikirkannya patut:

Dengan syarat bahawa Mahkamah boleh enggan menimbang rayuan itu atau membuat apa-apa perintah sedemikian dalam kes perayu yang berada di luar bidang kuasa atau yang tidak hadir sendiri di hadapan Mahkamah menurut syarat yang dikenakan apabila dia dibenarkan dijamin, kecuali atas terma-terma yang difikirkan oleh Mahkamah patut dikenakan.

Ketakhadiran responden

144. Jika, pada pendengaran rayuan itu, responden tidak hadir, Mahkamah tidak boleh membuat apa-apa perintah dalam perkara rayuan itu yang bertentangan atau yang memudaratkan responden, tetapi hendaklah menangguhkan pendengaran rayuan itu ke suatu hari pada masa hadapan bagi kehadirannya, dan hendaklah mengeluarkan notis yang diperlukan kepadanya untuk disampaikan melalui Pendaftar.

Menangkap responden dalam kes-kes tertentu

145. Apabila suatu rayuan dikemukakan terhadap sesuatu pembebasan, Hakim Mahkamah Tinggi Syariah bolehlah mengeluarkan suatu waran yang mengarahkan supaya tertuduh ditangkap dan dibawa ke hadapannya, dan boleh membenarkan dia mengikat jaminan sementara menanti rayuan itu dibereskan.

Keputusan mengenai rayuan

146. Pada pendengaran sesuatu rayuan Mahkamah Tinggi Syariah boleh, jika ia berpendapat bahawa tiada alasan yang mencukupi untuk campur tangan, menolak rayuan itu atau boleh—

- (a) dalam rayuan terhadap suatu perintah pembebasan, mengakaskan perintah itu dan mengarahkan bahawa tertuduh hendaklah dibicarakan semula, atau mendapatinya bersalah dan menjatuhkan hukuman ke atasnya mengikut undang-undang;
- (b) dalam rayuan daripada suatu sabitan atau dalam rayuan tentang hukuman—
 - (i) mengakaskan dapatan dan hukuman itu dan membebaskan atau melepaskan tertuduh, atau memerintahkan supaya dia dibicarakan semula; atau
 - (ii) mengubah dapatan, dengan mengekalkan hukuman, atau dengan atau tanpa mengubah dapatan itu, mengurangkan atau menambah hukuman atau mengubah jenis hukuman itu;
- (c) dalam rayuan daripada apa-apa perintah lain, mengubah atau mengakaskan perintah itu.

Perintah untuk mengambil keterangan lanjut

147. (1) Dalam menguruskan apa-apa rayuan di bawah Bab ini, Mahkamah Tinggi Syariah, jika difikirkannya bahawa keterangan tambahan adalah perlu, boleh sama ada mengambil keterangan itu sendiri atau mengarahkan supaya keterangan itu diambil oleh Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Apabila keterangan tambahan diambil oleh Mahkamah Rendah Syariah, ia hendaklah memaklumkan keterangan itu kepada Mahkamah Tinggi Syariah yang sesudah itu hendaklah, dengan seberapa segera yang boleh, menyelesaikan rayuan itu.

(3) Melainkan jika Mahkamah Tinggi Syariah mengarahkan selainnya, tertuduh atau Peguam Syariyenya hendaklah hadir apabila keterangan tambahan itu diambil.

Penghakiman

148. Apabila tamat pendengaran rayuan, Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah, sama ada dengan serta-merta atau kemudiannya pada suatu tarikh yang ditetapkan bagi maksud itu yang notis mengenainya hendaklah diberikan kepada pihak-pihak dalam rayuan itu, menyampaikan penghakiman di dalam Mahkamah terbuka.

Perakuan dan akibat penghakiman

149. (1) Bilamana sesuatu kes yang dirayukan diputuskan oleh Mahkamah Tinggi Syariah di bawah Bab ini, ia hendaklah memaklumkan penghakiman atau perintahnya kepada Mahkamah yang merekodkan atau menjatuhkan dapatan, hukuman atau perintah yang dirayukan itu.

(2) Bilamana sesuatu rayuan tidak ditolak, perakuan sedemikian hendaklah menyatakan alasan-alasan yang berdasarkan rayuan itu telah dibenarkan atau keputusan Mahkamah Rendah Syariah telah diubah.

(3) Mahkamah yang kepadanya Mahkamah Tinggi Syariah memaklumkan penghakiman atau perintahnya hendaklah sesudah itu membuat apa-apa perintah yang menepati penghakiman atau perintah Mahkamah Tinggi Syariah itu dan, jika perlu, rekod hendaklah dipinda mengikutnya.

Kematian pihak kepada rayuan

150. Tiap-tiap rayuan di bawah seksyen 137 hendaklah terhenti secara muktamad dengan kematian tertuduh, dan tiap-tiap rayuan lain di bawah Bab ini hendaklah terhenti secara muktamad dengan kematian perayu.

Kos

151. (1) Tertakluk kepada subseksyen yang berikut, dalam semua prosiding di bawah Bab ini dan Bab 3, Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah mempunyai kuasa untuk mengaward apa-apa kos yang difikirkannya patut dibayar oleh pengadu kepada tertuduh atau oleh tertuduh kepada pengadu:

Dengan syarat bahawa tiada kos boleh diawardkan dalam mana-mana prosiding yang dibawa terhadap suatu perintah pembebasan.

(2) Kos itu hendaklah ditaksirkan oleh Mahkamah Tinggi Syariah pada masa ia memberikan keputusannya.

(3) Walau bagaimanapun, tiada kos boleh diawardkan sama ada terhadap atau memihak kepada Pendakwa.

BAB 2

DARIHAL RAYUAN KEPADA MAHKAMAH RAYUAN SYARIAH

Bidang kuasa Mahkamah Rayuan Syariah

152. (1) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa untuk mendengar dan memutuskan apa-apa rayuan oleh mana-mana orang yang disabitkan atau selainnya didapati bersalah atau oleh Ketua Pendakwa Syarie terhadap apa-apa keputusan yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah yang menjalankan bidang kuasa asal jenayahnya, tertakluk kepada Enakmen ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain yang mengawalselia terma-terma dan syarat-syarat yang berdasarkannya rayuan-rayuan jenayah boleh dibawa.

(2) Jika seseorang tertuduh telah mengaku salah dan disabitkan atas akuan itu, maka tiada rayuan boleh dibuat kecuali tentang takat atau keesahan hukuman.

(3) Notis mana-mana rayuan oleh Ketua Pendakwa Syarie hendaklah diberikan oleh, atau dengan persetujuan bertulis daripada, pegawai itu sahaja.

(4) Rayuan boleh dibuat tentang sesuatu persoalan fakta atau persoalan undang-undang atau campuran persoalan fakta dan undang-undang.

(5) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah juga mempunyai bidang kuasa untuk mendengar dan memutuskan perkara-perkara yang dibawa ke hadapannya mengikut seksyen 166 atau 167.

Notis rayuan

153. (1) Tiap-tiap rayuan hendaklah dibuat dengan notis bertulis yang hendaklah difailkan dengan Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah, di tempat keputusan yang dirayukan itu telah diberikan, dalam masa empat belas hari dari tarikh keputusan itu.

(2) Tiap-tiap notis rayuan hendaklah menyatakan secara ringkas isi penghakiman yang terhadapnya rayuan dibuat, hendaklah mengandungi alamat di mana apa-apa notis atau dokumen berkaitan dengan rayuan itu boleh disampaikan kepada perayu atau kepada Peguam Syariyenya, dan, kecuali jika notis rayuan itu diberikan secara lisan di bawah seksyen 156, hendaklah ditandatangani oleh perayu atau Peguam Syariyenya.

Rekod prosiding

154. (1) Apabila suatu notis rayuan telah difailkan, Hakim yang memberikan keputusan itu hendaklah, jika dia belum menulis penghakimannya, merekodkan alasan-alasan keputusannya secara bertulis, dan penghakiman bertulis atau alasan-alasan keputusan itu hendaklah menjadi sebahagian daripada rekod prosiding itu.

(2) Dengan seberapa segera yang mungkin selepas notis rayuan difailkan, Pendaftar hendaklah menyebabkan disampaikan kepada perayu atau Peguam Syariyenya suatu salinan rekod prosiding itu.

Petisyen rayuan

155. (1) Dalam masa sepuluh hari selepas tarikh penyampaian rekod yang disebutkan dalam subseksyen 154(2), perayu hendaklah memfailkan dengan Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah suatu petisyen rayuan dan lima salinannya yang dialamatkan kepada Mahkamah Rayuan Syariah.

(2) Tiap-tiap petisyen rayuan hendaklah ditandatangani oleh perayu atau Peguam Syariyenya dan hendaklah mengandungi butir-butir tentang perkara-perkara undang-undang atau fakta yang berkenaan dengannya Mahkamah perbicaraan dikatakan telah silap, dan, kecuali dengan kebenaran Mahkamah Rayuan Syariah, perayu tidak boleh semasa pendengaran rayuan itu dibenarkan bergantung atas apa-apa alasan rayuan selain daripada yang dinyatakan dalam petisyen itu.

(3) Jika suatu petisyen tidak difailkan dalam masa yang ditetapkan oleh seksyen ini, rayuan itu hendaklah disifatkan telah ditarik balik, tetapi tiada apa-apa jua dalam subseksyen ini boleh disifatkan menghadkan atau menyekat kuasa untuk melanjutkan masa yang diberikan kepada Mahkamah Rayuan Syariah oleh seksyen 158.

Tatacara jika perayu di dalam penjara

156. (1) Jika perayu berada di dalam penjara, dia hendaklah disifatkan telah mematuhi kehendak seksyen 153 dan 155 jika dalam masa yang ditetapkan oleh seksyen-seksyen itu dia memberi pegawai yang menjaga penjara itu notis rayuan sama ada secara lisan atau bertulis dan butir-butir yang dikehendaki dimasukkan dalam petisyen rayuan.

(2) Pegawai penjara itu hendaklah dengan segera menghantar notis dan petisyen itu atau yang berupa sebagai notis dan petisyen itu kepada Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah di tempat keputusan yang dirayukan itu telah diberikan.

Penghantaran rekod kepada Mahkamah Rayuan Syariah

157. (1) Apabila perayu telah mematuhi seksyen 153 dan 155, Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah dengan segera menghantar kepada Mahkamah Rayuan Syariah empat salinan rekod prosiding kes itu, bersama dengan empat salinan notis rayuan dan petisyen rayuan.

(2) Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah juga memberi responden atau Peguam Syariannya suatu salinan rekod prosiding kes itu dan suatu salinan notis rayuan dan petisyen rayuan itu.

Rayuan selepas tamat tempoh dan kecacatan formal

158. Mahkamah Rayuan Syariah boleh menurut budi bicaranya, atas permohonan mana-mana orang yang ingin merayu yang dihalangi daripada berbuat demikian oleh sebab dia tidak mematuhi sesuatu formaliti atau sesuatu kehendak Enakmen ini, membenarkan sesuatu rayuan atas apa-apa terma dan dengan apa-apa arahan yang difikirkannya patut supaya keadilan substansial boleh dilakukan dalam perkara itu, dan boleh, bagi maksud itu, melanjutkan apa-apa tempoh masa yang ditetapkan oleh seksyen 153 atau 155.

Apabila rayuan dibuat terhadap pembebasan, tertuduh boleh ditangkap

159. Jika suatu rayuan dikemukakan terhadap sesuatu pembebasan, Mahkamah Rayuan Syariah boleh mengeluarkan waran yang mengarahkan supaya tertuduh ditangkap dan dibawa ke hadapannya dan boleh memerintahkan dia ditahan di penjara sementara menanti rayuan itu dibereskan atau membenarkan dia mengikat jamin.

Rayuan tidak boleh berkuat kuasa sebagai penggantungan pelaksanaan

160. (1) Kecuali dalam kes-kes yang disebut dalam subseksyen (3) dan seksyen 159, tiada rayuan boleh berkuat kuasa sebagai penggantungan pelaksanaan tetapi Mahkamah perbicaraan atau Mahkamah Rayuan Syariah boleh menggantung pelaksanaan mana-mana penghakiman, perintah, sabitan atau hukuman sementara menanti rayuan atas apa-apa terma tentang jaminan bagi pembayaran apa-apa wang atau pelaksanaan atau ketaklaksanaan apa-apa perbuatan atau perjalanan mana-mana hukuman yang diperintahkan oleh atau dalam penghakiman, perintah, sabitan atau hukuman itu sebagaimana yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah.

(2) Jika perayu kesudahannya dihukum dengan hukuman pemenjaraan, tempoh pelaksanaan hukuman itu digantung hendaklah ditolak semasa menghitung tempoh hukumannya melainkan jika Mahkamah Rayuan Syariah memerintahkan selainnya.

(3) Dalam kes sabitan yang melibatkan hukuman sebat—

- (a) hukuman itu tidak boleh dalam mana-mana kes dilaksanakan sehingga selepas habis tempoh masa notis rayuan boleh diberikan di bawah seksyen 153, atau apa-apa pelanjutan tempoh di bawah seksyen 158; dan
- (b) jika notis diberikan sedemikian, hukuman itu tidak boleh dilaksanakan sehingga selepas rayuan itu diputuskan.

Notis mengenai masa dan tempat pendengaran

161. Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah menyebabkan notis mengenai masa dan tempat bagi pendengaran rayuan itu diberikan kepada pihak-pihak kepada rayuan itu.

Kuasa Mahkamah Rayuan Syariah

162. (1) Semasa pendengaran sesuatu rayuan, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mendengar perayu atau Peguam Syariyenya jika dia hadir dan, jika difikirkannya patut, responden atau Peguam Syariyenya, jika dia hadir, dan boleh mendengar perayu atau Peguam Syariyenya menjawab dan Mahkamah Rayuan Syariah boleh sesudah itu mengesahkan, mengakaskan atau mengubah keputusan Mahkamah perbicaraan, atau boleh memerintahkan suatu perbicaraan semula atau boleh menghantar balik perkara itu berserta dengan pendapat Mahkamah Rayuan Syariah mengenainya kepada Mahkamah perbicaraan, atau boleh membuat apa-apa perintah lain dalam perkara itu sebagaimana yang difikirkannya adil, dan boleh melalui perintah itu menjalankan apa-apa kuasa yang boleh dijalankan oleh Mahkamah perbicaraan.

(2) Pada pendengaran sesuatu rayuan, Mahkamah Rayuan Syariah boleh, jika difikirkannya bahawa suatu hukuman yang lain sepatutnya telah dijatuhkan, membatalkan hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah perbicaraan dan menjatuhkan apa-apa hukuman lain yang diwajibkan oleh undang-undang, sama ada lebih atau kurang beratnya, sebagai menggantikan hukuman asal sebagaimana yang difikirkannya sepatutnya telah dijatuhkan.

Keterangan tambahan

163. (1) Dalam menguruskan apa-apa rayuan dalam sesuatu kes jenayah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh, jika difikirkannya bahawa keterangan tambahan adalah perlu, sama ada mengambil keterangan itu sendiri atau mengarahkan supaya keterangan itu diambil oleh Mahkamah perbicaraan.

(2) Apabila keterangan tambahan diambil oleh Mahkamah perbicaraan, ia hendaklah memaklumkan keterangan itu, dengan suatu pernyataan pendapatnya mengenai kes yang dipertimbangkan itu dengan

mengambil kira keterangan tambahan itu, kepada Mahkamah Rayuan Syariah, dan Mahkamah itu hendaklah sesudah itu membereskan rayuan itu.

(3) Pihak-pihak kepada rayuan itu hendaklah hadir semasa keterangan tambahan diambil.

(4) Dalam menguruskan apa-apa rayuan dalam apa-apa kes jenayah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh juga, jika difikirkannya patut, meminta dan menerima daripada Mahkamah perbicaraan suatu laporan mengenai apa-apa perkara yang berkaitan dengan perbicaraan itu.

Penghakiman

164. (1) Apabila tamat pendengaran apa-apa rayuan, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah, sama ada dengan serta-merta atau kemudiannya pada suatu tarikh yang ditetapkan bagi maksud itu yang notis mengenainya hendaklah diberikan kepada pihak-pihak dalam rayuan itu, menyampaikan penghakiman di dalam Mahkamah terbuka.

(2) Dalam rayuan dan perkara jenayah, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah pada lazimnya memberikan hanya satu penghakiman yang boleh diumumkan oleh Pengerusi atau oleh mana-mana anggota lain Mahkamah Rayuan Syariah sebagaimana yang diarahkan oleh Pengerusi, tetapi penghakiman yang berasingan boleh disampaikan jika Pengerusi menentukan sedemikian.

(3) Penghakiman mana-mana anggota Mahkamah Rayuan Syariah yang tidak hadir boleh dibacakan oleh mana-mana Hakim lain.

Penghakiman atau perintah hendaklah dimaklumkan kepada Mahkamah perbicaraan

165. (1) Bilamana sesuatu kes yang dirayukan diputuskan, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah memaklumkan penghakiman atau perintahnya kepada Mahkamah perbicaraan.

(2) Mahkamah perbicaraan hendaklah sesudah itu membuat apa-apa perintah yang menetapi penghakiman atau perintah Mahkamah Rayuan Syariah dan, jika perlu, rekod hendaklah dipinda mengikutnya.

(3) Apabila mana-mana rayuan ditarik balik atau diberhentikan, Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah memberitahu Mahkamah perbicaraan sewajarnya dan, jika apa-apa penggantungan pelaksanaan telah dibenarkan, hukuman atau perintah Mahkamah perbicaraan hendaklah dikuatkuasakan dengan segera, tetapi tiada apa-apa jua dalam subseksyen ini boleh disifatkan menghadkan atau menyekat kuasa untuk melanjutkan masa yang diberikan kepada Mahkamah Rayuan Syariah oleh seksyen 158.

Persoalan yang dikhaskan untuk Mahkamah Rayuan Syariah

166. (1) Apabila mana-mana orang telah, dalam suatu perbicaraan di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah yang menjalankan bidang kuasa asal jenayahnya, disabitkan atas suatu kesalahan, Hakim boleh, jika difikirkannya patut, mengkhaskan bagi keputusan Mahkamah Rayuan Syariah apa-apa persoalan undang-undang yang telah timbul semasa perjalanan perbicaraan orang itu dan yang penentuannya akan menyentuh keputusan perbicaraan itu.

(2) Orang yang disabitkan sedemikian hendaklah sesudah itu ditahan di penjara atau, jika difikirkan patut oleh Hakim, dibenarkan mengikat jamin.

(3) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mengkaji semula kes itu, atau mana-mana bahagiannya sebagaimana yang perlu, dan menentukan persoalan itu dengan muktamad, dan sesudah itu boleh mengubah hukuman yang dijatuhkan dan menjatuhkan apa-apa hukuman atau memberikan atau membuat apa-apa penghakiman atau perintah yang difikirkan patut oleh Mahkamah Rayuan Syariah.

Rujukan kepada Mahkamah Rayuan Syariah atas rayuan daripada Mahkamah Rendah Syariah

167. (1) Apabila sesuatu rayuan daripada keputusan Mahkamah Rendah Syariah dalam sesuatu perkara jenayah telah ditentukan oleh Mahkamah Tinggi Syariah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh, atas permohonan mana-mana pihak, memberikan kebenaran bagi penentuan olehnya sendiri apa-apa persoalan undang-undang yang mempunyai kepentingan

awam yang telah timbul semasa perjalanan rayuan itu dan yang penentuannya oleh Mahkamah Tinggi Syariah telah menyentuh keputusan rayuan itu.

(2) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan kebenaran di bawah seksyen ini hendaklah dibuat dalam masa satu bulan atau apa-apa masa yang lebih panjang sebagaimana yang dibenarkan oleh Mahkamah Rayuan Syariah dari masa keputusan rayuan yang dimaksudkan itu; dan dalam hal suatu permohonan oleh Ketua Pendakwa Syarie, hendaklah dibuat oleh atau dengan kebenaran bertulis pegawai itu sahaja.

(3) Apabila kebenaran telah diberikan oleh Mahkamah Rayuan Syariah di bawah seksyen ini, Mahkamah Tinggi Syariah boleh membuat apa-apa perintah yang difikirkannya patut bagi penangkapan, jagaan atau pelepasan atas jaminan mana-mana pihak dalam rayuan itu dan Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah menghantar rekod prosiding dalam Mahkamah Tinggi Syariah kepada Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah yang hendaklah sesudah itu menetapkan dan memberitahu pihak-pihak dalam rayuan itu masa dan tempat bagi pendengaran perkara itu.

(4) Apabila kebenaran telah diberikan oleh Mahkamah Rayuan Syariah, ia hendaklah mendengar dan menentukan persoalan yang dibenarkan dirujukkan bagi penentuannya itu dan membuat apa-apa perintah yang boleh dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah yang pada pendapatnya adalah adil bagi pemberesan rayuan itu.

(5) Bagi maksud seksyen ini tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukannya—

- (a) apa-apa persoalan undang-undang yang berkenaan dengannya terdapat percanggahan nas kehakiman hendaklah disifatkan sebagai suatu persoalan yang mempunyai kepentingan awam; dan
- (b) perjalanan mana-mana kuasa penyemakan oleh Mahkamah Tinggi Syariah di bawah Enakmen ini hendaklah disifatkan sebagai suatu rayuan daripada keputusan Mahkamah Rendah Syariah.

BAB 3**DARIHAL PENYEMAKAN****Kuasa untuk menyemak**

168. (1) Jika mana-mana Hakim Mahkamah Rendah Syariah selepas menyampaikan keputusannya berpendapat bahawa keputusannya itu silap, dia boleh merujukkan keputusannya kepada Mahkamah Tinggi Syariah untuk disemak; dan mana-mana Hakim Mahkamah Tinggi Syariah boleh dalam keadaan yang seumpama itu berbuat sedemikian, kepada Mahkamah Rayuan Syariah.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Mahkamah Tinggi Syariah boleh memanggil dan memeriksa rekod mana-mana prosiding di hadapan Mahkamah Rendah Syariah bagi maksud memuaskan hatinya tentang ketepatan, keesahan atau kewajaran mana-mana dapatan, hukuman atau perintah yang direkodkan atau dijatuhkan dan tentang apa-apa keteraturan mana-mana prosiding Mahkamah itu; dan Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa penyemakan yang serupa berkenaan dengan apa-apa prosiding atau perkara di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah.

Kuasa untuk memerintahkan siasatan lanjut

169. Setelah memeriksa mana-mana rekod di bawah seksyen 168, Mahkamah yang menjalankan mana-mana bidang kuasa penyemakan boleh mengarahkan Mahkamah yang relevan untuk membuat, dan Mahkamah itu hendaklah membuat apa-apa siasatan lanjut sebagaimana yang diarahkan.

Kuasa semasa penyemakan

170. (1) Jika dalam menjalankan bidang kuasa penyemakannya, Mahkamah meminta supaya rekod prosiding atau rekod itu dirujukkan kepadanya, Mahkamah boleh menjalankan mana-mana kuasa yang diberikan oleh seksyen 141, 145, 146 dan 147.

(2) Tiada perintah di bawah seksyen ini boleh dibuat yang memudaratkan tertuduh melainkan jika dia telah diberi peluang untuk didengar, sama ada sendiri atau melalui Peguam Syariahnya dalam membela dirinya sendiri.

(3) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan memberi kuasa kepada Mahkamah yang menjalankan mana-mana bidang kuasa penyemakan untuk mengubah suatu dapatan pembebasan kepada sabitan.

Mendengar pihak-pihak semasa penyemakan

171. Tiada pihak mempunyai apa-apa hak untuk didengar, sama ada sendiri atau melalui Peguam Syarie, di hadapan mana-mana Mahkamah yang menjalankan bidang kuasa penyemakannya tetapi Mahkamah itu boleh, jika difikirkannya patut, mendengar mana-mana pihak sama ada sendiri atau melalui Peguam Syariannya.

Perintah apabila kes disemak

172. Apabila suatu kes disemak di bawah Bab ini, Mahkamah yang membuat penyemakan itu hendaklah memaklumkan keputusan atau perintahnya kepada Mahkamah yang merekodkan atau menjatuhkan dapatan, hukuman atau perintah itu setelah diubah, alasan bagi pengubahan itu; dan Mahkamah yang kepadanya keputusan atau perintah itu dimaklumkan sedemikian hendaklah sesudah itu membuat apa-apa perintah yang menepati keputusan yang diperakukan sedemikian dan, jika perlu, rekod itu hendaklah dipinda mengikutnya.

BAB 4

PROSIDING DALAM KES KESALAHAN TERTENTU YANG MENYENTUH PENTADBIRAN KEADILAN

Tatacara tentang kesalahan yang dilakukan di Mahkamah

173. Apabila mana-mana kesalahan yang diperihalkan dalam seksyen 211, 212, 213, 214, 215 atau 216 dilakukan dalam pandangan atau di hadapan mana-mana Mahkamah, Mahkamah itu boleh menyebabkan pesalah itu ditahan dalam jagaan dan pada bila-bila masa sebelum penangguhan persidangan Mahkamah pada hari yang sama boleh, jika difikirkannya patut, mengambil perhatian tentang kesalahan itu dan menghukum pesalah itu dengan hukuman denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau pemenjaraan selama tempoh yang boleh sampai enam bulan atau kedua-duanya.

Rekod fakta yang mewujudkan kesalahan

174. (1) Dalam tiap-tiap kes sedemikian Mahkamah hendaklah merekodkan fakta-fakta yang mewujudkan kesalahan itu, bersama dengan pernyataan, jika ada, yang dibuat oleh pesalah itu dan juga dapatan serta hukuman itu.

(2) Jika kesalahan itu ialah kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 217, rekod itu mestilah menunjukkan jenis dan peringkat prosiding kehakiman yang sedang dijalankan oleh Mahkamah yang telah diganggu atau dihina itu, dan jenis gangguan atau penghinaan itu.

Tatacara alternatif

175. Jika Mahkamah, dalam mana-mana kes, berpendapat bahawa seseorang yang dituduh atas mana-mana kesalahan yang disebut dalam seksyen 173 dan yang telah dilakukan dalam pandangan atau di hadapannya adalah lebih baik diperlakukan melalui proses biasa undang-undang, Mahkamah itu, selepas merekodkan fakta-fakta yang mewujudkan kesalahan itu dan pernyataan tertuduh, boleh mengarahkan supaya tertuduh didakwa, dan boleh menghendaki jaminan diberikan bagi kehadiran orang tertuduh itu di hadapan seorang Hakim atau, jika jaminan yang mencukupi tidak diberikan, boleh menghantar orang itu di bawah jagaan kepada Hakim lain untuk dibicarakan.

Kuasa untuk meremitkan hukuman

176. Apabila mana-mana Mahkamah telah, di bawah seksyen 173, menghukum seseorang pesalah kerana dia enggan atau tidak melakukan apa-apa jua yang dia telah dengan sah dikehendaki melakukannya atau kerana apa-apa gangguan atau penghinaan yang disengajakan, Mahkamah itu boleh, menurut budi bicaranya, melepaskan pesalah itu atau meremitkan hukuman apabila pesalah itu mematuhi perintah atau kehendak Mahkamah itu atau jika dia meminta maaf sehingga Mahkamah berpuas hati.

Keengganan untuk memberikan keterangan

177. Jika mana-mana saksi di hadapan sesuatu Mahkamah enggan memberikan keterangan atau menjawab apa-apa soalan yang dikemukakan kepadanya atau enggan mengemukakan apa-apa dokumen

dalam milikan atau kuasanya yang dikehendaki oleh Mahkamah supaya dikemukakan olehnya, dan tidak memberikan apa-apa sebab yang munasabah bagi keengganan itu, Mahkamah itu boleh, atas sebab-sebab yang hendaklah direkodkan secara bertulis, menghukumnya dengan hukuman pemenjaraan selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi tujuh hari, melainkan jika dalam masa itu orang itu bersetuju untuk memberikan keterangan atau diperiksa dan menjawab soalan itu atau mengemukakan dokumen itu; tetapi jika dia terus enggan, dia boleh diperlakukan mengikut seksyen 173 atau 175 walau apa pun apa-apa hukuman yang mungkin telah dijalaninya di bawah seksyen ini.

Rayuan

178. (1) Semua hukuman yang dijatuhkan di bawah Bab ini boleh dirayukan kepada Mahkamah Tinggi Syariah, dalam hal hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah Rendah Syariah, dan kepada Mahkamah Rayuan Syariah dalam hal hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah Tinggi Syariah.

(2) Bab 1 hendaklah, setakat yang boleh terpakai, terpakai bagi rayuan di bawah seksyen ini dan Mahkamah Rayuan boleh mengubah atau mengakaskan dapatan atau mengurangkan, mengubah atau mengakaskan hukuman yang dirayukan itu.

(3) Bab 2 hendaklah juga terpakai bagi semua prosiding oleh seorang Hakim di bawah Bab ini.

Hakim tidak boleh membicarakan kesalahan tertentu yang dilakukan di hadapannya

179. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam seksyen 173 dan 178, tiada Hakim boleh membicarakan mana-mana orang bagi apa-apa kesalahan jika kesalahan itu dilakukan dihadapannya atau sebagai menghina kuasanya, atau dengan pengetahuannya dalam perjalanan sesuatu prosiding kehakiman.

BAHAGIAN VII

PERUNTUKAN TAMBAHAN

BAB 1

ORANG TAK SEMPURNA AKAL

Tatacara jika tertuduh disyaki tak sempurna akal

180. (1) Jika Hakim yang menjalankan suatu siasatan atau perbicaraan mempunyai sebab untuk mengesyaki bahawa orang tertuduh tak sempurna akal dan dengan demikian tak berupaya membuat pembelaannya, dia hendaklah terlebih dahulu menyiasat hakikat ketaksempurnaan akal itu.

(2) Dalam penyiasatan itu orang tertuduh tidak perlu hadir dan Hakim boleh menerima sebagai keterangan suatu perakuan bertulis yang ditandatangani oleh seorang Pegawai Perubatan Kerajaan yang bermaksud bahawa pada pendapatnya orang tertuduh itu tak sempurna akal atau seorang yang patut ditahan di hospital mental untuk pemerhatian atau jika difikirkannya patut Hakim itu boleh mengambil keterangan lisan daripada seorang Pegawai Perubatan Kerajaan tentang keadaan akal fikiran orang tertuduh itu.

(3) Jika Hakim tidak berpuas hati bahawa orang itu berupaya membuat pembelaannya, Hakim itu boleh menangguhkan siasatan atau perbicaraan itu dan hendaklah menahan orang itu selama suatu tempoh tidak melebihi sebulan di mana-mana hospital mental di Malaysia untuk pemerhatian.

(4) Penguasa Perubatan hospital mental itu hendaklah meletakkan orang itu dalam pemerhatian sepanjang tempoh penahanannya itu dan, sebelum habis tempoh itu—

- (a) dia hendaklah memperakukan di bawah tandatangannya pendapatnya tentang keadaan akal fikiran orang itu kepada Mahkamah; atau
- (b) jika dia tidak dapat dalam tempoh itu membuat apa-apa kesimpulan yang pasti, dia hendaklah memperakui sedemikian kepada Mahkamah dan meminta supaya tempoh tahanan dilanjutkan sehingga suatu tempoh selama dua bulan.

(5) Pendakwa Syarie boleh pada mana-mana peringkat apa-apa prosiding sebelum perbicaraan dijalankan, memerintahkan supaya mana-mana orang tertuduh yang disyaknya tak sempurna akal dihantar ke hospital mental untuk pemerhatian selama suatu tempoh yang tidak melebihi sebulan; dan Penguasa Perubatan hospital mental itu hendaklah meletakkan orang itu dalam pemerhatian selama tempoh itu dan sebelum habis tempoh itu hendaklah memperakui di bawah tandatangannya pendapatnya tentang keadaan akal fikiran orang itu kepada Pendakwa Syarie; dan jika Penguasa Perubatan itu tidak dapat dalam tempoh itu membuat apa-apa kesimpulan yang pasti, dia hendaklah memperakui sedemikian kepada Pendakwa Syarie dan Pendakwa Syarie bolehlah memerintahkan supaya orang itu ditahan di hospital mental itu selama suatu tempoh selanjutnya yang tidak melebihi dua bulan.

(6) Penguasa perubatan sesuatu hospital mental boleh, walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam Ordinan Penyakit Mental 1952 [*Ord. 31/52*], menahan mana-mana orang tertuduh yang berkenaan dengannya suatu perintah telah dibuat di bawah subseksyen (5) selama suatu tempoh yang tidak melebihi tempoh yang dinyatakan dalam perintah itu.

(7) Jika Penguasa Perubatan memperakui bahawa orang tertuduh sempurna akal dan berupaya membuat pembelaannya, Hakim hendaklah meneruskan perbicaraan itu.

(8) Jika Penguasa Perubatan memperakui bahawa orang tertuduh tak sempurna akal dan tak berupaya membuat pembelaannya, Mahkamah hendaklah, jika berpuas hati tentang hakikat itu, membuat dapatan yang sewajarnya dan sesudah itu perbicaraan hendaklah ditangguhkan.

(9) Perakuan Penguasa Perubatan hendaklah diterima sebagai keterangan di bawah seksyen ini.

(10) Jika orang tertuduh diperakui tak sempurna akal dan tak berupaya membuat pembelaannya, maka dia tidak perlu hadir di dalam Mahkamah semasa prosiding di bawah seksyen ini dan Mahkamah boleh memerintahkan pelepasan atau pembebasannya.

(11) Dalam seksyen ini, perkataan “hospital mental” ertinya sesuatu hospital yang ditubuhkan atau disenggarakan di bawah Ordinan Penyakit Mental 1952 [*Ord. 31/52*].

BAB 2

DARIHAL PENDAKWAAN

Ketua Pendakwa Syarie

181. Ketua Pendakwa Syarie hendaklah mempunyai kawalan dan arahan ke atas segala pendakwaan dan prosiding jenayah di bawah Enakmen ini.

Ketua Pendakwa Syarie hendaklah hadir sendiri

182. Dalam apa-apa rayuan Ketua Pendakwa Syarie hendaklah hadir sendiri atau diwakili oleh Pendakwa Syarie.

Pendakwaan

183. (1) Apa-apa pendakwaan di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah dijalankan oleh Ketua Pendakwa Syarie atau seseorang Pendakwa Syarie.

(2) Pendakwaan di hadapan Mahkamah Rendah Syariah bolehlah dijalankan oleh—

- (a) Ketua Pendakwa Syarie atau seorang Pendakwa Syarie;
- (b) seorang Pegawai Penguatkuasa Agama yang diberi kuasa secara bertulis oleh Ketua Pendakwa Syarie untuk bertindak bagi pihaknya; atau
- (c) seorang pengadu sebagaimana yang dibenarkan oleh Mahkamah.

Menggunakan khidmat Peguam Syarie

184. (1) Dengan kelulusan Majlis, seorang Peguam Syarie boleh dilantik oleh Ketua Pendakwa Syarie untuk menjalankan apa-apa pendakwaan, atau untuk hadir dalam mana-mana rayuan bagi pihak Ketua Pendakwa Syarie.

(2) Peguam Syarie yang dilantik di bawah subseksyen (1) hendaklah dibayar daripada wang awam apa-apa saraan sebagaimana yang dibenarkan oleh Majlis, dan semasa menjalankan pendakwaan atau rayuan itu Peguam Syarie itu hendaklah disifatkan sebagai seorang pengkhidmat awam.

BAB 3

DARIHAL JAMINAN

Bila seseorang boleh dilepaskan atas jaminan

185. Apabila mana-mana orang ditangkap atau ditahan tanpa waran oleh seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau hadir atau dibawa di hadapan suatu Mahkamah dan dia bersedia pada bila-bila masa semasa dalam jagaan pegawai itu atau pada mana-mana peringkat prosiding di hadapan Mahkamah itu untuk memberikan jaminan, maka orang itu hendaklah dilepaskan atas jaminan oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang menjaga balai polis atau oleh mana-mana pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Inspektor atau oleh Mahkamah itu.

Amaun bon

186. (1) Amaun tiap-tiap bon yang disempurnakan di bawah Bab ini hendaklah ditetapkan dengan memberikan perhatian wajar kepada hal keadaan kes itu sebagaimana yang mencukupi untuk memastikan kehadiran orang yang ditangkap itu, tetapi tidak boleh berlebihan.

(2) Mahkamah Tinggi Syariah boleh, dalam mana-mana kes, sama ada terdapat rayuan atas sabitan atau tidak, mengarahkan supaya mana-mana orang diikat jamin atau supaya jaminan yang dikehendaki oleh seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau Mahkamah Rendah Syariah dikurangkan atau dinaikkan.

Bon hendaklah disempurnakan

187. Sebelum mana-mana orang dilepaskan atas jaminan, suatu bon bagi apa-apa jumlah wang yang difikirkan mencukupi oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau Mahkamah, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah disempurnakan oleh seorang

penjamin yang mencukupi atau lebih, dengan disyaratkan bahawa orang itu hendaklah hadir pada masa dan tempat yang disebut dalam bon itu, dan hendaklah terus hadir sedemikian sehingga diarahkan selainnya oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau Mahkamah itu, mengikut mana-mana yang berkenaan.

Bila orang hendaklah dilepaskan

188. (1) Sebaik sahaja bon itu disempurnakan, orang itu hendaklah dilepaskan dan jika dia berada di dalam penjara, Mahkamah yang membenarkan dia mengikat jamin itu hendaklah mengeluarkan suatu perintah pelepasan kepada pegawai yang menjaga penjara itu, dan pegawai itu, apabila menerima perintah itu, hendaklah melepaskan orang itu.

(2) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini atau seksyen 185 boleh disifatkan menghendaki pelepasan mana-mana orang yang boleh ditahan bagi sesuatu perkara selain daripada perkara yang berkenaan dengan bon itu disempurnakan.

Bila waran tangkap boleh dikeluarkan terhadap orang yang dijamin

189. Jika, oleh sebab kesilapan, fraud atau selainnya, penjamin-penjamin yang tak mencukupi telah diterima, atau jika mereka kemudiannya menjadi tak mencukupi, Mahkamah yang membenarkan dia ikat jamin boleh mengeluarkan suatu waran tangkap yang mengarahkan supaya orang yang dilepaskan atas jaminan itu dibawa ke hadapan Mahkamah itu, dan boleh mengarahkan supaya dia mencari penjamin yang mencukupi, dan jika dia tidak berbuat demikian Mahkamah boleh memenjarakannya.

Penjamin boleh memohon supaya bon dilepaskan

190. (1) Mana-mana penjamin bagi kehadiran seseorang yang dilepaskan atas jaminan boleh pada bila-bila masa memohon kepada seorang Hakim supaya melepaskan bon itu sama ada pada keseluruhannya atau setakat yang berhubungan dengan pemohon itu.

(2) Apabila permohonan sedemikian dibuat, Hakim hendaklah mengeluarkan waran tangkap mengarahkan supaya orang yang dilepaskan sedemikian dibawa ke hadapannya.

(3) Apabila orang itu hadir menurut waran itu atau dia menyerah diri dengan sukarela, Hakim hendaklah mengarahkan supaya bon itu dilepaskan, sama ada pada keseluruhannya atau setakat yang berhubungan dengan pemohon itu, dan hendaklah meminta orang itu mencari penjamin lain yang mencukupi, dan jika dia tidak berbuat demikian Hakim itu boleh memenjarakannya.

(4) Seseorang penjamin boleh pada bila-bila masa menangkap orang yang bagi kehadirannya dia menjadi penjamin dan dengan serta-merta membawanya ke hadapan seorang Hakim, yang hendaklah sesudah itu melepaskan bon penjamin itu dan hendaklah meminta orang itu mencari penjamin lain yang mencukupi, dan jika dia tidak berbuat demikian Hakim itu hendaklah memenjarakannya.

Rayuan

191. Mana-mana orang yang terkilang dengan perintah atau keengganan mana-mana Mahkamah Rendah Syariah yang dibuat di bawah Bab ini boleh merayu kepada Mahkamah Tinggi Syariah, dan kepada Mahkamah Rayuan Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh atau keengganan Mahkamah Tinggi Syariah.

BAB 4

PERUNTUKAN KHAS YANG BERHUBUNGAN DENGAN KETERANGAN

Tatacara apabila orang yang dapat memberikan keterangan material sakit tenat

192. (1) Bilamana ternyata kepada seseorang Hakim bahawa mana-mana orang yang dapat memberikan keterangan material sama ada bagi pihak pendakwa atau pihak pembela berhubungan dengan sesuatu kesalahan boleh tangkap sakit tenat sehinggakan tidak praktik untuk mengambil keterangannya mengikut perjalanan biasa undang-undang, Hakim itu boleh mengambil deposisi orang itu dengan syarat apa-apa notis yang munasabah sebagaimana yang mungkin dalam kes itu telah diberikan kepada Pendakwa dan tertuduh tentang cadangan mengambil deposisi itu dan tentang masa dan tempat di mana Hakim itu bercadang mengambilnya.

(2) Jika tertuduh berada dalam jagaan, seorang Hakim boleh memerintahkan pegawai yang menjaga penjara itu menghantar tertuduh ke tempat itu pada waktu yang telah diberitahukan dan pegawai itu hendaklah menghantarnya dengan sewajarnya.

(3) Apabila dibuktikan pada perbicaraan tertuduh atas mana-mana kesalahan yang berhubungan dengan deposisi itu bahawa deponennya telah mati atau bahawa kerana apa-apa sebab yang mencukupi kehadirannya tidak dapat diperolehi, deposisi itu bolehlah dibacakan sama ada bagi atau terhadap tertuduh, walaupun dia tidak hadir semasa deposisi itu diambil, jika deposisi itu diperakui di bawah tandatangan Hakim yang mengambilnya dan yang sebaliknya tidak dibuktikan, atau jika ditunjukkan melalui keterangan ekstrinsik bahawa deponen memang pada masa pemeriksaannya sakit tenat sebagaimana yang disebut dalam subseksyen (1) dan bahawa deposisi itu telah diambil dengan sewajarnya di tempat dan pada masa yang diberitahukan itu dan bahawa notis yang munasabah tentang niat untuk mengambilnya telah diberikan kepada orang yang terhadapnya deposisi itu dikemukakan sebagai keterangan, supaya dia atau Peguam Syariahnya dapat hadir dan mendapat, jika dia memilih untuk hadir, peluang penuh untuk pemeriksaan balas.

Jika orang terikat untuk memberikan keterangan berniat untuk meninggalkan Malaysia

193. Bilamana dibuktikan sehingga Hakim berpuas hati bahawa mana-mana saksi yang terikat untuk memberikan keterangan dalam perbicaraan mana-mana kesalahan boleh tangkap berniat untuk meninggalkan Malaysia dan bahawa matlamat keadilan akan barangkali terjejas jika orang itu tidak hadir pada perbicaraan itu untuk memberikan keterangan, Hakim boleh, atas permohonan Ketua Pendakwa Syarie atau tertuduh dan selepas peruntukan wajar dibuat bagi saraannya dan bagi memampasnya kerana penahanannya dan masanya yang terbuang, memenjarakan orang itu di penjara sivil sehingga perbicaraan atau sehingga dia memberikan jaminan yang memuaskan hati bahawa dia akan memberikan keterangan pada perbicaraan itu.

Laporan orang tertentu

194. (1) Apa-apa dokumen yang berupa sebagai suatu laporan di bawah tandatangan mana-mana orang yang disebut dalam subseksyen (2) mengenai mana-mana orang, perkara atau benda yang telah diperiksa

atau dianalisis olehnya atau apa-apa dokumen yang berupa sebagai suatu laporan di bawah tandatangan Pendaftar Penjenayah apa-apa perkara atau benda yang berhubungan dengan cap jari yang telah diserahkan kepadanya untuk laporan boleh diberikan sebagai keterangan dalam apa-apa perbicaraan atau prosiding lain di bawah Enakmen ini melainkan jika orang itu atau Pendaftar itu dikehendaki hadir sebagai seorang saksi—

- (a) oleh Mahkamah; atau
- (b) oleh tertuduh, dan dalam hal itu tertuduh hendaklah memberikan notis kepada Pendakwa tidak kurang daripada tiga hari genap sebelum perbicaraan dimulakan:

Dengan syarat bahawa dalam mana-mana kes apabila Pendakwa Syarie berniat untuk memberikan sebagai keterangan mana-mana laporan sedemikian, dia hendaklah menyerahkan suatu salinan laporan itu kepada tertuduh tidak kurang daripada sepuluh hari genap sebelum perbicaraan dimulakan.

(2) Yang berikut ialah orang yang baginya peruntukan seksyen ini terpakai:

- (a) pegawai Institut Penyelidikan Perubatan;
- (b) Pegawai Perubatan Kerajaan;
- (c) ahli kimia yang dalam penggajian Kerajaan Malaysia;
- (d) mana-mana orang yang dilantik oleh Menteri melalui pemberitahuan dalam *Warta* sebagai Pemeriksa Dokumen;
- (e) Merinyu Timbang dan Sukat yang dilantik sedemikian di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berhubungan dengan timbang dan sukat yang berkuat kuasa di Malaysia; dan
- (f) mana-mana orang atau golongan orang yang baginya Duli Yang Maha Mulia Sultan mengisytiharkan melalui pemberitahuan dalam *Warta* bahawa peruntukan seksyen ini hendaklah terpakai.

(3) Orang yang disebut dalam subseksyen (2) dan Pendaftar Penjenayah adalah melalui Enakmen ini terikat untuk menyatakan yang benar dalam laporan yang dibuat di bawah tandatangan mereka.

Bagaimana sabitan atau pembebasan terdahulu boleh dibuktikan

195. (1) Dalam mana-mana perbicaraan atau prosiding lain di bawah Enakmen ini, suatu sabitan atau pembebasan terdahulu boleh dibuktikan sebagai tambahan kepada apa-apa cara lain yang diperuntukkan oleh mana-mana undang-undang yang sedang berkuat kuasa—

- (a) melalui suatu cabutan hukuman atau perintah yang diperakui di bawah tandatangan pegawai yang menjaga rekod Mahkamah di mana-mana negeri di Malaysia di mana sabitan atau pembebasan itu telah diputuskan; atau
- (b) dalam hal suatu sabitan, sama ada melalui suatu perakuan yang ditandatangani oleh pegawai yang menjaga penjara di Malaysia di mana hukuman atau mana-mana bahagiannya telah dijalankan, atau melalui pengemukaan waran pemenjaraan yang menurutnya hukuman itu telah dijalani,

bersama dengan, dalam setiap kes sedemikian, keterangan tentang identiti orang tertuduh dengan orang yang telah disabitkan atau dibebaskan sedemikian.

(2) Sekiranya pegawai yang menjaga mana-mana penjara menyatakan dalam mana-mana perakuan yang ditandatanganinya bahawa cap jari yang terdapat pada perakuan itu ialah cap jari orang yang dimaksudkan oleh perakuan itu, perakuan itu hendaklah menjadi keterangan bagi fakta yang dinyatakan sedemikian.

(3) Tiap-tiap Mahkamah hendaklah menganggap tulen tiap-tiap dokumen yang berupa sebagai suatu perakuan sabitan dan yang berupa telah ditandatangani oleh pegawai yang menjaga mana-mana penjara di Malaysia, dan hendaklah juga menganggap bahawa pegawai yang olehnya dokumen itu berupa telah ditandatangani ialah, semasa dia menandatangani dokumen itu, pegawai yang menjaga penjara yang disebut dalam dokumen itu.

Rekod keterangan semasa ketakhadiran tertuduh

196. (1) Jika dibuktikan bahawa seseorang tertuduh telah tidak menghadirkan diri sehingga tiada harapan untuk menangkapnya dengan serta-merta, Mahkamah yang kompeten untuk membicarakan orang itu atas kesalahan yang diadukan itu boleh, semasa ketakadirannya, memeriksa saksi-saksi, jika ada, yang dikemukakan bagi pihak pendakwa dan merekodkan deposisi mereka.

(2) Mana-mana deposisi yang direkodkan di bawah subseksyen (1) boleh, apabila orang itu ditangkap, diberikan sebagai keterangan terhadapnya pada perbicaraan kesalahan yang baginya dia dipertuduh, jika deponen itu telah mati atau tak berupaya untuk memberikan keterangan atau kehadirannya tidak dapat diperoleh tanpa apa-apa kelengahan, perbelanjaan atau kesusahan yang dalam hal keadaan kes itu tidaklah munasabah.

Notis hendaklah diberikan bagi pembelian *alibi*

197. (1) Jika dalam mana-mana perbicaraan jenayah tertuduh bercadang mengemukakan pembelaan *alibi*, keterangan yang menyokongnya tidak boleh diterima melainkan jika tertuduh telah memberikan notis bertulis mengenainya kepada Pendakwa sekurang-kurangnya sepuluh hari sebelum perbicaraan dimulakan.

(2) Notis yang dikehendaki oleh subseksyen (1) hendaklah termasuk butir-butir mengenai tempat di mana tertuduh mendakwa dia berada pada masa pelakuan kesalahan yang baginya dia dipertuduh, berserta dengan nama dan alamat mana-mana saksi yang dia berniat untuk memanggilnya bagi maksud membuktikan *alibinya*.

BAB 5**PERUNTUKAN TENTANG BON****Deposit sebagai ganti bon**

198. Apabila mana-mana orang dikehendaki oleh mana-mana Mahkamah atau pegawai supaya menyempurnakan suatu bon, Mahkamah atau pegawai itu boleh, kecuali dalam hal bon bagi kelakuan baik,

membenarkannya menandatangani sejumlah wang mengikut apa-apa amaun yang ditetapkan oleh Mahkamah, sebagai ganti menyempurnakan bon itu.

Tatacara mengenai pelucuthakan bon

199. (1) Bila mana—

- (a) dibuktikan sehingga Mahkamah yang daripadanya suatu bon di bawah Enakmen ini telah diambil berpuas hati; atau
- (b) jika bon itu adalah bagi kehadiran di Mahkamah, dibuktikan sehingga Mahkamah itu berpuas hati,

bahawa bon itu telah terlucuthak, Mahkamah itu hendaklah merekodkan alasan pembuktian itu dan boleh meminta mana-mana orang yang terikat dengan bon itu supaya membayar penaltinya atau menunjukkan sebab mengapa penalti itu tidak patut dibayar.

(2) Jika sebab yang mencukupi tidak ditunjukkan atau penalti itu tidak dibayar, orang yang terikat sedemikian boleh, dengan perintah Mahkamah yang mengeluarkan waran itu, dipenjarakan di dalam penjara sivil selama suatu tempoh yang boleh sampai enam bulan.

(3) Mahkamah boleh, menurut budi bicaranya, meremitkan mana-mana bahagian penalti yang disebut itu, dan menguatkuasakan pembayaran sebahagiannya sahaja.

(4) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan menghalang penalti, atau mana-mana bahagiannya, mana-mana bon di bawah Enakmen ini didapatkan di bawah peruntukan undang-undang yang berhubung dengan tatacara sivil yang sedang berkuat kuasa.

Rayuan terhadap perintah

200. Semua perintah yang dibuat di bawah seksyen 199 oleh Mahkamah Rendah Syariah boleh dirayukan kepada Mahkamah Tinggi Syariah, dan kepada Mahkamah Rayuan Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah.

BAB 6

**DARIHAL PELUPUSAN BARANG KES DAN HARTA YANG
MENJADI PERKARA KESALAHAN**

Mahkamah hendaklah menimbangkan cara melupuskan barang kes

201. (1) Apabila berakhir mana-mana prosiding di bawah Enakmen ini, Mahkamah hendaklah menimbangkan cara bagaimana barang kes hendaklah dilupuskan dan boleh membuat apa-apa perintah bagi maksud itu.

(2) Jika Mahkamah tidak membuat perintah tentang pelupusan barang kes itu, barang kes itu hendaklah diserahkan kepada Pendakwa yang bertanggungjawab kepada prosiding itu dan boleh diperlakukan oleh Pendakwa itu mengikut peruntukan Bab ini seolah-olah Mahkamah itu telah membuat perintah atau perintah-perintah yang bermaksud sedemikian.

(3) Jika Pendakwa pada bila-bila masa ragu-ragu tentang cara yang patut bagi melupuskan mana-mana barang kes, atau jika mana-mana orang menuntut supaya diserahkan kepadanya mana-mana barang kes dan Pendakwa enggan membuat penyerahan sedemikian, maka Pendakwa atau orang itu boleh memohon kepada Mahkamah yang memutuskan kes itu dan Mahkamah itu hendaklah membuat apa-apa perintah berkenaan dengan pelupusan barang kes itu sebagaimana yang patut.

Perintah bagi pelupusan harta yang mengenainya kesalahan telah dilakukan

202. (1) Mana-mana Mahkamah boleh, jika difikirkannya patut, mengimpaun mana-mana harta atau dokumen yang dikemukakan di hadapannya di bawah Enakmen ini.

(2) Semasa atau apabila berakhir apa-apa perbicaraan di mana-mana Mahkamah, Mahkamah itu boleh membuat apa-apa perintah yang difikirkannya patut bagi penjagaan atau pelupusan mana-mana harta dan dokumen yang dikemukakan di hadapannya atau yang dalam jagaannya, atau jagaan mana-mana Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai

polis atau mana-mana pengkhidmat awam, yang mengenainya mana-mana kesalahan ternyata telah dilakukan atau yang telah digunakan bagi perlakuan mana-mana kesalahan.

(3) Kuasa yang diberikan kepada Mahkamah di bawah subseksyen (2) hendaklah termasuk kuasa untuk membuat suatu perintah bagi pelucuthakan atau perampasan atau pemusnahan harta itu kepada mana-mana orang, tetapi hendaklah dijalankan tertakluk kepada mana-mana peruntukan khas berhubungan dengan pelucuthakan, perampasan, pemusnahan atau penyerahan yang terkandung dalam undang-undang bertulis yang di bawahnya sabitan itu telah dibuat.

(4) Mahkamah yang membuat suatu perintah di bawah seksyen ini berkenaan dengan mana-mana harta atau dokumen hendaklah mengarahkan sama ada perintah itu hendaklah berkuat kuasa dengan serta-merta atau pada mana-mana tarikh masa hadapan atau apabila berlaku apa-apa peristiwa masa hadapan dan hendaklah, kecuali apabila harta itu ialah binatang ternakan atau harta yang cepat rosak secara semula jadi, memasukkan dalam perintah itu segala arahan dan syarat yang perlu bagi memastikan bahawa harta atau dokumen itu akan dikemukakan sebagaimana dan apabila dikehendaki bagi maksud perbicaraan yang semasa ia berlangsung atau apabila ia berakhir perintah itu dibuat atau bagi maksud apa-apa rayuan atau prosiding jenayah selanjutnya yang berbangkit daripada perbicaraan itu.

(5) Dalam seksyen ini, istilah “harta” termasuklah, dalam hal harta yang berkenaan dengannya suatu kesalahan ternyata telah dilakukan, bukan sahaja apa-apa harta yang pada mulanya berada dalam milikan atau di bawah kawalan mana-mana pihak tetapi juga apa-apa harta yang ke dalam bentuknya harta itu mungkin telah diubah atau yang telah ditukarkan dengannya, dan apa-apa benda yang diperoleh daripada pengubahan atau pertukaran itu, sama ada dengan serta-merta atau selainnya.

BAB 7

DARIHAL PEMINDAHAN KES JENAYAH

Kuasa Hakim Mahkamah Tinggi Syariah untuk memindahkan kes

203. Bilamana ternyata kepada Hakim Mahkamah Tinggi Syariah—

- (a) bahawa suatu perbicaraan yang adil dan saksama tidak dapat diadakan di mana-mana Mahkamah Rendah Syariah;

- (b) bahawa sesuatu persoalan undang-undang yang luar biasa rumitnya berkemungkinan timbul;
- (c) bahawa suatu lawatan ke tempat yang di dalam atau berhampiran dengannya mana-mana kesalahan telah dilakukan mungkin diperlukan supaya perbicaraan yang memuaskan bagi kesalahan itu dijalankan;
- (d) bahawa suatu perintah di bawah seksyen ini akan menjaga kemudahan am pihak-pihak atau saksi-saksi; atau
- (e) bahawa perintah yang sedemikian adalah suaimanfaat bagi mencapai matlamat keadilan, atau adalah dikehendaki oleh mana-mana peruntukan Enakmen ini,

Hakim itu boleh mengarahkan—

- (aa) supaya mana-mana kes jenayah tertentu dipindahkan ke dan dibicarakan di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah; atau
- (bb) supaya seseorang tertuduh dibicarakan di Mahkamah Rendah Syariah yang lain.

Permohonan untuk mendapatkan pemindahan hendaklah disokong dengan affidavit

204. (1) Tiap-tiap permohonan bagi penyalinan kuasa yang diberikan oleh seksyen 203 hendaklah dibuat melalui usul yang hendaklah disokong dengan affidavit.

(2) Tiap-tiap permohonan sedemikian hendaklah dibuat sebelum perbicaraan kesalahan itu berakhir.

(3) Tiap-tiap orang tertuduh yang membuat apa-apa permohonan sedemikian hendaklah memberi Ketua Pendakwa Syarie notis bertulis mengenai permohonan itu, bersama dengan suatu salinan alasan permohonan itu dibuat, dan tiada perintah boleh dibuat atas merit permohonan itu melainkan jika sekurang-kurangnya dua puluh empat jam telah berlalu antara pemberian notis itu dengan pendengaran permohonan itu.

BAB 8**DARIHAL KETAKTERATURAN PROSIDING****Prosiding di tempat yang salah, dan sebagainya**

205. Tiada dapatan, hukuman atau perintah mana-mana Mahkamah boleh diketepikan semata-mata atas alasan bahawa perbicaraan atau prosiding lain yang dalam perjalanannya dapatan, hukuman atau perintah itu telah dicapai, dijatuhkan atau dibuat, telah dijalankan di dalam kawasan tempatan yang salah atau di hadapan Mahkamah yang salah, melainkan jika ternyata bahawa kesilapan itu telah menyebabkan kegagalan peradilan.

Peninggalan membentuk pertuduhan

206. (1) Tiada dapatan atau hukuman yang diumumkan atau dijatuhkan boleh disifatkan tak sah semata-mata atas alasan bahawa tiada pertuduhan telah dibentuk melainkan jika, pada pendapat Mahkamah Rayuan, kegagalan peradilan telah disebabkan olehnya.

(2) Jika Mahkamah Rayuan berpendapat bahawa kegagalan peradilan telah disebabkan oleh peninggalan untuk membentuk suatu pertuduhan, Mahkamah itu hendaklah memerintahkan supaya suatu perbicaraan baru diadakan.

Ketakteraturan tidak membatalkan prosiding

207. Tertakluk kepada peruntukan yang terkandung dalam Bab ini, tiada dapatan, hukuman atau perintah yang dijatuhkan atau dibuat oleh suatu Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa kompeten boleh diakaskan atau diubah oleh sebab—

- (a) apa-apa kesilapan, peninggalan atau ketakteraturan dalam aduan, saman, waran, pertuduhan, penghakiman atau prosiding lain sebelum atau semasa perbicaraan di bawah Enakmen ini;
- (b) tidak terdapat keizinan yang dikehendaki oleh undang-undang; atau
- (c) penerimaan atau penolakan tak wajar apa-apa keterangan,

melainkan jika kesilapan, peninggalan, penerimaan atau penolakan tak wajar keterangan, ketakteraturan, ketiadaan keizinan atau salah arahan itu telah menyebabkan kegagalan peradilan.

BAHAGIAN VIII

AM

Takrif

208. Dalam Bahagian ini, “pegawai agama” ertinya mana-mana Hakim, Pendakwa Syarie, Pendaftar atau Pegawai Penguatkuasa Agama.

Perlindungan pegawai

209. Tiada prosiding boleh diambil terhadap mana-mana Hakim atau pegawai lain bagi apa-apa tindakan yang dilakukan dengan suci hati dalam mana-mana prosiding kehakiman di bawah Enakmen ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain yang sedang berkuat kuasa berhubungan dengan agama Islam.

Penghinaan Mahkamah

210. Mahkamah hendaklah mempunyai kuasa untuk menghukum mana-mana orang yang melakukan suatu penghinaan Mahkamah dengan hukuman denda yang tidak melebihi satu ribu ringgit.

Maklumat, keterangan atau pengakuan palsu

211. Barang siapa yang dengan sengaja memberi apa-apa maklumat, keterangan atau pengakuan secara lisan atau bertulis yang palsu dalam apa-apa perkara jika dia dikehendaki memberi maklumat, keterangan atau pengakuan sedemikian oleh peruntukan Enakmen ini adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Pegawai agama yang mengingkari arahan undang-undang dengan niat hendak menyebabkan bencana kepada mana-mana orang

212. Barang siapa, yang menjadi pegawai agama, dengan disedarinya mengingkari apa-apa arahan undang-undang tentang cara bagaimana dia dikehendaki berkelakuan sebagai pegawai itu, dengan niat hendak menyebabkan, atau dengan mengetahui bahawa ada kemungkinan dia akan, dengan keingkarannya itu, menyebabkan bencana kepada mana-mana orang adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Tidak mengemukakan, dokumen dan sebagainya kepada pegawai agama oleh seseorang yang terikat di sisi undang-undang untuk mengemukakan, dan sebagainya dokumen itu

213. Barang siapa, yang terikat di sisi undang-undang untuk mengemukakan atau menyerahkan apa-apa dokumen kepada mana-mana pegawai agama sebagai yang demikian, dengan sengaja tidak mengemukakan atau menyerahkan dokumen itu sedemikian adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya; atau jika dokumen itu dikehendaki dikemukakan atau diserahkan kepada suatu Mahkamah, boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Enggan mengangkat sumpah apabila dikehendaki dengan sewajarnya oleh pegawai agama supaya mengangkat sumpah

214. Barang siapa yang enggan mengikat dirinya dengan sumpah untuk menyatakan yang benar apabila dikehendaki mengikat dirinya sedemikian oleh seorang pegawai agama yang kompeten di sisi undang-undang untuk menghendaki bahawa dia hendaklah mengikat dirinya sedemikian adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Enggan menjawab soalan pegawai agama yang diberi kuasa untuk menyoal

215. Barang siapa, yang terikat di sisi undang-undang untuk menyatakan yang benar mengenai apa-apa hal kepada mana-mana pegawai agama, enggan menjawab apa-apa soalan tentang hal itu yang dia dikehendaki menjawabnya oleh pegawai itu semasa pegawai itu menjalankan kuasanya di sisi undang-undang adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Enggan menandatangani pernyataan

216. Barang siapa enggan menandatangani mana-mana pernyataan yang dibuat olehnya apabila dikehendaki menandatangani pernyataan itu oleh seorang pegawai agama yang kompeten di sisi undang-undang

untuk menghendakinya menandatangani pernyataan itu adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

Dengan sengaja menghina atau mengganggu pegawai agama yang sedang bersidang dalam mana-mana peringkat prosiding kehakiman

217. Barang siapa dengan sengaja menghina atau menyebabkan apa-apa gangguan kepada mana-mana pegawai agama semasa pegawai itu sedang bersidang pada mana-mana peringkat prosiding kehakiman adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Afidavit bersumpah

218. (1) Tertakluk kepada apa-apa kaedah yang dibuat oleh Mahkamah, mana-mana afidavit boleh digunakan di Mahkamah jika ia telah dibuat dengan sumpah—

- (a) di Malaysia, di hadapan mana-mana Hakim, *Qadi* atau Pendaftar;
- (b) di Singapura atau Brunei Darussalam, di hadapan mana-mana Hakim atau *Qadi*; atau
- (c) di mana-mana tempat lain, di hadapan mana-mana pegawai Islam yang menjalankan fungsi konsular bagi pihak Kerajaan Malaysia.

(2) Mahkamah hendaklah memberikan pengiktirafan kehakiman kepada meterai atau tandatangan mana-mana Hakim, *Qadi*, Pendaftar, atau pegawai konsul yang dituliskan atau dinamakan dalam mana-mana afidavit.

Kuasa Mahkamah untuk memanggil dan memeriksa orang

219. Mana-mana Mahkamah boleh, pada mana-mana peringkat apa-apa perbicaraan atau prosiding lain di bawah Enakmen ini, memanggil mana-mana orang sebagai saksi, atau memeriksa mana-mana orang yang hadir walaupun dia tidak dipanggil sebagai saksi, atau memanggil

semula dan memeriksa semula mana-mana orang yang telah diperiksa, dan Mahkamah hendaklah memanggil dan memeriksa atau memanggil semula dan memeriksa semula mana-mana orang itu jika keterangannya didapati perlu demi keputusan yang adil dalam kes itu.

Perintah bagi pembayaran pampasan

220. (1) Mahkamah yang di hadapannya seseorang telah disabitkan atas apa-apa kesalahan boleh memerintahkan dia membayar sejumlah wang yang hendaklah ditetapkan oleh Mahkamah sebagai pampasan kepada mana-mana orang, atau kepada wakil mana-mana orang, yang telah mengalami bencana berkenaan dengan tubuh, watak atau hartanya oleh sebab kesalahan yang baginya sabitan itu telah dibuat.

(2) Mahkamah hendaklah menentukan orang yang kepadanya apa-apa jumlah wang berkenaan dengan pampasan yang disebut dalam subseksyen (1) hendaklah dibayar dan seksyen 221 hendaklah terpakai bagi mana-mana perintah yang dibuat di bawah seksyen ini.

(3) Setakat amaun yang telah dibayar kepada seseorang atau kepada wakil seseorang, di bawah suatu perintah bagi pampasan, apa-apa tuntutan orang atau wakil itu bagi kerugian yang dialami oleh sebab kesalahan itu hendaklah disifatkan telah dijelaskan, tetapi perintah bagi pembayaran itu tidaklah menjejaskan apa-apa hak kepada remedi sivil bagi mendapatkan apa-apa harta atau bagi mendapatkan ganti rugi yang melebihi amaun pampasan yang dibayar di bawah perintah itu.

(4) Tiap-tiap perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dirayukan kepada Mahkamah Tinggi Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh Mahkamah Rendah Syariah, dan kepada Mahkamah Rayuan Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah.

Peruntukan tentang pampasan

221. Tertakluk kepada Enakmen ini, jika mana-mana orang di bawah Enakmen ini, kerana apa-apa sebab, diperintahkan membayar pampasan, Mahkamah yang membuat perintah itu boleh menurut budi bicaranya membuat semua atau mana-mana perkara berikut, iaitu—

(a) membenarkan masa bagi pembayaran pampasan itu;

- (b) mengarahkan pembayaran pampasan itu dibuat secara ansuran; atau
- (c) mengarahkan supaya orang itu diperiksa dan supaya apa-apa wang yang didapati padanya apabila diperiksa sedemikian atau yang, sekiranya dia dipenjarakan, boleh didapati padanya apabila dibawa ke penjara, hendaklah digunakan bagi pembayaran pampasan itu dan lebihannya, jika ada, dipulangkan kepadanya, tetapi wang itu tidak boleh digunakan sedemikian jika Mahkamah berpuas hati bahawa wang itu bukan kepunyaan orang itu.

Salinan prosiding

222. (1) Jika pengadu atau tertuduh atau mana-mana orang yang tersentuh oleh penghakiman atau perintah yang dijatuhkan atau dibuat oleh Mahkamah berhasrat mendapatkan suatu salinan mana-mana penghakiman, perintah atau bahagian lain rekod itu, dia hendaklah, apabila memohon untuk mendapatkan salinan itu, diberi salinan itu oleh Mahkamah apabila dibayar apa-apa jumlah wang yang munasabah sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah melainkan jika Mahkamah berpendapat, atas sesuatu sebab khas, salinan itu patut diberikan dengan percuma.

(2) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan suatu salinan rekod itu boleh dibuat pada bila-bila masa oleh Pendakwa tanpa membayar apa-apa fi.

Orang yang dilepaskan atas jaminan hendaklah memberikan alamat untuk penyampaian

223. Apabila mana-mana orang dilepaskan atas jaminan, dia hendaklah memberi Mahkamah atau pegawai yang dengannya dia mengikat jaminan itu alamat di mana segala notis dan proses boleh disampaikan kepadanya, dan dalam apa-apa hal jika orang itu tidak dapat dijumpai, atau atas sebab lain penyampaian itu tidak dapat dibuat kepadanya, apa-apa notis atau proses yang ditinggalkan bagi orang itu di alamat itu hendaklah disifatkan telah disampaikan dengan sewajarnya kepadanya.

Pampasan jika tuduhan tak berasas

224. Bilamana mana-mana orang menyebabkan seorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis menangkap seseorang lain, maka jika didapati oleh Hakim yang mengambil perhatian tentang kes itu bahawa tidak ada alasan yang mencukupi bagi menyebabkan penangkapan itu, Hakim boleh mengaward apa-apa pampasan, yang tidak melebihi seratus ringgit, yang hendaklah dibayar oleh orang yang menyebabkan penangkapan itu kepada setiap orang yang ditangkap sedemikian kerana kerugian masa dan apa-apa perbelanjaan yang ditanggung olehnya dalam perkara itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Hakim itu.

Hakim tidak boleh bertindak jika mempunyai kepentingan

225. Tiada Hakim boleh membicarakan apa-apa kes-kes yang dalamnya dia menjadi suatu pihak atau dia mempunyai kepentingan sendiri.

Keterangan

226. Dalam mana-mana prosiding di bawah Enakmen ini, Mahkamah hendaklah mematuhi segala peruntukan Hukum Syarak berhubungan dengan bilangan, kedudukan atau kualiti saksi atau keterangan yang dikehendaki untuk membuktikan apa-apa fakta.

Borang

227. Borang-borang yang dinyatakan dalam Jadual, dengan apa-apa perubahan sebagaimana yang dikehendaki oleh hal keadaan setiap kes, boleh digunakan bagi maksud masing-masing yang disebut dalamnya.

Penggunaan denda

228. Mahkamah yang mengenakan apa-apa denda di bawah kuasa mana-mana undang-undang yang sedang berkuat kuasa boleh mengaward apa-apa bahagian denda itu kepada seseorang pemberi maklumat.

Kaedah-kaedah

229. Ketua Hakim Syarie boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, membuat kaedah-kaedah bagi menjalankan peruntukan Enakmen ini

dan khususnya, tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukan yang terdahulu, kaedah-kaedah itu boleh membuat peruntukan bagi—

- (a) fi yang boleh ditetapkan di bawah Enakmen ini;
- (b) borang, buku akaun, laporan dan dokumen lain yang hendak digunakan berkenaan dengan apa-apa perbuatan atau benda yang dibuat di bawah atau menurut Enakmen ini; dan
- (c) perjalanan Mahkamah, bentuk dan kaedah pelaksanaan surat cara dan pelantikan mana-mana pegawai atau ejen Mahkamah.

Hukum Syarak

230. (1) Mana-mana peruntukan atau tafsiran peruntukan di bawah Enakmen ini yang tak konsisten dengan Hukum Syarak hendaklah terbatal setakat yang tak konsisten itu.

(2) Jika terdapat lakuna atau jika apa-apa perkara tidak diperuntukkan dengan nyata oleh Enakmen ini, Mahkamah hendaklah memakai Hukum Syarak.

Pemansuhan

231. (1) Enakmen Prosedur Jenayah Dalam Syarak 1991 [*En. Ps. 7/1993*] adalah dimansuhkan.

(2) Jika mana-mana kes atau perkara belum selesai di hadapan mana-mana Mahkamah apabila mula berkuat kuasanya Enakmen ini, peruntukan Enakmen ini hendaklah terpakai berkenaan dengan prosiding kes atau perkara itu setakat yang ia tidak menyebabkan ketidakadilan.

JADUAL PERTAMA

[Subseksyen 2(3)]

TULISAN DALAM BAHASA ARAB BAGI
PERKATAAN DAN UNGKAPAN TERTENTU

' <i>adil</i>	—	عادل
<i>Qadi</i>	—	قاضي

JADUAL KEDUA

BORANG 1

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 22(5)]

DI DALAM MAHKAMAH DI

WARAN PENAHANAN

No.

Kepada Pegawai Yang Menjaga Penjara/Balai Polis di

..... Kes Jenayah No.: tahun 20

BAHAWASANYA..... (kemudian daripada ini disebut “tertuduh”) telah pada hari ini dibawah ke hadapan Mahkamah ini dan

dipertuduh melakukan kesalahan dan adalah perlu tertuduh ditahan.

Waran ini memberi kuasa dan menghendaki anda menerima tertuduh ke dalam jagaan anda bersama dengan waran ini dan menahannya dengan selamat di dalam

Penjara/Lokap Polis sehingga haribulan apabila anda hendaklah menyebabkannya dibawa ke hadapan Mahkamah ini pada jam

..... pagi pada hari itu melainkan jika sementara itu anda diperintahkan selainnya.

Diberikan di bawah tandatangan saya dan meterai Mahkamah pada hari ini

..... haribulan 20

(Meterai)

.....
Tandatangan Hakim

BORANG 2

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 28(1)]

SAMAN KEPADA SESEORANG TERTUDUH

Kepada Beralamat di.....

.....

BAHAWASANYA kehadiran kamu adalah perlu untuk menjawab pertuduhan

..... dan dengan ini kamu dikehendaki hadir sendiri pada

..... haribulan..... jam..... pagi

di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah/Mahkamah Rendah Syariah

di.....

Bertarikh pada..... haribulan..... 20.....

(Meterai)

.....

Tandatangan Hakim

BORANG 3

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 32(1)]

WARAN TANGKAP

Kepada:

.....

.....

BAHAWASANYA.....

beralamat di adalah dipertuduh

atas kesalahan

Maka anda adalah dengan ini diarahkan menangkap
 tersebut dan membawanya ke hadapan Mahkamah Tinggi Syariah/Mahkamah Rendah
 Syariah di
 Bertarikh pada..... haribulan..... 20.....

(Meterai)

.....
Tandatangan Hakim

Waran ini bolehlah diendorskan seperti berikut:

Jika tersebut membayar
 sendiri jaminan sejumlah ringgit dengan seorang atau dua orang
 penjamin setiap seorang sejumlah ringgit untuk hadir di hadapan
 Mahkamah Tinggi Syariah/Mahkamah Rendah Syariah di
 pada..... haribulan
 20 dan untuk terus hadir sehingga saya mengarahkan selainnya,
 dia bolehlah dilepaskan.

Bertarikh pada..... haribulan..... 20.....

(Meterai)

.....
Tandatangan Hakim

BORANG 4

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 47(1)]

WARAN GELEDAAH

Kepada:

.....

BAHAWASANYA maklumat bertulis telah dibentangkan di hadapan saya mengenai perlakuan (atau perlakuan yang disyaki) kesalahan di bawah seksyen

Maka waran ini memberi kuasa dan menghendaki anda memasuki dalam tempoh tidak lebih daripada 7 hari dari tarikh waran ini rumah (atau tempat atau premis) yang beralamat di dengan apa-apa bantuan yang diperlukan, dan menggeledah tiap-tiap bahagian rumah (atau tempat atau premis) itu dan menangkap mana-mana orang yang didapati melakukan kesalahan yang disebut terdahulu, dan dengan segera membawa mereka ke hadapan saya atau Mahkamah.

Diberikan di bawah tandatangan saya dan meterai Mahkamah pada haribulan 20

(Meterai)

.....
Tandatangan Hakim

BORANG 5

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 54(2)]

MAKLUMAT KEPADA PEGAWAI PENGUATKUASA AGAMA

No.:

Tarikh: Masa: pagi/petang

Nama:

No. Kad Pengenalan: Umur:

Pekerjaan:

Alamat:

Saya dengan ini memberikan maklumat yang berikut:

.....
.....
.....
.....
.....

.....
Tandatangan Pemberi Maklumat

Maklumat di atas diberikan secara bertulis/lisan dan telah ditulis dan ditandatangani oleh pegawai di bawah ini dan dibacakan kepada pemberi maklumat.

.....
Tandatangan Pegawai Penguatkuasa Agama

Bertarikh pada..... haribulan..... 20.....

BORANG 6

ENAKMEN TATACARA JENAYAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 74(1)]

MAKLUMAT KEPADA HAKIM

No.:

Tarikh:.....Masa: pagi/petang

Nama:

No. Kad Pengenalan: Umur:

Pekerjaan:

Alamat:

Saya dengan ini memberikan maklumat yang berikut:

.....
.....
.....
.....
.....

Saya dengan ini mengaku dengan sesungguhnya bahawa maklumat di atas adalah benar dan tiada yang lain melainkan yang benar belaka.

.....
Tandatangan Pemberi Maklumat

di hadapan saya,

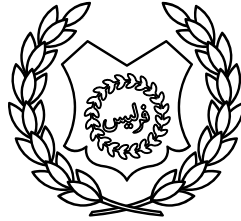
.....
Tandatangan dan Meterai Hakim

Bertarikh pada..... haribulan..... 20.....

Diluluskan di dalam Dewan Undangan Negeri pada 7 September 2005.

[SUK.(Ps.) 05/306]

AHMAD BIN ZAKARIA
*Setiausaha Dewan Undangan Negeri
Perlis*

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 5

**SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE
ENACTMENT 2006**

Date of Royal Assent 14 April 2006

Date of publication in the *Gazette* 25 May 2006

Publisher's Copyright ©

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording and/or otherwise without the prior permission of **Percetakan Nasional Malaysia Berhad** (Appointed Printer to the Government of Malaysia).

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 5

SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE ENACTMENT 2006

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I

PRELIMINARY

Section

1. Short title, application and commencement
2. Interpretation
3. Trial of offences by the Court

PART II

GENERAL PROVISIONS AS TO CRIMINAL COURT

4. Courts
5. Courts to be open
6. Exclusion of public in certain cases
7. Criminal jurisdiction of Judge

PART III

OTHER GENERAL PROVISIONS

CHAPTER I

OF INFORMATION TO JUDGE AND RELIGIOUS ENFORCEMENT OFFICER

8. Public, when to assist Judge, *etc.*
9. Public to give information of certain matters

CHAPTER 2

OF ARREST, ESCAPE AND RE-ARREST

10. Arrest: how made
11. Search of place entered by person sought to be arrested
12. Search of persons in place searched under warrant

Section

13. Power to break open any place for purposes of liberation
14. No unnecessary restraint and mode of searching a person
15. Search of persons arrested
16. Power to seize offensive weapons
17. Search of persons for name and address
18. Arrest without warrant
19. Refusal to give name and residence
20. Persons arrested by *Pegawai Masjid*: how to be dealt with
21. Pursuit of offenders
22. How person arrested is to be dealt with and detention for more than twenty-four hours
23. Release of person arrested
24. Offence committed in the presence of a Judge
25. Arrest by or in presence of Judge
26. Power to pursue and re-arrest
27. Provisions of sections 11 and 13 to apply to arrest under section 26

CHAPTER 3**OF PROCESSES TO COMPEL APPEARANCE***Summons*

28. Form of summons and service
29. Summons: how served
30. Procedure when personal service cannot be effected
31. Proof of service

Warrant Of Arrest

32. Form of warrant of arrest
33. Court may direct by indorsement on warrant security to be taken
34. Warrants: to whom directed
35. Notification of substance of warrant
36. Person arrested to be brought before the Court without delay
37. Procedure on arrest of person against whom warrant is issued

*Other Rules Regarding Summonses To
Appear And Warrants Of Arrest*

Section

- 38. Issue of warrant in lieu of or in addition to summons
- 39. Summonses to appear and warrants of arrest may be executed in any part of Malaysia
- 40. Power to take bond for appearance
- 41. Arrest on breach of bond for appearance

CHAPTER 4

OF PROCESSES TO COMPEL THE PRODUCTION OF DOCUMENTS
AND OTHER MOVABLE PROPERTY AND FOR
THE DISCOVERY OF PERSONS WRONGFULLY CONFINED

- 42. Summons to produce document or other things
- 43. Provisions of sections 28 to 31 to apply

Search Warrants

- 44. When search warrant may be issued
- 45. Power to restrict search warrant
- 46. Judge may issue warrant authorizing search for evidence of offence
- 47. Form of search warrant
- 48. Search for persons wrongfully confined
- 49. Persons in charge of closed places to allow search
- 50. Judge issuing search warrant may attend at its execution
- 51. Judge may direct search in his presence
- 52. List of all things seized to be made and signed
- 53. Occupant to be present at search

PART IV

INFORMATION TO THE RELIGIOUS ENFORCEMENT OFFICERS
AND THEIR POWERS TO INVESTIGATE

- 54. Information
- 55. Procedure
- 56. Admission of certified copy of information as evidence

Section

- 57. Procedure where seizable offence suspected
- 58. Power to require attendance of witnesses
- 59. Examination of witnesses by Religious Enforcement Officer
- 60. Statements to Religious Enforcement Officer not to be admitted in evidence
- 61. No inducement to be offered
- 62. Power to record statements and confessions
- 63. Search by Religious Enforcement Officer
- 64. Religious Enforcement Officer may require bond for appearance of complainant and witnesses
- 65. Diary of proceedings in investigation
- 66. Report of Religious Enforcement Officer

PART V**PROCEEDINGS IN PROSECUTIONS****CHAPTER 1****OF THE JURISDICTION OF CRIMINAL COURT IN TRIALS**

- 67. Ordinary place of trial
- 68. Accused triable in place where act is done or where consequence ensues
- 69. Place of trial where act is an offence by reason of relation to other offence
- 70. Where scene of offence is uncertain
- 71. When doubt arises, Chief Syarie Judge to decide

Conditions Requisite For Initiation Of Proceedings

- 72. Cognizance of offences by Judge
- 73. Sanction to prosecute from Chief Syarie Prosecutor

CHAPTER 2**OF COMPLAINTS TO JUDGE**

- 74. Examination of complainant
- 75. Postponement of issue of process

Section

- 76. Dismissal of complaint
- 77. Issue of process

CHAPTER 3
OF THE CHARGE

- 78. Form of charge
- 79. Particulars as to time, place and person
- 80. When manner of committing offence must be stated
- 81. Sense of words used in charge to describe offence
- 82. Effect of errors
- 83. Court may amend or add to charge
- 84. When trial may proceed immediately after amendment or addition
- 85. When new trial may be directed or trial adjourned
- 86. Stay of proceedings if prosecution of offence in amended charge requires previous sanction
- 87. Recall of witnesses when charge amended or added
- 88. Separate charges for distinct offences
- 89. Three offences of same kind within twelve months may be charged together
- 90. Trial for more than one offence
- 91. Where it is doubtful what offence has been committed
- 92. When a person charged with one offence can be convicted of another
- 93. Person charged with an offence can be convicted of the attempt
- 94. When offence proved is included in offence charged
- 95. When persons may be charged jointly

CHAPTER 4
OF TRIALS

- 96. Procedure in trials
- 97. Power to discharge conditionally or unconditionally

Section

- 98. Addresses
- 99. Power to award compensation
- 100. Particulars to be recorded
- 101. Transfer of cases

CHAPTER 5

GENERAL PROVISIONS AS TO TRIALS

- 102. Procedure where there are previous convictions
- 103. Prosecutor may decline to prosecute further at any stage
- 104. Right of accused to be defended
- 105. Court may put questions to accused
- 106. Case of prosecution to be explained by Court to undefended accused
- 107. Power to postpone or adjourn proceedings
- 108. Change of Judge during hearing
- 109. Detention of offenders attending in Court
- 110. Weekly or public holiday

CHAPTER 6OF THE MODE OF TAKING AND RECORDING
EVIDENCE IN TRIALS

- 111. Evidence to be taken in the presence of the accused
- 112. Recording of evidence
- 113. Record in all cases
- 114. Mode of recording evidence
- 115. Interpretation of evidence to accused
- 116. Remarks as to demeanour of witness
- 117. Other persons may be authorized to take down notes of evidence

CHAPTER 7

OF THE JUDGMENT

- 118. Mode of delivering judgment
- 119. Judgment to be explained to accused and copy supplied
- 120. Judgment to be filed with record

CHAPTER 8

OF SENTENCES AND THE CARRYING OUT THEREOF

Section

- 121. Provisions as to execution of sentence of imprisonment
- 122. Provisions as to sentences of fine
- 123. Suspension of execution in certain cases
- 124. Warrant: by whom issuable
- 125. Sentence of whipping
- 126. Time of executing such sentence of whipping
- 127. Commencement of sentence of imprisonment on prisoner already undergoing imprisonment
- 128. Youthful offenders
- 129. First offenders
- 130. Condition of bonds
- 131. Return of warrant

CHAPTER 9

OF SUSPENSIONS, REMISSIONS AND COMMUTATIONS
OF SENTENCES

- 132. Power to suspend or remit sentences
- 133. Power to commute punishment

CHAPTER 10

OF PREVIOUS ACQUITTALS OR CONVICTIONS

- 134. Person once convicted or acquitted not to be tried again for same offence
- 135. Plea of previous acquittal or conviction

PART VI

OF APPEAL AND REVISION

CHAPTER I

OF APPEALS TO THE SYARIAH HIGH COURT

- 136. When plea of guilty limits right of appeal
- 137. Appeal against acquittal

Section

- 138. Procedure for appeal
- 139. Transmission of appeal record
- 140. Appeal specially allowed in certain cases
- 141. Stay of execution pending appeal
- 142. Setting down appeals on list
- 143. Procedure at hearing
- 144. Non-appearance of respondent
- 145. Arrest of respondent in certain cases
- 146. Decision on appeal
- 147. Order to take further evidence
- 148. Judgment
- 149. Certificate and consequence of judgment
- 150. Death of parties to appeal
- 151. Costs

CHAPTER 2**OF APPEAL TO THE SYARIAH APPEAL COURT**

- 152. Jurisdiction of the Syariah Appeal Court
- 153. Notice of appeal
- 154. Records of proceedings
- 155. Petition of appeal
- 156. Procedure where appellant in prison
- 157. Transmission of records to Syariah Appeal Court
- 158. Appeals out of time and formal defects
- 159. On appeal against acquittal, accused may be arrested
- 160. Appeal not to operate as stay of execution
- 161. Notice of time and place of hearing
- 162. Powers of Syariah Appeal Court
- 163. Additional evidence
- 164. Judgment

Section

- 165. Judgment or order to be certified to trial Court
- 166. Point reserved on trial for Syariah Appeal Court
- 167. References to Syariah Appeal Court on appeal from a Syariah Subordinate Court

CHAPTER 3

OF REVISION

- 168. Power to revise
- 169. Power to order further inquiry
- 170. Power on revision
- 171. Hearing of parties on revision
- 172. Orders on revision

CHAPTER 4

PROCEEDINGS IN CASES OF CERTAIN OFFENCES
AFFECTING THE ADMINISTRATION OF JUSTICE

- 173. Procedure as to offences in Court
- 174. Record of facts constituting the offence
- 175. Alternative procedure
- 176. Power to remit punishment
- 177. Refusal to give evidence
- 178. Appeal
- 179. Judge not to try certain offences committed before himself

PART VII

SUPPLEMENTARY PROVISIONS

CHAPTER 1

PERSONS OF UNSOUND MIND

- 180. Procedure where accused is suspected to be of unsound mind

CHAPTER 2

OF PROSECUTION

- 181. Chief Syarie Prosecutor
- 182. Chief Syarie Prosecutor to appear personally

Section

183. Prosecution

184. Employment of *Peguam Syarie***CHAPTER 3**

OF BAIL

185. When person may be released on bail

186. Amount of bond

187. Bond to be executed

188. When person to be released

189. When warrant of arrest may be issued against person bailed

190. Sureties may apply to have bond discharged

191. Appeal

CHAPTER 4

SPECIAL PROVISIONS RELATING TO EVIDENCE

192. Procedure when person able to give material evidence is dangerously ill

193. Where person bound to give evidence intends to leave Malaysia

194. Reports of certain persons

195. How previous conviction or acquittal may be proved

196. Record of evidence in absence of accused

197. Notice to be given of defence of alibi

CHAPTER 5

PROVISIONS AS TO BONDS

198. Deposit instead of bond

199. Procedure on forfeiture of bond

200. Appeal from orders

CHAPTER 6OF THE DISPOSAL OF EXHIBITS AND
OF PROPERTY THE SUBJECT OF OFFENCES

201. Court shall consider manner of disposal of exhibits

202. Order for disposal of property regarding which offence committed

CHAPTER 7

OF THE TRANSFER OF CRIMINAL CASES

Section

- 203. Power of the Judge of the Syariah High Court to transfer cases
- 204. Application for transfer to be supported by affidavit

CHAPTER 8

OF IRREGULARITIES IN PROCEEDINGS

- 205. Proceeding in wrong place, *etc.*
- 206. Omission to frame charge
- 207. Irregularities not to vitiate proceedings

PART VIII

GENERAL

- 208. Definition
- 209. Protection of officers
- 210. Contempt of Court
- 211. False information, evidence or admission
- 212. Religious officer disobeying a direction of the law with the intent to cause injury to any person
- 213. Omission to produce, *etc.* a document to a religious officer by person legally bound to produce, *etc.* such document
- 214. Refusing oath when duly required to take oath by a religious officer
- 215. Refusing to answer a religious officer authorized to question
- 216. Refusing to sign statement
- 217. Intentional insult or interruption to a religious officer sitting in any stage of a judicial proceedings
- 218. Sworn of affidavit
- 219. Power of Court to summon and examine persons
- 220. Order for payment of compensation
- 221. Provisions as to compensation
- 222. Copies of proceedings
- 223. Person released on bail to give address for service

Section

224. Compensation where charge is groundless

225. Judge not to act where interested

226. Evidence

227. Forms

228. Application of fines

229. Rules

230. *Hukum Syarak*

231. Repeal

SCHEDULE

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 5

**SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE
ENACTMENT 2006**

I ASSENT,

(STATE SEAL)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Regent of Perlis

14 April 2006
15 Rabiulawal 1427

An Enactment to make provisions relating to syariah criminal procedure for Syariah Courts.

[]

IT IS HEREBY ENACTED by the Legislature of the State of Perlis as follows:

PART I

PRELIMINARY

Short title, application and commencement

1. (1) This Enactment may be cited as the Syariah Criminal Procedure Enactment 2006.

(2) This Enactment shall come into force on a date to be appointed by the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah by notification in the *Gazette*.

Interpretation

2. (1) In this Enactment, unless the context otherwise requires—

“complaint” means the allegation made orally or in writing to a Judge with a view to his taking action under this Enactment that some person whether known or unknown has committed or is guilty of an offence;

“Administration Enactment” means the Administration of the Religion of Islam Enactment 2006 [*Enactment 4*].

“Judge” means a Judge appointed under subsection (1) of section 56, section 57, section 58 or section 59 of the Administration Enactment;

“offence” means any act or omission made punishable by any written law prescribing offences against precepts of the religion of Islam and over which the Court has jurisdiction;

“seizable offence” means an offence punishable with imprisonment for one year or more, for which a Religious Enforcement Officer or police officer may ordinarily arrest without warrant;

“non-seizable offence” means an offence punishable with imprisonment for less one year or with fine only for which a Religious Enforcement Officer or police officer may not ordinarily arrest without warrant;

“Chief Syarie Judge” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“Chief Religious Enforcement Officer” and “Religious Enforcement Officer” have the respective meanings assigned thereto in the Administration Enactment;

“Chief Syarie Prosecutor” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“Court” or “Syariah Court” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“*Majlis*” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“*Mufti*” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“*Pegawai Masjid*” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“*Peguan Syarie*” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“Registrar” means the Chief Registrar of the Syariah Appeal Court, the Registrar of the Syariah High Court, or Assistant Registrars of the Syariah Subordinate Court, as the case may be, appointed under the Administration Enactment;

“Prosecutor” means the Chief Syariah Prosecutor or the Syariah Prosecutor;

“Syarie Prosecutor” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“Chairman” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“youthful offender” means an offender above the age of ten and below the age of sixteen years;

“witness” does not include an accused person.

(2) All words and expressions used in this Enactment and not herein defined but defined in the Interpretation Enactments 1948 and 1967 [Act 388] shall have the meaning thereby assigned thereto to the extent that such meanings do not conflict with *Hukum Syarak*.

(3) For the avoidance of doubt as to the identity or interpretation of the words and expressions used in this Enactment that are listed in the First Schedule, reference may be made to the Arabic script for those words and expressions as shown against them therein.

Trial of offences by the Court

3. All offences over which the Court has jurisdiction shall be inquired into and tried according to the provisions in this Enactment.

PART II

GENERAL PROVISIONS AS TO CRIMINAL COURT

Courts

4. The Courts for the administration of Syariah Criminal justice in the State of Perlis shall be those constituted under the Administration Enactment.

Courts to be open

5. Subject to section 6, the place in which any Court is held for the purpose of trying any offence shall be an open and public Court to which the public generally may have access.

Exclusion of public in certain cases

6. A Judge hearing any matter or proceeding may on special grounds of public policy or expediency in his discretion exclude the public at any stage of the hearing from the Court but he shall record in every such case at the time on the record of the proceedings the grounds upon which such order is made.

Criminal jurisdiction of Judge

7. Subject to this Enactment, every Judge shall have cognizance of and power and authority to—

- (a) hear, try, determine and dispose of prosecutions for offences committed wholly or in part within the local jurisdiction of such Judge and cognizable by such Judge;
- (b) inquire into complaints of offences and summon and examine witnesses touching such offences and summon and apprehend and issue warrants for the apprehension of criminals and offenders and deal with them according to law;
- (c) issue warrants to search or to cause to be searched places wherein any articles or things with which or in respect of which any offence has been committed are alleged to be kept or concealed;

- (d) require persons to furnish security for their good behaviour according to law; and
- (e) do all other matters and things which a Judge is empowered to do by any written law.

PART III

OTHER GENERAL PROVISIONS

CHAPTER I

OF INFORMATION TO JUDGE AND
RELIGIOUS ENFORCEMENT OFFICER

Public, when to assist Judge, etc.

8. Every person is bound to assist a Judge, Religious Enforcement Officer or police officer, reasonably demanding his aid—
- (a) in the taking or preventing the escape of any other person whom such Judge, Religious Enforcement Officer or police officer is authorized to arrest; or
 - (b) in the prevention of a breach of the peace arising from the arrest and detention of such person.

Public to give information of certain matters

9. Every person aware of the commission of or the intention of any other person to commit any offence shall forthwith give information to the nearest Religious Enforcement Officer or police officer of such commission or intention.

CHAPTER 2

OF ARREST, ESCAPE AND RE-ARREST

Arrest: how made

10. (1) In making an arrest the Religious Enforcement Officer, police officer or other person making the arrest shall actually touch or confine the body of the person to be arrested, unless there be a submission to the custody by word or action.

(2) If such person forcibly resist the endeavour to arrest him or attempts to evade the arrest, such officer or other person may use all means necessary to effect the arrest.

(3) Nothing in this section gives a right to cause the death of any person.

Search of place entered by person sought to be arrested

11. (1) If any person acting under a warrant of arrest, or any Religious Enforcement Officer or police officer having authority to arrest, has reason to believe that any person to be arrested has entered into or is within any place, the person residing in or in charge of such place shall, on demand of the person acting under the warrant or such Religious Enforcement Officer or police officer, allow him free ingress thereto and afford all reasonable facilities for a search therein.

(2) If ingress to such place cannot be obtained under subsection (1), it shall be lawful, in any case for a person acting under a warrant and in any case in which a warrant may be issued but cannot be obtained without affording the person to be arrested an opportunity to escape, for such Religious Enforcement Officer or police officer to enter such place and search therein, and, in order to effect an entrance into such place, to break open any outer or inner door or window of any place whether that of the person to be arrested or of any other person if, after notification of his authority and purpose and demand of admittance duly made, he cannot otherwise obtain admittance.

Search of persons in place searched under warrant

12. Whenever a search for any thing is or is about to be lawfully made in any place in respect of any offence, all persons found therein may be lawfully detained until the search is completed, and they may, if the thing sought is in its nature capable of being concealed upon the person, be searched for it by or in the presence of a Religious Enforcement Officer or a police officer not below the rank of Inspector.

Power to break open any place for purposes of liberation

13. Any Religious Enforcement Officer or other person authorized to make an arrest may break open any place in order to liberate himself or any other person who, having lawfully entered the place for the purpose of making an arrest, is detained therein.

No unnecessary restraint and mode of searching a person

14. (1) The person arrested shall not be subjected to more restraint than is necessary to prevent his escape.

(2) Whenever it is necessary to cause a person to be searched, the search shall be made by a person of the same sex as the person being searched with strict regard to decency.

Search of persons arrested

15. (1) Whenever a person is arrested—

(a) by a Religious Enforcement Officer or police officer under a warrant which does not provide for the taking of bail or under a warrant which provides for the taking of bail but the person arrested cannot furnish bail; or

(b) without warrant and the person arrested is unable to furnish bail,

the Religious Enforcement Officer or police officer making the arrest may search such person and seize all articles other than the necessary wearing apparel found upon him and place them in safe custody, and any of such articles which there is reason to believe were used in committing the offence may be detained until his discharge or acquittal.

(2) The list of all articles seized under subsection (1) shall be prepared by the officer making the arrest and shall be signed by him.

Power to seize offensive weapons

16. The Religious Enforcement Officer or other person making any arrest under this Enactment may take from the person arrested any offensive weapons which he has about his person and shall deliver all weapons so taken to the police.

Search of persons for name and address

17. Every person lawfully in custody, who by reason of incapacity from intoxication, illness, mental disorder or infancy is unable to give a reasonable account of himself, may be searched for the purpose of ascertaining his name and place of residence.

Arrest without warrant

18. Without prejudice to the provisions of any other written law, any Religious Enforcement Officer, police officer or *Pegawai Masjid* may, without an order from a Judge and without a warrant, arrest—

- (a) any person who has been concerned in any seizable offence in the State of Perlis or against whom a reasonable complaint has been made or credible information has been received or a reasonable suspicion exists that he has been so concerned;
- (b) any person who has committed or attempted to commit in his presence any offence involving a breach of the peace;
- (c) any person against whom a warrant issued under this Enactment is still in force, although such warrant is not in his possession.

Refusal to give name and residence

19. (1) When any person in the presence of a Religious Enforcement Officer or police officer commits or is accused of committing a non-seizable offence and refuses, on the demand of such officer, to give his name and residence or gives a name or residence which such officer has reason to believe to be false, he may be arrested by such officer in order that his name and residence may be ascertained, and he shall, within twenty-four hours of the arrest, exclusive of the time necessary for the journey from the place of arrest, be taken before the nearest Judge of the Syariah Subordinate Court unless before that time his true name and residence are ascertained in which case such person shall be forthwith released on his executing a bond for his appearance before a Syariah Judge if so required.

(2) When any person is taken before a Judge of a Syariah Subordinate Court under subsection (1), such Judge may either require him to execute a bond, with a surety, for his appearance before a Judge if so required, or may order him to be detained in custody until he can be tried.

(3) When any person in the presence of a Religious Enforcement Officer or police officer commits or is accused of committing a non-seizable offence and on the demand of such officer to give his name and

residence gives as his residence a place outside the State of Perlis, he may be arrested by such officer and shall be taken forthwith before the nearest Judge of a Syariah Subordinate Court who may require him to execute a bond, with a surety, for his appearance before a Judge if so required, or may order him to be detained in custody until he can be tried.

Persons arrested by *Pegawai Masjid*: how to be dealt with

20. A *Pegawai Masjid* making an arrest without a warrant shall without unnecessary delay hand over the person so arrested to the nearest Religious Enforcement Officer or police officer or, in the absence of such officer, take such person to the nearest police station, and a Religious Enforcement Officer or police officer shall re-arrest every person so arrested.

Pursuit of offenders

21. For the purpose of arresting any person whom he has power to arrest without a warrant under this Enactment, a police officer may pursue such person in any part of Malaysia.

How person arrested is to be dealt with and detention for more than twenty-four hours

22. (1) A religious Enforcement Officer or police officer making an arrest without a warrant under this Enactment shall without unnecessary delay and subject to the provisions in this Enactment as to bail or previous release, take or send the person arrested before a Judge of a Syariah Subordinate Court.

(2) No Religious Enforcement Officer or police officer shall detain in custody a person arrested without a warrant for a longer period than is reasonable under all the circumstances of the case.

(3) Such period shall not exceed twenty-four hours, exclusive of the time necessary for the journey from the place of arrest to the Court.

(4) When the person arrested is brought before the Court, the Court shall immediately hear the charge against him or adjourn the case.

(5) If the case against the accused is adjourned, the accused shall, unless he is released on bail, be remanded in prison or police custody under a remand warrant issued by a Judge in Form I of the Second Schedule.

Release of person arrested

23. No person who has been arrested by a Religious Enforcement Officer or police officer under this Enactment shall be released except on bond or bail or under the order in writing of a Judge or Chief Religious Enforcement Officer or of a police officer not below the rank of Inspector.

Offence committed in the presence of a Judge

24. When any offence is committed in the presence of a Judge within the local limits of his jurisdiction, he may himself arrest or authorize any person to arrest the offender and may thereupon, subject to the provisions of this Enactment as to bail, commit the offender to custody.

Arrest by or in presence of Judge

25. Any Judge may at any time arrest or authorize the arrest in his presence within the local limits of his jurisdiction of any person for whose arrest he is competent to issue a warrant.

Power to pursue and re-arrest

26. If a person in lawful custody escapes or is rescued, the person from whose custody he escaped or was rescued may immediately pursue and arrest him in any place, either within or without the jurisdiction where he was so in custody, and deal with such person as he might have done on the original arrest.

Provisions of sections 11 and 13 to apply to arrest under section 26

27. The provisions of sections 11 and 13 shall apply to arrests under section 26 although the person making the arrest is not acting under a warrant and is not a police officer having authority to arrest.

CHAPTER 3

OF PROCESSES TO COMPEL APPEARANCE

Summons

Form of summons and service

28. (1) Every summons to appear issued by a Court under this Enactment shall be in writing in Form 2 of the Second Schedule and signed by the Judge and shall bear the seal of the Court.

(2) The summons shall state the general nature of the offence charged and the provision and the law under which it is punishable.

(3) The summons shall ordinarily be served by an officer of the Court but the Court issuing the summons may, if it sees fit, direct it to be served by any other person.

Summons: how served

29. (1) The summons shall, if practicable, be served personally on the person summoned by showing him the original summons and by tendering or delivering to him a copy thereof under the seal of the Court.

(2) Every person on whom a summons is so served shall, if so required by the serving officer, sign a receipt for the copy thereof on the back of the original summons.

(3) Where the person to be summoned cannot by the exercise of due diligence be found, the summons may be served by leaving a copy thereof for him with some adult member of his family or with his servant residing with him.

Procedure when personal service cannot be effected

30. When the person to be summoned cannot by the exercise of due diligence be found and service cannot be effected as directed by subsection 29(3), the serving officer shall affix a copy of the summons to some conspicuous part of the house or other place in which the person summoned ordinarily resides, and in such case the summons shall be deemed to have been duly served.

Proof of service

31. When a summons issued by a Court is served, an affidavit of such service purporting to be made before a Registrar shall be admissible in evidence.

*Warrant Of Arrest***Form of warrant of arrest**

32. (1) Every warrant of arrest issued by a Court under this Enactment shall be in Form 3 of the Second Schedule and signed by the Judge and shall bear the seal of the Court.

(2) Every such warrant shall remain in force until it is cancelled by the Court which issued it or until it is executed.

Court may direct by indorsement on warrant security to be taken

33. (1) Any Court issuing a warrant for the arrest of any person may, in its discretion, direct by indorsement on the warrant that if such person executes a bond with sufficient sureties for his attendance before the Court at a specified time and thereafter until otherwise directed by the Court, the officer to whom the warrant is directed shall take such security and shall release such person from custody.

(2) The indorsement shall state—

(a) the number of sureties;

(b) the amount in which they and the person for whose arrest the warrant is issued are to be respectively bound; and

(c) the place and time at which and date on which he is to attend before the Court.

(3) Whenever security is taken under this section, the officer to whom the warrant is directed shall forward the bond to the Court.

Warrants: to whom directed

34. (1) A warrant of arrest shall ordinarily be directed to the Chief Religious Enforcement Officer and all other Religious Enforcement Officers, and any such officer may execute such warrant in any part of the State of Perlis;

(2) The Court issuing a warrant may direct it to the Inspector General of Police and all other police officers in the State of Perlis or any person by name, not being a Religious Enforcement Officers or police officer, and all or any one or more of such persons may execute the warrant.

Notification of substance of warrant

35. The Religious Enforcement Officer or police officer or other person executing a warrant of arrest shall notify the substance thereof to the person arrested and if so required shall produce and show him the warrant or a copy thereof under the seal of the Court issuing the warrant.

Person arrested to be brought before Court without delay

36. The Religious Enforcement Officer or police officer or other person executing a warrant of arrest shall, subject section 33 as to security, without unnecessary delay bring the person arrested before the Court before which he is required by law to produce such person.

Procedure on arrest of person against whom warrant is issued

37. (1) When a warrant of arrest is executed outside the local limits of the jurisdiction of the Court by which it was issued, the person arrested shall, unless security is taken under section 33, be brought before the nearest Judge of a Syariah Subordinate Court.

(2) The Judge shall, if the person arrested appears to be person intended by the Court which issued the warrant, direct his removal in custody to the Court named in the warrant.

(3) Notwithstanding subsection (2), if the offence is bailable and the person arrested is ready and willing to give bail to the satisfaction of the Court before which he is brought, or a direction has been indorsed under

section 33 on the warrant and such person is ready and willing to give the security required by such direction, the Judge shall take such bond or security, as the case may be, and forward the bond to the Court named in the warrant.

(4) Nothing in this section shall be deemed to prevent a Religious Enforcement Officer or police officer from taking security under section 33.

*Other Rules Regarding Summonses To
Appear And Warrants Of Arrest*

Issue of warrant in lieu of or in addition to summons

38. A Court may, in any case in which it is empowered to issue a summons for the appearance of any person, issue, after recording its reason in writing, a warrant for his arrest if—

- (a) either before the issue of summons or after the issue of the summons but before the time fixed for his appearance, the Court has reason to believe that he has absconded or will not obey the summons; or
- (b) at such time he fails to appear and the summons is proved to have been duly served in time to admit of his appearing in accordance therewith and no reasonable excuse is offered for such failure.

Summonses to appear and warrants of arrest may be executed in any part of Malaysia

39. (1) All summonses to appear and warrants of arrest issued by a Court may be served or executed, as the case may be, in any part of Malaysia; but no such summons shall be served outside the local limits of the jurisdiction of the Court issuing it unless the summons is indorsed by such Court with the words “For service out of the jurisdiction”.

(2) No summons shall be indorsed by a Court issuing it with the words “For service out of jurisdiction” unless the Court is satisfied that there are special grounds for allowing such service, which grounds shall be recorded before the summons is so indorsed.

Power to take bond for appearance

40. When any person for whose appearance or arrest any Court is empowered to issue a summons or warrant is present in Court, the Court may require such person to execute a bond with sureties for his appearance in Court.

Arrest on breach of bond for appearance

41. When any person who is bound by any bond under this Enactment to appear before a Court does not so appear, the Court may issue a warrant directing that such person be arrested and produced before it.

CHAPTER 4

**OF PROCESSES TO COMPEL THE PRODUCTION OF DOCUMENTS
AND OTHER MOVABLE PROPERTY AND FOR
THE DISCOVERY OF PERSONS WRONGFULLY CONFINED**

Summons to produce document or other things

42. (1) Whenever any Court or Religious Enforcement Officer or police officer making an investigation under this Enactment considers that the production of any property or document is necessary or desirable for the purposes of any investigation, inquiry, trial or other proceedings under this Enactment by or before such Court or officer, such Court may issue a summons or such officer may issue a written order to the person in whose possession or power such property or document is believed to be requiring him to attend and produce it or to produce it at the time and place stated in the summons or order.

(2) Any person required under this section merely to produce any property or document shall be deemed to have complied with the requisition if he causes such property or document to be produced instead of attending personally to produce the property or document.

(3) Nothing in this section shall be deemed to affect the provisions of any law relating to evidence for the time being in force or to apply to any postal article, telegram or other document in the custody of the postal or telegraph authorities.

Provisions of sections 28 to 31 to apply

43. The provisions of sections 28, 29, 30 and 31 shall apply in relation to summonses under this Chapter.

*Search Warrants***When search warrant may be issued**

44. (1) If—

- (a) any Court has reason to believe that a person to whom a summons under section 42 has been or might have been addressed will not or would not produce the property or document as required;
- (b) such property or document is not known to the Court to be in the possession of any person;
- (c) the Court considers that the purposes of justice or of any inquiry, trial or other proceedings under this Enactment will be served by a general search or inspection; or
- (d) the Court, upon information and after such inquiry as he thinks necessary, has reasons to believe that an offence has been committed in any place,

the Court may issue a search warrant and the person to whom such warrant is directed may search and inspect in accordance therewith and with the provisions of this Enactment.

(2) A search warrant shall ordinarily be directed to the Chief Religious Enforcement Officer and to other Religious Enforcement Officers to be designated by name therein, and all or any of such officers may execute such warrant.

(3) The Court issuing a search warrant may direct it to the Inspector General of Police and to other police officers to be designated by name therein, and all or any of such police officers may execute such warrant.

Power to restrict search warrant

45. The Court may, if it thinks fit, specify in the search warrant the particular place or part thereof to which only the search or inspection shall extend, and the person charged with the execution of such warrant shall then search or inspect only the place or that part so specified.

Judge may issue warrant authorizing search for evidence of offence

46. If a Judge, upon information and after such inquiry as he thinks necessary, has reason to believe that any thing upon, by or in respect of which an offence has been committed, or any evidence or thing which is necessary to the conduct of an investigation into any offence, may be found in any place, he may, by warrant, authorize the person to whom it is directed to enter, with such assistance as may be required, and search the place for any such evidence or thing and, if any thing searched for is found, to seize it and bring it before the Judge issuing the warrant or some other Judge to be dealt with in accordance with law.

Form of search warrant

47. (1) Every search warrant issued by the Court under this Enactment shall be in Form 4 of the Second Schedule and signed by the Judge and shall bear the seal of the Court.

(2) Every such warrant shall remain in force for a reasonable number of days to be specified in the warrant.

Search for persons wrongfully confined

48. If any Judge has reason to believe that any person is confined under such circumstances that the confinement amounts to an offence, he may issue a search warrant, and the person to whom such warrant is directed may search for the person confined; such search shall be made in accordance therewith and the person, if found, shall be immediately taken before a Judge who shall make such order as in the circumstances of the case seems proper.

Persons in charge of closed places to allow search

49. (1) Whenever any place liable to search or inspection under this Chapter is closed, any person residing in or being in charge of such place

shall, on demand of the officer or other person executing the warrant and on production of the warrant, allow him free ingress thereto and afford all reasonable facilities for a search therein.

(2) If ingress to such place cannot be so obtained, the officer or other person executing the warrant may proceed in manner provided by subsection 11(2).

Judge issuing search warrant may attend at its execution

50. The Judge by whom a search warrant is issued may attend personally for the purpose of seeing that the warrant is duly executed.

Judge may direct search in his presence

51. Any Judge may orally direct a search to be made in his presence of any place for the search of which he is competent to issue a search warrant.

List of all things seized to be made and signed

52. A list of all things seized in the course of a search made under this Chapter and of the places in which they are respectively found shall be prepared by the officer or other person making the search and signed by him.

Occupant to be present at search

53. The occupant of the place searched, or some person in his behalf, shall in every instance be permitted to attend during the search, and a copy of the list prepared and signed under section 52 shall be delivered to such occupant or person at his request.

PART IV

INFORMATION TO THE RELIGIOUS ENFORCEMENT OFFICERS AND THEIR POWERS TO INVESTIGATE

Information

54. (1) Every information relating to the commission of an offence, if given orally to a Religious Enforcement Officer, shall be reduced to writing by him or under his direction and be read over to the informant.

(2) Every such information shall be entered in Form 5 of the Second Schedule to be kept by such officer, who shall append to such entry the date and hour on which such information was given, and whether given in writing or reduced to writing as provided in subsection (1) shall be signed by the person giving it.

Procedure

55. (1) When the information referred to in section 54 relates to the commission of a non-seizable offence, the officer to whom it was given shall refer the informant to a Judge of a Syariah Subordinate Court.

(2) No Religious Enforcement Officer shall, in a case involving a non-seizable offence, exercise any of the special powers in relation to investigations given by this Chapter without the order of the Chief Syarie Prosecutor.

(3) Any Religious Enforcement Officer receiving such order may exercise the powers in respect of the investigation given under this Chapter except the power to arrest without warrant.

Admission of certified copy of information as evidence

56. In any proceeding under this Enactment, a copy of any entry relating to an information reduced into writing under section 54 and purported to be certified to be a true copy by a Religious Enforcement Officer shall be admitted as evidence of the contents of the original and of the time, place and manner in which the information was so recorded.

Procedure where seizable offence suspected

57. (1) If from information received or otherwise a Religious Enforcement Officer has reason to suspect the commission of a seizable offence he shall, unless the offence is of a character which the Chief Syarie Prosecutor has directed need not be reported to him, forthwith send a report of the information to the Chief Syarie Prosecutor, and shall proceed in person or shall depute one of his subordinate officers to proceed to the spot to inquire into the facts and circumstances of the case and to take such measures as may be necessary for the discovery of the offender:

Provided that—

- (a) when any information as to the commission of any such offence is given against any person by name and the case is not of a serious nature, the Religious Enforcement Officer receiving the information need not proceed in person or depute a subordinate officer to make an enquiry on the spot;
- (b) if it appears to the Religious Enforcement Officer receiving the information that there is no sufficient ground for proceeding or further proceeding in the matter he shall not do so.

(2) In each of the cases mentioned in paragraphs 1(a) and 1(b), the Religious Enforcement Officer receiving the information shall state in his report, if any, his reasons for not fully complying with subsection (1).

Power to require attendance of witnesses

58. (1) A Religious Enforcement Officer making an investigation under this Chapter may, by order in writing, require the attendance before himself of any person being within the State of Perlis in which he is making an investigation who, from the information given or otherwise, appears to be acquainted with the circumstances of the case, and such person shall attend as so required.

(2) If any such person refuses to attend as so required, such Religious Enforcement Officer may report such refusal to a Judge who may thereupon in his discretion issue a warrant to secure the attendance of such person as required by the Religious Enforcement Officer.

Examination of witnesses by Religious Enforcement Officer

59. (1) A Religious Enforcement Officer making an investigation under this Chapter may examine orally any person supposed to be acquainted with the facts and circumstances of the case and shall reduce into writing any statement made by the person so examined.

(2) Such person shall be legally bound to answer all questions relating to such case put to him by such officer.

(3) A person making a statement under this section shall be legally bound to state the truth, whether or not such statement is made wholly or partly in answer to questions.

(4) A Religious Enforcement Officer examining a person under subsection (1) shall first inform that person of the provisions of the subsections (2) and (3).

(5) A statement made by any person under this section shall, whenever possible, be reduced into writing and signed by the person making it or affixed with his thumbprint in the presence of two witnesses, as the case may be, after it has been read to him in the language in which he made it and after he has been given an opportunity to make any corrections he may wish.

Statements to Religious Enforcement Officer not to be admitted in evidence

60. (1) No statement made by any person to a Religious Enforcement Officer in the course of an investigation under this Chapter shall, save as herein provided, be used as evidence.

(2) When any witness is called for the prosecution or for the defence, other than the accused, the Court shall on the request of the accused or the Syarie Prosecutor refer to any statement made by such witness to a Religious Enforcement Officer in the course of an investigation under this Chapter, and may then, if the Court thinks it expedient in the interest of justice, direct the accused to be furnished with a copy thereof, and such statement may be used to impeach the credit of such witness.

(3) When any person is charged with any offence in relation to the false statement made by him to a Religious Enforcement Officer in the course of an investigation under this Chapter, such statement may be used as evidence in such prosecution.

No inducement to be offered

61. (1) No Religious Enforcement Officer or person in authority shall offer or make any inducement, threat or promise to any person charged with an offence to induce such person to make any statement having reference to the charge against such person.

(2) No Religious Enforcement Officer or other person shall prevent or discourage by any caution or otherwise any person from making in the course of an investigation under this Chapter any statement which he may be disposed to make on his own free will.

Power to record statements and confessions

62. Any Judge, other than the Judge hearing the case, may record in the presence of two witnesses any statement or confession made to him at any time before the commencement of the trial.

Search by Religious Enforcement Officer

63. (1) Whenever a Religious Enforcement Officer making an investigation considers that the production of any document or other thing is necessary to the conduct of an investigation into any offence which he is authorized to investigate and there is reason to believe that—

- (a) the person to whom a summons or order under section 42 has been or might be issued will not or would not produce such document or other thing as directed in the summons or order; or
- (b) such document or other thing is not known to be in the possession of any person,

such officer may search or cause a search to be made for the document or other thing in any place.

(2) Such officer shall, if practicable, conduct the search in person.

(3) If he is unable to conduct the search in person and there is no other person competent to make the search present at the time, he may require any officer subordinate to him to make the search, and he shall deliver to such subordinate officer an order in writing specifying the document or other thing for which search is to be made and the place to be searched, and such subordinate officer may thereupon search for such thing in such place.

(4) The provisions of this Enactment as to search warrants shall, so far as may be, apply to a search made under this section.

Religious Enforcement Officer may require bond for appearance of complainant and witnesses

64. (1) If upon an investigation made under this Chapter, it appears to the officer making such investigation that there is sufficient evidence or reasonable ground of suspicion to justify the commencement or continuance of criminal proceedings against any person, such officer shall require the complainant, if any, and so many of the persons who appear to such officer to be acquainted with the circumstances of the case, as he thinks necessary, to execute a bond to appear before a Court therein named and give evidence in the matter of the charge against the accused.

(2) The officer in whose presence the bond is executed shall send it to the Court.

(3) If any complainant or witness refuses to execute such bond, such officer shall report such refusal to the Court which may thereupon, in its discretion, issue a summons or warrant to secure the attendance of such complainant or witness before itself to give evidence in the matter of the charge against the accused.

Diary of proceedings in investigation

65. (1) Every Religious Enforcement Officer making an investigation under this Chapter shall, day by day, enter his proceedings in the investigation diary setting forth—

- (a) the time at which the order, if any, for investigation reached him;
- (b) the time at which he began and closed the investigation;
- (c) the place or places visited by him;
- (d) the person or persons questioned by him; and
- (e) a statement of the circumstances ascertained through his investigation.

(2) Notwithstanding anything contained in the law relating to evidence, an accused person shall not be entitled, either before or in the course of any inquiry or trial, to call for or inspect any such diary:

Provided that if the Religious Enforcement Officer who has made the investigation refers to the diary, such entries only as such officer has referred to shall be shown to the accused, and the Court shall at the request of such officer cause any other entries to be concealed from view or obliterated.

Report of Religious Enforcement Officer

66. (1) Every investigation under this Chapter shall be completed without unnecessary delay, and as soon as it is completed the officer making the investigation shall, unless the offence is of a character which the Chief Syarie Prosecutor has directed need not be reported to him, forward to the Chief Syarie Prosecutor a report setting forth the names of the parties, the nature of the information, and the names of the persons who appear to be acquainted with circumstances of the case.

(2) The Chief Syarie Prosecutor may at any time by order in writing direct that no report need be forwarded to him in cases of a character to be specified in such order, and may at any time vary or revoke such order.

PART V

PROCEEDINGS IN PROSECUTIONS

CHAPTER 1

OF THE JURISDICTION OF SYARIAH COURTS IN TRIALS

Ordinary place of trial

67. Every offence shall ordinarily be tried by a Court within the local limits of whose jurisdiction it was committed.

Accused triable in place where act is done or where consequence ensues

68. When a person is accused of the commission of any offence by reason of anything which has been done or of any consequence which has ensued, such offence may be tried by a Court within the local limits of whose jurisdiction any such thing has been done or any such consequence has ensued.

Place of trial where act is an offence by reason of relation to other offence

69. When an act is an offence by reason of its relation to any other act which is also an offence or which would be an offence if the doer were capable of committing an offence, a charge of the first-mentioned offence may be tried by a Court within the local limits of whose jurisdiction either act was done.

Illustration—A charge of abetment may be tried either by the Court within the local limits of whose jurisdiction the abetment was committed or by the Court within the local limits of whose jurisdiction the offence abetted was committed.

Where scene of offence is uncertain

70. Where—

- (a) it is uncertain in which of several local areas an offence was committed;
- (b) an offence is committed partly in one local limit of jurisdiction and partly in another;
- (c) an offence is a continuing one and continues to be committed in more local limits of jurisdiction than one; or
- (d) it consists of several acts done in different local limits of jurisdiction,

the case may be heard by the Court having jurisdiction within any of the said local limits of jurisdiction.

When doubt arises, Chief Syarie Judges to decide

71. Whenever any doubt arises as to the Court by which any offence should, under the preceding provisions of this Chapter, be tried, the Chief Syarie Judge may decide by which Court the offence shall be tried.

*Condition Requisite For Initiation Of Proceedings***Cognizance of offences by Syariah Judge**

72. (1) Subject to this Enactment, a Judge may take cognizance of an offence—

- (a) upon receiving a complaint as defined by this Enactment;
- (b) upon his own knowledge and with evidence to support that such offence has been committed;
- (c) upon any person being brought before him in custody without process accused of having committed an offence which such Judge has jurisdiction to try.

(2) When a Judge takes cognizance of an offence under paragraph (1)(b), the accused or, when there are several persons accused, any one of them shall be entitled to require that the case shall not be tried by such Judge but shall be tried by another Judge.

Sanction prosecute from Chief Syarie Prosecutor

73. No prosecution for any offence under sections 4, 8, 9, 12 or 13 of the Syariah Criminal Offences Enactment 2002 shall be instituted except with the sanction of the Chief Syarie Prosecutor.

CHAPTER 2**OF COMPLAINTS TO JUDGE****Examination of complainant**

74. (1) When a Judge takes cognizance of an offence on complaint, he shall at once examine the complainant upon oath as in Form 6 of the Second Schedule, and the substance of the examination shall be reduced into writing and shall be signed by the complainant and also by the Judge.

(2) This section shall not apply to a complaint of an offence where a summons is applied for in a summons case made by a Religious Enforcement Officer.

Postponement of issue of process

75. If the Judge has reasonable doubt as to the truth of a complaint of an offence of which he is authorized to take cognizance he may, when the complainant has been examined, record his reason for doubting the truth of the complaint and may then postpone the issue of process for compelling the attendance of the person complained against and either inquire into the case himself or direct a Religious Enforcement Officer to make inquiries for the purpose of ascertaining the truth or falsehood of the complaint and report to him the result of such inquiries.

Dismissal of complaint

76. (1) The Judge before whom a complaint is made may dismiss the complaint if, after examining the complainant and recording his examination and considering the result of the inquiry, if any, made under section 75, there is in his judgment no sufficient ground for proceeding.

(2) The Judge who dismisses the complaint shall record his reasons for so doing.

Issue of process

77. If in the opinion of a Judge taking cognizance of an offence there is sufficient ground for proceeding, he shall issue a summons for the attendance of the accused.

CHAPTER 3

OF THE CHARGE

Form of charge

78. (1) Every charge under this Enactment shall state the offence with which the accused is charged.

(2) If the law which creates the offence gives it any specific name, the offence may be described in the charge by that name only.

(3) If the law which creates the offence does not give it any specific name, so much of the definition of the offence must be stated as to give the accused notice of the matter with which he is charged.

(4) The law and provisions of the law against which the offence is said to have been committed shall be mentioned in the charge.

(5) The fact that the charge is made is equivalent to a statement that every legal condition required by law to constitute the offence charged was fulfilled in the particular case.

Particulars as to time, place and person

79. The charge shall contain such particulars as to the time and place of the alleged offence and the person, if any, against whom or the thing, if any, in respect of which it was committed as are reasonably sufficient to give the accused notice of the matter with which he is charged.

When manner of committing offence must be stated

80. When the nature of the case is such that the particulars mentioned in sections 78 and 79 do not give the accused sufficient notice of the matter with which he is charged, the charge shall also contain such particulars of the manner in which the alleged offence was committed as will be sufficient for that purpose.

Sense of words used in charge to describe offence

81. In every charge, the words used in describing an offence shall be deemed to have been used in the sense attached to them respectively by the law under which such offence is punishable.

Effect of error

82. No error in stating either the offence or the particulars required to be stated in the charge, and no omission to state the offence or those particulars, shall be regarded, at any stage of the case, as material unless the accused was in fact misled by such error or omission.

Court may amend or add to charge

83. (1) Any Court may amend or add to any charge at any time before judgment is pronounced.

(2) Every such amendment or addition shall be read and explained to the accused.

When trial may proceed immediately after alteration or addition

84. (1) If an amendment or addition is made to a charge pursuant to section 83, the Court shall forthwith call upon the accused to plead thereto and to state whether he is ready to be tried on such amended or added charge.

(2) If the accused declares that he is not ready, the Court shall duly consider the reasons he may give and if proceeding immediately with the trial is, in the opinion of the Court, not likely to prejudice the accused in his defence or the Prosecutor in the conduct of the case, the Court may, in its discretion, after such amendment or addition has been framed or made, proceed with the trial as if the amended or added charge had been the original charge.

When new trial may be directed or trial adjourned

85. If the amended or added charge is such that proceeding immediately with the trial is likely, in the opinion of the Court, to prejudice the accused or the Prosecutor, as mentioned in section 84, the Court may either direct a new trial or adjourn the trial for such period as may be necessary.

Stay of proceedings if prosecution of offence in amended charge requires previous sanction

86. If the offence stated in the amended or added charge is one for the prosecution of which previous sanction is necessary, the case shall not be proceeded with until such sanction is obtained, unless sanction has been already obtained for a prosecution on the same facts as those on which the amended or added charge is founded.

Recall of witnesses when charge amended or added

87. Whenever a charge is amended or added by the Court after the commencement of the trial, the Prosecutor and the accused shall be allowed to recall or re-summon and examine, with reference to such amendment or addition, any witness who may have been examined, and may also call for any further evidence which may be material.

Separate charges for distinct offences

88. For every distinct offence of which any person is accused there shall be a separate charge, and every such charge shall be tried separately except in the cases mentioned in sections 89, 90, 91 and 95.

Three offences of same kind within twelve months may be charged together.

89. (1) When a person is accused of committing offences of the same kind within a period of twelve months from the date such offence was first committed, whether in respect of the same person or not, he may be charged with and tried at one trial for any number of them not exceeding three.

(2) Offences are deemed to be of the same kind when they are punishable under the same provisions of any laws for the time being in force.

Trial for more than one offence

90. (1) If the offences are a series of acts so connected together as to form the same transaction, the person accused of them may be charged with and tried at one trial for every such offence.

(2) If the acts alleged constitute offences falling within two or more separate definitions of offences, the person accused of them may be charged with and tried at one trial for each of such offences.

(3) If several acts, of which one or more than one would by itself or themselves constitute an offence, constitute when combined a different offence, the person accused of them may be charged with and tried at one trial for the offence constituted by such acts when combined, or for any offence constituted by any one or more of such acts.

Where it is doubtful what offence has been committed

91. If a single act or series of acts is of such a nature that it is doubtful which of several offences the facts which can be proved will constitute, the accused may be charged with having committed all or any of such

offences, and any number of such charges may be tried at once, or he may be charged in the alternative with having committed any one of the said offences and may be tried at once.

When a person charged with one offence can be convicted of another

92. If, in the case mentioned in the last preceding section 91, the accused is charged with one offence and it appears in evidence that he committed a different offence for which he might have been charged, he may be convicted of the offence which he is proven to have committed although he was not charged with it.

Person charged with an offence can be convicted of the attempt

93. When the accused is charged with an offence he may be convicted of having attempted to commit that offence, although the attempt is not separately charged.

When offence proved is included in offence charged

94. (1) When a person is charged with an offence consisting of several particulars, a combination of some only of which constitutes a lesser offence, and such combination is proved but the remaining particulars are not proved, he may be convicted of the lesser offence though he was not charged with it.

(2) When a person is charged with an offence and facts are proved which reduce it to a lesser offence, he may be convicted of the lesser offence although he is not charged with it.

When persons may be charged jointly

95. When more than one persons are accused of the same offence or of different offences committed in the same transaction, or when one person is accused of committing an offence and another of abetment of or attempt to commit the same offence, they may be charged and tried together or separately as the Court thinks fit.

CHAPTER 4

OF TRIALS

Procedure in trials

96. The following procedure shall be observed by Judges in trials:

- (a) when the accused appears or is brought before the Court, a charge containing the particulars of the offence of which he is accused shall be framed, read and explained to him, and he shall be asked whether he is guilty of the offence charged or claims to be tried;
- (b) if the accused pleads guilty to a charge, whether as originally framed or as amended, the plea shall be recorded and he may be convicted thereon:

Provided that before a plea of guilty is recorded, the Court shall ascertain that the accused understands the nature and consequences of his plea and intends to admit, without qualification, the offence alleged against him;

- (c) if the accused refuses to plead or does not plead or claims trial, the Court shall proceed to hear the complainant, if any, and to take all such evidence as may be produced in support of the prosecution;
- (d) when the Court thinks it necessary it shall obtain from the complainant or otherwise the names of any persons likely to be acquainted with the facts of the case and to be able to give evidence for the prosecution, and shall summon to give evidence before itself such of them as it thinks necessary;
- (e) the accused or his *Peguan Syarie* shall be allowed to cross-examine all the witnesses for the prosecution through the Judge;
- (f) if, upon taking all the evidence referred to in paragraphs (c), (d), and (e), the Court finds that no case against the accused has been made out which if unrebutted would warrant his conviction, the Court shall record an order of acquittal;

- (g) nothing in paragraph (f) shall be deemed to prevent the Court from discharging the accused at any previous stage of the case if for reasons to be recorded by the Court it considers the charge to be groundless;
- (h) if, when such evidence has been taken, the Court is of the opinion that there are grounds for presuming that the accused has committed the offence charged or some other offence which such Court is competent to try and which in its opinion it ought to try, it shall consider the charge recorded against the accused and decide whether it is sufficient and, if necessary, shall amend the charge;
- (i) the charge if amended shall be read to the accused as amended and he shall be again asked whether he is guilty or has any defence to make;
- (j) if the accused does not plead guilty to the charge as amended or if no amendment is made the accused shall then be called upon to enter upon his defence and to produce his evidence, and shall at any time while he is making his defence be allowed to recall and cross-examine any witness through the Judge;
- (k) if the accused puts in any written statement, the Court shall file it with the record;
- (l) if the accused applies to the Court to issue a summons for compelling the attendance of any witness, whether he has or has not been previously examined in the case, for the purpose of examination or cross-examination or the production of any document or other thing, the Court shall issue a summons unless it considers that such application should be refused on the ground that it is made for the purpose of vexation or delay or for defeating the ends of justice; and such ground shall be recorded by it in writing;
- (m)
 - (i) if the Court finds the accused not guilty, the Court shall record an order of acquittal;
 - (ii) if the Court finds the accused guilty or if a plea of guilty has been recorded and accepted, the Court shall pass sentence according to the law;

- (n) when the proceedings have been instituted upon the complaint of some person upon oath under section 74 and upon any day fixed for the hearing of the case the complainant is absent, the Court may, in its discretion, notwithstanding anything contained in this section, discharge the accused.

Power to discharge conditionally or unconditionally

97. (1) Notwithstanding anything contained in section 96, the Court shall have the powers contained in this section.

(2) When any person is charged before the Court with an offence punishable by such Court, and the Court finds that the charge is proved, but is of the opinion that having regard to the character, antecedents, age, health or mental condition of the person charged, or to the trivial nature of the offence, or to the extenuating circumstances under which the offence was committed, it is inexpedient to inflict any punishment other than a nominal punishment or that it is expedient to release the offender on probation, the Court may, without proceeding to record a conviction, make an order—

- (a) dismissing the charge or complaint after such admonition or caution to the offender as to the Court seems fit;
- (b) order the offender to be detained in a welfare house approved by the Majlis for such period not exceeding six months as the Court considers fit; or
- (c) discharging the offender conditionally on his entering into a bond, with sureties, to be of good behaviour for such period, not exceeding three years, as may be specified in the order, and to appear for the conviction to be recorded and for sentence when called upon at any time during such period.

(3) The Court may, in addition to any such order, order the offender to pay such compensation for injury or for loss, not exceeding the sum of one thousand ringgit, or to pay such costs of the proceedings as the Court thinks reasonable or to pay both compensation and costs.

(4) If the Court is satisfied by information on oath that the offender has failed to observe any of the conditions of his bond, it may issue a warrant for his apprehension.

(5) Any offender when apprehended on any such warrant shall, if not forthwith brought before the Court having power to sentence him, be brought before a Judge who may—

(a) either remand him by warrant until the time at which he is required by his bond to appear for judgment or until the sitting of a Court having power to deal with his original offence, whichever shall first happen; or

(b) admit him to bail with a sufficient surety conditioned on his appearing for judgment.

(6) The offender, when so remanded, may be committed to prison and the warrant of remand shall order that he shall be brought before the Court before which he was bound to appear for judgment or to answer as to his conduct since his release.

Addresses

98. In trials under this Chapter—

(a) the officer conducting the prosecution need not open the case but may forthwith produce his evidence;

(b) when the accused is called upon to enter on his defence, he or his *Peguam Syarie* may, before producing his evidence, open his case stating the facts or law on which he intends to rely and making such comments as he thinks necessary on the evidence for the prosecution, and if the accused gives evidence or witnesses are examined on his behalf, may sum up his case;

(c) the officer conducting the prosecution shall have the right of reply on the whole case when the accused has adduced evidence.

Power to award compensation

99. (1) If in any case the Court acquits the accused and is of opinion that the complaint, information or charge was frivolous or vexatious it may, in its discretion, either on the application of the accused or on its own motion, order the complainant or the person on whose information the complaint or charge was made to pay to the accused, or to each or any of the accused where there are more than one, such compensation, not exceeding one thousand ringgit, as the Court thinks fit:

Provided that the Court—

- (a) shall record and consider any objections which the complainant or informant may raise against the making of the order; and
- (b) shall record its reasons for making such order.

Particulars to be recorded

100. (1) In proceedings under this Chapter, the Court shall keep a record of the particulars of each case by using and completing or causing to be completed a charge sheet in accordance with such forms as may be prescribed and, where all necessary particulars cannot conveniently be entered on any such form, by annexing thereto any requisite number of continuation sheets.

(2) The particulars to be incorporated in the record shall include—

- (a) the name of the Court and the serial number of the case;
- (b) the name, identity card number, and the sex of the accused;
- (c) the address of the accused;
- (d) the charge;
- (e) the return date of the summons, if any;
- (f) the date of issue of the summons or warrant, if any;
- (g) the name and address of the complainant, if any, the date of the complaint and the value of any property involved;

- (h) the date of arrest;
- (i) the date of first appearance before the Court;
- (j) the nationality of the accused;
- (k) the age of the accused;
- (l) the particulars of any bail or bond;
- (m) the plea of the accused;
- (n) the name and title of the officer or name of the person conducting the prosecution and the name of the *Peguam Syarie*, if any, appearing for the accused;
- (o) the date of each adjournment or postponement and the date to which such adjournment was made and the grounds for making the postponement or adjournment;
- (p) the Court's note of the evidence, if any;
- (q) the findings;
- (r) the Court's notes on previous convictions, evidence of character, and plea in mitigation, if any;
- (s) the sentence or other final order;
- (t) the judgment, if written;
- (u) the date on which the proceedings concluded;
- (v) the particulars of any remand warrant, fine receipt and warrant of committal; and
- (w) and in the event of an appeal being lodged—
 - (i) the dates of the notification of appeal, of any request for notes of evidence, of any notice that the notes of evidence can be had on payment, of the service of the Court's grounds of decision and of the transmission of the record to the Syariah High Court or Syariah Appeal Court, as the case may be;

- (ii) if the judgment was oral, the grounds of decision;
- (iii) the Syariah High Court or Syariah Appeal Court's serial number of the appeal; and
- (iv) the result of the appeal and the date on which the Court was informed thereof.

(3) The record shall be authenticated by the signature of the Judge and shall be filed in such manner as the Chief Syarie Judge may direct.

Transfer of cases

101. In any trial before a Judge of a Syariah Subordinate Court in which it appears at any stage of the proceedings that from any cause the case is, one which in the opinion of such Judge, ought to be tried by a Syariah High Court, or if before or during such trial application is made by the Chief Syarie Prosecutor, such Judge shall stay the proceedings and transfer the case to the Syariah High Court and shall record such order upon the proceedings.

CHAPTER 5

GENERAL PROVISIONS AS TO TRIALS

Procedure where there are previous convictions

102. Where the accused is charged with an offence committed after a previous conviction for any offence, the following procedure shall be observed:

- (a) the part of the charge stating the previous conviction shall not be read out in Court, nor shall the accused be asked whether he has been previously convicted as alleged in the charge unless and until he has either pleaded guilty to or been convicted of the subsequent offence;
- (b) if he pleads guilty to or is convicted of the subsequent offence, he shall then be asked whether he has been previously convicted as alleged in the charge;

- (c) if he answers that he has been so previously convicted, the Court may proceed to pass sentence on him accordingly, but if he denies that he has been so previously convicted or refuses to or does not answer such question, the Court shall inquire concerning such previous conviction.

Prosecutor may decline to prosecute further at any stage

103. (1) At any stage of any trial, before the delivery of judgment, the Prosecutor may, if he thinks fit, inform the Court that he does not propose further to prosecute the accused upon the charge; and thereupon all proceedings on such charge against the accused may be stayed by leave of the Court and, if so stayed, the accused shall be discharged of and from the charge.

(2) Such discharge shall not amount to an acquittal unless the Court so directs.

Right of accused to be defended

104. Every person accused before any Court may of right be defended by *Pegum Syarie*.

Court may put questions to accused

105. (1) For the purpose of enabling the accused to explain any circumstances appearing in the evidence against him, the Court may at any stage of a trial, without previously warning the accused, put such questions to him as the Court considers necessary.

(2) The answers given by the accused may be taken into consideration in such trial and put in evidence for or against him in any trial for any other offence which such answers may tend to show he has committed.

(3) The examination of the accused shall be for the purposes of enabling him to explain any circumstances appearing in evidence against him and shall not be a general examination.

(4) The discretion given by this section for questioning the accused shall not be exercised for the purpose of inducing him to make statements criminatory of himself.

(5) Questions shall not be put to the accused merely to supplement the case for the prosecution when it is defective.

(6) Whenever the accused is examined under this section by the Court, the whole of such examination including every question put to him and every answer given by him shall be recorded in full, and such record shall be read to him or, if he does not understand the language used, shall be interpreted to him in a language or gesture which he understands, and he shall be at liberty to explain or add to his answers.

(7) When the whole examination has been made conformable to what the accused declares to be the truth, the record shall be signed by the presiding Judge.

Case for prosecution to be explained by Court to undefended accused

106. (1) At every trial if and when the Court calls upon the accused for his defence it shall, if he is not represented by a *Peguam Syarie*, inform him of his right to take oath and its effect or of his right to give evidence on his own behalf, and if he elects to give evidence on his own behalf, shall call his attention to the principal points in the evidence for the prosecution which tell against him in order that he may have an opportunity of explaining them.

(2) The failure at any trial of any accused to give evidence shall not be made the subject of adverse criticism by the prosecution.

Power to postpone or adjourn proceedings

107. (1) If, from the absence of a witness or any other reasonable cause, it becomes necessary or advisable to postpone the commencement of or adjourn any trial, the Court may, from time to time, postpone or adjourn the same on such terms as it thinks fit for such time as it considers reasonable and may, by warrant, remand the accused if in custody:

Provided that no Judge shall remand an accused person to custody under this section for a term exceeding eight days at a time:

Provided further that where a Government Medical Officer has certified that the complainant will not be able to give evidence before a certain date, the accused may be remanded until such date notwithstanding that the term of remand may exceed eight days.

(2) Every order made under this section by the Court shall be in writing, signed by the presiding Judge, and shall state the reasons therefor.

Explanation—If sufficient evidence has been obtained to raise a suspicion that the accused may have committed an offence and it appears likely that further evidence may be obtained by a remand, this is a reasonable cause for a remand.

Change of Judge during hearing

108. Whenever any Judge, after having heard and recorded the whole or any part of the evidence in a trial, ceases to exercise jurisdiction therein and is succeeded by another Judge who has and who exercises such jurisdiction, the Judge so succeeding may act on the evidence so recorded by his predecessor, or partly recorded by his predecessor and partly recorded by himself, or he may re-summon the witnesses and recommence the trial:

Provided as follows—

- (a) in any trial the accused may, when the second Judge commences his proceedings, demand that the witnesses or any of them be re-summoned and re-heard;
- (b) the appropriate appeal Court may, whether there be an appeal or not, set aside any conviction had on evidence not wholly recorded by the Judge before whom the conviction was had, if such Court is of opinion that the accused has been materially prejudiced thereby, and may order a new trial.

Detention of offenders attending in Court

109. (1) Any person attending a Court, although not under arrest or upon a summons, may be detained by such Court for the purpose of examination for any offence of which such Court can take cognizance and which, from the evidence, he may appear to have committed, and may be proceeded against as though he had been arrested or summoned.

(2) When the detention takes place after a trial has been begun, the proceedings in respect of such person shall be commenced fresh and the witnesses re-heard.

Weekly or public holiday

110. No proceeding of any Court shall be invalid by reason of its happening on a weekly holiday or public holiday.

CHAPTER 6**OF THE MODE OF TAKING AND
RECORDING EVIDENCE IN TRIALS****Evidence to be taken in the presence of the accused**

111. All evidence taken under this Enactment shall be taken in the presence of the accused.

Recording of evidence

112. In trials under this Enactment by or before a Judge, the evidence of the witnesses shall be recorded in the manner provided by this Chapter.

Record in all cases

113. In all trials before any Court, the evidence of each witness shall be taken down in legible handwriting by the presiding Judge and shall form part of the record.

Mode of recording evidence

114. (1) Evidence taken under section 113 shall not ordinarily be taken down in the form of question and answer, but in the form of a narrative.

(2) The presiding Judge may, in his discretion, take down any particular question and answer.

Interpretation of evidence to accused

115. (1) Whenever any evidence is given in a language or gesture not understood by the accused, and he is present in person, it shall be interpreted to him in open Court in a language which he understands.

(2) When documents are put in for the purpose of formal proof, it shall be in the discretion of the Court to interpret as much thereof as appears necessary.

Remarks as demeanour of witness

116. A presiding Judge recording the evidence of a witness may record such remarks, if any, as he thinks material respecting the demeanour of such witness whilst under examination.

Other persons may be authorized to take down notes of evidence

117. Nothing in this Chapter shall prevent a Judge in a trial causing verbatim notes to be taken by another person of what each witness deposes in addition to any note of a substance thereof which may be made or taken by the Judge himself, and such note shall form part of the record.

CHAPTER 7

OF THE JUDGMENT

Mode of delivering judgment

118. The judgment in every trial in any Court shall be pronounced in open Court, either immediately or at some subsequent time of which due notice shall be given to the parties or their *Peguam Syarie*, and the accused shall, if in custody, be brought up or, if not in custody, be required to attend to hear judgment delivered.

Judgment to be explained to accused and copy supplied

119. The judgment shall be explained to the accused and on his application a copy of the judgment shall be given to him free of charge.

Judgment to be filed with record

120. The original judgment shall be entered on, and if written filed with, the record of proceedings.

CHAPTER 8**OF SENTENCES AND THE CARRYING OUT THEREOF****Provisions as to execution of sentences of imprisonment**

121. With regard to sentences of imprisonment, the following provisions shall be followed—

- (a) where the accused is sentenced to imprisonment, the Court passing the sentence shall forthwith forward a warrant to the prison in which he is to be confined and, unless the accused is already confined in such prison, shall forward him in the custody of the police or Religious Enforcement Officer to such prison with the warrant;
- (b) every warrant for the execution of a sentence of imprisonment shall be directed to the officer in charge of the prison or other place in which the prisoner is or is to be confined;
- (c) when the prisoner is to be confined in a prison, the warrant shall be lodged with the officer in charge of the prison;
- (d) every sentence of imprisonment shall take effect from the date on which the same was passed unless the Court passing such sentence otherwise directs.

Provisions as to sentences of fine

122. (1) Where any fine is imposed then, in the absence of any express provision relating to such fine in the law providing for its imposition, the following provisions shall apply:

- (a) in every case of an offence in which the offender is sentenced to pay a fine, the Court passing the sentence may, in its discretion, do all or any of the following things—

- (i) allow time for the payment of the fine;
 - (ii) direct payment of the fine to be made by instalments;
 - (iii) issue a warrant for the levy of the amount by distress and sale of any property belonging to the offender;
 - (iv) direct that in default of payment of the fine the offender shall suffer imprisonment for a certain term, which imprisonment shall be in excess of any other imprisonment to which he may be sentenced;
- (b) the period for which the Court directs the offender to be imprisoned in default of payment of fine shall not exceed the following scale:

- (i) if the offence is punishable with imprisonment—

<i>Where the maximum term of imprisonment—</i>	<i>The period shall not exceed —</i>
does not exceed six months	the maximum term of imprisonment
exceeds six months but does not exceed two years	six months
exceeds two years	one quarter of the maximum term of imprisonment

- (ii) if the offence is not punishable with imprisonment—

<i>Where the fine—</i>	<i>The period shall not exceed—</i>
does not exceed two hundred ringgit	one month
exceeds two hundred ringgit but does not exceed five hundred ringgit	two months
exceeds five hundred ringgit	six months;

- (c) the imprisonment which is imposed in default of payment of a fine shall terminate whenever that fine is either paid or levied by process of law;
- (d) if, before the expiration of the time of imprisonment fixed in default of payment of a fine, such a proportion of the fine be paid or levied that the time of imprisonment suffered in default of payment is not less than proportional to the part of the fine still unpaid, the imprisonment shall terminate;
- (e) the fine, or any part thereof which remains unpaid, may be levied at any time within six years after the passing of the sentence, and the death of the offender shall discharge him from the fine.

(2) A warrant for the levy of a fine may be executed at any place in Malaysia, but if it is required to be executed outside the State of Perlis, it shall be indorsed for that purpose by a Judge of the Syariah High Court or by a Judge of the Syariah Subordinate Court.

Suspension of execution in certain cases

123. When an offender has been sentenced to fine only and to imprisonment in default of payment of the fine and the Court issues a warrant under section 122, it may suspend the execution of the sentence of imprisonment and may release the offender on his executing a bond, with sureties as the Court thinks fit, conditioned for his appearance before such Court on the day appointed for the return to such warrant, such day not being more than fifteen days from the time of executing the bond; and in the event of the fine not having been realised the Court may direct the sentence of imprisonment to be carried into execution at once.

Warrant: by whom issuable

124. Every warrant for the execution of any sentence may be issued either by the Judge who passed the sentence or by his successor or other Judge acting in his place.

Sentence of whipping

125. (1) The provisions of this section and section 126 shall be applicable when the accused is sentenced to whipping.

(2) The whipping rod, excluding its holder, shall be of the same type and make either from rattan or small branch of a tree without segment or joint and its length not more than 1.22 meters and its thickness not more than 1.25 centimeters.

(3) The following provisions shall be followed when executing the sentence of whipping, that is—

- (a) before execution of the sentence, the offender shall be examined by a Government Medical Officer to certify that the offender is in a fit state of health to undergo the sentence;
- (b) if the offender is pregnant, the execution shall be postponed until the end of two months after delivery or miscarriage, as the case may be;
- (c) the sentence shall be executed before a Government Medical Officer in such place as the Court may direct or in a place fixed by the State Government for the purpose;
- (d) the person appointed to execute the sentence shall be an “`adil” and mature person;
- (e) the person shall use the whipping rod with average force without lifting his hand over his head so that the offender’s skin is not cut;
- (f) after inflicting a stroke, he shall lift the rod upward and not pull it;
- (g) whipping may be inflicted on all parts of the body except the face, head, stomach, chest or private parts;
- (h) the offender shall wear clothes according to *Hukum Syarak*;

- (i) if the offender is male the whipping shall be inflicted in a standing position, and if a female, in a sitting position;
- (j) if during the execution of the whipping the Government Medical Officer certifies that the offender can no longer receive the strokes, the whipping shall be postponed until the Medical Officer certifies that the offender is fit to undergo the balance of the sentence.

(4) In the case where the offender is sentenced to whipping only, then he shall be dealt with as if he is sentenced to imprisonment until the sentence is executed.

(5) If the Government Medical Officer certifies that the offender, due to old age, illness or any other reason is unable to undergo the whipping sentence wholly or partly, the case shall be referred to the Court which may order the execution of the sentence in a manner as it thinks reasonable.

Explanation—Old age means the age of fifty years and above.

Time of executing such sentence of whipping

126. (1) When the accused is sentenced to whipping in addition to imprisonment, the whipping shall not be inflicted if an appeal is made and until the sentence is confirmed by the appropriate appeal Court.

(2) The whipping shall be inflicted as soon as practicable and in case of an appeal, as soon as practicable after the receipt of the order of the appropriate appeal Court confirming the sentence.

Commencement of sentence of imprisonment on prisoner already undergoing imprisonment

127. (1) When a person who is undergoing a sentence of imprisonment is sentenced to imprisonment, such imprisonment shall commence either immediately or at the expiration of the imprisonment to which he has been previously sentenced, as the Court passing the sentence may direct.

(2) Nothing in subsection (1) shall be held to excuse any person from any part of the punishment to which he is liable upon his former or subsequent conviction.

Youthful offenders

128. (1) When any youthful offender is convicted before any Court of any offence punishable by fine or imprisonment, such Court shall instead of awarding any term of imprisonment in default of payment of the fine or passing a sentence of imprisonment—

- (a) order such offender to be discharged after due admonition if the Court shall think fit; or
- (b) order such offender to be delivered to his parent or to his guardian or nearest adult relative or to such other person, as the Court shall designate, on such parent, guardian, relative or other person executing a bond with a surety, as the Court may require, that he will be responsible for the good behaviour of the offender for any period not exceeding twelve months or, without requiring any person to enter into any bond, make an order in respect of such offender ordering him to be of good behaviour for any period not exceeding two years and containing any directions to such offender in the nature of the condition referred to in paragraphs 130(a), (b) and (c) which the Court shall think fit to give.

(2) The Court before which a youthful offender is convicted may, in addition to or instead of punishing such offender in the manner provided in this section, inflict on his parent or guardian a fine not exceeding two hundred ringgit in any case in which such Court, after summary enquiry, is satisfied that such parent or guardian has, by neglecting to take proper care or otherwise, conducted to the misconduct of such offender:

Provided that no parent or guardian shall be fined without his having had an opportunity of being heard and, if he desires it, of adducing evidence in his defence.

First offenders

129. (1) When any person not being a youthful offender has been convicted of any offence punishable with imprisonment before any Court, if it appears to such Court that regard being had to the character, antecedents, age, health or mental condition of the offender or to the trivial nature of the offence or to any extenuating circumstances under which the offence was committed it is expedient that the offender be released on probation of good conduct, the Court may, instead of

sentencing him at once to any punishment, direct that he be released on his entering into a bond with sureties and during such period as the Court may direct to appear and receive judgment if and when called upon and in the meantime be of good behaviour.

(2) If a Court having power to deal with the offender in respect of his original offence is satisfied that the offender has failed to observe any of the conditions of his bond, it may issue a warrant for his apprehension.

(3) Any offender when apprehended on any such warrant shall, if not forthwith brought before the Court having power to sentence him, be brought before a Judge, and such Judge may either remand him by warrant until the time at which he is required by his bond to appear for judgment or until the sitting of a Court having power to deal with his original offence, or may admit him to bail with a sufficient surety conditioned on his appearing for judgment.

(4) The offender, when so remanded, may be committed to prison and the warrant of remand shall order that he be brought before the Court before which he was bound to appear for judgment or to answer as to his conduct since his release.

Condition of bonds

130. When any person is required by any Court to execute a bond with sureties, and in such bond the person executing it binds himself to keep the peace or binds himself to be of good behaviour, the Court may require that there be included in such bond one or more of the following conditions, namely—

- (a) a condition that such person shall remain under the supervision of some other person named in the bond during such period as may be therein specified;
- (b) such conditions for securing such supervision as the Court may think it desirable to impose;
- (c) such conditions with respect to residence, employment, associations, abstention from intoxicating liquors or drugs or with respect to any other matter as the Court may think it desirable to impose.

Return of warrant

131. When a sentence has been fully executed, the officer executing it shall return the warrant to the Court from which it was issued with an endorsement under his hand certifying the manner in which the sentence has been executed.

CHAPTER 9**OF SUSPENSIONS, REMISSIONS AND
COMMUTATIONS OF SENTENCES****Power to suspend or remit sentences**

132. (1) When any person has been sentenced for an offence, His Royal Highness the Raja Pemerintah on the advice of the *Mufti* may at any time, without conditions, or with such conditions which the person sentenced accepts, suspend or remit the whole or any part of the sentence.

(2) Whenever an application is made to His Royal Highness the Raja Pemerintah for the suspension or remission of a sentence, His Royal Highness the Raja Pemerintah may require the convicting Judge to state his opinion as to whether the application should be granted or refused and such Judge shall state his opinion accordingly.

(3) If any condition on which a sentence has been suspended or remitted is, in the opinion of His Royal Highness the Raja Pemerintah, not fulfilled, His Royal Highness the Raja Pemerintah may cancel such suspension or remission; whereupon the person in whose favour the sentence has been suspended or remitted may, if at large, be arrested by any police officer or Religious Enforcement Officer without warrant and remanded by a Judge to undergo the unexpired portion of the sentence.

Power to commute punishment

133. His Royal Highness the Raja Pemerintah on the advice of the *Mufti* may, without the consent of the person sentenced, commute any one of the following sentences for any other mentioned after it, namely—

- (a) whipping;
- (b) imprisonment; or
- (c) fine.

CHAPTER 10**OF PREVIOUS ACQUITTALS OR CONVICTIONS****Person once convicted or acquitted not to be tried again for same offence**

134. (1) A person who has been tried by a Court of competent jurisdiction for an offence and convicted or acquitted of such offence shall not, while such conviction or acquittal remains in force, be liable to be tried again for the same offence nor on the same facts for any other offence for which a different charge from the one made against him might have been made under section 91 or for which he might have been convicted under section 92.

(2) A person acquitted or convicted of any offence may afterwards be tried for any distinct offence for which a separate charge might have been made against him on the former trial under subsection 90(1).

(3) A person convicted of any offence constituted by any act causing consequences which, together with such act, constituted a different offence from that of which he was convicted, may be afterwards tried for such last-mentioned offence, if the consequences had not happened or were not known to the Court to have happened at the time when he was convicted.

(4) A person acquitted or convicted of any offence constituted by any acts may, notwithstanding such acquittal or conviction, be subsequently charged with and tried for any other offence constituted by the same acts which he may have committed, if the Court by which he was first tried was not competent to try the offence with which he is subsequently charged.

(5) The dismissal of a complaint, or the discharge of the accused, is not an acquittal for the purposes of this section.

Plea of previous acquittal or conviction

135. (1) The plea of a previous acquittal or conviction may be pleaded either orally or in writing to the effect that the accused by virtue of section 134 is not liable to be tried.

(2) Such plea may be pleaded together with any other plea, but the issue raised by such plea shall be tried and disposed of before the issues raised by the other pleas are tried.

PART VI

OF APPEAL AND REVISION

CHAPTER 1

OF APPEALS TO THE SYARIAH HIGH COURT

When plea of guilty limits right of appeal

136. When an accused person has pleaded guilty and been convicted by a Judge on such plea, there shall be no appeal except as to the extent or legality of the sentence.

Appeal against acquittal

137. When an accused person has been acquitted by a Judge, there shall be no appeal except by, or with the sanction in writing of, the Chief Syarie Prosecutor.

Procedure for appeal

138. (1) Subject to sections 136 and 137, any person who is dissatisfied with any judgment, sentence or order pronounced by any Syariah Subordinate Court in a criminal case or matter to which he is a party, may prefer an appeal to the Syariah High Court against such judgment, sentence or order in respect of any error in law or in fact or on the ground of the alleged excessive severity or of the alleged inadequacy of any sentence, by lodging, within fourteen days from time of such judgment, sentence or order being passed or made, with the Assistant Registrar of such Syariah Subordinate Court a notice of appeal in five copies addressed to the Syariah High Court.

(2) Every notice of appeal shall contain an address at which any notices or documents connected with the appeal may be served upon the appellant or upon his *Peguan Syarie*.

(3) When a notice of appeal has been lodged, the Court appealed from shall make a signed copy of the grounds of decision in the case and cause the ground of decision to be served upon the appellant or his *Peguam Syarie* by leaving that copy at the address mentioned in the notice of appeal or by posting it by registered post addressed to the appellant at the said address.

(4) Within ten days after the copy of the grounds of decision has been served pursuant to subsection (3), the appellant shall lodge with the Assistant Registrar of the Syariah Subordinate Court at which the trial was held a petition of appeal in five copies addressed to the Syariah High Court.

(5) If the appellant within the period provided in subsection (1) for lodging his notice of appeal has applied for a copy of the notes of the evidence recorded by the Judge at his trial, he shall lodge his petition of appeal as provided in subsection (4)—

(a) within the period provided by such subsection; or

(b) within a period of ten days from the date when a notice is left at his address for service specified in subsection (2) that a copy of the notes of evidence can be had free, of whichever period shall be the longer.

(6) Every petition of appeal shall state shortly the substance of the judgment appealed against, and shall contain definite particulars of the points of law or of fact in regard to which the Court appealed from is alleged to have erred.

(7) if the appellant is in prison, he shall be deemed to have complied with the requirements of this section if he gives to the officer in charge of the prison either orally or in writing notice of appeal and the particulars required to be included in the petition of appeal within the time prescribed by this section and pays the prescribed appeal fee.

(8) The officer in charge of the prison shall forthwith forward such notice and petition or the purport thereof to the Assistant Registrar of the Syariah Subordinate Court at which the trial was held.

(9) If a petition of appeal is not lodged within the time prescribed by this section, the appeal shall be deemed to have been withdrawn and the trial Court shall enforce its sentence or order if any stay of execution has been granted, but nothing herein contained shall be deemed to limit or restrict the power conferred upon the Judge by section 140.

Transmission of appeal record

139. When the appellant has complied with section 138, the Court appealed from shall transmit to the Syariah High Court and to the Chief Syarie Prosecutor and to the appellant or his *Peguam Syarie* a signed copy of the record of the proceedings and of the grounds of the decision together with a copy of the notice and of the petition of appeal.

Appeal specially allowed in certain cases

140. The Judge of the Syariah High Court may, on the application of any person desirous of appealing who may be debarred from so doing upon the ground of his not having observed some formality or some requirement of this Enactment, permit an appeal upon such terms and with such directions to the Syariah Subordinate Court and to the parties as such Judge shall consider desirable, in order that substantial justice may be done in the matter, and may, for the purpose, enlarge any period of time prescribed by subsection 138(1) or (4).

Stay of execution pending appeal

141. Except in the case of sentence of whipping, the execution of which shall be stayed pending appeal, no appeal shall operate as a stay of execution, but the Court appealed from or the Syariah High Court may stay execution on any judgment, order, conviction or sentence pending appeal, on such terms as to security for the payment of any money or the performance or non-performance of any act or the suffering of any punishment ordered by or in such judgment, order, conviction or sentence as to the Court appealed from or the Syariah High Court may seem reasonable.

Setting down appeals on list

142. (1) On receipt of the documents mentioned in section 139, the Registrar of the Syariah High Court shall number the appeal and enter it on the list of appeals to be heard and give notice to the parties that the appeal has been so entered.

(2) As soon as such date has been fixed, the Registrar shall give to the parties notice of the date of hearing of the appeal.

(3) In any case the Judge of the Syariah High Court may, of his own motion or on the application of a party concerned and with reasonable notice to the parties, accelerate or postpone the hearing of an appeal.

Procedure at hearing

143. (1) When the appeal comes on for hearing, the appellant shall be first heard in support of the appeal, the respondent shall be heard against it, and the appellant shall be entitled to reply.

(2) If the appellant does not appear to support his appeal, the Court may consider his appeal and may make such order thereon as it thinks fit:

Provided that the Court may refuse to consider the appeal or to make any such order in the case of an appellant who is out of the jurisdiction or who does not appear personally before the Court in pursuance of a condition upon which he was admitted to bail, except on such terms as it thinks fit to impose.

Non-appearance of respondent

144. If, at the hearing of the appeal, the respondent is not present, the Court shall not make any order in the matter of the appeal adverse to or to the prejudice of the respondent, but shall adjourn the hearing of the appeal to a future day for his appearance, and shall issue the requisite notice to him for service through the Registrar.

Arrest of respondent in certain cases

145. When an appeal is presented against an acquittal, the Judge of the Syariah High Court may issue a warrant directing that the accused be arrested and brought before him, and may admit him to bail pending the disposal of the appeal.

Decision on appeal

146. At the hearing of the appeal the Syariah High Court may, if it considers there is no sufficient ground for interfering, dismiss the appeal or may—

- (a) in an appeal from an order of acquittal, reverse such order and direct that the accused be re-tried, or find him guilty and pass sentence on him according to law;
- (b) in an appeal from a conviction or in an appeal as to sentence—
 - (i) reverse the finding and sentence and acquit or discharge the accused, or order him to be retried; or
 - (ii) alter the finding, maintaining the sentence, or with or without altering the finding, reduce or enhance the sentence or alter the nature of the sentence;
- (c) in an appeal from any other order, alter or reverse such order.

Order to take further evidence

147. (1) In dealing with any appeal under this Chapter, the Syariah High Court, if it thinks additional evidence to be necessary, may either take such evidence itself or direct it to be taken by the Syariah Subordinate Court.

(2) When the additional evidence is taken by the Syariah Subordinate Court, it shall certify such evidence to the Syariah High Court which shall thereupon, as soon as may be, proceed to dispose of the appeal.

(3) Unless the Syariah High Court otherwise directs, the accused or his *Peguam Syarie* shall be present when the additional evidence is taken.

Judgment

148. At the end of the hearing of the appeal, the Syariah High Court shall, either at once or later on a date appointed for the purposes of which notice shall be given to the parties, deliver judgment in open Court.

Certificate and consequence of judgment

149. (1) Whenever a case is decided on appeal by the Syariah High Court under this Chapter, it shall certify its judgment or order to the Court by which the finding, sentence or order appealed against was recorded or passed.

(2) Whenever an appeal is not dismissed, such certificate shall state the grounds upon which the appeal was allowed or the decision of the Syariah Subordinate Court was varied.

(3) The Court to which the Syariah High Court certifies its judgment or order shall thereupon make such orders as are conformable to the judgment or order of the Syariah High Court and, if necessary, the record shall be amended in accordance therewith.

Death of parties to appeal

150. Every appeal under section 137 shall finally abate on the death of the accused, and every other appeal under this Chapter shall finally abate on the death of the appellant.

Costs

151. (1) Subject to the following subsections, in all proceedings under this Chapter and Chapter 3, the Syariah High Court shall have power to award such costs as it may deem fit to be paid by the complainant to the accused or by the accused to the complainant:

Provided that no cost whatsoever shall be awarded in any proceedings brought against an order of acquittal.

(2) Such costs shall be assessed by the Syariah High Court at the time when it gives its decision.

(3) No costs shall in any case be awarded either against or in favour of the Prosecutor.

CHAPTER 2

OF APPEALS TO THE SYARIAH APPEAL COURT

Jurisdiction of the Syariah Appeal Court

152. (1) The Syariah Appeal Court shall have jurisdiction to hear and determine any appeal by any person convicted or otherwise found guilty or by the Chief Syarie Prosecutor against any decision made by the Syariah High Court in the exercise of its original criminal jurisdiction subject to this Enactment or any other written law regulating the terms and conditions upon which criminal appeals may be brought.

(2) Where an accused person has pleaded guilty and been convicted on the plea, there shall be no appeal except as to the extend or legality of the sentence.

(3) Notice of any appeal by the Chief Syarie Prosecutor shall be given by, or with the consent in writing of, that officer only.

(4) An appeal may lie on a question of fact or a question of law or a question of mixed fact and law.

(5) The Syariah Appeal Court shall also have jurisdiction to hear and determine matters brought before it in accordance with section 166 or 167.

Notice of appeal

153. (1) Every appeal shall be by notice in writing which shall be filed with the Registrar of the Syariah High Court, at the place where the decision appealed against was given, within fourteen days after the date of the decision.

(2) Every notice of appeal shall state shortly the substance of the judgment appealed against, shall contain an address at which any notices or documents connected with the appeal may be served upon the appellant or upon his *Peguam Syarie*, and, except where the notice of appeal is given orally under section 156, shall be signed by the appellant or his *Peguam Syarie*.

Records of proceedings

154. (1) When a notice of appeal has been filed, the Judge by whom the decision was given shall, if he has not written his judgment, record in writing the grounds of his decision, and the written judgment or grounds of decision shall form part of the record of the proceedings.

(2) As soon as possible after notice of appeal has been filed, the Registrar shall cause to be served on the appellant or his *Peguam Syarie* a copy of such record of the proceedings.

Petition of appeal

155. (1) Within ten days after the date of service of the record referred to in subsection 154(2), the appellant shall file with the Registrar of the Syariah High Court a petition of appeal and five copies thereof addressed to the Syariah Appeal Court.

(2) Every petition of appeal shall be signed by the appellant or his *Peguam Syarie* and shall contain particulars of the matters of law or of fact in regard to which the trial Court is alleged to have erred, and, except by leave of the Syariah Appeal Court, the appellant shall not be permitted on the hearing of the appeal to rely on any ground of appeal other than those set forth in the petition.

(3) If a petition is not filed within the time prescribed by this section, the appeal shall be deemed to have been withdrawn, but nothing in this subsection shall be deemed to limit or restrict the powers of extending time conferred upon the Syariah Appeal Court by section 158.

Procedure where appellant in prison

156. (1) If the appellant is in prison, he shall be deemed to have complied with the requirements of sections 153 and 155 if he gives to the officer in charge of the prison either orally or in writing notice of appeal and the particulars required to be included in the petition of appeal within the times prescribed by those sections.

(2) The prison officer shall forthwith forward the notice and petition or the purport thereof to the Registrar of the Syariah High Court at the place where the decision appealed against was given.

Transmission of records to Syariah Appeal Court

157. (1) When an appellant has complied with sections 153 and 155, the Registrar of the Syariah High Court shall forthwith transmit to the Syariah Appeal Court four copies of the record of the proceedings of the case, together with four copies of the notice of appeal and of the petition of appeal.

(2) The Registrar of the Syariah High Court shall also furnish the respondent or his *Peguam Syarie* with a copy of the record of the proceedings of the case and a copy of the notice of appeal and of the petition of appeal.

Appeals out of time and formal defects

158. The Syariah Appeal Court may in its discretion, on the application of any person desirous of appealing who may be debarred from so doing by reason of his not having observed some formality or some requirement of this Enactment, permit an appeal upon such terms and with such directions as it may consider desirable in order that substantial justice may be done in the matter, and may, for the purpose, enlarge any period of time prescribed by section 153 or section 155.

On appeal against acquittal, accused may be arrested

159. Where an appeal is presented against an acquittal, the Syariah Appeal Court may issue a warrant directing the accused to be arrested and brought before it and may remand him to prison pending the disposal of the appeal or admit him to bail.

Appeal not to operate as stay of execution

160. (1) Except in the cases mentioned in subsection (3) and section 159, no appeal shall operate as a stay of execution but the trial Court or the Syariah Appeal Court may stay execution of any judgment, order, conviction, or sentence pending appeal on such terms as to security for the payment of any money or the performance or non-performance of any act or the suffering of any punishment ordered by or in the judgment, order, conviction, or sentence as to the Court may seem reasonable.

(2) If the appellant is ultimately sentenced to imprisonment, the time during which the execution of the sentence was stayed shall be excluded in computing the term of his sentence unless the Syariah Appeal Court otherwise orders.

(3) In the case of a conviction involving sentence of whipping—

- (a) the sentence shall not in any case be executed until after the expiration of the time within which notice of appeal may be given under section 153, or any extension under section 158; and
- (b) if notice is so given the sentence shall not be executed until after the determination of the appeal.

Notice of time and place of hearing

161. The Syariah Appeal Court shall cause notice of the time and place for the hearing of the appeal to be given to the parties thereto.

Powers of Syariah Appeal Court

162. (1) At the hearing of an appeal, the Syariah Appeal Court shall hear the appellant or his *Peguam Syarie* if he appears and, if it thinks fit, the respondent or his *Peguam Syarie*, if he appears, and may hear the appellant or his *Peguam Syarie* in reply and the Syariah Appeal Court may thereupon confirm, reverse or vary the decision of the trial Court, or may order a retrial or may remit the matter with the opinion of the Syariah Appeal Court thereon to the trial Court, or may make such other order in the matter as to it may seem just, and may by that order exercise any power which the trial Court might have exercised.

(2) At the hearing of an appeal, the Syariah Appeal Court may, if it thinks that a different sentence should have been passed, quash the sentence passed by the trial Court and pass such other sentence warranted in law, whether more or less severe, in substitution therefor as it thinks ought to have been passed.

Additional evidence

163. (1) In dealing with any appeal in a criminal case, the Syariah Appeal Court may, if it thinks additional evidence to be necessary, either take such evidence itself or direct it to be taken by the trial Court.

(2) When the additional evidence is taken by the trial Court, it shall certify the evidence, with a statement of its opinion on the case considered with regard to the additional evidence, to the Syariah Appeal Court, and the Court shall thereupon proceed to dispose of the appeal.

(3) The parties to the appeal shall be present when additional evidence is taken.

(4) In dealing with any appeal in a criminal case, the Syariah Appeal Court may also, if it thinks fit, call for and receive from the trial Court a report of any matter connected with the trial.

Judgment

164. (1) At the end of the hearing of any appeal, the Syariah Appeal Court shall, either at once or later on a date appointed for the purpose of which notice shall be given to the parties, deliver judgment in open Court.

(2) In criminal appeals and matters the Syariah Appeal Court shall ordinarily give only one judgment which may be pronounced by the Chairman or by such other member of the Syariah Appeal Court as the Chairman may direct but separate judgments shall be delivered if the Chairman so determines.

(3) The judgment of any member of the Syariah Appeal Court who is absent may be read by any other Judge.

Judgment or order to be certified to trial Court

165. (1) Whenever a criminal case is decided on appeal, the Syariah Appeal Court shall certify its judgment or order to the trial Court.

(2) The trial Court shall thereupon make such orders as are conformable to the judgment or order of the Syariah Appeal Court and, if necessary, the record shall be amended in accordance therewith.

(3) Upon the withdrawal or discontinuance of any appeal, the Chief Registrar of the Syariah Appeal Court shall notify the trial Court accordingly and, if any stay of execution has been granted, the sentence or order of the trial Court shall forthwith be enforced, but nothing in this subsection shall be deemed to limit or restrict the power of extending time conferred upon the Syariah Appeal Court by section 158.

Point reserved on trial for Syariah Appeal Court

166. (1) When any person has, in a trial before the Syariah High Court in the exercise of its original criminal jurisdiction, been convicted of an offence, the Judge may, if he thinks fit, reserve for the decision of the Syariah Appeal Court any question of law which has arisen in the course of the trial of that person and the determination of which would affect the event of the trial.

(2) The person so convicted shall thereupon be remanded to prison or, if the Judge thinks fit, be admitted to bail.

(3) The Syariah Appeal Court shall review the case, or such part of it as may be necessary, and finally determine the question, and thereupon may alter the sentence passed and pass such sentence or give or make such judgment or order as the Syariah Appeal Court thinks fit.

References to Syariah Appeal Court on appeal from a Syariah Subordinate Court

167. (1) When an appeal from a decision of a Syariah Subordinate Court in a criminal matter has been determined by the Syariah High Court, the Syariah Appeal Court may, on the application of any party, grant leave for the determination by itself of any question of law of public interest which has arisen in the course of the appeal and the determination of which by the Syariah High Court has affected the event of the appeal.

(2) An application for leave under this section shall be made within one month or such longer time as the Syariah Appeal Court may permit of the determination of the appeal to which it relates; and in the case of an application by the Chief Syarie Prosecutor, shall be made by or with the consent in writing of that officer only.

(3) When leave has been granted by the Syariah Appeal Court under this section, the Syariah High Court may make such orders as it may see fit for the arrest, custody or release on bail of any party to the appeal and the Registrar of the Syariah High Court shall forward the record of the proceedings in the Syariah High Court to the Chief Registrar of the Syariah Appeal Court who shall thereupon appoint and notify the parties to the appeal the time and place for the hearing of the matter.

(4) When leave has been granted by the Syariah Appeal Court, it shall hear and determine the question allowed to be referred for its determination and make such orders as the Syariah High Court might have made as it may consider just for the disposal of the appeal.

(5) For the purpose of this section but without prejudice to the generality of its provisions—

- (a) any question of law in respect of which there is a conflict of judicial authority shall be deemed to be a question of public interest; and
- (b) the exercise by the Syariah High Court of any power of revision under this Enactment shall be deemed to be an appeal from a decision of a Syariah Subordinate Court.

CHAPTER 3

OF REVISION

Power to revise

168. (1) Where any Judge of the Syariah Subordinate Court after delivering his decision is of the opinion that his decision is in error, he may refer his decision to the Syariah High Court for revision; and any Judge of the Syariah High Court may similarly do so, to the Syariah Appeal Court.

(2) Notwithstanding subsection (1), the Syariah High Court may call for and examine the records of any proceedings before a Syariah Subordinate Court for the purpose of satisfying itself as to the correctness, legality or propriety of any finding, sentence or order recorded or passed and as to any regularity of any proceedings of such Court; and the Syariah Appeal Court shall likewise have such revisionary jurisdiction in respect of any proceedings or matter before a Syariah High Court.

Power to order further inquiry

169. On examining any record under section 168, the Court exercising such revisionary jurisdiction may direct the relevant Court to make, and that Court shall make, such further enquiry as may be directed.

Power on revision

170. (1) Where in the exercise of its revisionary jurisdiction, the Court called for the record of the proceedings or such record is referred to it, the Court may exercise any of the powers conferred by sections 141, 145, 146 and 147.

(2) No order under this section shall be made to the prejudice of the accused unless he has had an opportunity of being heard, either personally or by *Peguam Syarie*, in his own defence.

(3) Nothing in this section shall be deemed to authorize the Court exercising any revisionary jurisdiction to convert a finding of acquittal into one of conviction.

Hearing of parties on revision

171. No party has any right to be heard, either personally or by *Peguam Syarie*, before any Court in the exercise its revisionary jurisdiction but the Court may, if it thinks fit, hear any party either personally or by his *Peguam Syarie*.

Orders on revision

172. When a case is revised under this Chapter, the Court making such revision shall certify its decision or order to the Court by which the finding, sentence or order revised was recorded or passed stating, where such finding, sentence or order has been varied, the grounds for such variation; and the Court to which the decision or order is so certified shall thereupon make such orders as are conformable to the decision so certified and, if necessary, the record shall be amended in accordance therewith.

CHAPTER 4

PROCEEDINGS IN CASES OF CERTAIN OFFENCES AFFECTING THE ADMINISTRATION OF JUSTICE

Procedure as to offences in Court

173. When any such offence as is described in sections 211, 212, 213, 214, 215 or 216 is committed in the view or presence of any Court, the Court may cause the offender to be detained in custody and at any time before the rising of the Court on the same day may, if it thinks fit, take cognizance of the offence and sentence the offender to a fine not exceeding five hundred ringgit or to imprisonment for a term which may extend to six months or to both.

Record of facts constituting the offence

174. (1) In every such case the Court shall record the facts constituting the offence, with the statement, if any, made by the offender as well as the finding and sentence.

(2) If the offence is an offence punishable under section 217, the record must show the nature and stage of the judicial proceedings in which the Court interrupted or insulted was sitting, and the nature of the interruption or insult.

Alternative procedure

175. If the Court, in any case, considers that a person accused of any of the offences referred to in section 173 and committed in its view or presence may be better dealt with by ordinary process of law, such Court, after recording the facts constituting the offence and the statement of the accused, may direct the accused to be prosecuted, and may require security to be given for the appearance of such accused person before a Judge or, if sufficient security is not given, may forward such person under custody to another Judge for trial.

Power to remit punishment

176. When any Court has, under section 173, adjudged an offender to punishment for refusing or omitting to do anything which he was lawfully required to do or for any intentional interruption or insult, the Court may, in its discretion, discharge the offender or remit the punishment on his submission to the order or requisition of such Court or an apology being made to its satisfaction.

Refusal to give evidence

177. If any witness before a Court refuses to give evidence or answer such questions as are put to him or to produce any document in his possession or power which the Court requires him to produce, and does not offer any reasonable excuse for such refusal, such Court may, for reasons to be recorded in writing, sentence him to imprisonment for any term not exceeding seven days, unless in the meantime such person consents to give evidence or to be examined and to answer such question or to produce the document; but if his persisting in his refusal, he may be dealt with according to the section 173 or section 175 notwithstanding any sentence he may have undergone under this section.

Appeal

178. (1) All sentences passed under this Chapter shall be appealable to the Syariah High Court, in the case of sentences passed by the Syariah Subordinate Court, and to the Syariah Appeal Court, in the case of sentences passed by the Syariah High Court.

(2) Chapter 1 shall, so far as they are applicable, apply to appeals under this section and the appellate Court may alter or reverse the finding or reduce, alter or reverse the sentence appealed against.

(3) Chapter 2 shall also apply to all proceedings by a Judge under this Chapter.

Judge not to try certain offences committed before himself

179. Except as provided in sections 173 and 178, no Judge shall try any person for any offence when such offence is committed before himself or in contempt of his authority, or with his knowledge in the course of a judicial proceedings.

PART VII**SUPPLEMENTARY PROVISIONS****CHAPTER 1****PERSONS OF UNSOUND MIND****Procedure where accused is suspected to be of unsound mind**

180. (1) When a Judge holding or enquiry of a trial has reason to suspect that the accused person is of unsound mind and consequently incapable of making his defence, he shall in the first instance investigate the Fact of such unsoundness.

(2) At such investigation it shall not be necessary for the accused person to be present and the Judge may receive as evidence a certificate in writing signed by a Government Medical Officer to the effect that such accused person is in his opinion of unsound mind or is a proper person to be detained for observation in a mental hospital, or if he sees fit such Judge may take oral evidence from a Government Medical Officer on the state of mind of such accused person.

(3) If the Judge is not satisfied that such person is capable of making his defence, such Judge may postpone the inquiry or trial and shall remand such person for a period not exceeding one month to be detained for observation in any mental hospital in Malaysia.

(4) The Medical Superintendent of the mental hospital shall keep such person under observation during the period of his remand and, before the expiry of such period—

- (a) he shall certify under his hand to the Court his opinion as to the state of mind of such person; or
- (b) if he is unable within the period to form any definite conclusion, he shall so certify to the Court and shall ask for a further remand which may extend to a period of two months.

(5) The Syariah Prosecutor may at any stage of any proceedings prior to the trial, order that any accused person whom he suspects to be of unsound mind be sent to a mental hospital for observation for a period not exceeding one month; and the Medical Superintendent of such mental hospital shall keep such person under observation during such period and before the expiry of such period shall certify under his hand to the Syariah Prosecutor his opinion as to the state of mind of such person; and if the Medical Superintendent is unable within such period to form any definite conclusion, he shall so certify to the Syariah Prosecutor and the Syariah Prosecutor may order such person to be detained in such mental hospital for a further period not exceeding two months.

(6) The Medical Superintendent of a mental hospital may, notwithstanding anything in the Mental Disorders Ordinance 1952 [*Ord. 31/52*], detain any accused person in respect of whom an order has been made under subsection (5) for a period not exceeding the period specified in such order.

(7) If the Medical Superintendent certifies that the accused person is of sound mind and capable of making his defence, the Judge shall proceed with the trial.

(8) If the Medical Superintendent certifies that the accused person is of unsound mind and incapable of making his defence, the Court shall, if satisfied of the fact, find accordingly and thereupon the trial shall be postponed.

(9) The certificate of the Medical Superintendent shall be receivable as evidence under this section.

(10) If the accused person is certified to be of unsound mind and incapable of making his defence, it shall not be necessary for him to be present in Court during the proceedings under this section and the Court may order his discharge or acquittal.

(11) In this section, the words “mental hospital” means a mental hospital established or maintained under Mental Disorders Ordinance 1952 [*Ord. 31/52*].

CHAPTER 2

OF PROSECUTION

Chief Syarie Prosecutor

181. The Chief Syarie Prosecutor shall have the control and direction of all criminal prosecutions and proceedings under this Enactment.

Chief Syarie Prosecutor to appear personally

182. In any appeal the Chief Syarie Prosecutor shall appear personally or be represented by the Syariah Prosecutor.

Prosecution

183. (1) Any prosecution before the Syariah High Court shall be conducted by the Chief Syarie Prosecutor or a Syarie Prosecutor.

(2) Prosecution before the Syariah Subordinate Court may be conducted by—

(a) the Chief Syarie Prosecutor or a Syariah Prosecutor;

- (b) a Religious Enforcement Officer authorized in writing by the Chief Syarie Prosecutor to act on his behalf; or
- (c) a complainant as permitted by the Court.

Employment of *Peguam Syarie*

184. (1) With the approval of the Majlis, a *Peguam Syarie* may be appointed by the Chief Syarie Prosecutor to conduct any prosecution, or to appear on any appeal on behalf of the Chief Syarie Prosecutor.

(2) A *Peguam Syarie* appointed under subsection (1) shall be paid out of public funds such remuneration as may be sanctioned by the Majlis, and while conducting such prosecution or appeal the *Peguam Syarie* shall be deemed to be a public servant.

CHAPTER 3

OF BAIL

When person may be released on bail

185. When any person is arrested or detained without warrant by a Religious Enforcement Officer or police officer or appears or is brought before a Court and is prepared at any time while in the custody of such officer or at any stage of the proceedings before such Court to give bail, such person shall be released on bail by a Religious Enforcement Officer or police officer in charge of a police station or by any police officer not below the rank of Inspector or by such Court.

Amount of bond

186. (1) The amount of every bond executed under this Chapter shall be fixed with due regard to the circumstances of the case as being sufficient to secure the attendance of the person arrested, but shall not be excessive.

(2) The Syariah High Court may, in any case, whether there be an appeal on conviction or not, direct that any person be admitted to bail or that the bail required by a Religious Enforcement Officer or police officer or Syariah Subordinate Court be reduced or increased.

Bond to be executed

187. Before any person is released on bail, a bond for such sum of money as the Religious Enforcement Officer or police officer or Court, as the case may be, thinks sufficient shall be executed by one or more sufficient sureties, conditioned that such person shall attend at the time and place mentioned in the bond, and shall continue so to attend until otherwise directed by the Religious Enforcement Officer or police officer or Court, as the case may be.

When person to be released

188. (1) As soon as the bond has been executed, the person shall be released and if he is in prison, the Court admitting him to bail shall issue an order of release to the officer in charge of the prison, and such officer, on receipt of the order, shall release him.

(2) Nothing in this section or section 185 shall be deemed to require the release of any person liable to be detained for some matter other than that in respect of which the bond was executed.

When warrant of arrest may be issued against person bailed

189. If, through mistake, fraud or otherwise, insufficient sureties have been accepted, or if they afterwards become insufficient, the Court admitting him to bail may issue a warrant of arrest directing that the person released on bail be brought before it, and may order him to find sufficient sureties, and on his failing so to do may commit him to prison.

Sureties may apply to have bond discharged

190. (1) Any sureties for the attendance and appearance of a person released on bail may at any time apply to a Judge to discharge the bond either wholly or in so far as it relates to the applicants.

(2) On such application being made, the Judge shall issue his warrant of arrest directing that the person so released be brought before him.

(3) On the appearance of such person pursuant to the warrant or on his voluntary surrender, the Judge shall direct the bond to be discharged, either wholly or in so far as it relates to the applicants, and shall call upon such person to find other sufficient sureties, and if he fails to do so may commit him to prison.

(4) A surety may at any time arrest the person for whose attendance and appearance he is a surety and forthwith bring him before a Judge, who shall thereupon discharge such surety's bond and shall call upon such person to find other sufficient surety, and if he fails to do so shall commit him to prison.

Appeal

191. Any person aggrieved by any order or refusal of any Syariah Subordinate Court made under this Chapter may appeal to the Syariah High Court, and to the Syariah Appeal Court in the case of an order made by or a refusal of the Syariah High Court.

CHAPTER 4

SPECIAL PROVISIONS RELATING TO EVIDENCE

Procedure when person able to give material evidence is dangerously ill

192. (1) Whenever it appears to a Judge that any person able to give material evidence either for the prosecution or defence in relation to a seizable offence, is so dangerously ill that it is not practicable to take his evidence according to the usual course of law, the Judge may take the deposition of such person provided such reasonable notice as the case admits has been given to the Prosecutor and the accused of the intention to take it and of the time and place at which the Judge intends to take it.

(2) If the accused is in custody, a Judge may order the officer in charge of the prison to convey him to the place at the time notified and that officer shall convey him accordingly.

(3) When it is proved at the trial of the accused for any offence to which such deposition relates that the deponent is dead or that for any sufficient cause his attendance cannot be procured, the deposition may be read either for or against the accused, notwithstanding his absence when it was taken, if it be certified under the hand of the Judge who took it and the contrary be not proved, or if it be shown by extrinsic evidence that the deponent was at the time of his examination dangerously ill as mentioned in subsection (1) and that the deposition was duly taken at the place and time notified and that reasonable notice of the intention to take

it was given to the person against whom it is tendered in evidence, so that he or his *Peguan Syarie* might have been present and might have had, if he had chosen to be present, full opportunity of cross-examination.

Where person bound to give evidence intends to leave Malaysia

193. Whenever it is proved to the satisfaction of a Judge that any witness bound to give evidence upon the trial of any seizable offence intends to leave Malaysia and that the ends of justice would be probably defeated if such person were not present at the trial to give evidence, he may, upon the application of the Chief Syarie Prosecutor or accused and upon due provision being made for his maintenance and for compensating him for his detention and loss of time, commit such person to the civil prison until the trial or until he shall give satisfactory security that he will give evidence at the trial.

Reports of certain persons

194. (1) Any document purporting to be a report under the hand of any of the persons mentioned in subsection (2) upon any person, matter or thing examined or analysed by him or any document purporting to be a report under the hand of the Registrar of Criminals upon any matter or thing relating to finger impressions submitted to him for report may be given in evidence in any trial or other proceedings under this Enactment unless such person or Registrar shall be required to attend as a witness—

(a) by the Court; or

(b) by the accused, in which case the accused shall give notice to the Prosecutor not less than three clear days before the commencement of the trial:

Provided that in any case in which a Syariah Prosecutor intends to give in evidence any such report, he shall deliver a copy thereof to the accused not less than ten clear days before the commencement of a trial.

(2) The following are persons to whom the provisions of this section apply:

- (a) officers of the Institute for Medical Research;
- (b) Government Medical Officers;
- (c) chemists in the employment of the Government of Malaysia;
- (d) any person appointed by the Minister by notification in the *Gazette* to be a Document Examiner;
- (e) Inspector of Weight and Measures appointed as such under any written law relating to weights and measures in force in Malaysia; and
- (f) any person or class of persons to whom His Royal Highness the Sultan by notification in the *Gazette* declares that the provisions of this section shall apply.

(3) The person referred to in subsection (2) and the Registrar of Criminals are by this Enactment bound to state the truth in reports made under their hands.

How previous conviction or acquittal may be proved

195. (1) In any trial or other proceedings under this Enactment, a previous conviction or acquittal may be proved in addition to any other mode provided by any law for the time being in force—

- (a) by an extract of the sentence or order certified under the hand of the officer having the custody of the records of the Court in any State in Malaysia in which such conviction or acquittal was decided; or
- (b) in the case of a conviction, either by a certificate signed by the officer in charge of the prison in Malaysia in which the punishment or any part thereof was inflicted, or by production of the warrant of commitment under which the punishment was suffered,

together with, in each of such cases, evidence as to the identity of the accused person with the person so convicted or acquitted.

(2) In case the officer in charge of any prison shall state in any certificate signed by him that the finger prints which appear on such certificate are those of the persons to whom the certificate relates, such certificate shall be evidence of the fact so stated.

(3) Every Court shall presume to be genuine every document purporting to be a certificate of conviction and purporting to be signed by the officer in charge of any prison in Malaysia, and shall also presume that the officer by whom such document purports to be signed was when he signed it the officer in charge of the prison mentioned in such document.

Record of evidence in absence of accused

196. (1) If it be proved that an accused person has absented himself so that there is no immediate prospect of arresting him, the Court competent to try such person for the offence complained of may, in his absence, examine the witnesses, if any, produced on behalf of the prosecution and record their depositions.

(2) Any deposition recorded under subsection (1) may, on the arrest of such person, be given in evidence against him at the trial for the offence with which he is charged, if the deponent is dead or incapable of giving evidence or his attendance could be procured without any amount of delay, expense or inconvenience which under the circumstances of the case would be unreasonable.

Notice to be given of defence of alibi

197. (1) Where in any criminal trial the accused seeks to put forward a defence of alibi, evidence in support thereof shall not be admitted unless the accused shall have given notice in writing thereof to the Prosecutor at least ten days before the commencement of the trial.

(2) The notice required by subsection (1) shall include particulars of the place where the accused claims to have been at the time of the commission of the offence with which he is charged, together with the names and addresses of any witnesses whom he intends to call for the purpose of establishing his alibi.

CHAPTER 5

PROVISIONS AS TO BONDS

Deposit instead of bond

198. When any person is required by any Court or officer to execute a bond, such Court or officer may, except in the case of a bond for good behaviour, permit him to deposit a sum of money to such amount as the Court may fix, in lieu of executing such bond.

Procedure on forfeiture of bond

199. (1) Whenever—

- (a) it is proved to the satisfaction of the Court by which a bond under this Enactment has been taken; or
- (b) when the bond is for appearance before a Court, it is proved to the satisfaction of the Court,

that such bond has been forfeited, the Court shall record the grounds of such proof and may call upon any person bound by such bond to pay the penalty thereof or to show cause why it should not be paid.

(2) If sufficient cause is not shown or such penalty is not paid, the person so bound shall be liable, by order of the Court which issued the warrant, to imprisonment in the civil prison for a term which may extend to six months.

(3) The Court may, at its discretion, remit any portion of the penalty mentioned, and enforce payment in part only.

(4) Nothing in this section shall be deemed to prevent the penalty, or any portion thereof, of any bond under this Enactment being recovered under the provisions of the law relating to civil procedure for the time being in force.

Appeal from orders

200. All orders made under section 199 by the Syariah Subordinate Court shall be appealable to the Syariah High Court, and to the Syariah Appeal Court in the case of orders made by the Syariah High Court.

CHAPTER 6**OF THE DISPOSAL OF EXHIBITS AND
OF PROPERTY THE SUBJECT OF OFFENCES****Court shall consider manner of disposal of exhibits**

201. (1) At the conclusion of any proceedings under this Enactment, the Court shall consider in what manner the exhibits shall be disposed of and may make any order for that purpose.

(2) If the Court makes no order as to the disposal of the exhibits, they shall be handed to the Prosecutor in charge of the proceedings and may be dealt with by the Prosecutor in accordance with the provisions of this Chapter as if the Court had made an order or orders to that effect.

(3) If the Prosecutor is at any time in doubt as to the proper manner of disposing of any exhibit, or if any person claims delivery to him of any exhibit and the Prosecutor refuses such delivery, the Prosecutor or such person may apply to the Court which determined the case and the Court shall make such order regarding the disposal of the exhibit as may be proper.

Order for disposal of property regarding which offence committed

202. (1) Any Court may, if it thinks fit, impound any property or document produced before it under this Enactment.

(2) During or at the conclusion of any trial in any Court, the Court may make such order as it thinks fit for the custody or disposal of any property or document produced before it or in its custody, or the custody of any Religious Enforcement Officer or police officer or any public servant, regarding which any offence appears to have been committed or which has been used for the commission of any offence.

(3) The power conferred upon the Court under subsection (2) shall include the power to make an order for the forfeiture or confiscation or destruction of such property or for the delivery to any person of such property, but shall be exercised subject to any special provisions relating to forfeiture, confiscation, destruction or delivery contained in the written law under which the conviction was had.

(4) A Court making an order under this section in respect of any property or document shall direct whether such order is to take effect

immediately or at any future date or on the happening of any future contingency and shall, except when the property is livestock or property subject to speedy and natural decay, include in such order all necessary directions and conditions to ensure that such property or document will be produced as and when required for the purposes of the trial during or at the conclusion of which such order is made or for the purposes of any appeal or further criminal proceedings resulting from such trial.

(5) In this section, the term “property” includes, in the case of property regarding which an offence appears to have been committed, not only such property as has been originally in the possession or under the control of any party but also any property into or for which the property may have been converted or exchanged, and any thing acquired by such conversion or exchange, whether immediately or otherwise.

CHAPTER 7

OF THE TRANSFER OF CRIMINAL CASES

Power of the Judge of the Syariah High Court to transfer cases

203. Whenever it is made to appear to the Judge of the Syariah High Court—

- (a) that a fair and impartial trial cannot be had in any Syariah Subordinate Court;
- (b) that some question of law of unusual difficulty is likely to arise;
- (c) that a view of the place in or near which any offence has been committed may be required for the satisfactory trial of the offence;
- (d) that an order under this section will tend to the general convenience of the parties or witnesses; or
- (e) that such an order is expedient for the ends of justice, or is required by any provision of this Enactment,

the Judge may order—

- (aa) that any particular criminal case be transferred to and tried before the Syariah High Court; or

- (bb) that an accused person be tried in another Syariah Subordinate Court.

Application for transfer to be supported by affidavit

204. (1) Every application for the exercise of the power conferred by section 203 shall be made by motion which shall be supported by affidavit.

(2) Every such application shall be made before the trial of the offence has been concluded.

(3) Every accused person making any such application shall give to the Chief Syarie Prosecutor notice in writing of the application, together with a copy of the grounds on which it is made, and no order shall be made on the merits of the application unless at least twenty-four hours have elapsed between the giving of such notice and the hearing of the application.

CHAPTER 8

OF IRREGULARITIES IN PROCEEDINGS

Proceeding in wrong place, etc.

205. No finding, sentence or order of any Court shall be set aside merely on the ground that the trial or other proceedings in the course of which it was arrived at, passed or made, took place in a wrong local area or before a wrong Court, unless it appears that such error occasioned a failure of justice.

Omission to frame charge

206. (1) No finding or sentence pronounced or passed shall be deemed invalid merely on the ground that no charge was framed unless, in the opinion of the appellate Court, a failure of justice has been occasioned thereby.

(2) If the appellate Court thinks that a failure of justice has been occasioned by the omission to frame a charge, the Court shall order that a new trial be had.

Irregularities not to vitiate proceedings

207. Subject to the provisions contained in this Chapter, no finding, sentence or order passed or made by a Court of competent jurisdiction shall be reversed or altered on account—

(a) of any error, omission or irregularity in the complaint, summons, warrant, charge, judgment or other proceedings before or during the trial under this Enactment;

(b) of the want of any sanction required by law; or

(c) of the improper admission or rejection of any evidence,

unless such error, omission, improper admission or rejection of evidence, irregularity, want of sanction or misdirection has occasioned a failure of justice.

PART VIII

GENERAL

Definition

208. In this Part, “religious officer” means any Judge, Syariah Prosecutor, Registrar or Religious Enforcement Officer.

Protection of officers

209. No proceedings shall lie against any Judge or other officers for any act done in good faith in any judicial proceedings under this Enactment or any other written law for the time being in force relating to Islamic religion.

Contempt of Court

210. The Court shall have power to punish any person who commits a contempt of the Court with a fine not exceeding one thousand ringgit.

False information, evidence or admission

211. Whoever wilfully gives any information, evidence or admission orally or in writing which is false in any matter where he is required to do so by this Enactment shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Religious officer disobeying a direction of the law with the intent to cause injury to any person

212. Whoever, being a religious officer, knowingly disobeys any direction of the law as to the way in which he is to conduct himself as such officer, intending to cause, or knowing it to be likely that he will, by such disobedience, cause injury to any person shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Omission to produce, etc. a document to a religious officer by person legally bound to produce, etc. such document

213. Whoever, being legally bound to produce or deliver up any document to any religious officer as such, intentionally omits so to produce or deliver up the document shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both; or if the document is to be produced or delivered up to a Court, to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Refusing oath when duly required to take oath by a religious officer

214. Whoever refuses to bind himself by an oath to state the truth when required so to bind himself by a religious officer legally competent to require that he shall so bind himself shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Refusing to answer a religious officer authorized to question

215. Whoever, being legally bound to state the truth on any subject to any religious officer, refuses to answer any question demanded of him

touching that subject by such officer, in the exercise of the legal powers of such officer, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Refusing to sign statement

216. Whoever refuses to sign any statement made by him when required to sign that statement by a religious officer legally competent to require that he shall sign that statement shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Intentional insult or interruption to a religious officer sitting in any stage of a judicial proceedings

217. Whoever intentionally insults or causes any interruption to any religious officer while such officer is sitting in any stage of a judicial proceedings shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Sworn affidavit

218. (1) Subject to any rules made by the Court, any affidavit may be used in a Court if it is sworn under an oath—

- (a) in Malaysia, before any Judge, *Qadi* or Registrar;
- (b) in Singapore or Brunei Darussalam, before any Judge or *Qadi*;
or
- (c) in any other place, before any Muslim officer exercising consular functions on behalf of the Government of Malaysia.

(2) The Court shall take judicial notice of the seal or signature of any Judge, *Qadi*, Registrar or consular officer written or named in any affidavit.

Power of Court to summon and examine persons

219. Any Court may, at any stage of any trial or other proceedings under this Enactment, summon any person as a witness, or examine any

person in attendance though not summoned as a witness, or recall and re-examine any person already examined, and the Court shall summon and examine or recall and re-examine any such person if his evidence appears to be essential to the just decision of the case.

Order for payment of compensation

220. (1) The Court before which a person is convicted of any offence may order for the payment by him of a sum to be fixed by the Court by way of compensation to any person, or to the representatives of any person, injured in respect of his body, character or property by the offence for which the conviction is had.

(2) The Court shall specify the person to whom any sum in respect of compensation as mentioned in subsection (1) is to be paid and the section 221 shall be applicable to any order made under this section.

(3) To the extent of the amount which has been paid to a person or to the representatives of a person, under an order for compensation, any claim of such person or representatives for damages sustained by reason of the offence shall be deemed to have been satisfied, but the order for payment shall not prejudice any right to a civil remedy for the recovery of any property or for the recovery of damages beyond the amount of compensation paid under the order.

(4) Every order made under this section shall be appealable to the Syariah High Court in the case of an order made by the Syariah Subordinate Court, and to the Syariah Appeal Court in the case of an order made by the Syariah High Court.

Provisions as to compensation

221. (1) Subject to this Enactment, where any person is under this Enactment, for any reason, ordered to pay compensation, the Court making such order may in its discretion do all or any of the following things, namely—

(a) allow time for the payment of the compensation;

(b) direct payment of the compensation to be made by instalments;

- (c) direct that such person be searched and that any money found on him when so searched or which, in the event of his being committed to prison, may be found on him when taken to prison, shall be applied towards the payment of the compensation and the surplus, if any, being returned to him, but such money shall not be so applied if the Court is satisfied that the money does not belong to that person.

Copies of proceedings

222. (1) If the complainant or the accused or any person affected by a judgment or order passed or made by a Court desires to have a copy of any judgment, order or other part of the record, he shall, on applying for such copy, be furnished therewith by the Court on payment of such reasonable sum as the Court may direct unless the Court, for some special reason, thinks fit to furnish it free of charge.

(2) An application for a copy of the record may be made at any time by the Prosecutor by whom no fee shall be payable.

Person released on bail to give address for service

223. When any person is released on bail, he shall give to the Court or officer taking such bail an address at which service upon him of all notices and process may be made, and in any case where such person cannot be found, or for other reasons such service on him cannot be effected, any notice or process left for such person at such address shall be deemed to have been duly served upon him.

Compensation where charge is groundless

224. Whenever any person causes a Religious Enforcement Officer or a police officer to arrest another person, if it appears to the Judge who takes cognizance of the case that there was no sufficient ground for causing such arrest, the Judge may award such compensation not exceeding one hundred ringgit, to be paid by the person so causing the arrest to each person so arrested for his loss of time and any expenses incurred by him in the matter as the Judge shall think fit.

Judge not to act where interested

225. No Judge shall try any case to or in which he is a party or personally interested.

Evidence

226. In any proceeding under this Enactment, the Court shall observe all provisions of Islamic Law relating to number, status or quality of witness or evidence required to prove any fact.

Forms

227. The forms set out in the Schedule, with such variation as the circumstances of each case require, may be used for the respective purposes therein mentioned.

Application of fines

228. The Court imposing any fine under the authority of any law for the time being in force may award any portion thereof to an informer.

Rules

229. The Chief Syariah Judge may, by notification in the *Gazette*, make rules for carrying out the provisions of this Enactment and in particular, but without prejudice to the generality of the foregoing, such rules may provide for—

- (a) the fees that may be prescribed under this Enactment;
- (b) the forms, book of accounts, reports and other documents to be used in respect of any act or thing done under or in pursuance of this Enactment; and
- (c) the conduct of Court, form and the method of execution of instruments and the appointment of any officer or agent of the Court.

Hukum Syarak

230. (1) Any provisions or interpretation of the provisions under this Enactment which is inconsistent with the *Hukum Syarak* shall, to the extent of inconsistency, be void.

(2) In the event of a lacuna or where any matter is not expressly provided by this Enactment, the Court shall apply *Hukum Syarak*.

Repeal

231. (1) Criminal Procedure in the Syarak Enactment 1991 [*Ps. En. 7/1993*] is repealed.

(2) Where any case or matter before any Court on the coming into force of this Enactment, the provisions of this Enactment shall apply in respect of the proceeding of such case or matter to the extent that is causes no injustice.

FIRST SCHEDULE

[Subsection 2(3)]

ARABIC SCRIPT FOR CERTAIN WORDS AND EXPRESSIONS

'adil	—	عادل
Qadi	—	قاضي

SECOND SCHEDULE

FORM 1

SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 22(5)]

IN THE COURT AT

WARRANT OF REMAND

NO.:

To the Officer-in-Charge of the Prison/Police Station at

.....

Criminal Case No.: of 20.....

WHEREAS (hereinafter called “the accused”) was this day brought before this Court charged with having committed the offence of and it was necessary to remand the accused.

This is to authorize and require you to receive the accused into your custody together with this warrant and to keep him safely in Prison/Police Lock-up until the day of when you shall cause him to be brought before this Court at o'clock in the forenoon on the day unless you shall be otherwise ordered in the meantime.

Given under my hand and the seal of the Court this day of 20.....

(Seal)

.....
Signature of Judge

FORM 2

SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 28(1)]

SUMMONS TO AN ACCUSED PERSON

To of
.....

WHEREAS your attendance is necessary to answer to a charge of
and you are hereby required to appear on the day
of at the hour of o'clock in the
forenoon in person before the Syariah High Court/Syariah Subordinate Court at
.....

Dated this day of 20.....

(Seal)

.....
Signature of Judge

FORM 3

SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 32(1)]

WARRANT OF ARREST

To:

.....

.....

WHEREAS of

stands charged with the offence of

You are hereby directed to arrest the said
and to produce him before the Syariah High Court/Syariah Subordinate Court at

.....

Dated this.....day of 20.....

(Seal)

.....
Signature of Judge

This warrant may be endorsed as follows:

If the said shall give bail himself in the sum of

ringgit with one surety or two sureties each in the sum of ringgit
to attend before the Syariah High Court/Syariah Subordinate Court at

..... on the..... day of 20.....
and to continue so to attend until otherwise directed by me, he may be released.

Dated this.....day of 20.....

(Seal)

.....
Signature of Judge

FORM 4

SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 47(1)]

SEARCH WARRANT

To:

.....

WHEREAS written information has been laid before me of the commission
 (of suspected commission) of the offence of
 under section
 of the

This is to authorize and require you within a period of not more than 7 days from the
 date hereof to enter the house (or place or premises) situated at
 with such assistance as shall be required, and to search every part of that house (or
 place or premises) and to arrest the persons found committing the offence aforesaid,
 and forthwith to bring them before me or the Court.

Given under my hand and the seal of the Court, this
 day of 20.....

(Seal)

.....
Signature of Judge

FORM 5

SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 54(2)]

INFORMATION TO RELIGIOUS
ENFORCEMENT OFFICER

No.:

Date: Time: a.m./p.m.

Name:

Identity Card No.: Age: Occupation:

Address:

I hereby give the following information:

.....
.....
.....
.....

.....
Signature of Informant

The above information is given in writing/orally and was written and signed by the officer below and read over to the informant.

.....
*Signature of Religious
Enforcement Officer*

Dated this.....day of 20.....

FORM 6

SYARIAH CRIMINAL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 74(1)]

INFORMATION TO JUDGE

No.:.....

Date: Time: a.m./p.m.

Name:

Identity Card No.:..... Age:..... Occupation.....

Address:.....

I hereby give the following information:

.....
.....
.....
.....

I hereby solemnly declare that the above information is true and nothing but the truth.

.....
Signature of Informant

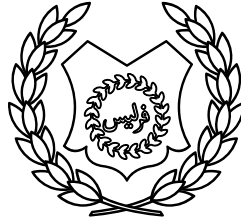
In my presence,

.....
Signature and Seal of Judge

Dated this.....day of 20.....

Passed in the State Legislative Assembly this 7 September 2005.
[SUK(Ps.) 05/306]

AHMAD BIN ZAKARIA
Secretary of the State Legislative Assembly
Perlis

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 6

**ENAKMEN TATACARA MAL
MAHKAMAH SYARIAH 2006**

Tarikh Persetujuan DiRaja 14 April 2006

Tarikh diterbitkan dalam *Warta* 25 Mei 2006

Hakcipta Pencetak (H)

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

Semua Hak Terpelihara. Tiada mana-mana bahagian jua daripada penerbitan ini boleh diterbitkan semula atau disimpan di dalam bentuk yang boleh diperolehi semula atau disiarkan dalam sebarang bentuk dengan apa jua cara elektronik, mekanikal, fotokopi, rakaman dan/atau sebaliknya tanpa mendapat izin daripada **Percetakan Nasional Malaysia Berhad (Pencetak kepada Kerajaan Malaysia yang dilantik).**

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 6

ENAKMEN TATACARA *MAL* MAHKAMAH SYARIAH 2006

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa
2. Pemakaian
3. Tafsiran
4. Tajuk am borang

BAHAGIAN II

KESAN KETAKPATUHAN

5. Ketakpatuhan
6. Permohonan untuk mengetepikan kerana tak teratur

BAHAGIAN III

CARA MEMULAKAN PROSIDING *MAL*

BAH 1

AM

7. Cara memulakan prosiding *mal*

BAH 2

SAMAN

8. Bentuk saman
9. Salinan saman
10. Pengeluaran dan penyampaian
11. Masa penyampaian
12. Kehilangan saman

BAH 3

PERMOHONAN

13. Bentuk permohonan
14. Pemakaian seksyen 9, 10, 11 dan 12

Seksyen

15. Permohonan perceraian

BAB 4

TUNTUTAN ATAU PEMBELAAN LISAN

16. Tuntutan atau pembelaan lisan

BAHAGIAN IV

PIHAK-PIHAK

BAB I

AM

17. Tafsiran
18. Percantuman pihak
19. Perubahan pihak
20. Kesalahcantuman dan ketakcantuman pihak
21. Pindaan dan penyampaian
22. Pemberhentian tindakan
23. Penurunan kepentingan

BAB 2

ORANG TAK BERKEUPAYAAN

24. Orang tak berkeupayaan
25. Persetujuan bagi pihak orang tak berkeupayaan
26. Peruntukan am tentang ketakupayaan
27. Prosiding luar aturan
28. Pemecatan penjaga *ad litem*
29. Plaintiff belum dewasa mencapai umur dewasa
30. Defendan belum dewasa mencapai umur dewasa

BAB 3

ORANG MISKIN

31. Permohonan untuk mendakwa atau membela sebagai orang miskin
32. Orang miskin tidak boleh memberhentikan, dsb. tanpa kebenaran
33. Kos

BAHAGIAN V

PEGUAM SYARIE

34. *Wakalah*
35. Penyampaian kepada Peguam Syarie

Seksyen

36. Menukar Peguam Syarie
37. Pelepasan Peguam Syarie
38. Pelepasan atas permohonan Peguam Syarie
39. Kematian

BAHAGIAN VI

PENYAMPAIAN

BAB 1

PENYAMPAIAN DALAM BIDANG KUASA

40. Alamat bagi penyampaian
41. Cara penyampaian
42. Ketakterimaan
43. Penyampaian kepada Peguam Syarie
44. Penyampaian di alamat bagi penyampaian
45. Hari kehadiran
46. Tempat dan masa penyampaian
47. Kes khas
48. Penyampaian ganti
49. Bukti penyampaian
50. Mengubah perintah
51. Mengeluarkan waran sebagai ganti atau tambahan kepada saman

BAB 2

PENYAMPAIAN DI LUAR BIDANG KUASA

52. Bila dibenarkan
53. Bentuk perintah
54. Cara penyampaian di luar bidang kuasa di dalam Malaysia
55. Mengubah perintah

BAHAGIAN VII

INTERPLIDER

56. Hak mendapatkan relief dengan cara interplider
57. Tuntutan untuk mendapatkan barang, dsb., yang diambil dalam pelaksanaan
58. Cara membuat permohonan

Seksyen

- 59. Penyampaian saman
- 60. Kuasa Mahkamah yang mendengar saman
- 61. Kuasa lain
- 62. Perbicaraan isu interplider

BAHAGIAN VIII

PLIDING

- 63. Pernyataan tuntutan
- 64. Defendan hendaklah menyampaikan pembelaan
- 65. Bentuk pembelaan
- 66. Tuntutan balas
- 67. Pembelaan terhadap tuntutan balas
- 68. Pembelaan tawaran
- 69. Jawapan
- 70. Keengganan menerima pliding dan pindaan
- 71. Butir-butir

BAHAGIAN IX

PEMBAYARAN KE DALAM DAN DARIPADA MAHKAMAH

- 72. Pembayaran ke dalam Mahkamah
- 73. Pembayaran daripada Mahkamah
- 74. Penyelesaian sebahagian
- 75. Perintah bagi pembayaran daripada Mahkamah
- 76. Kos
- 77. Relief lain
- 78. Tawaran
- 79. Tuntutan balas

BAHAGIAN X

PINDAAN

- 80. Pindaan kepada saman atau pliding
- 81. Pindaan kepada permohonan
- 82. Prosiding cacat
- 83. Cara meminda
- 84. Keciciran atau peninggalan

BAHAGIAN XI

PENZAHIRAN

Seksyen

- 85. Penzahiran dokumen dan fakta
- 86. Pemeriksaan dokumen
- 87. Komunikasi dan dokumen terlindung
- 88. Tiada rayuan terhadap perintah

BAHAGIAN XII

PEMINDAHAN PROSIDING

- 89. Pemindahan prosiding ke suatu Mahkamah yang lain
- 90. Tatacara mengenai pemindahan
- 91. Kos mengenai pemindahan
- 92. Tatacara mengenai pemindahan daripada Mahkamah Tinggi Syariah kepada Mahkamah Rendah Syariah
- 93. Tatacara mengenai pemindahan daripada Mahkamah Rendah Syariah kepada Mahkamah Tinggi Syariah

BAHAGIAN XIII

PENYELESAIAN, PENARIKAN BALIK DAN PEMBERHENTIAN

- 94. Penyelesaian tindakan
- 95. Penarikan balik tuntutan
- 96. Kesan penarikan balik ke atas prosiding selanjutnya
- 97. Penggantungan
- 98. Penarikan balik pembelaan
- 99. *Sulh*

BAHAGIAN XIV

KETERANGAN

BAB 1

AM

- 100. Keterangan hendaklah diambil secara lisan
- 101. Keterangan melalui afidavit

BAB 2

SEPINA

- 102. Permintaan bagi pengeluaran sepina
- 103. Bilangan orang dalam sepina

Seksyen

- 104. Sepina supaya dokumen dikemukakan
- 105. Meminda sepina
- 106. Penyampaian sepina
- 107. Jangka masa sepina
- 108. Rekod Mahkamah
- 109. Kehadiran banduan sebagai saksi atau pihak
- 110. Penawaran perbelanjaan
- 111. Afidavit mengenai penyampaian sepina

BAB 3

AFIDAVIT

- 112. Membuat afidavit
- 113. Bentuk afidavit
- 114. Salinan dokumen hendaklah dilampirkan pada afidavit
- 115. Menolak afidavit
- 116. Pindaan
- 117. Memfailkan afidavit
- 118. Pemeriksaan balas

BAHAGIAN XV

PENDENGARAN

- 119. Pendengaran di dalam Mahkamah
- 120. Kehadiran
- 121. Ketakhadiran pihak-pihak
- 122. Tuntutan balas
- 123. Tuntutan bersama
- 124. Nota keterangan
- 125. Dokumen atau ekshibit
- 126. Susunan ucapan
- 127. Kuasa Mahkamah
- 128. Perbicaraan belum berakhir
- 129. Penangguhan

BAHAGIAN XVI

PENGHAKIMAN DAN PERINTAH

- 130. Penghakiman
- 131. Penghakiman persetujuan

Seksyen

- 132. Terma penghakiman atau perintah hendaklah ditetapkan oleh Mahkamah
- 133. Bila ansuran kena dibayar
- 134. Perintah ansuran
- 135. Penghakiman, dsb. yang menghendaki perbuatan dilakukan; masa untuk melakukannya
- 136. Tarikh penghakiman atau perintah
- 137. Penghakiman bagi harta alih

BAHAGIAN XVII

RAYUAN

- 138. Tafsiran
- 139. Notis rayuan
- 140. Notis rayuan balas
- 141. Alasan rayuan
- 142. Rekod rayuan jika perayu diwakili
- 143. Rekod rayuan jika perayu tidak diwakili atau merayu sebagai orang miskin
- 144. Penggantungan pelaksanaan sementara menanti rayuan
- 145. Penghakiman hendaklah menyatakan alasan
- 146. Pelaksanaan penghakiman atas rayuan

BAHAGIAN XVIII

PENGUATKUASAAN DAN PELAKSANAAN

BAB 1

AM

- 147. Kewajipan mematuhi

BAB 2

PENGUATKUASAAN

- 148. Penguatkuasaan penghakiman, dsb. bagi pembayaran wang
- 149. Penguatkuasaan penghakiman bagi pemilikan harta tak alih
- 150. Penguatkuasaan penghakiman bagi penghantarserahan harta alih
- 151. Penguatkuasaan penghakiman untuk melakukan atau menahan diri daripada melakukan sesuatu perbuatan
- 152. Kuasa Mahkamah untuk menetapkan masa
- 153. Pelaksanaan oleh atau terhadap orang yang bukan pihak

BAB 3

PELAKSANAAN

Seksyen

- 154. Kebenaran untuk mengeluarkan perintah pelaksanaan
- 155. Mengeluarkan perintah pelaksanaan
- 156. Mengendorkan masa penyerahan
- 157. Fi dan perbelanjaan yang akan dilevikan
- 158. Penunaian
- 159. Jenis pelaksanaan
- 160. Penyitaan dan penjualan
- 161. *Hiwalah*
- 162. Wang dan harta di dalam Mahkamah
- 163. Penyitaan dan penghantarserahan
- 164. Deposit perbelanjaan
- 165. Memasuki premis
- 166. Resit
- 167. Penggunaan hasil
- 168. Perbelanjaan
- 169. Penyata mengenai perintah
- 170. Senarai inventori
- 171. Arahan tentang pelaksanaan kewajipan bailif
- 172. Penyerahan kepada bailif
- 173. Pembayaran daripada Mahkamah
- 174. Penjualan

BAB 4PERUNTUKAN KHAS BERHUBUNGAN DENGAN SAMAN
PENGHUTANG PENGHAKIMAN

- 175. Pemakaian
- 176. Permohonan untuk mendapatkan saman penghutang penghakiman
- 177. Mengeluarkan saman penghutang penghakiman
- 178. Pemeriksaan penghutang penghakiman
- 179. Permohonan untuk mendapatkan notis penghakiman
- 180. Mengeluarkan notis penghakiman
- 181. Pendengaran notis penghakiman
- 182. Perintah pengkomitan
- 183. Pembayaran oleh penghutang penghakiman

Seksyen

- 184. Perakuan penunaian
- 185. Tarikh perintah pengkomitan

BAHAGIAN XIX

PEMBAHAGIAN MENGIKUT KADAR

- 186. Hasil jualan pelaksanaan hendaklah dibahagikan mengikut kadar di kalangan pemiutang penghakiman

BAHAGIAN XX

PROSIDING INTERLOKUTORI DAN PERINTAH INTERIM

BAB 1

PROSIDING INTERLOKUTORI

- 187. Cara membuat permohonan
- 188. Notis permohonan hendaklah difailkan
- 189. Penyampaian permohonan
- 190. Afidavit
- 191. Salinan dokumen
- 192. Penangguhan
- 193. Ketakhadiran
- 194. Perintah *ex parte* boleh diketepikan
- 195. Permohonan dalam prosiding

BAB 2

PERINTAH INTERIM

- 196. Pemakaian
- 197. Kuasa Mahkamah untuk memberikan perintah interim
- 198. Tiada rayuan terhadap perintah interim
- 199. Penahanan, pemeliharaan, dsb. hal perkara kausa atau perkara
- 200. Injunksi
- 201. Perintah interim tentang *hadhanah*
- 202. Perintah interim tentang nafkah
- 203. Kuasa untuk memerintahkan diambil sampel, dsb.
- 204. Penjualan harta mudah musnah, dsb.
- 205. Perintah bagi perbicaraan awal
- 206. Mendapatkan kembali harta alih yang tertakluk kepada lien, dsb.
- 207. membenarkan pendapatan daripada harta yang menjadi hal perkara prosiding

BAHAGIAN XXI**KUASA HAKIM DAN PENDAFTAR**

Seksyen

- 208. Kuasa Pendaftar
- 209. Kuasa Hakim
- 210. Rayuan terhadap penghakiman, perintah atau keputusan Pendaftar

BAHAGIAN XXII**WANG DAN HARTA DI DALAM MAHKAMAH**

- 211. Akaun bank Mahkamah
- 212. Bayaran ke dalam Mahkamah
- 213. Bayaran ke dalam bank
- 214. Notis kepada orang yang berhak
- 215. Pembayaran daripada Mahkamah
- 216. Cara membayar
- 217. Kiriman melalui pos
- 218. Buku akaun
- 219. Kos perkhidmatan
- 220. Dana wang tak dituntut, dsb.

BAHAGIAN XXIII**KOS, ELAUN DAN FI MAHKAMAH**

- 221. Fi Mahkamah
- 222. Kos
- 223. Taksiran kos
- 224. Saksi
- 225. Saksi pakar
- 226. Elaun penginapan dan perjalanan
- 227. Kehadiran dalam lebih daripada satu prosiding
- 228. Saksi tidak dipanggil

BAHAGIAN XXIV**PENGHINAAN MAHKAMAH**

- 229. Notis menunjukkan sebab
- 230. Penghinaan oleh pertubuhan perbadanan
- 231. Prosiding tanpa kebenaran

BAHAGIAN XXV

PELBAGAI

Seksyen

- 232. Bahasa
- 233. Borang
- 234. Salinan diperakui
- 235. Fi, deposit dan pembayaran
- 236. Larangan ke atas pegawai Mahkamah
- 237. Memberikan jaminan
- 238. Memanjangkan atau memendekkan masa
- 239. Perkara yang mengaibkan, dsb.
- 240. Kehadiran sendiri
- 241. Penyampaian oleh Mahkamah lain
- 242. Merekodkan keterangan sebelum pendengaran
- 243. Surat permintaan
- 244. Permintaan Perakuan Pusaka oleh Mahkamah Sivil, Pihak Berkuasa atau orang yang berkepentingan
- 245. Kuasa sedia ada Mahkamah
- 246. Hukum Syarak
- 247. Jawatankuasa Kaedah-Kaedah
- 248. Kaedah-kaedah
- 249. Pemansuhan

JADUAL

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 6

**ENAKMEN TATACARA MAL
MAHKAMAH SYARIAH 2006**

BETA SETUJU,

(MOHOR KERAJAAN)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Pemangku Raja Perlis

15 Rabiulawal 1427
14 April 2006

Suatu Enakmen untuk mengadakan peruntukan berhubungan dengan tatacara *mal* bagi Mahkamah Syariah.

[]

MAKA DIPERBUAT UNDANG-UNDANG INI oleh Dewan Undangan Negeri Perlis seperti berikut:

BAHAGIAN I
PERMULAAN

Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa

1. (1) Enakmen ini bolehlah dinamakan Enakmen Tatacara *Mal* Mahkamah Syariah 2006.

(2) Enakmen ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Raja Pemerintah melalui pemberitahuan dalam *Warta*.

Pemakaian

2. Enakmen ini hendaklah mempunyai kuat kuasa dalam semua prosiding *mal* yang dimulakan di mana-mana Mahkamah Syariah kecuali sebagaimana yang diperuntukkan selainnya di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain atau diperintahkan selainnya oleh Mahkamah.

Tafsiran

3. (1) Dalam Enakmen ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

“bailif” termasuklah Pendaftar atau mana-mana kerani atau pegawai Mahkamah yang dipertanggungjawabkan bagi melaksanakan kewajipan seorang bailif;

“borang” ertinya borang yang dinyatakan dalam Jadual Ketiga, dan borang yang disebut dengan menggunakan suatu nombor ertinya borang yang dinomborkan sedemikian dalam Jadual itu;

“ditetapkan” ertinya ditetapkan oleh kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini;

“Enakmen Pentadbiran” ertinya Enakmen Pentadbiran Agama Islam 2006 [*Enakmen 4*];

“Hakim” atau “Hakim Syarie” ertinya Ketua Hakim Syarie, Hakim Mahkamah Tinggi Syariah atau Hakim Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah Enakmen Pentadbiran;

“hari kehadiran” ertinya hari yang ditetapkan dalam mana-mana saman atau prosiding lain bagi kehadiran defendan atau mana-mana hari lain yang ditetapkan untuk pendengaran apa-apa prosiding itu;

“lien” ertinya suatu hak atas harta seseorang penghutang penghakiman setakat keterhutangan itu;

“Mahkamah” atau “Mahkamah Syariah” mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“Majlis” mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“notis” ertinya notis bertulis melainkan jika dalam apa-apa hal diperintahkan selainnya oleh Mahkamah;

“orang belum dewasa” ertinya seseorang yang belum mencapai umur lapan belas tahun;

“orang tak berkeupayaan” termasuklah seseorang budak, seseorang tak sempurna akal dan seseorang yang ditegah menguruskan hartanya;

“Pegum Syarie” mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya dalam Enakmen Pentadbiran;

“pemiutang penghakiman” ertinya orang yang berhak menguatkuasakan penghakiman bagi pembayaran wang sama ada secara ansuran atau selainnya;

“Pendaftar” ertinya Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah, Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah, atau Penolong Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah Enakmen Pentadbiran;

“penghakiman” termasuklah alasan penghakiman;

“penghutang penghakiman” ertinya orang yang bertanggung di bawah mana-mana penghakiman bagi pembayaran wang;

“terjemahan diperakui” ertinya terjemahan apa-apa dokumen yang diperakui betul oleh pegawai Mahkamah atau oleh mana-mana orang lain yang diterima oleh Mahkamah.

(2) Semua perkataan dan ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini dan tidak ditakrifkan dalam Enakmen ini tetapi ditakrifkan dalam Bahagian I Akta-Akta Tafsiran 1948 dan 1967 [*Akta 388*] hendaklah mempunyai erti yang diberikan kepadanya setakat yang pengertian itu tidak bercanggah dengan Hukum Syarak.

(3) Bagi mengelakkan keraguan tentang identiti atau pentafsiran perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, rujukan bolehlah dibuat kepada Tulisan Arab bagi perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan itu yang ditunjukkan bersetentangan dengannya dalam Jadual itu.

Tajuk am borang

4. Tiap-tiap dokumen, termasuk borang, yang difailkan di Mahkamah hendaklah mempunyai tajuk am seperti dalam Borang MS 1.

BAHAGIAN II**KESAN KETAKPATUHAN****Ketakpatuhan**

5. Ketakpatuhan mana-mana peruntukan Enakmen ini atau mana-mana kaedah yang dibuat di bawahnya tidaklah membatalkan mana-mana prosiding melainkan jika Mahkamah memerintahkan sedemikian, tetapi Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak, mengetepikan mana-mana prosiding keseluruhannya atau sebahagiannya sebagai tak teratur, atau memerintahkan supaya apa-apa pindaan dibuat atas apa-apa terma yang difikirkannya adil.

Permohonan untuk mengetepikan kerana tak teratur

6. Apa-apa permohonan untuk mengetepikan apa-apa prosiding, langkah yang diambil dalam apa-apa prosiding atau apa-apa dokumen, penghakiman atau perintah dalamnya kerana tak teratur tidaklah boleh dibenarkan melainkan jika permohonan itu dibuat dalam masa yang munasabah dan sebelum pihak yang memohon itu telah mengambil apa-apa langkah baru selepas menyedari tentang ketakteraturan itu.

BAHAGIAN III**CARA MEMULAKAN PROSIDING *MAL*****BAB 1****AM****Cara memulakan prosiding *mal***

7. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2) atau mana-mana undang-undang bertulis lain, tiap-tiap prosiding *mal* di Mahkamah hendaklah dimulakan melalui saman.

(2) Semua prosiding berkenaan dengan mana-mana perkara yang dinyatakan dalam Jadual Kedua hendaklah dimulakan melalui permohonan.

(3) Saman, permohonan, notis rayuan, notis rayuan balas waran, sepina perintah mahkamah dan lain-lain dokumen undang-undang hendaklah dikeluarkan dengan dimeterai atau dicop dalam bentuk yang diperkenan oleh Raja Pemerintah.

BAB 2

SAMAN

Bentuk saman

8. Tiap-tiap saman—

- (a) hendaklah dalam Borang MS 2; dan
- (b) hendaklah disertakan dengan suatu pernyataan tuntutan yang hendaklah mematuhi kehendak seksyen 63.

Salinan saman

9. Tiap-tiap saman terhadap seorang defendan hendaklah dikemukakan untuk difailkan dalam tiga salinan dan satu salinan tambahan hendaklah dikemukakan bagi tiap-tiap defendan tambahan.

Pengeluaran dan penyampaian

10. (1) Pendaftar hendaklah memeriksa saman dan—

- (a) jika saman itu didapati sempurna bentuknya; dan
- (b) jika plaintif telah membayar fi yang ditetapkan, termasuk fi bagi penyampaian jika penyampaian oleh Mahkamah diperlukan,

Pendaftar hendaklah memberikan suatu nombor bersiri padanya, memeteraikan, menandatangani dan mengeluarkannya.

(2) Jika Pendaftar berpendapat bahawa saman itu tidak sempurna bentuknya, dia boleh menolaknya atau mengarahkan supaya saman itu dipinda.

Masa penyampaian

11. (1) Bagi maksud penyampaian, setiap saman hendaklah sah pada mulanya selama dua belas bulan bermula dari tarikh pengeluarannya.

(2) Jika sesuatu saman belum lagi disampaikan kepada defendan dalam tempoh yang dinyatakan dalam subseksyen (1), suatu permohonan boleh dibuat kepada Mahkamah untuk melanjutkan tempoh keesahan saman itu sebelum tarikh habis tempoh saman itu atau mana-mana hari kemudian daripada itu, jika ada, sebagaimana yang dibenarkan oleh Mahkamah.

(3) Mahkamah boleh melalui perintah melanjutkan tempoh keesahan saman itu dari semasa ke semasa selama apa-apa tempoh, yang tidak melebihi dua belas bulan pada mana-mana satu ketika, yang bermula dari hari yang mengikuti hari saman itu akan, kalau tidak kerana lanjutan itu, habis tempoh.

Kehilangan saman

12. Jika sesuatu saman hilang selepas dikeluarkan, Mahkamah boleh memerintahkan supaya dikeluarkan suatu saman baru yang mengandungi tarikh, dan mempunyai kesan yang sama seperti saman asal.

BAB 3**PERMOHONAN****Bentuk permohonan**

13. (1) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan kemudian daripada ini, tiap-tiap permohonan hendaklah dibuat melalui notis dalam Borang MS 3 dan disokong dengan affidavit yang diangkat sumpah mengikut Enakmen ini.

(2) Tiap-tiap permohonan hendaklah menyatakan dengan sepenuhnya jenis perintah yang dipohon, dan mengandungi fakta yang cukup terperinci untuk menyokong permohonan itu, dan melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya, hendaklah disampaikan kepada semua pihak dan orang yang berkepentingan dalamnya.

(3) Dalam sesuatu permohonan, penentang hendaklah disebut sebagai responden.

Pemakaian seksyen 9, 10, 11 dan 12

14. Seksyen 9, 10, 11 dan 12 hendaklah terpakai, dengan apa-apa ubahsuaian yang perlu, berhubungan dengan sesuatu permohonan sebagaimana seksyen-seksyen itu terpakai berhubungan dengan saman.

Permohonan perceraian

15. Walau apa pun apa-apa jua dalam Bahagian ini, suatu permohonan mendapatkan perceraian hendaklah dibuat mengikut tatacara yang ditetapkan dalam Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam 2006 [*Enakmen 7*] dan prosiding selanjutnya berkenaan dengannya hendaklah dijalankan mengikut Enakmen itu.

BAB 4

TUNTUTAN ATAU PEMBELAAN LISAN

Tuntutan atau pembelaan lisan

16. (1) Walau apa pun apa-apa jua dalam Enakmen ini, Mahkamah boleh, mengikut budi bicaranya, membenarkan apa-apa tuntutan atau pembelaan dibuat secara lisan:

Dengan syarat bahawa dalam hal sedemikian Mahkamah hendaklah merekodkan butir-butir tuntutan atau pembelaan itu dengan mengambil kira kehendak Enakmen ini yang berhubungan dengan saman atau permohonan, mengikut mana-mana yang berkenaan.

(2) Mahkamah hendaklah menyampaikan satu salinan rekod yang dibuat di bawah subseksyen (1) kepada pihak yang baginya butir-butir tuntutan atau pembelaan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, direkodkan.

(3) Apabila dia menerima rekod yang tersebut dalam subseksyen (2), pihak yang kepadanya rekod itu disampaikan hendaklah—

- (a) memperakui butir-butir yang terkandung dalamnya dengan menurunkan tandatangannya atau cap ibu jari kanannya pada rekod itu;

- (b) menyediakan salinan yang mencukupi bagi rekod itu supaya satu salinan boleh disampaikan kepada setiap pihak lain dalam prosiding itu; dan
- (c) menyampaikan satu salinan rekod itu kepada tiap-tiap pihak itu sekurang-kurangnya empat belas hari sebelum hari kehadiran.

(4) Jika Mahkamah membenarkan suatu tuntutan atau pembelaan dibuat mengikut subseksyen (1), maka hendaklah mengenakan apa-apa fi yang ditetapkan sebagai tambahan kepada apa-apa fi lain yang kena dibayar di bawah Enakmen ini.

BAHAGIAN IV

PIHAK-PIHAK

BAB 1

AM

Tafsiran

17. Dalam Bahagian ini “plaintif” termasuklah pemohon dan “defendan” termasuklah responden.

Percantuman pihak

18. (1) Dua orang atau lebih boleh dicantumkan sekali dalam satu tindakan sebagai plaintif atau defendan dengan kebenaran Mahkamah atau jika—

- (a) tindakan-tindakan yang berasingan dibawa oleh atau terhadap setiap seorang daripada mereka, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan soalan undang-undang atau fakta yang sama akan timbul dalam kesemua tindakan itu; dan
- (b) segala hak untuk mendapatkan relief yang dituntut dalam tindakan itu, sama ada hak-hak itu bersesama, berasingan atau sebagai pilihan, adalah berkenaan dengan atau timbul daripada transaksi atau siri transaksi yang sama.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), jika Mahkamah mendapati bahawa apa-apa percantuman boleh menyulitkan mana-mana defendan atau melengahkan perbicaraan atau selainnya menyusahkan Mahkamah boleh,

atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan defendan, memerintahkan supaya diadakan perbicaraan berasingan atau membuat apa-apa perintah lain yang difikirkannya patut.

(3) Penghakiman boleh diberi tanpa apa-apa pindaan kepada mana-mana plaintif bagi relief yang dia berhak mendapatnya, atau terhadap seorang defendan atau terhadap mana-mana seorang defendan atau lebih yang didapati bertanggung mengikut tanggungan mereka masing-masing.

Perubahan pihak

19. (1) Tertakluk kepada subsekysen (2), Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak pada mana-mana peringkat prosiding, membatalkan, menggantikan atau menambahkan mana-mana pihak mengikut apa-apa cara dan atas apa-apa terma yang adil dan patut.

(2) Tiada seorang pun boleh dijadikan plaintif tanpa persetujuannya atau, jika dia orang tak berkeupayaan, tanpa persetujuan wakilnya yang hendaklah ditandakan secara bertulis atau mengikut apa-apa cara lain yang dibenarkan.

Kesalahcantuman dan ketakcantuman pihak

20. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), pada mana-mana peringkat prosiding dalam apa-apa kausa atau perkara Mahkamah boleh, sebagaimana yang difikirkannya adil dan sama ada atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan—

- (a) memerintahkan mana-mana pihak yang telah dijadikan suatu pihak dengan tak patut tak perlu atau kerana apa-apa sebab telah terhenti menjadi pihak yang patut atau perlu, terhenti menjadi suatu pihak; atau
- (b) memerintahkan supaya mana-mana pihak yang sepatutnya telah dicantumkan sebagai suatu pihak atau yang kehadirannya di hadapan Mahkamah adalah perlu untuk memastikan bahawa segala perkara yang dipertikaikan dalam kausa atau perkara itu boleh diputuskan dan dihakimi dengan berkesan lengkap ditambahkan sebagai suatu pihak.

(2) Tiada seorang pun boleh ditambahkan sebagai plaintif tanpa persetujuannya yang ditandakan secara bertulis atau dengan apa-apa cara lain sebagaimana yang dibenarkan.

Pindaan dan penyampaian

21. (1) Jika berlaku perubahan pihak semasa mana-mana prosiding belum selesai—

- (a) tajuk prosiding itu hendaklah dipinda dengan sewajarnya; dan
- (b) dokumen prosiding itu hendaklah disampaikan kepada mana-mana orang yang ditambahkan atau digantikan sebagai defendan melainkan jika dia bersetuju untuk mengetepikan penyampaian itu.

(2) Prosiding terhadap orang yang disebut dalam perenggan (1)(b) hendaklah disifatkan telah dimulakan mulai tarikh penyampaian atau pengetepian itu, mengikut mana-mana yang berkenaan.

Pemberhentian tindakan

22. Dalam hal perkahwinan, kematian atau kebangkrapan mana-mana pihak—

- (a) jika kausa tindakan itu tidak menakat mengikut Hukum Syarak, prosiding itu hendaklah terhenti, kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam perenggan (c);
- (b) jika kausa tindakan itu menakat atau berterusan mengikut Hukum Syarak, prosiding itu tidaklah terhenti atau menjadi cacat; atau
- (c) dalam hal kematian selepas perbicaraan tetapi sebelum penghakiman diumumkan atau dicatatkan, prosiding itu tidaklah terhenti, dan penghakiman boleh diumumkan atau dicatatkan.

Penurunan kepentingan

23. (1) Dalam hal mana-mana penyerahhakan, pewujudan, perubahan, perpindahan atau penurunan kepentingan, harta pusaka, hakmilik atau tanggungan mana-mana pihak, antara permulaan mana-mana prosiding

dengan penghakiman di dalamnya, orang yang kepadanya atau padanya kepentingan, harta pusaka, hakmilik, atau tanggungan telah diberikan atau turun boleh memohon supaya dia ditambahkan sebagai suatu pihak atau dijadikan suatu pihak bagi menggantikan suatu pihak yang lain dan plaintif boleh mengikut cara yang sama memohon untuk mendapatkan penambahan atau penggantian sedemikian, jika pihak yang berkenaan ialah defendan.

(2) Notis mana-mana permohonan di bawah subseksyen (1) hendaklah disampaikan kepada semua pihak.

(3) Jika suatu permohonan sepatutnya dibuat di bawah subseksyen (1) dan tidak dibuat dalam tempoh yang munasabah, Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak, memerintahkan supaya pihak atau orang yang berkenaan membuat permohonan dalam suatu tempoh ditentukan, dan jika pihak atau orang itu ingkar boleh membatalkan atau membuang prosiding itu, atau memerintahkan supaya pihak atau orang yang berkenaan dihalang daripada membela, mengikut mana-mana yang berkenaan.

(4) Jika mana-mana perkara yang tersebut dalam subseksyen (1) berlaku selepas penghakiman dan ada wang untuk manfaat prosiding itu di Mahkamah, Mahkamah boleh memerintahkan supaya disampaikan kepada mana-mana orang apa-apa permohonan untuk mendapatkan suatu perintah bagi pembayaran daripada Mahkamah.

BAB 2

ORANG TAK BERKEUPAYAAN

Orang tak berkeupayaan

24. Mana-mana orang tak berkeupayaan boleh mendakwa atau didakwa melalui penjaga *ad litem*nya yang diluluskan dengan wajar oleh Mahkamah.

Persetujuan bagi pihak orang tak berkeupayaan

25. Sesuatu persetujuan yang diberikan atau pengetepian yang dibuat bagi pihak seorang orang tak berkeupayaan oleh penjaga *ad litem*nya dengan kelulusan Mahkamah hendaklah mengikat orang tak berkeupayaan itu.

Peruntukan am tentang ketakupayaan

26. Jika plaintif adalah seorang orang tak berkeupayaan—

- (a) tiada penyelesaian atau kompromi boleh menjadi sah tanpa keizinan Mahkamah; dan
- (b) semua wang atau harta lain yang diperoleh untuk plaintif dalam, atau berbangkit daripada, tindakan itu hendaklah dibayar ke dalam Mahkamah atau didepositkan di Mahkamah melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya.

Prosiding luar aturan

27. Apa-apa prosiding yang diambil oleh atau terhadap orang tak berkeupayaan yang tidak menurut Enakmen ini atau Hukum Syarak hendaklah dibuang dan apa-apa penghakiman dan perintah yang dibuat dalam prosiding itu boleh diketepikan.

Pemecatan penjaga *ad litem*

28. (1) Mahkamah boleh dengan alasan yang mencukupi mengikut Hukum Syarak memecat mana-mana penjaga *ad litem* dan menggantikannya dengan orang lain, iaitu seseorang yang layak dan sesuai dan sanggup bertindak.

(2) Mahkamah boleh melantik seseorang daripada pegawainya untuk menjadi seorang penjaga *ad litem*.

Plaintif belum dewasa mencapai umur dewasa

29. (1) Seseorang plaintif belum dewasa hendaklah, apabila mencapai umur dewasa semasa prosiding belum selesai, sama ada menarik balik prosiding itu sebelum mengambil apa-apa langkah dalam prosiding itu atau meneruskan prosiding itu.

(2) Tiada kebenaran untuk menarik balik diperlukan, tetapi Bahagian XIII hendaklah terpakai mengenai perkara itu.

(3) Jika plaintif belum dewasa menarik balik tuntutan, dia tidaklah bertanggung sendiri terhadap kos, melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya.

(4) Jika ada lebih daripada seorang plaintif, plaintif belum dewasa itu tidak boleh menarik balik tuntutan tanpa kebenaran Mahkamah tetapi boleh memohon kepada Mahkamah untuk mengeluarkan namanya atau, jika dia ialah pihak yang perlu dalam prosiding itu, memotong namanya sebagai plaintif dan menjadikannya sebagai defendan atas apa-apa terma yang ditentukan oleh Mahkamah.

(5) Jika prosiding itu diteruskan, plaintif belum dewasa hendaklah memohon untuk meminda tajuk prosiding itu dan Mahkamah boleh meminda tajuk itu dan melepaskan penjaga *ad litem*nya.

Defendan belum dewasa mencapai umur dewasa

30. Jika seorang defendan yang belum dewasa belum mencapai umur dewasa semasa prosiding belum selesai, sama ada dia atau penjaga *ad litem*nya boleh memfailkan affidavit bagi membuktikan kedewasaan itu dan sesudah itu tajuk prosiding itu hendaklah dipinda, dan penjaga *ad litem* hendaklah dilepaskan, tertakluk kepada apa-apa soal mengenai kos yang disebabkan oleh kecuaiannya atau salah laku penjaga itu.

BAB 3

ORANG MISKIN

Permohonan untuk mendakwa atau membela sebagai orang miskin

31. (1) Mana-mana orang yang berhasrat untuk memulakan atau membela apa-apa tindakan atau prosiding lain mengikut haknya sendiri, dan tidak berupaya membayar fi Mahkamah baginya, boleh memohon kepada Mahkamah untuk kebenaran mendakwa atau membela sebagai orang miskin.

(2) Permohonan di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dalam Borang MS 4 dan disokong dengan affidavit yang mengandungi butir-butir yang berikut:

- (a) nama, tempat tinggal dan pekerjaannya;
- (b)akuan bahawa dia tidak berupaya membayar fi Mahkamah dalam prosiding itu; dan
- (c) segala fakta material mengenai kes itu.

(3) Afidavit itu hendaklah disediakan oleh pemohon atau oleh seorang pegawai Mahkamah yang berkenaan dan hendaklah ditentusahkan di hadapan seorang Hakim atau Pendaftar.

(4) Jika Mahkamah berpuas hati—

(a) bahawa pemohon tidak berupaya membayar fi Mahkamah dalam prosiding itu; dan

(b) bahawa pemohon mempunyai kausa tindakan atau pembelaan yang baik, mengikut mana-mana yang berkenaan,

maka Mahkamah hendaklah membuat suatu perintah membenarkan pemohon (kemudian daripada ini disebut “orang miskin”) untuk mendakwa atau membela, mengikut mana-mana yang berkenaan, sebagai seorang orang miskin.

(5) Jika suatu perintah dibuat di bawah subseksyen (4), saman atau proses lain dalam tindakan atau prosiding lain itu dan catatan yang relevan dalam buku kausa hendaklah ditanda “orang miskin”.

(6) Jika Mahkamah tidak berpuas hati sedemikian hendaklah menolak permohonan itu dan tiada rayuan boleh dibuat terhadap penolakan itu.

Orang miskin tidak boleh memberhentikan, dsb. tanpa kebenaran

32. Orang miskin tidak boleh memberhentikan, menyelesaikan atau mengkompromikan tindakan atau prosiding lain tanpa kebenaran Mahkamah.

Kos

33. Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, tiada orang miskin bertanggungjawab membayar kos kepada mana-mana pihak, atau berhak menerima daripada mana-mana pihak lain apa-apa kos selain perbelanjaan sebenar yang dilakukan dalam perjalanan prosiding itu.

BAHAGIAN V
PEGUAM SYARIE

Wakalah

34. (1) Pelantikan seorang Peguam Syarie hendaklah dilafazkan oleh orang yang melantiknya, dan diterima oleh Peguam Syarie yang dilantik sedemikian, di hadapan Mahkamah atau Pendaftar.

(2) Jika seorang Peguam Syarie telah menerima pelantikannya di bawah subseksyen (1), dia hendaklah, sebelum mengambil apa-apa langkah dalam prosiding itu, memfailkan suatu *wakalah* dalam Borang MS 5.

Penyampaian kepada Peguam Syarie

35. Jika seorang Peguam Syarie mewakili lebih daripada satu pihak dalam apa-apa prosiding, penyampaian satu salinan apa-apa dokumen kepada Peguam Syarie itu hendaklah menjadi penyampaian yang mencukupi kepada semua pihak itu.

Menukar Peguam Syarie

36. (1) Jika suatu pihak berhasrat menukar Peguam Syariennya, dia hendaklah memfailkan suatu notis penukaran dalam Borang MS 6 dan menyampaikan satu salinan notis itu kepada semua pihak.

(2) Seksyen 34 hendaklah terpakai berhubungan dengan penukaran Peguam Syarie sebagaimana seksyen itu terpakai berhubungan dengan pelantikan Peguam Syarie.

Pelepasan Peguam Syarie

37. Jika suatu pihak ingin melepaskan Peguam Syariennya, dia hendaklah memfailkan suatu notis pelepasan itu dalam Borang MS 7 dan menyampaikan satu salinan notis itu kepada semua pihak.

Pelepasan atas permohonan Peguam Syarie

38. Jika Peguam Syarie yang mewakili suatu pihak memohon untuk dilepaskan, dia hendaklah memfailkan suatu notis penarikan diri dalam Borang MS 8 dan menyampaikan satu salinan notis kepada pihak yang diwakilinya.

Kematian

39. *Wakalah* seseorang Peguam Syarie hendaklah tamat dengan kematian Peguam Syarie itu atau pihak yang diwakilinya.

BAHAGIAN VI

PENYAMPAIAN

BAB 1

PENYAMPAIAN DALAM BIDANG KUASA

Alamat bagi penyampaian

40. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), tiap-tiap plaintif atau pemohon dan tiap-tiap orang yang memfailkan sesuatu saman atau dokumen lain dalam mana-mana prosiding, selain seorang pegawai Mahkamah yang bertindak demikian, dan mana-mana orang lain yang diperintahkan oleh Mahkamah untuk berbuat demikian hendaklah memberikan alamat bagi penyampaian di dalam Negeri Perlis.

(2) Jika mana-mana plaintif, pemohon atau orang lain itu diwakili oleh seorang Peguam Syarie, alamat Peguam Syarie itu hendaklah menjadi alamat bagi penyampaian.

Cara penyampaian

41. (1) Tertakluk kepada Bahagian ini, sesuatu saman atau dokumen lain hendaklah disampaikan ke diri, dan hendaklah dilaksanakan dengan menyerahkan saman atau dokumen lain itu, atau dengan mengemukakannya untuk diperiksa dan menyerahkan satu salinan saman atau dokumen lain itu, kepada orang yang kepadanya saman atau dokumen itu hendak disampaikan.

(2) Bagi maksud subseksyen (1), suatu salinan yang mengandungi meterai Mahkamah dan tandatangan Pendaftar hendaklah disifatkan sebagai suatu saman atau dokumen asal.

(3) Penyampaian sesuatu saman atau dokumen lain hendaklah dilaksanakan oleh pegawai Mahkamah atau mana-mana orang lain.

Ketakterimaan

42. Jika orang yang kepadanya sesuatu saman atau dokumen lain dikehendaki disampaikan enggan menerima saman atau dokumen itu atau salinannya, ia bolehlah ditinggalkan berhampiran dengan orang itu dan perhatiannya diarahkan kepada saman, dokumen atau salinannya itu.

Penyampaian kepada Peguam Syarie

43. Sesuatu saman atau dokumen lain boleh disampaikan kepada Peguam Syarie mana-mana pihak yang telah memfailkan *wakalah* mengikut seksyen 34 kecuali sebagaimana yang diperuntukkan selainnya oleh Enakmen ini.

Penyampaian di alamat bagi penyampaian

44. Sesuatu saman atau dokumen lain yang diserahkan di alamat bagi penyampaian mana-mana orang hendaklah disifatkan telah disampaikan kepada orang itu.

Hari kehadiran

45. (1) Sesuatu saman yang memulakan suatu tindakan hendaklah disampaikan tidak kurang daripada tujuh hari genap sebelum hari kehadiran melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya.

(2) Tertakluk kepada Enakmen ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain, notis bagi semua prosiding lain hendaklah notis dua hari genap melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya.

(3) Hari kehadiran boleh diubah oleh Pendaftar, jika perlu.

Tempat dan masa penyampaian

46. (1) Penyampaian boleh dilaksanakan di mana-mana tempat, pada mana-mana hari dan bila-bila masa pada waktu siang atau malam.

(2) Penyampaian selepas pukul 4.00 petang hendaklah disifatkan telah dilaksanakan pada hari yang berikutnya.

(3) Penyampaian yang dilaksanakan selepas pukul 12.00 tengah hari pada hari sebelum, atau pada bila-bila masa pada, hari kelepasan mingguan atau pada bila-bila masa pada mana-mana hari kelepasan am, hendaklah disifatkan telah dilaksanakan pada hari yang mengikuti hari kelepasan itu.

Kes khas

47. (1) Penyampaian kepada seseorang orang tak berkeupayaan hendaklah dibuat kepada penjaga *ad litemnya*, jika ada.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Mahkamah boleh, atas permohonan, memerintahkan supaya penyampaian kepada seseorang orang tak berkeupayaan dibuat kepada mana-mana orang lain.

(3) Penyampaian kepada seseorang di dalam penjara hendaklah dibuat kepada pegawai yang menjaga penjara itu, yang hendaklah menyebabkan saman atau dokumen lain itu diberikan kepada orang itu.

(4) Penyampaian kepada mana-mana anggota Angkatan Tentera hendaklah dibuat kepada pegawai pemerintah atau adjutan unitnya, yang hendaklah menyebabkan saman atau dokumen lain itu diberikan kepada anggota itu.

Penyampaian ganti

48. (1) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa atas apa-apa alasan yang mencukupi saman atau dokumen lain itu tidak dapat disampaikan secara biasa, Mahkamah boleh memerintahkan supaya saman atau dokumen lain itu disampaikan dengan cara menampalkan suatu salinannya di papan kenyataan Mahkamah dan juga di suatu tempat yang mudah dilihat di bangunan tempat orang yang kepadanya saman atau dokumen itu hendak disampaikan terakhir diketahui tinggal, atau mengikut apa-apa cara lain yang difikirkan patut oleh Mahkamah.

(2) Mahkamah boleh juga, dalam mana-mana hal yang termasuk dalam subseksyen (1), membuat perintah supaya penyampaian dibuat melalui iklan dalam mana-mana akhbar tempatan sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah.

(3) Penyampaian ganti hendaklah mempunyai kesan yang sama seperti penyampaian ke diri.

(4) Dalam hal penyampaian ganti, Mahkamah hendaklah, jika perlu, menetapkan masa bagi pihak yang berkenaan itu hadir di Mahkamah.

(5) Tiada perintah bagi penyampaian ganti boleh dibuat berkenaan dengan—

(a) sesuatu sepina; atau

(b) apa-apa dokumen yang memulakan prosiding bagi penangkapan atau pengkomitan mana-mana orang.

(6) Apa-apa permohonan bagi perintah di bawah seksyen ini hendaklah disokong dengan affidavit yang menyatakan fakta yang menjadi asas permohonan itu.

Bukti penyampaian

49. (1) Penyampaian saman atau dokumen lain boleh, melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya, dibuktikan melalui affidavit orang yang melaksanakan penyampaian itu dan, jika penyampaian itu adalah ke diri dan orang yang kepadanya saman atau dokumen lain itu hendak disampaikan tidak dikenalnya sendiri, melalui affidavit orang yang mengecamkan orang yang kepadanya saman atau dokumen itu hendak disampaikan.

(2) Orang yang kepadanya saman atau dokumen itu disampaikan hendaklah menandatangani suatu pengakuteraan penyampaian, tetapi keengganan atau ketakupayaannya menandatangani sedemikian tidaklah akan menjejaskan keesahan penyampaian itu.

Mengubah perintah

50. Suatu perintah bagi penyampaian, atau bagi penyampaian ganti, boleh diubah oleh Mahkamah.

Mengeluarkan waran sebagai ganti atau tambahan kepada saman

51. Mahkamah boleh, dalam mana-mana hal yang Mahkamah berkuasa mengeluarkan saman bagi kehadiran mana-mana orang, setelah merekodkan alasannya, mengeluarkan waran untuk menangkapnya jika—

- (a) sama ada sebelum atau selepas saman dikeluarkan tetapi sebelum masa yang ditetapkan bagi kehadirannya, Mahkamah berpendapat ada alasan untuk mempercayai bahawa dia telah melarikan diri atau tidak akan mematuhi saman itu; atau
- (b) pada masa itu dia tidak hadir dan saman itu dibuktikan telah disampaikan dengan sempurna dalam masa yang mencukupi bagi memastikan kehadirannya mengikut saman itu dan tiada alasan munasabah diberikan bagi ketakhadiran itu.

BAB 2**PENYAMPAIAN DI LUAR BIDANG KUASA****Bila dibenarkan**

52. (1) Mahkamah boleh memerintahkan penyampaian saman atau permohonan di luar bidang kuasa jika—

- (a) keseluruhan hal perkara tindakan itu berhubungan dengan harta tak alih yang terletak dalam Negeri Perlis;
- (b) apa-apa relief diminta terhadap mana-mana orang yang berdomisil atau biasanya bermastautin atau menjalankan perniagaan di Negeri Perlis;
- (c) tindakan itu dibawa dengan sepatutnya terhadap seseorang yang kepadanya penyampaian dibuat dengan sempurna di Negeri Perlis, seseorang di luar Negeri Perlis ialah suatu pihak yang perlu atau patut dalam tindakan itu; atau
- (d) dalam apa-apa hal yang berbangkit daripada perkahwinan, kemastautinan salah satu pihak kepada perkahwinan itu pada masa permohonan itu ialah di Negeri Perlis.

(2) Tertakluk kepada seksyen 54, apa-apa perintah yang memberikan kebenaran untuk melaksanakan penyampaian di luar bidang kuasa hendaklah mengarahkan cara penyampaian itu hendaklah dilaksanakan dan bagaimana penyampaian itu boleh dibuktikan.

Bentuk perintah

53. Suatu perintah bagi penyampaian di luar bidang kuasa hendaklah menetapkan hari kehadiran orang yang kepadanya penyampaian hendak dibuat dan Mahkamah hendaklah mengambil kira dan boleh menghendaki keterangan tentang cara perhubungan dan pengangkutan.

Cara penyampaian di luar bidang kuasa di dalam Malaysia

54. (1) Apa-apa saman atau permohonan bagi penyampaian di luar bidang kuasa di dalam Malaysia bolehlah dihantar kepada mana-mana Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa di dalam kawasan tempatan di mana orang yang kepadanya saman atau dokumen itu hendak disampaikan dikatakan berada.

(2) Saman atau permohonan yang hendak disampaikan itu boleh dihantar melalui pos atau selainnya bersama dengan permintaan bertulis bagi penyampaian yang ditandatangani oleh Hakim atau Pendaftar.

Mengubah perintah

55. Sesuatu perintah bagi penyampaian di luar perintah bidang kuasa boleh diubah oleh Mahkamah.

BAHAGIAN VII

INTERPLIDER

Hak mendapatkan relief dengan cara interplider

56. Jika—

- (a) seseorang bertanggung berkeñaan dengan hutang atau berkeñaan dengan apa-apa wang, barang atau harta alih lain dan dia didakwa atau dia menjangka bahawa dia akan didakwa mengenai atau berkeñaan dengan hutang, wang, barang atau harta itu oleh dua orang atau lebih yang membuat tuntutan bertentangan berkeñaan dengannya; atau

- (b) tuntutan dibuat untuk mendapatkan apa-apa wang, barang atau harta alih lain yang diambil atau dicadangkan hendak diambil oleh bailif dalam pelaksanaan apa-apa penghakiman, atau untuk mendapatkan hasil atau nilai apa-apa barang atau harta sedemikian oleh seseorang selain orang yang terhadapnya penghakiman itu dikeluarkan,

maka orang yang bertanggung atau bailif itu boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan relief dengan cara interplider.

Tuntutan untuk mendapatkan barang, dsb., yang diambil dalam pelaksanaan

57. (1) Mana-mana orang yang membuat tuntutan untuk mendapatkan atau berkenaan dengan apa-apa wang, barang atau harta alih lain yang diambil atau dicadangkan hendak diambil dalam pelaksanaan apa-apa penghakiman, atau untuk mendapatkan hasil atau nilai apa-apa barang atau harta sedemikian, hendaklah memberikan notisuntutannya dalam Borang MS 9 kepada bailif yang dipertanggung dengan pelaksanaan penghakiman itu dan hendaklah memasukkan dalam notisnya suatu pernyataan tentang alamatnya, dan alamat itu hendaklah menjadi alamat untuk penyampaian kepadanya.

(2) Apabila menerima tuntutan yang dibuat di bawah seksyen ini, bailif hendaklah dengan serta-merta memberikan notis mengenai tuntutan itu dalam Borang MS 10 kepada pemiutang penghakiman dan pemiutang penghakiman itu hendaklah, dalam masa empat hari selepas menerima notis itu, memberikan notis dalam Borang MS 11 kepada bailif memberitahunya sama ada dia mengaku atau mempertikaikan tuntutan itu.

(3) Jika—

- (a) bailif menerima suatu notis daripada pemiutang pelaksanaan di bawah subseksyen (2) yang mempertikaikan tuntutan itu, atau pemiutang pelaksanaan gagal, dalam tempoh yang disebut dalam subseksyen itu, memberikan notis yang dikehendaki itu; dan
- (b) tuntutan yang dibuat di bawah seksyen ini tidak ditarik balik,

maka bailif boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan relief di bawah Bahagian ini.

(4) Seorang bailif yang menerima notis daripada pemiutang pelaksanaan di bawah subseksyen (2) yang mengakui tuntutan yang dibuat di bawah seksyen ini hendaklah menarik diri daripada pemilikan wang, barang atau harta tak alih lain yang dituntut itu.

Cara membuat permohonan

58. (1) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan relief di bawah Bahagian ini hendaklah dibuat melalui saman dalam Borang MS 12 atau MS 13, mengikut mana-mana yang sesuai.

(2) Tertakluk kepada subseksyen (3), sesuatu saman di bawah seksyen ini hendaklah disokong dengan affidavit bahawa pemohon itu—

- (a) tidak menuntut apa-apa kepentingan dalam hal perkara yang dipertikaikan selain daripada caj atau kos;
- (b) tidak berpakat sulit dengan mana-mana pihak menuntut dalam hal perkara itu; dan
- (c) sanggup membayar atau memindahkan hal perkara itu ke dalam Mahkamah atau membereskannya sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah.

(3) Jika pemohon ialah seorang bailif, dia tidak boleh memberikan apa-apa affidavit yang tersebut dalam subseksyen (2) melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah.

Penyampaian saman

59. (1) Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, saman yang disebut dalam seksyen 58, mestilah disampaikan ke diri sekurang-kurangnya tujuh hari sebelum hari kehadiran.

(2) Saman interplider mestilah dalam salah satu bentuk dalam Borang MS 14.

Kuasa Mahkamah yang mendengar saman

60. (1) Jika, semasa mendengar saman di bawah Bahagian ini, semua orang yang membuat tuntutan yang bertentangan dalam hal perkara yang dipertikaikan itu (kemudian daripada ini disebut “pihak-pihak menuntut” dalam Bahagian ini) hadir, maka Mahkamah boleh memerintahkan—

- (a) supaya mana-mana pihak menuntut dijadikan defendan dalam mana-mana tindakan yang belum selesai mengenai hal perkara yang dipertikaikan itu sebagai menggantikan atau sebagai tambahan kepada pemohon yang memohon relief di bawah Bahagian ini; atau
- (b) supaya sesuatu isu antara pihak-pihak menuntut itu dinyatakan dan dibicarakan dan boleh mengarahkan yang mana di antara pihak-pihak menuntut itu hendak dijadikan plaintif dan yang mana hendak dijadikan defendan.

(2) Jika—

- (a) pemohon atas suatu saman di bawah Bahagian ini seorang bailif;
- (b) semua pihak menuntut bersetuju atau mana-mana di antara mereka meminta sedemikian; atau
- (c) soalan yang menjadi isu di antara pihak-pihak menuntut adalah soalan undang-undang dan fakta-faktanya tidak dipertikaikan,

maka Mahkamah boleh memutuskan secara terus soalan yang menjadi isu di antara pihak-pihak menuntut itu dan membuat suatu perintah dengan sewajarnya atas apa-apa terma yang difikirkan adil.

Kuasa lain

61. Tertakluk kepada Bahagian ini, Mahkamah boleh dalam atau bagi maksud mana-mana prosiding interplider membuat apa-apa perintah tentang kos atau apa-apa perkara lain sebagaimana yang difikirkannya adil.

Perbicaraan isu interplider

62. (1) Bahagian XV hendaklah, dengan apa-apa ubahsuaian yang perlu, terpakai berhubungan dengan isu interplider sebagaimana Bahagian itu terpakai berhubungan dengan apa-apa kausa atau perkara lain.

(2) Mahkamah yang membicarakan isu interplider boleh memberikan apa-apa penghakiman atau membuat apa-apa perintah yang akan dapat dengan muktamad membereskan segala soalan yang berbangkit dalam prosiding interplider itu.

(3) Penghakiman itu mestilah dalam salah satu bentuk dalam Borang MS 15.

BAHAGIAN VIII**PLIDING****Pernyataan tuntutan**

63. (1) Tiap-tiap pernyataan tuntutan hendaklah ditandatangani oleh plaintif atau Peguam Syariyenya dan hendaklah mengandungi—

(a) suatu pernyataan yang ringkas lagi padat, dalam perenggan-perenggan yang bernombor, tentang fakta-fakta yang dijadikan sandaran oleh plaintif dan menunjukkan kausa tindakannya, termasuk butir-butir mengenai apa-apa sifat khas yang atasnya plaintif mendakwa, jika ada;

(b) butir-butir tuntutan yang mencukupi;

(c) suatu pernyataan tentang relief yang dituntut; dan

(d) butir-butir mengenai apa-apa permohonan lain.

(2) Jika lebih daripada satu kausa tindakan dijadikan sandaran, alasan bagi setiap satu tindakan dan relief yang dituntut berdasarkan kausa itu hendaklah dinyatakan secara berasingan.

Defendan hendaklah menyampaikan pembelaan

64. (1) Defendan yang mempertikaikan tanggungannya bagi keseluruhan atau sebahagian mana-mana tuntutan dalam tindakan itu boleh—

(a) pada bila-bila masa sebelum hari kehadiran, menyampaikan kepada plaintif suatu pembelaan; atau

(b) hadir pada hari kehadiran dan mempertikaikan tuntutan plaintif.

(2) Jika defendan hadir di Mahkamah dan mempertikaikan tuntutan plaintif, Mahkamah boleh memerintahkannya supaya menyampaikan suatu pembelaan dalam apa-apa tempoh masa yang diarahkannya.

(3) Pembelaan hendaklah dikemukakan dalam Borang MS 16.

Bentuk pembelaan

65. (1) Tiap-tiap pembelaan hendaklah ditandatangani oleh defendan atau Peguam Syariyenya dan hendaklah—

(a) sama ada mengaku atau menafikan tiap-tiap pengataan fakta yang material dalam pernyataan tuntutan;

(b) menyatakan dengan ringkas lagi padat apa-apa fakta baru yang dijadikan sandaran oleh defendan sebagai pembelaan; dan

(c) membangkitkan dengan ringkas lagi padat dan tanpa hujah apa-apa perkara undang-undang yang perlu.

(2) Penafian di bawah perenggan (1)(a) tidak boleh berbentuk mengelak tetapi hendaklah menjawab perkara isi.

Tuntutan balas

66. (1) Tiap-tiap tuntutan balas hendaklah mengandungi perkara dan butir-butir yang sama seperti pernyataan tuntutan dan hendaklah ditandatangani oleh defendan atau Peguam Syariyenya.

(2) Tuntutan balas tidak boleh dibuat terhadap mana-mana orang yang pada ketika itu bukan pihak dalam tindakan itu, tetapi jika suatu tindakan balas dibuat, suatu perintah penyatuan boleh dibuat oleh Mahkamah.

Pembelaan terhadap tuntutan balas

67. (1) Jika mana-mana defendan membuat tuntutan balas, plaintif hendaklah, jika dia berhasrat hendak membuat pembelaan terhadap tuntutan balas itu, memfailkan dan menyebabkan disampaikan kepada defendan suatu pembelaan kepada tuntutan balas itu dalam apa-apa tempoh masa yang diarahkan oleh Mahkamah.

(2) Jika plaintif tidak mematuhi subseksyen (1), seksyen 16 hendaklah terpakai seolah-olah plaintif ialah seorang defendan.

Pembelaan tawaran

68. Jika suatu pembelaan tawaran sebelum tindakan dibangkitkan maka defendan hendaklah, apabila memfailkan pembelaannya, membayar ke dalam Mahkamah amaun yang dikatakan telah ditawarkan itu.

Jawapan

69. Mahkamah boleh, atas alasan yang mencukupi, memberi kebenaran untuk memfailkan dan menyerahkan suatu jawapan kepada pembelaan, sama ada pembelaan itu ialah pembelaan terhadap suatu tuntutan atau tuntutan balas.

Keengganan menerima pliding dan pindaan

70. Mahkamah boleh enggan menerima atau boleh mengembalikan untuk dipinda mana-mana pliding yang tidak mematuhi kehendak Bahagian ini.

Butir-butir

71. (1) Jika mana-mana pliding tidak mengandungi butir-butir yang mencukupi, Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak, memerintahkan pihak yang bertanggungjawab supaya memfailkan dan menyebabkan disampaikan butir-butir lanjut dan jelas, dan boleh menggantung semua prosiding sehingga perintah itu dipatuhi.

(2) Butir-butir lanjut dan jelas boleh difailkan dan disampaikan atas permintaan tanpa perintah.

BAHAGIAN IX

PEMBAYARAN KE DALAM DAN DARIPADA MAHKAMAH

Pembayaran ke dalam Mahkamah

72. (1) Defendan boleh membayar wang ke dalam Mahkamah sebagai penyelesaian tuntutan atau mana-mana bahagiannya dan boleh juga membayar ke dalam Mahkamah sejumlah wang berkenaan dengan kos.

(2) Defendan hendaklah memberikan notis kepada plaintif mengenai pembayaran itu dan, jika bayaran itu kurang daripada jumlah yang dituntut, notis itu hendaklah menyatakan berkenaan dengan apa pembayaran itu dibuat.

Pembayaran daripada Mahkamah

73. Tertakluk kepada seksyen 26 dan 78, jika pembayaran ke dalam Mahkamah adalah sama dengan amaun yang dituntut atau plaintif memilih untuk menerimanya sebagai penyelesaian keseluruhan tuntutannya, amaun itu hendaklah dibayar daripada Mahkamah kepadanya, dan dia boleh mendapat penghakiman bagi kesemua kos yang sebenarnya dilakukan sebelum dia menerima notis pembayaran ke dalam Mahkamah itu, dan kos untuk mencatatkan penghakiman bagi kos itu, melainkan jika dibayar tanpa perintah.

Penyelesaian sebahagian

74. Jika pembayaran yang disebut dalam seksyen 73 adalah berkenaan dengan sebahagian daripada tuntutannya, plaintif boleh meneruskan tindakan berkenaan dengan bahagian yang lain itu.

Perintah bagi pembayaran daripada Mahkamah

75. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan selainnya dalam seksyen 73 dan 74, wang yang dibayar ke dalam Mahkamah tidak boleh dibayar daripada Mahkamah tanpa perintah Mahkamah.

Kos

76. Jika wang telah dibayar ke dalam Mahkamah dan plaintif gagal mendapat penghakiman bagi apa-apa amaun yang lebih besar, kos yang dilakukan oleh defendan selepas pembayaran ke dalam Mahkamah itu hendaklah dibayar oleh plaintif.

Relief lain

77. Jika plaintif memohon relief selain pembayaran wang, dia bolehlah meneruskan tindakannya untuk mendapatkan relief yang lain itu walaupun apa-apa wang telah dibayar daripada Mahkamah kepadanya.

Tawaran

78. Jika pembayaran ke dalam Mahkamah dibuat dengan suatu pembelaan tawaran dan pembelaan itu disetujuterima, defendan adalah berhak untuk mendapatkan kos tindakan itu sepenuhnya dan wang di dalam Mahkamah tidak boleh dibayar daripada Mahkamah tanpa perintah Mahkamah.

Tuntutan balas

79. Bahagian ini hendaklah, dengan apa-apa ubahsuaian yang perlu, terpakai bagi tuntutan balas.

BAHAGIAN X**PINDAAN****Pindaan kepada saman atau pliding**

80. (1) Tertakluk kepada Bahagian ini, Mahkamah boleh, pada mana-mana peringkat prosiding, membenarkan plaintif meminda samannya, atau mana-mana pihak meminda plidingnya, atas apa-apa terma tentang kos atau selainnya sebagaimana yang adil dan mengikut apa-apa cara, jika ada, yang diarahkannya.

(2) Jika suatu permohonan kepada Mahkamah untuk mendapatkan kebenaran membuat pindaan yang disebut dalam subseksyen (1) dibuat selepas habis tempoh apa-apa tempoh had masa yang relevan yang berkuat kuasa pada tarikh pengeluaran saman itu, Mahkamah boleh, jika difikirkannya adil, memberikan kebenaran sedemikian atas apa-apa terma yang difikirkannya patut.

(3) Tertakluk kepada subseksyen (2), mana-mana pihak dalam mana-mana prosiding boleh meminda plidingnya tanpa perintah Mahkamah pada bila-bila masa sebelum penyampaian kepada pihak yang satu lagi.

Pindaan kepada permohonan

81. Seksyen 80 hendaklah, dengan apa-apa ubahsuaian yang perlu, terpakai berhubungan dengan sesuatu permohonan sebagaimana seksyen itu terpakai berhubungan dengan saman dan pliding.

Prosiding cacat

82. Mahkamah boleh pada bila-bila masa, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak, dan atas apa-apa terma yang difikirkannya adil, memerintahkan supaya dibuat apa-apa pindaan bagi maksud—

- (a) membetulkan apa-apa kecacatan atau ralat dalam mana-mana prosiding; atau
- (b) menentukan soalan sebenar yang menjadi kontroversi atau bagi mencapai keadilan antara pihak-pihak.

Cara meminda

83. Sesuatu pindaan hendaklah dibuat dengan memfailkan suatu salinan bersih dokumen yang dipinda, yang hendaklah menunjukkan pindaan yang telah dibuat, dan menyampaikan suatu salinan dokumen yang dipinda itu kepada pihak atau pihak-pihak yang satu lagi:

Dengan syarat bahawa jika pindaan itu diperintahkan semasa perbicaraan atau pendengaran mana-mana tindakan atau prosiding, atau jika semua pihak hadir semasa pindaan itu dibuat, Mahkamah boleh mengikut budi bicaranya meminda dokumen dalam fail Mahkamah dan penyampaian kepada pihak-pihak tidaklah perlu.

Keciciran atau peninggalan

84. Kesilapan tulisan atau ralat yang berbangkit daripada kecaciran atau peninggalan tak sengaja boleh pada bila-bila masa dibetulkan oleh Mahkamah tanpa formaliti.

BAHAGIAN XI

PENZAHIRAN

Penzahiran dokumen dan fakta

85. (1) Mahkamah boleh, jika perlu dan atas apa-apa terma yang difikirkannya adil, memerintahkan mana-mana pihak—

(a) menyatakan dengan bersumpah, secara lisan atau dengan afidavit apakah dokumen yang ada atau pernah ada dalam milikannya atau kuasanya berhubungan dengan perkara yang berkenaan, atau sama ada dia ada atau pernah ada dalam milikannya atau kuasanya apa-apa dokumen atau jenis dokumen tertentu, dan, dalam mana-mana hal itu, tempat tersimpannya mana-mana dokumen yang dahulunya berada dalam milikannya atau kuasanya, tetapi sekarang tidak lagi berada dalam milikannya atau kuasanya; atau

(b) mengemukakan apa-apa dokumen yang berada dalam milikannya atau kuasanya.

(2) Jika pihak itu ialah suatu badan, sama ada diperbadankan atau selainnya, seorang pegawainya boleh diperintahkan supaya mematuhi perintah atau arahan Mahkamah berkenaan dengan penzahiran apa-apa dokumen.

(3) Mahkamah boleh menggantung prosiding itu sementara menanti pematuhan perintah atau arahan Mahkamah di bawah seksyen ini.

Pemeriksaan dokumen

86. Mana-mana pihak adalah berhak untuk memeriksa dan membuat salinan apa-apa dokumen dalam milikan atau kuasa pihak yang satu lagi dan yang disebut dalam mana-mana pliding, afidavit atau dokumen lain yang difailkan olehnya dalam prosiding itu atau semasa pemeriksaan lisan di bawah seksyen 85.

Komunikasi dan dokumen terlindung

87. Pengemukakan dan pemeriksaan dokumen di bawah Bahagian ini hendaklah tertakluk kepada peruntukan mana-mana undang-undang yang berhubungan dengan komunikasi dan dokumen terlindung.

Tiada rayuan terhadap perintah

88. Maka tiada rayuan boleh dibuat terhadap apa-apa perintah Mahkamah di bawah Bahagian ini kecuali dalam rayuan terhadap penghakiman kes itu pada keseluruhannya.

BAHAGIAN XII**PEMINDAHAN PROSIDING****Pemindahan prosiding ke suatu Mahkamah yang lain**

89. (1) Jika Hakim mana-mana Mahkamah berpuas hati bahawa mana-mana prosiding di dalam Mahkamah itu boleh dengan lebih senang atau adil dibicarakan di dalam suatu Mahkamah yang lain, maka dia boleh memerintahkan supaya prosiding itu dipindahkan ke Mahkamah yang lain itu.

(2) Apa-apa pemindahan mana-mana prosiding di bawah subseksyen (1) boleh dibuat oleh Hakim atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak melalui notis.

Tatacara mengenai pemindahan

90. (1) Apabila suatu perintah dibuat bagi mengenai pemindahan mana-mana prosiding daripada satu Mahkamah kepada satu Mahkamah yang lain, Mahkamah yang daripadanya prosiding itu dipindahkan mestilah menghantar kepada Mahkamah yang kepadanya prosiding itu dipindahkan fail, segala dokumen, ekshibit dan salinan diperakui bagi nota keterangan prosiding itu, jika ada.

(2) Mahkamah yang kepadanya prosiding itu dipindahkan boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak, memberikan apa-apa arahan tentang perjalanan lanjut prosiding itu sebagaimana yang difikirkannya patut.

Kos mengenai pemindahan

91. Jika suatu perintah bagi pemindahan dibuat atas permohonan sesuatu pihak, maka kos yang dilakukan hendaklah menurut budi bicara Hakim.

Tatacara mengenai pemindahan daripada Mahkamah Tinggi Syariah kepada Mahkamah Rendah Syariah

92. (1) Jika melalui suatu perintah Mahkamah Tinggi Syariah mana-mana prosiding diperintahkan supaya dipindahkan kepada Mahkamah Rendah Syariah, atau sesuatu isu diarahkan supaya dibicarakan di Mahkamah itu, Pendaftar hendaklah, apabila menerima perintah atau salinan diperakui bagi perintah itu, mencatatkan prosiding itu dalam Daftar Kes yang berkenaan, dan memberikan notis dalam Borang MS 17 sekurang-kurangnya empat belas hari sebelum hari kehadiran, kepada tiap-tiap pihak supaya hadir di hadapan Mahkamah untuk mendapatkan apa-apa arahan tentang perjalanan lanjut prosiding itu.

(2) Tertakluk kepada apa-apa arahan yang terkandung dalam perintah Mahkamah Tinggi Syariah, perbicaraan itu hendaklah diteruskan seolah-olah prosiding itu telah dimulakan dalam Mahkamah Rendah Syariah.

Tatacara mengenai pemindahan daripada Mahkamah Rendah Syariah kepada Mahkamah Tinggi Syariah

93. Jika suatu perintah dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah bagi pemindahan mana-mana prosiding daripada Mahkamah Rendah Syariah kepada Mahkamah Tinggi Syariah, maka Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah hendaklah menghantar kepada Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah fail prosiding itu, segala dokumen, ekshibit dan salinan diperakui bagi nota keterangan, jika ada, dan Pendaftar hendaklah memberikan notis pemindahan itu dalam Borang MS 18, kepada tiap-tiap pihak dalam tindakan itu.

BAHAGIAN XIII**PENYELESAIAN, PENARIKAN BALIK DAN PEMBERHENTIAN****Penyelesaian tindakan**

94. Jika dengan persetujuan pihak-pihak sesuatu tindakan telah diselesaikan, Mahkamah boleh pada bila-bila masa dengan persetujuan pihak-pihak itu merekodkan hakikat penyelesaian itu dengan terma-termannya, dan rekod penyelesaian itu hendaklah menjadi pembelaan dengan cara *res judicata* dalam tindakan kemudiannya bagi kausa tindakan yang sama, atau bagi kausa tindakan yang pada matannya adalah sama.

Penarikan balik tuntutan

95. (1) Plaintiff boleh, dengan kebenaran Mahkamah, pada bila-bila masa sebelum penghakiman, menarik balik mana-mana prosiding keseluruhannya atau sebahagiannya dengan memberikan notis dalam Borang MS 19 kepada Mahkamah dan menyampaikan satu salinan notis itu kepada defendan.

(2) Jika plaintiff menarik balik mana-mana prosiding di bawah subseksyen (1), defendan berhak mendapat kos prosiding itu.

Kesan penarikan balik ke atas prosiding selanjutnya

96. Jika plaintiff telah menarik balik prosiding di bawah seksyen 95, dia tidak boleh kemudiannya membawa tindakan bagi kausa tindakan yang sama, atau bagi kausa tindakan yang pada matannya adalah sama melainkan jika Mahkamah telah memberikan kebenaran untuk memulakan prosiding yang baru.

Penggantungan

97. Jika plaintiff telah menarik balik mana-mana prosiding di bawah seksyen 95 dan dia bertanggungjawab membayar apa-apa kos mana-mana pihak lain dalam tindakan itu, maka jika sebelum kos itu dibayar dia kemudiannya membawa suatu tindakan bagi kausa tindakan yang sama, atau bagi kausa tindakan yang pada matannya adalah sama, Mahkamah boleh memerintahkan supaya prosiding dalam tindakan itu digantung sehingga kos itu dibayar.

Penarikan balik pembelaan

98. Defendan boleh pada bila-bila masa dengan memberikan notis kepada plaintiff menarik balik pembelaannya atau sebahagian daripadanya dan hendaklah, dalam keadaan itu, dihalang daripada membela prosiding itu atau mana-mana bahagian daripadanya, mengikut mana-mana yang berkenaan.

Sulh

99. Pihak-pihak dalam apa-apa prosiding boleh, pada mana-mana peringkat prosiding itu, mengadakan *sulh* bagi menyelesaikan pertikaian mereka mengikut apa-apa kaedah sebagaimana yang ditetapkan atau, jika tiada kaedah sedemikian, mengikut Hukum Syarak.

BAHAGIAN XIV

KETERANGAN

BAB 1

AM

Keterangan hendaklah diambil secara lisan

100. Tertakluk kepada Enakmen ini dan Enakmen Keterangan Mahkamah Syariah 2006 [*Enakmen 8*], apa-apa fakta yang dikehendaki dibuktikan pada perbicaraan apa-apa prosiding melalui keterangan pihak-pihak atau saksi-saksi hendaklah dibuktikan dengan memeriksa pihak-pihak atau saksi-saksi itu secara lisan di dalam Mahkamah terbuka.

Keterangan melalui affidavit

101. Mahkamah boleh, pada masa atau sebelum perbicaraan apa-apa prosiding, memerintahkan supaya affidavit mana-mana saksi dibacakan pada perbicaraan itu jika dalam hal keadaan kes itu adalah difikirkannya munasabah untuk memerintahkan demikian.

BAB 2

SEPINA

Permintaan bagi pengeluaran sepina

102. (1) Sebelum suatu sepina dikeluarkan suatu permintaan dalam Borang MS 20 bagi pengeluaran sepina itu hendaklah difailkan di Mahkamah; dan permintaan itu hendaklah mengandungi nama dan alamat pihak yang meminta sepina itu dikeluarkan jika dia bertindak secara sendiri, atau nama firma dan alamat perniagaan Peguam Syarie pihak itu.

(2) Pengeluaran sesuatu sepina adalah terlaksana sebaik sahaja sepina itu dimeteraikan oleh seorang pegawai Mahkamah.

(3) Sesuatu sepina hendaklah mengikut salah satu bentuk dalam Borang MS 21, MS 22 atau MS 23, mengikut kehendak kes.

Bilangan orang dalam sepina

103. (1) Tiap-tiap sepina selain sepina supaya dokumen atau benda dikemukakan boleh memasukkan nama dua orang atau lebih.

(2) Sesuatu sepina supaya mengemukakan dokumen atau benda dikemukakan hendaklah mengandungi nama seorang sahaja.

Sepina supaya dokumen dikemukakan

104. Mana-mana orang yang kepadanya disampaikan sepina supaya dia mengemukakan dokumen atau benda sahaja adalah telah mematuhi dengan secukupnya jika dia menyebabkan dokumen atau benda itu dikemukakan tanpa hadir sendiri.

Meminda sepina

105. Jika terdapat kesilapan pada nama atau alamat mana-mana orang dalam sesuatu sepina, dan jika sepina itu belum lagi disampaikan, pihak yang atas permintaannya sepina itu dikeluarkan boleh dengan cara memfailkan permintaan kali kedua di bawah subseksyen 102(1) meminta supaya sepina itu dimeteraikan semula mengikut bentuk yang betul dengan dicatatkan dengan perkataan “Dipinda dan dimeterai semula”.

Penyampaian sepina

106. Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, sepina hendaklah disampaikan ke diri dan penyampaian itu tidaklah sah melainkan jika dilaksanakan dalam masa dua belas minggu selepas tarikh sepina itu dikeluarkan.

Jangka masa sepina

107. Sesuatu sepina akan terus berkuat kuasa sehinggalah tamat pendengaran yang menghendaki kehadiran saksi itu.

Rekod Mahkamah

108. (1) Seseorang pegawai Mahkamah tidak boleh dikehendaki melalui sepina untuk mengemukakan rekod Mahkamah.

(2) Jika salinan asal mana-mana rekod Mahkamah atau mana-mana dokumen yang difailkan di Mahkamah itu dikehendaki kerana apa-apa sebab khas, suatu permintaan bagi pengemukaannya bolehlah, atas permohonan pihak yang menghendakinya, dialamatkan oleh Pendaftar kepada Mahkamah itu.

(3) Tiada tanda boleh diletakkan pada mana-mana rekod atau dokumen yang dikemukakan di bawah seksyen ini.

Kehadiran banduan sebagai saksi atau pihak

109. (1) Sesuatu permohonan untuk mendapat suatu perintah supaya seseorang yang dikurung di dalam penjara dikemukakan di hadapan Mahkamah boleh dibuat kepada Mahkamah secara *ex parte* melalui notis dalam Borang MS 24 dan disokong dengan affidavit.

(2) Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, kos membawa saksi dalam jagaan selamat dari tempat tahanan ke Mahkamah dan balik hendaklah mula-mula sekali dibayar oleh pihak yang atas permohonannya perintah itu dikeluarkan dan hendaklah menjadi kos dalam kausa.

(3) Suatu perintah oleh Mahkamah supaya orang yang sedemikian dikemukakan hendaklah dalam Borang MS 25.

Penawaran perbelanjaan

110. Seseorang saksi tidak boleh dipaksa hadir berdasarkan suatu sepina melainkan jika sejumlah wang yang munasabah telah ditawarkan kepadanya untuk menampung perbelanjaannya pergi ke Mahkamah, berada di Mahkamah dan balik dari Mahkamah.

Affidavit mengenai penyampaian sepina

111. Sesuatu affidavit yang difailkan bagi maksud membuktikan penyampaian sesuatu sepina mestilah menyatakan bila, di mana, bagaimana dan oleh siapa penyampaian itu telah dilaksanakan.

BAB 3**AFIDAVIT****Membuat afidavit**

112. Sesuatu afidavit yang hendak digunakan dalam mana-mana prosiding di Mahkamah hendaklah dibuat dengan sumpah—

- (a) di Negeri Perlis, di hadapan mana-mana Hakim Syarie atau Pendaftar;
- (b) di Negeri lain di Malaysia, di hadapan Hakim Syarie atau Pendaftar mengikut kehendak kes;
- (c) di mana-mana tempat di luar Malaysia, di hadapan mana-mana Pegawai Islam Kedutaan Malaysia atau Pejabat Pesuruhjaya Tinggi Malaysia atau Konsulat atau Misi Tetap di tempat itu yang diberi kuasa untuk mengendalikan sumpah.

Bentuk afidavit

113. (1) Sesuatu afidavit hendaklah dalam Borang MS 26.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Mahkamah boleh, mengikut budi bicaranya, menerima sesuatu afidavit walaupun terdapat apa-apa ketakteraturan dalam bentuknya.

Salinan dokumen hendaklah dilampirkan pada afidavit

114. (1) Salinan apa-apa dokumen yang hendak digunakan berhubungan dengan sesuatu afidavit hendaklah dilampirkan pada afidavit itu sebagai ekshibit.

(2) Sesuatu ekshibit bagi sesuatu afidavit hendaklah dikenal pasti melalui perakuan orang yang di hadapannya afidavit itu diangkat sumpah, dan perakuan itu hendaklah mengikut bentuk dalam Borang MS 27.

Menolak afidavit

115. Mahkamah boleh mengikut budi bicaranya menolak mana-mana afidavit yang kandungannya sukar dibaca atau difahami, atau yang mengandungi apa-apa tulisan antara baris, pengubahan atau pepadaman atau apa-apa kecacatan bentuk yang lain.

Pindaan

116. (1) Suatu afidavit yang telah difailkan tidak boleh dipinda kecuali bagi maksud membetulkan apa-apa kecacatan bentuk atau kesilapan tulis.

(2) Apa-apa pindaan yang dibuat di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat melalui afidavit pembetulan dan hendaklah difailkan sebelum perbicaraan.

(3) Suatu afidavit tambahan boleh difailkan sebelum perbicaraan.

Memfailkan afidavit

117. (1) Tiada afidavit boleh difailkan selepas perbicaraan dimulakan kecuali dengan kebenaran Mahkamah.

(2) Tiada rayuan boleh dibuat terhadap keengganan Mahkamah untuk memberikan kebenaran di bawah subseksyen (1), kecuali dalam suatu rayuan terhadap keputusan kes pada keseluruhannya.

Pemeriksaan balas

118. (1) Mana-mana pihak yang berhasrat hendak mempertikaikan fakta yang dideposkan dalam suatu afidavit boleh menyampaikan kepada pihak yang memfailkan afidavit itu notis tentang hasrat untuk memeriksa balas deponen itu, dan sesudah itu, jika deponen itu tidak dikemukakan bagi pemeriksaan balas, Mahkamah hendaklah, kecuali dalam hal keadaan khas, menolak atau tidak mengambil kira afidavit itu.

(2) Mahkamah boleh atas kehendaknya sendiri menghendaki kehadiran mana-mana deponen untuk diperiksa mengenai afidavitnya dan, jika dia tidak hadir, boleh menolak atau tidak mengambil kira afidavit itu.

BAHAGIAN XV**PENDENGARAN****Pendengaran di dalam Mahkamah**

119. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan selainnya dalam Enakmen ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain, semua prosiding yang dimulakan dengan saman hendaklah didengar dan

diputuskan di dalam Mahkamah terbuka dan semua prosiding yang dimulakan dengan permohonan hendaklah didengar dan diputuskan di dalam Kamar.

Kehadiran

120. (1) Mana-mana pihak boleh hadir sendiri atau melalui Peguam Syariannya, tetapi tiap-tiap pihak hendaklah hadir pada pendengaran itu kecuali jika dibenarkan selainnya oleh Mahkamah.

(2) Seseorang yang tak upaya hendaklah hadir melalui penjaga *ad litemnya*.

Ketakhadiran pihak-pihak

121. (1) Jika, apabila mana-mana tindakan dipanggil untuk pendengaran—

- (a) tiada satu pihak pun hadir, Mahkamah boleh membuang tindakan itu;
- (b) defendan tidak hadir, Mahkamah boleh, tertakluk kepada bukti penyampaian wajar, mendengar dan memutuskan tindakan itu tanpa kehadirannya; atau
- (c) plaintif tidak hadir, Mahkamah boleh membuang tindakan itu dan mendengar memutuskan apa-apa tuntutan balas.

(2) Mahkamah hendaklah, sebelum membuat apa-apa penghakiman mengenai tuntutan plaintif di bawah perenggan (1)(b) atau tuntutan balas defendan di bawah perenggan (1)(c), mengarahkan plaintif atau defendan, mengikut mana-mana yang berkenaan, mengangkat sumpah *istizhar*.

(3) Jika terdapat lebih daripada seorang plaintif atau defendan dan hanya seorang sahaja daripada mereka yang hadir, Mahkamah boleh mendengar tindakan itu terhadap pihak yang hadir itu dan memutuskan tindakan itu terhadap pihak-pihak yang tidak hadir mengikut subseksyen (1) atau (2).

(4) Mahkamah boleh mengikut budi bicaranya dalam mana-mana hal yang dinyatakan dalam subseksyen (1) atau (3) memerintahkan penangguhan.

Tuntutan balas

122. Penggantungan, penarikan balik, pembatalan atau pembuangan tuntutan plaintif tidak boleh menghalang suatu tuntutan balas didengar dan diputuskan.

Tuntutan bersama

123. Jika penghakiman diberikan bagi sejumlah wang atas tuntutan dan tuntutan balas kedua-duanya, Mahkamah boleh menolak satu daripada yang satu lagi dan memberikan penghakiman bagi bakinya sahaja tetapi tanpa menjejaskan kuasa Mahkamah untuk membuat apa-apa perintah tentang kos sebagaimana yang difikirkannya adil.

Nota keterangan

124. Mahkamah hendaklah merekodkan keterangan yang diberikan dan, setakat yang didapati perlu, penghujahan undang-undang yang dibuat, termasuk apa-apa bantahan terhadap keterangan, dan boleh merekodkan apa-apa pemerhatian tentang tingkah laku saksi dan perkara material yang lain.

Dokumen atau ekshibit

125. (1) Dokumen atau ekshibit lain yang dikemukakan sebagai keterangan dan diterima hendaklah ditanda dan, melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya, dokumen atau ekshibit itu atau salinan dokumen atau ekshibit itu hendaklah disimpan di dalam Mahkamah sementara menanti prosiding itu berakhir dan sehingga habis tempoh masa untuk rayuan.

(2) Bagi maksud pengenalpastian, hendaklah juga ditanda sesuatu dokumen atau ekshibit lain yang dikemukakan sebagai keterangan tetapi telah ditolak.

Susunan ucapan

126. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2)—

- (a) plaintif hendaklah memulakan dengan membuka kesnya; dan
- (b) setiap pihak boleh, sebelum mengemukakan apa-apa keterangan, membuka kesnya.

(2) Hakim yang di hadapannya suatu tindakan didengar boleh memberi arahan tentang pihak yang akan memulakan dan susunan ucapan pada perbicaraan itu, dan tertakluk kepada apa-apa arahan sedemikian, pihak yang akan memulakan hendaklah mempunyai hak memulakan penggulungan kesnya.

(3) Apabila plaintif telah mengemukakan semua keterangan bagi kesnya, Hakim hendaklah memanggil defendan untuk mengemukakan keterangan bagi menjawab tuntutan plaintif, dan dalam hal sedemikian defendan hendaklah diberi pilihan sama ada hendak mengemukakan keterangan atau mengemukakan hujah bahawa tiada kes perlu dijawab.

(4) Jika defendan memilih untuk mengemukakan keterangan, Hakim hendaklah merekodkan keterangan yang dikemukakan sedemikian, dan setelah defendan memberikan semua keterangan bagi pihaknya, Hakim hendaklah meminta defendan membuat penghujahan untuk menutup kesnya.

(5) Apabila defendan telah menutup kesnya, Hakim hendaklah meminta plaintif mengemukakan hujahnya untuk menjawab hujah defendan dan untuk menutup kesnya.

(6) Walau apa pun apa-apa jua dalam seksyen ini tetapi tertakluk kepada subseksyen (7) dan (8), Hakim boleh memerintahkan mana-mana pihak supaya mengemukakan hujah bertulis mengikut apa-apa susunan dan dalam apa-apa tempoh sebagaimana yang diarahkannya.

(7) Jika defendan memilih untuk tidak mengemukakan apa-apa keterangan tetapi memilih untuk mengemukakan hujah bahawa tiada kes untuk dijawab, Hakim hendaklah—

- (a) merekodkan penghujahan defendan; dan
- (b) mengarahkan defendan mengangkat sumpah menafikan tuntutan plaintif, dan jika defendan enggan mengangkat sumpah sedemikian, Hakim hendaklah, tertakluk kepada subseksyen (8), membuang kes defendan dan membenarkan tuntutan plaintif.

(8) Sebelum Mahkamah membenarkan tuntutan plaintif di bawah subseksyen (7), Mahkamah hendaklah—

- (a) mendengar dan merekodkan penghujahan plaintif dalam menutup kesnya; dan
- (b) mengarahkan plaintif mengangkat sumpah mengakui kebenaran tuntutan, dan jika plaintif enggan mengangkat sumpah sedemikian, Mahkamah hendaklah membuang kesnya.

Kuasa Mahkamah

127. Demi kepentingan keadilan, Mahkamah boleh, pada mana-mana peringkat prosiding, memanggil mana-mana pihak untuk mengemukakan keterangan dan boleh memeriksa mana-mana tempat atau barang.

Perbicaraan belum berakhir

128. (1) Jika seseorang Hakim telah memulakan perbicaraan mana-mana prosiding dan kerana apa-apa sebab tidak dapat menamatkan perbicaraan itu, seorang Hakim yang lain boleh dengan persetujuan semua pihak menyambung perbicaraan itu dan memberikan penghakiman.

(2) Jika persetujuan yang tersebut dalam subseksyen (1) tidak diperolehi, maka hendaklah diadakan suatu perbicaraan semula.

Penangguhan

129. Mahkamah boleh dari semasa ke semasa menangguhkan atau memindahkan mana-mana perbicaraan dari satu tempat ke satu tempat yang lain, dan boleh mengenakan apa-apa syarat apabila berbuat demikian.

BAHAGIAN XVI

PENGHAKIMAN DAN PERINTAH

Penghakiman

130. (1) Tiap-tiap Hakim perbicaraan hendaklah menyampaikan penghakiman bertulis.

(2) Kecuali dalam hal prosiding di dalam Kamar, Hakim perbicaraan hendaklah, tertakluk kepada subseksyen (3), mengumumkan penghakimannya di Mahkamah terbuka.

(3) Apabila seseorang Hakim yang telah membicarakan mana-mana prosiding tidak dapat kerana apa-apa sebab mengumumkan penghakiman, penghakiman yang ditulis olehnya bolehlah dibacakan di Mahkamah terbuka oleh mana-mana Hakim lain atau oleh Pendaftar.

(4) Semua penghakiman yang diumumkan di bawah seksyen ini hendaklah menjadi sebahagian daripada rekod kes.

Penghakiman persetujuan

131. Penghakiman atas pengakuan atau persetujuan pihak-pihak, termasuklah *sulh*, boleh direkodkan oleh Mahkamah pada bila-bila masa.

Terma penghakiman atau perintah hendaklah ditetapkan oleh Mahkamah

132. Mahkamah hendaklah menetapkan terma sesuatu penghakiman atau perintah dalam penghakiman atau perintah itu.

Bila ansuran kena dibayar

133. Jika apa-apa perintah dibuat bagi pembayaran secara ansuran dalam sesuatu bulan tertentu, ansuran itu hendaklah, jika tiada apa-apa arahan yang sebaliknya, disifatkan kena dibayar pada hari pertama dalam bulan yang berikutnya dan pada hari pertama dalam setiap bulan yang berturutan.

Perintah ansuran

134. (1) Mana-mana penghutang yang terhadapnya penghakiman telah atau akan diberikan boleh memohon kepada Mahkamah—

- (a) untuk mendapatkan kebenaran membayar hutang penghakiman itu secara ansuran; atau

(b) jika suatu perintah bagi bayaran secara ansuran telah dibuat, untuk mendapatkan kebenaran membayar dengan ansuran yang lebih rendah, dan Mahkamah boleh, selepas mendengar pihak-pihak, membuat apa-apa perintah yang difikirkannya adil.

(2) Jika apa-apa ansuran yang dibenarkan dengan perintah di bawah subseksyen (1) tertunggak selama tempoh lebih daripada satu bulan, perintah itu hendaklah disifatkan telah terbatal dan pemiutang penghakiman bolehlah menjalankan pelaksanaan bagi mendapatkan kesemua amaun yang pada masa itu kena dibayar atas penghakiman itu, tetapi penghutang penghakiman itu boleh memohon untuk mendapatkan perintah yang lain.

(3) Mana-mana pihak boleh, jika suatu perintah pembayaran secara ansuran telah dibuat, memohon supaya perintah itu dibatalkan atau ansuran itu ditambah atau dikurangkan dan Mahkamah boleh, selepas mendengar pihak-pihak, membuat apa-apa perintah yang difikirkannya adil.

Penghakiman, dsb. yang menghendaki perbuatan dilakukan; masa untuk melakukannya

135. (1) Tiap-tiap penghakiman atau perintah yang menghendaki mana-mana orang melakukan apa-apa perbuatan, selain pembayaran wang, hendaklah menyatakan masa yang dalamnya perbuatan itu hendaklah dilakukan, dan jika masa tidak dinyatakan sedemikian, perbuatan itu hendaklah dilakukan dalam masa tujuh hari dari tarikh penghakiman atau perintah itu.

(2) Jika orang yang dikehendaki melakukan perbuatan itu hadir sendiri atau diwakili oleh Peguam Syariannya semasa penghakiman atau perintah diberikan atau dibuat, maka salinan penghakiman atau perintah itu tidaklah perlu disampaikan kepadanya.

(3) Jika orang yang dikehendaki melakukan perbuatan itu tidak hadir sendiri atau tidak diwakili, tiada prosiding untuk penangkapan atau pengkomitannya boleh diambil melainkan jika suatu salinan penghakiman atau perintah itu yang diendorskan dengan notis dalam Borang MS 28, telah disampaikan kepadanya.

Tarikh penghakiman atau perintah

136. Tiap-tiap penghakiman atau perintah hendaklah ditarikhkan dan hendaklah berkuat kuasa dari tarikh penghakiman atau perintah itu diberikan atau dibuat.

Penghakiman bagi harta alih

137. Sesuatu penghakiman bagi menghantarserahkan harta alih hendaklah menyatakan amaun wang yang hendaklah dibayar sebagai ganti jika penghantarserahan itu tidak dapat dibuat.

BAHAGIAN XVII**RAYUAN****Tafsiran**

138. Dalam Bahagian ini “keputusan” termasuklah penghakiman atau perintah.

Notis rayuan

139. (1) Sesuatu rayuan terhadap keputusan Mahkamah Rendah Syariah hendaklah dibuat kepada Mahkamah Tinggi Syariah, dan rayuan terhadap keputusan Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah dibuat kepada Mahkamah Rayuan Syariah.

(2) Suatu rayuan hendaklah dibuat dengan memberikan notis rayuan dalam Borang MS 29.

(3) Seseorang perayu boleh merayu terhadap keseluruhan atau mana-mana bahagian daripada sesuatu keputusan.

(4) Notis rayuan hendaklah difailkan dalam masa empat belas hari dari hari keputusan itu diumumkan, dan hendaklah menyatakan sama ada keseluruhan atau sebahagian sahaja, dan bahagian yang mana, keputusan itu yang dirayukan.

(5) Mahkamah yang terhadap keputusan-keputusan rayuan itu dibuat hendaklah, apabila menerima notis rayuan itu dan setelah dibayar fi yang ditetapkan, membekalkan kepada perayu salinan diperakui bagi nota-nota keterangan dan penghakiman.

(6) Sebaik sahaja salinan diperakui itu siap, Mahkamah hendaklah memberitahu perayu dalam Borang MS 30.

(7) Dalam masa empat belas hari dari penerimaan pemberitahuan di bawah subseksyen (6), perayu hendaklah, melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah—

- (a) mendepositkan di Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat sejumlah wang yang pada pendapat Pendaftar dapat menampung kos menyediakan bilangan salinan yang mencukupi bagi rekod rayuan untuk kegunaan Mahkamah yang mendengar rayuan dan pihak-pihak dalam rayuan itu; dan
- (b) menyerahkan simpan di Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat sejumlah wang sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah sebagai jaminan untuk kos rayuan.

(8) Notis rayuan hendaklah disampaikan oleh perayu dalam masa yang diadkan bagi pemfailan rayuan kepada semua pihak yang terlibat dengan rayuan itu atau kepada Peguam Syarie mereka masing-masing.

Notis rayuan balas

140. Seseorang responden dalam mana-mana rayuan boleh, dalam masa tujuh hari dari tarikh penyampaian notis rayuan itu kepadanya, memfailkan di Mahkamah yang mendengar rayuan dan menyampaikan kepada perayu notis dalam Borang MS 31 tentang cadangannya untuk mengemukakan hujah pada pendengaran rayuan itu bahawa keputusan yang dirayukan itu patut diubah.

Alasan rayuan

141. (1) Dalam masa empat belas hari dari tarikh penerimaan pemberitahuan di bawah subseksyen 139(6), perayu hendaklah mengemukakan alasan rayuan dalam lima salinan kepada Pendaftar Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat yang dialamatkan kepada Mahkamah yang mendengar rayuan itu.

(2) Tiap-tiap alasan rayuan hendaklah menyatakan dengan ringkas isi penghakiman yang dirayukan itu dan hendaklah mengandungi butir-butir yang jelas tentang undang-undang atau fakta-fakta yang

mengenainya rayuan itu dibuat dan, kecuali dengan kebenaran Mahkamah yang mendengar rayuan itu, perayu tidak boleh dibenarkan semasa pendengaran rayuan itu bersandar kepada apa-apa alasan selain alasan-alasan yang dinyatakan dalam alasan rayuan itu.

Rekod rayuan jika perayu diwakili

142. (1) Apabila perayu yang diwakili oleh Peguam Syarie telah mematuhi kehendak-kehendak seksyen 139 dan 141, perayu hendaklah menyediakan salinan rekod rayuan yang dikehendaki dan rekod itu hendaklah mengandungi salinan—

- (a) pliding;
- (b) nota keterangan;
- (c) alasan penghakiman;
- (d) notis rayuan;
- (e) alasan rayuan;
- (f) semua ekshibit dokumentar; dan
- (g) senarai ekshibit bukan dokumentar jika ada, yang diserahkan di Mahkamah.

(2) Dua salinan rekod rayuan itu hendaklah difailkan di Mahkamah yang mendengar rayuan itu dalam masa enam minggu selepas penerimaan pemberitahuan daripada Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat yang menyatakan bahawa salinan diperakui bagi nota-nota keterangan dan alasan-alasan penghakiman sudah siap.

(3) Perayu hendaklah dalam tempoh yang diadkan bagi memfailkan rekod itu menyampaikan suatu salinannya kepada setiap pihak yang kepadanya notis rayuan itu telah disampaikan.

Rekod rayuan jika perayu tidak diwakili atau merayu sebagai orang miskin

143. (1) Jika perayu telah mematuhi kehendak seksyen 139 dan 141 dan perayu tidak diwakili oleh Peguam Syarie atau Mahkamah yang mendengar rayuan itu telah membenarkan perayu merayu sebagai orang

miskin, Mahkamah yang terhadapnya keputusannya rayuan dibuat hendaklah menyediakan bilangan salinan rekod yang dikehendaki dan rekod rayuan itu hendaklah mengandungi salinan dokumen-dokumen yang disebut dalam subseksyen 142(1).

(2) Sebaik sahaja rekod rayuan itu siap, Mahkamah yang terhadapnya keputusannya rayuan itu dibuat hendaklah menyampaikan kepada perayu notis dalam Borang MS 32.

(3) Atas permintaan perayu dan, jika deposit yang disebut dalam subseksyen 139(7) tidak mencukupi, apabila dibayar oleh perayu sejumlah wang tambahan yang mencukupi untuk membayar kos bagi menyediakan rekod rayuan, Pendaftar hendaklah—

- (a) membekali perayu dengan suatu salinan rekod rayuan dan salinan tambahan yang mencukupi untuk penyampaian kepada responden atau responden-responden; dan
- (b) menghantar kepada Mahkamah yang mendengar rayuan itu salinan-salinan selebihnya rekod itu.

Penggantungan pelaksanaan sementara menanti rayuan

144. Pemfailan suatu notis rayuan tidaklah berkuat kuasa sebagai penggantungan pelaksanaan, tetapi Mahkamah boleh, atas permohonan dan apabila sebab yang mencukupi ditunjukkan, menggantung pelaksanaan atas apa-apa terma sebagaimana yang difikirkannya patut.

Penghakiman hendaklah menyatakan alasan

145. Mahkamah yang mendengar rayuan hendaklah menyatakan alasan penghakimannya secara bertulis.

Pelaksanaan penghakiman atas rayuan

146. Apabila salah satu pihak telah mengambil perintah Mahkamah yang mendengar rayuan itu dan telah mengemukakan perintah itu kepada Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat, Mahkamah yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat hendaklah melaksanakan perintah itu mengikut peruntukan Enakmen ini.

BAHAGIAN XVIII

PENGUATKUASAAN DAN PELAKSANAAN

BAB 1

AM

Kewajipan mematuhi

147. (1) Tiap-tiap orang yang diarahkan oleh mana-mana penghakiman supaya melakukan apa-apa perbuatan hendaklah mematuhinya tanpa desakan, dan tidaklah perlu disampaikan kepadanya penghakiman itu atau apa-apa notis penghakiman itu kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam subseksyen 135(3).

(2) Seseorang penghutang penghakiman hendaklah dari semasa ke semasa memberitahu Mahkamah alamat tempat tinggalnya yang terakhir dan kegagalan mematuhi kehendak subseksyen ini hendaklah disifatkan sebagai penghinaan Mahkamah.

BAB 2

PENGUATKUASAAN

Penguatkuasaan penghakiman, dsb. bagi pembayaran wang

148. (1) Tertakluk kepada Enakmen ini, suatu penghakiman atau perintah bagi pembayaran wang, selain penghakiman atau perintah bagi pembayaran wang ke dalam Mahkamah, bolehlah dikuatkuasakan melalui satu atau lebih daripada satu cara yang berikut, iaitu—

(a) perintah penyitaan dan penjualan;

(b) prosiding *hiwalah*; atau

(c) dalam hal apabila seksyen 151 terpakai, perintah pengkomitan.

(2) Tertakluk kepada Enakmen ini, sesuatu penghakiman atau perintah bagi pembayaran wang ke dalam Mahkamah boleh dikuatkuasakan, dalam hal jika seksyen 151 terpakai, melalui perintah pengkomitan.

(3) Subseksyen (1) dan (2) tidaklah menjejaskan apa-apa remedi lain yang terdapat bagi menguatkuasakan sesuatu penghakiman atau perintah bagi pembayaran wang di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain, atau kuasa Mahkamah untuk mengkomitkan ke penjara seseorang yang ingkar membayar wang yang telah dihakimkan atau diperintahkan supaya dibayar olehnya.

Penguatkuasaan penghakiman bagi pemilihan harta tak alih

149. (1) Tertakluk kepada Enakmen ini, suatu penghakiman atau perintah bagi pemberian pemilikan harta tak alih bolehlah dikuatkuasakan melalui satu atau lebih daripada cara yang berikut, iaitu—

(a) perintah pemilikan; atau

(b) dalam hal apabila seksyen 151 terpakai, perintah pengkomitan.

(2) Suatu perintah pemilikan tidak boleh diberikan melainkan jika telah ditunjukkan bahawa tiap-tiap orang yang mempunyai milikan sebenar keseluruhan atau mana-mana bahagian harta tak alih itu telah menerima notis prosiding itu sebagaimana yang didapati mencukupi oleh Mahkamah untuk membolehkannya memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan apa-apa relief yang dia mungkin berhak untuk mendapatkannya.

(3) Suatu perintah pemilikan boleh mengandungi peruntukan bagi menguatkuasakan pembayaran apa-apa wang yang dihakimkan atau diperintahkan supaya dibayar menurut penghakiman atau perintah yang hendak dikuatkuasakan itu.

Penguatkuasaan penghakiman bagi penghantarserahan harta alih

150. (1) Tertakluk kepada Enakmen ini, suatu penghakiman atau perintah bagi penghantarserahan apa-apa harta alih yang tidak memberi orang yang terhadapnya penghakiman itu diberikan atau perintah itu dibuat pilihan membayar nilai tertaksir harta itu bolehlah dikuatkuasakan melalui satu atau lebih daripada satu cara yang berikut, iaitu—

(a) perintah penghantarserahan untuk mendapatkan kembali harta itu tanpa peruntukan pilihan bagi mendapatkan kembali nilai tertaksir harta itu (kemudian daripada ini disebut “perintah penghantarserahan khusus”); atau

(b) dalam hal apabila seksyen 151 terpakai, perintah pengkomitan.

(2) Tertakluk kepada Enakmen ini, sesuatu penghakiman atau perintah bagi penghantarserahan apa-apa harta alih atau pembayaran nilai tertaksir harta itu bolehlah dikuatkuasakan melalui satu atau lebih daripada satu cara yang berikut, iaitu—

(a) perintah penghantarserahan untuk mendapatkan kembali harta itu atau nilai tertaksirnya;

(b) dengan kebenaran Mahkamah, perintah penghantarserahan khusus; atau

(c) dalam hal apabila seksyen 151 terpakai, perintah pengkomitan.

(3) Sesuatu perintah penghantarserahan khusus, dan sesuatu perintah penghantarserahan untuk mendapatkan kembali apa-apa harta alih atau nilai tertaksirnya, boleh mengandungi peruntukan bagi menguatkuasakan pembayaran apa-apa wang yang dihakimkan atau diperintahkan oleh penghakiman atau perintah yang hendak dikuatkuasakan oleh perintah itu supaya dibayar.

(4) Sesuatu penghakiman atau perintah bagi pembayaran nilai tertaksir apa-apa harta alih bolehlah dikuatkuasakan melalui cara yang sama seperti mana-mana penghakiman atau perintah lain bagi pembayaran wang.

Penguatkuasaan penghakiman untuk melakukan atau menahan diri daripada melakukan sesuatu perbuatan

151. (1) Jika—

(a) seseorang yang dikehendaki oleh sesuatu penghakiman atau perintah supaya melakukan sesuatu perbuatan dalam masa yang dinyatakan dalam penghakiman atau perintah itu enggan atau abai melakukannya dalam masa itu atau dalam masa yang dilanjutkan atau dipendekkan di bawah seksyen 238, mengikut mana-mana yang berkenaan; atau

(b) seseorang mengingkari suatu penghakiman atau perintah yang menghendakinya supaya menahan diri daripada melakukan sesuatu perbuatan,

maka, tertakluk kepada Enakmen ini, penghakiman atau perintah itu bolehlah dikuatkuasakan melalui satu atau lebih daripada satu cara yang berikut, iaitu—

- (aa) dengan kebenaran Mahkamah, perintah pengkomitan; atau
- (bb) jika orang itu ialah suatu pertubuhan perbadanan, dengan kebenaran Mahkamah, perintah pengkomitan terhadap mana-mana pengarah atau pegawai yang bertanggungjawab bagi pengurusan pertubuhan itu.

(2) Jika sesuatu penghakiman atau perintah menghendaki seseorang melakukan sesuatu perbuatan dalam masa yang dinyatakan dalamnya dan suatu perintah dibuat kemudiannya di bawah seksyen 152 menghendaki perbuatan itu dilakukan dalam suatu masa yang lain, maka sebutan dalam subseksyen (1) mengenai penghakiman atau perintah hendaklah ditafsirkan sebagai sebutan mengenai perintah yang dibuat di bawah seksyen 152.

(3) Jika di bawah mana-mana penghakiman atau perintah yang menghendaki penghantarserahan apa-apa harta alih, orang yang boleh dikenakan pelaksanaan mempunyai pilihan untuk membayar nilai tertaksir harta itu, dan penghakiman atau perintah itu tidak boleh dikuatkuasakan melalui perintah pengkomitan di bawah subseksyen (1), maka Mahkamah boleh, atas permohonan orang yang berhak menguatkuasa penghakiman atau perintah itu, membuat suatu perintah yang menghendaki orang mula-mula disebut itu menghantarserahkan harta itu kepada pemohon dalam masa yang dinyatakan dalam perintah itu dan perintah itu bolehlah dilaksanakan sedemikian.

(4) Permohonan di bawah subseksyen (3) hendaklah dibuat dalam Borang MS 33 dan disokong dengan affidavit dan suatu salinan permohonan dan affidavit itu hendaklah disampaikan kepada orang yang terhadapnya perintah itu hendak dikuatkuasakan.

Kuasa Mahkamah untuk menetapkan masa

152. (1) Walaupun sesuatu penghakiman atau perintah yang menghendaki seseorang melakukan sesuatu perbuatan menyatakan masa yang dalamnya perbuatan itu hendaklah dilakukan, Mahkamah boleh,

atas apa-apa terma yang difikirkannya adil, membuat perintah yang menghendaki perbuatan itu dilakukan dalam apa-apa masa yang dinyatakan dalam perintah itu.

(2) Jika sesuatu penghakiman atau perintah yang menghendaki seseorang melakukan sesuatu perbuatan tidak menyatakan masa yang dalamnya perbuatan itu hendaklah dilakukan, Mahkamah hendaklah mempunyai kuasa untuk membuat suatu perintah kemudiannya yang menghendaki perbuatan itu dilakukan dalam apa-apa masa yang dinyatakan dalam perintah itu.

(3) Permohonan untuk mendapatkan suatu perintah di bawah seksyen ini hendaklah dibuat dalam Borang MS 34 dan salinan permohonan itu hendaklah, walau apa pun apa-apa peruntukan lain Enakmen ini, disampaikan kepada orang yang dikehendaki melakukan perbuatan yang berkenaan.

Pelaksanaan oleh atau terhadap orang yang bukan pihak

153. (1) Mana-mana orang, yang bukan pihak dalam sesuatu kausa atau perkara, yang mendapat suatu perintah atau yang bagi faedahnya suatu perintah dibuat, adalah berhak menguatkuasakan pematuhan perintah itu melalui proses yang sama seolah-olah dia ialah pihak dalam kausa atau perkara itu.

(2) Mana-mana orang, yang bukan pihak dalam sesuatu kausa atau perkara, yang terhadapnya pematuhan kepada mana-mana penghakiman atau perintah boleh dikuatkuasakan, boleh dikenakan proses yang sama bagi menguatkuasakan pematuhan penghakiman atau perintah itu seolah-olah dia ialah pihak dalam kausa atau perkara itu.

BAB 3

PELAKSANAAN

Kebenaran untuk mengeluarkan perintah pelaksanaan

154. (1) Sesuatu perintah pelaksanaan bagi menguatkuasakan sesuatu penghakiman atau perintah tidak boleh dikeluarkan tanpa kebenaran Mahkamah—

- (a) jika penghakiman atau perintah itu adalah tertakluk kepada apa-apa syarat atau kontingensi;
- (b) jika pada bila-bila masa enam tahun atau lebih telah berlalu sejak tarikh penghakiman atau perintah itu;
- (c) jika apa-apa perubahan telah berlaku disebabkan kematian, serah hak atau selainnya pada pihak-pihak yang berhak atau yang boleh dikenakan pelaksanaan di bawah penghakiman atau perintah itu;
- (d) jika pemiutang penghakiman berhasrat menguatkuasakan penghakiman itu terhadap mana-mana orang selain penghutang penghakiman yang dinamakan dalam penghakiman itu;
- (e) jika suatu perintah pengkomitan masih berkuat kuasa;
- (f) kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam subseksyen 134(2), jika suatu perintah untuk pembayaran secara ansuran masih berkuat kuasa; atau
- (g) jika pelaksanaan telah digantung oleh Mahkamah.

(2) Permohonan untuk mendapatkan kebenaran pelaksanaan boleh dibuat secara *ex parte*, tetapi Mahkamah boleh memerintahkan supaya permohonan itu disampaikan kepada mana-mana pihak atau orang tertentu.

(3) Mahkamah hendaklah, jika Mahkamah berpuas hati bahawa perintah pelaksanaan itu patut dikeluarkan, memberikan kelulusan mengikut permohonan itu.

Mengeluarkan perintah pelaksanaan

155. Tertakluk kepada seksyen 154, pemiutang penghakiman boleh mengemukakan kepada Pendaftar suatu perintah bagi pelaksanaan dalam Borang MS 35 dan Pendaftar, jika didapati tiada sebab mengapa pelaksanaan tidak boleh dikeluarkan, hendaklah menandatangani dan memeteraikan perintah itu dalam dua salinan, memfailkan satu salinannya dan menyerahkan yang satu lagi kepada bailif bagi pelaksanaan.

Mengendorskan masa penyerahan

156. Bailif hendaklah mengendorskan dalam mana-mana perintah bagi pelaksanaan tarikh dan masa perintah itu diserahkan kepadanya.

Fi dan perbelanjaan yang akan dilevikan

157. Semua perbelanjaan dan fi pelaksanaan, termasuk kos bagi pelaksanaan Peguam Syarie, hendaklah dilevikan sebagai tambahan kepada hutang penghakiman.

Penunaian

158. Jika Mahkamah berpuas hati bahawa penghutang penghakiman telah menunaikan penghakiman itu, Mahkamah boleh, atas permohonan penghutang penghakiman itu, merekodkan dalam Daftar *Mal* bahawa penghakiman itu telah ditunaikan.

Jenis pelaksanaan

159. (1) Suatu perintah bagi pelaksanaan boleh mengarahkan bailif supaya mengambil mana-mana satu atau lebih daripada satu tindakan yang berikut:

- (a) mendapatkan apa-apa jumlah wang yang kena dibayar dengan menyita dan menjual harta alih penghutang penghakiman itu;
- (b) menahan harta alih penghutang penghakiman itu yang berada dalam milikan atau kawalan pihak ketiga (kemudian daripada ini disebut “*muhal ‘alaih*”) atau hutang yang kena dibayar oleh *muhal ‘alaih* kepada penghutang penghakiman itu;
- (c) menyita dan menghantarserahkan kepada pemiutang penghakiman itu apa-apa barang yang diperintahkan supaya dihantarserahkan oleh penghutang penghakiman itu; atau
- (d) menahan pendapatan penghutang penghakiman itu.

(2) Tiap-tiap perintah bagi pelaksanaan—

- (a) hendaklah menyatakan mengikut cara yang mana sebagaimana yang dinyatakan di bawah subseksyen (1) pelaksanaan itu hendak dijalankan; dan

(b) hendaklah memperihalkan dengan khusus harta yang dimaksudkan oleh perintah itu.

(3) Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pemiutang penghakiman, mengeluarkan suatu perintah pelaksanaan selanjutnya berkenaan dengan harta yang berlainan atau cara pelaksanaan yang berlainan daripada yang telah dinyatakan dalam perintah pelaksanaan yang sedang berkuat kuasa.

Penyitaan dan penjualan

160. Peruntukan-peruntukan yang berikut hendaklah terpakai apabila pelaksanaan dengan cara penyitaan dan penjualan diperintahkan bagi apa-apa harta:

(a) bailif hendaklah—

(i) tertakluk kepada peruntukan kemudian daripada ini, mengambil harta itu dan meletakkannya dalam jagaannya;

(ii) jika harta itu terdiri daripada syer, saham, debentur atau bon yang tidak boleh dipindahkan melalui penghantarserahan, dalam apa-apa pinjaman atau kumpulan wang, menyampaikan kepada pihak berkuasa yang berkenaan suatu salinan perintah bagi pelaksanaan dalam Borang MS 36 bersama-sama dengan perihalan yang mencukupi mengenai syer, saham, debentur atau bon yang disita itu, dan sesudah itu tiada pemindahan syer, saham, debentur atau bon itu boleh didaftarkan kecuali dengan kebenaran Mahkamah, dan apa-apa faedah atau dividen berkenaan dengan syer, saham, debentur atau bon itu hendaklah dibayar ke dalam Mahkamah sehingga Mahkamah memerintahkan selainnya atau membenarkan pemindahannya;

(b) selepas harta itu disita, apa-apa pembermilikan atau pelupusan harta yang disita itu, selain dengan kebenaran Mahkamah, adalah tak sah terhadap bailif, dan perbuatan itu adalah juga suatu penghinaan Mahkamah;

- (c) pada bila-bila masa sebelum penjualan, pemiutang penghakiman boleh meminta bailif melepaskan apa-apa harta tertentu, dan pelepasan itu tidak boleh disifatkan sebagai suatu penghentian pada keseluruhan pelaksanaan.
- (d) pada bila-bila masa sebelum penjualan, pemiutang penghakiman boleh menghentikan pelaksanaan itu, dan bailif hendaklah sesudah itu memulangkan perintah bagi pelaksanaan itu kepada Mahkamah;
- (e) bailif hendaklah, melainkan jika harta yang disita itu merupakan wang, meneruskan penjualan harta itu mengikut Bahagian ini;
- (f) bailif hendaklah, selepas pelaksanaan selesai, membuat suatu penyata berhubung dengan pelaksanaan itu dan mengemukakannya kepada Pendaftar.

Hiwalah

161. (1) Dalam seksyen ini, “harta” termasuklah suatu hutang yang kena dibayar oleh *muhal* ‘*alaih* kepada penghutang penghakiman.

(2) Peruntukan yang berikut hendaklah terpakai jika pelaksanaan diperintahkan melalui penahanan harta dalam milikan atau kawalan seseorang *muhal* ‘*alaih*—

- (a) bailif hendaklah menyampaikan kepada *muhal* ‘*alaih* suatu notis *hiwalah* dalam Borang MS 37, dan notis dalam Borang MS 38 hendaklah digunakan jika harta itu berada di dalam Mahkamah;
- (b) segala harta yang dinyatakan dalam notis *hiwalah* hendaklah ditahan dari masa penyampaian notis itu kepada *muhal* ‘*alaih* setakat atau pada nilai yang disebut dalam notis itu, dan apa-apa pemberimilikan atau pelupusan harta itu yang bertentangan dengan terma-terma notis itu, kecuali dengan kebenaran Mahkamah, adalah tak sah terhadap bailif, dan perbuatan itu adalah juga suatu penghinaan Mahkamah;
- (c) *muhal* ‘*alaih* boleh membayar kepada bailif amaun yang dituntut atau boleh menghantarserahkan kepadanya harta yang ditahan itu;

- (d) jika *muhal 'alaih* tidak membuat pembayaran atau penghantarserahan itu, bailif boleh menyampaikan kepadanya suatu saman *hiwalah* dalam Borang MS 39 dan Mahkamah hendaklah memeriksanya tentang harta yang ditahan itu:

Dengan syarat bahawa—

- (i) tiada saman yang sedemikian boleh dikeluarkan kepada seseorang penjawat awam berkenaan wang atau harta dalam milikannya atas sifatnya yang sedemikian, melainkan dengan kebenaran Mahkamah dan dengan kebenaran bertulis Perbendaharaan; dan
 - (ii) tiada saman yang sedemikian boleh dikeluarkan dalam hal wang, kumpulan wang pelaburan atau harta di dalam mana-mana Mahkamah;
- (e) Mahkamah boleh mendengar keterangan lain mengenai mana-mana saman *hiwalah*;
- (f) selepas mendengar saman itu, Mahkamah boleh membuat suatu perintah pembayaran atau penghantarserahan dan boleh memerintahkan pelaksanaan dikeluarkan terhadap *muhal 'alaih* mengenai apa-apa harta dalam tangannya yang didapati telah ditahan dengan sah, seolah-olah *muhal 'alaih* itu sendiri ialah penghutang penghakiman bagi amaun yang dituntut terhadap penghutang penghakiman yang asal, atau bagi amaun atau nilai harta dalam tangan *muhal 'alaih*, mengikut mana yang kurang;
- (g) Mahkamah—
- (i) boleh memerintahkan kos terhadap *muhal 'alaih* dan boleh membenarkan atau tidak membenarkan *muhal 'alaih* itu menuntut kos itu daripada penghutang penghakiman;
 - (ii) boleh membenarkan kos kepada *muhal 'alaih* terhadap pemiutang penghakiman, dan boleh memberikan atau tidak memberikan kebenaran untuk menjadikan kos itu sebagai kos pelaksanaan;

- (h) jika hutang yang kena dibayar secara ansuran menurut suatu penghakiman ditahan, *muhal* 'alaih tidaklah bertanggung membuat pembayaran kecuali mengikut perintah ansuran itu;
- (i) pembayaran oleh *muhal* 'alaih di bawah seksyen ini hendaklah menjadi suatu pelepasan yang sah terhadap penghutang penghakiman;
- (j) bailif boleh, atas permintaan pemiutang penghakiman dan hendaklah, jika diperintahkan sedemikian oleh Mahkamah, menarik balik mana-mana notis *hiwalah* atau saman *hiwalah*;
- (k) sesuatu notis *hiwalah* hendaklah disifatkan telah terbatal tiga bulan selepas penyampaian, melainkan jika prosiding di bawah saman itu masih belum selesai atau Mahkamah memerintahkan selainnya.

Wang dan harta di dalam Mahkamah

162. Wang, kumpulan wang yang dilaburkan, atau harta lain penghutang penghakiman dalam atau di bawah kawalan Mahkamah yang memberikan penghakiman itu boleh, jika suatu perintah pelaksanaan telah dibuat, digunakan dengan kebenaran Mahkamah untuk menunaikan hutang penghakiman itu, dan pelaburan serta harta selain wang boleh diperintahkan supaya dijual untuk tujuan itu.

Penyitaan dan penghantarserahan

163. Jika pelaksanaan melalui penyitaan dan penghantarserahan sesuatu barang diperintahkan—

- (a) bailif hendaklah menyita barang itu dan setelah dibayar semua perbelanjaan yang kena dibayar, hendaklah menghantarserahkannya kepada pemiutang penghakiman;
- (b) perintah pelaksanaan itu boleh, jika pemiutang penghakiman, berhasrat sedemikian, memerintahkan bahawa jika barang itu tidak ditemui, nilainya, seperti yang terdapat dalam penghakiman asal itu atau atas pemohonan yang kemudian kepada Mahkamah, hendaklah dilevikan;

- (c) perintah di bawah perenggan (b) tidaklah menghalang prosiding untuk pengkomitan.

Deposit perbelanjaan

164. (1) Bailif tidaklah diwajibkan mengambil apa-apa tindakan di bawah suatu perintah bagi pelaksanaan sehingga pemiutang penghakiman telah mendepositkan sejumlah wang yang pada pendapat bailif adalah mencukupi untuk membayar apa-apa perbelanjaan pelaksanaan, termasuk perbelanjaan menyimpan milikan apa-apa harta selama tempoh tidak melebihi empat belas hari, dan jika bailif terpaksa menyimpan harta itu melebihi empat belas hari dia boleh menghendaki supaya deposit tambahan dibayar dan jika deposit itu tidak dibayar dia boleh melepaskan harta itu.

(2) Bailif hendaklah menyimpan rekod mengenai semua wang yang didepositkan dengannya di bawah subseksyen (1).

Memasuki premis

165. Bailif tidak boleh memecah masuk ke dalam mana-mana rumah yang dipagari atau bangunan yang didiami kecuali dengan kebenaran Mahkamah.

Resit

166. Bailif hendaklah mengeluarkan resit bagi tiap-tiap jumlah wang yang diterimanya melalui levi, deposit atau selainnya, dan hendaklah membayar wang itu kepada pegawai yang berkenaan di Pejabat Pendaftaran.

Penggunaan hasil

167. Bailif hendaklah menggunakan wang yang dilevikan atau diterimanya melalui pelaksanaan mengikut susunan yang berikut:

- (a) perbelanjaan pelaksanaan;
- (b) pengembalian deposit pemiutang penghakiman yang tidak digunakan;

- (c) jika hal itu termasuk dalam Bahagian XIX, pembayaran ke dalam Mahkamah yang hendaklah diperlakukan mengikut Bahagian itu;
- (d) jika hal itu yang termasuk dalam Bahagian XIX, pembayaran ke dalam Mahkamah untuk kredit pemiutang penghakiman tidak melebihi amaun yang diperlukan untuk menunaikan penghakiman yang mengenainya pelaksanaan itu dikeluarkan dan kos pelaksanaan itu; dan
- (e) pembayaran bakinya ke dalam Mahkamah untuk kredit penghutang penghakiman.

Perbelanjaan

168. Jika hasil pelaksanaan tidak cukup untuk menampung perbelanjaan pelaksanaan itu, pemiutang penghakiman hendaklah membayar kekurangan itu, tetapi dia bolehlah menuntutnya daripada penghutang penghakiman.

Penyata mengenai perintah

169. (1) Bailif hendaklah membuat penyata dalam Borang MS 40 mengenai tiap-tiap perintah pelaksanaan sebaik sahaja dia menyempurnakan pelaksanaan itu dan hendaklah menyerahkan satu salinan penyata itu kepada pemiutang penghakiman dan penghutang penghakiman.

(2) Pemiutang penghakiman berhak memeriksa dan menyalin mana-mana inventori harta, akaun penjualan, baucar atau dokumen lain berhubungan dengan pelaksanaan itu yang disimpan dan disenggarakan oleh bailif.

Senarai inventori

170. Jika mana-mana harta disita dan dipindahkan dari tempat asalnya, bailif hendaklah, apabila diminta, memberi orang yang dalam jagaannya harta itu berada suatu inventori yang mencukupi bagi harta itu.

Arahan tentang pelaksanaan kewajipan bailif

171. (1) Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak yang berkepentingan, memberikan apa-apa arahan kepada bailif tentang pelaksanaan kewajipannya sebagaimana yang difikirkan adil.

(2) Mahkamah boleh memanggil dan memeriksa mana-mana orang yang boleh memberi maklumat berkenaan dengan apa-apa pelaksanaan.

Penyerahan kepada bailif

172. Mana-mana dokumen yang dikehendaki supaya diserahkan atau disampaikan kepada seseorang bailif bolehlah disampaikan kepada Pendaftar pada waktu pejabat.

Pembayaran daripada Mahkamah

173. Tertakluk kepada mana-mana undang-undang bertulis, apa-apa jumlah wang yang dibayar ke dalam Mahkamah oleh bailif untuk kredit mana-mana orang hendaklah, atas permohonannya, dibayar daripada Mahkamah kepadanya tanpa apa-apa perintah:

Dengan syarat bahawa Pendaftar boleh mengikut budi bicaranya dalam apa-apa hal dan hendaklah, jika dia mempunyai notis bahawa mana-mana orang lain menuntut jumlah wang berkenaan atau mana-mana bahagiannya, menghendaki pemohon itu mendapatkan perintah Mahkamah sebelum membuat pembayaran itu.

Penjualan

174. Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, segala penjualan hendaklah melalui pelelongan awam pada waktu pejabat dan notis dalam Borang MS 41 tentang tarikh, waktu dan tempat penjualan yang dicadangkan itu hendaklah ditampalkan di Papan Notis Mahkamah dan di tempat penjualan yang dicadangkan itu tidak kurang daripada tujuh hari sebelum penjualan itu.

BAB 4**PERUNTUKAN KHAS BERHUBUNGAN DENGAN SAMAN
PENGHUTANG PENGHAKIMAN****Pemakaian**

175. (1) Melainkan jika diperuntukkan selainnya di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain, Bab ini hendaklah terpakai bagi pelaksanaan penghakiman untuk pembayaran wang.

(2) Dalam Bab ini “penghakiman” termasuklah apa-apa perintah bagi pembayaran wang.

Permohonan untuk mendapatkan saman penghutang penghakiman

176. (1) Jika penghakiman Mahkamah adalah untuk mendapatkan pembayaran wang, pemiutang penghakiman yang berhak menguatkuasakan penghakiman itu boleh menghendaki penghutang penghakiman yang bertanggung di bawah penghakiman itu hadir di Mahkamah untuk diperiksa secara lisan tentang keupayaannya membayar atau menyelesaikan hutang penghakiman itu dan untuk mendapatkan apa-apa harta yang boleh digunakan bagi pembayaran itu.

(2) Sesuatu permohonan bagi meminta kehadiran seseorang penghutang penghakiman di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dengan memfailkan suatu permintaan dalam Borang MS 42 yang ditandatangani oleh pemohon atau Peguam Syariyenya.

(3) Jika suatu penghakiman telah diberikan terhadap dua orang atau lebih, pemiutang penghakiman boleh menghendaki saman penghutang penghakiman dikeluarkan terhadap setiap orang atau mana-mana orang yang bertanggung di bawah penghakiman itu.

Mengeluarkan saman penghutang penghakiman

177. (1) Apabila menerima suatu permohonan di bawah seksyen 176, Mahkamah hendaklah mengeluarkan suatu saman penghutang penghakiman dalam Borang MS 43.

(2) Sesuatu saman penghutang penghakiman hendaklah disampaikan kepada penghutang penghakiman itu sekurang-kurangnya tujuh hari sebelum hari yang ditetapkan bagi pendengaran saman itu.

Pemeriksaan penghutang penghakiman

178. (1) Pada hari yang ditetapkan untuk pendengaran saman penghutang penghakiman, Mahkamah boleh memeriksa penghutang penghakiman itu dan saksi-saksi lain dengan *iqrar*.

(2) Jika penghutang penghakiman tidak hadir pada hari yang ditetapkan untuk pendengaran saman itu, Mahkamah boleh—

(a) memerintahkan supaya dia ditangkap dan dibawa ke hadapan Mahkamah untuk diperiksa; atau

(b) membuat suatu perintah di bawah subseksyen (3) terhadap penghutang penghakiman itu.

(3) Mahkamah boleh memerintahkan penghutang penghakiman membayar hutang penghakiman itu sama ada—

(a) sekali gus dengan serta-merta atau dalam apa-apa masa yang ditetapkan oleh Mahkamah; atau

(b) dengan apa-apa ansuran yang hendaklah dibayar pada masa yang ditetapkan oleh Mahkamah.

Permohonan untuk mendapatkan notis penghakiman

179. (1) Jika seseorang penghutang penghakiman tidak mematuhi mana-mana perintah yang dibuat oleh Mahkamah terhadapnya di bawah seksyen 178, pemiutang penghakiman boleh, melalui notis penghakiman, meminta penghutang penghakiman itu hadir di Mahkamah untuk menunjukkan sebab mengapa dia tidak patut dikomitkan ke penjara kerana keingkaran itu.

(2) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan notis penghakiman di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dan diangkat sumpah oleh pemohon dalam Borang MS 44.

Mengeluarkan notis penghakiman

180. (1) Apabila Mahkamah menerima permohonan di bawah seksyen 179, Mahkamah hendaklah mengeluarkan suatu notis penghakiman dalam Borang MS 45.

(2) Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, suatu notis penghakiman hendaklah disampaikan ke diri penghutang penghakiman sekurang-kurangnya tujuh hari sebelum tarikh yang ditetapkan bagi kehadiran penghutang penghakiman itu.

Pendengaran notis penghakiman

181. (1) Mahkamah boleh, selepas mendengar penghutang penghakiman yang hadir menurut suatu notis penghakiman di bawah seksyen 180, membuat suatu perintah pengkomitan bagi tempoh yang tidak melebihi tiga puluh hari atau megubah perintah yang disebut dalam seksyen 178 sebagaimana yang difikirkannya adil.

(2) Jika suatu perintah pengkomitan dibuat, Mahkamah boleh mengarahkan supaya pelaksanaan perintah itu digantung dengan atau tanpa syarat untuk membolehkan penghutang penghakiman membayar amaun yang mengenainya perintah itu dibuat.

Perintah pengkomitan

182. Suatu perintah pengkomitan di bawah seksyen 181 hendaklah dibuat dalam Borang MS 46.

Pembayaran oleh penghutang penghakiman

183. Jika suatu perintah pengkomitan dibuat di bawah seksyen 181, penghutang penghakiman boleh, pada bila-bila masa, membayar amaun yang dinyatakan dalam perintah itu sama ada kepada bailif atau, jika penghutang penghakiman berada di dalam penjara, kepada pegawai penjara dan mendapatkan pelepasannya.

Perakuan penunaian

184. (1) Jika apa-apa hutang penghakiman yang mengenainya seseorang penghutang penghakiman dipenjarakan di bawah seksyen 181 ditunaikan melalui pembayaran atau selainnya, pemiutang penghakiman hendaklah menyerahkan simpan dengan Pendaftar suatu perakuan penunaian yang ditandatangani olehnya dalam Borang MS 47.

(2) Jika pemiutang penghakiman ingkar menyerah simpan perakuan seperti yang tersebut dalam subseksyen (1), penghutang penghakiman atau mana-mana orang bagi pihaknya boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan suatu perintah bagi pelepasannya, dan Mahkamah semasa membuat perintah itu boleh mengarahkan supaya kos bagi permohonan itu hendaklah dibayar oleh pemiutang penghakiman itu.

(3) Suatu perintah di bawah subseksyen (2) hendaklah dalam Borang MS 48.

Tarikh perintah pengkomitan

185. Apa-apa perintah pengkomitan seseorang penghutang penghakiman di bawah seksyen 181 hendaklah mengandungi tarikh perintah itu dibuat dan hendaklah terus berkuat kuasa selama tempoh satu tahun dari tarikh itu.

BAHAGIAN XIX

PEMBAHAGIAN MENGIKUT KADAR

Hasil jualan pelaksanaan hendaklah dibahagikan mengikut kadar di kalangan pemiutang penghakiman

186. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), jika aset dihasilkan melalui penjualan atau selainnya pada melaksanakan suatu perintah atau penghakiman dan lebih daripada seorang telah, sebelum penghasilan itu, menahan harta yang daripadanya aset itu telah dihasilkan pada melaksanakan perintah atau penghakiman bagi pembayaran wang terhadap penghutang penghakiman yang sama tetapi belum lagi mendapat penunaianya, maka aset itu, setelah dipotong kos penghasilan itu, hendaklah dibahagikan mengikut kadar di kalangan semua orang itu:

Dengan syarat bahawa—

- (a) jika harta itu dijual tertakluk kepada suatu gadaian, pemegang gadaian tidaklah berhak berkongsi dalam apa-apa lebihan yang berbangkit daripada hasil jualan itu;
- (b) jika mana-mana harta yang kena dijual pada melaksanakan suatu perintah atau penghakiman adalah tertakluk kepada suatu gadaian, Mahkamah boleh, dengan persetujuan pemegang

gadaian itu, memerintahkan supaya harta itu dijual bebas daripada gadaian itu, dengan memberi pemegang gadaian itu hak yang sama terhadap hasil jualan itu seperti yang dipunyai olehnya terhadap harta yang dijual itu; dan

(c) jika mana-mana harta tak alih dijual pada melaksanakan suatu perintah atau penghakiman yang memerintahkan penjualannya bagi melepaskan bebanan atas harta itu, hasil jualan itu hendaklah digunakan—

- (i) pertamanya, bagi menjelaskan perbelanjaan penjualan itu;
- (ii) keduanya, bagi melepaskan wang pokok yang kena dibayar atas bebanan itu;
- (iii) ketiganya, bagi melepaskan wang pokok yang kena dibayar atas bebanan kemudiannya, jika ada; dan
- (iv) keempatnya, dibahagikan mengikut kadar antara pemegang-pemegang perintah atau penghakiman bagi pembayaran wang terhadap penghutang penghakiman yang telah, terdahulu daripada penjualan harta itu, memohon kepada Mahkamah yang meluluskan perintah atau penghakiman itu dan belum lagi mendapat penunaianya.

(2) Jika kesemua atau mana-mana aset yang kena dibahagikan mengikut kadar di bawah seksyen ini telah dibayar kepada seseorang yang tidak berhak menerimanya pembahagian itu, mana-mana orang yang berhak sedemikian boleh mendakwa orang itu supaya memulangkan aset itu.

(3) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh berkuat kuasa untuk mengecewakan atau menangguhkan apa-apa tuntutan yang di bawah peruntukan undang-undang bertulis lain patut dibayar mengikut keutamaannya.

BAHAGIAN XX

PROSIDING INTERLOKUTORI DAN PERINTAH INTERIM

BAB 1

PROSIDING INTERLOKUTORI

Cara membuat permohonan

187. (1) Jika melalui Enakmen ini sesuatu permohonan semasa apa-apa prosiding, sama ada sebelum atau selepas penghakiman, dibenarkan dibuat kepada Mahkamah secara nyata atau secara tersirat, maka permohonan itu hendaklah dibuat dalam Borang MS 49 dan hendaklah, melainkan jika diarahkan selainnya oleh Mahkamah, didengar dalam Kamar di hadapan seorang Hakim.

(2) Tiap-tiap permohonan hendaklah menyatakan jenis perintah yang dipohon secara am dan alasan-alasan bagi permohonan itu.

(3) Sesuatu permohonan di bawah Bab ini boleh dibuat secara “*ex parte*” melainkan jika diarahkan selainnya oleh Mahkamah atau diperuntukkan selainnya dalam Bab ini.

Notis permohonan hendaklah difailkan

188. (1) Sesuatu permohonan hendaklah disifatkan telah dibuat apabila notis berkenaan dengan permohonan itu telah difailkan dan dimeteraikan oleh seorang pegawai Pejabat Pendaftaran.

(2) Sesuatu permohonan itu tidak boleh dipinda selepas difailkan tanpa kebenaran Mahkamah.

Penyampaian permohonan

189. Apa-apa permohonan yang hanya meminta supaya apa-apa tempoh masa dilanjutkan atau dipendekkan boleh disampaikan pada hari sebelum hari yang dinyatakan bagi pendengarannya tetapi, kecuali sebagaimana yang disebut terdahulu dan melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah atau diperuntukkan selainnya dalam Enakmen ini, sesuatu permohonan hendaklah disampaikan kepada setiap pihak lain tidak kurang daripada dua hari genap sebelum hari yang dinyatakan sedemikian.

Afidavit

190. (1) Tiap-tiap permohonan hendaklah disokong dengan afidavit.

(2) Mana-mana pihak—

(a) yang memfailkan afidavit yang dicadangkan hendak digunakan olehnya dalam apa-apa prosiding berhubungan dengan permohonan itu; atau

(b) yang bercadang untuk menggunakan dalam mana-mana prosiding sedemikian apa-apa afidavit yang difailkan olehnya dalam prosiding yang terdahulu,

hendaklah memberikan notis kepada tiap-tiap pihak lain tentang pemfailan itu atau tentang cadangannya hendak berbuat demikian, mengikut mana-mana yang berkenaan.

Salinan dokumen

191. Salinan asal apa-apa dokumen yang hendak digunakan sebagai keterangan dalam prosiding berhubungan dengan permohonan itu hendaklah, jika dokumen itu boleh didapati, dibawa, dan salinan mana-mana dokumen itu atau mana-mana bahagiannya hendaklah dibekalkan bagi kegunaan Mahkamah dan diberikan kepada pihak-pihak lain dalam prosiding itu.

Penangguhan

192. (1) Pendengaran sesuatu permohonan boleh ditangguhkan dari semasa ke semasa, sama ada secara umum atau ke suatu tarikh tertentu, mengikut mana-mana yang sesuai.

(2) Jika pendengaran itu ditangguhkan secara umum, maka pihak yang membuat permohonan itu boleh memasukkannya semula dengan memberikan notis dua hari genap sebelum tarikh yang ditetapkan bagi pendengaran kepada semua pihak lain yang kepada mereka salinan permohonan itu telah disampaikan.

Ketakhadiran

193. (1) Jika pemohon tidak hadir pada pendengaran permohonannya, Mahkamah boleh membuang permohonan itu.

(2) Jika mana-mana pihak dalam sesuatu permohonan tidak hadir di pendengaran pertama atau mana-mana pendengaran sambungannya dan Mahkamah berpendapat adalah suaimanfaat diteruskan pendengaran itu tanpa kehadiran mana-mana pihak, maka Mahkamah bolehlah berbuat demikian.

(3) Sebelum meneruskan pendengaran tanpa kehadiran mana-mana pihak, Mahkamah hendaklah berpuas hati bahawa permohonan itu atau notis tentang masa yang ditetapkan bagi pendengaran sambungannya, mengikut mana-mana yang berkenaan, telah disampaikan dengan sempurna kepada pihak itu.

(4) Jika permohonan itu telah dibuang tanpa pendengaran oleh sebab pemohon tidak hadir, maka Mahkamah, jika berpuas hati bahawa adalah adil berbuat sedemikian, boleh membenarkan permohonan itu dimasukkan semula.

(5) Jika Mahkamah yang mendengar sesuatu permohonan meneruskan pendengaran tanpa kehadiran sesuatu pihak, maka, dengan syarat bahawa apa-apa perintah yang dibuat pada pendengaran itu belum lagi disempurnakan, Mahkamah, jika berpuas hati adalah adil berbuat demikian, boleh mendengar semula permohonan itu.

Perintah *ex parte* boleh diketepikan

194. (1) Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak dalam mana-mana kausa atau perkara, mengetepikan sesuatu perintah yang dibuat secara *ex parte* di bawah Bab ini.

(2) Sesuatu permohonan di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dalam masa empat belas hari dari tarikh perintah itu dan hendaklah didengar secara *inter parte*.

Permohonan dalam prosiding

195. Mahkamah boleh, mengikut budi bicaranya, semasa mendengar sesuatu permohonan di bawah Bab ini, membenarkan apa-apa permohonan yang berbangkit di dalamnya didengar secara lisan.

BAB 2**PERINTAH INTERIM****Pemakaian**

196. Bab ini terpakai hanya bagi Mahkamah Tinggi Syariah.

Kuasa Mahkamah untuk memberikan perintah interim

197. (1) Tertakluk kepada Bab ini, Mahkamah hendaklah mempunyai kuasa mengikut budi bicaranya, untuk memberikan apa-apa perintah interim atas apa-apa terma yang difikirkannya patut dan boleh memberikan apa-apa arahan tentang prosiding selanjutnya.

(2) Suatu permohonan bagi mendapatkan perintah interim hendaklah dibuat dalam Borang MS 50 dan disokong dengan affidavit.

Tiada rayuan terhadap perintah interim

198. Tiada rayuan boleh dibuat terhadap apa-apa perintah interim di bawah Bab ini.

Penahanan, pemeliharaan, dsb. hal perkara kausa atau perkara

199. (1) Atas permohonan mana-mana pihak dalam sesuatu kausa atau perkara, Mahkamah boleh membuat suatu perintah bagi penahanan, pemeliharaan atau penjagaan mana-mana harta yang menjadi hal perkara kausa atau perkara itu, atau yang mengenainya apa-apa soalan mungkin berbangkit dalamnya, atau bagi pemeriksaan mana-mana harta sedemikian dalam milikan suatu pihak dalam kausa atau perkara itu.

(2) Bagi maksud membolehkan apa-apa perintah di bawah subseksyen (1) dijalankan, Mahkamah boleh melalui perintah itu memberi kuasa kepada mana-mana orang untuk memasuki mana-mana harta tak alih dalam milikan mana-mana pihak dalam kausa atau perkara itu.

(3) Jika hak mana-mana pihak kepada suatu dana tertentu dipertikaikan dalam suatu kausa atau perkara, Mahkamah boleh, atas permohonan suatu pihak dalam kausa atau perkara itu, memerintahkan supaya dana itu dibayar ke dalam Mahkamah atau selainnya dijamin.

Injunksi

200. (1) Atas permohonan mana-mana pihak dalam mana-mana kausa atau perkara, sebelum atau selepas pendengaran kausa atau perkara itu, Mahkamah boleh memberikan injunksi, sama ada atau tidak tuntutan untuk mendapatkan injunksi itu telah dimasukkan dalam saman, tuntutan balas atau notis pihak ketiga, mengikut mana-mana yang berkenaan.

(2) Permohonan di bawah seksyen ini tidak boleh dibuat sebelum tindakan dimulakan kecuali dalam keadaan yang mendesak.

(3) Jika pemohon ialah plaintif dan kes itu satu kes yang mendesak, permohonan itu boleh dibuat secara *ex parte* yang disokong dengan affidavit dan affidavit itu hendaklah mengandungi suatu pernyataan yang jelas dan ringkas lagi padat—

- (a) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan terhadap defendan dalam prosiding itu;
- (b) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan untuk mendapatkan injunksi itu;
- (c) tentang fakta-fakta yang menjadi sandaran bagi mewajarkan permohonan secara *ex parte* itu, termasuk butir-butir terperinci mengenai apa-apa notis yang diberikan kepada defendan atau, jika butir-butir itu tidak diberikan, sebab butir-butir itu tidak diberikan;
- (d) tentang apa-apa jawapan yang ditegaskan oleh defendan, atau yang difikirkan mungkin akan ditegaskan olehnya, sama ada kepada tuntutan dalam tindakan itu atau kepada tuntutan bagi injunksi itu;
- (e) tentang apa-apa fakta yang diketahui oleh pemohon yang mungkin menyebabkan Mahkamah tidak memberikan injunksi secara *ex parte*;
- (f) tentang sama ada mana-mana permohonan secara *ex parte* terdahulu yang seumpamanya telah dibuat kepada mana-mana Hakim dan, jika demikian, perintah yang dibuat dalam permohonan terdahulu itu; dan
- (g) tentang relief yang sebenarnya dipohon.

(4) Walau apa pun subseksyen (1) dan (3), dalam mana-mana prosiding terhadap Kerajaan atau Majlis, Mahkamah tidak boleh memberikan suatu injunksi tetapi sebagai ganti boleh membuat suatu perintah mengisytiharkan hak pihak-pihak dalam kausa atau perkara itu.

(5) Mahkamah tidak boleh memberikan suatu injunksi atau apa-apa perintah terhadap mana-mana Pegawai Kerajaan atau Pegawai Majlis jika kesan injunksi atau pembuatan perintah itu ialah memberikan relief yang tidak mungkin boleh didapati olehnya dalam prosiding terhadap Kerajaan atau Majlis.

Perintah interim tentang *hadhanah*

201. (1) Tertakluk kepada Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam 2006, jika Mahkamah berpuas hati, atas permohonan mana-mana pihak untuk mendapatkan *hadhanah* seseorang kanak-kanak dalam apa-apa kausa atau perkara, bahawa hal keadaan memerlukan dibuat suatu perintah interim tentang *hadhanah* kanak-kanak itu, maka Mahkamah boleh membuat perintah sedemikian yang hendaklah berkuat kuasa serta-merta dan hendaklah terus berkuat kuasa sehingga Mahkamah membuat keputusan atas kausa atau perkara itu.

(2) Permohonan di bawah seksyen ini tidak boleh dibuat sebelum tindakan dimulakan kecuali dalam hal yang mendesak dan demi kepentingan keadilan atau perlindungan pemohon atau kanak-kanak itu didapati bahawa campur tangan serta-merta Mahkamah adalah perlu.

(3) Jika pemohon ialah plaintif dan kes itu satu kes yang mendesak, permohonan itu boleh dibuat secara *ex parte* yang hendaklah disokong dengan afidavit dan afidavit itu hendaklah mengandungi suatu pernyataan yang jelas dan ringkas lagi padat—

- (a) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan terhadap defendan dalam prosiding itu;
- (b) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan untuk mendapatkan perintah interim itu;

- (c) tentang fakta-fakta yang menjadi sandaran bagi mewajarkan permohonan secara *ex parte* itu;
- (d) tentang apa-apa fakta yang diketahui oleh pemohon yang mungkin menyebabkan Mahkamah tidak memberikan perintah interim itu;
- (e) tentang sama ada mana-mana permohonan *ex parte* terdahulu yang seumpamanya telah dibuat kepada mana-mana Hakim dan, jika demikian, perintah yang dibuat dalam permohonan terdahulu itu; dan
- (f) tentang relief yang sebenarnya dipohon.

Perintah interim tentang nafkah

202. (1) Tertakluk kepada Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam 2006, jika Mahkamah berpuas hati, atas permohonan mana-mana pihak yang berhak mendapat nafkah dalam apa-apa kausa atau perkara, bahawa hal keadaan memerlukan dibuat suatu perintah interim tentang nafkah terhadap orang yang bertanggung menurut Hukum Syarak untuk membayar nafkah, maka Mahkamah boleh membuat perintah sedemikian yang hendaklah berkuat kuasa serta-merta dan terus berkuat kuasa sehingga Mahkamah membuat keputusan atas kausa atau perkara itu.

(2) Jika permohonan yang tersebut dalam subseksyen (1) adalah berkenaan dengan suatu perintah interim untuk mendapatkan nafkah seseorang kanak-kanak, Mahkamah tidak boleh membuat perintah sedemikian melainkan jika Mahkamah berpuas hati bahawa bapa kanak-kanak itu atau seseorang yang bertanggung menurut Hukum Syarak untuk membayar nafkah kanak-kanak itu berkeupayaan untuk membayar nafkah yang dipohon itu.

Kuasa untuk memerintahkan diambil sampel, dsb.

203. (1) Jika difikirkan oleh Mahkamah perlu atau suaimanfaat bagi maksud mendapatkan maklumat atau keterangan penuh dalam mana-mana kausa atau perkara, Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak dalam kausa atau perkara itu, dan atas apa-apa terma, jika

ada, yang difikirkannya adil, melalui perintah membenarkan atau menghendaki supaya diambil apa-apa sampel mana-mana harta yang menjadi hal perkara kausa atau perkara itu atau yang mengenainya apa-apa soalan mungkin berbangkit dalamnya, apa-apa pemerhatian hendak dibuat tentang harta itu atau apa-apa ujikaji yang hendak diujikan ke atas atau dengan harta itu.

(2) Bagi maksud membolehkan mana-mana perintah di bawah subseksyen (1) dijalankan, Mahkamah boleh melalui perintah itu memberi kuasa kepada mana-mana orang untuk memasuki mana-mana harta tak alih dalam milikan mana-mana pihak dalam kausa atau perkara itu.

(3) Sesuatu permohonan di bawah seksyen ini hendaklah disokong dengan afidavit.

Penjualan harta mudah musnah, dsb.

204. Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak dalam mana-mana kausa atau perkara, membuat suatu perintah bagi penjualan oleh mana-mana orang, mengikut apa-apa cara dan atas apa-apa terma, jika ada, sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu mana-mana harta alih yang menjadi hal perkara kausa atau perkara itu atau yang mengenainya apa-apa soalan mungkin berbangkit dalamnya dan mungkin merosot jika disimpan atau yang bagi apa-apa sebab baik yang lain adalah wajar dijual dengan serta-merta.

Perintah bagi perbicaraan awal

205. Jika semasa mendengar permohonan, yang dibuat sebelum perbicaraan suatu kausa atau perkara, untuk mendapatkan perintah interim, didapati oleh Mahkamah bahawa perkara yang dipertikaikan itu boleh diuruskan dengan lebih baik lagi dengan cara mengadakan perbicaraan awal daripada menimbang keseluruhan merit kausa atau perkara itu bagi maksud permohonan itu, maka Mahkamah boleh membuat perintah yang sewajarnya dan boleh juga membuat apa-apa perintah berkenaan dengan tempoh sebelum perbicaraan sebagaimana yang dikehendaki bagi keadilan kes itu.

Mendapatkan kembali harta alih yang tertakluk kepada lien, dsb.

206. Jika plaintif, atau defendan melalui tuntutan balas, menuntut untuk mendapatkan kembali harta alih tertentu dan pihak yang daripadanya harta itu hendak didapatkan kembali tidak mempertikaikan hakmilik pihak yang membuat tuntutan itu tetapi menuntut bahawa dia berhak memegang simpan harta itu menurut kuasa suatu lien atau selainnya sebagai jaminan bagi apa-apa jumlah wang, Mahkamah boleh, pada bila-bila masa selepas tuntutan bahawa dia berhak sedemikian ternyata daripada pliding itu, jika ada, atau melalui affidavit atau selainnya hingga memuaskan hatinya, memerintahkan bahawa pihak yang hendak mendapatkan kembali harta itu adalah bebas untuk membayar ke dalam Mahkamah, sementara menanti keputusan tindakan itu, amaun wang yang mengenainya jaminan itu dituntut dan apa-apa jumlah wang selanjutnya, jika ada, bagi bayaran perkhidmatan dan kos sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah dan bahawa, apabila bayaran sedemikian dibuat, harta yang dituntut hendaklah diserahkan kepada pihak yang menuntutnya, tetapi tertakluk kepada Akta Kawalan Pertukaran Wang 1953 [*Akta 17*].

Membenarkan pendapatan daripada harta yang menjadi hal perkara prosiding

207. Jika apa-apa harta alih atau harta tak alih menjadi hal perkara mana-mana prosiding, dan Mahkamah berpuas hati bahawa harta itu lebih daripada mencukupi untuk menjawab segala tuntutan mengenainya yang baginya peruntukan patut dibuat dalam prosiding itu, Mahkamah boleh pada bila-bila masa membenarkan keseluruhan atau sebahagian pendapatan daripada harta itu dibayar, selama apa-apa tempoh yang diarahkan olehnya, kepada mana-mana atau kesemua pihak yang mempunyai kepentingan dalamnya atau boleh mengarahkan supaya mana-mana bahagian harta alih itu dipindahmilikkan atau dihantarserahkan kepada mana-mana atau kesemua pihak itu.

BAHAGIAN XXI**KUASA HAKIM DAN PENDAFTAR****Kuasa Pendaftar**

208. Dalam mana-mana Mahkamah yang baginya dia dilantik, Pendaftar di dalam Kamar boleh—

- (a) menanggung apa-apa prosiding;
- (b) menetapkan tarikh perbicaraan apa-apa prosiding;
- (c) mentadbirkan sumpah untuk afidavit dan menerima bon;
- (d) jika jaminan diperintahkan, menentukan bahawa jaminan itu mencukupi dan menghendaki penjamin menunjukkan bahawa dia mempunyai kemampuan untuk memberikan jaminan;
- (e) dengan persetujuan semua pihak, memerintahkan penyatuan apa-apa prosiding; dan
- (f) menjalankan apa-apa tugas lain yang diperuntukkan di bawah Enakmen ini atau apa-apa perintah Hakim.

Kuasa Hakim

209. (1) Seseorang Hakim boleh—

- (a) menjalankan semua kewajipan dan kuasa yang diberikan kepadanya oleh mana-mana undang-undang bertulis;
- (b) menjalankan fungsinya di dalam Mahkamah atau di dalam Kamar mengenai apa-apa prosiding dalam had bidang kuasa tempatannya; dan
- (c) mencatatkan penghakiman yang dibuat melalui pengakuan atau persetujuan pihak-pihak di dalam Mahkamah atau di dalam Kamar.

(2) Seseorang Hakim boleh menjalankan di dalam Mahkamah atau di dalam Kamar segala kuasa yang diberikan kepada Pendaftar di bawah seksyen 208.

(3) Seseorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah boleh, atas permohonan mana-mana pihak atau mengikut budi bicaranya sendiri, memerintahkan Mahkamah Rendah Syariah supaya menghidupkan semula mana-mana kes yang telah ditolaknyanya.

(4) Ketua Hakim Syarie boleh, atas permohonan mana-mana pihak atau mengikut budi bicaranya sendiri, memerintahkan mana-mana Mahkamah supaya menghidupkan semula mana-mana kes yang telah ditolak.

Rayuan terhadap penghakiman, perintah atau keputusan Pendaftar

210. (1) Sesuatu rayuan boleh dibuat kepada seorang Hakim di dalam Kamar terhadap apa-apa penghakiman, perintah atau keputusan Pendaftar.

(2) Rayuan di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dengan menyampaikan kepada setiap pihak lain dalam prosiding itu yang penghakiman, perintah atau keputusan mengenainya telah diberikan suatu notis dalam Borang MS 51 untuk hadir di hadapan Hakim pada hari yang dinyatakan dalam notis itu.

(3) Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, notis itu hendaklah difailkan dalam masa tujuh hari selepas penghakiman, perintah atau keputusan yang dirayukan itu telah diberikan atau dibuat dan hendaklah disampaikan tidak kurang daripada dua hari genap sebelum hari yang ditetapkan untuk pendengaran rayuan itu.

(4) Kecuali sebagaimana yang diarahkan selainnya oleh Mahkamah, suatu rayuan di bawah seksyen ini tidak boleh berkuat kuasa sebagai penggantung prosiding yang dalamnya rayuan itu dibawa.

(5) Keputusan Hakim dalam Kamar adalah muktamad.

BAHAGIAN XXII

WANG DAN HARTA DI DALAM MAHKAMAH

Akaun bank Mahkamah

211. Tiap-tiap Mahkamah hendaklah menyimpan suatu akaun rasmi mengikut Hukum Syarak di mana-mana bank.

Bayaran ke dalam Mahkamah

212. Wang yang dibayar ke dalam Mahkamah boleh dibayar kepada Pendaftar dengan menyatakan tujuan wang itu dibayar dan Pendaftar hendaklah mengeluarkan resit penerimaannya.

Bayaran ke dalam bank

213. Semua wang yang diterima di bawah seksyen 212 hendaklah, dengan seberapa segera yang mungkin, dimasukkan ke dalam akaun bank Mahkamah.

Notis kepada orang yang berhak

214. Jika wang dibayar ke dalam Mahkamah untuk kredit mana-mana orang, orang yang membayar itu hendaklah dengan segera memberikan notis mengenai pembayaran itu kepada orang yang untuk kreditnya wang itu dibayar.

Pembayaran daripada Mahkamah

215. Sebelum membuat apa-apa pembayaran daripada Mahkamah, Pendaftar—

- (a) boleh menghendaki bukti bahawa orang yang memohon pembayaran itu ialah orang yang berhak atau diberi kuasa untuk menerima pembayaran itu; dan
- (b) hendaklah memastikan bahawa semua wang yang kena dibayar kepada Kerajaan yang telah dimaklumkan kepadanya telah dibayar atau dipotong.

Cara membayar

216. (1) Pembayaran daripada Mahkamah—

- (a) jika tidak melebihi lima puluh ringgit, boleh dibuat secara tunai; dan
- (b) jika lima puluh ringgit atau lebih, hendaklah dibuat melalui cek yang kena dibayar kepada penerima, dipalang dan diendorskan “tak boleh niaga” dan ditanda “Boleh dibayar hanya dalam masa 90 hari dari tarikh”.

(2) Cek yang tidak ditunaikan dalam masa sembilan puluh hari dari tarikh itu cek itu boleh diperbaharui atau diganti.

Kiriman melalui pos

217. (1) Pendaftar boleh menurut budi bicaranya dan jika dipohon sedemikian mengirimkan melalui pos apa-apa wang yang hendak dibayar daripada Mahkamah.

(2) Jika apa-apa wang dikirimkan melalui pos, Pendaftar hendaklah mendapatkan resit baginya selepas kiriman dibuat dan tanggungjawab kerana kehilangannya hendaklah ditanggung oleh penerima.

Buku akaun

218. (1) Mahkamah hendaklah menyenggarakan apa-apa buku akaun sebagaimana yang dikehendaki oleh Arahan Perbendaharaan.

(2) Dalam seksyen ini, “Arahan Perbendaharaan” ertinya arahan yang dikeluarkan oleh Perbendaharaan di bawah seksyen 4 Akta Tatacara Kewangan 1957 [*Akta 61*].

Kos perkhidmatan

219. Tiada kos perkhidmatan boleh dikenakan ke atas apa-apa dana yang disimpan di dalam Mahkamah.

Dana wang tak dituntut, dsb.

220. (1) Walau apa pun apa-apa jua dalam mana-mana undang-undang bertulis lain, dana di dalam Mahkamah dan semua barang kemas, sekuriti dan harta alih, selain wang, dan apa-apa surat ikatan atau dokumen yang dikehendaki bagi maksud pendengaran atau prosiding, yang tidak dituntut selepas lima belas tahun, hendaklah menjadi harta dan terletak hak pada *Baitulmal*.

(2) Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak menuntut dan jika berpuas hati bahawa pihak menuntut itu berhak kepada wang atau harta yang terletak hak pada *Baitulmal* di bawah subseksyen (1), memerintahkan *Baitulmal* membayar wang atau memulangkan harta itu atau nilainya kepada pihak menuntut itu.

BAHAGIAN XXIII

KOS, ELAUN DAN FI MAHKAMAH

Fi Mahkamah

221. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), maka hendaklah dibayar berkenaan dengan semua kausa, perkara dan prosiding di Mahkamah apa-apa fi sebagaimana yang ditetapkan.

(2) Kerajaan atau Majlis tidaklah dikehendaki membayar apa-apa fi Mahkamah dalam prosiding oleh atau terhadap Kerajaan atau Majlis.

(3) Fi Mahkamah hendaklah dibayar dengan wang tunai.

(4) Tiada fi boleh dikenakan berkenaan dengan apa-apa prosiding yang diambil atas kehendak Mahkamah.

Kos

222. Tertakluk kepada Enakmen ini, Mahkamah hendaklah, mengikut budi bicaranya, mengawardkan kos bagi prosiding yang difailkan di Mahkamah itu walaupun Mahkamah itu tidak mempunyai bidang kuasa mengenai prosiding itu.

Taksiran Kos

223. Kos hendaklah ditaksirkan oleh Mahkamah atau Pendaftar mengikut kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini.

Saksi

224. Jika pada pendengaran apa-apa prosiding seseorang hadir di Mahkamah sebagai seorang saksi mengenai fakta, atau sebagai seorang saksi untuk mengemukakan sesuatu dokumen, maka boleh dibenarkan baginya apa-apa jumlah wang yang patut sebagaimana yang ditetapkan.

Saksi pakar

225. Jika pada pendengaran apa-apa prosiding seseorang hadir di Mahkamah sebagai seorang saksi pakar, maka boleh dibenarkan suatu fi baginya kerana hadir di Mahkamah, dan sebagai tambahan, suatu fi kerana layak memberikan keterangan sebagai pakar sedemikian.

Elaun penginapan dan perjalanan

226. Sebagai tambahan kepada apa-apa elaun yang kena dibayar di bawah seksyen 224 dan 225, boleh dibenarkan bagi seseorang saksi atau sesuatu pihak apa-apa perbelanjaan yang telah dilakukan dengan sebenarnya dan semunasabahnya oleh saksi atau pihak itu dalam perjalanan ke dan dari Mahkamah atau kerana tinggal di tempat penginapannya.

Kehadiran dalam lebih daripada satu prosiding

227. Jika seseorang saksi atau sesuatu pihak hadir di Mahkamah berkenaan dengan dua prosiding atau lebih, maka jumlah wang yang boleh dibenarkan baginya di bawah seksyen 224 atau 225 berkenaan dengan sesuatu prosiding bolehlah diumpukkan antara beberapa prosiding itu.

Saksi tidak dipanggil

228. Elaun boleh dibayar kepada seseorang saksi sama ada dia dipanggil ataupun tidak, jika kehadirannya diperlukan.

BAHAGIAN XXIV**PENGHINAAN MAHKAMAH****Notis menunjukkan sebab**

229. (1) Mahkamah mempunyai bidang kuasa untuk memulakan prosiding terhadap mana-mana orang kerana menghina Mahkamah dan boleh, dalam prosiding sedemikian, membuat suatu perintah pengkomitan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau boleh mengenakan denda tidak melebihi dua ribu ringgit.

(2) Jika penghinaan dilakukan di dalam Mahkamah, maka tidaklah perlu bagi Mahkamah menyampaikan notis untuk menunjukkan sebab tetapi Mahkamah hendaklah memastikan bahawa orang yang dikatakan melakukan penghinaan itu faham tentang jenis kesalahan yang dikatakan terhadapnya dan diberi peluang untuk didengar untuk membela dirinya, dan Mahkamah hendaklah membuat suatu rekod yang sepatutnya mengenai prosiding itu.

(3) Dalam hal penghinaan yang dilakukan di luar Mahkamah, notis supaya menunjukkan sebab mengapa tindakan atau prosiding tidak boleh diambil terhadapnya hendaklah disampaikan ke diri orang yang dikatakan melakukan penghinaan itu.

Penghinaan oleh pertubuhan perbadanan

230. Jika penghinaan Mahkamah dilakukan oleh sesuatu pertubuhan perbadanan, mana-mana orang yang pada masa penghinaan itu dilakukan ialah pengarah, pengurus atau setiausaha pertubuhan perbadanan itu atau selainnya bertanggungjawab atas pengurusan pertubuhan perbadanan itu adalah juga bersalah melakukan penghinaan itu melainkan jika dia membuktikan bahawa—

- (a) penghinaan itu telah dilakukan oleh pertubuhan perbadanan itu tanpa persetujuan atau pembiarannya; atau
- (b) dia telah mengambil segala usaha yang wajar bagi mengelakkan berlakunya penghinaan itu sebagaimana yang patut diambil olehnya dengan mengambil kira sifat jawatannya atau jenis tugasnya dalam pertubuhan perbadanan itu dan segala hal keadaan.

Prosiding tanpa kebenaran

231. Mana-mana orang yang melakukan apa-apa perbuatan atau mengambil apa-apa prosiding atas nama atau bagi pihak orang lain dengan mengetahui bahawa dia tidak dibenarkan dengan sahnyanya oleh orang itu melakukan kesalahan menghina Mahkamah.

BAHAGIAN XXV

PELBAGAI

Bahasa

232. (1) Melainkan jika diarahkan selainnya oleh Ketua Hakim Syarie, Bahasa Kebangsaan hendaklah digunakan dalam semua prosiding di Mahkamah.

(2) Apa-apa dokumen yang dikehendaki untuk digunakan dipakai menurut Enakmen ini hendaklah dalam Bahasa Kebangsaan, dan dokumen dalam mana-mana bahasa lain hendaklah disertakan dengan terjemahannya dalam Bahasa Kebangsaan.

Borang

233. Borang-borang yang dinyatakan dalam Jadual Ketiga, dengan apa-apa pengubahan mengikut kehendak hal keadaan, hendaklah digunakan bagi masing-masing maksud yang disebut dalamnya.

Salinan diperakui

234. Atas permohonan dan apabila dibayar fi yang ditetapkan oleh mana-mana orang, Pendaftar bolehlah membekalkan salinan diperakui bagi apa-apa dokumen termasuk, dengan keizinan Mahkamah, mana-mana nota keterangan kepada orang itu.

Fi, deposit dan pembayaran

235. Jika apa-apa fi atau deposit kena dibayar berkenaan dengan apa-apa perbuatan, atau apa-apa pembayaran terlibat dalam melakukan perbuatan itu, pegawai yang dipertanggungjawabkan untuk melakukan perbuatan itu tidaklah berkewajipan melakukannya sehingga fi atau deposit atau amaun pembayaran itu telah dibayar.

Larangan ke atas pegawai Mahkamah

236. Tiada seorang pun pegawai Mahkamah boleh menjadi penjamin, atau menandatangani apa-apa resit atau dokumen atau menerima apa-apa wang bagi atau bagi pihak mana-mana pihak dalam apa-apa prosiding di Mahkamah, atau membuat tawaran atau selainnya menjadi pembeli secara langsung atau tak langsung di mana-mana penjualan oleh Mahkamah.

Memberikan jaminan

237. (1) Jaminan hendaklah diberi dengan mendepositkan wang atau melalui bon yang amaunnya hendaklah ditetapkan oleh Mahkamah atau Pendaftar.

(2) Perbelanjaan mengenai jaminan, jika ada, hendaklah ditanggung oleh orang yang memberikan jaminan itu.

(3) Suatu akujanji bertulis oleh seorang Peguam Syarie boleh diterima sebagai ganti jaminan yang disebut dalam subseksyen (1).

(4) Jika jaminan diberikan dengan mendepositkan wang, wang itu tidak boleh dibayar keluar tanpa perintah Mahkamah.

(5) Jika jaminan diberikan melalui bon, seorang penjamin adalah diperlukan melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah.

Memanjangkan atau memendekkan masa

238. (1) Mahkamah boleh, atas apa-apa terma yang difikirkannya adil, melalui perintah, melanjutkan atau memendekkan tempoh yang dalamnya seseorang dikehendaki atau dibenarkan oleh Enakmen ini atau oleh mana-mana penghakiman, perintah atau arahan untuk melakukan apa-apa perbuatan dalam mana-mana prosiding.

(2) Mahkamah boleh melanjutkan apa-apa tempoh yang disebut dalam subseksyen (1) walaupun permohonan untuk mendapatkan pelanjutan itu tidak dibuat sehingga selepas habis tempoh itu.

Perkara yang mengaibkan, dsb.

239. Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permintaan mana-mana pihak, pada bila-bila masa, memerintahkan supaya apa-apa dokumen atau kandungan apa-apa dokumen yang mengaibkan, tak relevan, menyusahkan, menindas, menimbulkan perbahasan atau terlalu panjang dibatalkan.

Kehadiran sendiri

240. Tertakluk kepada mana-mana undang-undang bertulis lain, Mahkamah boleh jika difikirkannya perlu memerintahkan supaya mana-mana pihak dalam apa-apa prosiding hadir sendiri pada bila-bila masa, melainkan jika pihak itu berada di luar negeri, dan kegagalan sengaja untuk mematuhi perintah itu hendaklah menjadi suatu penghinaan Mahkamah.

Penyampaian oleh Mahkamah lain

241. Mana-mana proses atau dokumen yang dikehendaki disampaikan oleh seseorang pegawai Mahkamah atau sesuatu pihak boleh disampaikan oleh mana-mana Mahkamah lain.

Merekodkan keterangan sebelum pendengaran

242. (1) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa keterangan mana-mana pihak atau saksi patut diambil sebelum tarikh pendengaran, Mahkamah atau mana-mana Hakim yang diarahkan oleh Mahkamah itu boleh mengambil keterangan daripada mana-mana pihak atau saksi sedemikian di mana-mana tempat yang difikirkannya sesuai dan keterangan yang diambil sedemikian boleh kemudiannya digunakan dalam pendengaran itu.

(2) Notis bahawa keterangan akan diambil di bawah subseksyen (1) hendaklah disampaikan kepada pihak yang satu lagi tidak kurang daripada dua hari sebelum tarikh keterangan itu diambil sedemikian dan pihak yang satu lagi itu boleh mengambil bahagian dalam prosiding itu.

Surat permintaan

243. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), Mahkamah atau Hakim boleh, dalam hal apa-apa prosiding yang belum selesai di hadapan Mahkamah lain, mengambil keterangan daripada mana-mana pihak atau saksi atau orang lain dan menerima apa-apa dokumen yang dikemukakan bagi prosiding yang belum selesai itu.

(2) Kuasa Mahkamah atau Hakim di bawah subseksyen (1) hendaklah dijalankan jika terdapat suatu permintaan bertulis daripada Mahkamah yang di hadapannya prosiding itu belum selesai.

(3) Walau apa pun subseksyen (1), Mahkamah yang di hadapannya prosiding itu belum selesai boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak dalam prosiding itu, meminta Mahkamah lain mengambil keterangan daripada mana-mana pihak atau saksi dalam prosiding itu, jika Mahkamah itu berpuas hati bahawa pihak atau saksi itu tidak dapat hadir di Mahkamah itu kerana alasan yang munasabah atau jika kehadiran pihak atau saksi itu akan menyebabkan pihak yang memanggil saksi itu menanggung perbelanjaan yang tidak munasabah.

Permintaan Perakuan Pusaka oleh Mahkamah Sivil, Pihak Berkuasa atau orang yang berkepentingan

244. (1) Jika di dalam mana-mana persidangan Mahkamah Sivil atau Pihak Berkuasa atau mana-mana orang yang ada kepentingan mengenai pentadbiran atau pembahagian harta pusaka yang wajib dibahagikan mengikut Hukum Syarak, Mahkamah Syariah boleh atas permintaan

mana-mana Mahkamah Sivil, Pihak Berkuasa atau orang yang ada kepentingan itu, mengeluarkan satu perakuan digelar perakuan faraid mengenai pembahagian harta itu serta orang yang berhak kepadanya.

(2) Perakuan seperti yang tersebut di dalam subseksyen (1) hendaklah dibuat oleh Mahkamah Kadi berdasarkan kepada kenyataan yang dikemukakan oleh Mahkamah Sivil, Pihak Berkuasa atau orang yang ada kepentingan itu dan mana-mana kenyataan yang diperolehinya dari hasil penyiasatannya sendiri:

Dengan syarat bahawa jika Mahkamah Syariah itu fikirkan patut, ia boleh sebelum membuat perakuan itu mendengar mana-mana pihak mengenai apa-apa persoalan berkaitan dengannya atau sumpah atau ikrar.

Kuasa sedia ada Mahkamah

245. Tiada apa-apa jua dalam Enakmen ini boleh disifatkan sebagai menghadkan atau menyentuh kuasa sedia ada pada Mahkamah untuk membuat apa-apa perintah yang perlu untuk mengelakkan ketidakadilan atau mengelakkan penyalahgunaan proses Mahkamah.

Hukum Syarak

246. (1) Mana-mana peruntukan atau tafsiran peruntukan di bawah Enakmen ini yang tak konsisten dengan Hukum Syarak adalah terbatal setakat yang ia tak konsisten itu.

(2) Jika terdapat lakuna atau jika apa-apa perkara tidak diperuntukkan dengan nyata oleh Enakmen ini, Mahkamah hendaklah memakai Hukum Syarak.

Jawatankuasa Kaedah-Kaedah

247. (1) Maka hendaklah ditubuhkan suatu Jawatankuasa yang dinamakan Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah yang terdiri daripada—

- (a) Ketua Hakim Syarie yang hendaklah menjadi sebagai Pengerusi;
- (b) seorang wakil Majlis Agama Islam Negeri;
- (c) seorang wakil dari Pejabat Penasihat Undang-Undang Negeri;
- (d) seorang wakil Peguam Syarie; dan
- (e) dua orang anggota lain yang dilantik oleh Ketua Hakim Syarie.

(2) Anggota yang dilantik di bawah perenggan (1)(e) hendaklah memegang jawatan selama tempoh dua tahun dan layak dilantik semula.

(3) Ketua Pendaftar Mahkamah Syariah hendaklah menjadi Setiausaha Jawatankuasa.

Kaedah-kaedah

248. (1) Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah boleh, membuat kaedah-kaedah, yang hendaklah disiarkan dalam *Warta*, bagi menjalankan peruntukan Enakmen ini, dan khususnya, tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukan yang terdahulu, kaedah-kaedah itu boleh membuat peruntukan bagi—

- (a) tatacara dan amalan pejabat pendaftaran Mahkamah Syariah;
- (b) fi, elaun dan kos yang kena dibayar berkenaan dengan prosiding di bawah Enakmen ini;
- (c) tatacara mengenai *sulh*;
- (d) borang, buku akaun, laporan dan dokumen lain yang hendak digunakan berkenaan dengan apa-apa perbuatan atau benda yang dilakukan di bawah atau menurut Enakmen ini; dan
- (e) penjalanan Mahkamah, bentuk dan kaedah pelaksanaan surat cara dan pelantikan pegawai atau ejen Mahkamah.

(2) Jawatankuasa Kaedah-Kaedah boleh meminda Jadual Kedua dan Ketiga melalui perintah.

Pemansuhan

249. (1) Enakmen Prosedur *Mal* Mahkamah Syariah 1991 [*En. Ps. 5/1993*] adalah dimansuhkan.

(2) Jika mana-mana kes atau perkara belum selesai di hadapan mana-mana Mahkamah pada permulaan kuat kuasa Enakmen ini, peruntukan Enakmen ini hendaklah terpakai berkenaan dengan prosiding kes atau perkara itu setakat yang tidak menyebabkan ketidakadilan.

JADUAL PERTAMA

[Subseksyen 3(3)]

TULISAN DALAM BAHASA ARAB BAGI
PERKATAAN DAN UNGKAPAN TERTENTU

<i>Baitulmal</i>	—	بيت المال
<i>‘eddah</i>	—	عدة
<i>hadhanah</i>	—	حضانة
<i>hiwalah</i>	—	هواله
<i>iqrar</i>	—	إقرار
<i>istizhar</i>	—	استظهار
<i>mal</i>	—	مال
<i>muhal ‘alaih</i>	—	محال عليه
<i>Qadi</i>	—	قاضي
<i>sulh</i>	—	سُلح
<i>wakalah</i>	—	وكالة

JADUAL KEDUA

[Subseksyen 7(2)]

PROSIDING YANG HENDAKLAH DIMULAKAN
DENGAN PERMOHONAN

Perkara-perkara yang berhubungan dengan undang-undang diri dan keluarga seperti yang berikut:

Keizinan untuk melangsungkan perkahwinan seseorang orang belum dewasa

Pelantikan wali am

Perintah bagi pendaftaran perkahwinan yang dilangsungkan berlawanan dengan undang-undang

Anggapan kematian

Pelantikan penjaga harta seseorang orang belum dewasa

Perintah bagi penjagaan bersama harta seseorang orang belum dewasa

Perintah bagi pengubahan kuasa penjaga harta seseorang orang belum dewasa

Perintah bagi pemecatan penjaga harta seseorang orang belum dewasa

Kebenaran bagi pelupusan harta seseorang orang belum dewasa

Kebenaran untuk menyara seseorang orang belum dewasa daripada pendapatan hartanya

Perintah bagi penggunaan harta modal untuk menyara seseorang orang belum dewasa

Perintah larangan yang berhubungan dengan harta seseorang orang belum dewasa

Injunksi yang menghalang anak dibawa keluar dari Malaysia

Perintah untuk mengetepikan, dan injunksi yang menghalang, pelupusan harta untuk mengecewakan tuntutan nafkah

Injunksi terhadap perkosaan oleh suami atau isteri atau bekas suami atau isteri

Pengiktirafan perkahwinan yang diijabkabulkan di luar Negeri Perlis (Pengakuteraan paterniti)

Pengesahan pengakuteraan paterniti oleh perempuan dalam 'eddah' (Pembahagian harta pusaka)

JADUAL KETIGA

[Seksyen 2]

BORANG MS 1

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 4]

TAJUK AM

DI DALAM MAHKAMAH RENDAH/TINGGI SYARIAH DI

.....

DI NEGERI

(1) No. Tahun 20

Antara

(2) Plaintif
Pemohon

(3) Defendan
Responden

Catatan:

- (1) Jenis prosiding (misalnya Saman; Permohonan dsb.)
- (2) Nama, jika tak berkeupayaan atau atas sifat wakilan, berikan butir-butir perwakilan.

Contoh:

- (a) A.B. pentadbir bagi C.D. yang sudah mati;
- (b) A.B. seorang budak, melalui C.D. penjaga *ad litem*nya.

BORANG MS 2

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 8(a)]

SAMAN

(*Tajuk Am*)

Kepada (defendan yang dinamakan
di atas) yang beralamat di

Anda dengan ini disaman supaya hadir sama ada sendiri atau melalui Peguam Syarie
anda di hadapan Mahkamah Syariah
di pada hari pada haribulan
..... 20 pukul pagi/petang,

untuk menjawab suatu tuntutan terhadap anda oleh plaintif yang dinamakan di atas, yang butir-butirnya ada dinyatakan dalam pernyataan tuntutan yang diendroskan di sini.

Ambil perhatian bahawa jika anda ingkar hadir di Mahkamah pada hari dan masa yang ditetapkan, Mahkamah boleh terus mendengar dan memutuskan kes tanpa kehadiran anda.

Dan ambil perhatian bahawa jika anda ingin membela diri terhadap tuntutan itu, anda hendaklah memfailkan di Mahkamah ini dan menyampaikan kepada plaintif suatu pembelaan dalam borang yang ditetapkan sebelum tarikh yang tersebut di atas atau hadir di Mahkamah pada tarikh itu.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....
Hakim/Pendaftar

(Pengendorsan di belakang saman)

PERNYATAAN TUNTUTAN

(dalam perenggan bernombor)

Kepada

.....
.....

defendan yang dinamakan di atas yang tinggal di

.....

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif (atau Peguam Syarie bagi Plaintif)

BORANG MS 3**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 13(1)]

PERMOHONAN*(Tajuk Am)*

Kepada (defendan yang
dinamakan di atas) yang beralamat di
.....

Ambil perhatian bahawa
pemohon yang dinamakan di atas akan memohon kepada Mahkamah
..... Syariah di pada hari
pada haribulan 20 pukul.....
pagi/petang untuk mendapatkan suatu perintah bahawa (1)
..... atas alasan yang dinyatakan dalam afidavit
yang dilampirkan.

.....
Pemohon (atau Peguam Syarie bagi Pemohon)

Catatan:

Jenis perintah yang dipohon hendaklah dinyatakan dengan tepat. Perkara-perkara
berlainan yang berbangkit dalam prosiding yang sama bolehlah diuruskan dalam
permohonan yang sama.

BORANG MS 4**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 31(2)]

**PERMOHONAN UNTUK MENDAPATKAN KEBENARAN UNTUK
MENDAKWA/MEMBELA SEBAGAI ORANG MISKIN***(Tajuk Am)*

Saya
bersumpah dan menyatakan—

1. Saya tinggal di
 dan ialah seorang
 (dinyatakan pekerjaan)

*2. (1) Saya mempunyai tuntutan yang berpatutan terhadap

yang beralamat di
 untuk (di sini nyatakan dengan ringkas lagi padat tuntutan dan kausa tindakan dan segala fakta matan mengenai kes itu).

(2) Saya berhasrat untuk membawa tindakan terhadap

 tersebut tetapi tidak berupaya membayar fi Mahkamah baginya kerana (nyatakan sebab mengapa pemohon tidak berupaya membayar fi Mahkamah).

*3. (1) Saya ialah seorang defendan dalam tindakan ini dan mempunyai pembelaan yang baik dalam tindakan ini atas alasan-alasan yang berikut (nyatakan dengan ringkas lagi padat alasan-alasan pembelaan).

[Saya mempunyai tuntutan balas yang berpatutan terhadap plaintif bagi (nyatakan dengan ringkas lagi padat tuntutan balas itu dan segala fakta matan yang berhubungan dengannya)].

(2) Saya tidak berupaya membayar fi Mahkamah bagi pembelaan (atau tuntutan balas) saya sebab (nyatakan sebab mengapa pemohon tidak berupaya membayar fi Mahkamah).

4. Saya memohon kebenaran untuk *mendakwa
 tersebut/membela (dan membawa suatu tuntutan balas dalam) tindakan ini sebagai orang miskin.

Diangkat sumpah di)

pada haribulan 20)

.....
Pegum Syarie

Di hadapan saya,

Perintah,

Kebenaran untuk mendakwa/membela (dan membawa tuntutan balas) sebagai orang miskin diberikan pada

haribulan ditolak 20

.....
Hakim

* Potong jika tidak berkenaan.

BORANG MS 5

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 34(2)]

WAKALAH PEGUAM SYARIE

(Tajuk Am)

Saya plaintiff (atau defendan) yang
dinamakan di atas K.P.P.N. No. yang
beralamat di dengan ini
melantik
daripada Tetuan
untuk mewakili saya dan bertindak bagi pihak saya dalam kes ini dan untuk hadir dalam
prosiding yang berhubungan dengannya:

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif/atau Defendan

Saya dengan
ini menerima pelantikan yang disebut terdahulu.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Peguan Syarie

Di hadapan saya,

.....
Hakim/Pendaftar

Wakalah ini difailkan oleh Tetuan bagi
pihak plaintiff (atau defendan) yang beralamat di

.....

BORANG MS 6

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 36(1)]

NOTIS PENUKARAN PEGUAM SYARIE

(Tajuk Am)

Kepada Pendaftar,

Ambil perhatian bahawa saya
plaintif (atau defendan) yang dinamakan di atas yang beralamat di
..... telah melantik
(nama Peguam Syarie yang baru)

untuk bertindak bagi pihak diri saya dalam prosiding ini menggantikan
.....
(nama Peguam Syarie yang dahulu)

Alamat bagi penyampaian (nama Peguam Syarie yang baru) yang
dinamakan di atas ialah

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif (atau Defendan)

Kepada defendan (atau plaintif) atau Peguam Syariannya dan kepada (dengan menamakan
Peguam Syarie plaintif (atau defendan) yang dahulu).

BORANG MS 7

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 37]

NOTIS PELEPASAN PEGUAM SYARIE

(Tajuk Am)

Kepada Pendaftar,

Ambil perhatian bahawa saya
plaintif (atau defendan) yang dinamakan di atas telah melepaskan Peguam Syarie
saya (nama Peguam Syarie)
yang telah dilantik untuk bertindak sebagai Peguam Syarie plaintif (atau defendan)
dalam prosiding ini.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif (atau Defendan)

Kepada defendan (atau plaintif) atau Peguam Syariannya.

BORANG MS 8

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 38]

NOTIS PENARIKAN DIRI PEGUAM SYARIE

(Tajuk Am)

Kepada Pendaftar,

Ambil perhatian bahawa saya
 Peguam Syarie bagi plaintif (atau defendan) dengan ini menarik diri dan terhenti
 menjadi Peguam Syarie yang bertindak bagi pihak plaintif (atau defendan) yang
 tersebut dalam prosiding yang disebut di atas.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Peguam Syarie

Notis ini dikeluarkan oleh
 (nama Peguam Syarie)

yang beralamat di

Peguam Syarie bagi

Kepada plaintif (atau defendan) atau Peguam Syariannya.

BORANG MS 9

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 57(1)]

NOTIS OLEH PIHAK MENUNTUT MENGENAI HARTA
YANG DIAMBIL DALAM PELAKSANAAN

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa saya

yang beralamat di
 menuntut harta yang berikut yang telah diambil dalam pelaksanaan dalam

tindakan ini di (nyatakan alamat) pada haribulan..... 20

(Nyatakan wang, barang atau harta alih lain yang dituntut dan alasan-alasan tuntutan
 itu).

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Pihak Menuntut

Alamat saya untuk penyampaian ialah

.....
Kepada bailif dan pemiutang pelaksanaan (atau Peguam Syarie bagi pemiutang pelaksanaan).

BORANG MS 10

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 57(2)]

AMBIL OLEH BAILIF MENGENAI HARTA YANG DIAMBIL DALAM
PELAKSANAAN

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa

yang beralamat di

telah menuntut harta yang berikut (nyatakan harta yang dituntut)

.....
yang saya ambil dalam pelaksanaan di bawah perintah penyitaan dan penjualan yang dikeluarkan dalam tindakan ini.

Jika dalam masa empat hari selepas menerima notis ini, anda memberi

saya notis bahawa anda mengakui tuntutan

.....
yang tersebut ke atas harta tersebut atau meminta saya menarik balik pemilikan dalam Borang MS 11 anda tidak akan bertanggung atas apa-apa kos yang ditanggung selepas notis anda itu saya terima.

Bertarikh pada haribulan 20

.....

Bailif

Kepada pemiutang pelaksanaan (atau Peguam Syarie bagi pemiutang pelaksanaan).

BORANG MS 11**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 57(2)]

NOTIS OLEH PEMIUTANG PELAKSANAAN MENGENAI HARTA YANG
DIAMBIL DALAM PELAKSANAAN

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa saya mengakui (atau mempertikaikan) tuntutan

.....
ke atas harta yang anda sita (atau saya meminta anda menarik balik pemilikan) di
bawah perintah penyitaan dan penjualan yang dikeluarkan dalam tindakan ini.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Pemiutang Pelaksanaan
(atau Peguam Syarie bagi Pemiutang Pelaksanaan)

BORANG MS 12**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 58(1)]

PERMOHONAN UNTUK MENDAPATKAN SAMAN
INTERPLIDER OLEH BAILIF

(Tajuk Am)

1. Pada haribulan 20,

..... memberikan notis kepada saya bahawa
dia menuntut harta yang berikut (nyatakan harta yang dituntut) yang saya ambil dalam
pelaksanaan di bawah perintah penyitaan dan penjualan yang dikeluarkan dalam
tindakan ini.

2. Pada haribulan 20,
saya telah memberitahu pemiutang pelaksanaan tentang tuntutan tersebut. Dia tidak
mengakui tuntutan itu dan tidak meminta saya menarik balik pemilikan ke atas harta
yang dituntut itu.

3. Saya menilaikan harta yang dituntut itu pada nilai lebih kurang
RM Saya tidak menuntut apa-apa kepentingan
dalam hal perkara yang dipertikaikan itu selain fi komisen dan belanja pelaksanaan.

Saya tidak dengan apa-apa jua cara pun berpakat-sulit dengan mana-mana pihak dalam tindakan ini.

Saya memohon supaya suatu saman interplider dikeluarkan.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Bailif

Saman Interplider dikeluarkan dan boleh dikembalikan pada

haribulan 20 pukul pagi/petang.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Pendaftar

BORANG MS 13

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 58(1)]

**PEMOHONAN UNTUK MERAYU OLEH SESEORANG
YANG BERTANGGUNGAN**

Afidavit Sokongan

Saya

yang beralamat di
(jika dalam suatu tindakan, defendan yang dinamakan di atas) bersumpah dan menyatakan seperti yang berikut:

1. (Jika dalam suatu tindakan). Tindakan ini dibawa untuk mendapatkan kembali (nyatakan apa) yang dituntut oleh plaintif tetapi saya telah menerima suatu tuntutan

yang bertentangan dengan tuntutan plaintif daripada

yang beralamat di

.....
(atau, jika tidak ada tindakan), saya telah menerima tuntutan-tuntutan bertentangan

daripada

yang beralamat di

.....

dan yang beralamat di
 ke atas (nyatakan apa) yang
 bernilai lebih kurang RM Saya menjangka akan didakwa atas tuntutan-
 tuntutan ini oleh pihak-pihak menuntut tersebut.

2. Saya tidak menuntut apa-apa kepentingan dalam hal perkara yang
 dipertikaikan (selain jumlah wang sebanyak RM bagi kos atau
 caj) (atau mengikut mana-mana yang berkenaan). Saya tidak dengan apa-apa jua cara
 pun berpakat-sulit dengan salah seorang (atau mana-mana) pihak menuntut tersebut.
3. Saya bersedia dan sanggup membawa ke dalam Mahkamah atau membayar atau
 membereskan hal perkara yang dipertikaikan mengikut apa-apa cara yang diarahkan
 oleh Mahkamah.

Diangkat sumpah (seperti dalam Borang MS 26).

BORANG MS 14

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 59(2)]

SAMAN INTERPLIDER

(Tajuk Am)

(a) Kepada Pemiutang Pelaksanaan

Kepada yang beralamat
 di

Bahawasanya pihak menuntut di atas telah membuat tuntutan ke atas harta tertentu
 yang diambil dalam pelaksanaan di bawah proses yang dikeluarkan daripada Mahkamah
 ini atas permintaan anda:

Anda dengan ini disaman supaya hadir di hadapan Mahkamah Syariah di
 pada hari pada haribulan..... 20

pukul pagi/petang apabila tuntutan tersebut akan dihakimi dan
 apa-apa perintah dibuat mengenainya sebagaimana yang difikirkan adil oleh Mahkamah.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

Catatan No. tahun 20

Kerani

.....
Pendaftar

(b) Pihak Menuntut

Kepada yang beralamat di

.....

Anda dengan ini disaman supaya hadir di hadapan Mahkamah Syariah di

..... pada hari pada haribulan.....

20 pukul pagi/petang untuk menyokong tuntutan

yang anda buat ke atas
harta tertentu yang diambil dalam pelaksanaan di bawah proses yang dikeluarkan
daripada Mahkamah ini atas permintaan pemiutang pelaksanaan dan jika anda ingkar
ketika itu untuk membuktikan tuntutan itu, maka harta tersebut akan diperlakukan di
bawah proses tersebut sebagai harta penghutang pelaksanaan.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

Catatan No. tahun 20

Kerani

.....

Pendaftar

BORANG MS 15

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 62(3)]

PENGHAKIMAN (ATAU PERINTAH) MENGENAI SAMAN INTERPLIDER

(Tajuk Am)

Apabila sahaja Saman Interplider (atau Saman) ini dikemukakan untuk
pendengaran di hadapan Yang Arif Tuan Hakim

pada hari pada

haribulan 20 dan setelah mendengar
keterangan yang dikemukakan dan apa yang dikatakan oleh pihak-pihak (atau Peguam
Syarie mereka).

(Masukkan Bahagian Berkuat Kuasa yang berkenaan).

(Bahagian-Bahagian Berkuat Kuasa)

(a) Di bawah pelaksanaan

Dihakimi mengenai tuntutan ke atas
(nyatakan harta) (atau ke atas hasil jualan) (atau nilai) bagi (nyatakan harta itu) yang
diambil dalam pelaksanaan di bawah proses yang dikeluarkan daripada Mahkamah ini

atas permintaan pemiutang pelaksanaan, bahawa
(nyatakan harta) (atau hasil jualan) (atau nilai) (atau sebahagian daripada harta
tersebut) (atau hasil jualan) (atau nilai) tersebut iaitu (nyatakannya) itu ialah (atau
bukanlah) harta pihak menuntut.

Dan diperintahkan bahawa

tersebut hendaklah membayar kepada tersebut

sejumlah wang sebanyak RM bagi perbelanjaan
tambahan pelaksanaan dan penyimpanan dalam milikan yang disebabkan oleh tuntutan
itu).

(Masukkan arahan tentang pelupusan apa-apa wang di dalam Mahkamah).

(b) Dalam suatu tindakan belum selesai

Pada hari ini dihakimi mengenai tuntutan plaintif dan pihak menuntut ke atas

.....
(sebahagian daripada) hal perkara tindakan ini bahawa tuntutan plaintif (atau pihak
menuntut) adalah sah dan bahawa pihak menuntut (atau plaintif) tidak mempunyai apa-
apa tuntutan mengenainya.

(Dan dihakimi selanjutnya bahawa plaintif (atau pihak menuntut) berhak mendapat

daripada defendan sejumlah wang sebanyak RM

kerana hutang dan RM bagi kos yang semua sekali

berjumlah sebanyak RM).

(Dan diperintahkan – di sini masukkan apa-apa perintah untuk penghantarserahan
harta itu).

Dan dihakimi selanjutnya bahawa plaintif (atau pihak menuntut) berhak mendapat

jumlah wang sebanyak RM daripada pihak menuntut (atau

plaintif) bagi kos (tambah jika apa-apa kos diawardkan
kepada defendan terhadap plaintif atau pihak menuntut).

Dan dihakimi selanjutnya bahawa defendan berhak mendapat jumlah wang sebanyak

RM bagi kos daripada plaintif (atau pihak menuntut).

(Jika pihak menuntut tidak hadir dan suatu perintah dibuat menghalang tuntutan, maka teruskan seperti yang berikut:

Dan oleh sebab pihak menuntut tidak hadir,
maka diisytiharkan bahawa

.....
tersebut dan semua orang yang menuntut di bawahnya terhalang selama-lamanya daripada membuat tuntutan itu terhadap plaintif dan semua orang yang menuntut di bawahnya).

(c) Dalam apa-apa hal lain

Pada hari ini dihakimi (di sini nyatakan penghakiman yang menentukan tuntutan antara pemohon dan mana-mana pihak menuntut yang hadir atau, jika semua pihak menuntut hadir, penghakiman yang menentukan hak dan tuntutan semua pihak dan apa-apa perintah tentang pembayaran, atau penghantarserahan harta dan kos)

.....
(Jika mana-mana pihak menuntut tidak hadir dan suatu perintah dibuat menghalang tuntutan, maka teruskan seperti yang berikut:

Dan oleh sebab pihak menuntut
tidak hadir, maka diisytiharkan bahawa

tersebut dan semua orang yang menuntut di bawahnya terhalang selama-lamanya daripada membuat tuntutan terhadap
pemohon dan semua orang yang menuntut di bawahnya).

(Testimonium)

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....
Pendaftar

BORANG MS 16

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 64(3)]

PEMBELAAN

(Tajuk Am)

(Nyatakan dalam perenggan bernombor pengakuan atau penafian pengatahan-pengatahan matan dalam pernyataan tuntutan setiap pengatahan hendaklah, setakat yang sesuai, terkandung dalam perenggan yang berasingan, misalnya).

1. Defendan mengaku bahawa
 sebagaimana yang dikatakan dalam perenggan
 pernyataan tuntutan itu tetapi menafikan bahawa

2. Tentang perenggan pernyataan
 tuntutan itu defendan berkata bahawa
3. Selanjutnya atau sebagai pilihan defendan berkata bahawa

4. Jika (yang adalah dinafikan) plaintif
 maka defendan berkata bahawa
5. Kecuali sebagaimana yang diakui dengan nyata terdahulu daripada ini defendan
 menafikan setiap dan tiap-tiap pengataan fakta yang terkandung dalam perenggan

 (perenggan ke)
 pernyataan tuntutan seolah-olah ia dinyatakan dalam pembelaan ini dan disangkal
 secara khusus.

TUNTUTAN BALAS

1. Defendan mengulangi perenggan dan menuntut
 sebanyak RM yang merupakan baki amaun yang
 kena dibayar sebagaimana yang disebut terdahulu setelah ditolak tuntutan plaintif.
 Bertarikh pada haribulan 20

.....
Defendan
(atau Peguam Syarie bagi Defendan)

BORANG MS 17

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 92(1)]

NOTIS PENDENGARAN TINDAKAN YANG
 DIPINDAHKAN DARI MAHKAMAH TINGGI SYARIAH
 KE MAHKAMAH RENDAH SYARIAH

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa Saman/Permohonan Mahkamah Tinggi Syariah
 No..... tahun 20 telah dipindahkan ke Mahkamah ini dan dinomborkan

sebagai Saman/Permohonan No. tahun 20 dan anda dikehendaki
hadir di Mahkamah Rendah Syariah di
pada hari pada haribulan 20
pukul pagi/petang untuk mendapatkan apa-apa arahan tentang
perjalanan selanjutnya prosiding itu.
Bertarikh pada haribulan 20

.....
Pendaftar
Mahkamah Tinggi Syariah

Kepada:
Setiap pihak (atau Peguam Syarie bagi setiap pihak).
Pendaftar,
Mahkamah Rendah Syariah.

BORANG MS 18

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 93]

**NOTIS PEMINDAHAN TINDAKAN KE MAHKAMAH
TINGGI SYARIAH DARI MAHKAMAH RENDAH SYARIAH**

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa tindakan ini telah dipindahkan ke Mahkamah Tinggi Syariah
menurut suatu perintah Mahkamah itu.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Pendaftar
Mahkamah Rendah Syariah

Kepada:
Setiap pihak (atau Peguam Syarie bagi setiap pihak).
Pendaftar,
Mahkamah Tinggi Syariah.

BORANG MS 19**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 95(1)]

NOTIS PERNARIKAN BALIK*(Tajuk Am)*

Ambil perhatian bahawa plaintif menarik balik keseluruhan (atau nyatakan bahagian) tindakan ini terhadap defendan.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif (atau Peguam Syarie bagi Plaintif)

Kepada:

- (1) Pendaftar.
- (2) Defendan (atau Peguam Syarie bagi defendan).

BORANG MS 20**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 102(1)]

PERMINTAAN UNTUK MENGELUARKAN SEPINA*(Tajuk Am)*

Kepada Pendaftar

Mahkamah Syariah.

Sila keluarkan suatu sepina kepada saksi yang nama dan butir-butirnya adalah seperti yang di bawah ini:

Nama penuh saksi:

No. K.P.P.N. :

Pekerjaan :

Alamat :

.....

bagi tujuan *memberikan keterangan/mengemukakan dokumen/memberikan keterangan dan mengemukakan dokumen.

2. Saksi dikehendaki mengemukakan dokumen-dokumen yang berikut:

.....
.....

Bertarikh pada haribulan 20

.....
*Plaintif/Defendan/
(atau Peguam Syarie bagi Plaintif/Defendan)*

* Potong jika tidak berkenaan.

BORANG MS 21

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 102(3)]

SEPINA UNTUK MEMBERIKAN KETERANGAN

(Tajuk Am)

Kepada

yang beralamat di

Anda dengan ini disaman supaya hadir di hadapan Mahkamah

..... Syariah di

pada hari pada haribulan

20 pukul pagi/petang dan begitulah dari sehari ke
sehari sehinggalah tamat prosiding di atas, untuk memberikan

keterangan bagi pihak dalam
prosiding tersebut.

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....
Pendaftar

BORANG MS 22

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 102(3)]

SEPINA UNTUK MENGEMUKAKAN DOKUMEN

(Tajuk Am)

Kepada

yang beralamat di

Anda dengan ini disaman supaya hadir sendiri atau melalui ejen di hadapan

Mahkamah..... Syariah

di pada hari pada

..... haribulan 20 pukul

pagi/petang dan begitulah dari sehari ke sehari sehinggalah tamat prosiding di atas,
untuk mengemukakan dokumen-dokumen yang berikut:

.....

.....

bagi pihak

dalam prosiding tersebut.

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....

Pendaftar

BORANG MS 23

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 102(3)]

SEPINA UNTUK MEMBERIKAN KETERANGAN DAN
MENGEMUKAKAN DOKUMEN

(Tajuk Am)

Kepada

yang beralamat di

Anda dengan ini disaman supaya hadir sendiri di hadapan Mahkamah

.....

pada hari pada

haribulan 20 pukul pagi/petang dan
begitulah dari sehari ke sehari sehinggalah tamat prosiding di atas, untuk memberikan
keterangan dan mengemukakan dokumen-dokumen yang berikut:

.....

.....

bagi pihak
dalam prosiding tersebut.

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....

Pendaftar

BORANG MS 24

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 109(1)]

AFIDAVIT UNTUK MENDAPATKAN PERINTAH BAGI
PENGEMUKAAN SESEORANG YANG DI DALAM PENJARA

(Tajuk Am)

Saya yang beralamat di

..... bersumpah dan menyatakan seperti yang berikut:

1. Bahawa tindakan di atas ditetapkan untuk pendengaran di Mahkamah

..... Syariah di pada

hari pada

haribulan 20 dan bahawa

..... sekarang ini seorang

banduan yang dikurung di penjara/tempat tahanan di akan
menjadi saksi material kepada saya pada pendengaran itu (atau ialah suatu pihak dalam
tindakan itu).

2. Bahawa saya dinasihati dan sesungguhnya percaya bahawa saya tidak dapat meneruskan pendengaran tindakan ini dengan wajar tanpa keterangan yang tersebut (atau keterangan saya).

3. Saya dengan ini memohon suatu perintah di bawah seksyen 30 Akta Penjara 1995 supaya yang tersebut boleh dibawa ke hadapan Mahkamah.

4. Saya dengan ini mengaku janji akan membayar kos membawa yang tersebut dalam jagaan selamat pergi dan balik dari Mahkamah dan kos saraan bagi dirinya dan pegawai-pegawai yang menjaganya semasa menghadiri Mahkamah.

Diangkat sumpah (seperti dalam Borang MS 26).

BORANG MS 25

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 109(3)]

PERINTAH SUPAYA MENGEMUKAKAN ORANG YANG DI DALAM PENJARA

(Tajuk Am)

Kepada pegawai yang menjaga

Anda dengan ini dikehendaki, setelah anda ditawarkan sejumlah wang yang munasabah untuk membawa dan menyara seorang pegawai yang berkenaan dan yang sekarang ini seorang banduan di

untuk pergi ke, terus berada di dan kembali dari Mahkamah

..... Syariah di

supaya membawa yang tersebut ke,

hadapan Mahkamah Syariah pada hari

..... pada haribulan 20 pukul

..... pagi/petang untuk memberikan keterangan di Mahkamah itu bagi pihak

dan selepas yang tersebut telah memberikan keterangannya di hadapan Mahkamah itu dan Mahkamah itu telah

menetepikan keperluan kehadiran orang itu seterusnya, anda adalah dikehendaki
menyebabkan orang itu seterusnya, anda adalah dikehendaki menyebabkan orang itu
dibawa dengan jagaan selamat dan terjamin balik ke.....
.....tersebut.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....
Pendaftar

BORANG MS 26

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 113(1)]

BENTUK AFIDAVIT

(*Tajuk Am*)

Saya (nama, alamat dan perihalan deponen) bersumpah dan menyatakan seperti yang
berikut:

(Nyatakan dalam perenggan bernombor fakta-fakta yang hendak dideposkan dalam
afidavit).

1.
2.
3.
4.

Diangkat sumpah pada haribulan).

..... 20 di }
oleh }
Tandatangan

Di hadapan saya,

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 27**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 114(2)]

PENGENALPASTIAN EKSHIBIT*(Tajuk Am)*

Ini ialah ekshibit bertanda “ ”,
yang disebut dalam afidavit yang
diangkat sumpah di hadapan saya pada haribulan 20

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 28**ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006**

[Subseksyen 135(3)]

PERINTAH/PENGHAKIMAN*(Tajuk Am)***(Nyatakan Jenis Perintah/Penghakiman)**

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Hakim/Pendaftar

PENGENDORSAN

Ambil perhatian bahawa, jika anda abai mematuhi perintah (atau penghakiman) ini, dalam masa yang dihadkan dalamnya, atau dalam masa empat hari selepas penyampaian perintah ini kepada anda, mengikut mana-mana yang terkemudian, maka anda melakukan suatu penghinaan Mahkamah dan dengan itu boleh dikomitkan ke penjara.

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 29

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 139(2)]

NOTIS RAYUAN

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa plaintif (atau defendan) yang dinamakan di atas yang tidak berpuas hati dengan keputusan Mahkamah

..... Syariah di

..... yang diberikan pada

haribulan 20 merayu kepada Mahkamah

..... Syariah terhadap keseluruhan keputusan tersebut (atau apa-apa bahagian daripada keputusan tersebut) yang memutuskan bahawa,

(nyatakan butir-butir terperinci).

Bertarikh pada haribulan 20

.....

Perayu

(atau Peguam Syarie bagi Perayu)

Kepada:

Pendaftar Mahkamah Syariah.

dan kepada:

BORANG MS 30

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 139(6)]

NOTIS BAHAWA SALINAN DIPERAKUI BAGI NOTA KETERANGAN
DAN PENGHAKIMAN SUDAH SIAP

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa salinan diperakui bagi nota keterangan dan penghakiman

sudah siap dan bahawa sejumlah wang sebanyak RM.....
kena anda bayar sebagai kos menyediakan salinan-salinan diperakui itu.

Kepada:

.....

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 31

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 140]

NOTIS RAYUAN BALAS

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa, pada pendengaran rayuan di atas, responden yang dinamakan di atas akan menghujahkan bahawa keputusan Mahkamah

Syariah yang diberikan pada haribulan 20
 patut diubah atas alasan-alasan yang berikut:

(Nyatakan dalam perenggan bernombor

(a) jenis relief yang dituntut; dan/atau

(b) alasan-alasan yang menjadi sandaran).

Bertarikh pada haribulan 20

Kepada Pendaftar dan perayu.

.....
Responden

(atau Peguam Syarie bagi Responden)

BORANG MS 32

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 143(2)]

NOTIS BAHAWA REKOD RAYUAN SUDAH SIAP

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa rekod rayuan prosiding yang disebut di atas sudah siap dan bahawa sejumlah wang sebanyak RM kena anda bayar sebagai kos menyediakan rekod itu.

Kepada:

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 33

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 151(4)]

**PERMINTAAN BAGI MENDAPATKAN PERINTAH
PENGHANTARSERAHAN HARTA ALIH**

(Tajuk Am)

Kepada Pendaftar,

.....

Sila keluarkan perintah penghantarserahan terhadap (nama
defendan) yang beralamat di bagi
penghantarserahan
(perihalkan harta alih itu) di bawah penghakiman bertarikh
haribulan 20 yang belum lagi dihantarserahkan
kepada plaintif oleh defendan mengikut penghakiman tersebut.

Salinan penghakiman yang bermeterai dilampirkan.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif

(atau Peguam Syarie bagi Plaintif)

Permohonan ini difailkan oleh plaintif (atau Peguam Syarie bagi plaintif) yang alamat
penyampaianya ialah

.....

BORANG MS 34

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 152(3)]

PERMOHONAN UNTUK MENETAPKAN MASA

(Tajuk Am)

Kepada defendan (atau Peguam
Syarie bagi defendan).

Ambil perhatian bahawa pemohon yang dinamakan
 di atas akan memohon kepada Mahkamah
 Syariah di pada hari
 pada haribulan 20
 pada pukul pagi/petang untuk mendapatkan suatu perintah
 menetapkan masa untuk
 sebagaimana yang diperintahkan oleh Mahkamah Syariah
 dalam perintah bertarikh pada haribulan 20

2. Permohonan ini disokong dengan afidavit sebagaimana yang dilampirkan.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Pemohon (atau Peguam Syarie bagi Pemohon)

Permohonan ini difailkan oleh pemohon (atau Peguam Syarie bagi pemohon) yang
 alamat penyampaian ialah

.....

BORANG MS 35

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 155]

PERINTAH PELAKSANAAN

(Tajuk Am)

Kepada Bailif,

Atas permohonan pemiutang penghakiman, anda dengan ini diperintahkan supaya
 melaksanakan penghakiman bertarikh haribulan
 20 yang diperoleh oleh
 pemiutang penghakiman terhadap penghutang penghakiman yang butir-butirnya ialah
 seperti yang berikut:

Amaun penghakiman Kos

..... Kos

bagi perintah ini Amaun

yang kena dibayar Tarikh perintah

yang memberikan kebenaran untuk pelaksanaan
dan anda hendaklah melaksanakan penghakiman tersebut melalui mana-mana cara
yang berikut:

(1)

(2)

(3)

dan bahawa selepas membayar fi yang ditetapkan dan perbelanjaan pelaksanaan
(termasuk kos bagi permintaan untuk mendapatkan kebenaran pelaksanaan dan kos
melaksanakannya), membawa ke dalam Mahkamah apa-apa wang yang telah dilevikan
dan dengan serta-merta mengembalikan perintah ini kepada Mahkamah.

Bertarikh pada haribulan 20

.....

Pendaftar

BORANG MS 36

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 160(a)(ii)]

PERINTAH BAGI PELAKSANAAN MELALUI PENYITAAN DAN
PENJUALAN (PENAHANAN SYER, DSB.)

(Tajuk Am)

Kepada (penghutang penghakiman) yang

beralamat di

Menurut perintah bagi pelaksanaan yang dibuat terhadap anda dalam prosiding ini

pada haribulan 20

berkenaan dengan jumlah wang sebanyak RM
yang kena dibayar pada masa itu, dengan ini diperintahkan bahawa *syer/saham/
debentur/bon yang dinyatakan dalam Jadual kepada perintah ini dan didaftarkan atas
nama anda ditahan dan diambil bagi melaksanakan perintah tersebut.

Dan ambil perhatian bahawa pihak berkuasa, perbadanan, pegawai atau orang yang
bertanggungjawab bagi daftarnya dengan ini dilarang daripada membenarkan apa-apa
pemindahan *syer/saham/debentur/bon tersebut tanpa kebenaran Mahkamah dan
dengan ini dikehendaki membayar semua faedah atau dividen yang kena dibayar
baginya ke dalam Mahkamah untuk kredit prosiding ini sehingga perintah selanjutnya
daripada Mahkamah.

JADUAL

.....
Hakim/Pendaftar

*Potong jika tidak berkenaan.

BORANG MS 37

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 161(2)(a)]

NOTIS HIWALAH

(*Tajuk Am*)

Atas perintah pelaksanaan bertarikh haribulan 20

Adalah diperintahkan bahawa segala hutang yang kena dibayar atau terakru kena
dibayar oleh *muhal 'alaih* yang dinamakan di atas kepada penghutang penghakiman

yang dinamakan di atas (dalam jumlah wang sebanyak RM)
hendaklah ditahan untuk menjawab penghakiman yang didapatkan terhadap penghutang
penghakiman tersebut oleh pemiutang penghakiman yang dinamakan di

atas di Mahkamah Syariah pada haribulan

..... 20 untuk jumlah wang (atau untuk menjawab

suatu perintah yang dibuat di Mahkamah Syariah pada

..... haribulan 20..... yang memerintahkan pembayaran
oleh penghutang penghakiman tersebut kepada pemiutang penghakiman yang

dinamakan di atas jumlah wang sebanyak RM

(hutang dan kos RM)
(berserta dengan kos bagi prosiding *hiwalah*) yang atas penghakiman (atau perintah)

itu jumlah wang sebanyak RM masih lagi terhutang dan belum dibayar.

Ambil perhatian juga bahawa segala transaksi pelupusan atau pelepasan yang dibuat selepas penyampaian notis ini adalah tak sah dan anda boleh dikenakan membayar ganti rugi dan kos kepada pemiutang penghakiman.

Jika anda mempertikaikan tanggungan anda di bawah notis ini, anda hendaklah dalam masa tujuh hari dari tarikh penyampaian notis ini memfailkan suatu notis bantahan tentang tanggungan di bawah notis ini kepada Mahkamah.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....
Hakim/Pendaftar

Kepada *muhal 'alaih* dan pemiutang penghakiman yang dinamakan di atas.

Notis Bantahan

Ambil perhatian bahawa saya, ...
muhal 'alaih yang dinamakan di atas dengan ini membantah tanggungan yang dikenakan ke atas saya melalui notis ini atas alasan-alasan yang berikut:

.....
Muhal 'alaih (atau Peguam Syarie bagi Muhal 'alaih)

Notis ini difailkan oleh *muhal 'alaih* (atau Peguam Syarie bagi *muhal 'alaih*)
yang alamat penyampaian ialah

BORANG MS 38

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 161(2)(a)]

NOTIS *HIWALAH* (HARTA DI DALAM MAHKAMAH)

(*Tajuk Am*)

Perintah bagi pelaksanaan bertarikh haribulan 20

Kepada:

Hakim/Pendaftar

Mahkamah Syariah.

Bahawasanya adalah dinyatakan oleh pemiutang penghakiman bahawa sejumlah wang sebanyak RM ada di dalam Mahkamah Syariah di untuk kredit penghutang penghakiman, dalam prosiding, ...

Bersama-sama ini saya kemukakan suatu salinan perintah bagi pelaksanaan yang disebut di atas dan meminta anda mengirimkan ke Mahkamah ini apa-apa wang, yang selainnya boleh atau kena dibayar kepada penghutang penghakiman daripada Mahkamah tersebut oleh sebab prosiding berkenaan, sehingga, tetapi tidak melebihi, apa-apa amaun yang disebut dalam perintah pelaksanaan tersebut sebagai kena dibayar kepada pemiutang penghakiman.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 39

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 161(2)(d)]

SAMAN HIWALAH

(Tajuk Am)

Perintah bagi pelaksanaan bertarikh haribulan 20

Notis *hiwalah* bertarikh haribulan 20

Kepada

.....

yang beralamat di

..... *muhal 'alaih*.

Anda dengan ini disaman supaya hadir di hadapan Mahkamah yang dinamakan di atas pada hari pada haribulan 20

pukul pagi/petang untuk diperiksa mengenai apa-apa harta penghutang penghakiman (nama) yang mungkin ada atau, sejak

penyampaian notis *hiwalah* kepada anda, mungkin pernah ada dalam milikan, jagaan atau kawalan anda dan mengenai apa-apa hutang yang kena dibayar atau yang terakru kena dibayar daripada anda kepada penghutang penghakiman tersebut, dan supaya membawa bersama anda kesemua buku dan dokumen lain yang berhubungan dengannya yang berada dalam milikan, jagaan atau kawalan anda.

Ambil perhatian bahawa, jika ingkar untuk hadir sedemikian, perintah akan dibuat terhadap anda semasa ketakhadiran anda.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 40

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 169(1)]

PENYATA BAGI PERINTAH PELAKSANAAN

(Tajuk Am)

Perintah bagi pelaksanaan bertarikh haribulan 20

Cara pelaksanaan: (1)

Levi yang dibayar oleh penghutang pelaksanaan

RM

Butir-butir mengenai harta yang disita: (2)

Harta dijual pada haribulan 20

oleh dengan harga RM

Perbelanjaan perlaksanaan: (3)

Dibayar ke dalam Mahkamah:

untuk kredit pemiutang penghakiman

RM (4)

sama

sama

sama

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Bailif

Catatan:

- (1) Cara pelaksanaan hendaklah mengikut satu atau lebih daripada satu cara yang disebut dalam perintah.
- (2) Nyatakan secara terperinci, dengan mengenal pasti inventori, jika perlu.
- (3) Nyatakan secara terperinci.
- (4) Berikan butir-butir mengenai apa-apa pembayaran untuk kredit pemiutang penghakiman lain yang baginya bailif memegang perintah bagi pelaksanaan.

BORANG MS 41

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 174]

NOTIS JUALAN

(*Tajuk Am*)

Notis dengan ini diberikan bahawa harta yang disita di

pada hari pada haribulan 20

di bawah perintah penyitaan dan penjualan No.

tahun 20 akan dijual dengan cara pelelongan awam pada haribulan

..... 20 pukul pagi/petang
melainkan jika amaun yang hendak dilevikan itu dan fi dan perbelanjaan pelaksanaan
dibayar terlebih dahulu.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Bailif

BORANG MS 42

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 176(2)]

**PERMINTAAN UNTUK MENDAPATKAN SAMAN
PENGHUTANG PENGHAKIMAN**

(Tajuk Am)

Kepada Pendaftar,

Sila keluarkan Saman Penghutang Penghakiman terhadap (nama dan perihalan penghutang penghakiman) yang beralamat di (alamat penghutang penghakiman) berkenaan dengan penghakiman (atau perintah) dalam prosiding ini bertarikh

..... haribulan 20 yang masih belum

ditunaikan sebanyak RM

Suatu salinan termeterai penghakiman itu dilampirkan bersama-sama ini.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
*Pemiutang Penghakiman (atau Peguam Syarie
bagi Pemiutang Penghakiman)*

Alamat penyampaian saya ialah

.....

BORANG MS 43

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 177(1)]

(1) SAMAN PENGHUTANG PENGHAKIMAN

(Tajuk Am)

Kepada

.....

yang beralamat di
penghutang penghakiman yang dinamakan di atas.

Anda dengan ini disaman supaya hadir di hadapan Mahkamah

..... Syariah di pada hari

..... pada haribulan 20

..... pukul pagi/petang untuk diperiksa pada waktu itu dan di situ juga berkenaan dengan keupayaan anda untuk menunaikan penghakiman yang didapatkan terhadap anda dalam tindakan di atas pada

haribulan 20 sebanyak RM

dan kos sebanyak RM dan yang berikutan dengan penghakiman

itu jumlah wang sebanyak RM masih lagi terhutang.

Ambil perhatian bahawa jika anda tidak hadir sedemikian, maka perintah untuk menangkap anda boleh dikeluarkan atau suatu perintah bagi pembayaran boleh dibuat terhadap anda tanpa kehadiran anda.

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....
Hakim/Pendaftar

(2) SAMAN PENGHUTANG PENGHAKIMAN
TERHADAP PEGAWAI PERBADANAN

(Tajuk Am)

Kepada yang beralamat

di (seorang pegawai)
dalam perbadanan defendan yang dinamakan di atas.

Anda dengan ini disaman supaya hadir di hadapan Mahkamah

..... Syariah di pada

..... haribulan 20 pukul pagi/
petang untuk diperiksa tentang tanggungan perbadanan defendan yang dinamakan di atas untuk menunaikan penghakiman (atau perintah) yang didapatkan (atau yang

dibuat) terhadap perbadanan tersebut dalam tindakan di atas pada haribulan
..... 20 sebanyak RM
dan kos sebanyak RM yang berikutan dengan penghakiman
(atau perintah) itu jumlah wang sebanyak RM
masih lagi terhutang.

Ambil perhatian bahawa jika anda tidak hadir sedemikian, maka perintah untuk
menangkap anda boleh dikeluarkan.

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....
Hakim/Pendaftar

BORANG MS 44

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 179(2)]

PERMOHONAN UNTUK MENDAPATKAN NOTIS PENGHAKIMAN

(Tajuk Am)

Saya yang beralamat di
plaintif (atau defendan) dan pemiutang penghakiman yang dinamakan di atas memohon
supaya suatu notis penghakiman dikeluarkan terhadap penghutang penghakiman
untuk menunjukkan sebab mengapa dia tidak patut dikomitkan ke penjara kerana
ingkar membuat pembayaran.

(Butir-butir penghakiman dan penghutang penghakiman)

- (a) Nama dan alamat penuh penghutang penghakiman.
- (b) Tarikh dan butir-butir perintah bagi pembayaran yang berkenaan dengannya
kemungkiran telah dilakukan.
- (c) Jumlah amaun yang telah dibayar sejak tarikh perintah itu.
- (d) Jumlah wang atau ansuran yang berkenaan dengannya kemungkiran telah
dilakukan.

- (e) Tarikh jumlah wang atau ansuran itu sepatutnya telah dibayar mengikut perintah itu.
- (f) Pekerjaan penghutang, hal keadaan dan kemampuannya untuk membayar, setakat yang diketahui oleh pemohon.

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif (atau Defendan)

AFIDAVIT SOKONGAN

Saya, ... pemiutang penghakiman yang dinamakan di atas bersumpah dan menyatakan:

Bahawa butir-butir yang dinyatakan di atas adalah benar sepanjang yang saya ketahui dan percaya.

Diangkat sumpah (seperti dalam Borang MS 26).

BORANG MS 45

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 180(1)]

NOTIS PENGHAKIMAN

(*Tajuk Am*)

Kepada penghutang penghakiman,

Ambil perhatian bahawa anda dikehendaki hadir di Mahkamah

Syariah di pada hari

pada haribulan 20 pukul
 pagi/petang untuk menunjukkan sebab mengapa anda tidak patut dikomitkan ke

penjara kerana mengingkari perintah Mahkamah bertarikh haribulan

..... 20 iaitu kerana telah melakukan kemungkiran

dalam pembayaran ansuran
 yang kena dibayar di bawah perintah itu (atau nyatakan perintah yang diingkari atau yang tidak dipatuhi itu).

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....
Pendaftar

BORANG MS 46

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Seksyen 182]

PERINTAH PENGKOMITAN

(Tajuk Am)

Kepada Bailif,

Bahawasanya suatu perintah telah dibuat oleh Mahkamah pada haribulan
..... 20 yang menurutnya telah diperintahkan

bahawa penghutang penghakiman
yang dinamakan di atas hendaklah membayar hutang penghakiman dan kos dengan
cara ansuran sebanyak RM sebulan:

Dan bahawasanya dia telah ingkar membayar ansuran yang berjumlah sebanyak
RM

Anda dengan ini diperintahkan supaya menangkap
..... tersebut dan menyerahkannya kepada pegawai yang menjaga penjara
.....

dan di situ ditahan selama tempoh hari
dari penangkapannya di bawah Perintah ini atau sehinggalah dibuat pembayaran
yang lebih awal ansuran yang kena dibayar itu yang berjumlah sebanyak
RM

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....

Pendaftar

BORANG MS 47

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 184(1)]

PERAKUAN PENUNAIAAN

(Tajuk Am)

Saya yang beralamat

di

yang merupakan pemiutang penghakiman, dengan ini memperakui bahawa hutang

yang berkenaan dengannya penghutang penghakiman

dipenjarakan telah ditunaikan dan saya meminta supaya
tersebut dilepaskan daripada tahanan.

Bertarikh pada haribulan 20

.....

*Pemiutang Penghakiman (atau Peguam Syarie
bagi Pemiutang Penghakiman)*

Kepada pegawai yang menjaga penjara

Perakuan ini menjadi kuasa yang cukup untuk melepaskan penghutang penghakiman

dari tahanan di bawah Perintah Pengkomitan No.

tahun 20 yang dikeluarkan berkenaan dengan hutang penghakiman
yang tidak dibayar.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....

Pendaftar

BORANG MS 48

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 184(3)]

PERINTAH PELEPASAN

(Tajuk Am)

Kepada pegawai yang menjaga penjara

Bahawasanya telah ditunjukkan sehingga Mahkamah berpuas hati bahawa penghutang penghakiman telah menunaikan hutang penghakiman yang mengenainya dia

dipenjarakan di bawah Perintah Pengkomitan No.

tahun 20 bertarikh pada haribulan 20
dalam tindakan di atas.

Anda dengan ini diarahkan supaya melepaskan penghutang penghakiman tersebut daripada jagaan anda dan Perintah ini menjadi kuasa yang cukup bagi anda untuk melepaskannya.

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....

Pendaftar

BORANG MS 49

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 187(1)]

PERMOHONAN INTERLOKUTORI

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa plaintif (atau defendan) yang dinamakan di atas bercadang

memohon kepada Mahkamah Syariah di

pada hari pada haribulan 20

pukul pagi/petang untuk mendapatkan suatu perintah bahawa
(nyatakan jenis permohonan).

2. Alasan-alasan permohonan ialah:

1.	}	(Nyatakan alasan-alasan)
2.		
3.		

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....
Pendaftar

Notis ini dikeluarkan oleh plaintif (atau defendan) yang beralamat di (nyatakan alamat).

BORANG MS 50

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 197(2)]

PERMOHONAN UNTUK MENDAPATKAN PERINTAH INTERIM

(*Tajuk Am*)

Ambil perhatian bahawa plaintif (atau defendan) yang dinamakan di atas bercadang

untuk memohon kepada Mahkamah Syariah di

pada hari pada haribulan 20

pukul pagi/petang untuk mendapatkan suatu perintah interim
bahawa (nyatakan jenis permohonan).

2. Alasan-alasan permohonan ialah:

1.	}	(Nyatakan alasan-alasan)
2.		
3.		

3. Permohonan ini disokong dengan afidavit yang dilampirkan.

Bertarikh pada haribulan 20

Catatan No. tahun 20

Kerani

(Meterai)

.....
Pendaftar

Kepada defendan (atau plaintif).

Permohonan ini dikeluarkan oleh plaintif (atau defendan) yang beralamat di (nyatakan alamat).

BORANG MS 51

ENAKMEN TATACARA MAL MAHKAMAH SYARIAH 2006

[Subseksyen 210(2)]

NOTIS RAYUAN KEPADA HAKIM DI DALAM KAMAR

(Tajuk Am)

Ambil perhatian bahawa plaintif (atau defendan) yang dinamakan di atas bercadang untuk merayu terhadap keputusan Pendaftar yang diberikan pada haribulan 20 yang memerintahkan (atau enggan untuk memerintahkan) (nyatakan dengan penuh perintah yang dirayukan itu).

Bertarikh pada haribulan 20

.....
Plaintif/Defendan
(Peguam Syarie bagi Plaintif/Defendan)

Dan selanjutnya ambil perhatian bahawa anda adalah dikehendaki hadir di hadapan Hakim di dalam Kamar pada hari pada haribulan

..... 20 pukul pagi/petang bagi pendengaran permohonan oleh plaintif (atau defendan) tersebut bahawa (nyatakan perintah yang hendak didapatkan itu).

Bertarikh pada haribulan 20

(Meterai)

.....
Pendaftar

Kepada defendan (atau plaintif).

Diluluskan di dalam Dewan Undangan Negeri pada 7 September 2005.
[SUK(Ps.) 05/306]

AHMAD BIN ZAKARIA
*Setiausaha Dewan Undangan Negeri
Perlis*

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 6

**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE
ENACTMENT 2006**

Date of Royal Assent 14 April 2006

Date of publication in the *Gazette* 25 May 2006

Publisher's Copyright ©

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording and/or otherwise without the prior permission of **Percetakan Nasional Malaysia Berhad** (Appointed Printer to the Government of Malaysia).

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 6

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I

PRELIMINARY

Section

1. Short title and commencement
2. Application
3. Interpretation
4. General title of form

PART II

EFFECT OF NON-COMPLIANCE

5. Non-compliance
6. Application to set aside for irregularity

PART III

MODE OF BEGINNING CIVIL PROCEEDINGS

CHAPTER 1

GENERAL

7. Mode of beginning civil proceedings

CHAPTER 2

SUMMONS

8. Form of summons
9. Copies of summons
10. Issue and service
11. Time of service
12. Lost of summons

CHAPTER 3

APPLICATIONS

Section

13. Form of application
14. Application of sections 9, 10, 11 and 12
15. Application for divorce

CHAPTER 4

ORAL CLAIM OR DEFENCE

16. Oral claim or defence

PART IV

PARTIES

CHAPTER I

GENERAL

17. Interpretation
18. Joinder of parties
19. Changes of parties
20. Misjoinder or nonjoinder of parties
21. Amendment and services
22. Abatement of action
23. Devolution of interest

CHAPTER 2

PERSONS UNDER DISABILITY

24. Person under disability
25. Consent on behalf of person under disability
26. General provisions as to disability
27. Irregular proceedings
28. Removal of guardian *ad litem*
29. Minor plaintiff attaining majority
30. Minor defendant attaining majority

CHAPTER 3

POOR PERSONS

Section

31. Application to sue or defend as a poor person
32. Poor person not to discontinue, *etc.* without leave
33. Costs

PART V

PEGUAM SYARIE

34. *Wakalah Peguam Syarie*
35. Service on *Peguam Syarie*
36. Change of *Peguam Syarie*
37. Discharge of *Peguam Syarie*
38. Discharge on application of *Peguam Syarie*
39. Death

PART VI

SERVICE

CHAPTER 1

SERVICE WITHIN JURISDICTION

40. Address for service
41. Mode of service
42. Non-acceptance
43. Service on *Peguam Syarie*
44. Service at address for service
45. Day of appearance
46. Place and time of service
47. Special cases
48. Substituted service
49. Proof of service
50. Variation of orders
51. Issue of warrant in lieu of or in addition to summons

CHAPTER 2

SERVICE OUT OF THE JURISDICTION

Section

- 52. When allowed
- 53. Form of order
- 54. Mode of service out of jurisdiction within Malaysia
- 55. Variation order

PART VII

INTERPLEADER

- 56. Entitlement to relief by way of interpleader
- 57. Claim to goods, *etc.* taken in execution
- 58. Mode of application
- 59. Service of summons
- 60. Powers of Court hearing summons
- 61. Other powers
- 62. Trial of interpleader issue

PART VIII

PLEADINGS

- 63. Statement of claim
- 64. Defendant to serve defence
- 65. Form of defence
- 66. Counterclaim
- 67. Defence to counterclaim
- 68. Defence of tender
- 69. Reply
- 70. Refusal to accept pleading and amendment
- 71. Particulars

PART IX

PAYMENT INTO AND OUT OF COURT

- 72. Payment into Court
- 73. Payment out of Court
- 74. Part satisfaction

Section

- 75. Order for payment out of Court
- 76. Costs
- 77. Other relief
- 78. Tender
- 79. Counterclaims

PART X

AMENDMENT

- 80. Amendment of summons or pleading
- 81. Amendment to application
- 82. Defective proceedings
- 83. Mode of amendment
- 84. Slip or omission

PART XI

DISCOVERY

- 85. Discovery of documents and facts
- 86. Inspection of documents
- 87. Privileged communications and documents
- 88. No appeal against the order

PART XII

TRANSFER OF PROCEEDINGS

- 89. Transfer of proceedings to another Court
- 90. Procedure on transfer
- 91. Costs on transfer
- 92. Procedure on transfer from Syariah High Court to Syariah Subordinate Court
- 93. Procedure on transfer from Syariah Subordinate Court to Syariah High Court

PART XIII**SETTLEMENT, WITHDRAWAL AND DISCONTINUANCE**

Section

- 94. Settlement of action
- 95. Withdrawal of claim
- 96. Effect of withdrawal on future proceedings
- 97. Stay
- 98. Withdrawal of defence
- 99. *Sulh*

PART XIV**EVIDENCE****CHAPTER 1****GENERAL**

- 100. Evidence to be taken orally
- 101. Evidence by affidavit

CHAPTER 2**SUBPOENAS**

- 102. Request for issue of subpoena
- 103. Numbers of person in subpoena
- 104. Subpoena to produce documents
- 105. Amendment of subpoena
- 106. Service of subpoena
- 107. Duration of subpoena
- 108. Court records
- 109. Attendance of prisoner as witness or party
- 110. Tender of expenses
- 111. Affidavit of service of subpoena

CHAPTER 3**AFFIDAVITS**

- 112. Making of affidavit
- 113. Form of affidavit
- 114. Copy of document shall be annexed to the affidavit

Section

- 115. Rejection of affidavit
- 116. Amendment
- 117. Filing of affidavit
- 118. Cross-examination

PART XV

HEARING

- 119. Hearing in Court
- 120. Appearance
- 121. Absence of parties
- 122. Counterclaims
- 123. Mutual claims
- 124. Notes of evidence
- 125. Documents or exhibits
- 126. Order of speeches
- 127. Power of Court
- 128. Trial not concluded
- 129. Adjournment

PART XVI

JUDGEMENT AND ORDERS

- 130. Judgment
- 131. Consent judgment
- 132. Terms of judgment or order to be settled by Court
- 133. Instalments, when due
- 134. Order for instalments
- 135. Judgment, *etc.* requiring act to be done; time for doing it
- 136. Date of judgment or order
- 137. Judgment on movable property

PART XVII

APPEAL

- 138. Interpretation
- 139. Notice of appeal
- 140. Notice of counter appeal

Section

- 141. Grounds of appeal
- 142. Appeal record where appellant is represented
- 143. Appeal record where appellant is not represented or appeals as a poor person
- 144. Stay of execution pending appeal
- 145. Judgment to state grounds
- 146. Execution of judgment on appeal

PART XVIII**ENFORCEMENT AND EXECUTION****CHAPTER 1****GENERAL**

- 147. Duty to comply

CHAPTER 2**ENFORCEMENT**

- 148. Enforcement of judgment, *etc.* for payment of money
- 149. Enforcement of judgment for possession of immovable property
- 150. Enforcement of judgment for delivery of movable property
- 151. Enforcement of judgment to do or abstain from doing an act
- 152. Power of the Court to fix time
- 153. Execution by or against person not being a party

CHAPTER 3**EXECUTION**

- 154. Leave to issue order of execution
- 155. Issue of order for execution
- 156. Indorsement of time of delivery
- 157. Fees and expenses to be levied
- 158. Satisfaction
- 159. Types of execution
- 160. Seizure and sale

Section

- 161. *Hiwalah*
- 162. Money and property in Court
- 163. Seizure and delivery
- 164. Deposit of expenses
- 165. Entry of premises
- 166. Receipt
- 167. Application of proceeds
- 168. Expenses
- 169. Return of order
- 170. List of inventory
- 171. Direction as to performance of bailiff's duty
- 172. Delivery to bailiff
- 173. Payment out of Court
- 174. Sale

CHAPTER 4

SPECIAL PROVISIONS RELATING TO JUDGMENT DEBTOR SUMMONS

- 175. Application
- 176. Application for judgment debtor summons
- 177. Issue of judgment debtor summons
- 178. Examination of judgment debtor
- 179. Application for judgment notice
- 180. Issue of judgment notice
- 181. Hearing of judgment notice
- 182. Order of committal
- 183. Payment by judgment debtor
- 184. Certificate of satisfaction
- 185. Date of committal order

PART XIX

RATEABLE DISTRIBUTION

- 186. Proceeds of execution of sale to be distributed rateably among judgment creditors

PART XX

INTERLOCUTORY PROCEEDINGS AND INTERIM ORDER

CHAPTER 1

INTERLOCUTORY PROCEEDINGS

Section

- 187. Mode of application
- 188. Notice of application shall be filed
- 189. Service application
- 190. Affidavit
- 191. Copies of the documents
- 192. Adjournment
- 193. Non-appearance
- 194. Order made *ex parte* may be set aside
- 195. Application in a proceedings

CHAPTER 2

INTERIM ORDER

- 196. Application
- 197. Power of Court to grant interim order
- 198. No appeal against interim order
- 199. Detention, preservation, *etc.* of subject matter of cause or matter
- 200. Injunction
- 201. An interim order as to *hadhanah*
- 202. Interim order as to maintenance
- 203. Power to order samples to be taken, *etc.*
- 204. Sale of perishable property, *etc.*
- 205. Order for early trial
- 206. Recovery of movable property subject to lien, *etc.*
- 207. Allowance of income of property the subject matter of proceedings

PART XXI

POWERS OF JUDGE AND REGISTRAR

- 208. Powers of Registrar
- 209. Powers of Judge
- 210. Appeal against judgement, order or decision of the Registrar

PART XXII

MONEY AND PROPERTY IN COURT

Section

- 211. Court's bank account
- 212. Payment into Court
- 213. Payment into bank
- 214. Notice to person entitled
- 215. Payment out of Court
- 216. Mode of payment
- 217. Remittance by post
- 218. Books of account
- 219. Service cost
- 220. Unclaimed fund, *etc.*

PART XXIII

COSTS, ALLOWANCE AND COURT FEES

- 221. Court fees
- 222. Costs
- 223. Assessment of costs
- 224. Witnesses
- 225. Expert witnesses
- 226. Accommodation and travelling allowances
- 227. Attendance in more than one proceedings
- 228. Witness not called

PART XXIV

CONTEMPT OF COURT

- 229. Notice to show action or cause
- 230. Contempt by body corporate
- 231. Proceedings without authority

PART XXV

MISCELLANEOUS

- 232. Language
- 233. Forms
- 234. Certified copies
- 235. Fees, deposit and disbursement
- 236. Prohibition on officers of the Court

Section

- 237. Furnishing security
- 238. Enlargement or abridgement of time
- 239. Scandalous matter, *etc.*
- 240. Personal appearance
- 241. Service by other Court
- 242. Recording of evidence before trial
- 243. Letter of request
- 244. Request for Inheritances Certificate by the Civil Court, an authority or a person interested
- 245. Inherent power of the Court
- 246. *Hukum Syarak*
- 247. Rules Committee
- 248. Rules
- 249. Repeal

SCHEDULE

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 6

**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE
ENACTMENT 2006**

I ASSENT,

(STATE SEAL)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Regent of Perlis

14 April 2006
15 Rabiulawal 1427

An Enactment to make provisions relating to civil procedure for the Syariah Courts.

[]

IT IS HEREBY ENACTED by the Legislature of the State of Perlis as follows:

PART 1

PRELIMINARY

Short title and commencement

1. (1) This Enactment may be cited as the Syariah Court Civil Procedure Enactment 2006.

(2) This Enactment shall come into force on a date to be appointed by the Ruler by notification in the *Gazette*.

Application

2. This Enactment shall have effect in all civil proceedings commenced in any Syariah Court except as otherwise provided under any other written law or ordered by the Court.

Interpretation

3. (1) In this Enactment, unless the context otherwise requires—

“bailiff” includes the Registrar or any clerk or officer of the Court charged with performing the duties of a bailiff;

“form” means a form set out in the Third Schedule, and a form referred to by a number means the form so numbered in that Schedule;

“prescribed” means prescribed by rules made under this Enactment;

“Administration Enactment” means the Administration of the Religion of Islam Enactment 2006 [*Enactment 4*];

“Judge” or “Syarie Judge” means the Chief Syarie Judge, a Judge of the Syariah High Court or a Judge of the Syariah Subordinate Court, as the case may be, appointed under the Administration Enactment;

“day of appearance” means the day appointed in any summons or other proceedings for the appearance of the defendant or any other day for hearing of the proceedings;

“lien” means a right on the property of a judgment debtor to the extent of the indebtedness;

“Court” or “Syariah Court” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“Majlis” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“notice” means written notice unless the Court in any case shall order otherwise;

“minor” means a person who has not attained the age of eighteen years;

“person under disability” includes an infant, a person of unsound mind and a person prohibited from administering his property;

“*Peguan Syarie*” has the meaning assigned thereto in the Administration Enactment;

“judgment creditor” means person having the right to enforce judgment for payment of money either by instalment or otherwise;

“Registrar” means the Chief Registrar of the Syariah Appeal Court, the Registrar of the Syariah High Court, or an Assistant Registrar of the Syariah Subordinate Court, as the case may be, appointed under the Administration Enactment.

“judgment” includes grounds of judgment;

“judgment debtor” means a person liable under any judgment for payment of money;

“certified translation” means a translation of any document certified as correct by an officer of the Court or by any other person accepted by the Court;

(2) All words and expressions used in this Enactment and not herein defined but defined in Part I of the Interpretation Acts 1948 and 1967 [Act 388] shall have the meanings assigned thereto in that Part to the extent that such meanings do not conflict with *Hukum Syarak*.

(3) For the avoidance of doubt as to the identity or interpretation of words and expressions used in this Enactment that are listed in the First Schedule, reference may be made to the Arabic Script for those words and expressions as shown against them therein.

General title of form

4. Every document, including form, filed in Court shall bear the general title as in Form MS 1.

PART II

EFFECT OF NON-COMPLIANCE

Non-compliance

5. Non-compliance with any provisions of this Enactment or any rules made thereunder shall not render any proceedings void unless the Court shall so order, but the Court may, of its own motion or on the application of any party, set aside any proceedings wholly or in part as irregular, or order such amendments to be made on such terms as it thinks just.

Application to set aside for irregularity

6. Any application to set aside for irregularity any proceedings, step taken in any proceedings or any document, judgment or order therein shall not be allowed unless it is made within a reasonable time and before the party applying has taken a fresh step after becoming aware of the irregularity.

PART III**MODE OF BEGINNING CIVIL PROCEEDINGS****CHAPTER 1****GENERAL****Mode of beginning civil proceedings**

7. (1) Subject to subsection (2) or any other written law, every civil proceedings in a Court shall be begun by summons.

(2) All proceedings in respect of any of the matters specified in the Second Schedule shall be begun by application.

(3) Summons, application, notice of appeal, notice of cross appeal, warrant subpoena, order and other terms of legal document shall be issued under the seal or stamp as the Raja pemerintah shall approve¹.

CHAPTER 2**SUMMONS****Form of summons**

8. Every summons—

(a) shall be in Form MS 2; and

(b) shall be accompanied by a statement of claim which shall comply with the requirements of section 63.

Copies of summons

9. Every summons against a single defendant shall be presented for filing in triplicate and an additional copy shall be presented for every additional defendant.

Issue and service

10. (1) The Registrar shall examine the summons and—

- (a) if the summons appears to be in proper form; and
- (b) if the plaintiff has paid the prescribed fees, including the fees for service by Court is required,

the Registrar shall assign a serial number thereto, seal, sign and issue it.

(2) If the Registrar is of the opinion that the summons is not in proper form, he may reject it or direct that it be amended.

Time of service

11. (1) For the purpose of service, each summons shall be valid in the first instance for twelve months beginning with the date of its issue.

(2) Where a summons has not been served on a defendant within the period specified in subsection (1), an application may be made to the Court to extend the validity of the summons before the expiry date or such later day, if any, as the Court may allow.

(3) The Court may by order extend the validity of the summons from time to time for such period, not exceeding twelve months at any one time, beginning with the day next following that on which it but for the extension would otherwise expire.

Lost of summons

12. If a summons is lost after issue, the Court may order a new summons to be issued bearing the date of, and having the like effect as, the original summons.

CHAPTER 3

APPLICATIONS

Form of application

13. (1) Save as hereinafter provided, every application shall be made by notice in Form MS 3 and supported by an affidavit sworn in accordance with this Enactment.

(2) Every application shall state in full the nature of the order applied for, and in sufficient detail the facts relied upon in support thereof, and unless the Court otherwise orders, shall be served on all parties and persons interested therein.

(3) In an application, the objector shall be referred to as the respondent.

Application of sections 9, 10, 11 and 12

14. Sections 9, 10, 11 and 12 shall apply, with such modifications as may be necessary, in relation to an application as they apply in relation to summons.

Application for divorce

15. Notwithstanding anything in this Part, an application for divorce shall be made in accordance with the procedures laid down in the Islamic Family Law Enactment 2006 [*Enactment 7*] and further proceeding in respect thereof shall be conducted in accordance with that Enactment.

CHAPTER 4

ORAL CLAIM OR DEFENCE

Oral claim or defence

16. (1) Notwithstanding anything in this Enactment, the Court may, in its discretion, allow any claim or defence to be made orally:

Provided that in such a case the Court shall record the particulars of the claim or defence having regard to the requirements of this Enactment relating to summons or applications, as the case may be.

(2) The Court shall serve a copy of the record made under subsection (1) on the party for whom the particulars of the claim or defence, as the case may be, is recorded.

(3) On receipt of the record referred to in subsection (2), the party on whom it is served shall—

- (a) certify the particulars contained therein by setting down his signature or affixing his right thumb-print on the record;
- (b) prepare sufficient copies of the record so that one copy can be served on each of the other parties to the proceedings; and
- (c) serve one copy of the record to every such party at least fourteen days before the day of appearance.

(4) Where the Court allows a claim or defence to be made in accordance with subsection (1), it shall impose such fees as may be prescribed in addition to any other fees payable under this Enactment.

PART IV

PARTIES

CHAPTER 1

GENERAL

Interpretation

17. In this Part “plaintiff” includes an applicant and “defendant” includes a respondent.

Joinder of parties

18. (1) Two or more persons may be joined together in one action as plaintiffs or as defendants with the leave of the Court or where—

- (a) separate actions were brought by or against each of them, as the case may be, and some common question of law or fact would arise in all the actions; and
- (b) all rights to relief claimed in the action, whether they are joint, several or in the alternative, are in respect of or arise out of the same transaction or series of transactions.

(2) Notwithstanding subsection (1), if it appears to the Court that any joinder may embarrass any defendant or delay the trial or be otherwise inconvenient, the Court may, on its own motion or on the application of the defendant, order separate trials or make such other orders as it thinks fit.

(3) Judgment may be given without any amendment to any plaintiff for the relief to which he is entitled, or against such one or more of the defendants as may be found liable according to their respective liabilities.

Changes of parties

19. (1) Subject to subsection (2), the Court may, on its own motion or on the application of any parties at any stage of the proceedings, strike out, substitute or add any party in such manner and upon such terms as may be just and proper.

(2) No person shall be made plaintiff without his consent or, if under disability, the consent of his representatives which shall be signified in writing or in such other manner as may be authorized.

Misjoinder or nonjoinder of parties

20. (1) Subject to subsection (2), at any stage of the proceedings in any cause or matter the Court may, as it thinks just and either of its own motion or on application—

- (a) order any party who has been improperly or unnecessarily made a party or who has for any reason ceased to be a proper or necessary party, to cease to be a party; or
- (b) order any party who ought to have been joined as a party or whose presence before the Court is necessary to ensure that all matters in dispute in the cause or matter may be effectually and completely determined and adjudicated upon to be added as a party.

(2) No person shall be added as a plaintiff without his consent which shall be signified in writing or in such other manner as may be authorized.

Amendment and services

21. (1) Where any change of parties occur during the pendency of any proceedings—

- (a) the title of the proceedings shall be amended accordingly; and
 - (b) any person added or substituted as a defendant shall be served with the documents of the proceedings unless he consents to waive the service.
- (2) The proceedings against the person referred to in paragraph (1)(b) shall be deemed to have begun upon the date of such service of waiver, as the case may be.

Abatement of action

22. In the case of marriage, death or bankruptcy of any party—
- (a) if the cause of action does not survive in accordance with Islamic Law, the proceedings shall abate, except as provided in paragraph (c);
 - (b) if the cause of action survives or continues in accordance with *Hukum Syarak*, the proceedings shall not abate or become defective; or
 - (c) in case of death after the conclusion of the trial but before judgment is delivered or entered, the proceedings shall not abate, and judgment may be delivered or entered.

Devolution of interest

23. (1) In the case of any assignment, creation, change, transmission or devolution of the interest, estate, title or liability of any party, between the commencement of any proceedings and judgment therein, the person to or upon whom the interest, estate, title or liability has come or devolved may apply to be added as a party or to be made a party in substitution for some other party, and the plaintiff may in like manner apply for such addition or substitution, if the party concerned was a defendant.
- (2) Notice of any application under subsection (1) shall be served on all parties.

(3) Where an application should be made under subsection (1) and is not made within a reasonable period, the Court may, of its own motion or on the application of any party, order the party or person concerned to make the application within a stated time, and in default may strike out or dismiss the proceedings, or order that the party or person concerned be precluded from defending, as the case may be.

(4) where any of the matters referred to in subsection (1) has occurred after judgment and there is money in Court to the credit of the proceedings, the Court may order any person or persons to be served with any application for an order for payment out of Court.

CHAPTER 2

PERSONS UNDER DISABILITY

Person under disability

24. Any person under disability may sue or be sued by his guardian *ad litem* duly approved by the Court.

Consent on behalf of person under disability

25. A consent or waiver which is given on behalf of a person under disability by his guardian *ad litem* with the approval of the Court shall be binding on the person under disability.

General provisions as to disability

26. Where a plaintiff is a person under disability—

- (a) no settlement or compromise shall be valid without the Court's sanction; and
- (b) all money or other property recovered for the plaintiff in, or in consequence of, the action shall be paid into Court or deposited in Court unless the Court otherwise orders.

Irregular proceedings

27. Any proceedings taken by or against a person under disability otherwise than in accordance with this Enactment or *Hukum Syarak* shall be dismissed and any judgement or order made therein may be set aside.

Removal of guardian *ad litem*

28. (1) The Court may for sufficient reason in accordance with *Hukum Syarak* remove any guardian *ad litem* and replace him by another, being a fit and proper person and willing to act.

(2) The Court may appoint one of its officers to be a guardian *ad litem*.

Minor plaintiff attaining majority

29. (1) A minor plaintiff shall, on attaining majority during the pendency of any proceedings, either withdraw the proceedings before taking any step therein or adopt the proceedings.

(2) No leave to withdraw shall be required, but Part XIII shall apply as regards to the matters.

(3) If the minor plaintiff withdraws his claim, he shall not be personally liable for costs, unless the Court otherwise orders.

(4) Where there are more than one plaintiff, the minor plaintiff shall not be entitled to withdraw without leave of Court but may apply to the Court to remove his name or, if he is a necessary party in the proceedings, delete his name as plaintiff and make him as defendant, on such terms as the Court may specify.

(5) If the proceedings are continued, the minor plaintiff shall apply to amend the title of the proceedings and the Court may amend the title and release his guardian *ad litem*.

Minor defendant attaining majority

30. Where a minor defendant attains majority during the pendency of any proceedings, either he or his guardian *ad litem* may file an affidavit in proof of such majority and thereupon the title of the proceedings shall be amended, and the guardian *ad litem* shall be discharged, subject to any questions of costs occasioned by his negligence or misconduct.

CHAPTER 3

POOR PERSONS

Application to sue or defend as a poor person

31. (1) Any person who desires to commence or defend any action or other proceedings in his own right, and is unable to pay the Court fees therefore, may apply to the Court for leave to sue or defend as a poor person.

(2) An application under subsection (1) shall be made in Form MS 4 and supported by an affidavit containing the following particulars:

- (a) his name, place of abode and occupation;
- (b) a declaration that he is unable to pay his expenses of the proceedings; and
- (c) all the material facts of the case.

(3) The affidavit shall be prepared by the applicant or by an officer of the appropriate Court and shall be verified in the presence of a Judge or Registrar.

(4) Where the Court is satisfied—

- (a) that the applicant is unable to pay the Court fees in the proceedings; and
- (b) that the applicant has a good cause of action or defence, as the case may be,

the Court shall make an order admitting the applicant (hereinafter called the “poor person”) to sue or defend, as the case may be, as a poor person.

(5) Where an order is made under subsection (4), the summons and other process in the action or other proceedings and the relevant entry in the cause book shall be marked “*orang miskin*”.

(6) Where the Court is not so satisfied it shall dismiss the application and there shall be no appeal against the dismissal.

Poor person not to discontinue, etc. without leave

32. The poor person shall not discontinue, settle or compromise the action or other proceedings without the leave of the Court.

Costs

33. Unless the Court otherwise orders, no poor person shall be liable to pay costs to any party, or be entitled to receive from any other party any costs other than the actual expenses incurred in the course of the proceedings.

PART V

PEGUAM SYARIE

Wakalah Peguam Syarie

34. (1) The *wakalah* of a *Peguam Syarie* shall be pronounced by the person who appoints, and accepted by the *Peguam Syarie* so appointed, before the Court or the Registrar.

(2) Where a *Peguam Syarie* has accepted his appointment under subsection (1), he shall, before taking any step in the proceedings, file a *wakalah* in form MS 5.

Service on Peguam Syarie

35. Where a *Peguam Syarie* represents more than one party in any proceedings, service of a single copy of any proceedings, service of a single copy of any document on the *Peguam Syarie* shall be sufficient service on all such parties.

Change of Peguam Syarie

36. (1) Where a party desires to change his *Peguam Syarie*, he shall file a notice of change in Form MS 6 and serve a copy of the notice on all parties.

(2) Section 34 shall apply in relation to a change of *Peguam Syarie* as it applies in relation to the appointment of the *Peguam Syarie*.

Discharge of *Peguam Syarie*

37. Where a party desires to discharge his *Peguam Syarie*, he shall file a notice of change in Form MS 7 and serve a copy of the notice on all parties.

Discharge on application of *Peguam Syarie*

38. Where a *Peguam Syarie* representing a party applies to be discharged, he shall file a notice of withdrawal in form MS 8 and serve a copy of the notice on the party he represented.

Death

39. The *wakalah* of a *Peguam Syarie* shall determine on the death of the *Peguam Syarie* or the party he represented.

PART VI**SERVICE****CHAPTER 1****SERVICE WITHIN JURISDICTION****Address for service**

40. (1) Subject to subsection (2), every plaintiff or applicant and every person filing a summons or other documents in any proceedings, other than an officer of a Court acting as such, and any other person ordered by the Court so to do shall give an address for service in the State of Perlis.

(2) Where any such plaintiff, applicant or other person is represented by a *Peguam Syarie*, the address of the *Peguam Syarie* shall be the address for service.

Mode of service

41. (1) Subject to this Part, a summons or other documents shall be served personally, and shall be effected by delivering the summons or other documents, or by producing it for inspection and delivering a copy of the summons or other documents, to the person to be served.

(2) For the purpose of subsection (1), a copy bearing the seal of the Court and the signature of the Registrar shall be deemed to be an original summons or document.

(3) Service of a summons or other document shall be effected by an officer of the Court or any other person.

Non-acceptance

42. Where the person required to be served with a summons or other document refuses to accept the summons, document or copy thereof, it may be left near him and his attention shall be directed to it.

Service on *Pegum Syarie*

43. A summons or other document may be served on the *Pegum Syarie* of any party who has filed a memorandum of appointment in accordance with section 34 except as otherwise provided by this Enactment.

Service at address for service

44. A summons or other document delivered at the address for service of any person shall be deemed to be served on that person.

Day of appearance

45. (1) A summons commencing an action shall be served not less than seven clear days before the day of appearance unless the Court otherwise orders.

(2) Subject to this Enactment or any other written law, notice of all other proceedings shall be two clear days' notice unless the Court otherwise orders.

(3) The day of appearance may be altered by the Registrar, where necessary.

Place and time of service

46. (1) Service may be effected at any place, on any day at any time of the day or night.

(2) Service after 4.00 p.m. shall ordinarily be deemed to have been effected on the following day.

(3) Service effected after 12.00 noon on the day preceding, or at any time on, the weekly holiday or at any time on any public holiday, shall be deemed to have been effected on the day following such holiday.

Special cases

47. (1) Service on a person under disability shall be made on his guardian *ad litem*, if any.

(2) Notwithstanding subsection (1), the Court may, on application, order the service on a person under disability to be made on any other person.

(3) Service on a person in prison shall be made on the officer in charge of the prison, who shall cause the summons or other document to be transmitted to that person.

(4) Service on any member of the Armed Forces shall be made on the commanding officer or adjutant of his unit, who shall cause the summons or other document to be transmitted to that member.

Substituted service

48. (1) Where the Court is satisfied that for any sufficient reason the summons or other document cannot be served in the ordinary way, the Court may order the summons or other document to be served by affixing a copy thereof on the Court's notice board and also on some conspicuous part of the building in which the party to be served is known to have last resided, or in any other manner as the Court thinks fit.

(2) The Court may also, in any case falling within subsection (1), make an order for service by advertisement in such local newspaper or newspapers as the Court may think fit.

(3) Substituted service shall be as effectual as personal service.

(4) In cases of substituted service the Court shall, where necessary, fix the time for the appearance in Court of the relevant party.

(5) No order for substituted service shall be made in respect of—

(a) a subpoena; or

(b) any document initiating proceedings for the arrest or committal of any person.

(6) Any application for an order under this section shall be supported by an affidavit stating the facts on which the application is founded.

Proof of service

49. (1) Service of summons or other document may, unless the Court otherwise orders, be proved by affidavit of the person who effected service and, where the service was personal and the person served was not personally known to him, by the affidavit of the person who identified the person to be served.

(2) The person served shall sign an acknowledgement of service, but refusal or inability so to sign shall not affect the validity of the service.

Variation of orders

50. An order for service, or for substituted service, may be varied by the Court.

Issue of warrant in lieu of or in addition to summons

51. A Court may, in any case in which it is empowered to issue a summons for the appearance of any person, after recording its reasons, issue a warrant for his arrest if—

(a) either before or after the issue of the summons but before the time fixed for his appearance, the court sees reason to believe that he has absconded or will not obey the summons; or

(b) at such time he fails to appear and the summons is proved to have been duly served in time to admit of his appearing in accordance therewith and no reasonable excuse is offered for such failure.

CHAPTER 2**SERVICE OUT OF THE JURISDICTION****When allowed**

52. (1) The Court may order service of a summons or an application out of the jurisdiction if—

- (a) the whole subject matter of the action relates to immovable property situated within the State of Perlis;
- (b) any relief is sought against any person domiciled or ordinarily residing or carrying on business within the State of Perlis;
- (c) the action being properly brought against a person duly served within the State of Perlis, a person out of the State of Perlis, is a necessary or proper party thereto; or
- (d) in any case arising from marriage, the residence of one of the parties to the marriage is at the time of the application within the State of Perlis.

(2) Subject to section 54, any order giving leave to effect service out of the jurisdiction shall direct in what mode the service is to be effected and how such service may be proved.

Form of order

53. An order for service out of the jurisdiction shall fix the day of appearance of the person to be served and the Court shall have regard to and may require evidence as to means of communication and transport.

Mode of service out of jurisdiction within Malaysia

54. (1) Any summons or application for service out of the jurisdiction within Malaysia may be sent to any Court having jurisdiction in the local area in which the person to be served is said to be.

(2) The summons or application to be served may be sent by post or otherwise with a written request for service signed by the Judge or the Registrar.

Variation order

55. An order for service out of the jurisdiction may be varied by the Court.

PART VII

INTERPLEADER

Entitlement to relief by way of interpleader

56. Where—

- (a) a person is under a liability in respect of any debt or in respect of any money, goods or other movable property and he is, or expects to be, sued for or in respect of such debt, money, goods or property by two or more persons making adverse claims in respect thereof; or
- (b) claim is made to any money, goods or other movable property taken or intended to be taken by a bailiff in execution under any judgment, or to the proceeds or value of any such goods or property by a person other than the person against whom the judgment is issued,

the person under liability or the bailiff may apply to the Court for relief by way of interpleader.

Claim to goods, etc. taken in execution

57. (1) Any person making a claim to or in respect of any money, goods or other movable property taken or intended to be taken in execution of any judgment, or to the proceeds or value of any such goods or property, shall give notice in Form MS 9 of his claim to the bailiff charged with the execution of the judgment and shall include in his notice a statement of his address, and that address shall be his address for service.

(2) On receipt of a claim made under this section, the bailiff shall forthwith give notice of such claim in Form MS 10 to the execution creditor and the execution creditor shall, within four days after receiving the notice, give notice in Form MS 11 to the bailiff informing him whether he admits or disputes the claim.

(3) Where—

(a) the bailiff receives a notice from the execution creditor under subsection (2) disputing the claim, or the execution creditor fails, within the period mentioned in that subsection, to give the required notice; and

(b) the claim made under this section is not withdrawn,

the bailiff may apply to the Court for relief under this Part.

(4) A bailiff who receives a notice from an execution creditor under subsection (2) admitting a claim made under this section shall withdraw from possession of the money, goods or other movable property claimed.

Mode of application

58. (1) An application for relief under this Part shall be made by summons in Form MS 12 or MS 13, whichever is appropriate.

(2) Subject to subsection (3), a summons under this section shall be supported by an affidavit stating that the applicant—

(a) claims no interest in the subject matter in dispute other than for charges or costs;

(b) does not collude with any of the claimants to that subject matter; and

(c) is willing to pay or transfer that subject matter into Court or to dispose of it as the Court may direct.

(3) Where the applicant is a bailiff, he shall not provide such affidavit as is referred to in subsection (2) unless the Court otherwise orders.

Service of summons

59. (1) Unless the Court otherwise orders, the summons referred to in section 58 shall be served personally at least seven days before the day of appearance.

(2) An interpleader summons shall be in one of the forms in Form MS 14.

Powers of Court hearing summons

60. (1) Where on the hearing of a summons under this Part all the persons by whom adverse claims to the subject-matter in dispute (hereinafter in this Part referred to as the “claimants”) appear, the Court may order—

- (a) that any claimant be made a defendant in any action pending with respect to the subject matter in dispute in substitution for or in addition to the applicant for relief under this Part; or
- (b) that an issue between the claimants be stated and tried and may direct which of the claimants is to be the plaintiff and which defendant.

(2) Where—

- (a) the applicant on a summons under this Part is a bailiff;
- (b) all the claimants consent or any of them so requests; or
- (c) the question at issue between the claimants is a question of law and the facts are not in dispute,

the Court may summarily determine the question at issue between the claimants and make an order accordingly on such terms as it thinks just.

Other powers

61. Subject to this Part, the Court may in or for the purposes of any interpleader proceedings make such order as to costs or any other matter as it thinks just.

Trial of interpleader issue

62. (1) Part XV shall, with such modifications as may be necessary, apply in relation to an interpleader issue as that Part applies in relation to any other cause or matter.

(2) The Court by whom an interpleader issue is tried may give such judgment or make such order as finally to dispose of all questions arising in the interpleader proceedings.

(3) The Judgment shall be in one of the forms in Form MS 15.

PART VIII

PLEADINGS

Statement of claim

63. (1) Every statement of claim shall be signed by the plaintiff or his *Peguam Syarie* and shall contain—

- (a) a concise statement, in numbered paragraphs, of the fact relied on by the plaintiff and indicating his cause of action, including particulars of any special capacity in which the plaintiff sues, if any;
- (b) sufficient particulars of the claim;
- (c) a statement of the relief claimed; and
- (d) particulars of any other applications.

(2) Where more than one cause of action is relied on, the grounds of each and the relief claimed thereon shall be stated separately.

Defendant to serve defence

64. (1) A defendant who disputes his liability for the whole or part of any claim in the action may—

- (a) at any time before the day of appearance, serve on the plaintiff a defence; or
- (b) appear on the day of appearance and dispute the plaintiff's claim.

(2) Where a defendant appears in Court and disputes the plaintiff's claim, the Court may order him to serve a defence within such time as it may direct.

(3) A defence shall be in Form MS 16.

Form of defence

65. (1) Every defence shall be signed by the defendant or his *Peguam Syarie* and shall—

- (a) either admit or deny every material allegation of the fact in the statement of claim;
- (b) state concisely any new facts on which the defendant relies by way of defence; and
- (c) raise concisely and without argument any necessary matters of law.

(2) A denial under paragraph (1)(a) shall not be evasive but shall answer the point of substance.

Counterclaim

66. (1) Every counterclaim shall contain the like matter and particulars as a statement of claim and shall be signed by the defendant or his *Peguam Syarie*.

(2) A counterclaim shall not be made against any person not then a party to the action, but if a cross action is brought, an order for consolidation may be made by the Court.

Defence to counterclaim

67. (1) Where any defendant counterclaims, the plaintiff shall, if he desires to defend the counterclaim file and cause to be served on the defendant a defence to the counterclaim within such time as the Court shall direct.

(2) If the plaintiff fails to comply with subsection (1), section 16 shall apply as if the plaintiff were a defendant.

Defence of tender

68. If a defence of tender before action is raised, the defendant shall, on filing his defence, pay into Court the amount alleged to have been tendered.

Reply

69. The Court may, for sufficient reason, grant leave to file and deliver a reply to a defence, whether such defence is a defence against a claim or counterclaim.

Refusal to accept pleading and amendment

70. The Court may refuse to accept or may return for amendment any pleading which does not comply with the requirements of this Part.

Particulars

71. (1) If any pleading does not contain sufficient particulars, the Court may, of its own motion or on the application of any party, order the party responsible to file and cause to be served further and better particulars, and may stay all proceedings pending compliance.

(2) Further and better particulars may be filed and served on request without order.

PART IX**PAYMENT INTO AND OUT OF COURT****Payment into Court**

72. (1) A defendant may pay money into Court in satisfaction of the claim or any part thereof and may also pay into Court a sum of money in respect of costs.

(2) The defendant shall give notice to the plaintiff of the payment into Court and, where the payment is less than the amount claimed, the notice shall state in respect of what the payment is made.

Payment out of Court

73. Subject to sections 26 and 78, where the payment into Court is of the amount claimed or the plaintiff elects to take it in satisfaction of the whole of his claim, the amount shall be paid out to him, and he may obtain judgment for all costs actually incurred prior to his receiving notice of the payment into Court, and costs of entering judgment for such costs, unless paid without order.

Part satisfaction

74. Where the payment referred to in section 73 is in respect of a part of his claim, the plaintiff may continue the action in respect of the other part.

Order for payment out of Court

75. Except as otherwise provided in sections 73 and 74, money paid into Court shall not be paid out without the order of the Court.

Costs

76. Where money has been paid into Court and the plaintiff fails to obtain judgment for any larger amount, the costs incurred by the defendant after the payment into Court shall be paid by the plaintiff.

Other relief

77. Where the plaintiff seeks relief other than the payment of money, he may continue his action for that other relief, notwithstanding the payment out of Court to him of any money.

Tender

78. Where payment into Court is made with a defence of tender and is accepted, the defendant shall be entitled to full costs of the action and the money in Court shall not be paid out without order of the Court.

Counterclaims

79. This Part shall, with such modifications as may be necessary, apply to counterclaims.

PART X

AMENDMENT

Amendment of summons or pleading

80. (1) Subject to this Part, the Court may, at any stage of the proceedings, allow the plaintiff to amend his summons, or any party to amend his pleading, on such terms as to costs or otherwise as may be just and in such manner, if any, as it may direct.

(2) Where an application to the Court for leave to make the amendment referred to in subsection (1) is made after any relevant period of limitation current at the date of issue of the summons has expired, the Court may, if it thinks just, grant such leave on such terms as it thinks fit.

(3) Subject to subsection (2), any party to any proceedings may amend his pleading at any time before service to the other party without order of the Court.

Amendment to application

81. Section 80 shall, with such modifications as may be necessary, apply in relation to an application as it applies in relation to summonses and pleadings.

Defective proceedings

82. The Court may at any time, on its own motion or on the application of any party, and on such terms as it thinks just, order amendment to be made for the purpose of—

- (a) correcting any defect or error in any proceedings; or
- (b) determining the real question in controversy or to achieve justice between the parties.

Mode of amendment

83. An amendment shall be made by filing a fair copy of the amended document, which shall indicate the amendment made, and serving a copy of the amended document on the other party or parties:

Provided that if the amendment is ordered during the trial or hearing of any action or proceedings, or if all parties are present when the amendment is made, the Court may in its discretion amend the document in the Court's file and service on the parties shall not be necessary.

Slip or omission

84. Clerical mistakes or errors arising from accidental slips or omissions may at any time be corrected by the Court without formality.

PART XI
DISCOVERY

Discovery of documents and facts

85. (1) The Court may, where necessary and upon such terms as it thinks just, order any party—

(a) to state on oath, orally or by affidavit what document he has or has had in his possession or power relating to the matters in question, or whether he has or has had in his possession or power any specified document or documents or class of documents and, in either case, the present whereabouts of any documents formerly, but not now, in his possession or power; or

(b) to produce any document in his possession or power.

(2) If the party is a body, whether incorporated or otherwise, an officer of that body may be ordered to comply with the order or direction of the Court in respect of discovery of any documents.

(3) The Court may stay the proceedings pending compliance of the order or direction of the Court under this section.

Inspection of document

86. Any party shall be entitled to inspect and copy any document in the possession or power of another party and referred to in any pleading, affidavit or other documents filed by him in the proceedings or on oral examination under section 85.

Privileged communications and documents

87. Production and inspection of documents under this Part shall be subject to the provisions of any law relating to privileged communications and documents.

No appeal against the order

88. There shall be no appeal against any order of the Court under this Part except in an appeal against the judgment of the case as a whole.

PART XII

TRANSFER OF PROCEEDINGS

Transfer of proceedings to another Court

89. (1) Where the Judge of any Court is satisfied that any proceedings in that Court can be more conveniently or fairly tried in some other Court, he may order the proceedings to be transferred to the other Court.

(2) Any transfer of any proceedings under subsection (1) may be made by the Judge of his own motion or on the application of any party by notice.

Procedure on transfer

90. (1) Where an order is made for the transfer of any proceedings from one Court to another Court, the Court from which the proceedings are transferred shall send to the Court to which the proceedings are transferred the file, all documents, exhibits and certified copies of the notes of evidence of the proceedings, if any.

(2) The Court to which the proceedings are transferred may, of its own motion or on the application of any party, give such directions as to the further conduct of the proceedings as it may think fit.

Costs on transfer

91. Where an order for transfer is made on the application of a party, the costs incurred shall be at the discretion of the Judge.

Procedure on transfer from Syariah High Court to Syariah Subordinate Court

92. (1) Where by an order of the Syariah High Court any proceedings are ordered to be transferred to a Syariah Subordinate Court, or an issue is directed to be tried in such a Court, the Registrar shall, on receipt of the order or certified copies of the order, enter the proceedings in the appropriate Register of Cases, and give notice in Form MS 17 at least fourteen days before the day of appearance, to every party to appear before the court for such directions as to the further conduct of the proceedings.

(2) Subject to any directions contained in the order of the Syariah High Court, the trial shall proceed as if the proceedings had commenced in a Syariah Subordinate Court.

Procedure on transfer from Syariah Subordinate Court to Syariah High Court

93. Where an order is made by the Syariah High Court for the transfer of any proceedings from a Syariah Subordinate Court to the Syariah High Court, the Registrar of the Syariah Subordinate Court shall send to the Registrar of the Syariah High Court the file of the proceedings, all documents, exhibits and certified copies of the notes of evidence, if any, and the Registrar shall give notice of the transfer in form MS 18 to every party to the action.

PART XIII

SETTLEMENT, WITHDRAWAL AND DISCONTINUANCE

Settlement of action

94. Where by agreement of the parties an action has been settled, the Court may at any time, by consent of the parties, record the fact of such settlement with the terms thereof, and the record of the settlement shall afford a defence by way of *res judicata* to subsequent proceedings from the same, or substantially the same, cause of action.

Withdrawal of claim

95. (1) The plaintiff may, with leave of the Court, at any time before judgment withdraw any proceedings wholly or in part by giving notice in Form MS 19 to the Court and serving a copy of the notice to the defendant.

(2) Where the plaintiff withdraws any proceedings under subsection (1), the defendant shall be entitled to the costs of the proceedings.

Effect of withdrawal on future proceedings

96. Where the plaintiff has withdrawn the proceedings under section 95, he shall not thereafter bring an action for the same, or substantially the same, cause of action unless the Court has granted leave to institute fresh proceedings.

Stay

97. Where the plaintiff has withdrawn any proceedings under section 95 and he is liable to pay any other party's costs of the action, then, if before payment of such costs he subsequently brings an action for the same, or substantially the same, cause of action, the Court may order the proceedings in that action to be stayed until such costs are paid.

Withdrawal of defence

98. A defendant may at any time by giving notice to the plaintiff withdraw his defence or any part thereof and shall, in such event, be precluded from defending the proceedings or any part thereof, as the case may be.

Sulh

99. The parties to any proceedings may, at any stage of the proceedings, hold *sulh* to settle their dispute in accordance with such rules as may be prescribed or, in the absence of such rules, in accordance with *Hukum Syarak*.

PART XIV

EVIDENCE

CHAPTER 1

GENERAL

Evidence to be taken orally

100. Subject to this Enactment and the Syariah Court Evidence Enactment 2006 [*Enactment 8*], any fact required to be proved at the trial of any proceedings by the evidence of parties or witnesses shall be proved by the examination of the parties or witnesses orally in open Court.

Evidence by affidavit

101. The Court may, at or before the trial of any proceedings, order that the affidavit of any witness to be read at the trial if in the circumstances of the case it thinks it reasonable so to order.

CHAPTER 2

SUBPOENAS

Request for issue of subpoena

102. (1) Before a subpoena is issued a request in Form MS 20 for the issue of the subpoena shall be filed in Court, and the request shall contain the name and address of the party requesting for the issue of the subpoena if he is acting in person, or the name of the firm and the business address of the party's *Peguan Syarie*.

(2) Issue of a subpoena takes place upon it being sealed by an officer of the Court.

(3) A subpoena shall be in one of the forms in Form MS 21, MS 22 or MS 23, as the case may require.

Numbers of person in subpoena

103. (1) Every subpoena other than a subpoena to produce documents or things may include the names of two or more persons.

(2) A subpoena to produce documents or things shall contain the name of one person only.

Subpoena to produce documents

104. Any person served with a subpoena to produce a document or thing only shall sufficiently comply if he causes the document or thing to be produced without attending personally.

Amendment of subpoena

105. Where there is a mistake in any person's name and address in a subpoena, and if the subpoena has not been served, the party on whose request the subpoena was issued may by filing a second request under subsection 102(1) have the subpoena re-sealed in the correct form endorsed with the words "Amended and re-sealed".

Service of subpoena

106. Unless the Court otherwise orders, a subpoena shall be served personally and the service shall not be valid unless effected within twelve weeks after the date of issue of the subpoena.

Duration of subpoena

107. A subpoena continues to have effect until the conclusion of the hearing at which the attendance of the witness is required.

Court records

108. (1) An officer of the Court shall not be required by subpoena to produce the record of the Courts.

(2) If the original of any record of a Court or any document filed in such Court is for any special reason required, a request for the production thereof may, on the application of the party requiring it, be addressed by the Registrar to that Court.

(3) No mark must be placed upon any record or document produced under this section.

Attendance of prisoner as witness or party

109. (1) An application for an order for the production before the Court of a person confined in a prison may be made to the court *ex parte* by notice in form MS 24 and supported by an affidavit.

(2) Unless the court otherwise orders, the costs of conveying of the witness in safe custody to and from the Court shall be paid in the first instance by the party on whose application the order was issued and shall be costs in the cause.

(3) An order by the Court for the production of such person shall be in Form MS 25.

Tender of expenses

110. A witness shall not be compelled to attend on a subpoena unless a reasonable sum to cover his expenses of going to, remaining at, and returning from, the Court is tendered to him.

Affidavit of service of subpoena

111. An affidavit filed for the purpose of proving the service of a subpoena shall state when, where, how and by whom service was effected.

CHAPTER 3

AFFIDAVITS

Making of affidavit

112. An affidavit to be used in any proceedings in Court shall be sworn—

- (a) in State of Perlis, before any Syariah Judge or Registrar;
- (b) in a State of Malaysia, before the Syariah Judge or Registrar, as the case may require;
- (c) at any place outside Malaysia, before any Muslim officer of the Malaysian Embassy or, High commission, or Consulate or permanent Mission, thereat authorized to administer oath.

Form of affidavit

113. (1) An affidavit shall be in Form MS 26.

(2) Notwithstanding subsection (1), the Court may, in its discretion, accept an affidavit notwithstanding any irregularity in the form thereof.

Copy of document shall be annexed to the affidavit

114. (1) A copy of any document to be used in conjunction with an affidavit shall be annexed to the affidavit as an exhibit.

(2) An exhibit to an affidavit shall be identified by a certificate of the person before whom the affidavit is sworn, and such certificate shall be in Form MS 27.

Rejection of affidavit

115. The Court may in its discretion reject any affidavit the content of which cannot be easily read or understood, or in which there is any interlineation, alteration or erasure or other defect of form.

Amendment

116. (1) An affidavit which has been filed cannot be amended except for the purpose of correcting any defect of form or clerical mistake.

(2) Any amendment made under subsection (1) shall be made by way of corrective affidavit and shall be filed before the trial.

(3) An additional affidavit may be filed before the trial.

Filing of affidavit

117. (1) No affidavit may be filed after the trial has begun except with leave of the Court.

(2) There shall be no appeal against the refusal of the Court to grant leave under subsection (1), except in an appeal against the decision of the case as a whole.

Cross-examination

118. (1) Any party desiring to contest the fact deposed to in an affidavit may serve on the party who filed the affidavit notice of intention to cross-examine the deponent, and thereupon, if the deponent is not produced for cross-examination, the Court shall, except in special circumstances, reject or disregard the affidavit.

(2) The Court may of its own motion require the attendance of any deponent for examination on his affidavit and, in the absence of such attendance, may reject or disregard the affidavit.

PART XV**HEARING****Hearing in Court**

119. Except as otherwise provided in this Enactment or any other written law, all proceedings begun by way of summons shall be heard and determined in open Court and all proceedings begun by way of application shall be heard and determined in Chambers.

Appearance

120. (1) Any party may appear in person or through his *Peguam Syarie*, but every party shall be present at the hearing except as otherwise allowed by the Court.

(2) Appearance of a person under disability shall be through his guardian *ad litem*.

Absence of parties

121. (1) If, when any action is called on for hearing—

- (a) neither party appears, the Court may dismiss the action;
- (b) the defendant does not appear, the Court may, subject to proof of due service, hear and determine the action in his absence; or
- (c) the plaintiff does not appear, the Court may dismiss the action and hear and determine any counterclaim.

(2) The Court shall, before making any judgment on the plaintiff's claim under paragraph (1)(b) or the defendant's counterclaim under paragraph (1)(c), order the plaintiff or the defendant, as the case may be, to take an oath of *istizhar*.

(3) Where there are more than one plaintiff or defendant and only one of them is present, the Court may hear the action against the one present and determine the action against the parties absent in accordance with subsection (1) or (2).

(4) The Court may in its discretion in any of the cases specified in subsection (1) or (3) order an adjournment.

Counter-claims

122. The stay, withdrawal, striking out or dismissal of the plaintiff's claim shall not prevent the hearing and determination of a counterclaim.

Mutual claims

123. Where judgment is given for sums of money on both claim and counterclaim, the Court may set the one off against the other and give judgment for the balance only but without prejudice to the power of the Court to make such order as to costs as it thinks just.

Notes of evidence

124. The Court shall record the evidence given and, so far as appears desirable, of the submissions of law made, including any objections to evidence, and may record such remarks on the demeanour of witnesses and other material matters.

Documents or exhibits

125. (1) Documents or other exhibits put in evidence and accepted shall be marked and, unless the Court otherwise orders, such documents or exhibits or copies of the documents or exhibits shall be retained in Court during the pendency of the proceedings and until the time for appeal has expired.

(2) For the purpose of identification, documents or other exhibits tendered in evidence but rejected, shall also be marked.

Order of speeches

126. (1) Subject to subsection (2)—

(a) the plaintiff shall begin by opening his case; and

(b) each party may, before calling any evidence, open his case.

(2) The judge before whom an action is heard may give directions as to the party to begin and the order of speeches at the trial, and subject to any such directions, the party who begins shall have the first right to sum up his case.

(3) When the plaintiff has adduced all evidence for his case, the Judge shall call upon the defendant to adduce evidence in answer to the plaintiff's claim, and in such a case the defendant shall have the option either to adduce evidence or to submit that there is no case to answer.

(4) Where the defendant elects to adduce evidence, the Judge shall record the evidence so adduced, and after the defendant has given all evidence on his behalf, the Judge shall ask the defendant to make a submission closing his case.

(5) When the defendant has closed his case, the Judge shall ask the plaintiff to submit in answer to the defendant's submission and to close his case.

(6) Notwithstanding anything in this section but subject to subsection (7) and (8), the Judge may order any party to submit a written submission in such order and within such time as he may direct.

(7) Where the defendant elects not to adduce any evidence but elects to submit that there is no case to answer, the Judge shall—

- (a) record the defendant's submission; and
- (b) order the defendant to take an oath denying the plaintiff's claim, and if the defendant refuses to take such oath, the Judge shall, subject to subsection (8), dismiss the defendant's case and allows the plaintiff's claim.

(8) Before the Court allows the plaintiff's claim under subsection (7), the Court shall—

- (a) hear and record the plaintiff's submission in closing his case; and
- (b) order the plaintiff to take an oath admitting the truth of his claim, and if the plaintiff refuses to take such oath, the Court shall dismiss his case.

Power of Court

127. In the interest of justice, the Court may, at any stage of the proceedings, call any party to adduce evidence and may inspect any place or thing.

Trial not concluded

128. (1) Where a Judge has commenced the trial of any proceedings and is unable for any reason to conclude the trial, another Judge may with the consent of all parties continue the trial and give judgment.

(2) Where the consent referred to in subsection (1) cannot be obtained, there shall be a new hearing.

Adjournment

129. The Court may from time to time adjourn or transfer any trial from one place to another, and in so doing may impose any condition.

PART XVI**JUDGMENT AND ORDERS****Judgment**

130. (1) Every trial Judge shall deliver a written judgment.

(2) Except in the case of proceedings in Chambers, the trial Judge shall, subject to subsection (3), pronounce his judgment in open Court.

(3) When a Judge who has tried any proceedings is for any reason unable to pronounce judgement, the judgment written by him may be read in open Court by any other Judge or by the Registrar.

(4) All judgments pronounced under this section shall form part of the record of the case.

Consent judgment

131. Judgments by confession or consent of the parties, including *sulh*, may be recorded by the Court at any time.

Terms of judgment or order to be settled by Court

132. The Court shall settle the terms of a judgment or order in such judgment or order.

Instalments, when due

133. Where any order is made for payment by instalments in a particular month, the instalment shall, in the absence of any direction to the contrary, be deemed to be payable on the first day of the month next following and on the first day of each succeeding month.

Order for instalments

134. (1) Any debtor against whom a judgment has been or is about to be given may apply to the Court—

- (a) for leave to pay the judgment debt by instalments; or
- (b) if an order for payment by instalments has been made, for leave to pay by reduced instalments,

and the Court may, after hearing the parties, make such order as it thinks just.

(2) Where any instalment allowed by order under subsection (1) is more than one month in arrears, such order shall be deemed to be vacated and the judgment creditor may execute for the whole amount then due on the judgment, but the judgment debtor may apply for another order.

(3) Any party may, if an order for payment by instalments has been made, apply that it be vacated or that the instalments be increased or decreased and the Court, after hearing the parties, may make such order as it thinks just.

Judgment, etc. requiring act to be done; time for doing it

135. (1) Every judgment or order requiring any person to do any act, other than the payment of money, shall state the time within which the act is to be done, and if no time be so stated, the act shall be done within seven days from the date of the judgment or order.

(2) Where the person required to do the act was personally present or represented by his *Peguam Syarie* when the judgment or order was given or made, it shall not be necessary to serve him with a copy of the judgment or order.

(3) Where the person required to do the act was not personally present or represented, no proceedings for his arrest or commitment shall be taken unless he has been served with a copy of the judgment or order endorsed with a notice in Form MS 28.

Date of judgment or order

136. Every judgment or order shall be dated and take effect on the date on which it was given or made.

Judgment on movable property

137. A Judgment for the delivery of movable property shall state the amount of money to be paid as an alternative if delivery cannot be made.

PART XVII

APPEAL

Interpretation

138. In this Part “decision” includes judgment or order.

Notice of appeal

139. (1) An appeal against the decision of the Syariah Subordinate Court shall be made to the Syariah High Court, and the decision of a Syariah High Court to the Syariah Appeal Court.

(2) An appeal shall be made by giving a notice of appeal in Form MS 29.

(3) An appellant may appeal against the whole or any part of a decision.

(4) The notice of appeal shall be filed within fourteen days from the day on which the decision was pronounced, and shall state whether the whole or part only, and what part, of the decision is appealed against.

(5) The Court appealed from shall, upon receipt of the notice of appeal and upon payment of the prescribed fee, supply to the appellant a certified copy of the notes of evidence and the judgment.

(6) As soon as the certified copies are ready, the Court shall notify the appellant in Form MS 30.

(7) Within 14 days from the receipt of the notification under subsection (6), the appellant shall, unless the Court otherwise orders—

(a) deposit in the Court appealed from a sum which in the opinion of the Registrar will cover the costs of preparing a sufficient number of copies of the appeal record for the use of the Court hearing the appeal and the parties to the appeal; and

(b) lodge in the Court appealed from a sum of money as the Court may direct by way of security for the costs of the appeal.

(8) The notice of appeal shall be served by the appellant within the time limited for filing the appeal on all parties affected by the appeal or their respective *Peguam Syarie*.

Notice of counter appeal

140. A respondent in any appeal may, within seven days from the date of the service of the notice of appeal on him, file in the Court hearing the appeal and serve on the appellant a notice in Form MS 31 of his intention to submit at the hearing of the appeal that the decision appealed against should be varied.

Grounds of appeal

141. (1) Within fourteen days from the date of receipt of the notification under subsection 139(6), the appellant shall lodge with the Registrar of the Court appealed from grounds of appeal in five copies addressed to the Court hearing the appeal.

(2) Every ground of appeal shall state briefly the substance of the judgment appealed against and shall contain definite particulars of the point of law or fact in respect of which the appeal is made and, except with leave of the Court hearing the appeal, the appellant shall not be permitted on the hearing of the appeal to rely on any ground other than those set out in the grounds of appeal.

Appeal record where appellant is represented

142. (1) When the appellant who is represented by a *Peguam Syarie* has complied with the requirements of sections 139 and 141, the appellant shall prepare the requisite number of copies of the appeal record and the record shall contain copies of—

- (a) the pleadings;
- (b) the notes of evidence;
- (c) the grounds of judgment;
- (d) the notice of appeal;
- (e) the grounds of appeal;
- (f) all documentary exhibits; and
- (g) the list non-documentary exhibits, if any, lodged in the Court.

(2) Two copies of the appeal record shall be filed in Court hearing the appeal within six weeks of the receipt of the notification from the Court appealed from that the certified copies of the notes of evidence and the grounds of judgment are ready.

(3) The appellant shall within the period limited for the filing of the record serve a copy on each party who has been served with the notice of appeal.

Appeal record where appellant is not represented or appeals as a poor person

143. (1) Where the appellant has complied with the requirements of sections 139 and 141 and the appellant is not represented by a *Peguan Syarie* or the Court hearing the appeal has allowed the appellant to appeal as a poor person, the Court appealed from shall prepare the requisite number of copies of the appeal record which shall contain copies of the documents mentioned in subsection 142(1).

(2) As soon as the appeal record is ready, the Court appealed from shall serve on the appellant a notice in Form MS 32.

(3) Upon request by the appellant and, if the deposit mentioned in subsection 139(7) is insufficient, upon payment by the appellant of a further sum sufficient to defray the costs of preparing the appeal record, the Registrar shall—

- (a) supply the appellant with a copy of the appeal record and sufficient additional copies for service on the respondent or respondents; and
- (b) forward to the Court hearing the appeal the remaining copies of the record.

Stay of execution pending appeal

144. The filing of a notice of appeal shall not operate as a stay of execution, but the Court may, on application and on sufficient cause being shown, stay execution on such terms as it may think fit.

Judgment to state ground

145. The Court hearing the appeal shall state the grounds of its judgment in writing.

Execution of judgment on appeal

146. When either party has extracted the order of the Court hearing the appeal and has produced the order to the Court appealed from, the Court appealed from shall execute the order in accordance with the provisions of this Enactment.

PART XVIII

ENFORCEMENT AND EXECUTION

CHAPTER 1

GENERAL

Duty to comply

147. (1) Every person directed by any judgment to do any act shall comply therewith without demand, and it shall not be necessary to serve on him the judgment or any notice of the judgment except as provided in subsection 135(3).

(2) A judgment debtor shall from time to time inform the Court of his latest address of residence and failure to comply with the requirement of this subsection shall be deemed to be a contempt of Court.

CHAPTER 2

ENFORCEMENT

Enforcement of judgment, etc. for payment of money.

148. (1) Subject to this Enactment, a judgment or an order for the payment of money, other than a judgment or an order for the payment of money into Court, may be enforced by one or more of the following means, that is to say—

(a) an order of seizure and sale;

(b) *hiwalah* proceedings; or

(c) in a case in which section 151 applies, an order of committal.

(2) Subject to this Enactment, a judgment or an order for the payment of money into Court may be enforced, in a case where section 151 applies, by an order of committal.

(3) Subsections (1) and (2) are without prejudice to any other remedy available to enforce a judgment or an order for the payment of money under any other written law, or to the power of Court to commit to prison a person who makes default in paying money adjudged or ordered to be paid by him.

Enforcement of judgment for possession of immovable property

149. (1) Subject to this Enactment, a judgment or an order for the giving of possession of immovable property may be enforced by one or more of the following means, that is to say—

(a) an order of possession; or

(b) in a case in which section 151 applies, an order of committal.

(2) An order for possession shall not be given unless it is shown that every person in actual possession of the whole or any part of any immovable property has received such a notice of the proceedings as appear to the Court to be sufficient to enable him to apply to the Court for any relief to which he may be entitled.

(3) An order for possession may include provisions for enforcing the payment of any money adjudged or ordered to be paid by the judgment or order which is to be enforced.

Enforcement of judgment for delivery of movable property

150. (1) Subject to this Enactment, a judgment or an order for the delivery of any movable property which does not give the person against whom the judgment is given or order made the alternative of paying the assessed value of the property may be enforced by one or more of the following means, that is to say—

(a) an order of delivery to recover the property without alternative provisions for the recovery of its assessed value (hereinafter referred to as an “order of specific delivery”); or

(b) in a case in which section 151 applies, an order of committal.

(2) Subject to this Enactment, a judgment or an order for the delivery of any movable property or payment of its assessed value may be enforced by one or more of the following means, that is to say—

(a) an order of delivery to recover the property or its assessed value;

(b) with the leave of the Court, an order of specific delivery; or

(c) in a case in which section 151 applies, an order of committal.

(3) An order of specific delivery, and an order of delivery to recover any movable property or its assessed value, may include provisions for enforcing the payment of any money adjudged or ordered to be paid by the judgment or order which is to be enforced by the order.

(4) A judgment or order for the payment of the assessed value of any movable property may be enforced by the same means as any other judgment or order for the payment of money.

Enforcement of judgment to do or abstain from doing an act

151. (1) Where—

(a) a person required by a judgment or order to do an act within a time specified in the judgment or order refuses or neglects to do it within that time or within that time as extended or abridged under section 238, as the case may be; or

(b) a person disobeys a judgment or order requiring him to abstain from doing an act,

then, subject to this Enactment, the judgment or order may be enforced by one or more of the following means, that is to say—

(aa) with the leave of the Court, an order of committal; or

(bb) where that person is a body corporate, with the leave of the Court, an order of committal against any director or other officer of the body.

(2) Where a judgment or an order requires a person to do an act within a time specified therein and an order is subsequently made under section 152 requiring the act to be done within some other time, references in subsection (1) to a judgment or an order shall be construed as references to the order made under section 152.

(3) Where under any judgment or order requiring the delivery of any movable property the delivery of any movable property, the person liable to execution has the alternative of paying the assessed value of the property, and the judgment or order shall not be enforceable by order of committal under subsection (1), the Court may, on the application of the person entitled to enforce the judgment or order, make an order requiring the first mentioned person to deliver the property to the applicant within a time specified in the order and that order may be so enforce.

(4) An application under subsection (3) shall be made in Form MS 33 and supported by an affidavit and a copy of the application and the affidavit shall be served on the person against whom the order is to be enforced.

Power of the Court to fix time

152. (1) Notwithstanding that a judgment or an order requiring a person to do an act specifies the time within which that act is to be done, the Court may, on such terms as it thinks just, make an order requiring the act to be done within such time as may be specified therein.

(2) Where a judgment or an order requiring a person to do an act does not specify the time within which the act is to be done, the Court shall have the power subsequently to make an order requiring the act to be done within such time as may be specified therein.

(3) An application for an order under this section shall be made in Form MS 34 and copies of the application shall, notwithstanding any other provisions of this Enactment, be served on the person required to do the act in question.

Execution by or against person not being a party

153. (1) Any person, not being a party to a cause or matter, who obtains an order or in whose favour an order is made, shall be entitled to enforce obedience to the order by the same process as if he were a party in the cause or matter.

(2) Any person, not being a party to a cause or matter, against whom obedience to any judgment or order may be enforced, shall be liable to the same process for enforcing obedience to the judgment or order as if he were a party in the cause of matter.

CHAPTER 3

EXECUTION

Leave to issue order of execution

154. (1) An order for execution to enforce a judgment or an order shall not be issued without leave of the Court—

- (a) if the judgment or order is subject to any condition or contingency;
- (b) if at any time six years or more have lapsed since the date of the judgment or order;
- (c) if any change has taken place by death, assignment or otherwise in the parties entitled or liable to execution under the judgment or order;
- (d) if the judgment creditor desires to enforce the judgment against any person other than the judgment debtor named in the judgment;
- (e) if an order of committal is outstanding;
- (f) except as provided in subsection 134(2), if an order for payment by instalments is in force; or
- (g) if execution has been stayed by the Court.

(2) An application for leave to execute may be made *ex parte*, but the Court may order service of the application on any party or person concerned.

(3) The Court shall, if it is satisfied that the order for execution should be issued, grant leave in accordance with the application.

Issue of order for execution

155. Subject to section 154, a judgment creditor may present to the Registrar an order for execution in Form MS 35 and the Registrar, if there appears no reason why execution should not issue, shall sign and seal the order in duplicate, file one copy thereof and deliver the other to the bailiff for execution.

Indorsement of time of delivery

156. The bailiff shall indorse in any order for execution the date and time the order is delivered to him.

Fees and expenses to be levied

157. All expenses and fees of execution, including a *Peguam Syarie*'s costs of execution, shall be levied in addition to the judgment debt.

Satisfaction

158. Where the Court is satisfied that the judgment debtor has satisfied the judgment, the Court may, on the application of the judgment debtor, record in the Register of *Mal* that the judgment has been satisfied.

Types of execution

159. (1) An order for execution may direct the bailiff to take any one or more of the following actions:

- (a) recover any sum payable by seizing and selling the movable property of the judgment debtor;
- (b) attach the movable property of the judgment debtor in the possession or control of a third party (hereinafter referred to as "*muhal 'alaih*") or a debt due by the *muhal 'alaih* to the judgment debtor;

(c) seize and deliver to the judgment creditor any chattel ordered to be delivered by the judgment debtor; or

(d) attach the income of the judgment debtor.

(2) Every order for execution—

(a) shall state by which methods as specified under sub-section (1) execution is to take place; and

(b) shall specifically describe the property to which the order relates.

(3) The Court may, on the application of any judgment creditor, issue a further order of execution in respect of different property or different methods of execution from those set out in the current order for execution.

Seizure and sale

160. The following provisions shall apply when an execution by seizure and sale is ordered for any property:

(a) the bailiff shall—

(i) subject as hereinafter provided, take the property and place it under his custody;

(ii) if the property consists of shares, stocks, debentures or bonds not transferable by delivery, in any loan or fund, serve on the appropriate authority a copy of the order for execution in Form MS 36 together with sufficient description of the shares, stocks, debentures or bonds seized, and thereafter no transfer of the shares, stocks, debentures or bonds shall be registered except with the leave of the Court, and any interest or dividend in respect of the shares, stocks, debentures or bonds shall be paid into Court until the Court shall otherwise order or shall permit transfer thereof;

(b) after seizure of property, any alienation or disposal of the property seized, otherwise than with the leave of the Court, shall be void against the bailiff, and such action shall also be a contempt of Court;

- (c) at any time before sale, the judgment creditor may request the bailiff to release any specified property, and such release shall not be deemed to be abandonment of the execution as a whole;
- (d) at any time before sale, the judgment creditor may abandon the execution, and the bailiff shall thereupon return the order for execution to the Court;
- (e) the bailiff shall, unless the property seized be money, proceed to sell the property in accordance with this Part;
- (f) the bailiff shall, on completion of the execution, make a return relating to the execution and submit it to the Registrar.

Hiwalah

161. (1) In this section, “property” includes a debt due by the *muhal ‘alaih* to the judgment debtor.

(2) The following provisions shall apply where the execution is ordered by attachment of property in the possession or control of a *muhal ‘alaih*—

- (a) the bailiff shall serve on the *muhal ‘alaih* a *hiwalah* notice in Form MS 37, and the notice in Form MS 38 shall be used if the property is in the Court;
- (b) all property specified in a *hiwalah* notice shall be attached as from the service of the notice on the *muhal ‘alaih* to the extent or value therein mentioned, and any alienation or disposal of the property contrary to the terms of the notice, except with the leave of the Court, shall be void against the bailiff, and the such action shall also be a contempt of Court;
- (c) the *muhal ‘alaih* may pay to the bailiff the amount claimed or may deliver to him the property attached;
- (d) if the *muhal ‘alaih* does not make such payment or delivery, the bailiff may serve on him a *hiwalah* summons in Form MS 39 and the Court shall examine him as to the property attached;

Provided that—

- (i) no such summons shall be issued to a public servant in respect of money or property in his possession in his capacity as such, except with the leave of the Court and the consent in writing from the Treasury; and
 - (ii) no such summons shall be issued in the case of money, investment funds or property in any Court;
- (e) the Court may hear other evidence on any *hiwalah* summons;
- (f) after hearing the summons, the Court may make an order for payment or delivery and may order execution to be issued against the *muhal 'alaih* for any property found to have been lawfully attached in hands, as if he were himself a judgment debtor for the amount claimed against the original judgment debtor, or for the amount or value of the property in the *muhal 'alaih's* hands, whichever is less;
- (g) the Court—
 - (i) may order costs against the *muhal 'alaih*, and may grant or refuse him his recourse therefor against the judgment debtor;
 - (ii) may allow costs to the *muhal 'alaih* against the judgment creditor, and may grant or refuse leave to treat the costs as costs of the execution;
- (h) if a debt due on a judgment and payable by instalments is attached, the *muhal 'alaih* shall not be liable to pay except in accordance with the order for instalments;
- (i) payment by the *muhal 'alaih* under this section shall be a valid discharge against the judgment debtor;
- (j) the bailiff may, at the request of the judgment creditor, and shall, if so ordered by the Court, withdraw any *hiwalah* notice or *hiwalah* summons;

- (k) a *hiwalah* notice shall be deemed to be vacated three months after service, unless proceedings under the summons are then pending or the Court otherwise orders.

Money and property in Court

162. Money, invested funds or other property of the judgment debtor in or under the control of the Court which gives the judgment may, if an order for execution has been made, be applied with the leave of the Court towards satisfaction of the judgment debt, and investment and property other than money may for such purposes be ordered to be sold.

Seizure and deliver

163. Where execution is ordered by seizure and delivery of a chattel—

- (a) the bailiff shall seize the chattel and upon payment of all expenses due shall deliver it to the judgment creditor;
- (b) the order for execution may, if the judgment creditor so desires, order that if the chattel cannot be found, the value thereof, as found either in the original judgment or on subsequent application to the Court, shall be levied; and
- (c) an order under paragraph (b) shall not bar proceedings for commitment.

Deposit of expenses

164. (1) The bailiff shall not be obliged to take any action under an order for execution until the judgment creditor has deposited a sum sufficient in the opinion of the bailiff to defray any expenses of the execution, including those of keeping possession for a period not exceeding fourteen days, and if the bailiff has to remain in possession for more than fourteen days, he may require a further deposit and may release the property if such deposit is not furnished.

(2) The bailiff shall keep a record of all monies deposited with him under subsection (1).

Entry of premises

165. The bailiff shall not break into any enclosed house or inhabited building except with the leave of the Court.

Receipt

166. The bailiff shall give a receipt for every sum of money received by him by way of levy, deposit or otherwise, and shall pay the money to the proper officer of the Registry.

Application of proceeds

167. The bailiff shall apply monies levied or received by him by way of execution in the following order:

- (a) expenses of execution;
- (b) return of the judgment creditor's outstanding deposit;
- (c) where the case falls within Part XIX, payment into Court to be dealt with in accordance with that Part;
- (d) where the case does not fall within Part XIX, payment into Court to the credit of the judgment creditor not exceeding the amount necessary to satisfy the judgment in respect of which the execution was issued and the costs of the execution; and
- (e) payment into Court of the balance to the credit of the judgment debtor.

Expenses

168. Where the proceeds of the execution do not cover the expenses of such execution, the judgment creditor shall pay such expenses, but with recourse to the judgment debtor.

Return of order

169. (1) The bailiff shall make a return in Form MS 40 to every order for execution as soon as he has completed the execution and shall deliver a copy of the return to the judgment creditor and the judgment debtor.

(2) The judgment creditor shall have the right to inspect and copy any inventory of property, sale account, voucher or other document relating to the execution which is kept or managed by the bailiff.

List of inventory

170. Where any property is seized and removed from the original place, the bailiff shall, upon request, give to the person in whose custody it was a sufficient inventory of the property.

Direction as to performance of bailiff's duty

171. (1) The Court may, of its own motion or on the application of any interested party, give to the bailiff such directions as to the performance of his duties as may be considered just.

(2) The Court may summon and examine any person who can give information regarding any execution.

Delivery to bailiff

172. Any document to be delivered to, or served on, a bailiff may be served on the Registrar during office hours.

Payment out of Court

173. Subject to any written law, any sum paid into Court by the bailiff to the credit of any person shall be paid out of Court to him on his application without any order:

Provided that the Registrar may in his discretion in any case and shall, if he has notice that any other person claims the sum in question or any part thereof, require the applicant to obtain an order of the Court before making payment.

Sale

174. Unless the Court otherwise orders, all sales shall be by public auction during office hours and a notice in Form MS 41 as to the date, hours and place of the intended sale shall be posted at the Court's Notice Board and at the place of the intended sale not less than seven days before such sale.

CHAPTER 4

SPECIAL PROVISION RELATING TO JUDGMENT DEBTOR SUMMONS

Application

175. (1) Unless otherwise provided under any other written law, this Chapter shall apply to the execution of any judgment for the payment of money.

(2) In this Chapter, “judgment” includes any order for the payment of money.

Application for judgment debtor summons

176. (1) Where a judgment of the Court is for the payment of money, the judgment creditor who is entitled to enforce the judgment may require the judgment debtor liable under the judgment to appear in Court to be examined orally as to his capacity of paying or settling the judgment debt and to get any property which may be used for such payment.

(2) An application requesting a judgment debtor to appear under subsection (1) shall be made by filing a request in Form MS 42, signed by the applicant or his *Peguan Syarie*.

(3) Where a judgment has been given against two or more persons, the judgment creditor may require the judgment debtor summons to be issued against each or any of the persons liable under the judgment.

Issue of judgment debtor summons

177. (1) On receipt of an application under section 176, the Court shall issue a judgment debtor summons in Form MS 43.

(2) A judgment debtor summons shall be served on the judgment debtor at least seven days before the day fixed for the hearing of the summons.

Examination of judgment debtor

178. (1) On the day fixed for the hearing of the judgment debtor summons, the Court may examine the judgment debtor or other witnesses on *iqrar*.

(2) If the judgment debtor is not present on the day fixed for the hearing of the summons, the Court may—

- (a) order that he may be arrested and brought to the Court to be examined; or
- (b) make an order under subsection (3) against the judgment debtor.

(3) The Court may order the judgment debtor to pay the judgment debt either—

- (a) immediately in lump sum or within such time as may be fixed by the Court; or
- (b) by any instalment to be paid at the time fixed by the Court.

Application for judgment notice

179. (1) Where a judgment debtor fails to comply with any order made by the Court against him under section 178, the judgment creditor may, by way of judgment notice, request the judgment debtor to appear in Court to show cause why he should not be committed to prison for such refusal.

(2) An application for a judgment notice under subsection (1) shall be made and sworn by the applicant in Form MS 44.

Issue of judgment notice

180. (1) When the Court receives the application under section 179, it shall issue a judgment notice in Form MS 45.

(2) Unless the Court otherwise orders, a judgment notice shall be served personally on the judgment debtor at least seven days before the date fixed for the appearance of the judgment debtor.

Hearing of judgment notice

181. (1) The Court may, after hearing the judgment debtor who appears pursuant to a judgment notice under section 180, make an order of committal for a period not exceeding thirty days or vary the order referred to in section 178 as it thinks just.

(2) If an order of committal is made, the Court may order the execution of the order to be suspended with or without condition to enable the judgment debtor to pay the amount in respect of which the order is made.

Order of committal

182. An order of committal under section 181 shall be in Form MS 46.

Payment by judgment debtor

183. Where an order of committal is made under section 181, the judgment debtor may, at any time pay, either to the bailiff or, if the judgment debtor is in prison, to the officer in charge of the prison the amount stated in the order, and obtain his discharge.

Certificate of satisfaction

184. (1) Where any judgment debt in respect of which a judgment debtor is imprisoned under section 181 is satisfied by payment or otherwise, the judgment creditor shall lodge with the Registrar a certificate of satisfaction signed by him in Form MS 47.

(2) If the judgment creditor makes default in lodging the certificate referred to in subsection (1), the judgment debtor or any person on his behalf may apply to the Court for an order for his discharge, and the Court in making such order may direct that the cost for such application be paid by the judgment creditor.

(3) An order under subsection (2) shall be in Form MS 48.

Date of committal order

185. Any order of committal of a judgment debtor under section 181 shall contain the date on which the order is made and shall be enforced for a period of one year from that date.

PART XIX**RATEABLE DISTRIBUTION****Proceeds of execution of sale to be distributed rateably among judgment creditors**

186. (1) Subject to subsection (2), where assets are realized by sale or otherwise in execution of an order or judgment and more persons than

one have, prior to the realization, attached the property from which such assets have been realized in execution of orders or judgments for the payment of money against the same judgment debtor and have not obtained satisfaction thereof, the assets, after deducting the costs of realization, shall be distributed rateably among all such persons:

Provided that—

- (a) where the property is sold subject to a charge, the chargee shall not be entitled to share in any surplus arising from the sale;
- (b) where any property liable to be sold in execution of an order or judgment is subject to a charge, the Court may, with the consent of the chargee, order that the property be sold free from the charge, giving to the chargee the same right against the proceeds of the sale as he had against the property sold; and
- (c) where any immovable property is sold in execution of an order or judgment ordering its sale for the discharge of the encumbrances thereof, the proceeds of sale shall be applied—
 - (i) firstly, in defraying the expenses of the sale;
 - (ii) secondly, in discharging the principal money due on the encumbrance;
 - (iii) thirdly, in discharging the principal money due on subsequent encumbrances, if any; and
 - (iv) fourthly, rateably among the holders of the orders or judgment for the payment of money against the judgment debtor who have, prior to the sale of that property, applied to the Court which passed the order or judgment and have not obtained satisfaction thereof.

(2) Where all or any of the assets liable to be rateably distributed under this section are paid to a person not entitled to receive the distribution, any person so entitled may sue that person for the refund of the assets.

(3) Nothing in this section shall operate to defeat or postpone any claim which under the provisions of other written law ought to be given priority.

PART XX

INTERLOCUTORY PROCEEDINGS AND INTERIM ORDER

CHAPTER 1

INTERLOCUTORY PROCEEDINGS

Mode of application

187. (1) Where by this Enactment an application in the course of any proceedings, whether before or after judgment is expressly or by implication authorized to be made to the Court, such application shall be made in Form MS 49 and shall, unless the Court otherwise directs, be heard in Chambers before a Judge.

(2) Every application shall state the nature of the order applied for in general terms and the grounds of the application.

(3) An application under this Chapter may be made *ex parte* unless the Court otherwise directs or otherwise provided in this Chapter.

Notice of application shall be filed

188. (1) An application shall be deemed to have been made when a notice in respect of the application have been filed and sealed by an officer of the Registry.

(2) An application cannot be amended after filing without the leave of the Court.

Service of application

189. Any application asking only for the extension or abridgment of any period of time may be served on the day before the day specified for the hearing thereof but, except as aforesaid and unless the Court otherwise orders or otherwise provided in this Enactment, an application shall be served on every other party not less than two clear days before the day so specified.

Affidavit

190. (1) Every application shall be supported by an affidavit.

(2) Any party—

- (a) filing an affidavit intended to be used by him in any proceedings relating to the application; or
- (b) intending to use in any such proceedings any affidavit filed by him in previous proceeding,

shall give notice to every other party of the filing or of his intention, as the case may be.

Copies of the documents

191. The original of any document which is to be used in evidence in proceedings relating to the application shall, if it is available, be brought in, and copies of any such document or of any part thereof shall be supplied for the use of the Court or be given to the other parties to the proceedings.

Adjournment

192. (1) The hearing of an application may be adjourned from time to time, either generally or to a particular date, as may be appropriate.

(2) If the hearing is adjourned generally, the party by whom the application was taken out may restore it on two clear days' notice before the day specified for the hearing to all the other parties on whom the application was served.

Non-appearance

193. (1) Where the applicant fails to attend on the hearing of his application, the Court may dismiss the application.

(2) Where any party to an application fails to attend on the first or any resumed hearing of the application and the Court thinks it expedient to proceed with the hearing in the absence of any party, the Court may do so.

(3) Before proceeding in the absence of any party, the Court shall be satisfied that the application or the notice of the time appointed for the resumed hearing, as the case may be, was duly served on that party.

(4) Where the application has been dismissed without hearing by reason of the failure of the applicant to attend, the Court may, if satisfied that it is just to do so, allow the application to be restored.

(5) Where the Court hearing an application proceeded with in the absence of a party, then, provided that any order made on the hearing has not been perfected, the Court, if satisfied that it is just to do so, may rehear the application.

Order made *ex parte* may be set aside

194. (1) The Court may, on the application of any party to any cause or matter, set aside an order made *ex parte* under this Chapter.

(2) An application under subsection (1) shall be made within fourteen days from the date of the order and shall be heard *inter-parte*.

Application in a proceedings

195. The Court may, in its discretion, during the hearing of an application under this Chapter, allow any application therein to be heard orally.

CHAPTER 2

INTERIM ORDER

Application

196. This Chapter shall apply only to the Syariah High Court.

Power of Court to grant interim order

197. (1) Subject to this Chapter, the Court shall, in its discretion, have the power to grant any interim order on such terms as it deems fit and may give directions as to further proceedings.

(2) An application for an interim order shall be made in Form 50 and supported by an affidavit.

No appeal against interim order

198. There shall be no appeal against any interim order made under this Chapter.

Detention, preservation, etc. of subject matter of cause or matter

199. (1) On the application of any party to a cause or matter, the Court may make an order for the detention, preservation or custody of any property which is the subject matter of the cause or matter, or as to which any question may arise therein, or for the inspection of any such property in the possession of a party to the cause or matter.

(2) For the purpose of enabling any order under subsection (1) to be carried out, the Court may by the order authorize any person to enter upon any immovable property in the possession of any party to the cause or matter.

(3) Where the right of any party to a specific fund is in dispute in a cause or matter, the Court may, on the application of a party to the cause or matter, order the fund to be paid into Court or otherwise secured.

Injunction

200. (1) Upon an application of any party in any cause or matter, before or after the trial of the cause or matter, the Court may grant an the injunction whether or not the claim for the injunction has been included in the summons, counter claim or third party notice, as the case may be.

(2) An application under this section shall not be made before an action has begun except where it is one of urgency.

(3) Where the applicant is the plaintiff and the case is one of urgency, such application may be made *ex parte* supported by an affidavit and that affidavit shall contain a clear and concise statement—

(a) of the facts giving rise to the claim against the defendant in the proceedings;

(b) of the facts giving rise to the claim for the injunction;

- (c) of the facts relied on as justifying the application being made *ex parte* including details of any notice given to the defendant or, if none has been given, the reason for giving none;
- (d) of any answer asserted by the defendant, or which he is thought likely to assert, either to the claim in the action or the claim for the injunction;
- (e) of any facts known to the applicant which might lead the Court not to might lead the Court not to grant *ex parte* injunction;
- (f) of whether any previous similar *ex parte* application has been made to any other Judge and, if so, the order made in that previous application; and
- (g) of the precise relief sought.

(4) Notwithstanding subsections (1) and (3), in any proceedings against the Government or the Majlis, the Court shall not grant an injunction but may in substitution make an order declaring the right of the parties in the cause or matter.

(5) The Court shall not grant an injunction or any order against any officer of the Government or of the Majlis if the effect of the injunction or the making of the order is to give relief that may not be obtained by it in proceedings against the Government or the Majlis.

An interim order as to *hadhanah*

201. (1) Subject to the Islamic Family Law Enactment 2006, if the Court is satisfied, on the application of any party for the *hadhanah* of a child in any cause or matter, that the circumstances require an interim order to be made for the *hadhanah* of that child, the Court may make such order which shall have immediate effect and shall continue to be in force until the Court has made a decision on the cause or matter.

(2) An application made under this section shall not be made before the action has begun except in a case of urgency which in the interest of justice or for the protection of the applicant or the child it appears that the immediate intervention of the Court is necessary.

(3) Where the applicant is the plaintiff and the case is one of urgency, such application may be made *ex parte* and shall be supported by an affidavit and that affidavit shall contain a clear and concise statement—

- (a) of the facts giving rise to the claims against the defendant in the proceedings;
- (b) of the facts giving rise to the claim for an interim order;
- (c) of the fact relied on as justifying the application being made *ex parte*;
- (d) of any facts known to the applicant which might lead the Court not to grant an interim order;
- (e) of whether any previous similar *ex parte* application has been made to any other Judge and, if so, the order made in that previous application; and
- (f) of the precise relief sought.

Interim order as to maintenance

202. (1) Subject to the Islamic Family Enactment 2006, if the Court is satisfied, on the application of any party entitled to maintenance in any cause or matter, that the circumstances require an interim order for maintenance to be made against the person liable under Islamic Law to pay maintenance, the Court may make such an order which shall have immediate effect and shall continue in force until the Court has made a decision on the cause or matter.

(2) Where the application referred to in subsection (1) is in respect of an interim order for the maintenance of a child, the Court shall not make such an order unless it is satisfied that the father or the person liable under Islamic Law for the maintenance of the child has the capability to pay for the maintenance applied for.

Power to order samples to be taken, etc.

203. (1) Where the Court considers it necessary or expedient for the purpose of obtaining full information or evidence in any cause or matter, the Court may, on the application of any party to the cause or matter, and

on such term, if any, as it thinks just, by order authorize or require any sample to be taken of any property which is the subject matter of the cause or matter or as to which any question may arise therein, any observation to be made on such property or any experiment to be tried on or with such property.

(2) For the purpose of enabling any order under subsection (1) to be carried out, the Court may by the order authorize any person to enter upon any immovable property in the possession of any party to the cause or matter.

(3) An application under this section shall be supported by an affidavit.

Sale of perishable property, etc.

204. The Court may, on the application of any party to any cause or matter, make an order for the sale by such person, in such manner and on such terms, if any, as may be specified in the order of any movable property which is the subject matter of the cause or matter or as to which any question may arise therein and likely to deteriorate if kept or which for any other good reason it is desirable to sell forthwith.

Order for early trial

205. Where on the hearing of the application, made before the trial of a cause or matter, for an interim order it appears to the Court that the matter in dispute can be better dealt with by an early trial than by considering the whole merits thereof for the purpose of the application, the Court may make an order accordingly and may also make such order as respects the period before trial as the justice of the case requires.

Recovery of movable property subject to lien, etc.

206. Where the plaintiff, or defendant by way of counterclaim, claims the recovery of a specific movable property and the party from whom recovery is sought does not dispute the title of the party making the claim but claims to be entitled to retain the property by virtue of a lien or otherwise as security for any sum of money, the Court, at any time after the claim to be so entitled appears from the pleading, if any, or by

affidavit or otherwise to its satisfaction, may order that the party seeking to recover the property be at liberty to pay into Court, to abide the event of the action, the amount of money in respect of which the security is claimed and such further sum, if any, for service charge and costs as the Court may direct and that, upon such payment being made, the property claimed be given up to the party claiming it, but subject to the provisions of the Exchange Control Act 1953 [Act 17].

Allowance of income of property the subject matter of proceedings

207. Where any movable or immovable property forms the subject matter of any proceedings, and the Court is satisfied it will be more than sufficient to answer all the claims thereon for which provision ought to be made in the proceedings, the Court may at any time allow the whole or part of the income of the property to be paid, during such period as it may direct, to any or all of the parties who have an interest therein or may direct that any part of the movable property be transferred or delivered to any or all such parties.

PART XXI

POWERS OF JUDGE AND REGISTRAR

Powers of Registrar

208. In any Court to which he is appointed, the Registrar in Chambers may—

- (a) adjourn any proceedings;
- (b) fix a date for the trial of any proceedings;
- (c) administer oaths for affidavits and take bonds;
- (d) where security is ordered, determine its sufficiency and require sureties to justify;
- (e) by consent of all parties, order consolidation of any proceedings; and
- (f) carry out any other functions provided under this Enactment or any order of a Judge.

Powers of Judge

209. (1) A Judge may—

- (a) exercise all duties and powers conferred upon him by any written law;
- (b) exercise his functions in Court or in Chambers in any proceedings within the local limits of his jurisdiction; and
- (c) enter judgment by confession or consent of parties in Court or in Chambers.

(2) A Judge may exercise in Court or in Chambers all the powers conferred on the Registrar under section 208.

(3) A Judge of a Syariah High Court may, on the application of any person or in his discretion, order the Syariah Subordinate Court to reinstate any case that have been rejected.

(4) A Chief Syariah Judge may, on the application of any party or in his discretion, order any Court to reinstate any case which has been rejected.

Appeal against judgement, order or decision of the Registrar

210. (1) An appeal may be made to a Judge in Chambers against any judgement, order or decision of the Registrar.

(2) An appeal under subsection (1) shall be made by serving on every other party to the proceedings in which judgement, order or decision was given a notice in Form MS 51 to attend before the Judge on a day specified in the notice.

(3) Unless the Court otherwise orders, the notice must be filed within seven days after the judgment, order or decision appealed against was given or made and served not less than two clear days before the day fixed for hearing the appeal.

(4) Except as the Court may otherwise direct, an appeal under this section shall not operate as a stay of the proceedings in which the appeal is brought.

(5) The decision of the Judge in Chambers shall be final.

PART XXII

MONEY AND PROPERTY IN COURT

Court's bank account

211. Every Court shall keep an official account in accordance with *Hukum Syarak* at any bank.

Payment into Court

212. Money paid into Court may be paid to the Registrar stating the purpose for which the money is paid and the Registrar shall issue the receipt of acceptance.

Payment into bank

213. All monies received under section 212 shall, as soon as may be, be paid into the Court's bank account.

Notice to person entitled

214. Where money is paid into Court to the credit of any person, the person paying in shall forthwith give notice of the payment to the person to whose credit the money is paid.

Payment out of Court

215. Before making any payment out of Court, the Registrar—

- (a) may require proof that the person applying for payment is the person entitled or authorized to receive the payment; and
- (b) shall ascertain that all monies due to the Government of which he has notice has been paid or deducted.

Mode of payment

216. (1) Payment out of Court—

- (a) if not more than fifty ringgit, may be made in cash; and
- (b) if fifty ringgit or more, shall be made by cheques payable to the payee, crossed and endorsed “not negotiable” and marked “Payable only within 90 days from the date”.

(2) Cheques not cashed within ninety days from the date of the cheques may be renewed or replaced.

Remittance by post

217. (1) The Registrar may in his discretion or if so requested remit by post any money to be paid out of Court.

(2) Where any money is remitted by post, the Registrar shall procure its receipt after remittance is made and the responsibility for its loss shall be borne by the recipient.

Books of account

218. (1) The Court shall maintain such book of account as may be required by the Treasury’s Instructions.

(2) In this section, “Treasury’s Instructions” means instructions issued by the Treasury under section 4 of the Financial Procedure Act 1657 [Act 61].

Service cost

219. No service costs shall be payable upon any fund kept in the Court.

Unclaimed fund, etc.

220. (1) Notwithstanding anything in any other written law, fund in Court and all jewelleries, securities and movable property, other than money, and any deeds or documents required for the purpose of the trial or proceedings, which are unclaimed after fifteen years, shall become the property of and be vested in the *Baitulmal*.

(2) The Court may, upon the application of any claimant and if satisfied that the claimant is entitled to the money or property vested in the *Baitulmal* under subsection (1), order the *Baitulmal* to pay the money or return the property or the value thereof to the claimant.

PART XXIII

COSTS, ALLOWANCE AND COURT FEES

Court fees

221. (1) Subject to subsection (2), there shall be payable in respect of all causes, matters and proceedings in Court such fees as may be prescribed.

(2) The Majlis or the Government shall not be required to pay any Court fees in proceedings by or against the Government or the Majlis.

(3) Court fees shall be paid in cash.

(4) No fees shall be chargeable in respect of proceedings taken at the instance of the Court.

Costs

222. Subject to this Enactment, the Court shall, in its discretion, award costs of proceedings filed in that Court although it has no jurisdiction on such proceedings.

Assessment of costs

223. Costs shall be assessed by the Court or Registrar in accordance with the rules made under this Enactment.

Witnesses

224. Where on the hearing of any proceedings a person attends Court as a witness of fact, or as a witness to produce a document, he may be allowed such appropriate sum as may be prescribed.

Expert witnesses

225. Where on the hearing of any proceedings a person attends Court as an expert witness, he may be allowed a fee for attending the Court, and in addition, a fee for qualifying to give evidence as such expert.

Accomodation and travelling allowances

226. In addition to any of the allowances payable under section 224 and 225, a witness or a party may be allowed such expenses which the witness or party has actually or reasonably incurred in travelling to and from the Court or in staying at his place of abode.

Attendance in more than one proceedings

227. Where a witness or party attends Court in respect of two or more proceedings, the sum which might be allowed to him under section 224 or 225 in respect of a proceedings may be apportioned between the several proceedings.

Witness not called

228. Allowance may be made to a witness whether he was called or not, if his attendance was necessary.

PART XXIV

CONTEMPT OF COURT

Notice to show action or cause

229. (1) The Court shall have the jurisdiction to commence proceedings against any person for contempt of Court and may, in such proceedings, make an order of committal for a period not exceeding six months or may impose a fine not exceeding two thousand ringgit.

(2) Where contempt is committed in the face of the Court, it shall not be necessary for the Court to serve the notice to show cause but the Court shall ensure that the person alleged to be in contempt understands the nature of the offence alleged against him and has the opportunity to be heard in his own defence, and shall make a proper record of the proceedings.

(3) In the case of contempt committed outside Court, notice to show cause why an action or proceedings should not be taken against him shall be served personally on the person alleged to have committed such contempt.

Contempt by body corporate

230. Where contempt of Court is committed by a body corporate, any person who at the time of the commission of such contempt is a director, manager or secretary of the body corporate or otherwise responsible for the management of the body corporate shall also be guilty of contempt unless he proves that—

- (a) the contempt is committed by the body corporate without his consent or connivance; or
- (b) he has exercised due diligence to prevent the commission of the contempt as he ought to have exercised, having regard to the nature of his office and function in that capacity and to all the circumstances.

Proceedings without authority

231. Any person doing any act or taking any proceedings in the name or on behalf of another person knowing himself not to be lawfully authorized by that person shall be guilty of contempt of Court.

PART XXV**MISCELLANEOUS****Language**

232. (1) Unless otherwise ordered by the Chief Syariah Judge, the national language shall be used in all proceedings in Court.

(2) Any document required for use in pursuance of this Enactment shall be in the national language, and a document in any other language shall be accompanied by a translation thereof in the national language.

Forms

233. The forms set out in the Third Schedule, with such variations as the circumstances may require, shall be used for the respective purposes therein mentioned.

Certified copies

234. Upon application and payment of the prescribed fee by any person, the Registrar may supply a certified copy of any document including, with the consent of the Court, any notes of evidence to that person.

Fees, deposit and disbursement

235. Where any fee or deposit is payable in respect of any act, or any disbursement is necessarily involved in doing the act, the officer charged with doing of the act shall not be obliged to do it until the fee or deposit or the amount of the disbursement has been paid.

Prohibition on officers of the Court

236. No officer of any Court shall become a surety, or sign any receipt or document or receive any money for or on behalf of any party to any proceedings in the Court, or bid or otherwise become purchaser directly or indirectly at any sale by the Court.

Furnishing security

237. (1) Security shall be given by deposit of money or by bond, the amount of which shall be fixed by the Court or the Registrar.

(2) Expenses of security, if any, shall be borne by the person giving the security.

(3) The undertaking in writing of a *Peguan Syarie* may be accepted in lieu of the security mentioned in subsection (1).

(4) Where security is given by deposit of money, the money shall not be paid out without the order of the Court.

(5) Where security is given by bond, one surety shall be required unless the Court otherwise orders.

Enlargement or abridgement of time

238. (1) The Court may, upon such terms as it thinks just, by an order, extend or abridge the period within which a person is required or authorized by this Enactment or by any judgment, order or direction to do any act in any proceedings.

(2) The Court may extend any such period as is referred to in subsection (1) although the application for extension is not made until after the expiration of such period.

Scandalous matter, etc.

239. The Court may, of its own motion or on the application of any party, at any time, order that any scandalous, irrelevant, vexatious, oppressive, argumentative or lengthy document, or content of a document, be struck out.

Personal appearance

240. Subject to any other written law, the Court may if it thinks necessary order the personal appearance of any party to any proceedings at any time, unless the party is outside the State, and wilful failure to comply with the order shall be a contempt of Court.

Service by other Court

241. Any process or document required to be served by an officer of the Court on a party may be served by any other Court.

Recording of evidence before trial

242. (1) Where the Court is satisfied that the evidence of any party or witness should be taken before the date of the hearing, the Court or any Judge ordered by the Court may take the evidence from any such party or witness at such place as it thinks fit and the evidence so taken may be used at the trial.

(2) Notice that evidence will be taken under subsection (1) shall be served on the other party not less than two days before the date the evidence is to be so taken and the other party may take part in such proceedings.

Letter of request

243. (1) Subject to subsection (2), the Court or a Judge may, in the case of any pending proceedings before another Court, take evidence from any party or witness or other person and accept any documents submitted in the pending proceedings.

(2) The powers of the Court or a Judge under subsection (1) shall be exercised if there is a written request from the Court before which the proceedings are pending.

(3) Notwithstanding subsection (1) the Court before which the proceedings are still pending may, of its own motion or on the application of any party to the proceedings, request another Court to take evidence from any party or witness in such proceedings, if the Court is satisfied that the party or witness cannot attend the Court on a reasonable ground or if the appearance of the party or witness will cause the party calling the witness to incur unreasonable expenses.

Request for Inheritance Certificate by Civil Court, an Authority or a person interested

244. (1) If in the course of any proceeding of a Civil Court or an Authority of a person interested in the administration or distribution of an estate which ought to be distributed according to the *Hukum Syarak*, such Civil Court or authority or person interested may request the Court of Syariah to issue a certificate to be called the “Inheritance Certificate” regarding the distribution of the estate and the persons entitled thereto.

(2) The certificate as stated in subsection (1) shall be issued by the Court of the Kadi based on the facts submitted by the Civil Court, Authority of person interested and any facts obtained from its own investigation;

Provided that if the Court of Syariah feels it appropriate, it can before issuing the certificate, hear any party, regarding any relevant matter, either on oath or affirmation.

Inherent power of the Court

245. Nothing in this Enactment shall be deemed to limit or affect the inherent power of the Court to make any order as may be necessary to prevent injustice or to prevent an abuse of the process of the Court.

Hukum Syarak

246. (1) Any provisions or interpretation of the provisions under this Enactment which is inconsistent with *Hukum Syarak* shall, to the extent of the inconsistency, be void.

(2) In the event of a *lacuna* or where any matter is not expressly provided for in this Act, the Court shall apply *Hukum Syarak*.

Rules Committee

247. (1) There shall be established a Committee to be called the Syariah Court Rules Committee consisting of—

- (a) the Chief Syariah Judge who shall be the Chairman;
- (b) a representative of the Majlis Agama Islam Negeri;
- (c) a representative of the State Legal Adviser's office;
- (d) a representative of *Pegum-Pegum Syarie*; and
- (e) two other persons appointed by the Chief Syariah Judge.

(2) The members appointed under paragraph (1)(e) shall hold office for a period of two years and shall be eligible for reappointment.

(3) The Chief Registrar of the Syariah Court shall be the Secretary of the Committee.

Rules

248. (1) The Syariah Court Rules Committee may make rules, which shall be published in the *Gazette*, for carrying out the provisions of this Enactment, and in particular but without prejudice to the generality of the foregoing, such rules may provide for—

- (a) the procedure and practice of the registries of a Syariah Court;
- (b) the fees, allowances and costs payable in respect of proceedings under this Enactment;
- (c) procedure for *sulh*;
- (d) the forms, books of accounts, reports and other documents to be used in respect of any act or thing done under or in pursuance of this Enactment; and

(e) the conduct of Court, the form and method of execution of instruments and the appointment of officers or agents of the Court.

(2) The Rules Committee may by order amend the Second and Third Schedules.

Repeal

249. (1) The Mal Procedure of the Syariah Court 1991 [Ps. En. 5/1993] is repealed.

(2) Where any case or matter is pending before any Court on the coming into force of this Enactment, the provisions of this Enactment shall apply in respect of the proceedings of such case or matter to the extent that it does not result injustice.

FIRST SCHEDULE

[Subsection 3(3)]

ARABIC SCRIPT FOR CERTAIN WORDS AND EXPRESSIONS

<i>baitulmal</i>	-	بيت المال
<i>'eddah</i>	-	عدة
<i>hadhanah</i>	-	حصانته
<i>hiwalah</i>	-	حواله
<i>iqrar</i>	-	إقرار
<i>istizhar</i>	-	استظهار
<i>mal</i>	-	مال
<i>muhal'alaih</i>	-	محال عليه
<i>Qadi</i>	-	قاضى
<i>sulh</i>	-	صلح
<i>wakalah</i>	-	وكالة

SECOND SCHEDULE

[Subsection 7(2)]

PROCEEDINGS TO BE BEGUN BY APPLICATION

Matters relating to personal and family law as follows:

Consent for solemnisation of marriage of a minor

Appointment of *wali am*

Order for registration of marriage solemnised contrary to law

Presumption of death

Appointment of guardian of property of a minor

Order for joint guardianship of property of a minor

Order for variation of power of guardian of property of a minor

Order for removal of guardian of property of a minor

Leave for disposal of a minor's property

Leave to support a minor out of income of his property

Order for use of capital property to support a minor

Prohibition order relating to a minor's property

Injunction restraining the taking of a child out of Malaysia

Order to set aside, and an injunction restraining, the disposal of property to defeat claim for maintenance

Injunction against molestation by spouse or former spouse

Recognition of marriage contracted outside the State (Acknowledgment of paternity)

Confirmation of acknowledgement of paternity by woman in '*eddah* (Distribution of estate)

THIRD SCHEDULE

[Section 2]

FORM MS 1

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 4]

GENERAL TITLE

IN THE SYARIAH SUBORDINATE/HIGH COURT AT KANGAR

IN THE STATE OF PERLIS

(1) No of 20

Between

(2) Plaintiff
Applicant

and

(3) Defend
Respondent

Notes:

- (1) Nature of proceedings (e.g. Summons; Application; etc.)
- (2) Name, if under disability or in representative capacity, give particulars of representation.

Example:

- (a) A.B. administrator of C.D. deceased;
- (b) A.B. an infant, by C.D. his guardian *ad litem*.

FORM MS 2

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 8(a)]

SUMMONS

(General Title)

To

(the abovenamed defendant) of

You are hereby summoned to appear either in person or by your *Peguam Syarie* before

the Syariah Court at on the day of 20..... at a.m./p.m., to answer a claim against you by the abovenamed plaintiff, particulars whereof are set out in the statement of claim endorsed hereon.

Take notice that in default of attending the Court on the day and time appointed, the Court may proceed to hear and determine the case in your absence.

And take notice that if you wish to defend the claim against you, you must file in this Court and serve on the plaintiff a defence in the prescribed form before the abovementioned date or appear in Court before that date.

Dated the day of 20

(Seal)

.....
Judge/Registrar

(Endorsement on back of above)

STATEMENT OF CLAIM

(in numbered paragraphs)

To

.....

the abovenamed defendant residing at

Dated the day of 20

.....
Plaintiff (or Peguam Syarie for the Plaintiff)

FORM MS 3**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006**

[Subsection 13(1)]

APPLICATION

(General Title)

To (the abovenamed defendant) of

.....

Take notice that

..... the abovenamed

applicant will apply to the Syariah

Court at

on the day of

..... 20 at a.m./p.m.

for an order that (1)
 on the grounds set out in the affidavit annexed.

.....
Applicant (or Peguam Syarie for the Applicant)

Note:

The nature of the order applied for shall be stated with precision. Different matters arising in the same proceedings may be dealt with in the same application.

FORM MS 4

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 31(2)]

APPLICATION FOR LEAVE TO SUE/DEFEND AS A POOR PERSON

(General Title)

I make oath and say—

1. I reside at

.....

and am a

(state occupation)

*2. (1) I have a just claim against.....

..... of

.....

for (here state concisely the claim and cause of action and all the material facts of the case).

(2) I desire to bring an action against the said
but am unable to pay the Court fees therefor because (state the reason why applicant is unable to pay the Court fees).

*3. (1) I am a defendant in this action and have a good defence to this action on the following grounds (state concisely the grounds of defence).

[I have a just counterclaim against the plaintiff for (state concisely the counterclaim and all material facts relating thereto)].

(2) I am unable to pay the Court fees for my defence (or counterclaim) because (state the reason why applicant is unable to pay the Court fees).

4. I apply for leave to *sue the said /defend (and bring a counterclaim in) this action as a poor person.

Sworn at)

this day of 20)

.....

Signature of applicant

Before me,

.....
Judge/Registrar

Order,

Leave to sue/defend (and to bring counterclaim) as a poor person *granted* this

refused day of 20

.....
Judge

*Delete where not applicable.

FORM MS 5

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 34(2)]

MEMORANDUM OF WAKALAH OF PEGUAM SYARIE

(General Title)

I the abovenamed plaintiff

(or defendant) N.R.I.C. No.

of

hereby appoint

of Messrs to represent
 me and to act on my behalf in this case and to appear in the proceedings relating to it.

Dated the day of 20

.....
Plaintiff/or Defendant

I hereby accepts
 the aforesaid appointment.

Dated the day of 20

.....
Pegum Syarie

Before me,

.....
Judge/Registrar

This *wakalah* is filed by Messrs
on behalf of the plaintiff (or defendant) of

FORM MS 6

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 36(l)]

NOTICE OF CHANGE OF *PEGUAM SYARIE*

(General Title)

To the Registrar,

Take notice that I the abovenamed
plaintiff (or defendant) of
has appointed.....
(name of new Peguam Syarie)
to act on my behalf in this proceedings in place of
(name of former Peguam Syarie)
The address for service of the abovenamed (name of new *Peguam Syarie*) is

.....
Dated the day of 20

.....
Plaintiff (of Defendant)

To the defendant (or plaintiff) or his *Peguam Syarie* and to (naming the former *Peguam Syarie* for the plaintiff (or defendant)).

FORM MS 7

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 37]

NOTICE OF DISCHARGE OF *PEGUAM SYARIE*

(General Title)

To the Registrar,

Take notice that I the abovenamed
plaintiff (or defendant) has discharged my *Peguam Syarie* (name of *Peguam Syarie*)

..... as been appointed to act as the *Peguam Syarie* for the plaintiff (or defendant) in this proceedings.

Dated the day of 20

.....
Plaintiff/(or Defendant)

To the defendant (or plaintiff) or his *Peguam Syarie*.

FORM MS 8

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 38]

NOTICE OF WITHDRAWAL OF *PEGUAM SYARIE*

(General Title)

To the Registrar,

Take notice that I
Peguam Syarie for the plaintiff (or defendant) hereby withdraw and cease to be *Peguam Syarie* acting for the said plaintiff (or defendant) in the abovementioned proceedings.

Dated the day of 20

.....
Peguam Syarie

This notice is taken out by
(name of Peguam Syarie)

of

Peguam Syarie for the

.....
To the plaintiff (or defendant) or his *Peguam Syarie*.

FORM MS 9

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 57(l)]

NOTICE BY CLAIMANT OF PROPERTY
TAKEN IN EXECUTION

(General Title)

Take notice that I

of

claim the following property that has been taken in execution in this action at (state address) on the day of 20
(State the money, goods or other movable property claimed and the grounds for the claim).

Dated the day of 20

.....
Claimant

My address for service is
To the bailiff and the execution creditor (or *Peguan Syarie* for the execution creditor).

FORM MS 10

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 57(2)]

NOTICE BY BAILIFF OF PROPERTY TAKEN IN EXECUTION

(General Title)

Take notice that
of
has claimed the following property (specify the property claimed)
..... taken in execution by me under the order of
seizure and sale issued in this action.

If within four days after receiving this notice, you give notice to me that you admit the claim of the said
to the said property or request me to withdraw from possession in Form MS 11 you will not be liable for any costs incurred after the receipt by me of your notice.

Dated the day of 20

.....
Bailiff

To the execution creditor (or *Peguan Syarie* for the execution creditor).

FORM MS 11

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 57(2)]

NOTICE BY EXECUTION CREDITOR OF
PROPERTY TAKEN IN EXECUTION

(General Title)

Take notice that I admit (or dispute) the claim of

.....
to the property seized by you (or I request you to withdraw from possession) under the
order of seizure and sale issued in this action.

Dated the day of 20

.....
Execution Creditor
(or Peguam Syarie for the Execution Creditor)

FORM MS 12

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 58(l)]

APPLICATION FOR AN INTERPLEADER SUMMONS BY BAILIFF

(General Title)

1. On the day of 20.....,
gave me notice that he claimed the following property (specify the property claimed)
taken by me in execution under the order of seizure and sale issued in this action.2. On the day of 20.....,
I notified the execution creditor of the said claim. He does not admit the claim and has
not requested me to withdraw from possession of the property claimed.3. I value the property claimed at approximately RM I claim no
interest in the subject matter in dispute other than for commission fees and expenses
of execution.

I do not in any manner collude with any of the parties herein.

I apply for an interpleader summons to be issued.

Dated the day of 20

.....
Bailiff

Interpleader Summons to issue returnable the day of
..... 20..... at a.m./p.m.
Dated the day of 20

.....
Registrar

FORM MS 13

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 58(l)]

APPLICATION FOR APPEAL
BY PERSON UNDER LIABILITY

Affidavit in support

I, ... of
(if in an action, the abovenamed defendant) make oath and say as follows:

1. (If in an action). This action is brought to recover (state what) claimed by the
plaintiff but I have received a claim adverse to that of the plaintiff from
..... of
(or, if no action), I have received adverse claims from
of
and of to (state what) which is of
the approximate value of RM I expect to be sued on these claims
by the said claimants.

2. I claim no interest in the subject matter in dispute (other than the sum of
RM for costs or charges) (or as the case may be). I do not in any
manner collude with either (or any) of the said claimants.

3. I am ready and willing to bring into Court or to pay or dispose of the subject matter
in dispute in such manner as the Court may direct.

Sworn (as in Form 26).

FORM MS 14

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 59(2)]

INTERPLEADER SUMMONS

(General Title)

(a) To Execution Creditor

To of

of

Whereas the above claimant has made a claim to certain property taken in execution under process issued out of this Court at your instance:

You are hereby summoned to appear before the Syariah

Court at on the day of

..... 20..... at a.m./p.m. when the said claim will be adjudicated upon and such order made thereon as the Court shall think just.

Dated the day of 20

(Seal)

Entered No. of 20

Clerk

.....

Registrar

(b) The Claimant

To

of

You are hereby summoned to appear before the Syariah Court at

..... on the day of

20..... at a.m./p.m. to support a claim made by you to certain property taken in execution under process issued out of this Court at the instance of the execution creditor and in default of you then establishing such claim the said property will be dealt with under the said process as property of the execution debtor.

Dated the day of 20

(Seal)

Entered No.. of 20

Clerk

.....
Registrar

FORM MS 15

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 62(3)]

JUDGMENT (OR ORDER) ON INTERPLEADER SUMMONS

(General Title)

Upon this Interpleader Summon (or summons) coming up for hearing before the Honourable
on the day of 20..... and upon hearing the evidence adduced and what was alleged by the parties (or their *Peguan Syarie*).

(Insert the appropriate Operative Part)

(Operative Part)

(a) Under execution

It is adjudged touching the claim of
.....
to (specify the property) (or to the proceeds of sale) (or value) of (specify the taken in execution under process issued out of this Court at the instance of
.....
execution creditor, that the said (specify the property) (or proceeds of sale) (or value) (or part of the said property) (or proceeds of sale) (or value) namely (specify same) is/are (not) the property of the claimant.

And it is ordered that the said
do pay to the said.....

the sum of RM

for costs (and the sum RM
for extra expenses of execution and keeping possession occasioned by the claim).

(Insert direction as to disposal of any money in Court.)

(b) In a pending action.

It is this day adjudged touching the claims of the plaintiff and the claimant to
..... (part of) the subject matter of
this action that the claim of the plaintiff (or claimant) is valid and that the claimant (or
plaintiff) has no claim thereto.

(And it is further adjudged that the plaintiff (or claimant) do recover against the
defendant the sum of RM for debt and
RM for costs amounting together to the sum
of RM)

(And it is ordered - here insert any order for delivery of the property).

And it is further adjudged that the plaintiff (or claimant) do recover the sum of
RM from the claimant (or plaintiff) for costs
..... (add if any costs awarded to the defendant against
the plaintiff or claimant):

And it is further adjudged that the defendant do recover the sum of RM
for costs from the plaintiff (or claimant).

(If the claimant fails to appear and an order is made barring his claim, proceed as
follows:

And the claimant not appearing,

it is declared that the said and all persons claiming under
him be forever barred as against the plaintiff and all persons claiming under him).

(c) In any other case

It is this day adjudged (here set out the judgment determining the claim as between the
applicant and any claimant who appears or, if all the claimants appear, the judgment
determining the rights and claims of all parties and any order as to payment, or delivery
of the property and costs)

(If any claimant fails to appear and an order is made barring his claim proceed as follows:

And the claimant

not appearing, it is declared that the said

and all persons claiming under him be forever barred as against
the applicant and all persons claiming under him).

(Testimonium)

Dated the day of 20

(Seal)

.....

Registrar

FORM MS 16

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 64(3)]

DEFENCE

(General Title)

(Set out numbered paragraphs the admissions or denials of the material allegations in the statement of claim, each allegation being, so far as convenient, contained in a separate paragraph e.g.)

1. The defendant admits that

as alleged in paragraph

of the statement of claim but denies that

2. As to paragraph

of the statement of claim the defendant says that

3. Futher or in the alternative the defendant says that

4. If (which is denied) the plaintiff.....

the defendant says that

5. Except hereinbefore expressly admitted the defendant denies each and every allegation of fact contained in paragraph (paragraphs to of) the statement of claim as if the same were set forth herein and specifically traversed.

COUNTERCLAIM

1. The defendant repeats paragraph and claims RM being the balance of the amount due as aforesaid after deducting the plaintiff's claims.
Dated the day of 20

.....
Defendant (or Peguam Syarie for the Defendant)

FORM MS 17

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 92(l)]

NOTICE OF HEARING OF ACTION TRANSFERRED FROM SYARIAH HIGH COURT TO SYARIAH SUBORDINATE COURT

(General Title)

Take notice that Syariah High Court Summons/Application No of 20..... has been transferred to this Court and numbered as Summons/Application No of 20..... and that you are required to attend the Syariah Subordinate Court at on the day of 20..... at a.m./p.m. for such directions as to further conduct of the proceedings.
Dated the day of 20

.....
*Registrar of the Syariah
High Court*

To:

Each party (or *Peguam Syarie* for each party).

The Registrar,

Syariah Subordinate Court.

FORM MS 18

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 93]

**NOTICE OF TRANSFER OF ACTION TO SYARIAH HIGH
COURT FROM SYARIAH SUBORDINATE COURT**

(General Title)

Take notice that this action has been transferred to the Syariah High Court pursuant to an order of that Court.

Dated the day of 20

.....
*Registrar of the Syariah
Subordinate Court*

To:

Every party (or *Peguam Syarie* for every party).

Registrar,

Syariah High Court.

FORM MS 19

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 95(1)]

NOTICE OF DISCONTINUANCE

(General Title)

Take notice that the plaintiff wholly (or specify the part) discontinues this action against the defendant.

Dated the day of 20

.....
Plaintiff (or Peguam Syarie for the Plaintiff)

To:

(1) The Registrar

(2) The defendant (or *Peguam Syarie* for the defendant)

FORM MS 20**SYARIAH COURT CIVIL ENACTMENT 2006**

[Subsection 102(1)]

REQUEST FOR ISSUE OF SUBPOENA*(General Title)*

To the Registrar,

Syariah Court.

Please issue a subpoena to the witness whose name and particulars are as follows:

Witness's name in full :

N.R.I.C. No. :

Occupation :

Address :

.....

for the purpose *of giving evidence/producing document/or giving evidence and producing document.

2. The witness is required to produce the following documents:

.....

.....

Dated the day of 20

.....

*Plaintiff/Defendant
(or Peguam Syarie for the Plaintiff/Defendant)*

*Delete where not applicable.

FORM MS 21**SYARIAH COURT CIVIL ENACTMENT 2006**

[Subsection 102(3)]

SUBPOENA TO GIVE EVIDENCE*(General Title)*

To

of

You are hereby summoned to attend before the Syariah

Court at on the day of

..... 20..... at a.m./p.m. and so from day to day
until the end of the above proceedings, to give evidence on behalf of the

..... in the said proceedings.

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 22

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 102(3)]

SUBPOENA TO PRODUCE DOCUMENT

(General Title)

To

of

You are hereby summoned to attend either in person or by an agent before the Syariah

.....

Court at at the day of

..... 20..... at a.m./p.m. and so from day to day
until the end of the above proceedings to produce the following documents:

.....

.....

on behalf of the in the said proceedings.

110

Laws of the State of Perlis

ENACTMENT 6

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 23

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 102(3)]

SUBPOENA TO GIVE EVIDENCE AND PRODUCE DOCUMENTS

(General Title)

To

of

You are hereby summoned to attend in person before the Syariah

Court at on the day of

..... 20..... at a.m./p.m. and so from day to day
until the end of the above proceedings to produce the following documents:

.....
.....
on behalf of the
in the said proceedings.

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 24

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 109(1)]

**AFFIDAVIT FOR AN ORDER FOR THE PRODUCTION OF
A PERSON IN PRISON**

(General Title)

I

of
make oath and say as follows:

1. That the above action is fixed for hearing in the Syariah

Court at on the day of

..... 20..... an that now a

prisoner confined in the prison/place of detention at
will be a material witness for me at the hearing (or is party to the action).

2. That I am advised and verily believe that I cannot safely proceed to the hearing of

this action without the evidence of the said
(or my evidence).

3. I hereby apply for an order under section 30 of the Prisons Act 1995 that the said

..... may be brought before the Court.

4. I hereby undertake to pay the costs of conveyance of the said
in safe custody to and from the Court and of maintenance of him and the officers in
charge of him while attending the Court.

Sworn (as in Form MS 26).

FORM MS 25

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 109(3)]

ORDER TO PRODUCE PERSON IN PRISON

(General Title)

To the officer in charge of the

You are hereby required upon tender made to you of a reasonable sum for the conveyance and maintenance of a proper officer and of
 now a prisoner in the in going to remaining at
 and returning from the Syariah
 Court at to bring the said
 before the Syariah
 Court on the day of 20..... at
 a.m./p.m. there to give testimony on behalf of
 and after the said
 shall have given his testimony before the Court and the Court shall have dispensed with his further attendance you are required to cause him to be conveyed under safe and sure conduct back to the said
 Dated the day of 20.....

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 26

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 113]

FORM OF AFFIDAVIT

(General Title)

I (name, address and description of deponent) make oath and say as follows:

(State the facts to be deposed in numbered paragraph in the affidavit).

1.
2.

3.

4.

Sworn on the day of 20

at
by }
Signature

Before me,

.....
Judge/Registrar

FORM MS 27

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 114(2)]

IDENTIFICATION OF EXHIBIT

(General Title)

This is the exhibit marked “.....” referred
to in the affidavit of
sworn before me this day of 20.....

.....
Judge/Registrar

FORM MS 28

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 135(3)]

ORDER/JUDGMENT

(General Title)

(State Type of Order/Judgment)

Dated the day of 20.....

.....
Judge/Registrar

ENDORSEMENT

Take notice that, if you neglect to obey this order (or judgment), by the time limited therein, or within four days of the service of this order on you, whichever be the later, you will be guilty of contempt of Court and will be liable to be committed to prison.

.....
Judge/Registrar

FORM MS 29**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006**

[Subsection 139(2)]

NOTICE OF APPEAL*(General Title)*

Take notice that
 the abovenamed plaintiff (or defendant) being dissatisfied with the decision of the
 Syariah Court at given on the
 day of 20..... appeals to the Syariah
 Court against the whole of the
 said decision (or such part of the said decision) as decides that,
 (set out details).

Dated the day of 20.....

.....
Appellant
(or Peguam Syarie for Appellant)

To:

The Registrar of Syariah Court

and to:

FORM MS 30

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 139(6)]

NOTICE THAT CERTIFIED COPIES OF NOTES
OF EVIDENCE AND JUDGMENT ARE READY

(General Title)

Take notice that the certified copies of notes of evidence and judgment are ready and
that a sum of RM is liable to be paid by you as to the costs
of preparing the certified copies.

To:

.....
.....

Dated the day of 20.....

.....
Judge/Registrar

FORM MS 31

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 140]

NOTICE OF COUNTER APPEAL

(General Title)

Take notice that, on the hearing of the above appeal, the respondent abovenamed will
contend that the decision of the Syariah

Court given on the day of 20.....
ought to be varied on the following grounds :

(Set out in numbered paragraphs

- (a) the nature of the relief claimed, and/or
- (b) the grounds relied upon.)

Dated the day of 20.....

To the Registrar and the appellant.

.....
Respondent
(or Peguam Syarie for the Respondent)

FORM MS 32**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006**

[Section 143(2)]

NOTICE THAT APPEAL RECORD IS READY*(General Title)*

Take notice that the appeal record in the abovementioned proceedings is ready and a sum of RM is liable to be paid by you for the cost of preparing such record.

To:

Dated the day of 20.....

.....
Judge/Registrar

FORM MS 33**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006**

[Subsection 151(4)]

REQUEST FOR ORDER OF DELIVERY OF MOVABLE PROPERTY*(General Title)*

To the Registrar,

.....

Please issue order of delivery against

(name of defendant) of

for the delivery of

(described the movable property) under the judgment dated the

day 20..... which has not been delivered to the plaintiff by the defendant in accordance with the said judgment.

The sealed copy of the judgment is attached.

Dated the day of 20.....

.....
Plaintiff
(or Peguam Syarie for the Plaintiff)

This application is filed by the plaintiff (or *Peguam Syarie* for the Plaintiff) whose address for service is

.....

FORM MS 34

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 152(3)]

APPLICATION TO FIX TIME

(General Title)

To defendant (or *Peguam Syarie* for the defendant)

Take notice that

the abovenamed applicant intends to apply to the Syariah

Court at on the day of

..... 20..... at a.m./p.m. for and order to fix time for

.....

as ordered by the Syariah Court in the order

dated the day of 20.....

2. The application is supported by an affidavit as annexed

Dated the day of 20.....

.....

Applicant

(or Peguam Syarie for the Applicant)

This application is filed by the applicant (or *Peguam Syarie* for the Applicant) whose

address for service is

.....

FORM MS 35

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 155]

ORDER FOR EXECUTION

(General Title)

To the Bailiff,

Upon the application of the judgment creditor, you are hereby ordered to execute the judgment dated the day of 20..... obtained by the judgment creditor against the judgment debtor for which the particulars are as follow:

Amount of judgment

Costs

Costs of this order

Amount to be paid

and you shall execute the said judgment by any of the following methods:

(1)

(2)

(3)

and that after paying the prescribed fees and the expenses of execution (including costs of request for leave of execution and costs of execution), to bring into Court any money levied and to forthwith return this order to the Court.

Dated the day of 20.....

Date of order granting leave to execute.

.....
Registrar

FORM MS 36

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 160(a)(ii)]

ORDER FOR EXECUTION BY SEIZURE AND SALE

(ATTACHMENT OF SHARES, ETC.)

(General Title)

To (judgment debtor)

of

Pursuant to the order for execution made against you in these proceedings on the day of 20 in respect of the sum of RM then due, it is hereby ordered that the *shares/stocks/debentures/bonds specified in the Schedule hereto and standing in your name be and are hereby attached and taken in execution of the said order.

And take notice that the authority, corporation, officer or person having charge of the register is hereby prohibited from allowing any transfer of the said *shares/stocks/debentures/bonds without the leave of the Court and is hereby required to pay all interests or dividends due thereon into Court to the credit of these proceedings until further order of the Court.

SCHEDULE

.....
Judge/Registrar

*Delete where not applicable.

FORM MS 37

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 161(2)(a)]

HIWALAH NOTICE

(General Title)

Upon the execution order dated the day of 20.....

It is ordered that all debts due or accruing due from the abovenamed *muhal* 'alaih to the abovement judgment debtor (in the sum of RM) be attached to answer a judgment recovered against the said judgment debtor by the abovenamed judgment creditor in the Syariah Court on the day of 20..... for the sum (or to answer an order made in the Syariah Court on the day of 20..... ordering payment by the said judgment debtor to the abovenamed judgment creditor of the sum) of RM (debt and RM costs) together with the costs of the *hiwalah* proceedings) on which judgment (or order) the sum of RM remains due and unpaid.

Take notice also that all transactions to dispose or discharge made after the service of this notice are invalid and you are liable to damages and cost to the judgment creditor.

If you dispute your liability under this notice, you shall within seven days from the date of service of this notice, file a notice of objection of liability herein to the Court.

Dated the day of 20.....

(Seal)

.....
Judge/Registrar

To the abovenamed *muhal 'alaih* and judgment debtor.

NOTICE OF OBJECTION

Take notice that I, ...
the abovenamed *muhal 'alaih* hereby object to the liability imposed upon me by this notice on the following grounds:

.....
Muhal 'alaih (or Peguam Syarie for the Muhal 'alaih)

This notice is filed by the *muhal 'alaih* (or *Peguam Syarie* for the *muhal 'alaih*) whose address for service is

FORM MS 38

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 161(2)(a)]

HIWALAH NOTICE (PROPERTY IN COURT)

(General Title)

Order for execution dated the day of 20.....

To:

The Judge/Registrar

the Syariah..... Court.

Whereas it is stated by the judgment creditor that a sum of RM

stands in the Syariah Court at

..... to the credit of the judgment debtor,
in proceedings

I forward herewith a copy of the order for execution above referred to and request that you will remit to this Court any money, which otherwise would be or become payable to the said judgment debtor out of the said Court by virtue of the said proceedings, up to, but not exceeding, such amount as is referred to in the said order of execution as being due to the judgment creditor.

Dated the day of 20.....

.....
Judge/Registrar

FORM MS 39

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 161(2)(d)]

HIWALAH SUMMONS

(General Title)

Order for execution dated the day of 20.....

Hiwalah Notice dated the day of 20.....

To

of *muhal 'alaih*.

You are hereby summoned to appear before the abovement Court

on the day of

..... 20..... at a.m./p.m. to be examined as to any

property of the judgment debtor (name)
which may be, or may, since the service of the *hiwalah* notice on you, have been in your possession, custody or control and as to any debts due or accruing due from you to the said judgment debtor, and to bring with you all books and other documents relating thereto in your possession, custody or control.

Take Notice that, in default of such appearance, an order may be made against you in your absence.

Dated the day of 20.....

(Seal)

.....
Judge/Registrar

FORM MS 40**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006**

[Subsection 169(1)]

RETURN TO ORDER FOR EXECUTION*(General Title)*

Order for execution dated the day of 20.....

Method of execution (1)

Levy paid by execution debtor RM

Particulars of property seized (2)

Property sold on the day of 20.....

by for RM

Expenses of execution: (3)

Paid into Court:

to credit of judgment creditor

RM (4)

do

do

do

Dated the day of 20.....

.....
Bailiff

Notes:

- (1) The method shall be one or more of those referred to in the order.
- (2) State in detail, identifying an inventory, if necessary.
- (3) State in detail.
- (4) Give particulars of any payments to the credit of other judgment creditors for whom the bailiff holds orders for execution.

FORM MS 41

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 174]

NOTICE OF SALE

(General Title)

Notice is hereby given that the property seized at on the
day of 20 under order of seizure and sale
No. of 20..... will be sold by public auction on the
..... day of 20..... at a.m./p.m. unless the amount to be
levied and the fees and expenses of execution be sooner paid.

Dated the day of 20.....

.....
Bailiff

FORM MS 42

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 176(2)]

REQUEST FOR JUDGMENT DEBTOR SUMMONS

(General Title)

To the Registrar,

Please issue a Judgment Debtor Summons against (name and description of judgment debtor) of (address of judgment debtor) in respect of the judgment (or order) herein

dated the day of 20..... which remains
unsatisfied to the extent of RM

A sealed copy of the judgment is attached hereto.

Dated the day of 20.....

.....
*Judgment Creditor (or Peguam Syarie
for the Judgment Creditor)*

My address of service is

.....

FORM MS 43

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 177(1)]

(1) JUDGMENT DEBTOR SUMMONS

(General Title)

To

of

he abovement judgment debtor.

Your are hereby summoned to appear before the Syariah Court

at on the day of

20..... at a.m./p.m. then and there to be examined respecting your ability

to satisfy the judgment recovered against you in the above action on the day

of 20..... for RM and

RM costs upon which judgment the sum of

RM is still due.

Take notice that if you do not so appear an order for your arrest may be issued or an order

for payment made against you in your absence.

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....

Judge/Registrar

(2) JUDGMENT DEBTOR SUMMONS AGAINST OFFICER OF CORPORATION

To

of

(an officer) of the abovenamed defendant corporation.

You are hereby summoned to appear before the Syariah Court
 at on the day of
 20..... at a.m./p.m. to be examined touching the liability of the
 abovenamed defendant corporation to satisfy the judgment (or order) recovered (or
 made) against the said corporation in the above action on the day of
 20..... for RM and
 RM costs upon which judgment (or order) the
 sum of RM is still due.

Take notice that if you do not so appear an order for your arrest may be issued.

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Judge/Registrar

FORM MS 44

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 179(2)]

APPLICATION FOR JUDGMENT NOTICE

(General Title)

I

of
 the abovenamed plaintiff (or defendant) and judgment creditor apply for a judgment
 notice to be issued against the judgment debtor to show cause why he should not be
 committed to prison for default in payment.

(Particulars of judgment and judgment debtor)

(a) Full name and address of judgment debtor.

(b) Date and particulars of the order for payment in respect of which default has
 been made.

- (c) The total amount which has been paid since the date of such order.
- (d) The sum or instalment in respect of which default has been made.
- (e) The date on which the sum or instalment ought to have been paid according to the order.
- (f) The debtor's occupation, circumstances and means of payment as far as they are known to the applicant.

Dated the day of 20.....

.....
Plaintiff (or as may be)

AFFIDAVIT IN SUPPORT

I, ... the abovenamed judgment creditor make oath and say:

That the particulars stated above are to the best of my knowledge and belief in all respects true.

Sworn (as in Form 26)

FORM MS 45

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 180(1)]

JUDGMENT NOTICE

(General Title)

To the judgment debtor,

Take notice that you are required to attend the Syariah Court
 at on the day of
 20..... at a.m./p.m. to show cause why you should not be committed to
 prison for having disobeyed the order of the Court dated the day of
 20, that is to say, in having made default in payment
 of the instalment due thereunder (or
 state the order disobeyed or not complied with).

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 46

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Section 182]

ORDER OF COMMITTAL

(General Title)

To the Bailiff,

Whereas an order was made by the Court on the day of
..... 20..... whereby it was ordered that
the abovenamed judgment debtor pay the judgment debt and costs by instalments of
RM a month:

And whereas he has made default in the payment of instalment amounting to
RM:

You are hereby commanded to arrest the said and to deliver
him to the officer in charge of the Prison there to be kept for the
term of days from the arrest under this Order or until
earlier payment of the instalment due amounting to RM

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 47

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 184(1)]

CERTIFICATE OF SATISFACTION

(General Title)

I
 of
 being the judgment creditor, hereby certify that the judgment debt in respect of which
 the judgment debtor is imprisoned has been
 satisfied and I request that the said be discharged from detention.
 Dated the day of 20.....

.....
Judgment Creditor (or
Peguan Syarie for Judgment Creditor)

To the officer in charge of the Prison.

This certificate is sufficient authority for the discharge of the judgment debtor from
 detention under the Order of Commitment No. of 20.....
 issued in respect of non-payment of the judgment debt.

Dated the day of 20.....

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 48

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 184(3)]

ORDER OF DISCHARGE

(General Title)

To the officer in charge of the Prison.

Whereas it has been shown to be satisfaction of the Court that the judgment debtor has satisfied the judgment debt in respect of which he is imprisoned under an Order of

Commitment No. of 20..... dated the day of
..... 20..... in the above action.

You are hereby directed to discharge from your custody the said judgment debtor for which this Order shall be your sufficient authority.

Dated the day of 20.....

(Seal)

.....
Registrar

FORM MS 49

SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006

[Subsection 187(1)]

INTERLOCUTORY APPLICATION

(General Title)

Take notice that the abovenamed plaintiff intends to apply to the Syariah
Court at on the day of
20..... at a.m./p.m. for an order that (state nature of application).

2. The grounds of the application are:

1.	}	(State the grounds)
2.		
3.		

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Registrar

This notice is taken out by the plaintiff of (state address).

FORM MS 50**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006**

[Subsection 197(2)]

APPLICATION FOR INTERIM ORDER*(General Title)*

Take notice that the abovenamed plaintiff intends to apply to the Syariah

Court at on the day of

20..... at a.m./p.m. for an interim order that (state nature of application).

2. The grounds of the application are:

1.	}	(State the grounds)
2.		
3.		

3. This application is supported by an affidavit annexed.

Dated the day of 20.....

Entered No. of 20.....

Clerk

(Seal)

.....
Registrar

To the defendant (or as may be).

This application is taken out by the plaintiff (or as may be) of (state address).

FORM MS 51**SYARIAH COURT CIVIL PROCEDURE ENACTMENT 2006**

[Subsection 210(2)]

NOTICE OF APPEAL TO JUDGE IN CHAMBERS*(General Title)*

Take notice that the abovenamed plaintiff (or defendant) intends to appeal against the

decision of the Registrar given on the day of 20.....
ordering (or refusing to order) (state in full the order appealed against).

Dated the day of 20.....

.....
*Plaintiff/Defendant (Peguan Syarie
for the Plaintiff/Defendant)*

And further take notice, that you are required to attend before the Judge in Chambers

on the

day of 20..... at a.m./p.m. on the hearing of an
application by the said plaintiff (or defendant) that (state the order sought to be
obtained).

Dated the day of 20.....

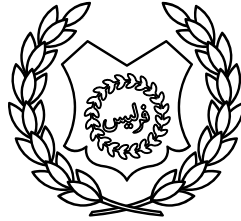
(Seal)

.....
Registrar

To the defendant (or plaintiff).

Passed in the State Legislative Assembly this 7 September 2005.
[SUK(Ps.) 05/306]

AHMAD BIN ZAKARIA
*Secretary of the State Legislative Assembly
Perlis*

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 7

**ENAKMEN UNDANG-UNDANG
KELUARGA ISLAM 2006**

Tarikh Persetujuan DiRaja ... 14 April 2006

Tarikh diterbitkan dalam *Warta* ... 25 Mei 2006

Hakcipta Pencetak (H)

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

Semua Hak Terpelihara. Tiada mana-mana bahagian jua daripada penerbitan ini boleh diterbitkan semula atau disimpan di dalam bentuk yang boleh diperolehi semula atau disiarkan dalam sebarang bentuk dengan apa jua cara elektronik, mekanikal, fotokopi, rakaman dan/atau sebaliknya tanpa mendapat izin daripada **Percetakan Nasional Malaysia Berhad (Pencetak kepada Kerajaan Malaysia yang dilantik).**

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 7

ENAKMEN UNDANG-UNDANG KELUARGA ISLAM 2006

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa
2. Tafsiran
3. Kecualian prerogatif
4. Pemakaian
5. Kriteriaum bagi memutuskan sama ada seseorang itu orang Islam
6. Perkahwinan yang masih berterusan hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini dan boleh dibubarkan hanya di bawah Enakmen ini

BAHAGIAN II

PERKAHWINAN

7. Orang yang boleh mengakadnikahkan perkahwinan
8. Umur minimum untuk perkahwinan
9. Pertalian yang melarang perkahwinan
10. Orang dari agama lain
11. Perkahwinan tak sah
12. Perkahwinan yang tidak boleh didaftarkan
13. Persetujuan dikehendaki
14. Perkahwinan seseorang perempuan
15. Pertunangan

Permulaan Kepada Perkahwinan

16. Permohonan untuk kebenaran berkahwin
17. Mengeluarkan kebenaran berkahwin
18. Rujukan kepada dan tindakan oleh Hakim Syarie

Seksyen

19. Kebenaran perlu sebelum akad nikah
20. Tempat perkahwinan
21. Mas kahwin dan pemberian
22. Catatan dalam Daftar Perkahwinan
23. Poligami
24. Akad nikah perkahwinan di Kedutaan-Kedutaan, dsb., Malaysia di luar negeri

BAHAGIAN III

PENDAFTARAN PERKAHWINAN

25. Pendaftaran
26. Surat perakuan nikah dan surat perakuan ta'liq
27. Melaporkan perkahwinan yang tak sah atau tak legal
28. Perlantikan Ketua Pendaftar, Pendaftar, Timbalan dan Penolong Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' Orang Islam
29. Buku dan Daftar hendaklah disimpan mengenai semua perkahwinan
30. Salinan-salinan catatan hendaklah dihantar kepada Ketua Pendaftar
31. Pendaftaran perkahwinan luar negeri oleh orang yang bermastautin dalam Negeri Perlis
32. Daftar yang tidak diakui di sisi undang-undang
33. Pendaftaran sukarela perkahwinan-perkahwinan orang Islam yang diakadnikahkan dahulunya di bawah mana-mana undang-undang
34. Efek pendaftaran di sisi undang-undang

BAHAGIAN IV

PENALTI PELBAGAI PERUNTUKAN BERHUBUNGAN DENGAN AKAD NIKAH DAN
PENDAFTARAN PERKAHWINAN

35. Tidak hadir di hadapan Pendaftar dalam masa yang ditetapkan
36. Pelanggaran terhadap seksyen 32
37. Gangguan terhadap perkahwinan
38. Akuan atau pernyataan palsu untuk mendapatkan perkahwinan
39. Akad nikah perkahwinan yang tidak dibenarkan

Seksyen

40. Kesalahan-kesalahan berhubungan dengan akad nikah perkahwinan
41. Kebenaran untuk mendakwa
42. Membetulkan kesilapan
43. Pemeriksaan Daftar Perkahwinan dan indeks perkahwinan
44. Bukti

BAHAGIAN V

PEMBUBARAN PERKAHWINAN

45. Takat kuasa untuk membuat sesuatu perintah
46. Pertukaran agama
47. Perceraian dengan talaq atau dengan pemerintah
48. Timbangtara oleh Hakam
49. Perceraian khul' atau cerai tebus talaq
50. Perceraian di bawah ta'liq atau janji
51. Perceraian dengan li'an
52. Hidup semula sebagai suami isteri atau ruju'
53. Perintah untuk membubarkan perkahwinan atau untuk fasakh
54. Anggapan mati
55. Penyenggaran Daftar Perceraian dan Pembatalan
56. Pendaftaran perceraian
57. Pendaftaran perceraian di luar Mahkamah
58. Mut'ah atau pemberian saguhati kepada perempuan yang diceraikan tanpa sebab yang patut
59. Hak terhadap mas kahwin, dsb., tidak akan tersentuh

BAHAGIAN IV

NAFKAH ISTERI, ANAK DAN LAIN-LAIN

60. Kuasa Mahkamah memerintah nafkah bagi isteri, dan efek nusyuz
61. Kuasa Mahkamah untuk memerintah nafkah bagi seseorang tertentu
62. Pentaksiran nafkah

Seksyen

63. Kuasa Mahkamah untuk memerintahkan cagaran diberi bagi nafkah
64. Mengkompaun nafkah
65. Lamanya tempoh perintah nafkah
66. Hak terhadap nafkah atau pemberian selepas perceraian
67. Kuasa Mahkamah untuk mengubah perintah nafkah
68. Kuasa Mahkamah untuk mengubah perjanjian nafkah
69. Nafkah yang kena dibayar di bawah perintah Mahkamah tidak boleh dipindahkan hakmiliknya
70. Menuntut tunggakan nafkah
71. Nafkah sementara
72. Hak tempat tinggal
73. Kewajipan menanggung nafkah anak
74. Kuasa Mahkamah memerintahkan nafkah bagi kanak-kanak
75. Kuasa bagi mahkamah memerintah cagaran bagi nafkah seseorang anak
76. Kuasa bagi Mahkamah mengubah perintah mengenai penjagaan atau nafkah seseorang anak
77. Kuasa bagi Mahkamah mengubah perjanjian penjagaan atau nafkah seseorang anak
78. Menuntut tunggakan nafkah seseorang anak
79. Kewajipan menanggung nafkah kanak-kanak yang diterima sebagai ahli keluarga
80. Lamanya tempoh perintah bagi nafkah anak
81. Kewajipan menanggung nafkah anak-anak tak sahtaraf

BAHAGIAN VII

PENJAGAAN

Hadhanah atau Penjagaan Kanak-Kanak

82. Orang yang berhak menjaga kanak-kanak
83. Kelayakan-kelayakan yang perlu untuk penjagaan
84. Bagaimana hak penjagaan hilang
85. Lamanya penjagaan

Seksyen

- 86. Penjagaan anak-anak tak sahtaraf
- 87. Kuasa Mahkamah membuat perintah mengenai penjagaan
- 88. Perintah tertakluk kepada syarat-syarat

Penjagaan ke atas Orang Dan Harta

- 89. Orang yang berhak kepada penjagaan
- 90. Kuasa ke atas harta tak alih dan harta alih
- 91. Pelantikan penjaga-penjaga oleh Mahkamah
- 92. Pelantikan ibu sebagai penjaga melalui wasiat
- 93. Penjaga bersama dengan ibu
- 94. Perubahan kuasa penjaga harta
- 95. Pemecatan penjaga
- 96. Cagaran hendaklah diberi
- 97. Had kuasa bagi penjaga yang dilantik oleh Mahkamah
- 98. Penjaga tidak boleh memberi akuan penyelesaian mengenai harta modal
- 99. Penjaga boleh menanggung kanak-kanak dari pendapatan
- 100. Perintah khas mengenai harta kecil
- 101. Permohonan untuk mendapatkan pendapat, dsb.
- 102. Perintah larangan oleh Mahkamah
- 103. Penjaga bagi anak yatim
- 104. Mahkamah hendaklah mengambil perhatian tentang nasihat pegawai-pegawai kebajikan, dsb.
- 105. Kuasa Mahkamah untuk menghalang anak dibawa keluar dari Malaysia

Relif-Relif Lain

- 106. Kuasa bagi Mahkamah membatalkan dan menahan perpindahan-perpindahan yang dimaksudkan untuk mengecewakan tuntutan-tuntutan nafkah
- 107. Perintah Tegahan
- 108. Perintah tegahan melupuskan harta sepencarian

Seksyen

- 109. Pengiktirafan perkahwinan orang Islam yang dilakukan di luar Negeri Perlis
- 110. Pengiktirafan perkahwinan-perkahwinan yang dilakukan di Kedutaan-Kedutaan, dsb., di Negeri Perlis

Kesahtarafan Anak

- 111. Siapakah yang dikaitkan sebagai bapa
- 112. Kelahiran lebih empat tahun selepas pembubaran perkahwinan
- 113. Kelahiran selepas pengakuan bahawa 'iddah telah tamat
- 114. Persetubuhan syubhah
- 115. Syarat-syarat bagi pengakuan yang sah
- 116. Anggapan dari pengakuan boleh dipatahkan
- 117. Pengakuan oleh perempuan yang sedang dalam 'iddah
- 118. Mengakui seorang lain sebagai ibu atau bapa
- 119. Pengakuan lain daripada sebagai anak, ibu atau bapa
- 120. Pengakuan tidak boleh dibatalkan

Perintah Supaya Hidup Bersama Semula

- 121. Permohonan oleh isteri yang ditinggal langsung

Pembahagian Harta Sepencarian

- 122. Kuasa Mahkamah memerintah pembahagian harta sepencarian

Rayuan

- 123. Rayuan

BAHAGIAN IX

PENALTI

- 124. Poligami tanpa kebenaran Mahkamah
- 125. Perceraian di luar Mahkamah dan tanpa kebenaran Mahkamah
- 126. Tidak membuat laporan
- 127. Meninggal langsung isteri

Seksyen

- 128. Menganiaya isteri atau suami
- 129. Tidak memberi keadilan yang sewajarnya kepada isteri
- 130. Isteri tidak menurut perintah
- 131. Percubaan menjadi murtad untuk membatalkan perkahwinan
- 132. Persetubuhan luar nikah antara orang yang bercerai
- 133. Kecuaian dengan sengaja untuk mematuhi perintah
- 134. Percubaan dan subahat

BAHAGIAN X

AM

- 135. Kuasa bagi membuat kaedah-kaedah
- 136. Pemansuhan

JADUAL

UNDANG-UNDANG NEGERI PERLIS

Enakmen 7

ENAKMEN UNDANG-UNDANG KELUARGA ISLAM 2006

BETA SETUJU,

(MOHOR KERAJAAN)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Pemangku Raja Perlis

15 Rabiulawal 1427
14 April 2006

Suatu Enakmen bagi meminda dan menyatukan peruntukan-peruntukan Undang-Undang Keluarga Islam mengenai perkahwinan, perceraian, nafkah, penjagaan dan perkara-perkara lain berkaitan dengan kehidupan keluarga.

[]

MAKA DIPERBUAT UNDANG-UNDANG INI oleh Dewan Undangan Negeri Perlis seperti berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa

1. Enakmen ini bolehlah dinamakan Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam 2006 dan hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah melalui Pemberitahuan dalam *Warta*.

Tafsiran

2. (1) Dalam Enakmen ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

“anak dara” ertinya seorang perempuan yang belum pernah bersetubuh, sama ada sudah berkahwin atau belum;

“baligh” ertinya umur baligh mengikut Hukum Syarak;

“balu” ertinya perempuan yang suaminya telah mati;

“bermastautin” ertinya tinggal tetap atau pada kelazimannya bermukim dalam sesuatu kawasan yang tertentu;

“darar syarie” ertinya bahaya yang menyentuh isteri mengenai agama, nyawa, tubuh badan, akal fikiran, maruah atau harta benda mengikut kebiasaan yang diakui oleh Hukum Syarak;

“duda” ertinya lelaki yang isterinya telah mati;

“Enakmen Pentadbiran” ertinya Enakmen Pentadbiran Agama Islam [Enakmen 4] bagi Negeri Perlis;

“fasakh” ertinya pembubaran nikah disebabkan oleh sesuatu hal keadaan yang diharuskan oleh Hukum Syarak mengikut seksyen 53;

“Hakim Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang dilantik di bawah seksyen 57 Enakmen Pentadbiran;

“Hakim Syarie” atau “Hakim” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Rendah Syariah atau Mahkamah Tinggi Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah seksyen 59 dan seksyen 58 Enakmen Pentadbiran;

“harta sepencarian” ertinya harta yang diperolehi bersama oleh suami isteri semasa perkahwinan berkuat kuasa mengikut syarat-syarat yang ditentukan oleh Hukum Syarak;

“Hukum Syarak” ertinya Hukum Syarak mengikut Mazhab Shafie atau mengikut mana-mana satu Mazhab Maliki, Hanafi atau Hambali;

“iqrar” ertinya suatu pengakuan yang dibuat oleh seseorang, secara bertulis atau lisan atau dengan isyarat, menyatakan bahawa ia mempunyai kewajipan atau tanggungan terhadap seseorang lain berkenaan dengan sesuatu hak;

“janda” ertinya perempuan yang telah bernikah dan diceraikan setelah bersetubuh;

“kariah masjid”, berhubungan dengan sesuatu masjid, ertinya kawasan, sempadan yang ditetapkan di bawah seksyen 2 Enakmen Pentadbiran;

“Ketua Pendaftar” ertinya Ketua Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Rujuk Orang Islam yang dilantik di bawah seksyen 28;

“Ketua Pendakwa Syarie” ertinya pegawai yang dilantik di bawah subseksyen (1) seksyen 78 Enakmen Pentadbiran;

“Mahkamah” ertinya Mahkamah Rendah Syariah atau Mahkamah Tinggi Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang ditubuhkan di bawah subseksyen (1) atau (2) seksyen 55 Enakmen Pentadbiran;

“Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya Mahkamah Rayuan Syariah yang ditubuhkan di bawah subseksyen (3) seksyen 55 Enakmen Pentadbiran;

“Majlis” ertinya Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis yang ditubuhkan di bawah subseksyen (1) seksyen 4 Enakmen Pentadbiran;

“mas kahwin” ertinya pembayaran kahwin yang wajib dibayar di bawah Hukum Syarak oleh suami kepada isteri pada masa perkahwinan diakadnikahkan, sama ada berupa wang yang sebenarnya dibayar atau diakui sebagai hutang dengan atau tanpa cagaran, atau berupa sesuatu yang menurut Hukum Syarak, dapat dinilai dengan wang;

“mut’ah” ertinya bayaran saguhati yang diberi dari segi Hukum Syarak kepada isteri yang diceraikan;

“nasab” ertinya keturunan yang berasaskan pertalian darah yang sah;

“Negeri” termasuklah Wilayah-Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, Labuan dan Putrajaya;

“Peguam Syarie” ertinya orang yang diterima di bawah seksyen 80(1) Enakmen Pentadbiran sebagai Peguam Syarie;

“pemberian” ertinya pemberian sama ada dalam bentuk wang atau benda-benda yang diberikan oleh suami kepada isteri pada masa perkahwinan;

“Pendaftar” ertinya Pendaftar Kanan Perkahwinan, Perceraian dan Rujuk Orang Islam yang dilantik di bawah seksyen 28, dan termasuk Pendaftar dan Penolong Pendaftar;

“persetubuhan syubhah” ertinya persetubuhan yang dilakukan di atas anggapan sah akad nikah akan tetapi sebenarnya akad itu tidak sah atau persetubuhan yang berlaku secara tersilap dan termasuk mana-mana persetubuhan yang tidak dihukum Had dalam Islam;

“ruju” ertinya perkembalian kepada nikah yang asal;

“sesusuan” ertinya penyusuan bayi dengan perempuan yang bukan ibu kandungnya sekurang-kurangnya sebanyak lima kali yang mengenyangkan dalam masa umurnya dua tahun ke bawah;

“ta’liq” ertinya lafaz perjanjian yang dibuat oleh suami selepas akad nikah mengikut Hukum Syarak dan peruntukan Enakmen ini;

“tak sahtaraf”, berhubungan dengan seseorang anak, ertinya dilahirkan di luar nikah dan bukan anak dari persetubuhan syubhah;

“tarikh yang ditetapkan” ertinya tarikh yang ditetapkan di bawah seksyen 1 untuk mula berkuatkuasanya Enakmen ini;

“thayyib” ertinya perempuan yang pernah bersetubuh;

“wali Mujbir” ertinya bapa atau datuk sebelah bapa dan ke atas;

“wali Raja” ertinya wali yang ditauliahkan oleh Yang di-Pertuan Agong, dalam hal Wilayah Persekutuan, Melaka, Pulau Pinang, Sabah dan Sarawak, atau oleh Raja, dalam hal sesuatu Negeri lain, untuk mengahwinkan perempuan yang tidak mempunyai wali dari nasab;

(2) Semua perkataan dan ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini dan yang tidak ditakrifkan dalam Akta Tafsiran 1948 dan 1967 [*Akta 388*] hendaklah mempunyai erti yang diberi kepadanya masing-masing oleh Akta itu setakat yang erti sedemikian tidak bercanggah dengan Hukum Syarak.

(3) Bagi mengelakkan keraguan tentang identiti atau pentafsiran perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini yang disenaraikan dalam Jadual, rujukan bolehlah dibuat kepada skrip bahasa Arab bagi perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan itu yang ditunjukkan bersetentangan dengannya dalam Jadual itu.

(4) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh dari semasa ke semasa meminda, memotong daripada, atau menambah kepada, Jadual itu.

Kecualian prerogatif

3. Tiada apa-apa jua yang terkandung dalam Enakmen ini boleh mengurangkan atau menyentuh hak-hak dan kuasa-kuasa prerogatif Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah sebagai Ketua Agama Islam dalam Negeri Perlis sebagaimana yang ditetapkan dan dinyatakan dalam Undang-Undang Tubuh Kerajaan Perlis.

Pemakaian

4. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dengan nyata selainnya, Enakmen ini terpakai bagi semua orang Islam yang tinggal dalam Negeri Perlis dan bagi semua orang Islam yang bermastautin dalam Negeri Perlis tetapi tinggal di luar Negeri itu.

Kriterium bagi memutuskan sama ada seseorang itu orang Islam

5. Jika bagi maksud-maksud Enakmen ini timbul apa-apa soal tentang sama ada seseorang itu orang Islam, soal itu hendaklah diputuskan mengikut kriterium reputasi am, tanpa membuat apa-apa percubaan untuk mempersoalkan keimanan, kepercayaan, kelakuan, perangai, watak, perbuatan atau kemungkiran orang itu.

Perkahwinan yang masih berterusan hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini dan boleh dibubarkan hanya di bawah Enakmen ini

6. (1) Tiada apa-apa jua dalam Enakmen ini boleh menyentuh sahnyanya sesuatu perkahwinan Islam yang telah diakadnikahkan di bawah mana-mana jua undang-undang di mana-mana jua pun sebelum tarikh yang ditetapkan.

(2) Perkahwinan sedemikian, jika sah di bawah undang-undang yang di bawahnya ia telah diakadnikahkan, hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini.

(3) Tiap-tiap perkahwinan sedemikian, melainkan jika tidak diakui di bawah undang-undang yang dibawahnya ianya telah diakadnikahkan, hendaklah berterusan sehingga dibubarkan—

- (a) dengan kematian salah seorang daripada pihak-pihak yang berkahwin itu;
- (b) dengan apa-apa talaq sebagaimana yang dilafazkan di bawah Enakmen ini;
- (c) dengan perintah Mahkamah yang layak berbidang kuasa; atau
- (d) dengan penetapan pembatalan yang dibuat oleh Mahkamah yang layak berbidang kuasa.

BAHAGIAN II

PERKAHWINAN

Orang yang boleh mengakadnikahkan perkahwinan

7. (1) Sesuatu perkahwinan di Negeri Perlis hendaklah mengikut peruntukan Enakmen ini dan hendaklah diakadnikahkan mengikut Hukum Syarak oleh—

- (a) wali di hadapan Pendaftar;

- (b) wakil wali di hadapan dan dengan kebenaran Pendaftar; atau
- (c) Pendaftar sebagai wakil wali.

(2) Jika sesuatu perkahwinan itu melibatkan seorang perempuan yang tiada mempunyai wali dari nasab, mengikut Hukum Syarak, perkahwinan itu hendaklah diakadnikahkan hanya oleh wali Raja.

Umur minimum untuk perkahwinan

8. Tiada sesuatu perkahwinan boleh diakadnikahkan di bawah Enakmen ini jika lelaki itu berumur kurang daripada lapan belas tahun atau perempuan itu berumur kurang daripada enam belas tahun kecuali jika Hakim Syarie telah memberi kebenarannya secara bertulis dalam hal keadaan tertentu.

Pertalian yang melarang perkahwinan

9. (1) Tiada seseorang lelaki atau perempuan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh, oleh sebab nasab, berkahwin dengan—

- (a) ibunya atau bapanya;
- (b) neneknya atau datuknya hingga ke atas, sama ada dari sebelah bapa atau dari sebelah ibu;
- (c) anak perempuannya atau anak lelakinya dan cucu perempuannya atau cucu lelakinya hingga ke bawah;
- (d) saudara perempuan atau saudara lelaki seibu sebapa, saudara perempuan atau saudara lelaki sebapa, dan saudara perempuan atau saudara lelaki seibu;
- (e) anak perempuan atau anak lelaki kepada saudara lelaki atau saudara perempuan hingga ke bawah;
- (f) ibu saudara atau bapa saudara sebelah bapanya hingga ke atas; dan
- (g) ibu saudara atau bapa saudara sebelah ibunya hingga ke atas.

(2) Tiada seseorang lelaki atau perempuan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh, oleh sebab pertalian kahwin, berkahwin dengan—

- (a) ibu mertuanya atau bapa mertuanya hingga ke atas;
- (b) ibu tirinya atau bapa tirinya, iaitu isteri bapanya atau suami ibunya;
- (c) nenek tirinya atau datuk tirinya, iaitu isteri kepada datuknya atau suami kepada neneknya, sama ada dari sebelah bapa atau sebelah ibu;
- (d) menantunya, lelaki atau perempuannya; dan
- (e) anak perempuan tirinya atau anak lelaki tirinya hingga ke bawah daripada isteri atau suami yang perkahwinan telah disatukan.

(3) Tiada seseorang lelaki atau perempuan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh, oleh sebab sesusuan, berkahwin dengan seseorang perempuan atau lelaki yang ada hubungan dengannya melalui penyusuan di mana, jika hubungan itu adalah melalui kelahiran dan bukan melalui penyusuan, perempuan atau lelaki itu tetap dilarang berkahwin dengannya oleh sebab nasab atau pertalian kahwin.

(4) Tiada seseorang lelaki boleh mempunyai lebih dari satu isteri pada satu masa jika isteri-isteri itu adalah bertalian antara satu sama lain melalui nasab, pertalian kahwin, atau sesusuan yang mana perkahwinan antara mereka tidak sah mengikut Hukum Syarak.

Orang dari agama lain

10. (1) Tiada seseorang lelaki boleh berkahwin dengan seseorang bukan Islam kecuali seorang Kitabiyah.

(2) Tiada seseorang perempuan boleh berkahwin dengan seseorang bukan Islam.

Perkahwinan tak sah

11. Sesuatu perkahwinan adalah tak sah melainkan jika cukup semua syarat yang perlu, menurut Hukum Syarak, untuk menjadikannya sah.

Perkahwinan yang tidak boleh didaftarkan

12. (1) Sesuatu perkahwinan yang bersalahan dengan Enakmen ini tidak boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini.

(2) Walau apa pun subseksyen (1) dan tanpa menjejaskan subseksyen 40(2), sesuatu perkahwinan yang telah diupacarakan berlawanan dengan mana-mana peruntukan Bahagian ini tetapi sebaliknya sah mengikut Hukum Syarak boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini dengan perintah daripada Mahkamah.

Persetujuan dikehendaki

13. Sesuatu perkahwinan adalah tidak diakui dan tidak boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini melainkan kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu telah bersetuju terhadapnya, dan sama ada—

- (a) wali pihak perempuan telah bersetuju terhadap perkahwinan itu mengikut Hukum Syarak; atau
- (b) Hakim Syarie yang mempunyai bidang kuasa di tempat di mana pihak perempuan itu bermastautin atau seseorang yang diberi kuasa secara am atau khas bagi maksud itu oleh Hakim Syarie itu telah, selepas penyiasatan wajar di hadapan semua pihak yang berkenaan, memberi persetujuannya terhadap perkahwinan itu diakadnikahkan oleh wali Raja mengikut Hukum Syarak, persetujuan tersebut boleh diberi jika perempuan tiada mempunyai wali dari nasab mengikut Hukum Syarak atau jika wali tidak dapat ditemui atau jika wali enggan memberikan persetujuannya tanpa sebab yang mencukupi.

Perkahwinan seseorang perempuan

14. (1) Tiada seseorang perempuan boleh, dalam masa perkahwinannya dengan seorang lelaki berterusan, berkahwin dengan seseorang lelaki lain.

(2) Jika perempuan itu adalah seorang janda—

(a) tertakluk kepada perenggan (c), dia tidak boleh, pada bila-bila masa sebelum tamat tempoh 'iddahnya yang dikira mengikut Hukum Syarak, berkahwin dengan seseorang melainkan kepada lelaki yang akhir dia telah bercerai;

(b) dia tidak boleh berkahwin melainkan dia telah mengemukakan—

(i) suatu surat perakuan cerai yang sah yang dikeluarkan di bawah undang-undang yang pada masa itu berkuatkuasa;

(ii) suatu salinan yang diperakui bagi catatan yang berkaitan dengan penceraian dalam daftar penceraian yang berkenaan; atau

(iii) suatu perakuan, yang boleh diberi atas permohonannya selepas penyiasatan yang wajar oleh Hakim Syarie yang mempunyai bidang kuasa di tempat di mana permohonan itu dibuat, yang bermaksud bahawa dia adalah seorang janda; dan

(c) jika perceraian itu adalah dengan *ba-in kubra*, iaitu tiga talaq, dia tidak boleh berkahwin semula dengan suaminya yang dahulu itu, melainkan dia telah berkahwin dengan sah dengan seorang lain dan dia telah disetubuhi oleh seorang lain itu dalam perkahwinan itu dan perkahwinan itu dibubarkan kemudiannya dengan sah dan setelah habis 'iddahnya.

(3) Jika perempuan itu mendakwa telah bercerai sebelum dia telah disetubuhi oleh suaminya dalam perkahwinan itu, dia tidak boleh, dalam masa 'iddah perceraian biasa, berkahwin dengan seseorang yang lain daripada suaminya yang dahulu itu, kecuali dengan kebenaran Hakim Syarie yang mempunyai bidang kuasa di tempat pengantin perempuan itu bermastautin.

(4) Jika perempuan itu adalah seorang balu—

(a) dia tidak boleh berkahwin dengan seseorang pada bila-bila masa sebelum tamat tempoh 'iddahnya yang dikira mengikut Hukum Syarak; dan

- (b) dia tidak boleh berkahwin melainkan dia telah mengemukakan surat perakuan kematian suaminya atau dengan cara lain membuktikan kematian suaminya.

Pertunangan

15. Jika seseorang telah mengikat suatu pertunangan mengikut Hukum Syarak, sama ada secara lisan atau secara bertulis, dan sama ada secara bersendirian atau melalui seorang perantaraan, dan kemudiannya enggan berkahwin dengan pihak yang satu lagi itu tanpa apa-apa sebab yang sah manakala pihak yang satu lagi bersetuju berkahwin dengannya, maka pihak yang mungkir adalah bertanggung memulangkan pemberian-pemberian pertunangan, jika ada, atau nilainya dan membayar apa-apa wang yang telah dibelanjakan dengan suci hati oleh atau untuk pihak yang satu lagi untuk membuat persediaan bagi perkahwinan itu, dan yang demikian boleh dituntut melalui tindakan dalam Mahkamah.

Permulaan Kepada Perkahwinan

Permohonan untuk kebenaran berkahwin

16. (1) Apabila dikehendaki untuk mengakadnikahkan sesuatu perkahwinan dalam Negeri Perlis tiap-tiap satu pihak kepada perkahwinan yang dicadangkan itu hendaklah memohon dalam borang yang ditetapkan untuk kebenaran berkahwin kepada Pendaftar bagi kariah masjid di mana pihak perempuan itu bermastautin.

(2) Jika pihak lelaki bermastautin di kariah masjid yang berlainan daripada kariah masjid pihak perempuan, atau bermastautin di mana-mana Negeri, permohonannya hendaklah mengandungi atau disertai dengan kenyataan Pendaftar bagi kariah masjidnya atau oleh pihak berkuasa yang hak bagi Negeri itu, mengikut mana yang berkenaan, yang bermaksud bahawa sejauh yang dapat dipastikan perkara-perkara yang disebut dalam permohonan itu adalah benar.

(3) Permohonan tiap-tiap satu pihak hendaklah disampaikan kepada Pendaftar sekurang-kurangnya tujuh hari sebelum tarikh yang dicadangkan bagi perkahwinan itu, tetapi Pendaftar boleh membenarkan masa yang lebih singkat dalam mana-mana kes tertentu.

(4) Permohonan kedua-dua pihak hendaklah dianggap sebagai suatu permohonan bersama.

Mengeluarkan kebenaran berkahwin

17. Tertakluk kepada seksyen 18, Pendaftar, apabila berpuashati tentang kebenaran perkara-perkara yang disebut dalam permohonan itu, tentang sahnyanya perkahwinan yang dicadangkan itu, dan, jika pihak lelaki itu sudah berkahwin, bahawa kebenaran yang dikehendaki oleh seksyen 23 telah diberi, hendaklah, pada bila-bila masa selepas permohonan itu dan setelah dibayar fi yang ditetapkan, mengeluarkan kepada pemohon kebenarannya untuk berkahwin dalam borang yang ditetapkan.

Rujukan kepada dan tindakan oleh Hakim Syarie

18. (1) Dalam mana-mana kes berikut, iaitu—

- (a) jika salah satu pihak kepada perkahwinan yang dicadangkan itu adalah di bawah umur yang dinyatakan dalam seksyen 8;
- (b) jika pihak perempuan adalah seorang janda yang tersabit oleh subseksyen 14(3); atau
- (c) jika pihak perempuan tidak mempunyai wali dari nasab, mengikut Hukum Syarak,

maka Pendaftar hendaklah, sebagai ganti bertindak di bawah seksyen 17, merujukkan permohonan itu kepada Hakim Syarie yang mempunyai bidang kuasa di tempat perempuan itu bermastautin.

(2) Hakim Syarie, apabila berpuashati tentang kebenaran perkara-perkara yang disebut dalam permohonan itu dan tentang sahnyanya perkahwinan yang dicadangkan itu dan bahawa kes itu adalah kes yang mewajarkan pemberian kebenaran bagi maksud-maksud seksyen 8, atau kebenaran bagi maksud-maksud subseksyen 14(3), atau persetujuannya terhadap perkahwinan itu diakadnikahkan oleh wali raja bagi maksud-maksud perenggan 13(b), mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah, pada bila-bila masa selepas permohonan itu dirujukkan kepadanya dan setelah dibayar fi yang ditetapkan, mengeluarkan kepada pemohon kebenarannya untuk berkahwin dalam borang yang ditetapkan.

Kebenaran perlu sebelum akad nikah

19. Tiada sesuatu perkahwinan boleh diakadnikahkan melainkan suatu kebenaran berkahwin telah diberi—

- (a) oleh Pendaftar di bawah seksyen 17 atau oleh Hakim Syarie di bawah seksyen 18, jika perkahwinan itu melibatkan seorang perempuan yang bermastautin dalam Negeri Perlis; atau
- (b) oleh pihak berkuasa yang hak bagi sesuatu Negeri, jika perkahwinan itu melibatkan seorang perempuan yang bermastautin di Negeri itu.

Tempat perkahwinan

20. (1) Tiada sesuatu perkahwinan boleh diakadnikahkan kecuali dalam kariah masjid di mana pihak perempuan bermastautin, tetapi Pendaftar atau Hakim Syarie yang memberi kebenaran berkahwin di bawah seksyen 17 atau 18 boleh memberi kebenaran untuk perkahwinan itu diakadnikahkan di tempat lain, sama ada dalam Negeri Perlis atau dalam mana-mana Negeri.

(2) Kebenaran di bawah subseksyen (1) bolehlah dinyatakan dalam kebenaran berkahwin yang diberi di bawah seksyen 17 atau 18.

(3) Walau apa pun peruntukan subseksyen (1), sesuatu perkahwinan itu bolehlah diakadnikahkan dalam kariah masjid yang lain daripada kariah masjid di mana pihak perempuan bermastautin jika—

- (a) dalam hal di mana perempuan itu bermastautin dalam Negeri Perlis, kebenaran berkahwin mengenai perkahwinan itu telah diberi di bawah seksyen 17 atau 18 dan kebenaran untuk perkahwinan itu diakadnikahkan dalam kariah masjid yang lain itu telah diberi di bawah subseksyen (1); atau
- (b) dalam hal di mana perempuan itu bermastautin dalam sesuatu Negeri, kebenaran berkahwin mengenai perkahwinan itu dan kebenaran untuk perkahwinan itu diakadnikahkan dalam kariah masjid yang lain itu telah diberi oleh pihak berkuasa yang hak bagi Negeri itu.

Mas kahwin dan pemberian

21. (1) Mas kahwin hendaklah biasanya dibayar oleh pihak lelaki atau wakilnya kepada pihak perempuan atau wakilnya di hadapan orang yang mengakadnikahkan perkahwinan itu dan sekurang-kurangnya dua orang saksi lain.

(2) Pendaftar hendaklah, mengenai tiap-tiap perkahwinan yang hendak didaftarkan olehnya, menentu dan merekodkan—

- (a) nilai dan butir-butir lain mas kahwin;
- (b) nilai dan butir-butir lain pemberian;
- (c) nilai dan butir-butir lain apa-apa bahagian mas kahwin atau pemberian atau kedua-duanya yang telah dijanjikan tetapi tidak dijelaskan pada masa akadnikah itu, dan tarikh yang dijanjikan untuk penjelasan; dan
- (d) butir-butir cagaran yang diberi bagi menjelaskan mas kahwin atau pemberian.

Catatan dalam Daftar Perkahwinan

22. (1) Selepas sahaja akad nikah sesuatu perkahwinan dilakukan, Pendaftar hendaklah mencatatkan butir-butir yang ditetapkan dan ta'liq yang ditetapkan atau ta'liq lain bagi perkahwinan itu di dalam Daftar Perkahwinan.

(2) Catatan itu hendaklah diakusaksi oleh pihak-pihak kepada perkahwinan itu, oleh wali, dan dua orang saksi, selain daripada Pendaftar, yang hadir semasa perkahwinan itu diakadnikahkan.

(3) Catatan itu hendaklah kemudiannya ditandatangani oleh Pendaftar itu.

Poligami

23. (1) Tiada seorang pun lelaki semasa wujudnya suatu perkahwinan boleh, kecuali dengan mendapat kebenaran terlebih dahulu secara bertulis daripada Mahkamah, membuat akad nikah perkahwinan yang lain dengan perempuan lain.

(2) Tiada perkahwinan yang diakadnikahkan tanpa kebenaran di bawah subseksyen (1) boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini melainkan jika Mahkamah berpuashati bahawa perkahwinan sedemikian adalah sah mengikut Hukum Syarak dan Mahkamah telah memerintah supaya perkahwinan itu didaftarkan tertakluk kepada seksyen 124.

(3) Subseksyen (1) terpakai bagi perkahwinan dalam Negeri Perlis seseorang lelaki yang bermastautin dalam atau di luar Negeri Perlis dan perkahwinan di luar Negeri Perlis seseorang lelaki yang bermastautin dalam Negeri Perlis.

(4) Permohonan untuk kebenaran hendaklah dikemukakan kepada Mahkamah mengikut cara yang ditetapkan dan hendaklah disertai dengan suatu iqrar menyatakan alasan-alasan mengapa perkahwinan yang dicadangkan itu dikatakan patut atau perlu, pendapatan pemohon pada masa itu, butir-butir komitmennya dan kewajipan tanggungan kewangannya yang patut ditentukan, bilangan orang tanggungannya, termasuk orang yang akan menjadi orang tanggungannya berikutan dengan perkahwinan yang dicadangkan itu, dan sama ada izin atau pandangan isteri atau isteri-isterinya yang sedia ada telah diperolehi atau tidak terhadap perkahwinannya yang dicadangkan itu.

(5) Apabila menerima permohonan itu, Mahkamah hendaklah memanggil pemohon, memberi keterangan mengenai perkahwinan yang dicadangkan itu yang hendaklah dilakukan dalam Mahkamah tertutup dan Mahkamah boleh memberi kebenaran yang dipohon itu jika berpuas hati—

- (a) bahawa perkahwinan yang dicadangkan itu adalah patut atau perlu, memandang kepada, antara lain, hal-hal keadaan yang berikut, iaitu, kemandulan, keuzuran jasmani, tidak layak dari segi jasmani untuk persetubuhan, sengaja ingkar mematuhi perintah untuk pemulihan hak-hak persetubuhan, atau gila di pihak isteri atau isteri-isteri yang sedia ada;
- (b) bahawa pemohon mempunyai kemampuan yang membolehkan dia menanggung, sebagaimana dikehendaki oleh Hukum Syarak, semua isteri dan orang tanggungannya, termasuk orang yang akan menjadi orang-orang tanggungannya berikutan dengan perkahwinan yang dicadangkan itu;

- (c) bahawa pemohon akan berupaya memberi layanan adil kepada semua isterinya mengikut kehendak Hukum Syarak; dan
 - (d) bahawa perkahwinan yang dicadangkan tidak akan menyebabkan darar syari'e kepada isteri atau isteri-isteri yang sedia ada.
- (6) Mana-mana pihak yang terkilan atau tidak puas hati dengan apa-apa keputusan Mahkamah boleh merayu terhadap keputusan itu mengikut cara yang diperuntukkan di bawah Enakmen Tatacara Mal.
- (7) Mana-mana orang yang membuat akad nikah bersalahan dengan subseksyen (1) hendaklah membayar dengan serta merta semua jumlah mas kahwin dan pemberian yang kena dibayar kepada isteri atau isteri-isteri yang sedia ada, dan jika jumlah itu tidak dibayar sedemikian, boleh dituntut sebagai hutang.
- (8) Acara bagi akad nikah dan pendaftaran sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini adalah serupa dalam serba perkara dengan yang dipakai bagi perkahwinan-perkahwinan lain yang diakadnikahkan dan didaftarkan dalam Negeri Perlis di bawah Enakmen ini.
- (9) Tiap-tiap Mahkamah yang memberi kebenaran atau memerintahkan supaya perkahwinan itu didaftarkan di bawah seksyen ini, hendaklah mempunyai kuasa atas permohonan mana-mana pihak kepada perkahwinan—
- (a) untuk menghendaki seseorang untuk membuat pembayaran nafkah kepada isteri atau isteri-isteri yang sedia ada; atau
 - (b) untuk memerintahkan supaya apa-apa aset yang telah diperolehi oleh pihak-pihak itu dalam masa perkahwinan dengan usaha bersama mereka dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagikan.

Akad nikah perkahwinan di Kedutaan-Kedutaan, dsb., Malaysia di luar negeri

24. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), perkahwinan boleh diakadnikahkan mengikut Hukum Syarak oleh Pendaftar yang dilantik di bawah subseksyen 28(3) di Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau

Pejabat Konsul Malaysia di mana-mana negara yang telah tidak memberitahu Kerajaan Malaysia tentang bantahannya terhadap pengakadnikahan perkahwinan di Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul itu.

(2) Sebelum mengakadnikahkan sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini, Pendaftar hendaklah berpuashati—

- (a) bahawa satu atau kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu adalah pemastautin Negeri Perlis;
- (b) bahawa tiap-tiap satu pihak mempunyai keupayaan untuk berkahwin mengikut Hukum Syarak dan Enakmen ini; dan
- (c) bahawa jika salah satu pihak bukan pemastautin Negeri Perlis, perkahwinan yang dicadangkan itu, jika diakadnikahkan, akan dikira sebagai sah di tempat di mana pihak itu bermastautin.

(3) Acara bagi akad nikah dan pendaftaran perkahwinan di bawah seksyen ini hendaklah serupa dalam semua perkara dengan yang dipakai bagi perkahwinan-perkahwinan lain yang diakadnikahkan dan didaftarkan dalam Negeri Perlis di bawah Enakmen ini seolah-olah Pendaftar yang dilantik untuk sesuatu negara asing adalah seorang Pendaftar untuk Negeri Perlis.

BAHAGIAN III

PENDAFTARAN PERKAHWINAN

Pendaftaran

25. Perkahwinan selepas tarikh yang ditetapkan tiap-tiap orang yang bermastautin dalam Negeri Perlis dan perkahwinan tiap-tiap orang yang tinggal di luar negeri tetapi bermastautin dalam Negeri Perlis hendaklah didaftarkan mengikut Enakmen ini.

Surat perakuan nikah dan surat perakuan ta'liq

26. (1) Selepas mendaftarkan sesuatu perkahwinan dan selepas dibayar kepadanya fi yang ditetapkan, Pendaftar hendaklah mengeluarkan suatu surat perakuan nikah dalam borang yang ditetapkan kepada kedua-dua pihak bagi perkahwinan itu.

(2) Pendaftar hendaklah juga, selepas dibayar fi yang ditetapkan, mengeluarkan suatu surat perakuan ta' liq dalam borang yang ditetapkan kepada tiap-tiap satu pihak bagi perkahwinan itu.

Melaporkan perkahwinan yang tak sah atau tak legal

27. Adalah menjadi kewajipan tiap-tiap orang untuk melaporkan kepada Pendaftar tentang hal keadaan sesuatu kes dalam mana dia berpendapat bahawa sesuatu perkahwinan adalah tak sah atau bahawa sesuatu perkahwinan yang kena didaftarkan telah diakadnikahkan bersalahan dengan Enakmen ini.

Pelantikan Ketua Pendaftar, Timbalan dan Penolong Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' Orang Islam

28. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh melantik mana-mana pegawai awam yang berkelayakan untuk menjadi Ketua Pendaftar Perkahwinan, Perceraian, dan Rujuk Orang Islam bagi maksud-maksud Enakmen ini, yang mana adalah berkuasa menjalankan penyeliaan dan kawalan ke atas Pendaftar-Pendaftar dan pendaftaran perkahwinan, perceraian, dan ruju' di bawah Enakmen ini.

(2) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh melantik beberapa orang yang berkelayakan sebagaimana yang perlu, untuk menjadi Pendaftar Kanan, Pendaftar, atau Penolong Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' Orang Islam bagi mana-mana kariah masjid dalam Negeri Perlis sebagaimana yang ditentukan dalam pelantikan itu.

(3) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, melantik mana-mana anggota staf diplomatik Malaysia di mana-mana negara untuk menjadi Pendaftar Perkahwinan, Perceraian, dan Ruju' Orang Islam bagi maksud-maksud Enakmen ini di negara itu.

(4) Tiap-tiap orang yang dilantik di bawah subseksyen (2) yang bukan pegawai awam hendaklah disifatkan sebagai pegawai awam bagi maksud-maksud Kanun Keseksaan [*Akta 574*].

Buku dan Daftar hendaklah disimpan mengenai semua perkahwinan

29. Tiap-tiap Pendaftar hendaklah menyimpan suatu Daftar Perkahwinan dan buku-buku sebagaimana yang ditetapkan oleh Enakmen ini atau oleh kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini, dan tiap-tiap perkahwinan yang diakadnikahkan dalam Negeri Perlis hendaklah didaftarkan dengan sewajarnya oleh Pendaftar dalam Daftar Perkahwinannya.

Salinan-salinan catatan hendaklah dihantar kepada Ketua Pendaftar

30. (1) Tiap-tiap Pendaftar hendaklah, dengan seberapa segera yang praktik selepas akhir tiap-tiap satu bulan, menyerahkan kepada Ketua Pendaftar suatu salinan tiap-tiap catatan yang diperakui benar dan ditandatangani olehnya yang telah dibuat dalam Daftar Perkahwinan.

(2) Semua salinan itu hendaklah disimpan oleh Ketua Pendaftar mengikut apa-apa cara sebagaimana yang ditetapkan dan hendaklah menjadi Daftar Perkahwinan Ketua Pendaftar.

Pendaftaran perkahwinan luar negeri oleh orang yang bermastautin dalam Negeri Perlis

31. (1) Jika seseorang yang bermastautin dalam Negeri Perlis telah berkahwin di luar negeri dengan sah mengikut Hukum Syarak, bukannya satu perkahwinan yang didaftarkan di bawah seksyen 24; maka orang itu hendaklah, dalam masa enam bulan selepas tarikh perkahwinan itu, hadir di hadapan Pendaftar Perkahwinan, Perceraian, dan Ruju' Orang Islam yang berhampiran sekali atau yang terdapat dengan paling senang di luar negeri untuk mendaftarkan perkahwinan itu, dan perkahwinan itu, setelah didaftarkan, hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini.

(2) Jika sebelum tamat tempoh enam bulan itu, salah satu atau kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu dijangkakan akan kembali ke Negeri Perlis dan perkahwinan itu belum didaftarkan di luar negeri, maka pendaftaran perkahwinan itu hendaklah dibuat dalam masa enam bulan selepas salah satu atau kedua-dua pihak itu mula-mula sampai di Negeri Perlis dengan cara pihak itu atau kedua-dua pihak itu hadir di hadapan mana-mana Pendaftar dalam Negeri Perlis dan—

- (a) mengemukakan kepada Pendaftar itu surat perakuan nikah atau apa-apa keterangan, sama ada lisan atau dokumentar, yang boleh memuaskan hati Pendaftar bahawa perkahwinan itu telah berlaku;
- (b) memberi apa-apa butir sebagaimana yang dikehendaki oleh Pendaftar untuk pendaftaran sewajarnya perkahwinan itu; dan
- (c) memohon dalam borang yang ditetapkan supaya perkahwinan itu didaftarkan dan menandatangani akuan di dalamnya.

(3) Pendaftar boleh mengecualikan satu daripada pihak-pihak itu daripada hadir jika dia berpuas hati bahawa ada sebab-sebab yang baik dan cukup bagi pihak itu tidak hadir dan dalam hal yang demikian catatan dalam Daftar Perkahwinan hendaklah termasuk suatu pernyataan tentang sebab pihak itu tidak hadir.

(4) Selepas sahaja pendaftaran sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini, satu salinan sah catatan dalam Daftar Perkahwinan yang diperakui dan ditandatangani oleh Pendaftar hendaklah diserahkan atau dihantar kepada suami dan satu salinan lagi kepada isteri, dan satu lagi salinan sah yang diperakui hendaklah dihantar, dalam tempoh sebagaimana yang ditetapkan, kepada Ketua Pendaftar yang hendaklah menyebabkan semua salinan yang diperakui itu dijilid bersama untuk menjadi Daftar Perkahwinan Orang Islam Luar Negeri.

(5) Jika pihak-pihak kepada sesuatu perkahwinan yang dikehendaki didaftarkan di bawah seksyen ini tidak hadir di hadapan Pendaftar dalam tempoh yang dinyatakan dalam subseksyen (1), perkahwinan itu boleh, atas permohonan kepada Pendaftar, didaftarkan kemudian setelah dibayar apa-apa penalti yang ditetapkan.

Daftar yang tidak diakui di sisi undang-undang

32. Tiada seseorang, lain daripada mereka yang dilantik di bawah seksyen 28, boleh—

- (a) menyimpan apa-apa buku yang mana adalah atau yang berupa sebagai suatu daftar yang disimpan mengikut Enakmen ini; atau

- (b) mengeluarkan kepada seseorang apa-apa dokumen yang mana adalah atau yang berupa sebagai suatu salinan surat perakuan bagi perkahwinan atau perakuan perkahwinan yang didaftarkan oleh Pendaftar.

Pendaftaran sukarela perkahwinan-perkahwinan orang Islam yang diakadnikahkan dahulunya di bawah mana-mana undang-undang

33. (1) Walau apa pun peruntukan seksyen 6 dan seksyen 31, pihak-pihak kepada sesuatu perkahwinan mengikut Hukum Syarak yang diakadnikahkan di bawah mana-mana undang-undang sebelum atau selepas tarikh yang ditetapkan boleh, jika perkahwinan itu belum didaftarkan, memohon pada bila-bila masa kepada Pendaftar dalam borang yang ditetapkan untuk didaftarkan perkahwinan itu.

(2) Pendaftar boleh menghendaki pihak-pihak kepada perkahwinan itu hadir di hadapannya dan mengemukakan apa-apa keterangan yang dikehendakinya mengenai perkahwinan itu, sama ada lisan atau dokumentar, dan memberi apa-apa butir lain sebagaimana yang dikehendaki olehnya.

(3) Pendaftar boleh, setelah puas hati tentang kebenaran pernyataan-pernyataan yang terkandung dalam permohonan itu, mendaftarkan perkahwinan itu dengan mencatatkan butir-butir mengenainya dalam Daftar Perkahwinan yang ditetapkan bagi maksud ini.

(4) Catatan perkahwinan dalam Daftar Perkahwinan itu hendaklah ditandatangani oleh Pendaftar yang membuat catatan itu dan oleh kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu, jika dapat hadir, jika tidak, oleh mana-mana satu pihak yang hadir di hadapan Pendaftar.

(5) Selepas perkahwinan itu didaftarkan, satu salinan catatan dalam Daftar Perkahwinan yang diperakui dan ditandatangani oleh Pendaftar dan dimeterai dengan meterai jawatannya hendaklah diserahkan atau dihantar kepada suami dan satu salinan lagi kepada isteri dan satu salinan ketiga hendaklah dihantar kepada Ketua Pendaftar.

(6) Pendaftar tidak boleh mendaftarkan sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini jika dia berpuas hati bahawa perkahwinan itu adalah tidak diakui di bawah Enakmen ini.

Efek pendaftaran di sisi undang-undang

34. Tiada apa-apa jua dalam Enakmen ini atau dalam kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini boleh ditafsirkan sebagai menjadikan diakui atau tidak diakui sesuatu perkahwinan semata-mata oleh sebab ia telah didaftarkan atau tidak didaftarkan, yang mana, sebaliknya, adalah tidak diakui atau diakui.

BAHAGIAN IV**PENALTI DAN PELBAGAI PERUNTUKAN
BERHUBUNGAN DENGAN AKAD NIKAH
DAN PENDAFTARAN PERKAHWINAN****Tidak hadir di hadapan Pendaftar dalam masa yang ditetapkan**

35. Jika seseorang yang dikehendaki oleh seksyen 31 hadir di hadapan seorang Pendaftar, tidak berbuat demikian dalam masa yang ditetapkan, maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Pelanggaran terhadap seksyen 32

36. Seseorang yang melanggar seksyen 32 adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau penjara tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu; dan bagi kesalahan kali kedua atau yang kemudiannya hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Gangguan terhadap perkahwinan

37. Kecuali jika dibenarkan oleh Hukum Syarak, seseorang yang menggunakan apa-apa kekerasan atau ugutan—

- (a) untuk memaksa seseorang berkahwin bertentangan dengan kemahuannya; atau
- (b) untuk menahan seseorang lelaki yang telah mencapai umur lapan belas tahun atau seseorang perempuan yang telah mencapai umur enam belas tahun dari berkahwin dengan sahnyanya,

adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Akuan atau pernyataan palsu untuk mendapatkan perkahwinan

38. Jika seseorang, bagi maksud mendapatkan suatu perkahwinan dilakukan di bawah Enakmen ini, sengaja membuat sesuatu akuan, atau pernyataan yang palsu, maka orang itu adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi dua ribu ringgit atau penjara tidak melebihi setahun atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Akad nikah perkahwinan yang tidak dibenarkan

39. Seseorang yang mengakadnikahkan atau berbuat sesuatu yang berupa sebagai mengakadnikahkan sesuatu perkahwinan manakala dia tidak diberi kuasa di bawah Enakmen ini, adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Kesalahan-kesalahan berhubungan dengan akad nikah perkahwinan

40. (1) Seseorang yang dengan diketahuinya mengakadnikahkan atau berbuat sesuatu yang berupa sebagai mengakadnikahkan atau menjalankan upacara sesuatu perkahwinan—

- (a) tanpa ada kebenaran berkahwin sebagaimana dikehendaki oleh seksyen 19; atau
- (b) di hadapan selain di hadapan sekurang-kurangnya dua orang saksi yang boleh dipercayai di samping orang yang mengakadnikahkan perkahwinan itu,

adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(2) Seseorang yang berkahwin atau berbuat sesuatu yang berupa sebagai akadnikah atau yang menjalani sesuatu cara akadnikah dengan sesiapa jua berlawanan dengan mana-mana peruntukan Bahagian II

adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Kebenaran untuk mendakwa

41. Tiada apa-apa dakwaan atau sesuatu kesalahan di bawah seksyen 35 hingga 40 boleh dibawa kecuali dengan kebenaran bertulis dari Ketua Pendakwa Syarie.

Membetulkan kesilapan

42. (1) Jika Pendaftar berpuas hati melalui akuan berkanun atau selainnya bahawa sesuatu catatan berhubungan dengan sesuatu perkahwinan adalah silap pada bentuk atau isinya, dia boleh, di hadapan orang-orang yang bernikah itu, atau, jika mereka tidak ada, di hadapan dua orang saksi yang boleh dipercayai, membetulkan kesilapan itu dengan memotong catatan itu dan membuat catatan yang betul dan dia hendaklah selepas itu mengarahkan supaya catatan dalam Daftar Perkahwinan tempatan dibetulkan mengikut cara yang sama.

(2) Pendaftar hendaklah menandatangani dan mentarikhkan pembetulan yang dibuat dalam surat perakuan nikah itu dan dalam Daftar Perkahwinan tempatan itu.

(3) Tiap-tiap catatan yang dibuat di bawah subseksyen (1) hendaklah diakusaksi oleh saksi-saksi yang di hadapannya catatan itu telah dibuat.

(4) Suatu salinan pembetulan itu yang diperakui hendaklah dihantar dengan segera kepada Ketua Pendaftar supaya suatu pembetulan yang serupa dibuat dalam Daftar Perkahwinannya.

Pemeriksaan Daftar Perkahwinan dan indeks perkahwinan

43. (1) Tiap-tiap Daftar Perkahwinan dan indeks perkahwinan yang disimpan oleh Ketua Pendaftar atau Pendaftar di bawah Enakmen ini hendaklah terbuka untuk diperiksa oleh mana-mana orang setelah dibayar fi yang ditetapkan.

(2) Ketua Pendaftar atau Pendaftar, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah, setelah dibayar fi yang ditetapkan, memberi suatu salinan catatan dalam Daftar Perkahwinan dan indeks, yang diperakui dengan

tandatangan dan meterai jawatan Ketua Pendaftar atau Pendaftar itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, kepada seseorang yang menghendakinya.

Bukti

44. Tiap-tiap Daftar Perkahwinan yang disimpan oleh Ketua Pendaftar atau Pendaftar di bawah Enakmen ini dan sesuatu salinan apa-apa catatan di dalamnya, yang diperakui dengan tandatangan dan meterai jawatannya sebagai suatu salinan atau cabutan yang benar, adalah menjadi keterangan *prima facie* dalam semua mahkamah dan tribunal dalam mengenai tarikh-tarikh dan perbuatan-perbuatan yang terkandung atau dinyatakan dalam Daftar Perkahwinan, salinan atau cabutan itu.

BAHAGIAN V

PEMBUBARAN PERKAHWINAN

Takat kuasa untuk membuat sesuatu perintah

45. Kecuali sebagaimana diperuntukkan selainnya dengan nyata, tiada apa-apa jua dalam Enakmen ini membolehkan Mahkamah membuat sesuatu perintah perceraian atau perintah mengenai perceraian atau membenarkan seseorang suami melafazkan talaq kecuali—

- (a) jika perkahwinan itu telah didaftarkan atau disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini; atau
- (b) jika perkahwinan itu telah dilangsungkan mengikut Hukum Syarak; dan
- (c) jika permastautin salah satu pihak kepada perkahwinan pada masa permohonan itu diserahkan adalah dalam Negeri Perlis.

Pertukaran agama

46. (1) Jika salah satu pihak kepada sesuatu perkahwinan itu murtad atau memeluk sesuatu kepercayaan lain daripada Islam, maka perbuatan yang demikian tidak boleh dengan sendirinya berkuatkuasa membubarkan perkahwinan itu melainkan dan sehingga disahkan sedemikian oleh Mahkamah.

(2) Jika salah satu pihak kepada sesuatu perkahwinan bukan Islam memeluk agama Islam, maka perbuatan yang demikian tidak boleh dengan sendirinya berkuatkuasa membubarkan perkahwinan itu melainkan dan sehingga disahkan sedemikian oleh Mahkamah.

Perceraian dengan talaq atau dengan perintah

47. (1) Seseorang suami atau seseorang isteri yang hendak bercerai hendaklah menyerahkan suatu permohonan untuk perceraian kepada Mahkamah dalam borang yang ditetapkan, disertai dengan suatu akuan berkanun yang mengandungi—

- (a) butir-butir mengenai perkahwinan itu dan nama, umur dan jantina anak-anak, jika ada, hasil dari perkahwinan itu;
- (b) butir-butir mengenai fakta-fakta yang memberi bidang kuasa kepada Mahkamah di bawah seksyen 45;
- (c) butir-butir mengenai apa-apa prosiding yang dahulu mengenai hal ehwal suami isteri antara pihak-pihak itu, termasuk tempat prosiding itu;
- (d) suatu pernyataan tentang sebab-sebab hendak bercerai;
- (e) suatu pernyataan tentang sama ada apa-apa, dan, jika ada, apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk mencapai perdamaian;
- (f) syarat apa-apa perjanjian berkenaan dengan nafkah dan tempat kediaman bagi isteri dan anak-anak dari perkahwinan itu, jika ada, peruntukan bagi pemeliharaan dan penjagaan anak-anak dari perkahwinan itu, jika ada, dan pembahagian apa-apa aset yang diperolehi melalui usaha bersama pihak-pihak itu, jika ada, atau, jika tiada, sesuatu persetujuan tersebut telah tercapai, cadangan pemohon mengenai hal-hal itu; dan
- (g) butir-butir mengenai perintah yang diminta.

(2) Selepas menerima sesuatu permohonan untuk perceraian, Mahkamah hendaklah menyebabkan satu saman diserahkan kepada pihak yang satu lagi itu bersama dengan satu salinan permohonan itu dan

akuan berkanun yang dibuat oleh pemohon, dan saman itu hendaklah mengarahkan pihak yang satu lagi itu hadir di hadapan Mahkamah untuk membolehkan Mahkamah menyiasat sama ada pihak yang satu lagi itu bersetuju atau tidak terhadap perceraian itu.

(3) Jika pihak yang satu lagi itu bersetuju terhadap perceraian itu dan Mahkamah berpuas hati selepas penyiasatan yang wajar bahawa perkahwinan itu telah pecah belah dengan tak dapat dipulihkan, maka Mahkamah hendaklah menasihatkan suami supaya melafazkan satu talaq di hadapan Mahkamah.

(4) Mahkamah hendaklah merekodkan hal satu talaq itu, dan hendaklah menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(5) Jika pihak yang satu lagi tidak bersetuju terhadap perceraian itu atau jika Mahkamah berpendapat bahawa ada kemungkinan yang munasabah bagi suatu perdamaian antara pihak-pihak itu, Mahkamah hendaklah dengan seberapa segera yang boleh melantik suatu jawatankuasa pendamai terdiri daripada seorang Pegawai Agama sebagai pengerusi dan dua orang lain, seorang untuk bertindak bagi pihak suami dan seorang lagi bagi isteri, dan merujuk kes itu kepada jawatankuasa itu.

(6) Pada melantik dua orang itu di bawah subseksyen (5), Mahkamah hendaklah, jika boleh, memberi keutamaan kepada saudara-saudara karib pihak-pihak itu yang tahu akan hal keadaan kes itu.

(7) Mahkamah boleh memberi arahan-arahan kepada jawatankuasa pendamai itu tentang hal menjalankan perdamaian itu dan ia hendaklah menjalankannya mengikut arahan-arahan itu.

(8) Jika jawatankuasa itu tidak dapat bersetuju atau jika Mahkamah tidak berpuas hati tentang cara ia menjalankan perdamaian itu, Mahkamah boleh memecat jawatankuasa itu dan melantik jawatankuasa lain bagi menggantikannya.

(9) Jawatankuasa itu hendaklah berusaha mencapai perdamaian dalam tempoh enam bulan dari tarikh ia dibentuk atau dalam tempoh yang lebih lama mengikut sebagaimana yang dibenarkan oleh Mahkamah.

(10) Jawatankuasa itu hendaklah meminta pihak-pihak itu hadir dan hendaklah memberi tiap-tiap seorang dari mereka peluang untuk didengar dan boleh mendengar mana-mana orang lain dan membuat apa-apa penyiasatan yang difikirkannya patut dan boleh, jika ia fikirkan perlu, menangguhkan prosidingnya dari semasa ke semasa.

(11) Jika jawatankuasa pendamai itu tidak dapat mencapai perdamaian dan tidak dapat memujuk pihak-pihak itu supaya hidup semula bersama sebagai suami isteri, jawatankuasa itu hendaklah mengeluarkan suatu perakuan tentang hal yang demikian itu dan boleh melampirkan pada perakuan itu apa-apa syor yang difikirkannya patut berkenaan dengan nafkah dan penjagaan anak-anak belum dewasa dari perkahwinan itu, jika ada, berkenaan dengan pembahagian harta, dan berkenaan dengan hal-hal lain berhubung dengan perkahwinan itu.

(12) Tiada seseorang Peguam Syarie boleh hadir atau bertindak bagi mana-mana pihak dalam sesuatu prosiding di hadapan sesuatu jawatankuasa pendamai dan tiada sesuatu pihak boleh diwakili oleh sesiapa jua, selain dari seorang ahli keluarganya yang karib, tanpa kebenaran jawatankuasa pendamai itu.

(13) Jika jawatankuasa itu melaporkan kepada Mahkamah bahawa perdamaian telah tercapai dan pihak-pihak itu telah hidup semula bersama sebagai suami isteri, Mahkamah hendaklah menolak permohonan untuk perceraian itu.

(14) Jika jawatankuasa mengemukakan kepada Mahkamah suatu perakuan bahawa ia tidak dapat mencapai perdamaian dan tidak dapat memujuk pihak-pihak itu supaya hidup semula bersama sebagai suami isteri, Mahkamah hendaklah menasihatkan suami yang berkenaan itu melafazkan satu talaq di hadapan Mahkamah, dan jika Mahkamah tidak dapat mendapatkan suami itu hadir di hadapan Mahkamah untuk melafazkan satu talaq atau jika suami itu enggan melafazkan satu talaq, maka Mahkamah hendaklah merujuk kes itu kepada Hakam untuk tindakan menurut seksyen 48.

(15) Kehendak subseksyen (5) tentang rujukan kepada suatu jawatankuasa pendamai tidak terpakai dalam sesuatu kes—

- (a) di mana pemohon mengatakan bahawa dia telah ditinggal langsung oleh pihak yang satu lagi itu dan tidak tahu di mana pihak yang satu lagi itu berada;

- (b) di mana pihak yang satu lagi itu bermastautin di luar Malaysia Barat dan ia tidak mungkin masuk ke dalam bidang kuasa Mahkamah yang berkenaan itu dalam masa enam bulan selepas tarikh permohonan itu;
- (c) di mana pihak yang satu lagi itu sedang dipenjara selama tempoh tiga tahun atau lebih;
- (d) di mana pemohon mengatakan bahawa pihak yang satu lagi itu sedang mengidap penyakit otak yang tak boleh sembuh; atau
- (e) di mana Mahkamah berpuas hati bahawa ada hal keadaan yang luar biasa yang menyebabkan rujukan kepada suatu jawatankuasa pendamai tidak praktik.

(16) Sesuatu talaq raj'i yang dilafazkan oleh suami melainkan dibatalkan terlebih dahulu, sama ada secara nyata atau tafsiran, atau dengan perintah daripada Mahkamah, tidak boleh berkuatkuasa untuk membubarkan perkahwinan itu sehingga habisnya tempoh 'iddah.

(17) Jika isteri hamil pada masa talaq itu dilafazkan atau pada masa perintah itu dibuat, talaq atau perintah itu tidak boleh berkuatkuasa untuk membubarkan perkahwinan itu sehingga berakhir kehamilan itu.

Timbangtara oleh Hakim

48. (1) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa perkelahian (*shiqaq*) sentiasa berlaku antara pihak-pihak kepada suatu perkahwinan, Mahkamah boleh melantik, mengikut Hukum Syarak, dua orang penimbangtara atau Hakam untuk bertindak bagi pihak suami dan isteri yang berkenaan itu masing-masing.

(2) Pada melantik Hakam di bawah subseksyen (1) Mahkamah hendaklah, jika boleh, memberi keutamaan kepada saudara-saudara karib pihak-pihak yang berkenaan itu yang tahu akan hal keadaan kes itu.

(3) Mahkamah boleh memberi arahan-arahan kepada Hakam tentang hal menjalankan penimbangtaraan dan mereka hendaklah menjalankannya mengikut arahan-arahan itu dan Hukum Syarak.

(4) Jika Hakam tidak dapat bersetuju, atau jika Mahkamah tidak puas hati dengan cara mereka menjalankan penimbangtaraan itu, Mahkamah boleh memecat mereka dan melantik Hakam lain bagi menggantikan mereka.

(5) Hakam hendaklah berusaha untuk mendapatkan kuasa penuh daripada prinsipal mereka masing-masing dan boleh, jika kuasa mereka membenarkan, melafazkan satu talaq di hadapan Mahkamah jika dibenarkan sedemikian oleh Mahkamah, dan jika demikian halnya, Mahkamah hendaklah merekodkan lafaz satu talaq itu, dan menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(6) Jika Hakam berpendapat bahawa pihak-pihak itu patut bercerai tetapi tidak dapat memerintahkan perceraian oleh kerana sesuatu sebab, Mahkamah hendaklah melantik Hakam lain dan hendaklah memberi kepada mereka kuasa untuk memerintahkan perceraian dan hendaklah, jika mereka berbuat demikian, merekodkan perintah itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(7) Melainkan jika dia adalah anggota keluarga terdekat pihak itu, maka tiada seorang pun atau Peguam Syarie boleh dibenarkan hadir atau mewakili mana-mana pihak di hadapan Hakam.

Perceraian khul' atau cerai tebus talaq

49. (1) Jika suami tidak bersetuju menjatuhkan talaq dengan kerelaannya sendiri, tetapi pihak-pihak itu bersetuju bercerai dengan cara penebusan atau cerai tebus talaq, Mahkamah hendaklah, selepas jumlah bayaran tebus talaq dipersetujui oleh pihak-pihak itu, mengarahkan suami itu melafazkan perceraian dengan cara penebusan, dan perceraian itu adalah *ba-in-sughra* atau tak boleh dirujukkan.

(2) Mahkamah hendaklah merekodkan cerai tebus talaq itu dengan sewajarnya dan menghantarkan satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(3) Jika jumlah bayaran tebus talaq tidak dipersetujui oleh pihak-pihak itu, Mahkamah boleh mentaksirkan jumlah itu mengikut Hukum Syarak dengan memberi pertimbangan kepada taraf dan sumber kewangan pihak-pihak itu.

(4) Jika suami tidak bersetuju bercerai dengan cara penebusan atau tidak hadir di hadapan Mahkamah sebagaimana diarahkan, atau jika Mahkamah berpendapat bahawa ada kemungkinan yang munasabah bagi suatu perdamaian, Mahkamah hendaklah melantik suatu jawatankuasa pendamai sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 47 dan seksyen itu hendaklah dipakai sewajarnya.

Perceraian di bawah ta'liq atau janji

50. (1) Seseorang perempuan yang bersuami boleh, jika berhak mendapat perceraian menurut syarat-syarat surat perakuan ta'liq yang dibuat selepas berkahwin, memohon kepada Mahkamah untuk menetapkan bahawa perceraian yang demikian telah berlaku.

(2) Mahkamah hendaklah memeriksa permohonan itu dan membuat suatu penyiasatan mengenai sahnya perceraian itu dan, jika berpuas hati bahawa perceraian itu adalah sah mengikut Hukum Syarak, hendaklah mengesahkan dan merekodkan perceraian itu dan menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

Perceraian dengan li'an

51. (1) Jika pihak-pihak kepada sesuatu perkahwinan telah mengangkat sumpah dengan cara li'an mengikut Hukum Syarak di hadapan Hakim Syarie, apabila penghakiman, maka Hakim Syarie itu hendaklah memerintahkan mereka difarakkan dan dipisahkan dan hidup berasingan selama-lamanya.

(2) Mahkamah hendaklah merekodkan perceraian dengan li'an itu dengan sewajarnya dan menghantar suatu salinan rekod itu kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar bagi pendaftaran.

Hidup semula sebagai suami isteri atau ruju'

52. (1) Dalam seksyen ini "talaq raj'i" ertinya perceraian dengan satu atau dua talaq yang tidak diikuti dengan habis 'iddah; dan "bersekedudukan semula" ertinya hidup semula sebagai suami isteri dalam tempoh sebelum perceraian menjadi tak boleh dirujukkan.

(2) Jika, selepas sesuatu talaq raj'i, persekedudukan semula berlaku dengan persetujuan bersama, pihak-pihak itu hendaklah melaporkan hal persekedudukan semula itu dan butir-butir lain yang berkaitan kepada Pendaftar bagi kariah masjid di mana mereka bermastautin.

(3) Pendaftar hendaklah membuat apa-apa penyiasatan yang perlu dan, jika berpuas hati bahawa persekedudukan semula telah berlaku mengikut Hukum Syarak, hendaklah mendaftarkan persekedudukan semula itu dengan membuat suatu endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian, jika perceraian itu telah didaftarkan olehnya, dan hendaklah meminta pihak-pihak itu menyerahkan kepadanya surat-surat perakuan cerai yang berkaitan dan hendaklah mengeluarkan kepada mereka surat perakuan persekedudukan semula dalam borang yang ditetapkan.

(4) Pendaftar hendaklah juga menyerahkan satu salinan surat perakuan persekedudukan semula itu kepada Ketua Pendaftar yang mana hendaklah mendaftarkan persekedudukan semula itu dengan membuat suatu endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian yang disimpan olehnya.

(5) Mana-mana pihak kepada suatu perkahwinan yang tidak melaporkan hal persekedudukan semula sebagaimana dikehendaki oleh subseksyen (2) adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(6) Jika perceraian itu tidak didaftarkan oleh Pendaftar yang kepadanya laporan di bawah subseksyen (2) itu dibuat, dia hendaklah merekodkan dalam surat-surat perakuan cerai nombor siri dan butir-butir surat perakuan persekedudukan semula itu dan hendaklah menghantar surat-surat perakuan cerai itu kepada Pendaftar yang telah mengeluarkannya bersama dengan satu salinan surat perakuan persekedudukan semula itu, dan Pendaftar yang satu lagi itu hendaklah selepas itu mendaftarkan

persekedudukan semula itu dengan membuat suatu endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian dan hendaklah menyerahkan salinan surat perakuan persekedudukan semula itu kepada Ketua Pendaftar yang mana hendaklah mendaftarkan persekedudukan semula itu dengan membuat endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian yang disimpan olehnya.

(7) Jika talaq raj'i telah berlaku tanpa diketahui oleh isteri, suami tidak boleh menghendaki atau meminta isteri supaya bersekedudukan semula dengannya tanpa menzahirkan kepadanya hal perceraian itu.

(8) Jika selepas talaq raj'i suami melafazkan rujuk dan isteri telah bersetuju terhadap rujuk itu, isteri boleh, atas permohonan suami, diperintah oleh Mahkamah supaya hidup semula sebagai suami isteri, melainkan jika isteri itu menunjukkan sebab-sebab yang baik, mengikut Hukum Syarak sebaliknya, dan, jika demikian halnya, Mahkamah hendaklah melantik suatu jawatankuasa pendamai sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 47, dan seksyen itu hendaklah dipakai sewajarnya.

(9) Jika selepas talaq raj'i suami melafazkan rujuk tetapi telah tidak bersetuju terhadap rujuk itu kerana sebab-sebab yang dibenarkan oleh Hukum Syarak, dia tidak boleh diperintah oleh Mahkamah supaya hidup semula sebagai suami isteri, tetapi Mahkamah hendaklah melantik suatu jawatankuasa pendamai sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 47, dan seksyen itu hendaklah dipakai sewajarnya.

Perintah untuk membubarkan perkahwinan atau untuk fasakh

53. (1) Seseorang perempuan atau lelaki, mengikut mana-mana yang berkenaan, berkahwin mengikut Hukum Syarak adalah berhak mendapat suatu perintah untuk membubarkan perkahwinan atau untuk fasakh atas satu atau lebih daripada alasan-alasan yang berikut, iaitu—

- (a) bahawa tempat di mana beradanya suami atau isteri telah tidak diketahui selama tempoh lebih daripada satu tahun;
- (b) bahawa suami telah cuai atau telah tidak mengadakan peruntukan bagi nafkahnya selama tempoh tiga bulan;

- (c) bahawa suami atau isteri telah dihukum penjara selama tempoh tiga tahun atau lebih;
- (d) bahawa suami atau isteri telah tidak menunaikan, tanpa sebab yang munasabah, kewajipan perkahwinannya (nafkah batin) selama tempoh satu tahun;
- (e) bahawa suami telah mati pucuk pada masa perkahwinan dan masih lagi sedemikian dan isteri tidak tahu pada masa perkahwinan bahawa suami telah mati pucuk;
- (f) bahawa suami atau isteri telah gila selama tempoh dua tahun atau sedang mengidap penyakit kusta atau vitiligo atau sedang mengidap penyakit kelamin dalam keadaan boleh berjangkit;
- (g) bahawa isteri, setelah dikahwinkan oleh wali Mujbirnya sebelum ia mencapai umur baligh, menolak perkahwinan itu sebelum mencapai umur lapan belas tahun, dan ia belum disetubuhi oleh suaminya itu;
- (h) bahawa suami atau isteri menganiayai isteri atau suaminya iaitu, antara lain—
 - (i) lazim menyakiti atau menjadikan kehidupannya menderita disebabkan oleh kelakuan aniaya;
 - (ii) berkawan dengan perempuan-perempuan atau lelaki jahat atau hidup berperangai keji mengikut pandangan Hukum Syarak;
 - (iii) cuba memaksa isteri hidup secara lucah;
 - (iv) melupuskan harta isteri atau suami atau melarang isteri atau suami itu dari menggunakan hak-haknya di sisi undang-undang terhadap harta itu;
 - (v) menghalang isteri atau suami dari menunai atau menjalankan kewajipan atau amalan agamanya;
 - (vi) jika suami mempunyai isteri lebih daripada seorang, dia tidak melayani isteri yang berkenaan secara adil mengikut kehendak-kehendak Hukum Syarak;

- (i) bahawa walau pun empat bulan berlalu tetapi isteri masih belum disetubuhi oleh kerana suami bersengaja enggan mensetubuhinya;
- (j) bahawa isteri tidak izin akan perkahwinan itu atau izinnya tidak sah, sama ada oleh sebab paksaan, kesilapan, ketidaksempurnaan akal, atau hal keadaan lain yang diakui oleh Hukum Syarak;
- (k) bahawa pada masa perkahwinan itu isteri, sungguh pun berkebolehan memberi izin yang sah, adalah seorang yang sakit otak, sama ada berterusan atau berselangan, dalam erti Ordinan Sakit Otak 1952 [Ord. 31/52] dan sakit otaknya adalah dari suatu jenis atau setakat yang menjadikannya tidak layak untuk berkahwin; atau
- (l) apa-apa alasan lain yang diiktiraf sebagai sah bagi membubarkan perkahwinan atau bagi fasakh di bawah Hukum Syarak.

(2) Mana-mana orang yang berkahwin mengikut Hukum Syarak adalah berhak mendapatkan perintah bagi pembubaran perkahwinan atau fasakh atas alasan bahawa isteri menjadi tak upaya yang menghalang persetubuhan.

(3) Tiada sesuatu perintah boleh dibuat atas alasan dalam perenggan (1)(c) dalam sehingga hukuman itu telah dikemukakan dan suami atau isteri telahpun menjalani satu tahun dari hukuman itu.

(4) Sebelum membuat suatu perintah atas alasan dalam perenggan (1)(e) Mahkamah hendaklah, atas permohonan suami, membuat suatu perintah menghendaki suami memuaskan hati Mahkamah dalam tempoh satu tahun dari tarikh perintah itu bahawa dia tidak lagi mati pucuk, dan jika suami memuaskan hati Mahkamah sedemikian dalam tempoh itu, tiada sesuatu perintah boleh dibuat atas alasan itu.

(5) Tiada sesuatu perintah boleh dibuat atas mana-mana alasan dalam subseksyen (1) jika suami memuaskan hati Mahkamah bahawa isteri, dengan mengetahui bahawa adalah terbuka kepadanya untuk mendapatkan perkahwinan itu ditolak, telah bertingkah laku terhadap suaminya dengan cara yang menyebabkan suami mempercayai dengan munasabah bahawa isteri tidak akan menolak perkahwinan itu, dan bahawa adalah tidak adil kepada suami jika dibuat perintah itu.

Anggapan mati

54. (1) Jika suami mana-mana perempuan telah mati, atau dipercayai telah mati, atau telah tidak didengar perkhabaran mengenainya bagi suatu tempoh empat tahun atau lebih, dan hal keadaan adalah sebegitu hingga dia patut, bagi maksud membolehkan perempuan itu berkahwin semula, dianggap mengikut Hukum Syarak sebagai telah mati, maka Mahkamah boleh, di atas permohonan perempuan itu dan selepas apa-apa siasatan yang wajar, mengeluarkan dalam bentuk yang ditetapkan, suatu perakuan menganggap kematian suami itu dan Mahkamah boleh di atas permohonan perempuan itu membuat perintah bagi pembubaran perkahwinan atau fasakh sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 53.

(2) Suatu perakuan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) hendaklah disifatkan sebagai perakuan kematian suami itu dalam erti perenggan 14(4)(b).

(3) Dalam hal keadaan yang disebut dalam subseksyen (1), seseorang perempuan adalah tidak berhak berkahwin semula tanpa suatu perakuan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) walaupun Mahkamah Tinggi mungkin telah memberi kebenaran menganggap suami itu telah mati.

(4) Perakuan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) hendaklah didaftarkan seolah-olah perakuan itu telah mewujudkan perceraian.

Penyenggaraan Daftar Perceraian dan Pembatalan

55. (1) Tiap-tiap Pendaftar dan juga Ketua Pendaftar hendaklah masing-masing menyenggara suatu Daftar Perceraian dan Pembatalan dan hendaklah serta-merta mencatatkan di dalamnya butir-butir yang ditetapkan mengenai semua perintah perceraian dan pembatalan yang dihantar kepadanya di bawah subseksyen (2) dan mengenai semua perintah perceraian dan pembatalan yang dipohon di bawah subseksyen (3) untuk didaftarkan.

(2) Tiap-tiap Mahkamah yang memberi dan merekodkan sesuatu perintah perceraian atau pembatalan atau yang membenar dan merekodkan sesuatu talaq atau apa-apa bentuk perceraian lain hendaklah serta-merta menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(3) Jika sesuatu perkahwinan yang diakadnikahkan dalam Negeri Perlis adalah dibubarkan atau dibatalkan dengan suatu perintah Mahkamah yang layak berbidang kuasa di luar Negeri Perlis, salah satu daripada pihak-pihak itu boleh memohon kepada Pendaftar yang berkenaan itu dan Ketua Pendaftar hendaklah mendaftarkan perintah itu apabila berpuas hati bahawa perintah itu adalah satu perintah yang patut diiktiraf sebagai sah bagi maksud-maksud undang-undang dalam Negeri Perlis.

(4) Jika sesuatu lafaz talaq di hadapan Mahkamah atau sesuatu perintah perceraian atau pembatalan, di mana jua telah diberi, telah membubarkan sesuatu perkahwinan yang telah diakadnikahkan dalam Negeri Perlis dan telah didaftarkan di bawah Enakmen ini atau di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berkuatkuasa sebelum Enakmen ini, Pendaftar yang berkenaan dan Ketua Pendaftar hendaklah, apabila mendaftarkan talaq atau perintah itu, mengarahkan supaya catatan mengenai perkahwinan itu dalam Daftar Perkahwinan ditandakan dengan perkataan “dibubarkan” dan dengan rujukan mengenai perbicaraan dalam mana talaq itu telah dilafazkan atau perintah itu telah dibuat.

(5) Apabila mendaftarkan sesuatu talaq atau perintah perceraian atau pembatalan itu dan apabila dibayar kepadanya fi yang ditetapkan, Ketua Pendaftar hendaklah mengeluarkan surat perakuan cerai dan pembatalan dalam borang yang ditetapkan kepada kedua-dua pihak itu.

Pendaftaran Perceraian

56. Tiada apa-apa lafaz talaq atau perintah perceraian atau pembatalan boleh didaftarkan melainkan Ketua Pendaftar berpuas hati bahawa Mahkamah telah membuat perintah muktamad berhubung dengannya.

Pendaftaran Perceraian di luar Mahkamah

57. (1) Walau apa pun seksyen 55, seseorang yang telah menceraikan isterinya dengan lafaz talaq di luar Mahkamah dan tanpa kebenaran Mahkamah, hendaklah dalam masa tujuh hari dari pelafazan talaq itu melaporkan kepada Mahkamah.

(2) Mahkamah hendaklah mengadakan siasatan untuk memastikan sama ada talaq yang dilafazkan itu adalah sah mengikut Hukum Syarak.

(3) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa talaq yang telah dilafazkan itu adalah sah mengikut Hukum Syarak, maka Mahkamah hendaklah, tertakluk kepada seksyen 125—

- (a) membuat perintah membenarkan perceraian dengan talaq;
- (b) merekodkan perceraian itu; dan
- (c) menghantar salinan rekod itu kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar bagi pendaftaran.

***Mut'ah* atau pemberian saguhati kepada perempuan yang diceraikan tanpa sebab yang patut**

58. Selain daripada haknya untuk memohon nafkah, seseorang perempuan yang telah diceraikan tanpa sebab yang patut oleh suaminya boleh memohon *mut'ah* atau pemberian saguhati kepada Mahkamah, dan Mahkamah boleh, selepas mendengar pihak-pihak itu dan apabila berpuas hati bahawa perempuan itu telah diceraikan tanpa sebab yang patut, memerintahkan suami membayar sejumlah wang yang wajar dan patut mengikut Hukum Syarak.

Hak terhadap mas kahwin, dsb., tidak akan tersentuh

59. Tiada apa-apa jua yang terkandung dalam Enakmen ini boleh menyentuh apa-apa hak yang mungkin ada pada seseorang isteri di bawah Hukum Syarak terhadap mas kahwinnya dan pemberian kepadanya atau apa-apa bahagian daripadanya apabila perkahwinannya dibubarkan.

BAHAGIAN VI

NAFKAH ISTERI, ANAK DAN LAIN-LAIN

Kuasa Mahkamah memerintah nafkah bagi isteri, dan efek nusyuz

60. (1) Tertakluk kepada Hukum Syarak Mahkamah boleh memerintahkan seseorang lelaki membayar nafkah kepada isteri atau bekas isterinya.

(2) Tertakluk kepada Hukum Syarak dan pengesahan Mahkamah, seseorang isteri tidaklah berhak mendapat nafkah apabila dia nusyuz atau enggan dengan tidak berpatutan menurut kemahuan atau perintah sah suaminya, iaitu, antara lain—

- (a) apabila dia menjauhkan dirinya dari suaminya;
- (b) apabila dia meninggalkan rumah suaminya bertentangan dengan kemahuan suaminya; atau
- (c) apabila dia enggan berpindah bersama suaminya ke satu rumah atau tempat lain,

tanpa apa-apa sebab yang sah mengikut Hukum Syarak.

(3) Selepas sahaja isteri itu bertaubat dan menurut kemahuan dan perintah sah suaminya, maka isteri itu tidaklah lagi menjadi nusyuz.

Kuasa Mahkamah untuk memerintah nafkah bagi seseorang tertentu

61. Mahkamah boleh memerintahkan mana-mana orang yang bertanggung tentang hal itu mengikut Hukum Syarak supaya membayar nafkah kepada seorang lain jika dia tak upaya, sepenuhnya atau sebahagiannya, dari mencari kehidupan oleh sebab kerosakan otak atau jasmani atau tidak sihat dan Mahkamah berpuas hati bahawa memandang kepada kemampuan orang yang pertama tersebut itu adalah munasabah memerintahkan sedemikian.

Pentaksiran nafkah

62. Pada menentukan jumlah sesuatu nafkah yang hendak dibayar, Mahkamah hendaklah mengasaskan pentaksirannya terutama sekali atas kemampuan dan keperluan pihak-pihak itu, dengan mengira kadar nafkah itu berbanding dengan pendapatan orang yang terhadapnya perintah itu dibuat.

Kuasa Mahkamah untuk memerintahkan cagaran diberi bagi nafkah

63. Mahkamah boleh, apabila menentukan nafkah, memerintahkan orang yang bertanggung membayar nafkah itu supaya memberi cagaran bagi kesemua atau apa-apa bahagiannya dengan meletakkan apa-apa harta pada pemegang-pemegang amanah dengan amanah supaya membayar nafkah itu atau sebahagiannya daripada pendapatan harta itu.

Mengkompaun nafkah

64. Sesuatu perjanjian untuk membayar, dengan wang atau harta lain, wang pokok bagi menjelaskan segala tuntutan nafkah masa hadapan tidak boleh berkuatkuasa sehingga ia telah diluluskan, dengan atau tanpa syarat-syarat oleh Mahkamah, tetapi apabila diluluskan sedemikian, hendaklah menjadi suatu pembelaan yang memadai terhadap apa-apa tuntutan nafkah.

Lamanya tempoh perintah nafkah

65. Kecuali jika sesuatu perintah nafkah dinyatakan sebagai selama sesuatu tempoh yang lebih singkat atau telah dibatalkan, dan tertakluk kepada seksyen 66, sesuatu perintah nafkah hendaklah tamat apabila mati orang yang kena membayar nafkah itu atau apabila mati orang yang berhak menerima nafkah itu menurut perintah yang telah dibuat itu, mengikut mana yang lebih awal.

Hak terhadap nafkah atau pemberian selepas perceraian

66. (1) Hak bagi seseorang isteri yang telah bercerai untuk menerima nafkah daripada suaminya yang dahulu di bawah sesuatu perintah Mahkamah hendaklah terhenti apabila tamat tempoh 'iddah atau apabila isteri menjadi nusyuz.

(2) Hak isteri yang diceraikan untuk menerima pemberian daripada bekas suaminya di bawah sesuatu perjanjian hendaklah terhenti di atas perkahwinan semula isteri itu.

Kuasa Mahkamah untuk mengubah perintah nafkah

67. Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah, atau boleh pada bila-bila masa membatalkan, sesuatu perintah nafkah yang masih berkuatkuasa, sama ada bercagar atau tak bercagar, atas permohonan orang yang berhak menerima atau yang kena membayar nafkah itu menurut perintah yang telah dibuat itu, jika Mahkamah berpuas hati, bahawa perintah itu telah diasaskan atas sesuatu salah pernyataan atau kesilapan fakta atau jika sesuatu perubahan matan telah berlaku tentang hal keadaan.

Kuasa Mahkamah untuk mengubah perjanjian nafkah

68. Tertakluk kepada seksyen 64, Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah syarat-syarat sesuatu perjanjian tentang nafkah yang dibuat antara suami dan isteri sama ada dibuat sebelum atau selepas tarikh yang ditetapkan, jika Mahkamah berpuas hati bahawa sesuatu perubahan matan telah berlaku tentang hal keadaan, walau apa pun peruntukan yang berlawanan dalam perjanjian itu.

Nafkah yang kena dibayar di bawah perintah Mahkamah tidak boleh dipindahkan hakmiliknya

69. Nafkah yang kena dibayar kepada seseorang di bawah sesuatu perintah Mahkamah tidak boleh diserahkan atau dipindahmilik atau kena ditahan, diasingkan, atau dikenakan levi untuk, atau berkenaan dengan, apa-apa hutang atau tuntutan.

Menuntut tunggakan nafkah

70. (1) Tunggakan nafkah yang tak bercagar, boleh dituntut sebagai suatu hutang daripada pihak yang mungkir itu dan, jika tunggakan itu terkumpul kena dibayar sebelum suatu perintah penerimaan dibuat terhadap pihak yang mungkir itu, tunggakan itu boleh dibuktikan dalam kebangkrapannya dan, jika tunggakan itu terkumpul kena dibayar sebelum dia mati, tunggakan itu hendaklah menjadi suatu hutang yang kena dibayar dari harta pusaknya.

(2) Tunggakan nafkah yang tak bercagar yang terkumpul kena dibayar sebelum orang yang berhak kepadanya itu mati boleh dituntut sebagai suatu hutang oleh wakil diri di sisi undang-undang orang itu.

Nafkah sementara

71. (1) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa terdapat alasan-alasan untuk membayar nafkah, Mahkamah boleh membuat suatu perintah terhadap suami bagi membayar nafkah sementara yang akan berkuatkuasa dengan serta-merta dan terus berkuatkuasa sehingga perintah Mahkamah dibuat atas permohonan untuk nafkah.

(2) Suami boleh melaraskan nafkah sementara yang dibayar dengan amaun yang diperintah supaya dibayar untuk nafkah di bawah perintah Mahkamah, dengan syarat bahawa amaun yang diterima oleh isteri, setelah ditolak apa-apa potongan, adalah cukup untuk keperluan asasnya.

Hak tempat tinggal

72. (1) Seseorang perempuan yang diceraikan adalah berhak tinggal di rumah di mana dia biasa tinggal semasa dia berkahwin selagi suami tidak mendapatkan tempat tinggal lain yang sesuai untuk isteri.

(2) Hak tempat tinggal yang diperuntukkan dalam subsekyen (1) akan terhenti—

- (a) jika tempoh 'iddah telah tamat;
- (b) jika tempoh penjagaan anak telah tamat;
- (c) jika perempuan itu telah berkahwin semula; atau
- (d) jika perempuan itu telah bersalah melakukan perbuatan yang memberahikan secara terbuka (*fahisyah*),

dan sesudah itu suami boleh memohon kepada Mahkamah supaya dikembalikan rumah itu kepadanya.

Kewajipan menanggung nafkah anak

73. (1) Kecuali jika sesuatu perjanjian atau sesuatu perintah Mahkamah memperuntukkan selainnya, maka adalah menjadi kewajipan seseorang lelaki menanggung nafkah anaknya, sama ada anak itu berada dalam jagaannya atau dalam jagaan seseorang lain, sama ada dengan mengadakan bagi mereka tempat tinggal, pakaian, makanan, perubatan dan pelajaran sebagaimana yang munasabah memandang kepada kemampuan dan taraf kehidupannya atau dengan membayar kosnya.

(2) Kecuali seperti tersebut di atas, adalah menjadi kewajipan seseorang yang bertanggung di bawah Hukum Syarak, supaya menanggung nafkah atau memberi sumbangan kepada nafkah kanak-kanak jika bapa kanak-kanak itu telah mati atau tempat di mana bapanya berada tidak diketahui atau jika dan setakat mana bapanya tidak berupaya menanggung nafkah mereka.

Kuasa Mahkamah memerintahkan nafkah bagi kanak-kanak

74. (1) Mahkamah boleh pada bila-bila masa memerintahkan seorang lelaki membayar nafkah untuk faedah mana-mana anaknya—

- (a) jika dia telah enggan atau cuai mengadakan peruntukan dengan munasabah bagi anaknya itu;
- (b) jika dia telah meninggalkan langsung isterinya dan anaknya itu adalah dalam jagaan isterinya;
- (c) dalam masa menanti keputusan sesuatu prosiding hal-ehwal suami isteri;
- (d) apabila membuat atau selepas daripada membuat suatu perintah meletakkan anak itu dalam jagaan seseorang lain; atau
- (e) apabila memberi kebenaran kepada lelaki itu untuk berpoligami di bawah seksyen 23.

(2) Mahkamah adalah juga berkuasa memerintahkan seseorang yang bertanggung di bawah Hukum Syarak supaya membayar atau memberi sumbangan terhadap nafkah seseorang anak jika Mahkamah berpuas hati bahawa memandang kepada kemampuannya adalah munasabah bagi Mahkamah memerintahkan sedemikian.

(3) Sesuatu perintah di bawah subseksyen (1) atau (2) boleh mengarahkan supaya pembayaran dibuat kepada orang yang menjaga atau memelihara dan mengawal anak itu atau kepada pemegang-pemegang amanah bagi anak itu.

Kuasa bagi Mahkamah memerintahkan cagaran bagi nafkah seseorang anak

75. (1) Mahkamah boleh, apabila memerintah pembayaran nafkah untuk faedah seseorang anak, memerintahkan orang yang bertanggung membayar nafkah itu supaya memberi cagaran bagi kesemua atau sebahagian daripadanya dengan meletakhak apa-apa harta pada pemegang-pemegang amanah dengan amanah supaya membayar nafkah itu atau sebahagiannya daripada pendapatan harta itu.

(2) Kemungkiran mematuhi perintah menghendaki orang yang bertanggung membayar nafkah itu meletakkan apa-apa harta pada pemegang amanah bagi maksud subseksyen (1) boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

Kuasa bagi Mahkamah mengubah perintah mengenai penjagaan atau nafkah seseorang anak

76. Mahkamah boleh, atas permohonan seseorang yang ada mempunyai kepentingan, pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah, atau boleh pada bila-bila masa membatalkan, sesuatu perintah mengenai penjagaan atau nafkah seseorang anak, jika Mahkamah berpuas hati bahawa perintah itu telah diasaskan atas sesuatu salah pernyataan atau kesilapan fakta atau jika sesuatu perubahan matan telah berlaku tentang hal keadaan.

Kuasa bagi Mahkamah mengubah perjanjian penjagaan atau nafkah seseorang anak

77. Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah syarat-syarat sesuatu perjanjian berhubung dengan penjagaan atau nafkah seseorang anak, sama ada perjanjian itu dibuat sebelum atau selepas tarikh yang ditetapkan, walau apa pun peruntukan yang berlawanan dalam perjanjian itu, jika Mahkamah berpuas hati bahawa adalah munasabah dan untuk kebajikan anak itu berbuat demikian.

Menuntut tunggakan nafkah seseorang anak

78. Seksyen 71 hendaklah dipakai, dengan pindaan yang sesuai dan mengikut Hukum Syarak, bagi perintah-perintah mengenai pembayaran nafkah untuk faedah seseorang anak.

Kewajipan menanggung nafkah kanak-kanak yang diterima sebagai ahli keluarga

79. (1) Jika seseorang lelaki telah menerima seseorang kanak-kanak yang bukan anaknya sebagai seorang ahli keluarganya, maka adalah menjadi kewajipannya menanggung nafkah kanak-kanak itu semasa dia masih seorang kanak-kanak, setakat mana bapa dan ibu kanak-kanak itu tidak berbuat demikian, dan Mahkamah boleh membuat apa-apa perintah yang perlu bagi memastikan kebajikan kanak-kanak itu.

(2) Kewajipan yang ditanggungkan oleh subseksyen (1) hendaklah terhenti jika kanak-kanak itu dibawa balik oleh bapa atau ibunya.

(3) Apa-apa wang yang dibelanjakan oleh seseorang lelaki pada menanggung nafkah seseorang kanak-kanak sebagaimana dikehendaki oleh subseksyen (1) boleh dituntut daripada bapa atau ibu kanak-kanak itu.

Lamanya tempoh perintah bagi nafkah anak

80. Kecuali—

- (a) jika sesuatu perintah mengenai nafkah seseorang anak dinyatakan sebagai selama tempoh yang lebih singkat;
- (b) jika sesuatu perintah itu telah dibatalkan; atau
- (c) jika sesuatu perintah itu dibuat untuk—
 - (i) seseorang anak perempuan yang belum berkahwin atau yang, oleh sebab sesuatu hilang upaya dari segi otak atau jasmani, tidak berkebolehan menanggung nafkah dirinya; atau
 - (ii) seorang anak lelaki yang, oleh sebab sesuatu hilang upaya dari segi otak atau jasmani, tidak berkebolehan menanggung nafkah dirinya,

perintah nafkah hendaklah tamat apabila anak itu mencapai umur lapan belas tahun, tetapi Mahkamah boleh atas permohonan oleh anak itu atau oleh seseorang lain, melanjutkan perintah nafkah itu supaya meliputi apa-apa tempoh tambahan yang difikirkannya munasabah, bagi membolehkan anak itu mengikuti pelajaran atau latihan lanjut atau lebih tinggi.

Kewajipan menanggung nafkah anak-anak tak sahtaraf

81. (1) Jika seseorang perempuan cuai atau enggan menanggung nafkah seseorang anaknya yang tak sahtaraf yang tidak berupaya menanggung nafkah dirinya, melainkan seorang anak yang dilahirkan akibat rogol,

Mahkamah boleh, apabila hal itu dibuktikan dengan sewajarnya, memerintahkan perempuan itu memberi apa-apa elaun bulanan yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah.

(2) Elaun bulanan di bawah seksyen ini hendaklah kena dibayar dari tarikh bermulanya kecuaian atau keengganan menanggung nafkah itu atau dari sesuatu tarikh yang kemudian mengikut sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu.

BAHAGIAN VII

PENJAGAAN

Hadhanah atau Penjagaan Kanak-Kanak

Orang yang berhak menjaga kanak-kanak

82. (1) Tertakluk kepada seksyen 83, ibu adalah yang paling berhak dari segala orang bagi menjaga anak kecilnya dalam masa ibu itu masih dalam perkahwinan dan juga selepas perkahwinannya dibubarkan.

(2) Jika Mahkamah berpendapat bahawa ibu adalah hilang kelayakan di bawah Hukum Syarak dari mempunyai hak terhadap hadhanah atau penjagaan anaknya, maka hak itu, tertakluk kepada subseksyen (3), hendaklah berpindah kepada salah seorang yang berikut mengikut susunan keutamaan yang berikut, iaitu—

- (a) nenek sebelah ibu hingga ke atas;
- (b) bapa;
- (c) nenek sebelah bapa hingga ke atas;
- (d) kakak atau adik perempuan seibu sebapa;
- (e) kakak atau adik perempuan seibu;
- (f) kakak atau adik perempuan sebapa;
- (g) anak perempuan dari kakak atau adik perempuan seibu sebapa;
- (h) anak perempuan dari kakak atau adik perempuan seibu;

- (i) anak perempuan dari kakak atau adik perempuan sebapa;
- (j) emak saudara sebelah ibu;
- (k) emak saudara sebelah bapa;
- (l) waris lelaki yang boleh menjadi warisnya sebagai 'asabah atau residuari:

Dengan syarat penjagaan orang demikian tidak menjejaskan kebajikan kanak-kanak itu.

(3) Tiada seseorang lelaki berhak terhadap penjagaan seseorang kanak-kanak perempuan melainkan lelaki itu adalah seorang muhrim, iaitu, dia mempunyai pertalian dengan kanak-kanak perempuan itu dalam mana dia dilarang berkahwin dengannya.

(4) Tertakluk kepada seksyen 83 dan 85, jika ada beberapa orang dari keturunan atau peringkat yang sama, kesemuanya sama berkelayakan dan bersetuju menjaga kanak-kanak itu, penjagaan hendaklah diamanahkan kepada orang yang mempunyai sifat-sifat paling mulia yang menunjukkan perasaan paling kasih sayang kepada kanak-kanak itu, dan jika kesemuanya sama mempunyai sifat-sifat kemuliaan, maka yang tertua antara mereka adalah berhak mendapat keutamaan.

Kelayakan-kelayakan yang perlu untuk penjagaan

83. Seseorang yang mempunyai hak mendidik seseorang kanak-kanak, adalah berhak menjalankan hak terhadap hadhanah jika—

- (a) dia adalah seorang Islam;
- (b) dia adalah sempurna akal;
- (c) dia berumur yang melayakkan dia memberi kepada kanak-kanak itu jagaan dan kasih sayang yang mungkin diperlukan oleh kanak-kanak itu;
- (d) dia berkelakuan baik dari segi akhlak Islamiah; dan
- (e) dia tinggal di tempat di mana kanak-kanak itu tidak mungkin menghadapi apa-apa akibat buruk dari segi akhlak atau jasmani.

Bagaimana hak penjagaan hilang

84. Hak seseorang perempuan terhadap hadhanah adalah hilang—

- (a) jika perempuan itu berkahwin dengan seseorang yang tidak mempunyai pertalian dengan kanak-kanak itu yang orang itu dilarang berkahwin dengan kanak-kanak itu, jika penjagaannya dalam hal sedemikian akan menjejaskan kebajikan kanak-kanak itu tetapi haknya untuk penjagaan akan kembali semula jika perkahwinan itu dibubarkan;
- (b) jika perempuan itu berkelakuan buruk secara keterlaluan dan terbuka;
- (c) jika perempuan itu menukar pemastautinannya dengan tujuan untuk mencegah bapa kanak-kanak itu dari menjalankan pengawasan yang perlu ke atas kanak-kanak itu, kecuali bahawa seseorang isteri yang bercerai boleh mengambil anaknya sendiri ke tempat lahir isteri itu;
- (d) jika perempuan itu *murtad*;
- (e) jika perempuan itu mencuaikan atau menganiaya kanak-kanak itu.

Lamanya penjagaan

85. (1) Hak hadinah bagi menjaga seseorang kanak-kanak adalah tamat setelah kanak-kanak itu mencapai umur tujuh tahun, jika kanak-kanak itu lelaki, dan umur sembilan tahun, jika kanak-kanak itu perempuan, tetapi Mahkamah boleh, atas permohonan hadinah, membenarkan dia menjaga kanak-kanak itu sehingga kanak-kanak itu mencapai umur sembilan tahun, jika kanak-kanak itu lelaki, dan umur sebelas tahun, jika kanak-kanak itu perempuan.

(2) Setelah tamatnya hak hadinah, penjagaan adalah turun kepada bapa, dan jika kanak-kanak itu telah mencapai umur kecerdikan (*mumaiyiz*), maka kanak-kanak itu adalah berhak memilih untuk tinggal dengan sama ada ibu atau bapanya, melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya.

Penjagaan anak-anak tak sahtaraf

86. Penjagaan kanak-kanak tak sahtaraf adalah semata-mata pada ibu dan saudara-mara ibu.

Kuasa Mahkamah membuat perintah mengenai penjagaan

87. (1) Walau apa pun peruntukan seksyen 83, Mahkamah boleh pada bila-bila masa dengan perintah memilih untuk meletakkan seseorang kanak-kanak dalam jagaan salah seorang daripada orang-orang yang tersebut di dalam seksyen itu atau, jika ada hal keadaan yang luar biasa yang menyebabkan tidak diingini bagi kanak-kanak itu diamanahkan kepada salah seorang daripada orang-orang itu, Mahkamah boleh dengan perintah meletakkan kanak-kanak itu dalam jagaan mana-mana orang lain atau mana-mana persatuan yang tujuan-tujuannya adalah termasuk kebajikan kanak-kanak.

(2) Untuk memutuskan dalam jagaan siapakah seseorang kanak-kanak patut diletakkan, pertimbangan yang utama ialah kebajikan kanak-kanak itu dan, tertakluk kepada pertimbangan itu, Mahkamah hendaklah memberi perhatian kepada—

(a) kemahuan-kemahuan ibu bapa kanak-kanak itu; dan

(b) kemahuan-kemahuan kanak-kanak itu, jika dia telah meningkat umur dapat menyatakan sesuatu pendapatnya sendiri.

(3) Adalah menjadi suatu anggapan yang boleh dipatahkan bahawa adalah untuk kebaikan seseorang kanak-kanak dalam masa dia kecil supaya berada bersama ibunya, tetapi pada memutuskan sama ada anggapan itu dipakai bagi fakta-fakta sesuatu kes tertentu, Mahkamah hendaklah memberi perhatian kepada tidak baiknya mengacau kehidupan seseorang kanak-kanak dengan bertukar-tukarnya jagaan.

(4) Jika ada dua orang atau lebih kanak-kanak dari sesuatu perkahwinan, Mahkamah tidaklah terikat meletakkan kedua-dua atau kesemuanya dalam jagaan orang yang sama tetapi hendaklah menimbangkan kebajikan tiap-tiap seorangnya secara berasingan.

(5) Mahkamah boleh, jika perlu, membuat perintah interim untuk menempatkan kanak-kanak itu dalam penjagaan mana-mana orang atau institusi atau persatuan dan perintah itu hendaklah serta-merta dikuatkuasakan dan terus dikuatkuasakan sehingga Mahkamah membuat perintah bagi penjagaan itu.

Perintah tertakluk kepada syarat-syarat

88. (1) Sesuatu perintah jagaan boleh dibuat tertakluk kepada apa-apa syarat yang difikirkan oleh Mahkamah patut dikenakan dan, tertakluk kepada syarat-syarat, jika ada, yang dipakai dari semasa ke semasa, perintah itu adalah menghakkan orang yang diberi jagaan itu untuk memutuskan semua soal berhubungan dengan pendidikan dan pelajaran kanak-kanak itu.

(2) Tanpa menyentuh keluasan subseksyen (1), sesuatu perintah jagaan boleh—

- (a) mengandungi syarat-syarat tentang tempat di mana kanak-kanak itu akan tinggal dan cara pelajarannya;
- (b) mengadakan peruntukan bagi kanak-kanak itu berada bagi sementara dalam pemeliharaan dan kawalan seseorang yang lain daripada orang yang diberi jagaan itu;
- (c) mengadakan peruntukan bagi kanak-kanak itu melawat ibu atau bapa yang tidak diberi jagaan atau seseorang dari keluarga ibu dan bapa yang telah mati atau tidak diberi jagaan pada masa-masa dan bagi apa-apa tempoh sebagaimana yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah;
- (d) memberi ibu atau bapa yang tidak diberi jagaan atau seseorang dari keluarga ibu atau bapa yang telah mati atau tidak diberi jagaan hak untuk berjumpa dengan kanak-kanak itu pada masa-masa dan dengan seberapa kerap yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah; atau
- (e) melarang orang yang diberi jagaan itu daripada membawa kanak-kanak itu keluar dari Malaysia.

Orang yang berhak kepada penjagaan

89. (1) Sungguh pun hak terhadap hadhanah atau penjagaan anak mungkin terletak pada seseorang lain, bapa adalah penjaga hakiki yang pertama dan utama bagi diri dan harta anaknya yang belum dewasa, dan apabila bapa telah mati, maka hak di sisi undang-undang bagi menjaga anaknya itu adalah turun kepada salah seorang yang berikut mengikut susunan keutamaan yang berikut, iaitu—

- (a) datuk lelaki di sebelah bapa;
- (b) wasi yang dilantik menurut wasiat bapa;
- (c) wasi kepada wasi bapa;
- (d) wasi datuk lelaki di sebelah bapa;
- (e) wasi kepada wasi datuk di sebelah bapa,

dengan syarat bahawa dia adalah seorang Islam, seorang dewasa, adalah siuman, dan boleh dipercayai.

(2) Bapa adalah sentiasa mempunyai kuasa paling luas untuk membuat melalui wasiat apa-apa perkiraan yang difikirkannya baik sekali berhubung dengan penjagaan anak-anaknya yang masih kanak-kanak dan berhubung dengan hal memperlindungi kepentingan-kepentingan mereka, dengan syarat bahawa dia adalah siuman sepenuhnya.

(3) Subseksyen (1) tidaklah terpakai jika terma-terma dan syarat-syarat bagi surat cara yang meletakkan harta pada kanak-kanak itu terang-terang tidak membenarkan orang yang tersebut didalamnya daripada menjalankan apa-apa kuasa ke atas harta itu, dan dalam hal yang demikian Mahkamah hendaklah melantik seorang penjaga bagi harta kanak-kanak itu.

(4) Bagi maksud-maksud penjagaan ke atas diri dan harta, seseorang hendaklah disifatkan sebagai kanak-kanak melainkan dia telah genap umur lapan belas tahun.

Kuasa ke atas harta tak alih dan harta alih

90. (1) Berkenaan dengan harta tak alih, seseorang penjaga di sisi undang-undang tidak mempunyai apa-apa kuasa untuk menjual, kecuali dalam hal-hal yang berikut, iaitu—

- (a) jika, dengan menjual harta itu kepada orang luar, dia boleh mendapat harga sekurang-kurangnya dua kali ganda harga harta itu;
- (b) jika kanak-kanak itu tidak mempunyai apa-apa mata pencarian lain, dan penjualan itu adalah benar-benar perlu untuk menanggung nafkahnya, dan kanak-kanak itu tidak mempunyai apa-apa harta lain;
- (c) jika harta itu perlu dijual bagi maksud menjelaskan hutang pewasiat, yang tidak dapat diselesaikan jika harta itu tidak dijual;
- (d) jika ada sesuatu peruntukan am dalam wasiat pewasiat itu yang tidak dapat dikuatkuasakan dengan tidak dijual harta itu;
- (e) jika pendapatan yang terkumpul dari harta pusaka itu tidak mencukupi untuk membayar perbelanjaan yang telah dilakukan dalam menguruskannya dan untuk membayar hasil tanah;
- (f) jika harta itu sedang diancam bahaya yang akan menyebabkannya menjadi musnah atau binasa oleh kerana reput;
- (g) jika harta itu ada dalam tangan orang yang tidak berhak kepadanya, dan penjaga itu ada sebab bagi mengkhawatiri bahawa tidak ada peluang bagi mendapatkan pemulihan yang saksama; atau
- (h) dalam sesuatu hal lain, jika harta itu benar-benar perlu dijual atas alasan-alasan lain yang dibenarkan oleh Hukum Syarak dan penjualan itu adalah nyata atau jelas sekali untuk faedah kanak-kanak itu.

(2) Berkenaan dengan harta alih, seseorang penjaga di sisi undang-undang adalah mempunyai kuasa menjual atau menyandarkan barang-barang dan harta-benda kanak-kanak itu, jika dia berkehendakkan

keperluan-keperluan yang mustahak, seperti makanan, pakaian dan asuhan; dan jika harta alih seseorang kanak-kanak adalah dijual dengan ikhlas dan jujur bagi sesuatu balasan yang memadai dengan tujuan untuk melaburkan hasil jualan itu dengan selamat dan untuk memperolehi pendapatan tambahan, maka penjualan harta itu hendaklah dikira sebagai sah.

Pelantikan penjaga-penjaga oleh Mahkamah

91. (1) Jika tidak ada penjaga-penjaga di sisi undang-undang, maka kewajipan bagi melantik seseorang penjaga untuk memperlindungi dan memelihara harta kanak-kanak itu adalah terletak ke atas Mahkamah dan pada membuat sesuatu pelantikan Mahkamah hendaklah terutama sekali memberi pertimbangan-pertimbangan kepada kebajikan kanak-kanak itu.

(2) Pada menimbangkan apakah akan menjadi kebajikan bagi kanak-kanak itu, Mahkamah hendaklah mengambil perhatian tentang umur dan jantina kanak-kanak itu, watak dan kebolehan penjaga yang dicadangkan itu dan bagaimana karibnya persaudaraannya dengan kanak-kanak itu; kemahuan-kemahuan, jika ada, ibu bapanya yang telah mati; dan apa-apa hubungan penjaga yang dicadangkan itu yang sedia ada dan yang dahulu dengan kanak-kanak itu telah mencapai umur membolehkannya untuk membuat sesuatu pilihan yang bijak, maka Mahkamah boleh menimbangkan pilihannya itu.

Pelantikan ibu sebagai penjaga melalui wasiat

92. Seseorang ibu yang beragama Islam boleh dilantik dengan sah menjadi wasi bagi bapa, dan dalam hal yang demikian ibu itu boleh menjalankan kuasa-kuasanya sebagai penjaga melalui wasiat atau, jika tidak ada seorang penjaga di sisi undang-undang ia boleh dilantik sebagai penjaga di sisi undang-undang oleh Mahkamah, tetapi jika dia tidak dilantik sebagai demikian maka dia tidak boleh membuat apa-apa urusan mengenai harta kanak-kanak itu.

Penjaga bersama dengan ibu

93. Jika Mahkamah melantik ibu menjadi penjaga, Mahkamah boleh juga melantik seorang lain menjadi penjaga sama ada bagi diri atau harta kanak-kanak itu atau kedua-duanya, untuk bertindak bersama dengan ibu itu.

Perubahan kuasa penjaga harta

94. Pada melantik seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak, Mahkamah boleh, dengan perintah, menentukan, menyekat, atau memperluaskan kuasa penjaga berhubungan dengannya, setakat mana yang perlu bagi kebajikan kanak-kanak itu.

Pemecatan penjaga

95. Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa memecat seseorang penjaga, sama ada seorang ibu bapa atau orang lain dan sama ada dia adalah penjaga bagi diri atau harta kanak-kanak, dan boleh melantik seorang lain menjadi penjaga untuk menggantikannya.

Cagaran hendaklah diberi

96. (1) Jika seseorang dilantik oleh Mahkamah menjadi penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak maka dia hendaklah, melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya, memberi cagaran dengan nilai-nilai sebanyak mana yang ditetapkan bahawa dia akan melaksanakan kewajipan-kewajipan sebagai penjaga dengan sewajarnya.

(2) Cagaran itu hendaklah diberi mengikut cara yang ditetapkan pada masa itu bagi penerima-penerima yang dilantik oleh Mahkamah; dan penjaga yang dilantik itu hendaklah mengemukakan akaun-akaunnya pada tempoh-tempoh yang diperintahkan, dan hendaklah membayar apa-apa baki yang diperakui kena dibayar olehnya ke dalam Mahkamah mengikut cara yang ditetapkan bagi penerima-penerima.

Had kuasa bagi penjaga yang dilantik oleh Mahkamah

97. (1) Seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak yang dilantik oleh Mahkamah tidak boleh, tanpa kebenaran Mahkamah—

- (a) menjual, menggadaikan, menggadai janji, menukar, ataupun dengan cara lain melepaskan milik mana-mana harta alih atau harta tak alih kanak-kanak itu; atau
- (b) memajakkan mana-mana tanah kepunyaan kanak-kanak itu selama tempoh lebih daripada satu tahun.

(2) Apa-apa pelupusan harta seseorang kanak-kanak yang dilakukan bersalahan dengan seksyen ini boleh ditetapkan sebagai tak sah, dan atas penetapan itu Mahkamah boleh membuat apa-apa perintah yang pada pendapatnya perlu untuk mengembalikan harta yang dilupuskan itu kepada kanak-kanak itu.

(3) Mahkamah tidak boleh membuat apa-apa perintah di bawah subseksyen (2) melainkan jika perlu atau baik bagi kepentingan kanak-kanak itu.

Penjaga tidak boleh memberi akuan penyelesaian mengenai harta modal

98. Seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak yang dilantik oleh Mahkamah tidak boleh, melainkan jika Mahkamah memerintah sebaliknya dalam suatu hal, diberi kuasa untuk memberi akuan penyelesaian yang sewajarnya bagi apa-apa legasi atau apa-apa wang modal lain yang kena dibayar kepada atau boleh diterima oleh kanak-kanak itu.

Penjaga boleh menanggung kanak-kanak dari pendapatan

99. (1) Seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak yang dilantik oleh Mahkamah boleh membuat peruntukan yang berpatutan dari pendapatan harta itu untuk menanggung nafkah dan pelajaran kanak-kanak itu memandangkan kepada taraf kehidupan kanak-kanak itu; tetapi tiada apa-apa jumlah wang lebih daripada tiga ratus ringgit sebulan boleh digunakan sedemikian tanpa kebenaran Mahkamah.

(2) Jika pendapatan dari harta kanak-kanak itu yang adalah dalam tangan penjaga itu tidak mencukupi bagi maksud itu, atau jika wang adalah dikehendaki untuk kemajuan kanak-kanak itu, maka Mahkamah boleh memerintahkan supaya peruntukan bagi maksud itu diadakan dari harta modal kanak-kanak itu dan, bagi maksud itu, Mahkamah boleh membenarkan apa-apa bahagian dari harta kanak-kanak itu dijual, digadaikan, atau digadai janji dan boleh memberi apa-apa arahan mengenainya sebagaimana yang perlu bagi kepentingan kanak-kanak itu.

Perintah khas mengenai harta kecil

100. (1) Jika memandang kepada taraf kehidupan kanak-kanak itu dan kepada nilai hartanya dan juga kepada segala hal keadaan kes yang berkenaan adalah didapati bermanfaat supaya harta modal kanak-kanak itu digunakan bagi menanggung nafkah, pelajaran, atau kemajuannya dengan cara yang boleh mengelakkan belanja bagi membuat permohonan kepada Mahkamah, maka Mahkamah, daripada melantik seorang penjaga bagi harta kanak-kanak itu, boleh memerintahkan supaya segala harta kanak-kanak itu, dari apa jua jenis pun, diletakkan dalam tangan seseorang yang akan dilantik oleh Mahkamah, dengan kuasa penuh untuk membuat apa-apa urusan dan untuk menggunakan harta itu bagi maksud yang tersebut di atas menurut budi bicaranya sendiri bebas dari apa-apa kawalan; dan dalam hal yang demikian resit dari orang yang dilantik itu adalah menjadi akuan penyelesaian yang sewajarnya bagi sesiapa jua yang membuat apa-apa pembayaran atau pindahmilik apa-apa harta kepadanya bagi pihak kanak-kanak itu.

(2) Seseorang yang dilantik di bawah subseksyen (1) boleh diperintahkan oleh Mahkamah supaya mengemukakan suatu akaun mengenai urusan-urusan yang dibuat olehnya mengenai harta kanak-kanak itu.

(3) Mahkamah boleh, kerana sesuatu sebab yang memadai, membatalkan apa-apa perintah, atau memansuhkan apa-apa pelantikan, yang dibuat di bawah subseksyen (1), dan boleh melantik seorang lain dengan memberi kepadanya kuasa yang sama atau apa-apa kuasa yang lebih besar atau lebih kecil yang difikirkannya patut, atau boleh melantik seorang penjaga bagi harta kanak-kanak itu.

Permohonan untuk mendapatkan pendapat, dsb.

101. Seseorang penjaga boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan pendapat, nasihat, atau budi bicaranya atas apa-apa soal mengenai pengurusan atau pentadbiran harta kanak-kanak itu.

Perintah larangan oleh Mahkamah

102. (1) Walau apa pun peruntukan-peruntukan seksyen 91, Mahkamah boleh, jika ia fikirkan perlu berbuat demikian, membuat suatu perintah melarang bapa atau datuk lelaki di sebelah bapa seorang kanak-kanak atau wasi-wasi mereka masing-masing atau wasi-wasi kepada wasi-wasi mereka masing-masing dari—

- (a) menjual, menggadaikan, menggadai janji, menukar, ataupun dengan cara lain melepaskan milik mana-mana harta alih atau harta tak alih kanak-kanak itu; atau
- (b) memajakkan mana-mana tanah kepunyaan kanak-kanak itu selama tempoh lebih daripada satu tahun,

tanpa mendapat kebenaran terlebih dahulu dari Mahkamah.

(2) Apa-apa pelupusan harta seseorang kanak-kanak bersalahan dengan perintah itu boleh ditetapkan sebagai tak sah, dan atas penetapan itu Mahkamah boleh membuat apa-apa perintah yang difikirkannya perlu untuk mengembalikan harta yang dilupuskan itu kepada kanak-kanak itu.

(3) Mahkamah tidak boleh membuat apa-apa perintah di bawah subseksyen (2) melainkan jika perlu atau baik bagi kepentingan kanak-kanak itu.

Penjaga bagi anak yatim

103. Jika bapa dan datuk lelaki seseorang kanak-kanak telah mati tanpa melantik seorang penjaga melalui wasiat, mana-mana penghulu, pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Sarjan, mana-mana orang yang menjaga kanak-kanak itu, atau mana-mana orang yang ada mempunyai kuasa-kuasa seorang Pelindung di bawah Akta Kanak-Kanak 2001 [*Akta 611*], boleh menyebabkan kanak-kanak itu dibawa ke hadapan Mahkamah dan Mahkamah boleh melantik seorang penjaga sama ada bagi diri atau bagi harta kanak-kanak itu, atau keduanya.

Mahkamah hendaklah mengambil perhatian tentang nasihat pegawai-pegawai kebajikan dsb.

104. Apabila menimbangkan apa-apa soal berhubung dengan penjagaan atau nafkah seseorang kanak-kanak, Mahkamah hendaklah, bila-bila juga praktik, menerima nasihat seseorang, sama ada pegawai awam atau tidak, yang terlatih atau berpengalaman dalam kebajikan kanak-kanak tetapi Mahkamah tidaklah terikat untuk menuruti nasihat itu.

Kuasa Mahkamah untuk menghalang anak dibawa keluar dari Malaysia

105. (1) Mahkamah boleh, atas permohonan bapa atau ibu seseorang anak—

- (a) jika keputusan sesuatu perbicaraan hal-ehwal suami isteri belum selesai; atau
- (b) jika, di bawah sesuatu perjanjian atau di bawah perintah Mahkamah, hanya ibu sahaja atau bapa sahaja ada mempunyai jagaan atas anak itu manakala yang satu lagi itu tidak ada mempunyai jagaan,

mengeluarkan suatu injunksi sekatan pihak yang satu lagi itu daripada membawa anak itu keluar dari Malaysia atau Mahkamah boleh membenarkan anak itu dibawa keluar dari Malaysia sama ada tanpa syarat atau tertakluk kepada apa-apa syarat atau akujanji yang difikirkan patut oleh Mahkamah.

(2) Mahkamah boleh, atas permohonan seseorang yang ada mempunyai kepentingan, mengeluarkan suatu injunksi sekatan seseorang, lain daripada orang yang ada mempunyai jagaan atas kanak-kanak itu, daripada membawa seseorang kanak-kanak keluar dari Malaysia.

(3) Kemungkiran mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

*Relif-Relif Lain***Kuasa bagi Mahkamah membatalkan dan menahan perpindahan-perpindahan yang dimaksudkan untuk mengecewakan tuntutan-tuntutan nafkah**

106. (1) Jika—

- (a) sesuatu perbicaraan hal-ehwal suami isteri belum selesai di Mahkamah;
- (b) sesuatu perintah telah dibuat di bawah seksyen 58, 60 atau 74 dan belum lagi dibatalkan; atau

- (c) nafkah kena dibayar di bawah sesuatu perjanjian kepada atau untuk faedah seorang isteri atau isteri yang dahulu atau anak,

Mahkamah adalah berkuasa atas permohonan—

- (i) jika ia berpuas hati bahawa apa-apa perpindahan harta telah dilakukan oleh suami atau suami yang dahulu atau isteri atau isteri yang dahulu atau ibu atau bapa bagi orang yang telah membuat atau yang bagi pihaknya telah dibuat permohonan itu, dalam masa tiga tahun sebelumnya, dengan tujuan di pihak orang yang melakukan perpindahan itu hendak mengurangkan kemampuannya membayar nafkah atau kemampuan suami itu membayar mut'ah atau hendak menghalangi isterinya atau suaminya, mengikut mana-mana berkenaan, daripada apa-apa hak berhubungan dengan harta itu, tertakluk kepada subseksyen (2), menghendaki orang yang membuat perpindahan itu membatalkan perpindahan itu; dan
- (ii) jika ia berpuas hati bahawa sesuatu perpindahan harta dicadang hendak dilakukan dengan sesuatu tujuan yang demikian, memberi suatu injunksi tegahan perpindahan itu.

(2) Bagi maksud-maksud seksyen ini—

“harta” ertinya apa-apa jenis harta, alih atau tak alih, dan termasuklah wang;

“perpindahan” termasuklah sesuatu penjualan, pemberian, pajakan, gadai janji, atau apa-apa transaksi lain yang dengannya pemunyaan atau pemilikan harta itu adalah dipindahmilik atau dibebankan tetapi tidak termasuk sesuatu perpindahan yang dilakukan kerana wang atau sesuatu bernilai wang kepada atau untuk faedah seseorang yang bertindak dengan suci hati dan dengan tidak mengetahui tujuan perpindahan itu dilakukan.

(3) Kemungkiran mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

Perintah tegahan

107. (1) Mahkamah adalah berkuasa dalam masa perbicaraan hal-ehwal suami isteri masih belum selesai atau pada atau selepas pemberian sesuatu perintah perceraian, fasakh, atau pembatalan, memerintahkan mana-mana orang menahan dirinya dari mengganggu atau mencerooboh; dengan apa-apa cara pun ke atas suami atau isteri atau bekas suami atau bekas isterinya.

(2) Kemungkiran mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

Perintah tegahan melupuskan harta sepencarian

108. (1) Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak kepada perkahwinan—

- (a) jika sesuatu prosiding hal-ehwal suami isteri masih belum selesai di Mahkamah; atau
- (b) dalam prosiding tersebut Mahkamah boleh membuat perintah di bawah seksyen 122,

mengeluarkan suatu perintah tegahan, menahan suami atau isteri, mengikut mana-mana yang berkenaan, daripada melupuskan apa-apa harta yang telah diperolehi semasa perkahwinan mereka berkuatkuasa jika Mahkamah berpuas hati adalah difikirkan perlu untuk berbuat demikian.

(2) Kemungkiran mematuhi sesuatu perintah di bawah subseksyen (1) boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan kepada Mahkamah.

BAHAGIAN VIII**PELBAGAI****Pengiktirafan perkahwinan orang Islam yang dilakukan di luar Negeri Perlis**

109. Sesuatu perkahwinan orang Islam yang dilakukan di luar Negeri Perlis, lain daripada perkahwinan yang diakadnikahkan di sesuatu

Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul Malaysia di bawah seksyen 24 hendaklah diiktiraf sebagai sah bagi segala maksud Enakmen ini jika—

- (a) perkahwinan itu telah dilakukan mengikut cara yang dikehendaki atau dibenarkan oleh undang-undang tempat di mana ia telah dilakukan;
- (b) tiap-tiap satu pihak itu ada mempunyai, pada masa perkahwinannya itu, keupayaan berkahwin di bawah undang-undang tempat bermastautinnya; dan
- (c) jika salah satu pihak itu adalah seorang pemastautin di Negeri Perlis, kedua-dua pihak ada mempunyai keupayaan berkahwin mengikut Enakmen ini.

Pengiktirafan perkahwinan-perkahwinan yang dilakukan di Kedutaan-Kedutaan, dsb., di Negeri Perlis

110. Sesuatu perkahwinan orang Islam yang bukan warganegara Malaysia yang dilakukan di sesuatu Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul negara asing di Negeri Perlis hendaklah diiktirafkan sebagai sah bagi segala maksud Enakmen ini jika—

- (a) perkahwinan itu telah dilakukan mengikut cara yang dikehendaki atau dibenarkan oleh undang-undang negara Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul itu, atau mengikut cara yang dibenarkan di bawah Enakmen ini;
- (b) tiap-tiap satu pihak itu ada mempunyai, pada masa perkahwinannya itu, keupayaan berkahwin di bawah undang-undang tempat bermastautinnya; dan
- (c) jika salah satu pihak itu adalah seorang pemastautin di Negeri Perlis, kedua-dua pihak ada mempunyai keupayaan berkahwin mengikut Enakmen ini.

Kesahatarafan Anak

Siapakah yang dikaitkan sebagai bapa

111. Jika seseorang perempuan yang berkahwin dengan seseorang lelaki melahirkan seorang anak lebih daripada enam bulan qamariah dari tarikh perkahwinannya itu atau dalam masa empat tahun qamariah

selepas perkahwinannya itu dibubarkan sama ada oleh sebab kematian lelaki itu atau oleh sebab perceraian, dan perempuan itu pula tidak berkahwin semula, maka lelaki itu hendaklah disifatkan sebagai bapa anak itu, tetapi lelaki itu boleh, dengan cara li'an atau kutukan, menafikan anak itu sebagai anaknya di hadapan Mahkamah.

Kelahiran lebih empat tahun selepas pembubaran perkahwinan

112. Jika anak itu dilahirkan lebih daripada empat tahun qamariah selepas perkahwinan itu dibubarkan sama ada oleh sebab kematian lelaki itu atau oleh sebab perceraian, lelaki itu tidak boleh disifatkan sebagai bapa anak itu melainkan jika lelaki itu atau mana-mana warisnya menegaskan bahawa anak itu adalah anak lelaki itu.

Kelahiran selepas pengakuan bahawa 'iddah telah tamat

113. Jika seorang perempuan, yang tidak berkahwin semula, membuat satu pengakuan bahawa tempoh 'iddahnya telah tamat, sama ada 'iddah itu adalah oleh sebab kematian atau perceraian, dan perempuan itu kemudiannya melahirkan seorang anak, maka suami perempuan itu tidak boleh disifatkan sebagai bapa anak itu melainkan jika anak itu telah dilahirkan kurang daripada empat tahun qamariah dari tarikh perkahwinan itu dibubarkan oleh sebab kematian suaminya itu atau oleh sebab perceraian.

Persetubuhan syubhah

114. Jika seorang lelaki melakukan persetubuhan syubhah dengan seorang perempuan, dan kemudiannya perempuan itu melahirkan seorang anak dalam tempoh antara enam bulan qamariah hingga empat tahun qamariah selepas persetubuhan itu, maka lelaki itu hendaklah disifatkan sebagai bapa anak itu.

Syarat-syarat bagi pengakuan yang sah

115. Jika seseorang lelaki mengaku seorang lain, sama ada dengan nyata atau dengan tersirat, sebagai anaknya yang sah, lelaki itu hendaklah disifatkan sebagai bapa anak itu jika, syarat-syarat yang berikut dipenuhi, iaitu—

(a) tiada seseorang lain disifatkan sebagai bapa anak itu;

- (b) perbezaan antara umur lelaki itu dengan umur anak itu memunasabahkan pertalian antara mereka sebagai bapa dan anak;
- (c) jika anak itu telah akil baligh, di mana dia boleh membuat keputusan, anak itu telah mempersetujui tentang dia diakui sebagai anak;
- (d) lelaki dan ibu anak itu mungkin boleh disatukan dengan sah dalam perkahwinan pada masa pembedahan;
- (e) pengakuan itu bukannya cuma mengakui anak itu sebagai anaknya, bahkan mengakui anak itu sebagai anak sahtarafnya;
- (f) lelaki itu adalah berkeupayaan membuat kontrak;
- (g) pengakuan itu dibuat dengan tujuan semata-mata untuk memberi taraf kesahtarafan; atau
- (h) pengakuan itu adalah jelas maksudnya dan anak itu adalah diakui sebagai anak kandungnya.

Anggapan daripada pengakuan boleh dipatahkan

116. Anggapan yang berbangkit dari pengakuan yang dibuat oleh seseorang bahawa dia adalah bapa kepada seseorang yang diakui sebagai anak boleh dipatahkan hanya dengan—

- (a) penolakan di pihak orang yang telah diakui sebagai anak itu;
- (b) bukti bahawa perbezaan umur antara pihak yang mengaku dan pihak yang diakui adalah sebegitu kecil, atau bahawa umur pihak yang diakui adalah sebegitu tinggi, hingga menyebabkan pertalian yang dikatakan itu mustahil dari segi fizikal;
- (c) bukti bahawa pihak yang diakui itu adalah sebenarnya anak seorang lain; atau
- (d) bukti bahawa ibu anak itu tidak mungkin menjadi isteri yang sah kepada pihak yang mengaku pada masa percantuman benih anak itu.

Pengakuan oleh perempuan yang sedang dalam ‘iddah

117. Jika orang yang membuat pengakuan itu adalah seorang perempuan yang berkahwin atau yang sedang dalam ‘iddah, suami perempuan itu tidak boleh disifatkan sebagai bapa kepada orang yang diakui itu melainkan jika pengakuan perempuan itu disahkan oleh suaminya itu atau disahkan dengan keterangan.

Mengakui seorang lain sebagai ibu atau bapa

118. Jika seseorang mengakui seorang lain sebagai bapa atau ibunya, maka pengakuan itu, jika disetujui atau disahkan oleh orang yang diakui itu, sama ada dalam masa hayat atau selepas kematian orang yang mengakui itu, adalah menjadi suatu perkeluargaan yang sah, setakat mana perhubungan di antara bapa atau ibu dengan anak itu sahaja, dengan syarat bahawa memandang kepada umur orang yang membuat pengakuan dan umur orang yang diakui itu maka adalah munasabah orang yang diakui itu menjadi ibu atau bapa kepada orang yang mengakui sedemikian.

Pengakuan lain daripada sebagai anak, ibu atau bapa

119. Jika seseorang mengakui seorang lain sebagai seorang keluarga, selain sebagai seorang anak, ibu, atau bapa, pengakuan itu tidak boleh menyentuh mana-mana orang lain melainkan orang lain itu mengesahkan pengakuan itu.

Pengakuan tidak boleh dibatalkan

120. Sesudah sahaja pengakuan atau pengesahan dibuat tentang pertalian sebagai bapa dan anak atau tentang perkeluargaan atau persaudaraan, maka pengakuan atau pengesahan itu tidak boleh dibatalkan.

Perintah Supaya Hidup Bersama Semula

Permohonan oleh isteri yang ditinggal langsung

121. Jika seseorang telah tidak lagi hidup bersama dengan isterinya mengikut cara yang dikehendaki oleh Hukum Syarak, isteri itu boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan perintah supaya orang itu hidup bersama semula dengan isterinya.

Pembahagian Harta Sepencarian

Kuasa Mahkamah memerintah pembahagian harta sepencarian

122. (1) Mahkamah adalah mempunyai kuasa apabila membenarkan lafaz talaq atau apabila membuat suatu perintah perceraian untuk memerintah supaya apa-apa aset yang diperolehi oleh pihak-pihak itu dalam masa perkahwinan dengan usaha bersama mereka dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset yang diperolehi oleh pihak-pihak itu dalam masa perkahwinan dengan usaha bersama mereka dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara pihak-pihak itu.

(2) Pada menjalankan kuasa yang diberi oleh subseksyen (1), Mahkamah hendaklah mengambil perhatian tentang—

- (a) takat sumbangan-sumbangan yang telah dibuat oleh tiap-tiap satu pihak dalam bentuk wang, harta, atau kerja bagi memperolehi aset-aset itu;
- (b) apa-apa hutang yang terhutang oleh salah satu pihak yang telah dilakukan bagi manfaat bersama mereka;
- (c) keperluan-keperluan anak-anak yang belum dewasa dari perkahwinan itu, jika ada,

dan, tertakluk kepada pertimbangan-pertimbangan itu, Mahkamah hendaklah membuat pembahagian yang sama banyak.

(3) Mahkamah adalah mempunyai kuasa, apabila membenarkan lafaz talaq atau apabila membuat perintah perceraian, memerintah supaya apa-apa aset yang diperolehi dalam masa perkahwinan dengan usaha tunggal satu pihak kepada perkahwinan itu dibahagi antara mereka atau supaya aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara pihak-pihak itu.

(4) Pada menjalankan kuasa yang diberi oleh subseksyen (3), Mahkamah hendaklah memberi perhatian kepada—

- (a) takat sumbangan-sumbangan yang telah dibuat oleh pihak, yang tidak memperolehi aset itu, kepada kebajikan keluarga dengan memelihara rumahtangga atau menjaga keluarga;

- (b) keperluan-keperluan anak-anak yang belum dewasa dari perkahwinan itu, jika ada,

dan tertakluk kepada pertimbangan-pertimbangan itu, Mahkamah boleh membahagikan aset-aset itu atau hasil jualan itu mengikut apa-apa kadar yang difikirkannya munasabah, tetapi, walau bagaimana pun, pihak yang telah memperoleh aset-aset itu dengan usahanya hendaklah menerima suatu kadar yang lebih besar.

(5) Bagi maksud seksyen ini, rujukan-rujukan mengenai aset yang diperoleh dalam masa perkahwinan termasuklah aset-aset yang dipunyai oleh satu pihak sebelum perkahwinan itu yang telah dimajukan pada sebahagian besarnya dalam masa perkahwinan itu oleh pihak yang satu lagi itu atau dengan usaha bersama mereka.

Rayuan

Rayuan

123. Mana-mana orang yang terkilan dengan mana-mana keputusan mana-mana Mahkamah, atau mana-mana Pendaftar di bawah Enakmen ini boleh merayu kepada Mahkamah Rayuan Syariah.

BAHAGIAN IX

PENALTI

Poligami tanpa kebenaran Mahkamah

124. Jika seseorang lelaki berkahwin lagi di mana-mana jua pun dalam masa perkahwinannya yang sedia ada masih berterusan tanpa mendapat kebenaran secara bertulis terlebih dahulu daripada Mahkamah maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Perceraian di luar Mahkamah dan tanpa kebenaran Mahkamah

125. Jika seseorang lelaki menceraikan isterinya dengan melafazkan talaq dengan apa-apa bentuk di luar Mahkamah dan tanpa kebenaran Mahkamah itu maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Tidak membuat laporan

126. (1) Jika seseorang berkewajiban membuat sesuatu laporan di bawah Enakmen ini dan dia bersengaja cuai atau tidak berbuat demikian maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(2) Jika seseorang berkewajiban membuat sesuatu laporan atau dikehendaki mengemukakan sesuatu permohonan di bawah Enakmen ini atau dikehendaki memberi sesuatu maklumat atau menyempurnakan atau menandatangani apa-apa dokumen yang perlu di sisi undang-undang bagi maksud melaksanakan pendaftaran dokumen itu dan dia bersengaja cuai atau tidak membuat laporan itu atau mematuhi kehendak itu maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Meninggal langsung isteri

127. Jika seseorang telah diperintahkan oleh Mahkamah supaya hidup bersama semula dengan isterinya dan dia bersengaja cuai atau tidak mematuhi perintah itu maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Menganiyai isteri atau suami

128. (1) Seseorang suami atau isteri yang dengan sengaja menganiaya isterinya atau suaminya atau menipu harta isterinya atau suaminya, mengikut mana-mana yang berkenaan, adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(2) Mahkamah boleh, sebagai perintah tambahan, memerintahkan supaya dibayar pampasan bagi harta yang telah ditipu itu.

Tidak memberi keadilan yang sewajarnya kepada isteri

129. Seseorang yang tidak memberi keadilan sewajarnya kepada isterinya mengikut Hukum Syarak adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau

penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Isteri tidak menurut perintah

130. Seseorang perempuan yang bersengaja tidak menurut sesuatu perintah yang diberi oleh suaminya yang sah mengikut Hukum Syarak adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ratus ringgit atau, bagi kesalahan kali kedua atau kali kemudiannya, denda tidak melebihi lima ratus ringgit.

Percubaan menjadi murtad untuk membatalkan perkahwinan

131. Mana-mana orang yang tidak suka akan suami atau isterinya dan dengan perdayaan cuba menjadikan dirinya murtad untuk membatalkan perkahwinannya adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum penjara tidak melebihi setahun.

Persetubuhan luar nikah antara orang yang bercerai

132. (1) Seseorang lelaki yang, setelah menceraikan dengan sah isterinya, bersekedudukan semula dengannya tanpa terlebih dahulu melafazkan ruju' yang sah adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau penjara tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(2) Jika isterinya itu tidak tahu pada masa persekedudukan semula itu tentang telah berlakunya perceraian itu, maka suami itu adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(3) Seseorang perempuan yang bersubahat melakukan suatu kesalahan di bawah subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Kecuaian dengan sengaja untuk mematuhi perintah

133. (1) Tanpa menjejaskan hak mana-mana orang yang mempunyai kepentingan di bawah mana-mana perintah yang dibuat di bawah Enakmen ini untuk menguatkuasakan perintah di bawah Enakmen ini atau di bawah mana-mana undang-undang lain, Mahkamah yang telah

membuat perintah itu, dalam hal kegagalan dengan sengaja untuk mematuhi, boleh, jika perintah sedemikian menghendaki pembayaran apa-apa amaun, mengarahkan amaun yang kena dibayar itu dilevi mengikut cara yang diperuntukkan oleh undang-undang bagi melewi denda yang dikenakan oleh Mahkamah atau boleh menjatuhkan hukuman pemenjaraan kepada orang yang dengan sengaja gagal mematuhi, jika perintah pembayaran tiap-tiap bulan masih belum dibayar, atau, dalam mana-mana hal yang lain, pembayaran satu tahun yang masih belum dibayar.

(2) Mahkamah boleh—

- (a) jika perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1) menetapkan bagi pembayaran dibuat secara bulanan, menghukum orang yang dengan sengaja gagal mematuhi dengan setiap bayaran bulanan yang masih belum dibayar; dan
- (b) dalam mana-mana hal lain, menghukum orang yang dengan sengaja gagal mematuhi perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1) dengan pemenjaraan tidak melebihi satu tahun bagi mana-mana pembayaran yang masih belum dibayar.

Percubaan dan subahat

134. Barangsiapa cuba melakukan, atau bersubahat melakukan, sesuatu kesalahan di bawah Enakmen ini adalah melakukan suatu kesalahan yang boleh dikenakan hukuman sama seperti yang diperuntukkan bagi kesalahan itu.

BAHAGIAN X

AM

Kuasa bagi membuat kaedah-kaedah

135. (1) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, atas nasihat Majlis, boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, membuat kaedah-kaedah untuk mengawal amalan dan acara dalam semua perbicaraan hal-ehwal suami isteri di bawah Enakmen ini mengikut sebagaimana yang difikirkannya bermanfaat dan kaedah-kaedah untuk menetap dan mengawal fi dan kos yang kena dibayar dalam semua perbicaraan itu; tertakluk kepadanya itu, semua perbicaraan di bawah Enakmen ini hendaklah dikawal oleh amalan dan acara Mahkamah yang ditetapkan oleh Enakmen Pentadbiran, setakat mana amalan dan acara itu tidak berlawanan dengan Enakmen ini.

(2) Mengenai perkara amalan dan acara dalam perbicaraan hal-ehwal suami isteri yang tidak diperuntukkan dengan nyata dalam Enakmen ini atau dalam apa-apa kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini atau dalam Enakmen Pentadbiran, Mahkamah boleh memakai apa-apa amalan dan acara yang difikirkannya wajar bagi mengelakkan ketidakadilan dan bagi menyelesaikan perkara-perkara yang dipersoalkan antara pihak-pihak.

(3) Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah, atas nasihat Majlis, boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, membuat kaedah-kaedah bagi maksud Enakmen ini dan, tanpa menyentuh keluasan yang tersebut itu, kaedah-kaedah itu boleh mengadakan peruntukan-peruntukan bagi—

- (a) cara bagaimana Pendaftar-Pendaftar Perkahwinan, Perceraian, dan Ruju' Orang Islam hendak menjalankan kuasa-kuasa yang diberi kepada mereka oleh Enakmen ini;
- (b) bentuk Daftar-Daftar Perkahwinan, Perceraian, dan Ruju' dan surat-surat perakuan nikah, perceraian, dan ruju' dan cara bagaimana Daftar-Daftar dan surat-surat perakuan dikehendaki disimpan;
- (c) membekal dan menyimpan dengan selamat Daftar-daftar Perkahwinan, Perceraian, dan Ruju', buku nota-buku nota Pendaftar, dan segala akuan yang dibuat bagi maksud-maksud Enakmen ini;
- (d) menyedia dan mengemukakan penyata-penyata perkahwinan, perceraian dan ruju' yang didaftarkan di bawah Enakmen ini;
- (e) bentuk apa-apa perakuan, notis, atau dokumen lain yang dikehendaki bagi maksud melaksanakan Enakmen ini;
- (f) membuat pencarian-pencarian dan memberi salinan-salinan yang diperakui;
- (g) fi yang boleh dikenakan bagi maksud-maksud Enakmen ini;
- (h) hukuman-hukuman kerana melanggar atau tidak mematuhi mana-mana kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini; dan
- (i) lain-lain perkara bagi maksud melaksanakan Enakmen ini.

Pemansuhan

136. (1) Enakmen Pentadbiran Undang-Undang Keluarga Islam 1991 [En. Ps. 4/1992] adalah dengan ini dimansuhkan:

Dengan syarat bahawa segala perbicaraan yang telah dimulakan di bawah Enakmen yang dimansuhkan hendaklah berterusan seolah-olah Enakmen ini belum diluluskan.

(2) Pemansuhan ini tidak menyentuh perjalanan Enakmen yang dimansuhkan terdahulu atau apa-apa perkara yang dilakukan atau tertanggung di bawahnya atau apa-apa hak keistimewaan, kewajipan atau liabiliti yang diperolehi, terakru atau berlaku di bawahnya.

JADUAL

[Seksyen 2(3)]

BENTUK SKRIP BAHASA ARAB
BAGI PERKATAAN
DAN UNGKAPAN TERTENTU

ba-in kubra	—	بائن كبرى
ba-in sughra	—	بائن صغرى
darar syarie	—	ضرر شرعى
fasakh	—	فسخ
hadhanah	—	حضانه
hadinah	—	حضيئه
hakam	—	حكم
Hakim Syarie	—	حاكم شرعى
Hukum Syarak	—	حكم شرع
Kariah	—	قرية
khul'	—	خلع
li'an	—	لعان
mastautin	—	مستوطن
mumaiyiz	—	مميز
mut'ah	—	متعة

nafkah	—	نفقة
nasab	—	نسب
nusyuz	—	نشوز
persetubuhan (wati)	—	فرستوبهن (وطئ) شبهه
syubhah		
qamariah	—	قمرية
ruju'	—	رجوع
shiqaq	—	شقاق
ta'liq	—	تعليق
talaq raji'	—	طلاق رجعي
thayyib	—	طيب
wali	—	ولي

Diluluskan di dalam Dewan Undangan Negeri pada 31 Mac 2003.
[SUK.(Ps.) 05/293]

AHMAD BIN ZAKARIA
*Setiausaha Dewan Undangan Negeri
Perlis*

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 7

ISLAMIC FAMILY LAW ENACTMENT 2006

Date of Royal Assent 14 April 2006

Date of publication in the *Gazette* 25 May 2006

Publisher's Copyright ©

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording and/or otherwise without the prior permission of **Percetakan Nasional Malaysia Berhad** (Appointed Printer to the Government of Malaysia).

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 7

ISLAMIC FAMILY LAW ENACTMENT 2006

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I

PRELIMINARY

Section

1. Short title and commencement
2. Interpretation
3. Saving of prerogative
4. Application
5. Criterion for deciding whether a person is a Muslim
6. Subsisting valid marriages deemed to be registered under this Enactment and dissoluble only under this Enactment

PART II

MARRIAGE

7. Persons by whom marriages may be solemnized
8. Minimum age for marriage
9. Relationship prohibiting marriage
10. Persons of other religions
11. Void marriages
12. Non-registrable marriages
13. Consent required
14. Marriage of a woman
15. Betrothal

Preliminaries to a Marriage

16. Application for permission to marry
17. Issue of permission to marry
18. Reference to an action by Syarie Judge

Section

19. Permission necessary before solemnization
20. Place of marriage
21. *Mas kahwin* and *pemberian*
22. Entry in the Marriage Register
23. Polygamy
24. Solemnization of marriages in Malaysian Embassies, etc., abroad

PART III

REGISTRATION OF MARRIAGES

25. Registration
26. Marriage certificate and *ta'liq* certificate
27. Reporting of void or illegal marriages
28. Appointment of Chief Registrar, Registrars, Deputy Registrars and Assistant Registrars of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'*
29. Books and Registers to be kept of all marriages
30. Copies of entries to be sent to Chief Registrar
31. Registration of foreign marriage of a person resident in the State of Perlis
32. Unlawful registers
33. Voluntary registration of Muslim marriages previously solemnized under any law
34. Legal effect of registration

PART IV

PENALTIES AND MISCELLANEOUS PROVISIONS
RELATING TO THE SOLEMNIZATION AND REGISTRATION OF MARRIAGES

35. Omission to appear before Registrar within prescribe time
36. Contravention of section 32
37. Interference with marriage
38. False declaration or statement for procuring marriage
39. Unauthorized solemnization of marriage
40. Offences relating to solemnization of marriage
41. Sanction for prosecution
42. Correction of errors

Section

- 43. Inspection of Marriage Register and index
- 44. Proof

PART V
DISSOLUTION OF MARRIAGE

- 45. Extent of power to make any order
- 46. Change of religion
- 47. Divorce by *talaq* or by order
- 48. Arbitration by *Hakam*
- 49. Divorce by *khul'* or *cerai tebus talaq*
- 50. Divorce under *ta'liq* or stipulation
- 51. Divorce by *li'an*
- 52. Resumption of conjugal relationship or *ruju'*
- 53. Order for dissolution of marriage or *fasakh*
- 54. Presumption of death
- 55. Maintenance of Register of Divorces and Annulments
- 56. Registration of divorces
- 57. Registration of divorces outside the Court
- 58. *Mut'ah* or consolatory gift to woman divorced without just cause
- 59. Right to *mas kahwin*, etc., not to be affected

PART VI
MAINTENANCE OF WIFE, CHILDREN AND OTHERS

- 60. Power of Court to order maintenance of wife, and the effect of *nusyuz*
- 61. Power of Court to order maintenance of certain persons
- 62. Assessment of maintenance
- 63. Power of Court to order security for maintenance
- 64. Compounding of maintenance
- 65. Duration of orders for maintenance
- 66. Right to maintenance or *pemberian* after divorce
- 67. Power of Court to vary orders for maintenance

Section

- 68. Power of Court to vary agreements for maintenance
- 69. Maintenance payable under order of Court to be inalienable
- 70. Recovery of arrears of maintenance
- 71. Interim maintenance
- 72. Right to accommodation
- 73. Duty to maintain children
- 74. Power of Court to order maintenance for children
- 75. Power of Court to order security for maintenance of a child
- 76. Power of Court to vary order for custody or maintenance of a child
- 77. Power of Court to vary agreement for custody or maintenance of a child
- 78. Recovery of arrears of maintenance of a child
- 79. Duty to maintain child accepted as member of family
- 80. Duration of order for maintenance of a child
- 81. Duty to maintain illegitimate children

PART VII

GUARDIANSHIP

Hadhanah or Custody of Children

- 82. Persons entitled to custody of a child
- 83. Qualifications necessary for custody
- 84. How right of custody is lost
- 85. Duration of custody
- 86. Custody of illegitimate children
- 87. Power of the Court to make order for custody
- 88. Order subject to conditions

Guardianship of Person and Property

- 89. Persons entitled to guardianship
- 90. Power over immovable and movable property
- 91. Appointment of guardians by the Court
- 92. Appointment of mother as testamentary guardian

Section

- 93. Joint guardian with mother
- 94. Variation of power of guardian of property
- 95. Removal of guardian
- 96. Security to be given
- 97. Limitation of powers of guardian appointed by Court
- 98. Guardian may not give discharge for capital property
- 99. Guardian may support minor out of income
- 100. Special order in case of small estate
- 101. Application for opinion, etc.
- 102. Prohibition order by Court
- 103. Guardian of orphans
- 104. Court to have regard to advice of welfare officers, etc.
- 105. Power of Court to restrain taking of child out of Malaysia

Other Reliefs

- 106. Power of Court to set aside and prevent dispositions intended to defeat claims to maintenance
- 107. Injunction order
- 108. Prohibition order in respect of *harta sepencarian*

PART VIII

MISCELLANEOUS

- 109. Recognition of Muslim marriages contracted outside the State of Perlis
- 110. Recognition of marriages contracted in Embassies, etc., in the State of Perlis

Legitimacy

- 111. Ascription of paternity
- 112. Birth more than four years after dissolution of marriage
- 113. Birth after declaration of completion of *'iddah*
- 114. *Syubhah* intercourse
- 115. Conditions for valid acknowledgment
- 116. Presumption from acknowledgment rebuttable

Section

- 117. Acknowledgment by a woman in *'iddah*
- 118. Acknowledging another as mother or father
- 119. Acknowledgment other than as a child, mother or father
- 120. Acknowledgment irrevocable

Order to Resume Cohabitation

- 121. Application by deserted wife

Distribution of Harta Sepencarian

- 122. Power of Court to order distribution of *harta sepencarian*

Appeals

- 123. Appeals

PART IX

PENALTIES

- 124. Polygamy without Court's permission
- 125. Divorce outside Court and without Court's permission
- 126. Failure to report
- 127. Desertion of wife
- 128. Ill-treatment of spouse
- 129. Failure to give proper justice to wife
- 130. Disobedience by wife
- 131. Attempt to be *murtad* to *annul* marriage
- 132. Illicit intercourse between divorced persons
- 133. Wilful neglect to comply with order
- 134. Attempts and abetment

PART X

GENERAL

- 135. Power to make rules
- 136. Repeal

SCHEDULE

LAWS OF THE STATE OF PERLIS

Enactment 7

ISLAMIC FAMILY LAW ENACTMENT 2006

I ASSENT,

(STATE SEAL)

SYED FAIZUDDIN
PUTRA JAMALULLAIL
Regent of Perlis

14 April 2006
15 Rabiulawal 1427

An Enactment to amend and consolidate provisions of the Islamic Family Law in respect of marriage, divorce, maintenance, guardianship, and other matters connected with family life.

[]

ENACTED by the Legislature of the State of Perlis as follows:

PART I

PRELIMINARY

Short title and commencement

1. (1) This Enactment may be cited as the Islamic Family Law Enactment 2006 and shall come into operation on a date to be appointed by Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah by Notification in the *Gazette*.

Interpretation

2. (1) In this Enactment, unless the context otherwise requires—

“*anak dara*” means a woman who has not had sexual intercourse, whether she has been married or not;

“*baligh*” means the age of puberty in accordance with *Hukum Syarak*;

“*widow*” means a woman whose husband has died;

“*resident*” means permanently living or ordinarily residing in a particular area;

“*darar syarie*” means harm, according to what is normally recognized by *Hukum Syarak*, affecting a wife in respect of religion, life, body, mind, dignity, or property;

“*widower*” means a man whose wife has died;

“*Administration Enactment*” means the Administration of the Religion of Islam Enactment Perlis [*Enactment 4*];

“*fasakh*” means the annulment of a marriage by reason of any circumstance permitted by *Hukum Syarak* in accordance with section 53;

“Syariah Appeal Court Judge” means a Syariah Appeal Court Judge appointed under section 57 of the Administration Enactment;

“Syarie Judge” or “Judge” means a Judge of the Syariah Subordinate Court or the Syariah High Court, as the case may be, appointed under subsection (1) section 59 or section 58 of the Administration Enactment;

“*harta sepencarian*” means property jointly acquired by husband and wife during the subsistence of marriage in accordance with the conditions stipulated by *Hukum Syarak*;

“*Hukum Syarak*” means Islamic Law according to Mazhab Shafie or according to one of the Mazhab Maliki, Hanafi or Hambali;

“*iqrar*” means an admission made by a person, in writing or orally or by gesture, stating that he is under an obligation or liability to another person in respect of some right;

“*janda*” means a woman who has been married and divorced after consummation of marriage;

“*kariah masjid*” in relation to a mosque, means the area the boundaries of which are determined under section 2 of the Administration Enactment;

“Chief Registrar” means Chief Registrar of Muslim Marriages, Divorces and *Ruju*’ appointed under section 28;

“Chief Syarie Prosecutor” means the officer appointed under section 78(1) of the Administration Enactment;

“Syariah Appeal Court” means the Syariah Appeal Court constituted under subsection (3) section 55 of the Administration Enactment;

“Majlis” means the Majlis Agama Islam dan Adat Istiadat Melayu Perlis established under subsection (1) section 4 of the Administration Enactment;

“*mas kahwin*” means the obligatory marriage payment due under *Hukum Syarak* by the husband to the wife at the time the marriage is solemnized, whether in the form of money actually paid or acknowledged as a debt with or without security, or in the form of something that, according to *Hukum Syarak*, is capable of being valued in terms of money;

“*mut’ah*” means a consolatory gift that is reasonable according to *Hukum Syarak*, given to a divorced wife;

“*nasab*” means descent based on lawful blood relationship;

“State” includes the Federal Territories of Kuala Lumpur, Labuan and Putrajaya;

“*Peguam Syarie*” means a person who is admitted under section 80(1) of the Administration Enactment to be a *Peguam Syarie*;

“*pemberian*” means a gift whether in the form of money or things given by a husband to a wife at the time of the marriage;

“Registrar” means the Senior Registrar of Muslim Marriages, Divorces and *Ruju*’ appointed under section 28, and includes a Registrar and an Assistant Registrar;

“*syubhah* intercourse” means intercourse performed on erroneous impression that the marriage was valid when in fact the marriage was not valid (*fasid*) or intercourse by mistake and includes any intercourse not punishable by Had in Islam;

“*ruju*” means a return to the original marriage state;

“fosterage” means the suckling of a baby up to sufficiency by a woman who is not its natural mother for at least five times during the first two years of its life;

“*ta’liq*” means a promise expressed by the husband after the solemnization of marriage in accordance with *Hukum Syarak* and the provisions of this Enactment;

“illegitimate” in relation to a child, means born out of wedlock but not as a result of *syubhah* intercourse;

“appointed date” means the date appointed under section 1 for the coming into operation of this Enactment;

“*thayyib*” means a woman who has had sexual intercourse;

“*wali Mujbir*” means the father or paternal grandfather and above;

“*wali Raja*” means a *wali* authorized by the Yang di-Pertuan Agong, in the case of the Federal Territories, Malacca, Penang, Sabah and Sarawak, or by the Ruler in the case of any other State, to give away in marriage a woman who has no *wali* from *nasab*;

“Court” means the Syariah Subordinate Court or the Syariah High Court, as the case may be, constituted under subsection (1) or (2) section 55 of the Administration Enactment;

(2) All words and expressions used in this Enactment and not herein defined but defined in the Interpretation Acts 1948 and 1967 [Act 388] shall have the meanings assigned thereto to the extent that such meanings do not conflict with *Hukum Syarak*.

(3) For the avoidance of doubt as to the identity or interpretation of the words and expression used in this Enactment that are listed in the Schedule, reference may be made to the Arabic script for those words and expressions shown against them therein.

(4) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may from time to time amend, delete from or add to the Schedule.

Saving of prerogative

3. Nothing contained in this Enactment shall derogate or affect the prerogative rights and powers of the Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah as the Head of the religion of Islam in the State of Perlis as declared and set forth in the Constitution of the State of Perlis.

Application

4. Save as otherwise expressly provided, this Enactment shall apply to all Muslims living in the State of Perlis and to all Muslims resident in the State of Perlis who are living outside the State.

Criterion for deciding whether a person is a Muslim

5. If for the purposes of this Enactment any question arises as to whether a person is a Muslim, that question shall be decided according to the criterion of general reputation, without making any attempt to question the faith, beliefs, conduct, behaviour, character, acts, or omissions of that person.

Subsisting valid marriages deemed to be registered under this Enactment and dissoluble only under this Enactment

6. (1) Nothing in this Enactment shall affect the validity of any marriage solemnized under any law wheresoever prior to the appointed date.

(2) Such marriage, if valid under the law under which it was solemnized, shall be deemed to be registered under this Enactment.

(3) Every such marriage, unless void under the law under which it was solemnized, shall continue until dissolved—

(a) by the death of one of the parties;

(b) by such *talaq* as may be pronounced under this Enactment;

(c) by order of a Court of competent jurisdiction; or

(d) by a declaration of nullity made by a Court of competent jurisdiction.

PART II
MARRIAGE

Persons by whom marriages may be solemnized

7. (1) A marriage in the State of Perlis shall be in accordance with the provisions of this Enactment and shall be solemnized in accordance with *Hukum Syarak* by—

- (a) the *wali* in the presence of the Registrar;
- (b) the representative of the *wali* in the presence and with the permission of the Registrar; or
- (c) the Registrar as the representative of the *wali*.

(2) Where a marriage involves a woman who has no *wali* from *nasab*, in accordance with *Hukum Syarak*, the marriage shall be solemnized only by the *wali Raja*.

Minimum age for marriages

8. No marriage may be solemnized under this Enactment where either the man is under the age of eighteen or the woman is under the age of sixteen except where the Syarie Judge has granted his permission in writing in certain circumstances.

Relationship prohibiting marriage

9. (1) No man or woman, as the case may be, shall, on the ground of consanguinity, marry—

- (a) his mother or her father;
- (b) his grandmother or her grandfather upwards whether on the side of his or her father or mother;
- (c) his daughter or her son and his granddaughter or her grandson and his or her descendants;
- (d) his sister or her brother of the same parents, his sister or her brother of the same father, and his sister or her brother of the same mother;

- (e) the daughter of his brother or sister, or the son of her brother or sister and the descendants of the brother or sister;
- (f) his aunt or her uncle on his or her father's side and her or his ascendants; and
- (g) his aunt or her uncle on his or her mother's side and her or his ascendants.

(2) No man or woman, as the case may be, shall, on the ground of affinity, marry—

- (a) his mother-in-law or her father-in-law and his or her ascendants of his wife;
- (b) his stepmother or her stepfather, being his father's wife or her mother's husband;
- (c) his stepgrandmother or her stepgrandfather, being the wife of his grandfather or the husband of her grandmother, whether on the side of the father or the mother;
- (d) his daughter-in-law or her son-in-law; and
- (e) his stepdaughter or her stepson and the descendants of a wife or a husband with whom the marriage has been consummated.

(3) No man or woman, as the case may be, shall, on the ground of fosterage, marry any woman or any man connected with him or her through some act of suckling where, if it had been instead an act of procreation, the woman or man would have been within the prohibited degrees of consanguinity or affinity.

(4) No man shall have two wives at any one time who are so related to each other by consanguinity, affinity, or fosterage which marriage between them would have been illegal in *Hukum Syarak*.

Persons or other religions

10. (1) No man shall marry a non-Muslim, except a *Kitabiyah*.

(2) No woman shall marry a non-Muslim.

Void marriages

11. A marriage shall be void unless all conditions necessary, according to *Hukum Syarak* for the validity thereof are satisfied.

Non-registrable marriages

12. (1) A marriage in contravention of this Enactment shall not be registrable under this Enactment.

(2) Notwithstanding subsection (1) and without prejudice to subsection 40(2), a marriage which has been solemnized contrary to any provision of this Part but is otherwise valid according to *Hukum Syarak* may be registered under this Enactment with an order from the Court.

Consent required

13. A marriage shall not be recognized and shall not be registered under this Enactment unless both parties to the marriage have consented thereto, and either—

- (a) the *wali* of the woman has consented thereto in accordance with *Hukum Syarak*; or
- (b) the Syarie Judge having jurisdiction in the place where the woman resides or any person generally or specially authorized in that behalf by the Syarie Judge has, after due inquiry in the presence of all parties concerned, granted his consent to the *Wali Raja* to solemnized in accordance with *Hukum Syarak*; such consent may be given wherever there is no *wali* by *nasab* in accordance with *Hukum Syarak* available to act or if the *wali* cannot be found or where the *wali* refuses his consent without sufficient reason.

Marriage of a woman

14. (1) No woman shall, during the subsistence of her marriage to a man, be married to any other man.

(2) Where the woman is a *janda*—

(a) subject to paragraph (c), she shall not, at any time prior to the expiry of her period of *'iddah*, which shall be calculated in accordance with *Hukum Syarak*, be married to any person other than to the man from whom she was last divorced;

(b) she shall not be married unless she has produced—

(i) a certificate of divorce lawfully issued under the law for the time being in force;

(ii) a certified copy of the entry relating to her divorce in the appropriate register of divorce; or

(iii) a certificate, which may, upon her application, be granted after due inquiry by the Syarie Judge having jurisdiction in the place where the application is made, to the effect that she is a *janda*; and

(c) if the divorce was by *ba-in kubra*, that is to say three *talaq*, she shall not be remarried to her previous husband, unless she has been lawfully married to some other person and the marriage has been consummated and later lawfully dissolved and the period of *'iddah* has expired.

(3) If the woman alleges she was divorced before the marriage had been consummated, she shall not during the ordinary period of *'iddah* for a divorce, be married to any person other than her previous husband, except with the permission of the Syarie Judge having jurisdiction in the place where she is resides.

(4) Where the woman is a widow—

(a) she shall not be married to any person at any time prior to the expiration of the period of *'iddah*, which shall be calculated in accordance with *Hukum Syarak*; and

(b) she shall not be married unless she has produced a certificate of the death of the late husband or otherwise proved his death.

Betrothal

15. If any person has, either orally or in writing, and either personally or through an intermediary, entered into a betrothal in accordance with *Hukum Syarak*, and subsequently refuses without lawful reason to marry the other party, the other party being willing to marry, the party in default shall be liable to return the betrothal gifts, if any, or the value thereof and to pay whatever moneys have been expended in good faith by or for the other party in preparation for the marriage, and the same be recovered by action in the Court.

*Preliminaries to a Marriage***Application for permission to marry**

16. (1) Whenever it is desired to solemnize a marriage in the State of Perlis each of the parties to the intended marriage shall apply in the prescribed form for permission to marry to the Registrar for the *kariah masjid* in which the woman is resident.

(2) If the man is resident in a *kariah masjid* different from that of the woman or is resident in any State, his application shall bear or be accompanied by a statement of the Registrar of his *kariah masjid* or by the proper authority of the State, as the case may be, to the effect that as far as he has been able to ascertain the matters stated in the application are true.

(3) The application of each party must be delivered to the Registrar at least seven days before the proposed date of marriage, but the Registrar may allow a shorter period in any particular case.

(4) The applications of the parties shall be treated as a joint application.

Issue of permission to marry

17. Subject to section 18, the Registrar, on being satisfied of the truth of the matters stated in the application, of the legality of the intended marriage, and, where the man is already married, that the permission required by section 23 has been granted, shall, at any time after the application and upon payment of the prescribed fee, issue to the applicants his permission to marry in the prescribed form.

Reference to an action by Syarie Judge

18. (1) In any of the following cases, that is to say—

- (a) where either of the parties to the intended marriage is below the age specified in section 8;
- (b) where the woman is a *janda* to whom subsection 14(3) applies; or
- (c) where the woman has no *wali* from nasab, according to *Hukum Syarak*,

the Registrar shall, instead of acting under section 17, refer the application to the Syarie Judge having jurisdiction in the place where the woman is resident.

Mas kahwin and pemberian

21. (1) The *mas kahwin* shall ordinarily be paid by the man or his representative to the woman or her representative in the presence of the person solemnizing the marriage and at least two other witnesses.

(2) The Registrar shall, in respect of every marriage to be registered by him, ascertain and record—

- (a) the value and other particulars of the *mas kahwin*;
- (b) the value and other particulars of any *pemberian*;
- (c) the value and other particulars of any part of the *mas kahwin* or *pemberian* or both that was promised but not paid at the time of the solemnization of the marriage, and the promised date of payment; and
- (d) particulars of any security given for the payment of any *mas kahwin* or *pemberian*.

Entry in the Marriage Register

22. (1) Immediately after the solemnization of a marriage, the Registrar shall enter the prescribed particulars and the prescribed or other *ta'liq* of the marriage in the Marriage Register.

(2) The entry shall be attested to by the parties to the marriage, by the *wali*, and by two witnesses other than the Registrar, present at the time the marriage is solemnized.

(3) The entry shall then be signed by the Registrar.

Polygamy

23. (1) No man during the subsistence of a marriage shall, except with the prior permission in writing of the Court, contract another marriage with another woman.

(2) No marriage contracted without the permission under subsection (1) shall be registered under this Enactment unless the Court is satisfied that the marriage is valid according to *Hukum Syarak* and the Court has ordered the marriage to be registered subject to section 124.

(3) Subsection (1) applies to the marriage in the State of Perlis of a man who is resident within or outside the State of Perlis and to the marriage outside the State of Perlis of a man resident in the State of Perlis.

(4) An application for permission shall be submitted to the Court in the prescribed manner and shall be accompanied by an *iqrar* stating the grounds on which the proposed marriage is alleged to be just or necessary, the present income of the applicant, particulars of his commitments and his ascertainable financial obligations and liabilities, the number of his dependants, including persons who would be his dependants as a result of the proposed marriage, and whether the consent or views of the existing wife or wives on the proposed marriage have been obtained.

(5) On receipt of the application, the Court shall summon the applicant, to be present at the hearing of the application, which shall be *in camera*, and the Court may grant the permission applied for if satisfied—

- (a) that the proposed marriage is just or necessary, having regard to, among others, the following circumstances, that is to say, sterility, physical infirmity, physical unfitness for conjugal relations, wilful avoidance of an order for restitution of conjugal rights, or insanity on the part of the existing wife or wives;
- (b) that the applicant has such means as to enable him to support, as required by *Hukum Syarak*, all his wives and dependants including persons who would be his dependants as a result of the proposed marriage;
- (c) that the applicant would be able to accord fair treatment to all his wives as required by *Hukum Syarak*; and
- (d) that the proposed marriage would not cause *darar syarie* to the existing wife or wives.

(6) Any party aggrieved by or dissatisfied with any decision of the Court may appeal against the decision in the manner provided in the Syariah Civil Procedure Enactment Perlis.

(7) Any person who contracts a marriage in contravention of subsection (1) shall pay immediately the entire amount of the *mas kahwin* and *pemberian* due to the existing wife or wives, which amount if not so paid, shall be recoverable as a debt.

(8) The procedure for solemnization and registration of a marriage under this section shall in all respects be similar in all respects to that applicable to other marriages solemnized and registered in the State of Perlis under this Enactment.

(9) Every Court that grants the permission or orders the marriage to be registered under this section shall have the power on the application by any party to the marriage—

- (a) to require a man to pay maintenance to his existing wife or wives; or

- (b) to order the division between the parties of the marriage of any assets acquired by them during the marriage by their joint efforts or the sale of any such assets and the division of the proceeds of the sale.

Solemnization of marriages in Malaysian Embassies, etc., abroad

24. (1) Subject to subsection (2), a marriage may be solemnized in accordance with *Hukum Syarak* by the Registrar appointed under subsection 28(3) at the Malaysian Embassy, High Commission, or Consulate in any country that has not notified the Government of Malaysia of its objection to solemnization of marriages at such Embassy, High Commission, or Consulate.

(2) Before solemnizing a marriage under this section, the Registrar shall be satisfied—

- (a) that one or both of the parties to the marriage are residents of the State of Perlis;
- (b) that each party has the capacity to marry according to *Hukum Syarak* and this Enactment; and
- (c) that, where either party is not a resident of the State of Perlis, the proposed marriage, if solemnized, will be regarded as valid in the place where that party is resident.

(3) The procedure for the solemnization and registration of a marriage under this section shall be similar in all respects to that applicable to other marriages solemnized and registered in the State of Perlis under this Enactment as if the Registrar appointed for a foreign country were a Registrar for the State of Perlis.

PART III

REGISTRATION OF MARRIAGES

Registration

25. The marriage after the appointed date of every person resident in the State of Perlis and the marriage of every person living abroad who is resident in the State of Perlis shall be registered in accordance with this Enactment.

Marriage certificate and *ta'liq* certificate

26. (1) Upon registering any marriage and upon payment to him of the prescribed fees, the Registrar shall issue marriage certificates in the prescribed form to both parties to the marriage.

(2) The Registrar shall also, upon payment of the prescribed fees, issue a *ta'liq* certificate in the prescribed form to each of the parties to the marriage.

Reporting of void or illegal marriages

27. It shall be the duty of every person to report to the Registrar the circumstances of any case in which it appears to him that any alleged marriage was void or that any registrable marriage was solemnized in contravention of this Enactment.

Appointment of Chief Registrar, Deputy and Assistant Registrars of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'*

28. (1) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may appoint any qualified public officer to be the Chief Registrar of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* for the purposes of this Enactment, who shall have general supervision and control over Registrars and the registration of marriages, divorces, and *ruju'* under this Enactment.

(2) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may appoint so many qualified persons as may be necessary, to be Senior Registrars, Registrars, or Assistant Registrars of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* for such *kariah masjid* in the State of Perlis as may be specified in the appointments.

(3) The Duli Yang Maha Mulia Raja Pemerintah may, by notification in the *Gazette*, appoint any member of the diplomatic staff of Malaysia in any country to be the Registrar of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* for the purposes of this Enactment in that country.

(4) Every person appointed under subsection (2) who is not a public officer shall be deemed to be a public officer for the purposes of the Penal Code [*Act 574*].

Books and Registers to be kept of all marriages

29. Every Registrar shall keep a Marriage Register and such books as are prescribed by this Enactment or rules made under this Enactment, and every marriage solemnized in the State of Perlis shall be duly registered by the Registrar in his Marriage Register.

Copies of entries to be sent to Chief Registrar

30. (1) Every Registrar shall, as soon as practicable after the end of each month, deliver to the Chief Registrar a true copy certified under his hand of every entry made in the Marriage Register.

(2) All such copies shall be kept by the Chief Registrar in such manner as may be prescribed and shall constitute the Marriage Register of the Chief Registrar.

Registration of foreign marriage of a person resident in the State of Perlis

31. (1) Where any person who is a resident of the State of Perlis has solemnized a valid marriage according to *Hukum Syarak* abroad, not being a marriage registered under section 24, the person shall, within six months after the date of the marriage, appear before the nearest or most conveniently available Registrar of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* abroad in order to register the marriage, and the marriage, upon being registered, shall be deemed to be registered under this Enactment.

(2) Where before the expiry of the period of six months, the return of either or both parties to State of Perlis is contemplated and the marriage has not been registered abroad, registration of the marriage shall be effected within six months of the first arrival of either or both of the parties in the State of Perlis by the party or both parties appearing before any Registrar in the State of Perlis and—

- (a) producing to the Registrar the certificate of marriage or such evidence, either oral or documentary, as may satisfy the Registrar that the marriage did take place;
- (b) furnishing such particulars as may be required by the Registrar for the due registration of the marriage; and

- (c) applying in the prescribed form for the Registration of the marriage and subscribing the declaration therein.

(3) The Registrar may dispense with the appearance of one of the parties if he is satisfied that there exists good and sufficient reason for the absence of the party and in that case the entry in the Marriage Register shall include a statement of the reason for the absence.

(4) Upon the registration of a marriage under this section, a certified copy of the entry in the Marriage Register signed by the Registrar shall be delivered or sent to the husband and another copy to the wife, and another certified copy shall be sent, within such period as may be prescribed, to the Chief Registrar who shall cause all such certified copies to be bound together to constitute the Foreign Muslim Marriages Register.

(5) Where the parties to a marriage required to be registered under this section have not appeared before a Registrar within the period specified in subsection (1), the marriage may, upon application to the Registrar, be registered later on payment of such penalty as may be prescribed.

Unlawful registers

32. No person other than a Registrar appointed under section 28, shall—

- (a) keep any book that is or purports to be a register kept in accordance with this Enactment; or
- (b) issue to any person any document that is or purports to be a copy of a certificate of a marriage or a certificate of marriage registered by the Registrar.

Voluntary registration of Muslim marriages previously solemnized under any law

33. (1) Notwithstanding sections 6 and 31, the parties to any marriage according to *Hukum Syarak* solemnized under any law prior to or after the appointed date may, if the marriage has not been registered, apply at any time to a Registrar in the prescribed form for registration of the marriage.

(2) The Registrar may require the parties to the marriage to appear before him and to produce such evidence of the marriage, either oral or documentary, and to furnish such other particulars as may be required by him.

(3) The Registrar may, on being satisfied of the truth of the statements contained in the application, register the marriage by entering the particulars thereof in the Marriage Register prescribed for this purpose.

(4) The entry of the marriage in the Marriage Register shall be signed by the Registrar making the entry and by both parties to the marriage, if available, or otherwise, by whichever party who appears before the Registrar.

(5) Upon the registration of the marriage, a certified copy of the entry in the Marriage Register signed by the Registrar and sealed with his seal of office shall be delivered or sent to the husband and another copy to the wife and a third shall be sent to the Chief Registrar.

(6) The Registrar shall not register a marriage under this section if he is satisfied that the marriage is void under this Enactment.

Legal effect of registration

34. Nothing in this Enactment or rules made under this Enactment shall be construed to render valid or invalid any marriage that otherwise is invalid or valid, merely by reason of its having been or not having been registered.

PART IV

PENALTIES AND MISCELLANEOUS PROVISIONS RELATING TO THE SOLEMNIZATION AND REGISTRATION OF MARRIAGES

Omission to appear before the Registrar within prescribed time

35. Any person who, being required by section 31 to appear before a Registrar, fails to do so within the prescribed time, commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Contravention of section 32

36. Any person who contravenes section 32 commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding five hundred ringgit or with imprisonment not exceeding three months or with both such fine and imprisonment; and for a second or subsequent offence shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Interference with marriage

37. Unless permitted under *Hukum Syarak*, any person who uses any force or threat—

(a) to compel a person to marry against his will; or

(b) to prevent a man who has attained the age of eighteen years or a woman who has attained the age of sixteen years from solemnizing a valid marriage,

commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

False declaration or statement for procuring marriage

38. Any person who for the purpose of procuring any marriage under this Enactment intentionally makes any false *iqrar* or statement commits an offence and shall be punished with fine not exceeding two thousand ringgit or with imprisonment not exceeding one year or with both such fine and imprisonment.

Unauthorized solemnization of marriage

39. Any person who, not being authorized thereto under this Enactment, solemnizes or purports to solemnize any marriage, commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding two thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Offences relating to solemnization of marriage

40. (1) Any person who knowingly solemnizes or purports to solemnize, or officiates at, a marriage—

- (a) without there being a permission to marry as required by section 19; or
- (b) otherwise than in the presence of at least two credible witnesses other than the person solemnizing the marriage,

commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

(2) Any person who marries, or purports to marry, or goes through a form of marriage with, any person contrary to any of the provisions of Part II commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Sanction for prosecution

41. No prosecution for an offence under sections 35 to 40 shall be instituted except with the sanction in writing of the Chief Syarie Prosecutor.

Correction of errors

42. (1) If the Registrar is satisfied by statutory declaration or otherwise that any entry relating to a marriage is erroneous in form or substance, he may, in the presence of the persons married, or, if they are absent, in the presence of two credible witnesses, correct the error by ruling through the entry and making the correct entry and he shall thereupon cause the entry in the local Marriage Register to be corrected in the same manner.

(2) The Registrar shall sign and date the correction made in the certificate of marriage and the local Marriage Register.

(3) Every entry made under subsection (1) shall be attested by the witnesses in whose presence it was made.

(4) A certified copy of the correction shall be sent forthwith to the Chief Registrar for a similar correction to be made in his Marriage Register.

Inspection of Marriage Register and index

43. (1) Every Marriage Register and index kept by the Chief Registrar or Registrar under this Enactment shall be open to inspection by any person upon payment of the prescribed fee.

(2) The Chief Registrar or Registrar, as the case may be, shall, upon payment of the prescribed fee, furnish to any person requiring it a copy of the entry in the Marriage Register and index, certified under the hand and seal of office of the Chief Registrar or Registrar, as the case may be.

Proof

44. Every Marriage Register kept by the Chief Registrar or Registrar under this Enactment and any copy of any entry therein, certified under his hand and seal of office to be a true copy or extract, shall be *prima facie* evidence in all courts and tribunals of the dates and acts contained or set out in the Marriage Register, copy or extract.

PART V**DISSOLUTION OF MARRIAGE****Extent of power to make any order**

45. Save as is otherwise expressly provided, nothing in this Enactment shall authorize the Court to make an order of divorce or an order pertaining to a divorce or to permit a husband to pronounce a *talaq* except—

- (a) where the marriage has been registered or is deemed to be registered under this Enactment; or
- (b) where the marriage was solemnized in accordance with *Hukum Syarak*; and
- (c) where the residence of either of the parties to the marriage at the time when the application is presented is in the State of Perlis.

Change of religion

46. (1) The *murtad* by either party to a marriage or his or her conversion to a faith other than Islam shall not by itself operate to dissolve the marriage unless and until so confirmed by the Court.

(2) The conversion to Islam by either party to a non-Muslim marriage shall not by itself operate to dissolve the marriage unless and until so confirmed by the Court.

Divorce by *talaq* or by order

47. (1) A husband or a wife who desires divorce shall present an application for divorce to the Court in the prescribed form, accompanied by a declaration containing—

- (a) particulars of the marriage and the names, ages and sex of the children, if any, of the marriage;
- (b) particulars of the facts giving the Courts jurisdiction under section 45;
- (c) particulars of any previous matrimonial proceedings between the parties, including the place of the proceedings;
- (d) a statement as to the reasons for desiring divorce;
- (e) a statement as to whether any, and if so, what steps had been taken to effect reconciliation;
- (f) the terms of any agreement regarding maintenance and habitation of the wife and the children of the marriage, if any, the care and custody of the children of the marriage, if any, and the division of any assets acquired through the joint effort of the parties, if any, or, where no such agreement has been reached, the applicant's proposals regarding those matters; and
- (g) particulars of the order sought.

(2) Upon receiving an application for divorce, the Court shall cause a summon to be served on the other party together with a copy of the application and the statutory declaration made by the applicant, and the summons shall direct the other party to appear before the Court so as to enable it to inquire whether or not the other party consents to the divorce.

(3) If the other party consents to the divorce and the Court is satisfied after due inquiry and investigation that the marriage has irretrievably broken down, the Court shall advise the husband to pronounce one *talaq* before the Court.

(4) The Court shall record the fact of the pronouncement of one *talaq*, and shall send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(5) Where the other party does not consent to the divorce or it appears to the Court that there is reasonable possibility of a reconciliation between the parties, the Court shall as soon as possible appoint a conciliatory committee consisting of a Religious Officer as Chairman and two other persons, one to act for the husband and the other for the wife, and refer the case to the committee.

(6) In appointing the two persons under subsection (5), the Court shall, where possible, give preference to close relatives of the parties having knowledge of the circumstances of the case.

(7) The Court may give directions to the conciliatory committee as to the conduct of the conciliation and it shall conduct it in accordance with such directions.

(8) If the committee is unable to agree or if the Court is not satisfied with its conduct of the conciliation, the Court may remove the committee and appoint another committee in its place.

(9) The committee shall endeavour to effect reconciliation within a period of six months from the date of it being constituted or such further period as may be allowed by the Court.

(10) The committee shall require the attendance of the parties and shall give each of them an opportunity of being heard and may hear such other persons and make such inquiries as it thinks fit and may, if it considers it necessary, adjourn its proceedings from time to time.

(11) If the conciliatory committee is unable to effect reconciliation and is unable to persuade the parties to resume their conjugal relationship, it shall issue a certificate to that effect and may append to the certificate such recommendations as it thinks fit regarding maintenance and custody of the minor children of the marriage, if any, regarding division of property, and regarding other matters related to the marriage.

(12) No *Peguam Syarie* shall appear or act for any party in any proceeding before a conciliatory committee and no party shall be represented by any person, other than a member of his or her family, without the leave of the conciliatory committee.

(13) Where the committee reports to the Court that reconciliation has been effected and the parties have resumed their conjugal relationship, the Court shall dismiss the application for divorce.

(14) Where the committee submits to the Court a certificate that it is unable to effect reconciliation and to persuade the parties to resume the conjugal relationship, the Court shall advise the husband to pronounce one *talaq* before the Court, and where the Court is unable to procure the presence of the husband before the Court to pronounce one *talaq* the Court shall refer the case to the *Hakam* for action according to section 48.

(15) The requirement of subsection (5) as to reference to a conciliatory committee shall not apply in any case—

- (a) where the applicant alleges that he or she has been deserted by and does not know the whereabouts of the other party;
- (b) where the other party is residing outside Peninsular Malaysia and it is unlikely that he or she will be within the jurisdiction of the Court within six months after the date of the application;
- (c) where the other party is imprisoned for a term of three years or more;
- (d) where the applicant alleges that the other party is suffering from incurable mental illness; or
- (e) where the Court is satisfied that there are exceptional circumstances which make reference to a conciliatory committee impracticable.

(16) A *talaq raj'i* pronounced by a husband unless revoked earlier, either expressly or constructively, or by an order of the Court, shall not operate to dissolve the marriage until the expiry of the *'iddah* period.

(17) If the wife is pregnant at the time the *talaq* is pronounced or the order is made, the *talaq* or the order shall not be effective to dissolve the marriage until the pregnancy ends.

Arbitration by *Hakam*

48. (1) If satisfied that there are constant quarrels (*shiqaq*) between the parties to a marriage, the Court may appoint in accordance with *Hukum Syarak* two arbitrators or *Hakam* to act for the husband and wife respectively.

(2) In appointing the *Hakam* under subsection (1), the Court shall, where possible, give preference to close relatives of the parties having knowledge of the circumstances of the case.

(3) The Court may give directions to the *Hakam* as to the conduct of the arbitration and they shall conduct it in accordance with such directions and *Hukum Syarak*.

(4) If the *Hakam* are unable to agree, or if the Court is not satisfied with their conduct of the arbitration, the Court may remove them and appoint other *Hakam* in their place.

(5) The *Hakam* shall endeavor to obtain from their respective principals full authority, and may, if their authority extends so far, pronounce one *talaq* before the Court, if permitted by the Court, and in that event the Court shall record that pronouncement of one *talaq*, and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(6) If the *Hakam* are of the opinion that the parties should be divorced but are unable for any reason to order a divorce, the Court shall appoint other *Hakam* and shall confer on them authority to order a divorce and shall, if they do so, record the order and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(7) Unless he is a close member of the family of the parties, no person or *Peguan Syarie* shall be allowed to be present or represent any of the parties in the presence of the *Hakam*.

Divorce by *khul'* or *cerai tebus talaq*

49. (1) Where the husband does not agree to voluntarily pronounce a *talaq*, but the parties agree to a divorce by redemption or *cerai tebus talaq*, the Court shall, after the amount of the payment of *tebus talaq* is agreed upon by the parties, cause the husband to pronounce a divorce by redemption, and such divorce is *ba-in sughra* or irrevocable.

(2) The Court shall record the *cerai tebus talaq* accordingly and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and the Chief Registrar.

(3) Where the amount of the payment of *tebus talaq* is not agreed upon by the parties, the Court may assess, in accordance with *Hukum Syarak*, the amount, having regard to the status and the means of the parties.

(4) Where the husband does not agree to a divorce by redemption or does not appear before the Court as directed or where it appears to the Court that there is a reasonable possibility of a reconciliation, the Court shall appoint a conciliatory committee as provided under section 47 and that section shall apply accordingly.

Divorce under *ta'liq* or stipulation

50. (1) A married woman may, if entitled to a divorce in pursuance of the terms of a *ta'liq* certificate made upon a marriage apply to the Court to declare that such divorce has taken place.

(2) The Court shall examine the application and make an inquiry into the validity of the divorce and shall, if satisfied that the divorce is valid according to *Hukum Syarak*, confirm and record the divorce and send one certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

Divorce by *li'an*

51. (1) Where the parties to a marriage have taken oath by way of *li'an* according to *Hukum Syarak* before a Syarie Judge, upon judgment, the Syarie Judge shall order them to be *farak* and be separated and to live apart forever.

(2) The Court shall record the divorce by *li'an* accordingly and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

Resumption of conjugal relationship or *ruju'*

52. (1) In this section "revocable divorce" means a divorce by one or two *talaq* which is not followed by completion of '*iddah*'; and "recohabit" means to resume conjugal relations within the period before the divorce has become irrevocable.

(2) If, after a revocable divorce, recohobitation takes place by mutual consent, the parties shall within seven days report the fact of recohobitation and other relevant particulars to the Registrar for the *kariah masjid* in which they reside.

(3) The Registrar shall make such inquiry as may be necessary and, if satisfied that recohobitation has taken place in accordance with *Hukum Syarak*, shall register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce, if the divorce was registered by him, and shall require the parties to deliver to him the relevant certificates of divorce and shall issue to them certificates of recohobitation in the prescribed form.

(4) The Registrar shall also deliver a copy of the certificate of recohobitation to the Chief Registrar who shall register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce kept by him.

(5) Any party to a marriage who fails to report the fact of recohobitation as required by subsection (2) commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding five hundred ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

(6) If the divorce was not registered by the Registrar to whom the report under subsection (2) is made, he shall record on the certificates of divorce the serial number and particulars of the certificates of recohobitation and shall forward the certificates of divorce to the Registrar by whom they were issued together with a copy of the certificates of recohobitation, and the other Registrar shall thereupon register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce and shall deliver the copy of the certificate of recohobitation to the Chief Registrar who shall register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce kept by him.

(7) If a revocable divorce has taken place without the knowledge of the wife, the husband shall not require or request the wife to recohobit with him without disclosing to her the fact of the divorce.

(8) If after a revocable divorce the husband pronounces a *ruju'* and the wife has consented to the *ruju'*, she may, on the application of the husband, be ordered by the Court to resume conjugal relations, unless

she shows good cause to the contrary, according to *Hukum Syarak*, in which case the Court shall appoint a conciliatory committee as provided under section 47, and that section shall apply accordingly.

(9) If after a revocable divorce the husband pronounces a *ruju*’ but the wife has not consented to the *ruju*’ for reasons allowed by *Hukum Syarak*, she shall not be ordered by the Court to resume conjugal relations, but the Court shall appoint a conciliatory committee as provided under section 47, and that section shall apply accordingly.

Order for dissolution of marriage or *fasakh*

53. (1) A woman or man, as the case may be, married in accordance with *Hukum Syarak* shall be entitled to obtain an order for the dissolution of marriage or *fasakh* on any one or more of the following grounds, namely—

- (a) that the whereabouts of the husband or wife have not been known for a period of more than one year;
- (b) that the husband has neglected or failed to provide for her maintenance for a period of three months;
- (c) that the husband or wife has been sentenced to imprisonment for a period of three years or more;
- (d) that the husband or wife has failed to perform, without reasonable cause, his marital obligations (*nafkah batin*) for a period of one year;
- (e) that the husband was impotent at the time of marriage and remains so and she was not aware at the time of the marriage that he was impotent;
- (f) that the husband or wife has been insane for a period of two years or is suffering from leprosy or vitiligo or is suffering from a venereal diseases in a communicable form;
- (g) that she, having been given in marriage by her *wali Mujbir* before she attained the age of *baligh* repudiated the marriage before attaining the age of eighteen years, the marriage not having been consummated;

(h) that the husband or wife treats her or him with cruelty, that is to say, *inter alia*—

(i) habitually assaults her or him or makes her or his life miserable by cruelty or conduct;

(ii) associates with women or men of evil repute or leads what, according to *Hukum Syarak*, is an infamous life;

(iii) forces the wife to lead an immoral life;

(iv) disposes of her or his property or prevents her or him from exercising her or his legal rights over it;

(v) obstructs her or him in the observance of her religious obligations or practice; or

(vi) if he has more wives than one, does not treat her equitably in accordance with the requirements of *Hukum Syarak*;

(i) that even after the lapse of four months the marriage has still not been consummated owing to the wilful refusal of the husband or wife to consummate it;

(j) that she did not consent to the marriage or her consent was not valid, whether in consequence of duress, mistake, unsoundness of mind, or any other circumstance recognized by *Hukum Syarak*;

(k) that at the time of the marriage she, though capable of giving a valid consent, was whether continuously or intermittently, a mentally disordered person within the meaning of the Mental Disorders Ordinance 1952 [*Ord. 31/52*], or the mental disorder was of such a kind or to such an extent as to render the unfit for marriage; or

(l) any other ground that is recognised as valid for dissolution of marriages or *fasakh* under *Hukum Syarak*.

(2) Any person married in accordance with *Hukum Syarak* shall be entitled to obtain an order for the dissolution of marriage or *fasakh* on the ground that the wife is incapacitated which prevents sexual intercourse.

(3) No order shall be made on the ground in paragraph (1)(c) until the sentence has become final and the husband has already served one year of the sentence.

(4) Before making an order on the ground in paragraph (1)(e) the Court shall, on application by the husband, make an order requiring the husband to satisfy the Court within a period of one year from the date of the order that he has ceased to be impotent, and if the husband so satisfies the Court within that period, no order shall be made on that ground.

(5) No order shall be made on any of the grounds in subsection (1) if the husband satisfies the Court that the wife, with knowledge that it was open to her to have the marriage repudiated, so conducted herself in relation to the husband as to lead the husband reasonably to believe that she would not seek to do so, and that it would be unjust to the husband to make the order.

Presumption of death

54. (1) If the husband of any woman has died, or is believed to have died, or has not been heard of for a period of four years or more, and the circumstances are such that he ought, for the purpose of enabling the woman to remarry, to be presumed in accordance with *Hukum Syarak* to be dead, the Court may, on the application of the woman and after such inquiry as may be proper, issue in the prescribed form a certificate of presumption of death of the husband and the Court may on the application of the woman make an order for the dissolution of marriage of *fasakh* as provided for under section 53.

(2) A certificate issued under subsection (1) shall be deemed to be a certificate of the death of the husband within the meaning of paragraph 14(4)(b).

(3) In the circumstances mentioned in subsection (1), a woman shall not be entitled to remarry in the absence of a certificate issued under subsection (1), notwithstanding that the High Court may have given leave to presume the death of the husband.

(4) A certificate issued under subsection (1) shall be registered as if it effected a divorce.

Maintenance of Register of Divorces and Annulments

55. (1) Every Registrar as well as the Chief Registrar shall each maintain a Register of Divorces and Annulments and shall forthwith enter therein the prescribed particulars of all orders of divorce and annulment sent to him under subsection (2) and of all orders of divorce and annulment for the registration of which application is made under subsection (3).

(2) Every Court that grants and records an order of divorce or annulment or that permits and records any *talaq* or any other form of divorce shall forthwith send one certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(3) Where a marriage that is solemnized in the State of Perlis is dissolved or annulled by an order of a Court of competent jurisdiction outside the State of Perlis, either of the parties may apply to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration of the order, and the appropriate Registrar and the Chief Registrar, on being satisfied that the order is one that should be recognized as valid for the purposes of the law in the State of Perlis, shall register the order.

(4) Where a pronouncement of *talaq* before the Court or an order of divorce or annulment, wherever granted, has dissolved a marriage that was solemnized in the State of Perlis and has been registered under this Enactment or any written law in force before this Enactment, the appropriate Registrar and the Chief Registrar shall, on registering the *talaq* or order, cause the entry relating to that marriage in the Marriage Register to be marked with the word "Dissolved" and a reference to the proceedings in which the *talaq* was pronounced or the order was made.

(5) Upon registering the *talaq* or order of divorce or annulment and upon payment to him of the prescribed fees, the Chief Registrar shall issue the divorce or annulment certificates in the prescribed form to both parties.

Registration of divorces

56. No pronouncement of *talaq* or order of divorce or annulment shall be registered unless the Chief Registrar is satisfied that the Court has made a final order relating to it.

Registration of divorces outside the Court

57. (1) Notwithstanding section 55, a man who has divorced his wife by the pronouncement of *talaq* outside the Court and without the permission of the Court, shall within seven days of the pronouncement of the *talaq* report to the Court.

(2) The Court shall hold an inquiry to ascertain whether the *talaq* that was pronounced is valid according to *Hukum Syarak*.

(3) If the Court is satisfied that the *talaq* pronounced is valid according to *Hukum Syarak*, the Court shall, subject to section 125—

- (a) make an order approving the divorce by *talaq*;
- (b) record the divorce; and
- (c) send a copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

Mut'ah or consolatory gift to woman divorced without just cause

58. In addition to her right to apply for maintenance, a woman who has been divorced without just cause by her husband may apply to the Court for *mut'ah* or a consolatory gift, and the Court may, after hearing the parties and upon being satisfied that the woman has been divorced without just cause, order the husband to pay such sum as may be fair and just according to *Hukum Syarak*.

Right to *mas kahwin*, etc., not to be affected

59. Nothing contained in this Enactment shall affect any right that a married woman may have under *Hukum Syarak* or her *mas kahwin* and *pemberian* or any part thereof on the dissolution of her marriage.

PART VI**MAINTENANCE OF WIFE, CHILDREN AND OTHERS****Power of Court to order maintenance of wife, and the effect of *nusyuz***

60. (1) The court may, subject to *Hukum Syarak*, order a man to pay maintenance to his wife or former wife.

(2) Subject to *Hukum Syarak* and confirmation by the Court, a wife shall not be entitled to maintenance when she is *nusyuz* or unreasonably refuses the lawful wishes or commands of her husband, that is to say, *inter alia*—

- (a) when she withholds her association with her husband;
- (b) when she leaves her husband's home against his will; or
- (c) when she refuses to move with him to another home or place,

without any valid reason according to *Hukum Syarak*.

(3) As soon as the wife repents and obeys the lawful wishes and commands of a husband, she ceases to be *nusyuz*.

Power of Court to order maintenance of certain persons

61. The Court may order any person liable thereto according to *Hukum Syarak*, to pay maintenance to another person where he is incapacitated, wholly or partially, from earning a livelihood by reason of mental or physical injury or ill-health and the Court is satisfied that having regard to the means of the first-mentioned person it is reasonable so to order.

Assessment of maintenance

62. In determining the amount of any maintenance to be paid, the Court shall base its assessment primarily on the means and needs of the parties, regardless of the proportion the maintenance bears to the income of the person against whom the order is made.

Power of Court to order security for maintenance

63. The Court may, when awarding maintenance, order the person liable to pay the maintenance to secure the whole or any part of it by vesting any property in trustees upon trust to pay the maintenance or a part thereof out of the income from the property.

Compounding of maintenance

64. An agreement for the payment, in money or other property, of a capital sum in settlement of all future claims to maintenance shall not be effective until it has been approved, with or without conditions, by the Court, but when so approved shall be a good defence to any claim for maintenance.

Duration of orders for maintenance

65. Except where an order for maintenance is expressed to be for any shorter period or is rescinded, and subject to section 66, an order for maintenance shall expire on the death of the person against whom or in whose favour the order was made, whichever is the earlier.

Right to maintenance or *pemberian* after divorce

66. (1) The right of a divorced wife to receive maintenance from her former husband under any order of Court shall cease on the expiry of the period of *'iddah* or on the wife being nusyuz.

(2) The right of a divorced wife to receive a *pemberian* from her former husband under an agreement shall cease on her remarriage.

Power of Court to vary orders for maintenance

67. The Court may at any time and from time to time vary, or may at any time rescind, any subsisting order for maintenance, whether secured or unsecured, on the application of the person in whose favour or against whom the order was made, where it is satisfied that the order was based on any misrepresentation or mistake of fact or where there has been any material change in the circumstances.

Power of Court to vary agreements for maintenance

68. Subject to section 64, the Court may at any time and from time to time vary the terms of any agreement as to maintenance made between husband and wife, whether made before or after the appointed date, where it is satisfied that there has been any material change in the circumstances, notwithstanding any provision to the contrary in the agreement.

Maintenance payable under order of Court to be inalienable

69. Maintenance payable to any person under any order of Court shall not be assignable or transferable or liable to be attached, sequestered, or levied upon for, or in respect of, any debt or claim.

Recovery of arrears of maintenance

70. (1) Arrears of unsecured maintenance shall be recoverable as a debt from the defaulter and, where they accrued due before the making

of a receiving order against the defaulter, shall be provable in his bankruptcy and, where they accrued due before his death, shall be a debt due from his estate.

(2) Arrears of unsecured maintenance that accrued due before the death of the person entitled thereto shall be recoverable as a debt by the legal personal representatives of the person.

Interim maintenance

71. (1) Where the Court is satisfied that there are grounds for payment of maintenance, the Court may make an order against the husband for payment of interim maintenance to take effect at once and to be in force until an order of Court is made on the application for maintenance.

(2) The husband may adjust the interim maintenance paid against the amount ordered to be paid for maintenance under the order of the Court, provided that the amount received by the wife, after any deduction, is sufficient for her basic needs.

Right to accommodation

72. (1) A divorced woman is entitled to stay in the home where she used to live when she was married, for so long as the husband is not able to get other suitable accommodation for her.

(2) The right to accommodation provided in subsection (1) shall cease—

- (a) if the period of *'iddah* has expired;
- (b) if the period of guardianship of the children has expired;
- (c) if the woman has remarried; or
- (d) if the woman has been guilty of open lewdness (*fahisyah*),

and thereupon the husband may apply to the Court for the return of the home to him.

Duty to maintain children

73. (1) Except where an agreement or order of Court otherwise provides, it shall be the duty of a man to maintain his children, whether they are in his custody or the custody of any other person, either by providing them with such accommodation, clothing, food, medical attention, and education as are reasonable having regard to his means and station in life or by paying the cost thereof.

(2) Except as aforesaid, it shall be the duty of a person liable under *Hukum Syarak* to maintain or contribute to the maintenance of children if their father is dead or his whereabouts are unknown or if and so far as he is unable to maintain them.

Power of Court to order maintenance for children

74. (1) The Court may at any time order a man to pay maintenance for the benefit of any child of his—

- (a) if he has refused or neglected to provide reasonably for his child;
- (b) if he has deserted his wife and the child is in her charge;
- (c) during the pendency of any matrimonial proceedings;
- (d) when making or subsequent to the making of an order placing the child in the custody of any other person; or
- (e) when permitting him to solemnize another marriage under section 23.

(2) The Court shall have the corresponding power to order a person liable under *Hukum Syarak*, to pay or contribute towards the maintenance of a child where it is satisfied that having regard to his means it is reasonable so to order.

(3) An order under subsection (1) or (2) may direct payment to the person having custody or care and control of the child or to the trustee for the child.

Power of Court to order security for maintenance of a child

75. (1) The Court may, when ordering the payment of maintenance for the benefit of any child, order the person liable to pay the maintenance to secure the whole or any part of it by vesting any property in trustees upon trust to pay the maintenance or a part thereof out of the income from the property.

(2) Failure to comply with the order requiring the person liable to vest any property in trustees for the purpose of subsection (1) shall be punishable as a contempt of Court.

Power of Court to vary order for custody or maintenance of a child

76. The Court may, on the application of any interested person, at any time and from time to time vary, or at any time rescind, any order for the custody or maintenance of a child, where it is satisfied that the order was based on any misrepresentation or mistake of fact or where there has been any material change in the circumstances.

Power of Court to vary agreement for custody or maintenance of a child

77. The Court may at any time and from time to time vary the terms of any agreement relating to the custody or maintenance of a child, whether such agreement was made before or after the appointed date, notwithstanding any provision to the contrary in the agreement, where it is satisfied that it is reasonable and for the welfare of the child so to do.

Recovery of arrears of maintenance of a child

78. Section 71 shall apply, *mutatis mutandis* and according to *Hukum Syarak*, to orders for the payment of maintenance for the benefit of a child.

Duty to maintain child accepted a member of family

79. (1) Where a man has accepted a child who is not his child as a member of his family, it shall be his duty to maintain the child while he or she remains a child, so far as the parents of the child fail to do so, and the Court may make such orders as may be necessary to ensure the welfare of the child.

(2) The duty imposed by subsection (1) shall cease if the child is taken back by either of his or her parents.

(3) Any sum expended by a man in maintaining a child as required by subsection (1) shall be recoverable from the father or mother of the child.

Duration of order for maintenance of a child

80. Except—

- (a) where an order for the maintenance of a child is expressed to be for any shorter period;
- (b) where any such order has been rescinded; or
- (c) where any such order is made in favour of—
 - (i) a daughter who has not been married or who is, by reason of some mental or physical disability, incapable of maintaining herself; or
 - (ii) a son who is, by reason of some mental or physical disability, incapable of maintaining himself,

the order for maintenance shall expire on the attainment by the child of the age of eighteen years, but the Court may, on application by the child or any other person, extend the order for maintenance to cover such further period as it thinks reasonable, to enable the child to pursue further or higher education or training.

Duty to maintain illegitimate children

81. (1) If a woman neglects or refuses to maintain her illegitimate child who is unable to maintain himself or herself, other than a child born as a result of rape, the Court, upon proof thereof, may order the woman to make such monthly allowance as the Court thinks reasonable.

(2) A monthly allowance under this section shall be payable from the date of commencement of the neglect or refusal to maintain or from such later date as may be specified in the order.

PART VII

GUARDIANSHIP

Hadhanah or Custody of Children

Persons entitled to custody of a child

82. (1) Subject to section 83, the mother shall be of all persons the best entitled to the custody of her infant children during the connubial relationship as well as after its dissolution.

(2) Where the Court is of the opinion that the mother is disqualified under *Hukum Syarak* from having the right to *hadhanah* or custody of her children, the right shall, subject to subsection (3), pass to one of the following persons in the following order of preference, that is to say—

- (a) the maternal grandmother, how-high-soever;
- (b) the father;
- (c) the paternal grandmother, how-high-soever;
- (d) the full sister;
- (e) the uterine sister;
- (f) the sanguine sister;
- (g) the full sister's daughter;
- (h) the uterine sister's daughter;
- (i) the sanguine sister's daughter;
- (j) the maternal aunt;
- (k) the paternal aunt;
- (l) the male relatives who could be their heirs as *asabah* or residuaries:

Provided that the custody of such person does not affect the welfare of the child.

(3) No man shall have a right to the custody of a female child unless he is a *muhrim*, that is to say, he stands to her within the prohibited degrees of relationship.

(4) Subject to section 83 and 85, where there are several persons of the same line or degree, all equally qualified and willing to take charge of the child, the custody shall be entrusted to the one most virtuous who shows the greatest tenderness to the child, and where all are equally virtuous, then the senior among them in age shall have the priority.

Qualifications necessary for custody

83. A person to whom belongs the right of upbringing of a child, shall be entitled to exercise the right of *hadhanah* if—

- (a) she is a Muslim;
- (b) she is of sound mind;
- (c) she is of an age that qualifies her to bestow on the child the care, love, and affection that the child may need;
- (d) she is of good conduct from the standpoint of Islamic morality; and
- (e) she lives in a place where the child may not undergo any risk morally or physically.

How right of custody is lost

84. The right of *hadhanah* of a woman is lost—

- (a) by her marriage with a person not related to the child within the prohibited degrees if her custody in such case will affect the welfare of the child but her right to custody will revert if the marriage is dissolved;
- (b) by her gross and open immorality;
- (c) by her changing her residence so as to prevent the father from exercising the necessary supervision over the child, except that a divorced may wife take her own child to her birth-place;

(d) by being a *murtad*; or

(e) by her neglect of or cruelty to the child.

Duration of custody

85. (1) The right of the *hadinah* to the custody of a child terminates upon the child attaining the age of seven years, in the case of a male, and the age of nine years, in the case of a female, but the Court may, upon application of the *hadinah*, allow her to retain the custody of the child until attainment of the age of nine years, in the case of a male, and the age of eleven years, in the case of a female.

(2) After termination of the right of the *hadinah*, the custody devolves upon the father, and if the child has reached the age of discernment (*mumaiyiz*), he or she shall have the choice of living with either of the parents, unless the Court otherwise orders.

Custody of illegitimate children

86. The custody of illegitimate children appertains exclusively to the mother and her relations.

Power of the Court to make order for custody

87. (1) Notwithstanding section 83, the Court may at any time by order choose to place a child in the custody of any one of the persons mentioned therein or, where there are exceptional circumstances making it undesirable that the child be entrusted to any one of those persons, the Court may by order, place the child in the custody of any other person or of any association the objects of which include child welfare.

(2) In deciding in whose custody a child should be placed, the paramount consideration shall be the welfare of the child and, subject to that consideration, the Court shall have regard to—

(a) the wishes of the parents of the child; and

(b) the wishes of the child, where he or she is of an age to express an independent opinion.

(3) It shall be a rebuttable presumption that it is for the good of a child during his or her infancy to be with his or her mother, but in deciding whether that presumption applies to the facts of any particular case, the Court shall have regard to the undesirability of disturbing the life of a child by changes of custody.

(4) Where there are two or more children of a marriage, the Court shall not be bound to place both or all in the custody of the same person but shall consider the welfare of each independently.

(5) The Court may, if necessary, make an interim order to place the child in the custody of any person or institution or association and the order shall forthwith be enforced and continue to be enforced until the Court makes an order for the custody.

Order subject to conditions

88. (1) An order for custody may be made subject to such conditions as the Court thinks fit to impose and, subject to such conditions, if any, as may from time to time apply, shall entitle the person given custody to decide all questions relating to the upbringing and education of the child.

(2) Without prejudice to the generality of subsection (1), an order for custody may—

- (a) contain conditions as to the place where the child is to live and as to the manner of his or her education;
- (b) provide for the child to be temporarily in the care and control of some person other than the person given custody;
- (c) provide for the child to visit a parent deprived of custody or any member of the family of a parent who is dead or has been deprived of custody at such times and for such periods as the Court considers reasonable;
- (d) give a parent deprived of custody or any member of the family of a parent who is dead or has been deprived of custody the right of access to the child at such times and with such frequency as the Court considers reasonable; or
- (e) prohibit the person given custody from taking the child out of Malaysia.

Guardianship of Person and Property

Persons entitled to guardianship

89. (1) Although the right to *hadhanah* or the custody of the child may be vested in some other person, the father shall be the first and primary natural guardian of the person and property of his minor child, and where he is dead, the legal guardianship devolves upon one of the following persons in the following order of preference, that is to say—

- (a) the father's father;
- (b) the executor appointed by the father's will;
- (c) the father's executor's executor;
- (d) the father's father's executor;
- (e) the father's father's executor's executor,

provided that he is a Muslim, an adult, sane and worthy of trust.

(2) The father shall have, at all times, the amplest power to make by will such dispositions as he thinks best relative to the guardianship of his minor children and the protection of their interests, provided that he is in full possession of his senses.

(3) Subsection (1) shall not apply where the terms and conditions of the instrument vesting the property in the minor expressly exclude the persons mentioned therein from exercising guardianship over the property, and in that case the Court shall appoint a guardian of the property of the minor.

(4) A person shall, for the purposes of guardianship of person and property, be deemed to be a minor unless he or she has completed the age of eighteen years.

Power over immovable and movable property

90. (1) As regards immovable property, a legal guardian shall have no power to sell, except in the following cases, that is to say—

- (a) where at least double the price of the property may be obtained by him from a stranger by the sale of the property;
- (b) where the minor has no other means of livelihood, and the sale is absolutely necessary for his maintenance, and the minor has no other property;
- (c) where the property is required to be sold for the purpose of paying off the debts of the testator, which cannot otherwise be liquidated;
- (d) where there are some general provisions in the will of the testator that cannot be carried into effect without the sale of the property;
- (e) where the income accruing from the estate is insufficient to defray the expenditure incurred in its management and the payment of the land revenue;
- (f) where the property is in imminent danger of being destroyed or lost by decay;
- (g) where the property is in the hands of a usurper, and the guardian has reason to fear that there is no chance of fair restitution; or
- (h) in any other case where it is absolutely necessary to sell the property on other grounds permitted by *Hukum Syarak* and the sale is to the manifest or evident advantage of the minor.

(2) As regards movable property, a legal guardian shall have power to sell or pledge the goods and chattels of the minor, if he is in need of imperative necessities, such as food, clothing, and nursing; and where the movable property of a minor is sold *bona fide* for an adequate consideration, with the object of investing the proceeds safely and for an increased income, its sale shall be held valid.

Appointment of guardians by the Court

91. (1) In the absence of the legal guardians, the duty of appointing a guardian for the protection and preservation of the minor's property shall be upon the Court, and in making an appointment the Court shall be guided chiefly by considerations of the minor's welfare.

(2) In considering what will be for the welfare of the minor, the Court shall have regard to the age and sex of the minor, the character and the capacity of the proposed guardian and his nearness of relationship to the minor, the wishes, if any, of the deceased parents; and any existing or previous relations of the proposed guardian with the minor or his property, and where the minor is old enough to form an intelligent preference, the Court may consider that preference.

Appointment of mother as testamentary guardian

92. A mother who is a Muslim, may be validly appointed executrix of the father, and in that case she may exercise the powers as a testamentary guardian, or in the absence of a legal guardian, she may be appointed legal guardian by the Court, but in the absence of such appointment she shall not deal with the minor's property.

Joint guardian with mother

93. Where the Court appoints the mother to be guardian, the Court may also appoint some other person to be guardian of the minor's person and property, or either of them, to act jointly with the mother.

Variation of power of guardian of property

94. The Court may, in appointing any guardian of a minor's property, by order define, restrict, or extend the power and authority of the guardian in relation thereto, to such extent as is necessary for the welfare of the minor.

Removal of guardian

95. The Court may at any time and from time to time remove any guardian, whether a parent or otherwise and whether of the person or the property of the minor and may appoint another person to be guardian in his place.

Security to be given

96. (1) Where a person is appointed by the Court to be the guardian of a minor's property he shall, unless the Court otherwise orders, give security in such sum as may be appointed for the due performance of his duties as guardian.

(2) Such security shall be given in the manner prescribed for the time being in the case of receivers appointed by the Court; and the guardian appointed shall render his accounts at such periods as may be ordered, and shall pay in any balance certified to be due from him into Court in the manner prescribed in the case of receivers.

Limitation of powers of guardian appointed by Court

97. (1) A guardian of the property of a minor appointed by the Court shall not, without the leave of the Court—

- (a) sell, charge, mortgage, exchange, or otherwise part with the possession of any movable property of the minor; or
- (b) lease any land belonging to the minor for a term exceeding one year.

(2) Any disposal of a minor's property in contravention of this section may be declared void and on such declaration the Court may make such order as appears requisite for restoring to the minor's estate the property disposed of.

(3) The Court shall not make any order under subsection (2) unless it is necessary or advisable in the interests of the minor.

Guardian may not give discharge for capital property

98. A guardian of the property of a minor appointed by the Court shall not, unless in any case the Court otherwise orders, be empowered to give a good discharge for any legacy or other capital moneys payable to or receivable by the minor.

Guardian may support minor out income

99. (1) A guardian of the property of a minor appointed by the Court may make reasonable provision out of the income of the property for his maintenance and education, having regard to his station in life; but no sum exceeding three hundred ringgit per month may be so applied without the leave of the Court.

(2) Where the income of the minor's property in the hands of the guardian is insufficient for such purpose, or money is required for the minor's advancement, the Court may order the provision for such

purpose be made out of the capital of the minor's property, and for such purpose may authorize the sale, charge, or mortgage of any part of the minor's property and give such directions in regard thereto as may be necessary in the interests of the minor.

Special order in case of small estate

100. (1) If it appears that, having regard to the station in life of a minor and to the value of his property and to all the circumstances of the case, it would be expedient that the capital property of the minor be made available for his maintenance, education, or advancement in such manner as to avoid the expense of making application to the Court, the Court may, instead of appointing a guardian of the property of the minor, order that all the property of the minor, of whatsoever description, be placed in the hands of a person to be appointed by the Court, with full power to deal with and apply the property for the purpose aforesaid in his sole and uncontrolled discretion; and in that case the receipt of the person appointed shall be a good discharge to any person making any payment or transfer of any property to him on behalf of the minor.

(2) Any persons appointed under subsection (1) may be ordered by the Court to render an account of his dealings with the minors' estate.

(3) The Court may for any sufficient reason discharge any order, or revoke any appointment, made under subsection (1), and may appoint another person with the same power or such greater or lesser power as may appear advisable, or may appoint a guardian of the minor's property.

Application for opinion, etc.

101. Any guardian may apply to the Court for its opinion, advice, or discretion on any question respecting the management or administration of the minor's property.

Prohibition order by Court

102. (1) Notwithstanding the provisions of section 91, the Court may, where it considers it necessary so to do, make an order prohibiting the father of a minor or the father's father or their respective executors or their respective executors' executors from—

- (a) selling, charging, mortgaging, exchanging, or otherwise parting with the possession of any movable or immovable property of the minor; or
- (b) leasing any land belonging to the minor for a term exceeding one year,

without the prior leave of the Court.

(2) Any disposal of a minor's property in contravention of the order may be declared void, and on such declaration the Court may make such order as appears requisite for restoring to the minor's estate the property disposed of.

(3) The Court shall not make any order under subsection (2) unless it is necessary or advisable in the interests of the minor.

Guardian of orphans

103. Where the father and the grandfather of a minor have died without appointing a testamentary guardian, any penghulu, police officer not below the rank of Sergeant, any person having the custody of the minor, or any person with the powers of a Protector under the Child Act 2001 [Act 611], may cause the minor to be taken before the Court and the Court may appoint a guardian of the minor's person and property or either of them.

Court to have regard to advice of welfare officers, etc.

104. When considering any question relating to the custody or maintenance of any child, the Court shall, whenever it is practicable, take the advice of some person, whether or not a public officer, who is trained or experienced in child welfare but shall not be bound to follow the advice.

Power of Court to restrain taking of child out of Malaysia

105. (1) The Court may on the application of the father or mother of a child—

- (a) where any matrimonial proceeding is pending; or
- (b) where, under any agreement or order of Court, one parent has custody of the child to the exclusion of the other,

issue an injunction restraining the other parent from taking the child out of Malaysia or may give leave for the child to be taken out of Malaysia either unconditionally or subject to such conditions or such undertaking as the Court thinks fit.

(2) The Court may, on the application of any interested person, issue an injunction restraining any person, other than a person having custody of the child, from taking a child out of Malaysia.

(3) Failure to comply with an order made under this section shall be punishable as a contempt of Court.

Other Reliefs

Power of Court to set aside and prevent dispositions intended to defeat claims to maintenance

106. (1) Where—

- (a) any matrimonial proceeding is pending;
- (b) an order has been made under section 58, 60 or 74 and has not been revoked; or
- (c) maintenance is payable under any agreement to or for the benefit of a wife or former wife or child,

the Court shall have power on application—

- (i) if it is satisfied that any disposition of property has been made, by the husband or former husband or parent of the person by or on whose behalf the application is made, within the preceding three years, with the object on the part of the person making the disposition of reducing his or her means to pay maintenance or his means to pay *mut'ah* or of depriving his wife or her husband of any rights in relation to the property, subject to subsection (2), to require the person making the disposition to revoke the disposition; and
- (ii) if it is satisfied that any disposition of property is intended to be made with any such object, to grant an injunction preventing the disposition.

(2) For the purpose of this section—

“property” means property of any nature, movable or immovable, and includes money.

“disposition” includes a sale, gift, lease, mortgage, or any other transaction whereby ownership or possession of the property is transferred or encumbered but does not include a disposition made for money or money’s worth to or in favor of a person acting in good faith and in ignorance of the object with which the disposition is made;

(3) Failure to comply with an order made under this section shall be punishable as a contempt of Court.

Restraining order

107. (1) The Court shall have power during the pendency of any matrimonial proceedings or on or after the grant of an order of divorce, *fasakh*, or annulment, to order any person to refrain from forcing his or her society on his or her spouse or former spouse and from other acts of molestation.

(2) Failure to comply with an order made under this section shall be punishable as a contempt of Court.

Prohibiting order of disposal of *harta sepencarian*

108. (1) The Court may, on the application of any party to a marriage—

(a) where any matrimonial proceeding is pending in the Court; and

(b) in such proceeding the Court may make an order under section 122,

make an order prohibiting the wife or husband, as the case may be, from disposing of any property jointly acquired during the subsistence of their marriage if the Court is satisfied that it is necessary to do so.

(2) Failure to comply with an order made under subsection (1) shall be punishable as a contempt of Court.

PART VIII

MISCELLANEOUS

Recognition of Muslim marriages solemnized outside the State of Perlis

109. A Muslim marriage solemnized outside the State of Perlis other than a marriage solemnized in a Malaysian Embassy, High Commission, or Consulate under section 24 shall be recognized as valid for all purposes of this Enactment if—

- (a) it was solemnized in a form required or permitted by the law of the place where it was solemnized;
- (b) each of the parties had, at the time of the marriage, capacity to marry under the law of the place of his or her residence; and
- (c) where either of the parties is a resident of the State of Perlis, both parties had capacity to marry according to this Enactment.

Recognition of marriages solemnized in Embassies, etc., in the State of Perlis

110. A Muslim marriage of persons who are not Malaysian citizens solemnized in any foreign Embassy, High Commission, or Consulate in the State of Perlis shall be recognized as valid for all purposes of this Enactment if—

- (a) it was solemnized in a form required or permitted by the law of the country whose Embassy, High Commission, or Consulate it is, or in a form permitted under this Enactment;
- (b) each of the parties had, at the time of the marriage, capacity to marry under the law of the place of his or her residence; and
- (c) where either of the parties is a resident of the State of Perlis, both parties had capacity to marry according to this Enactment.

Legitimacy

Ascription of paternity

111. Where a child is born to a woman who is married to a man more than six *qamariah* months from the date of the marriage or within four

qamariah years after dissolution of the marriage either by the death of the man or by divorce, and the woman not having remarried, the *nasab* or paternity of the child is established in the man, but the man may, by way of *li'an* or imprecation, disavow or disclaim the child before the Court.

Birth more than four years after dissolution of marriage

112. Where the child is born more than four *qamariah* years after the dissolution of the marriage either by the death of the man or by divorce, the paternity of the child shall not be established in the man unless he or any of his heirs asserts that the child is his issue.

Birth after declaration of completion of 'iddah

113. Where a woman, not having remarried, makes a declaration that the period of 'iddah has been completed, whether the period is for death or divorce, and she is subsequently delivered of a child, the paternity of the child shall not be ascribed to her husband unless the child was born less than four *qamariah* years from the date of the dissolution of the marriage either by the death of the husband or by divorce.

Syubhah intercourse

114. Where a man has *syubhah* sexual intercourse with a woman, and she is subsequently delivered of a child between the period of six *qamariah* months to four *qamariah* years after the intercourse, the paternity of the child shall be ascribed to the man.

Conditions for valid acknowledgment

115. Where a man acknowledges another, either expressly or impliedly, as his lawful child, the paternity of the child shall be established in the man, if the following conditions are fulfilled, that is to say—

- (a) the paternity of the child is not established in any one else;
- (b) the ages of the man and the child are such that filial relationship is possible between them;
- (c) where the child is of discreet age, the child has acquiesced in the acknowledgment;

- (d) the man and mother of the child could have been lawfully joined in marriage at the time of conception;
- (e) the acknowledgment is not merely that the child is his child, but that the child is his legitimate child;
- (f) the man is competent to make a contract;
- (g) the acknowledgment is with the distinct intention of conferring the status of legitimacy; or
- (h) the acknowledgment is definite and the child is acknowledged to be the child of his body.

Presumption from acknowledgment rebuttable

116. The presumption of paternity arising from acknowledgment may only be rebutted by—

- (a) disclaimer on the part of the person acknowledged;
- (b) proof of such proximity of age, or seniority of the acknowledgee, as would render the alleged relationship physically impossible;
- (c) proof that the acknowledgee is in fact the child of some other person; or
- (d) proof that the mother of the acknowledgee could not possibly have been the lawful wife of the acknowledgor at the time when the acknowledgee could have been conceived.

Acknowledgment by a woman in ‘iddah

117. Where the acknowledgor is a woman who is married or who is observing the ‘iddah, the paternity of the person acknowledged shall not be ascribed to her husband unless her acknowledgment is confirmed by him or by evidence.

Acknowledging another as mother or father

118. Where a person acknowledges another as his father or mother, the acknowledgment, if assented to or confirmed by the acknowledgee, whether during the lifetime or after the decease of the acknowledgor,

shall constitute a valid relationship, in so far as the parties themselves are concerned, provided that the ages of the acknowledged and the acknowledgee are such that filial relationship is possible between them.

Acknowledgment other than as a child, mother or father

119. Where a person acknowledges another as a relation, other than as a son, mother, or father, the acknowledgment shall not affect any other person unless that other person confirms the acknowledgment.

Acknowledgment irrevocable

120. Once an acknowledgment or confirmation has been made in respect of paternity or relationship, the acknowledgment or confirmation shall become irrevocable.

Order to Resume Cohabitation

Application by deserted wife

121. Where a person has ceased to cohabit with his wife in a manner required by *Hukum Syarak*, the wife may apply to the Court for an order that the person resume cohabitation with her.

Division of Harta Sepencarian

Power of Court to order division of *harta sepencarian*

122. (1) The Court shall have power, when permitting the pronouncement of *talaq* or when making an order of divorce, to order the division between the parties of any assets acquired by them during their marriage by their joint efforts or the sale of any such assets and the division between the parties of the proceeds of sale.

(2) In exercising the power conferred by subsection (1), the Court shall have regard to—

- (a) the extent of the contributions made by each party in money, property, or labour towards acquiring of the assets;
- (b) any debts owing by either party that were contracted for their joint benefit;

(c) the needs of the minor children of the marriage, if any,

and, subject to those considerations, the Court shall incline towards equality of division.

(3) The Court shall have power, when permitting the pronouncement of *talaq* or when making an order of divorce, to order the division between the parties of any assets acquired during the marriage by the sole efforts of one party to the marriage or the sale of any such assets and the division between the parties of the proceeds of sale.

(4) In exercising the powers conferred by subsection (3), the Court shall have regard to—

(a) the extent of the contributions made by the party who did not acquire the assets, to the welfare of the family by looking after the home or caring for the family;

(b) the needs of the minor children of the marriage, if any,

and, subject to those consideration, the Court may divide the assets or the proceeds of sale in such proportions as the Court deems reasonable, but in any case the party by whose efforts the assets were acquired shall receive a greater proportion.

(5) For the purposes of the section, references to assets acquired during a marriage by one party include assets owned before the marriage by one party that have been substantially improved during the marriage by the other party or by their joint efforts.

Appeals

Appeals

123. Any person aggrieved by any decision of any Court, or any Registrar under this Enactment may appeal to the Syariah Appeal Court.

PART IX
PENALTIES

Polygamy without Court's permission

124. Any man who, during the subsistence of a marriage, contracts another marriage in any place without the prior permission in writing of the Court commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Divorce outside Court and without Court's permission

125. Any man who divorces his wife by the pronouncement of *talaq* in any form outside the Court and without the permission of the Court commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Failure to report

126. (1) Whoever, being under a duty to report under this Enactment, wilfully neglects or fails to do so commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

(2) Whoever, being under a duty to report or being required to submit an application under this Enactment or being required to furnish any information or to execute or sign any document lawfully necessary for the purpose of effecting registration thereof, wilfully neglects or fails to report or to comply with the requirement commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Desertion of wife

127. Any person who, having been ordered by the Court to resume cohabitation with his wife, wilfully fails or neglects to comply with the order commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Ill-treatment of spouse

128. Any husband or wife who ill-treats his wife or her husband or cheats his wife or her husband of her or his property, as the case may be, commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Failure to give proper justice to wife

129. Any person who fails to give proper justice to his wife according to *Hukum Syarak* commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Disobedience by wife

130. Any woman who wilfully disobeys any order lawfully given by her husband according to *Hukum Syarak* commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one hundred ringgit or, in the case of a second or subsequent offence, with a fine not exceeding five hundred ringgit.

Attempt to be *murtad* to annul marriage

131. Any person who dislikes his or her spouse and by deception attempt to make himself or herself *murtad* in order to annul his or her marriage commits an offence and shall be punished with imprisonment not exceeding one year.

Illicit intercourse between divorced persons

132. (1) Any man who, having lawfully divorced his wife, resumes cohabitation with her without having pronounced a lawful *ruju'* commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding five hundred ringgit or with imprisonment not exceeding three months or with both such fine and imprisonment.

(2) If his wife was not at the time of resumption of cohabitation aware of the occurrence of the divorce, the man commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

(3) Any woman who abets an offence under subsection (1) commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding five hundred ringgit or with imprisonment not exceeding three months or with both such fine and imprisonment.

Wilful neglect to comply with order

133. (1) Without prejudice to the right of any person interested under any order made under this Enactment to enforce the order under this Enactment or under any other law, the Court that made the order, in case of wilful failure to comply therewith, may, where such order requires the payment of any amount, direct the amount due to be levied in the manner by law provided for levying fines imposed by the Court or may sentence the person wilfully failing to comply therewith to imprisonment if the order for each month's payment remains unpaid, or, in any other case, to one year's payment remaining unpaid.

(2) The Court may—

- (a) if any order made under subsection (1) provides for payment to be made monthly, sentence the person wilfully failing to comply therewith to imprisonment not exceeding one month for each month's payment remaining unpaid; and
- (b) in any other case, sentence the person wilfully failing to comply with the order made under subsection (1) to imprisonment not exceeding one year for any payment remaining unpaid.

Attempts and abetment

134. Whoever attempts to commit, or abets the commission of, any offence under this Enactment commits an offence punishable with the same punishment provided for the offence.

PART X

GENERAL

Powers to make rules

135. (1) Yang di-Pertuan Agong, on the advice of the Majlis, may, by notification in the *Gazette*, make rules regulating the practice and procedure in all matrimonial proceedings under this Enactment as he

considers expedient and rules to fix and regulate the fees and costs payable on all such proceedings; subject thereto, all proceedings under this Enactment shall be regulated by the practice and procedure of the Court laid down by the Administration Enactment, to the extent that such practice and procedure are not inconsistent with this Enactment.

(2) In matters of practice and procedure in matrimonial proceedings not expressly provided for in this Enactment or in any rules made under this Enactment or in the Administration Enactment, the Court may adopt such practice and procedure as may seem proper for the avoidance of injustice and the disposal of the matters in issue between the parties.

(3) Yang di-Pertuan Agong, on the advice of the Majlis, may, by notification in the *Gazette*, make rules for the purposes of this Enactment and, without prejudice to the generality of the foregoing, such rules may provide for—

- (a) the manner in which the Registrars of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* shall exercise the powers conferred on them by this Enactment;
- (b) the forms of the Marriage, Divorce, and *Ruju'* Registers and of the certificates of marriage, divorce, and *ruju'* and the mode in which they are to be kept;
- (c) the supply and safe custody of the Marriage, Divorce, and *Ruju'* Registers, the Registrars' notebooks, and all declarations made for the purpose of this Enactment;
- (d) the preparation and submission of returns of marriages, divorces, and *ruju'* registered under Enactment;
- (e) the form of any certificate, notice, or for the purpose of implementing this Enactment;
- (f) the making of searches and the giving of certified copies;
- (g) the fees chargeable of the purpose of this Enactment;
- (h) the punishment of any breach or failure to comply with any rules made under this Enactment; and
- (i) other matters for the purpose of carrying out this Enactment.

Repeal

136. (1) The Islamic Family Law Enactment 1991 [*Ps. En. 4/1992*] is hereby repealed:

Provided that all proceedings instituted under the Enactment which is hereby repealed shall be continued as if this Enactment had not been passed.

(2) The repeal shall not affect the previous operation of the repealed Enactment or anything duly done or suffered thereunder or any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred thereunder.

SCHEDULE

[Subsection 2(3)]

ARABIC SCRIPT FOR CERTAIN WORDS AND EXPRESSIONS

ba-in kubra	—	بائن كبرى
ba-in sughra	—	بائن صغرى
darar syarie	—	ضرر شرعى
fasakh	—	فسخ
hadhanah	—	حضانه
hadinah	—	حضيئه
Hakam	—	حكم
Hakim Syarie	—	حاكم شرعى
Hukum Syarak	—	حكم شرع
kariah	—	قرية
khul'	—	خلع
li'an	—	لعان
mastautin	—	مستوطن
mumaiyiz	—	مميز
mut'ah	—	متعة

nafkah	—	نفقة
nasab	—	نسب
nusyuz	—	نشوز
persetubuhan (wati) syubhah	—	فرستوبهن (وطئ) شبهة
qamariah	—	قمرية
ruju'	—	رجوع
shiqaq	—	شقاق
ta'liq	—	تعليق
talaq raji'	—	طلاق رجعي
thayyib	—	ثيب
wali	—	ولي

Passed in the State Legislative Assembly this 31 March 2003.
[SUK.(Ps.) 05/293]

AHMAD BIN ZAKARIA
Secretary of the State Legislative Assembly
Perlis

DICETAK OLEH
PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD
CAWANGAN ALOR STAR
BAGI PIHAK DAN DENGAN PERINTAH KERAJAAN MALAYSIA